

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer

Inhoud

Bladzijde

I Mededelingen

.

II Voorbereidende besluiten

Commissie

2000/C 311 E/01	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG met betrekking tot de waarderingsregels voor de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (COM(2000) 80 def. — 2000/0043(COD))	1
2000/C 311 E/02	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter verdieping van de douane-unie EG-Turkije (COM(2000) 141 def. — 1998/299(CNS))	5
2000/C 311 E/03	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart (COM(2000) 121 def. — 2000/0069(COD)) ⁽¹⁾	13
2000/C 311 E/04	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (COM(2000) 75 def. — 1999/0102(CNS))	112
2000/C 311 E/05	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende maatregelen ter bevordering van de economische en sociale ontwikkeling van Turkije (COM(2000) 169 def. — 1998/0300(COD))	125
2000/C 311 E/06	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot zevende wijziging van Richtlijn 76/768/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (COM(2000) 189 def. — 2000/0077(COD)) ⁽¹⁾	134

2000/C 311 E/07	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het protocol van 1998 inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (COM(2000) 177 def. — 2000/0082(CNS)) ⁽¹⁾	136
2000/C 311 E/08	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 3 december 1999 tot en met 2 december 2002, van de visserijrechten en de financiële bijdrage waarin is voorzien in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius (COM(2000) 229 def. — 2000/0094(CNS))	160
2000/C 311 E/09	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (COM(2000) 328 def. — 1999/0253(CNS)) ⁽¹⁾	169
2000/C 311 E/10	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap (2001-2005) (COM(2000) 256 def. — 2000/0107(CNS)) ⁽¹⁾	180
2000/C 311 E/11	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling, in het raam van verrichting van grensoverschrijdende diensten, van werknemers die onderdaan van een derde land zijn (COM(2000) 271 def. — 1999/0012(COD)) ⁽¹⁾	187
2000/C 311 E/12	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot uitbreiding van het vrij verrichten van grensoverschrijdende diensten tot in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land (COM(2000) 271 def. — 1999/0013(CNS)) ⁽¹⁾	197
2000/C 311 E/13	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen (COM(2000) 222 def. — 2000/0080(COD)) ⁽¹⁾	207
2000/C 311 E/14	Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van de Snellereactiefaciliteit (COM(2000) 119 def. — 2000/0081(CNS))	213
2000/C 311 E/15	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (COM(2000) 301 def. — 1999/0204(COD)) ⁽¹⁾	217
2000/C 311 E/16	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende tijdelijke kwantitatieve beperkingen op accijnsproducten welke Zweden uit andere lidstaten worden binnengebracht (COM(2000) 295 def. — 2000/0118(CNS))	238
2000/C 311 E/17	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften en geharmoniseerde procedures voor veilig laden en lossen van bulkcarriers (COM(2000) 179 def. — 2000/0121(COD)) ⁽¹⁾	240
2000/C 311 E/18	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (COM(2000) 303 def. — 2000/0127(CNS)) ⁽¹⁾	251

2000/C 311 E/19	Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad Europees Jaar van de talen 2001 (COM(2000) 321 def. — 1999/0208(COD)) ⁽¹⁾	259
2000/C 311 E/20	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/611/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) met het oog op de reglementering van beheermaatschappijen en vereenvoudigde prospectussen (COM(2000) 331 def. — 98/0242(COD)) ⁽¹⁾	273
2000/C 311 E/21	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/611/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) (COM(2000) 329 def. — 98/0243(COD)) ⁽¹⁾	302
2000/C 311 E/22	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevordering van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (COM(2000) 279 def. — 2000/0116(COD)) ⁽¹⁾	320
2000/C 311 E/23	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van het financieel reglement van 21 december 1997 tot scheiding van de functie van interne audit en de functie van financiële controle vooraf (artikel 24, alinea 5, van het Financieel Reglement) (COM(2000) 341 def. — 2000/0135(CNS))	328
2000/C 311 E/24	Voorstel voor een besluit van de Raad houdende wijziging van Besluit 2000/24/EG tot uitbreiding van de garantie van de Gemeenschap aan de Europese Investeringsbank, tot leningen voor projecten in Kroatië (COM(2000) 289 def. — 2000/0122(CNS))	329
2000/C 311 E/25	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt (COM(2000) 278 def. — 2000/0151(CNS))	330
2000/C 311 E/26	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1251/1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot de rijstsector (COM(2000) 278 def. — 2000/0152(CNS))	342

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG met betrekking tot de waarderingsregels voor de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen

(2000/C 311 E/01)

COM(2000) 80 def. — 2000/0043(COD)

(Door de Commissie ingediend op 24 februari 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en in het bijzonder artikel 44,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 32 van Richtlijn 78/660/EEG op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), (thans artikel 44, lid 2, sub g)) ⁽¹⁾ van het Verdrag dient de waardering van de posten in de jaarrekening te geschieden op basis van het beginsel van de aanschaffings- of vervaardigingskosten.
- (2) Krachtens artikel 33 van Richtlijn 78/660/EEG kunnen de lidstaten voor alle vennootschappen of bepaalde categorieën vennootschappen toestaan of voorschrijven dat bepaalde activa worden geherwaardeerd, dat bepaalde activa op basis van de vervangingswaarde worden gewaardeerd, of dat de posten in de jaarrekening volgens andere methoden worden gewaardeerd teneinde rekening te houden met de inflatie.
- (3) In artikel 29 van Richtlijn 83/349/EEG op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), (thans artikel 44, lid 2, sub g)) ⁽²⁾ van het Verdrag is bepaald dat de in de geconsolideerde jaarrekening opgenomen activa en passiva moeten worden gewaardeerd overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 42 en artikel 60 van Richtlijn 78/660/EEG.
- (4) De jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen worden opgesteld overeenkomstig Richtlijn 86/635/EEG van de Raad en de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen worden opgesteld overeenkomstig Richtlijn 91/674/EEG van de Raad. De wijzigingen in deze richtlijn gelden niet voor de bepalingen van de Richtlijnen 86/635/EEG en 91/674/EEG, maar de Commissie kan soortgelijke voorstellen doen tot wijziging van deze richtlijnen na raadpleging van de betreffende raadgevende comités.
- (5) Het dynamische karakter van de internationale financiële markten heeft ertoe geleid dat niet alleen traditionele primaire financiële instrumenten zoals aandelen en obligaties, maar ook diverse vormen van afgeleide financiële instrumenten zoals futures, opties, termijncontracten en swaps, algemeen ingang hebben gevonden.
- (6) Bij 's werelds invloedrijkste opstellers van standaarden voor jaarrekeningen bestaat de neiging om voor de waardering van dergelijke financiële instrumenten over te stappen van de methode op grond van de historische kosten op een waarde-

ringmethode die op de waarde in het economisch verkeer is gebaseerd.

- (7) In de mededeling van de Commissie „Harmonisatie van de jaarrekeningen: een nieuwe strategie ten aanzien van internationale harmonisatie” ⁽³⁾, wordt er bij de EU op aangedrongen erop toe te zien dat de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG gelijke tred houden met de internationale ontwikkelingen op het gebied van de vaststelling van standaarden voor jaarrekeningen.
- (8) Teneinde de samenhang te bewaren tussen de internationaal erkende standaarden voor de jaarrekeningen en de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG, is het noodzakelijk genoemde richtlijnen zodanig te wijzigen dat bepaalde financiële activa en passiva op basis van de waarde in het economisch verkeer kunnen worden gewaardeerd. Dit zal het de Europese vennootschappen mogelijk maken hun jaarrekening op te stellen volgens een methode die bij de recente ontwikkelingen aansluit.
- (9) Teneinde er zorg voor te dragen dat over de gehele gemeenschap vergelijkbare financiële informatie wordt verstrekt, moeten de lidstaten worden verplicht een verslagleggingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer in te voeren. De lidstaten kunnen voor alle vennootschappen of bepaalde categorieën vennootschappen toestaan of voorschrijven dat bij de opstelling van zowel de jaarrekening als de geconsolideerde jaarrekening, dan wel uitsluitend bij de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening een dergelijke methode wordt gehanteerd.
- (10) De verslagleggingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer mag uitsluitend worden toegepast op posten waarvoor er op internationaal niveau voldoende overeenstemming over bestaat dat deze zich voor waardering volgens de waarde in het economisch verkeer lenen. De verslagleggingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer mag derhalve niet op alle financiële activa en passiva worden toegepast.
- (11) De toelichting op de jaarrekening dient bepaalde informatie te bevatten over de posten op de balans die tegen de waarde in het economisch verkeer zijn gewaardeerd. Het jaarverslag moet informatie bevatten omtrent de door de vennootschap nagestreefde doelstellingen en gevolgde strategieën met het oog op de beheersing van het risico in verband met het gebruik van financiële instrumenten.
- (12) Verantwoording van financiële instrumenten is een terrein van de financiële verslaggeving dat aan snelle veranderingen onderhevig is en derhalve geregeld aan een hernieuwd onderzoek moet worden onderworpen. Dit onderzoek dient te worden uitgevoerd via het Contactcomité Jaarrekeningenrichtlijnen, zodat de lidstaten de gelegenheid krijgen verslag te doen van de praktijkervaring die zij met de verslagleggingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer hebben opgedaan,

⁽¹⁾ PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/60/EG (PB L 162 van 26.6.1999, blz. 65).

⁽²⁾ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/605/EEG (PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60).

⁽³⁾ COM(95) 508.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 78/660/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De volgende afdeling 7 bis wordt ingevoegd:

„AFDELING 7 bis

Waardering op basis van de waarde in het economische verkeer

Artikel 42 bis

1. In afwijking van artikel 32 kunnen de lidstaten voor alle vennootschappen of bepaalde categorieën vennootschappen toestaan of voorschrijven dat alle posten in de jaarrekening, met inbegrip van afgeleide financiële instrumenten maar met uitzondering van de in lid 3 bedoelde posten, op basis van de waarde in het economisch verkeer worden gewaardeerd.

2. Het staat de lidstaten vrij de in lid 1 bedoelde toelating of verplichting uitsluitend voor de geconsolideerde jaarrekening in de zin van Richtlijn 83/349/EEG te laten gelden.

3. De volgende posten mogen in geen geval op basis van de waarde in het economisch verkeer worden gewaardeerd:

- a) andere balansposten dan financiële instrumenten;
- b) passiva, met uitzondering van passiva die
 - i) deel uitmaken van de handelsportefeuille;
 - ii) als dekkingsposten zijn opgenomen; of
 - iii) afgeleide financiële instrumenten zijn.
- 4. In afwijking van lid 1 kunnen de lidstaten bepalen dat:
 - a) tot op de vervaldag in de balans opgenomen posten die geen afgeleide financiële instrumenten zijn, van waardering op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn uitgezonderd;
 - b) verstrekte leningen en voorschotten die geen deel uitmaken van de handelsportefeuille, van waardering op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn uitgezonderd;
 - c) uitsluitend tot de handelsportefeuille behorende posten op basis van de waarde in het economisch verkeer worden gewaardeerd. Wanneer deze beperking wordt toegepast, worden alle afgeleide financiële instrumenten geacht deel uit te maken van de handelsportefeuille;
 - d) grondstoffencontracten die oorspronkelijk zijn bedoeld om aan de verwachte koop-, verkoop of gebruiksbehoeften van een onderneming met betrekking tot de desbetreffende grondstof te voldoen en waarvan de afwikkeling geacht wordt te geschieden door levering van de grondstof, van waardering op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn uitgezonderd.

Artikel 42 ter

1. De in artikel 42 bis bedoelde waarde in het economisch verkeer wordt bepaald op basis van:

- a) een marktwaarde voor de posten waarvoor een betrouwbare markt dadelijk aanwijsbaar is. Wanneer de marktwaarde niet dadelijk te bepalen valt voor de post zelf maar wel voor de bestanddelen ervan, mag de marktwaarde van deze post uit die van zijn bestanddelen worden afgeleid; of
- b) de met behulp van beproefde waarderingsmodellen en -technieken verkregen waarde voor de posten waarvoor een betrouwbare markt niet dadelijk aanwijsbaar is. Dergelijke waarderingsmodellen en -technieken dienen een redelijke benadering van de marktwaarde op te leveren.

2. Voor posten die niet op betrouwbare wijze en zonder materiële fouten of vertekeningen kunnen worden gewaardeerd aan de hand van de in lid 1, sub a) of b), beschreven methoden, mag de waardering niet op basis van de waarde in het economisch verkeer geschieden, maar moet zij overeenkomstig de artikelen 34 tot en met 42 plaatsvinden.

Artikel 42 quater

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 31, lid 1, sub c) aa), wordt een verandering in de waarde in het economisch verkeer van een overeenkomstig artikel 42 bis, lid 1, tegen de waarde in het economisch verkeer gewaardeerde post in de winst- en verliesrekening verwerkt om het resultaat voor het boekjaar te berekenen.

2. De lidstaten kunnen toestaan of voorschrijven dat de waardevermeerdering of -vermindering van een niet voor handelsdoeleinden aangehouden financieel activum rechtstreeks onder een reserve voor de waarde in het economisch verkeer als eigen vermogen wordt geboekt. Naarmate de als eigen vermogen geboekte waardevermeerderingen en -verminderingen van dergelijke posten daadwerkelijk worden gerealiseerd, dienen zij uit de reserve voor de waarde in het economisch verkeer te worden verwijderd. De lidstaten kunnen regels geven voor het gebruik van de reserve voor de waarde in het economisch verkeer.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 1 wordt de verandering in de waarde in het economisch verkeer van een overeenkomstig artikel 42 ter gewaardeerde post niet in de winst- en verliesrekening verwerkt om het resultaat voor het boekjaar te berekenen, maar rechtstreeks onder de reserve voor de waarde in het economisch verkeer geboekt wanneer:

- a) deze post als een dekkingsinstrument is opgenomen in het kader van een systeem van „hedge accounting” waarbij dergelijke waardeveranderingen niet in de winst- en verliesrekening worden verwerkt; of
- b) een dergelijke waardeverandering verband houdt met een wisselkoersverschil dat voortvloeit uit een financiële post die een onderdeel vormt van een nettoinvestering van een vennootschap in een verbonden buitenlandse onderneming.

4. De in lid 3 bedoelde reserve voor de waarde in het economisch verkeer wordt verminderd voorzover de gereserveerde bedragen niet meer noodzakelijk zijn voor de toepassing van de waarderingsmethoden onder de in lid 3, sub a) en b), bedoelde omstandigheden. De lidstaten kunnen regels geven voor het gebruik van de reserve voor de waarde in het economisch verkeer.”

2. De volgende artikelen 43 bis, 43 ter en 43 quater worden ingevoegd:

„Artikel 43 bis

Ingeval de in artikel 42 bis bedoelde waarderingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer is toegepast, moet in de toelichting ten minste de volgende informatie worden opgenomen:

- a) de posten in de jaarrekening die op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn gewaardeerd;
- b) indien de waarde in het economisch verkeer overeenkomstig artikel 42 ter, lid 1, sub b), is bepaald, de significante hypothesen die aan de waarderingsmodellen en -technieken ten grondslag liggen;
- c) per categorie posten die op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn gewaardeerd, de waarde in het economisch verkeer en de waardevermeerderingen en -verminderingen die rechtstreeks in de winst- en verliesrekening en in de in artikel 42 quater, lid 3, bedoelde reserve voor de waarde in het economisch verkeer zijn opgenomen;
- d) voor de in artikel 42 quater, leden 2 en 3, bedoelde reserve voor de waarde in het economisch verkeer, een tabel waarin afzonderlijk melding wordt gemaakt van:
 - i) het bedrag van de reserve aan het begin van het boekjaar;
 - ii) het bedrag van de verschillen die in de loop van het boekjaar naar de reserve zijn overgeboekt;
 - iii) de bedragen die in de loop van het boekjaar uit de reserve zijn overgeboekt, alsmede de aard van deze overboekingen;
 - iv) het bedrag van de reserve aan het einde van het boekjaar;
- e) voor elke categorie afgeleide financiële instrumenten, vermelding van omvang en aard van de afgeleide financiële instrumenten, waarbij tevens opgave wordt gedaan van alle significante voorwaarden die op het bedrag, het tijdstip en de zekerheid van toekomstige kasstromen van invloed kunnen zijn.

Artikel 43 ter

Indien het een vennootschap is toegestaan posten te waarderen op basis van de waarde in het economisch verkeer overeenkomstig artikel 42 bis, lid 1, maar deze hiervan afziet, moeten voor elke categorie afgeleide financiële instrumenten de volgende gegevens worden vermeld:

- a) de omvang en aard van de afgeleide financiële instrumenten, waarbij tevens opgave wordt gedaan van alle significante voorwaarden die op het bedrag, het tijdstip en de zekerheid van toekomstige kasstromen van invloed kunnen zijn;
- b) de waarde in het economisch verkeer van de afgeleide financiële instrumenten.

Artikel 43 quater

Ingeval de in artikel 42 bis, lid 1, bedoelde waarderingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer niet is toegepast en evenmin gebruik is gemaakt van de mogelijkheid om waardecorrecties in de zin van artikel 35, lid 1, sub c) aa), op een financieel vast activum toe te passen en dit financieel vast activum bijgevolg tegen een hoger bedrag dan de waarde in het economisch verkeer in aanmerking is genomen, wordt melding gemaakt van:

- a) de boekwaarde en de waarde in het economisch verkeer van elk van de afzonderlijke activa of passende groepen van deze afzonderlijke activa; en
- b) de redenen waarom de boekwaarde niet is verminderd, waarbij tevens opgave wordt gedaan van de aard van de aanwijzingen die ten grondslag liggen aan de overtuiging dat de boekwaarde zal kunnen worden gerealiseerd.”

3. Het volgende artikel 46 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 46 bis

Ongeacht of er gebruik is gemaakt van de waarderingsmethode op basis van de contante waarde, zoals omschreven in afdeling 7 bis, moet het jaarverslag informatie bevatten omtrent:

- a) de door de vennootschap nagestreefde doelstellingen en gevolgde strategieën met het oog op de beheersing van het risico in verband met het gebruik van financiële instrumenten, alsook de wijze waarop deze doelstellingen worden verwezenlijkt; en
- b) het door de vennootschap gelopen prijsrisico, kredietrisico, liquiditeitsrisico, tegenpartijrisico, kasstroomrisico en toekomstige risico dat met het gebruik van financiële instrumenten verband houdt.”

4. Het volgende artikel 52 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 52 bis

De artikelen 42 bis, 42 ter, 42 quater, 43 bis, 43 ter, 43 quater en 46 bis van Richtlijn 78/660/EEG worden binnen drie jaar na de aanneming van deze richtlijn volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag door het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie onderzocht en in voorkomend geval gewijzigd in het licht van de ervaringen die met de toepassing van deze artikelen zijn opgedaan en rekening houdend met de internationale ontwikkelingen op het gebied van de jaarrekening.”

Artikel 2

Richtlijn 83/349/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De volgende artikelen 34 bis, 34 ter en 34 quater worden ingevoegd:

„Artikel 34 bis

Ingeval de in artikel 42 bis, lid 1, van Richtlijn 78/660/EEG bedoelde waarderingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer wordt toegepast, moet in de toelichting op de geconsolideerde jaarrekening ten minste de volgende informatie worden opgenomen:

- a) de posten in de geconsolideerde jaarrekening die op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn gewaardeerd;

- b) indien de waarde in het economisch verkeer overeenkomstig artikel 42 ter, lid 1, sub b), van Richtlijn 78/660/EEG is bepaald, de significante hypothesen die aan de waarderingsmodellen en -technieken ten grondslag liggen;
- c) per categorie posten die op basis van de waarde in het economisch verkeer zijn gewaardeerd, de waarde in het economisch verkeer en de waardevermeerderingen en -verminderingen die rechtstreeks in de geconsolideerde winst- en verliesrekening en in de in artikel 42 quater, lid 3, van Richtlijn 78/660/EEG bedoelde reserve voor de waarde in het economisch verkeer zijn opgenomen;
- d) voor de in artikel 42 quater, lid 2, en de in artikel 42 quater, lid 3, van Richtlijn 78/660/EEG bedoelde reserve voor de waarde in het economisch verkeer, een tabel waarin afzonderlijk melding wordt gemaakt van:
 - i) het bedrag van de reserve aan het begin van het boekjaar;
 - ii) het bedrag van de verschillen die in de loop van het boekjaar naar de reserve zijn overgeboekt;
 - iii) de bedragen die in de loop van het boekjaar uit de reserve zijn overgeboekt, alsmede de aard van deze overboekingen;
 - iv) het bedrag van de reserve aan het einde van het boekjaar.
- e) voor elke categorie afgeleide financiële instrumenten, vermelding van omvang en aard van de afgeleide financiële instrumenten, waarbij tevens opgave wordt gedaan van alle significante voorwaarden die op het bedrag, het tijdstip en de zekerheid van toekomstige kasstromen van invloed kunnen zijn.

Artikel 34 ter

Indien het een vennootschap is toegestaan posten te waarderen op basis van de waarde in het economisch verkeer overeenkomstig artikel 42 bis, lid 1, van richtlijn 78/660/EEG, maar deze hiervan afziet, moeten voor elke categorie afgeleide financiële instrumenten de volgende gegevens worden vermeld:

- a) de omvang en aard van de afgeleide financiële instrumenten, waarbij tevens opgave wordt gedaan van alle significante voorwaarden die op het bedrag, het tijdstip en de zekerheid van toekomstige kasstromen van invloed kunnen zijn;
- b) de waarde in het economisch verkeer van de afgeleide financiële instrumenten.

Artikel 34 quater

Ingeval een in de consolidatie opgenomen onderneming geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 42 bis, lid 1, van Richtlijn 78/660/EEG bedoelde waarderingsmethode op basis van de waarde in het economisch verkeer en evenmin waardecorrecties in de zin van artikel 35, lid 1, sub c) aa), van Richtlijn 78/660/EEG op een financieel vast activum heeft toegepast en dit financieel vast activum bijgevolg tegen een hoger bedrag dan de waarde in het economisch verkeer in aanmerking heeft genomen, moet in de toelichting op de geconsolideerde jaarrekening melding worden gemaakt van:

- a) de boekwaarde en de waarde in het economisch verkeer van elk van de afzonderlijke activa of passende groepen van deze afzonderlijke activa; en
- b) de redenen waarom de boekwaarde niet is verminderd, waarbij tevens opgave wordt gedaan van de aard van de aanwijzingen die ten grondslag liggen aan de overtuiging dat de boekwaarde zal kunnen worden gerealiseerd."

2. Het volgende artikel 36 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 36 bis

Ongeacht of er gebruik is gemaakt van de waarderingsmethode op basis van de contante waarde, zoals omschreven in afdeling 7 bis, moet het geconsolideerde jaarverslag informatie bevatten omtrent:

- a) de door de onderneming nagestreefde doelstellingen met het oog op de beheersing van het financiële risico, alsook de wijze waarop deze doelstellingen worden verwezenlijkt via het gebruik van financiële instrumenten; en
- b) het door de onderneming gelopen prijsrisico, kredietrisico, liquiditeitsrisico, tegenpartijrisico, kasstroomrisico en toekomstige risico dat met het gebruik van financiële instrumenten verband houdt."

3. Het volgende artikel 48 wordt ingevoegd:

„Artikel 48

De artikelen 34 bis, 34 ter, 34 quater en 36 bis van Richtlijn 83/349/EEG worden binnen drie jaar na de aanneming van deze richtlijn volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag door het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie onderzocht en in voorkomend geval gewijzigd in het licht van de ervaringen die met de toepassing van deze artikelen zijn opgedaan en rekening houdend met de internationale ontwikkelingen op het gebied van de jaarrekening."

Artikel 3

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter verdieping van de douane-unie EG-Turkije ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/02)

COM(2000) 141 def. — 1998/299(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 16 maart 2000)

⁽¹⁾ PB C 408 van 29.12.1998, blz. 14.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Luxemburg bevestigde op 12/13 december 1997 dat Turkije in aanmerking komt voor het lidmaatschap van de Europese Unie.
- (2) De Commissie heeft op 4 maart 1998 bij de Raad een mededeling getiteld „Europese strategie voor Turkije: Eerste operationele voorstellen van de Commissie” ingediend, die beoogt Turkije voor te bereiden op de toetreding.
- (3) De Europese Raad van Cardiff van 15 en 16 juni 1998 beschouwde deze mededeling als een goede basis voor de ontwikkeling van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Turkije.
- (4) De Europese Raad van Cardiff heeft de Commissie verzocht de nodige voorstellen in te dienen voor de tenuitvoerlegging van de Europese strategie.
- (5) De Europese Raad van Cardiff heeft erop gewezen dat voor de Europese strategie voor Turkije financiële ondersteuning is vereist.
- (6) De conclusies van de Raad van 13 september 1999 verwijzen naar de financiële steun aan Turkije.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (7) De douane-unie EG-Turkije is op 31 december 1995 in werking getreden en Turkije voert verdere economische hervormingen uit.
- (8) De Europese Raad van Helsinki van 10/11 december 1999 heeft verklaard dat Turkije een kandidaat-lidstaat is, en tot de Unie kan toetreden op basis van dezelfde criteria als de andere kandidaat-lidstaten.
- (9) Het bepaalde in deze verordening is gegrondvest op eerbiediging van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, alsmede op de eerbiediging van het internationale recht, hetgeen wezenlijke elementen zijn van het beleid van de Europese Unie en haar lidstaten.
- (10) De Gemeenschap hecht belang aan Turkije overgaat tot en verbetering van de democratische praktijk en de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, tot vergroting van betrokkenheid van de civiele samenleving ontwikkeling.
- (12) Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie hebben op 6 maart 1995 een verklaring aangenomen betreffende de opneming van financiële bepalingen in de wetgevingsbesluiten ⁽¹⁾.
- (13) Op 6 mei 1999 is een interinstitutioneel akkoord over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure gesloten tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽²⁾.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (10) De Gemeenschap hecht groot belang aan de noodzaak dat Turkije overgaat tot bevordering en verbetering van de democratische praktijk en de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, en tot vergroting van de betrokkenheid van de civiele samenleving bij de ontwikkeling van dit proces.
- (11) Het Europees Parlement heeft in het bijzonder in diverse resoluties gewezen op het belang van de eerbiediging van de mensenrechten in Turkije voor de ontwikkeling van nauwe banden tussen dit land en de Europese Unie, met name in zijn resoluties van 13 december 1995 over de mensenrechtensituatie in Turkije, van 17 september 1998 over de verslagen van de Commissie over de ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije sinds de inwerkingtreding van de douane-unie, van 3 december 1998 over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de verdere ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije en de mededeling van de Commissie aan de Raad, getiteld „Europese strategie voor Turkije — Eerste operationele voorstellen van de Commissie”, en van 6 oktober 1999 over de stand van de betrekkingen EU-Turkije ⁽³⁾.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 4.

⁽²⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 17 van 22.1.1996, blz. 46; PB C 313 van 12.10.1998, blz. 176; PB C 398 van 21.12.1998, blz. 57 en notulen van die datum, respectievelijk.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (16) Voor de goedkeuring van deze verordening voorziet het Verdrag niet in andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

- (14) Onverminderd de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit wordt een meerjarig indicatief bedrag voor de periode 2000-2002 als referentiebedrag voorgesteld, waarmee de wil van de wetgevingsautoriteit wordt geïllustreerd. Deze referentie maakt deel uit van het meerjarig financieel kader voor het Middellandse-Zeegebied.
- (15) De maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening zijn beheersmaatregelen in de zin van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾; deze maatregelen moeten worden vastgesteld volgens de beheersprocedure van artikel 4 van genoemd besluit.

Ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Gemeenschap levert een bijdrage aan de inspanningen die Turkije zich getroost om zich voor te bereiden op de toetreding, door de integratie met de Europese Unie te bevorderen op alle terreinen die verband houden met de verdieping van de douane-unie.

Artikel 2

Het referentiebedrag waarmee de wil van de wetgevingsautoriteit wordt geïllustreerd is 15 miljoen EUR voor de periode 2000-2002. Dit referentiebedrag doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit als in het Verdrag vastgesteld. De begrotingsautoriteit stelt het jaarlijkse middelen afhankelijk van de voor elk begrotingsjaar beschikbare middelen vast, rekening houdend met de in artikel 2 van het Financieel Reglement vermelde beginselen van goed beheer.

Artikel 3

1. Voor de samenwerkingsprojecten en -acties komen de Turkse staat en de regio's in aanmerking, alsmede plaatselijke autoriteiten, regionale organisaties, openbare instanties, plaatselijke en traditionele gemeenschappen, organisaties voor steun aan het bedrijfsleven, coöperaties en de civiele samenleving, met name verenigingen, stichtingen en niet-gouvernementele organisaties.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Indien een essentieel element voor de voortzetting van deze steunmaatregelen voor Turkije ontbreekt, onder meer in geval van schending van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten of de fundamentele vrijheden, kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen tot passende maatregelen besluiten.

Artikel 4

Financiering van samenwerkingsprojecten en -acties is mogelijk op de volgende terreinen (ter indicatie):

- ondersteuning van de aanpassing van de Turkse wetgeving aan die van de Gemeenschap en ondersteuning van de daarmee verbonden institutionele ontwikkeling;
- toegang tot de interne markt, met name door het creëren van de noodzakelijke instrumenten voor certificatie en kwaliteit;
- hulp bij de liberalisering van het kapitaalverkeer tussen de Gemeenschap en Turkije;
- samenwerking ter verdieping van de douane-unie tussen de Europese Gemeenschap en Turkije, met name door integratie van Turkije in het panEuropees stelsel van oorsprongsregels en ondersteuning van de deelname van Turkije aan de overeenkomsten inzake douanevervoer en het enig administratief document;
- ondersteuning van de aanpassing van het Turkse landbouwbeleid door overneming van de maatregelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die noodzakelijk zijn voor de totstandbrenging van het vrije verkeer van landbouwproducten;
- samenwerking op veterinair en fytosanitair gebied;
- deelname aan bepaalde communautaire programma's en organen, met name met betrekking tot milieu, onderzoek, opleiding en jeugdzaken;
- samenwerking op het gebied van mededinging, consumentenbeleid, nieuwe technologieën en de informatiemaatschappij;
- samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken;
- alle vormen van samenwerking die verdediging en bevordering beogen van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de bescherming van minderheden;

GEWIJZIGD VOORSTEL

De Commissie deelt haar indicatieve programma mede aan het comité bedoeld in artikel 7 van onderhavige verordening, alsmede aan de gemengde parlementaire commissie en het gemengd economisch en sociaal comité EU-Turkije.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 5

1. De financiële bijstand op grond van deze verordening wordt verleend in de vorm van niet-terugvorderbare steun.

2. De middelen die in het kader van de bij deze verordening bedoelde maatregelen kunnen worden ingezet zijn, onder meer technische bijstand, opleiding of andere vormen van dienstverlening, leveringen en werkzaamheden; voorts worden audits verricht, alsmede evaluatie- en controlemissies.

3. Financiering door de Gemeenschap is mogelijk voor onder meer uitgaven voor investeringen, met uitzondering van de aankoop van onroerende goederen, en terugkerende kosten (onder meer administratie-, onderhouds- en exploitatiekosten), met dien verstande dat het project erop gericht moet zijn dat de begunstigten de terugkerende kosten zelf op zich kunnen nemen.

4. Voor alle samenwerkingsmaatregelen geldt dat de in artikel 3 genoemde partners een financiële bijdrage moeten leveren. Deze bijdrage is vereist met inachtneming van de mogelijkheden van de betrokken partners en afhankelijk van de aard van de maatregel. In specifieke gevallen kan, wanneer de partner een niet-gouvernementele organisatie of een in de Gemeenschap gevestigde organisatie is, een bijdrage in natura worden geleverd.

5. Mogelijkheden voor cofinanciering met andere kapitaalverschaffers, met name de lidstaten, kunnen worden onderzocht.

6. Maatregelen worden genomen om de communautaire aard van de op grond van deze verordening verleende bijstand tot uiting te doen komen.

7. De Commissie kan in overleg met de lidstaten alle noodzakelijke initiatieven nemen om zorg te dragen voor goede coördinatie met de andere betrokken kapitaalverschaffers.

Artikel 6

1. De Commissie verricht onderzoek naar, neemt besluiten over en verzorgt het beheer van de bij deze verordening bedoelde maatregelen overeenkomstig de geldende budgettaire en andere procedures, met name die welke zijn vastgesteld in het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Ongewijzigd

2. De middelen die in het kader van de bij deze verordening bedoelde maatregelen kunnen worden ingezet zijn, binnen de grenzen die de begrotingsautoriteit tijdens de jaarlijkse begrotingsprocedure vaststelt, onder meer technische bijstand, opleiding of andere vormen van dienstverlening, leveringen en werkzaamheden; voorts worden audits verricht, alsmede evaluatie- en controlemissies.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Bij de evaluatie van de projecten en programma's worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- doeltreffendheid en haalbaarheid van de maatregelen;
- culturele en sociale aspecten, gendereffecten en milieuaspecten;
- voor de verwezenlijking van de doelstelling van de maatregel vereiste institutionele ontwikkeling;
- ervaring opgedaan met soortgelijke maatregelen.

3. Besluiten inzake maatregelen waarvan de financiering op grond van deze verordening meer bedraagt dan 2 miljoen EUR per maatregel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 7.

De Commissie stelt het in artikel 7 bedoelde comité in beknopte vorm op de hoogte van financieringsbesluiten die zij voornemens is te nemen inzake projecten en programma's waarvan de kosten 2 miljoen euro of minder bedragen. Deze inlichtingen worden verstrekt uiterlijk één week voordat het besluit genomen wordt.

Neemt maatregelen om ervoor te zorgen gemakkelijker de steun kunnen absorberen.

4. De Commissie mag, zonder het in artikel 7 bedoelde comité om advies te vragen, haar goedkeuring verlenen aan aanvullende vastleggingskredieten ter dekking van kostenoverschrijdingen die ten aanzien van deze maatregelen hebben plaatsgevonden of verwacht worden, mits de overschrijding of de aanvullende financieringsbehoefte niet meer bedraagt dan 20 % van de bij het financieringsbesluit oorspronkelijk vastgelegde middelen.

Indien de in de eerste alinea bedoelde aanvullende kredieten minder bedragen dan 4 miljoen euro, wordt het in artikel 7 bedoelde comité ingelicht over het door de Commissie genomen besluit. Bedragen de aanvullende kredieten meer dan 4 miljoen EUR, doch minder dan 20 %, dan wordt het comité om advies gevraagd.

5. In alle uit hoofde van deze verordening gesloten financieringsovereenkomsten wordt bepaald dat de Commissie en de Rekenkamer ter plaatse controles kunnen verrichten volgens de gebruikelijke modaliteiten die de door de Commissie zijn vastgesteld overeenkomstig de geldende bepalingen, met name die van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

- het behoud en de bescherming van het milieu op basis van de beginselen van duurzame ontwikkeling;

Ongewijzigd

De Commissie neemt maatregelen om ervoor te zorgen dat kleine NGO's zonder winstoogmerk gemakkelijker de steun kunnen absorberen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Indien voor een maatregel een financieringsovereenkomst worden gesloten tussen de Gemeenschap en Turkije, bepaalt deze overeenkomst dat de betaling van belastingen, rechten en heffingen niet door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

7. De deelname aan aanbestedingen staat onder gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke personen en rechtspersonen uit de lidstaten en Turkije.

8. Leveringen zijn van oorsprong uit de lidstaten of uit Turkije.

Artikel 8

Eenmaal per jaar vindt een gedachtewisseling plaats in het kader van een vergadering van het in artikel 7 bedoelde comité, op basis van een presentatie door een vertegenwoordiger van de Commissie van de indicatieve van de maatregelen die het daaropvolgende jaar zullen worden uitgevoerd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 7

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1488/96 van 23 juli 1996 ⁽¹⁾, het „MED-comité”, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, is de in artikel 4 van Besluit 1999/468/EG bedoelde beheersprocedure van toepassing met inachtneming van de bepalingen van artikel 7, lid 3, van dit besluit.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode bedraagt drie maanden.

Artikel 8

Eenmaal per jaar vindt een gedachtewisseling plaats in het kader van een vergadering van het in artikel 7 bedoelde comité, op basis van een presentatie door een vertegenwoordiger van de Commissie van de indicatieve programmering van de maatregelen die het daaropvolgende jaar zullen worden uitgevoerd. Het Europees Parlement wordt in kennis gesteld van de voorstellen en van het resultaat van de discussies.

Artikel 9

De Commissie legt in de loop van het eerste trimester een jaar verslag voor aan het Europees Parlement en de Raad. Daarin worden ten minste de volgende gegevens opgenomen:

- a) een gedetailleerd overzicht van de in de loop van het vorige begrotingsjaar gefinancierde acties;
- b) de indicatieve programmering voor het lopende begrotingsjaar en de stand van uitvoering van de hierin opgenomen acties;
- c) de vooruitzichten met betrekking tot de programmering en de te voeren acties voor het volgende begrotingsjaar;
- d) een samenvatting van de verrichte evaluaties, eventueel in samenhang met specifieke acties;

⁽¹⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 10

De Commissie verricht geregeld evaluaties van de door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen, teneinde vast te stellen of de doelstellingen van deze maatregelen zijn bereikt en richtsnoeren op te stellen voor verbetering van de doeltreffendheid van toekomstige maatregelen. De Commissie verstrekt een overzicht van de verrichte evaluaties aan het in artikel 7 bedoelde comité, dat deze desgewenst kan onderzoeken. De evaluatierapporten worden desgevraagd aan de lidstaten ter beschikking gesteld.

Artikel 11

Verstrekt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een algehele evaluatie van alle door de Gemeenschap uit hoofde van deze verordening gefinancierde maatregelen, en doet zij voorstellen betreffende de verdere ontwikkeling met betrekking tot deze verordening, vergezeld van eventuele wijzigingsvoorstellen.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- e) informatie over de organisaties waarmee de akkoorden of contracten zijn gesloten.

Ongewijzigd

Artikel 11

Zes maanden vóór de afloop van het driejarig financieringskader verstrekt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een algehele evaluatie van alle door de Gemeenschap uit hoofde van deze verordening gefinancierde maatregelen, en doet zij voorstellen betreffende de verdere ontwikkeling met betrekking tot deze verordening, vergezeld van eventuele wijzigingsvoorstellen.

Ongewijzigd

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart

(2000/C 311 E/03)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 121 def. — 2000/0069(COD)

(Door de Commissie ingediend op 24 maart 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EEG) nr. 3922/91 ⁽¹⁾ worden de in bijlage II bij die Verordening genoemde gemeenschappelijke veiligheidsnormen ingevoerd ten aanzien van het ontwerp, de vervaardiging, de exploitatie en het onderhoud van luchtvaartuigen en de bij deze taken betrokken personen en organisaties. Deze geharmoniseerde veiligheidsnormen zijn van toepassing op alle door communautaire exploitanten gebruikte luchtvaartuigen die in een lidstaat of in een derde land zijn geregistreerd. Volgens artikel 4, lid 1, van deze verordening moet de Raad op grond van artikel 80, lid 2, van het Verdrag, gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures aannemen voor de niet in bijlage II genoemde gebieden.
- (2) In artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2407/92 van 23 juli 1992 betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen ⁽²⁾ is bepaald dat de verlening en de geldigheid van een exploitatievergunning te allen tijde afhankelijk zijn van het bezit van een geldig Bewijs luchtvaartexploitant (AOC — Air Operator's Certificate) waarin de onder de exploitatievergunning vallende activiteiten worden gespecificeerd, en dat in overeenstemming moet zijn met de criteria van de desbetreffende verordening van de Raad. Thans dienen deze criteria te worden vastgesteld.
- (3) De Joint Aviation Authority (JAA) heeft een reeks geharmoniseerde regels aangenomen voor commercieel luchtvervoer, JAR-OPS 1 genoemd. In JAR-OPS 1 (wijziging 1 van 1 maart 1998) voor vliegtuigen is het veiligheidsniveau voor dit soort operaties vastgelegd en dit document vormt derhalve een goede basis voor communautaire wetgeving. In deze tekst moesten wijzigingen worden aangebracht ten-

einde hem in overeenstemming te brengen met de communautaire wetgeving en het communautaire beleid, rekening gehouden met de talrijke gevolgen op economisch en sociaal gebied. Een dergelijke herziene tekst wijkt af van JAR-OPS 1 en kan daardoor niet in de communautaire wetgeving worden opgenomen door een loutere verwijzing in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 3922/91 naar zijn titel. Aan laatstgenoemde verordening moet derhalve een nieuwe bijlage III worden toegevoegd, met daarin de eerste voorschriften.

- (4) Luchtvaartmaatschappijen moeten voldoende flexibiliteit krijgen om onvoorziene spoedeisende exploitatieomstandigheden of exploitatiebehoeften van korte duur aan te pakken of om aan te tonen dat zij een gelijkwaardig veiligheidsniveau kunnen bereiken met andere middelen dan door toepassing van de in bijlage III vervatte gemeenschappelijke voorschriften. Een soortgelijke flexibiliteit is ook noodzakelijk bij de toepassing van de in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 3922/91 vermelde andere JAR's. De lidstaten dienen derhalve gemachtigd te worden om ontheffingen van de gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures toe te staan. Dergelijke ontheffingen kunnen in bepaalde gevallen de gemeenschappelijke veiligheidsvoorschriften ondermijnen of tot marktverstoringen aanleiding geven en de werkingssfeer ervan moet daarom strikt worden beperkt en de goedkeuring ervan aan een passend toezicht door de Gemeenschap worden onderworpen.
- (5) De bepalingen betreffende de procedure van het Comité dienen te worden gewijzigd om rekening te houden met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (6) Verordening (EEG) nr. 3922/91 dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 3922/91 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. Deze verordening heeft betrekking op de harmonisatie van de in de bijlagen II en III vermelde technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de veiligheid van de burgerluchtvaart, inzonderheid ten aanzien van:

⁽¹⁾ PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1069/1999 van de Commissie (PB L 130 van 26.5.1999, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 240 van 24.8.1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- a) het ontwerp, de vervaardiging, de exploitatie en het onderhoud van luchtvaartuigen,
- b) de bij deze taken betrokken personen en organisaties."

2. Artikel 3 komt als volgt te luiden:

„Artikel 3

1. Onverminderd artikel 11, zijn de gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures die in de Gemeenschap voor de in bijlage II genoemde gebieden gelden, de in die bijlage vermelde overeenkomstige codes die op 1 januari 1992 van kracht zijn.

2. Onverminderd artikel 11, zijn de gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures die in de Gemeenschap voor commercieel vervoer met vliegtuigen gelden, die welke zijn vermeld in bijlage III."

3. Artikel 4, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. Voor de niet in bijlagen II of III genoemde gebieden stelt de Raad, op grond van artikel 80, lid 2, van het Verdrag, gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures vast. De Commissie doet indien nodig zo spoedig mogelijk geschikte voorstellen op deze gebieden."

4. Artikel 8 komt als volgt te luiden:

„Artikel 8

1. Geen van bovenstaande bepalingen belet een lidstaat onmiddellijk te reageren wanneer zich een veiligheidsprobleem voordoet met betrekking tot een onder deze verordening vallend(e) product, persoon of organisme. In een dergelijk geval stelt de lidstaat de Commissie en de andere lidstaten onmiddellijk van de genomen maatregelen en van de redenen daarvoor in kennis.

2. De Commissie beoordeelt volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure of een ontoereikend veiligheidsniveau of een leemte in de gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures de voortzetting van de op grond van lid 1 genomen maatregelen rechtvaardigt. In een dergelijk geval zal zij het nodige doen om de desbetreffende gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures in overeenstemming met artikel 4 of artikel 11 te wijzigen. Wanneer de door de lidstaat getroffen maatregelen ongegrond worden geoordeeld, trekt de lidstaat de bedoelde maatregelen in.

3. Ingeval van onvoorziene, spoedeisende exploitatie-omstandigheden- of exploitatiebehoeften van korte duur mogen de lidstaten ontheffingen van de in deze verordening gespecificeerde gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures toestaan. De Commissie en de andere lidstaten worden onverwijld van dergelijke ontheffingen in kennis gesteld.

4. De Commissie kan volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure besluiten dat ontheffingen krachtens lid 3 niet met de algemene veiligheidsdoelstellingen van deze verordening of andere communautaire rechtsregels in overeenstemming zijn. In een dergelijk geval trekt de lidstaat de ontheffing in.

5. In omstandigheden waarin met andere middelen een veiligheidsniveau kan worden bereikt dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door de toepassing van de in de bijlagen I, II en III vermelde gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures wordt bereikt, mogen de lidstaten zonder discriminatie op grond van nationaliteit van de aanvragers en zonder dat daardoor de mededinging wordt verstoord, een goedkeuring verlenen die van deze bepalingen afwijkt. In dergelijke gevallen stelt de desbetreffende lidstaat alvorens bedoelde goedkeuring te verlenen, de Commissie daarvan in kennis en geeft bij de redenen die een afwijking van de gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures noodzakelijk maken, alsook de gestelde voorwaarden om een gelijkwaardig veiligheidsniveau te bereiken.

6. De Commissie besluit volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure of een krachtens lid 5 voorgestelde goedkeuring een gelijkwaardig veiligheidsniveau waarborgt en derhalve kan worden verleend. In een dergelijk geval doet zij kennisgeving van dit besluit aan alle lidstaten die het recht hebben die maatregel ook toe te passen. Ook de relevante bepalingen van bijlagen II en III kunnen worden gewijzigd teneinde deze aan een dergelijke maatregel aan te passen.

Artikel 6, lid 1, en artikel 7 zijn op de betrokken maatregel van toepassing."

5. Artikel 11, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. De Commissie brengt, volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure de ingevolge de wetenschappelijke en technische vooruitgang vereiste wijzigingen in de in de bijlagen vermelde gemeenschappelijke technische voorschriften en administratieve procedures aan."

6. Artikel 12, leden 2 en 3, komt als volgt te luiden:

„2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG (*) met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

(*) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23."

7. De tekst in de bijlage bij de onderhavige verordening wordt toegevoegd als bijlage III.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE

„BIJLAGE III

GEMEENSCHAPPELIJKE TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN EN ADMINISTRatieve PROCEDURES, VAN TOEPASSING OP COMMERCIELE LUCHTVAARTOPERATIES MET LUCHTVAARTUIGEN**OPS 1: Commercieel vervoer door de lucht (Vleugelvliegtuigen)****Inhoud (algemeen)**

SUBDEEL A	— Toepasselijkheid
SUBDEEL B	— Algemeen
SUBDEEL C	— Certificatie van en toezicht op exploitanten
SUBDEEL D	— Vluchtuitvoeringsprocedures
SUBDEEL E	— Vluchtuitvoering bij alle weersomstandigheden
SUBDEEL F	— Prestaties algemeen
SUBDEEL G	— Prestatieklasse A
SUBDEEL H	— Prestatieklasse B
SUBDEEL I	— Prestatieklasse C
SUBDEEL J	— Massa en zwaartepunt
SUBDEEL K	— Instrumenten en apparatuur
SUBDEEL L	— Communicatie- en navigatieapparatuur
SUBDEEL M	— Vliegtuigonderhoud
SUBDEEL N	— Stuurhutpersoneel
SUBDEEL O	— Kajuitpersoneel
SUBDEEL P	— Boeken en bescheiden
SUBDEEL R	— Vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht
SUBDEEL S	— Beveiliging

SUBDEEL A

Bijlage 1 bij OPS 1.001

TOEPASSELIJKHEID**Latere nalevingsdata in OPS 1**

OPS 1.001

Toepasselijkheid

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.001)

a) OPS Deel 1 omschrijft de eisen die van toepassing zijn op het gebruik van civiele vliegtuigen voor commercieel vervoer door de lucht door een exploitant die zijn hoofdzetel en, voor zover van toepassing, zijn statutaire zetel in een lidstaat heeft, hierna aangeduid als exploitant. OPS 1 is niet van toepassing op vliegtuigen die gebruikt worden voor militaire doeleinden, door de douane of door politiediensten.

b) De eisen in OPS Deel 1 worden:

1. tenzij anders aangegeven uiterlijk op ... van kracht voor exploitanten van vliegtuigen met een maximumstartmassa van meer dan 10 ton of een maximaal toegestane passagierscapaciteit van 20 of meer, of met een gemengde vloot bestaande uit vliegtuigen boven en onder deze grens;
2. tenzij anders aangegeven uiterlijk op ... van kracht voor exploitanten van alle andere vliegtuigen.

Enkele van de bepalingen in OPS 1 hebben latere nalevingsdata dan de toepasselijkheidsdatum van OPS 1. De bepalingen waarbij dit het geval is, en de bijbehorende latere nalevingsdata, zijn de volgende.

— OPS 1.470 f)	...
— OPS 1.652 „Noten”	...
— OPS 1.652 m)	...
— OPS 1.665 a) 2	...
— OPS 1.668 a) 1	...
— OPS 1.668 a) 2	...
— OPS 1.670 a) 3	...
— OPS 1.685	...
— OPS 1.705 a)	...
— OPS 1.725 a)	...
— OPS 1.780 a)	...
— OPS 1.805 a) 2	...
— OPS 1.805 c) 2	...

SUBDEEL B

ALGEMEEN

OPS 1.005

Algemeen

- a) De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken voor commercieel vervoer door de lucht anders dan in overeenstemming met OPS Deel 1.
- b) De exploitant dient zich te houden aan alle luchtwaardigheidsvoorschriften die van toepassing zijn op vliegtuigen die gebruikt worden voor commercieel vervoer door de lucht.
- c) Elk vliegtuig dient gebruikt te worden overeenkomstig de voorwaarden van het Bewijs van Luchtwaardigheid en binnen de goedgekeurde beperkingen zoals opgenomen in het vlieghandboek.

OPS 1.010

Uitzonderingen

Behoudens de van toepassing zijnde algemene evaluatieprocedures kan de Dienst bij uitzondering een tijdelijk ontheffing verlenen van de bepalingen van OPS Deel 1, wanneer zij overtuigd is van de noodzaak hiertoe en mits voldaan wordt aan alle aanvullende voorwaarden die de Dienst noodzakelijk acht teneinde in het onderhavige geval een aanvaardbaar veiligheidsniveau te garanderen.

OPS 1.015

Operationele Besluiten

- a) Behoudens de van toepassing zijnde algemene herzieningsprocedures kan de Dienst door middel van een Operationeel besluit een vlucht verbieden, beperken of aan bepaalde voorwaarden binden, in het belang van de veiligheid.
- b) Operationele besluiten vermelden:
 - 1. de reden voor uitvaardiging;
 - 2. het toepassingsgebied en de geldigheidsstermijn; en
 - 3. de van de exploitant(en) verlangde handelingen.
- c) Operationele besluiten vormen een aanvulling op de bepalingen van OPS Deel 1.

OPS 1.020

Wetten, voorschriften en procedures — verantwoordelijkheden van de exploitant

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

- 1. alle medewerkers in kennis gesteld zijn van hun plicht om te voldoen aan alle voor de uitvoering van hun werkzaamheden relevante wetten, voorschriften en procedures van de Staten waarin luchtverkeer plaatsvindt; en
- 2. alle bemanningsleden op de hoogte zijn van de met de uitvoering van hun taak verband houdende wettelijke bepalingen, voorschriften en procedures.

OPS 1.025

Gemeenschappelijke taal

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle bemanningsleden met elkaar kunnen communiceren in een gemeenschappelijke taal.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle bij de vluchtuitvoering betrokken personen de taal begrijpen waarin die delen van het vluchthandboek geschreven zijn welke betrekking hebben op hun taken en verantwoordelijkheden.

OPS 1.030

Minimumuitrustingslijsten — verantwoordelijkheden van de exploitant

- a) De exploitant dient voor elk vliegtuig een door de Dienst goedgekeurde minimumuitrustingslijst (MUL) vast te stellen. Deze dient gebaseerd te zijn op, doch niet minder beperkend te zijn dan, de betreffende basis-minimumuitrustingslijst (BMUL) (indien deze bestaat) welke door de Dienst is aanvaard.
- b) De exploitant mag geen vliegtuig in bedrijf hebben anders dan in overeenstemming met de MUL, tenzij daarvoor toestemming verkregen is van de Dienst. Een dergelijke toestemming houdt in geen geval toestemming in tot gebruik van het vliegtuig buiten de beperkingen van de BMUL.

OPS 1.035

Kwaliteitssysteem

- a) De exploitant dient één kwaliteitssysteem vast te stellen en één kwaliteitsmanager aan te stellen die toeziet op de naleving en adequaatheid van de procedures die de veilige uitvoering van vluchten en luchtwaardigheid van vliegtuigen moeten garanderen. Het toezicht op de naleving dient een terugmeldingssysteem te omvatten naar de verantwoordelijke manager (zie ook OPS 1.175 h)), om ervoor te zorgen dat zo nodig corrigerende maatregelen genomen worden.
- b) Het kwaliteitssysteem dient een kwaliteitsborgingsprogramma te omvatten waarin procedures opgenomen zijn waarmee gecontroleerd kan worden of alle vluchten uitgevoerd worden volgens alle toepasselijke voorschriften, normen en procedures.
- c) Zowel het kwaliteitssysteem als de kwaliteitsmanager dient aanvaardbaar te zijn voor de Dienst.
- d) Het kwaliteitssysteem dient in de desbetreffende documentatie beschreven te worden.
- e) In afwijking van het gestelde in subparagraaf a) hierboven kan de Dienst de benoeming van twee kwaliteitsmanagers accepteren, een voor vluchtuitvoeringszaken en een voor onderhoudszaken, mits de exploitant één afdeling kwaliteitsbeheer instelt die ervoor zorgt dat het kwaliteitssysteem door het gehele bedrijf uniform toegepast wordt.

OPS 1.037

Programma ter voorkoming van ongevallen en bevordering van de vliegveiligheid

De exploitant dient een programma ter voorkoming van ongelukken en bevordering van de vliegveiligheid op te stellen, dat deel mag uitmaken van het kwaliteitssysteem, omvattende:

- 1. een programma dat het risicobewustzijn van alle bij de vluchtuitvoering betrokken personen bevordert en op peil houdt; en
- 2. evaluatie van relevante informatie met betrekking tot ongelukken en incidenten en verspreiding van daarmee samenhangende informatie.

OPS 1.040

Toegevoegde bemanningsleden

De exploitant dient ervoor te zorgen dat bemanningsleden die niet tot het verplichte stuurhut- of kajuitpersoneel behoren, eveneens getraind zijn in de hun toegewezen taken en voldoende vaardigheid hierin bezitten.

OPS 1.050

Informatie over opsporing en redding

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de essentiële informatie betreffende opsporings- en reddingsdiensten, voor zover relevant voor de geplande vlucht, in de stuurhut aanwezig is.

OPS 1.055

Informatie over nood- en overlevingsuitrusting aan boord

De exploitant dient ervoor te zorgen dat er lijsten zijn met informatie over de nood- en overlevingsuitrusting aan boord van al zijn vliegtuigen, welke direct beschikbaar gesteld dienen te kunnen worden aan reddingscoördinatiecentra. De informatie dient, voor zover van toepassing, gegevens te omvatten over: aantal, kleur en type van reddingsvlotten en signaalvuurwerk; medische noodvoorraden; watervoorraden; en het type en de frequenties van draagbare noodradio's.

OPS 1.060

Noodlandingen op het water

De exploitant mag een vliegtuig met een toegestane passagierscapaciteit van meer dan 30 passagiers niet gebruiken voor vluchten boven water wanneer de afstand tot een voor een noodlanding geschikte plaats te land meer dan 120 minuten vliegen op kruissnelheid, of meer dan 400 zeemijlen bedraagt (het eerst overschreden maximum geldt), tenzij het vliegtuig voldoet aan de vereisten voor noodlandingen te water zoals voorgeschreven in de van toepassing zijnde luchtwaardigheidsvoorschriften.

OPS 1.065

Vervoer van oorlogswapens en -munitie

- a) De exploitant mag geen oorlogswapens en -munitie door de lucht vervoeren tenzij hiervoor toestemming is gegeven door alle betrokken staten.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat oorlogswapens en -munitie:
1. op een plaats in het vliegtuig gestouwd worden die tijdens de vlucht niet toegankelijk is voor passagiers; en
 2. in het geval van vuurwapens, ongeladen zijn,
- tenzij voor aanvang van de vlucht toestemming is verkregen van alle betrokken staten om deze oorlogswapens en -munitie te vervoeren onder omstandigheden die deels of geheel afwijken van de in deze subparagraaf genoemde.
- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de gezagvoerder voor aanvang van de vlucht op de hoogte gesteld wordt van de aard en de plaats aan boord van het vliegtuig van alle te vervoeren oorlogswapens en -munitie.

OPS 1.070

Vervoer van sportwapens en -munitie

- a) De exploitant dient alle redelijke maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat alle door de lucht te vervoeren sportwapens aan hem gemeld worden.
- b) De exploitant die het vervoer van sportwapens op zich neemt, dient ervoor te zorgen dat deze:
1. op een plaats in het vliegtuig gestouwd worden die tijdens de vlucht niet toegankelijk is voor passagiers, tenzij de Dienst heeft bepaald dat dit voorschrift onuitvoerbaar is en erin heeft toegestemd andere procedures toe te passen; en
 2. in het geval van vuurwapens of andere wapens die munitie kunnen bevatten, ongeladen zijn.
- c) Munitie voor sportwapens mag in de afgegeven bagage van de passagiers vervoerd worden, met enkele beperkingen, overeenkomstig de Technische Voorschriften (zie OPS 1.1160 b) 5. zoals gedefinieerd in OPS 1.1150 a) 14.

OPS 1.075

Methode van personenvervoer

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat niemand zich ophoudt in enig deel van het vliegtuig dat niet ontworpen is als verblijfplaats van personen, tenzij de gezagvoerder tijdelijk toegang heeft verleend tot zo een deel van het vliegtuig:

1. teneinde maatregelen te kunnen nemen die noodzakelijk zijn voor de veiligheid van het vliegtuig of een zich hierin bevindend persoon, dier of goed;
2. waarin vracht of voorraden vervoerd worden, mits dat deel ontworpen is voor betreding door personen tijdens de vlucht.

OPS 1.085

Verantwoordelijkheden van de bemanning

- a) Elk bemanningslid is verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van zijn taken die:
1. betrekking hebben op de veiligheid van het vliegtuig en de inzittenden, en
 2. worden omschreven in de aanwijzingen en procedures die in het vluchthandboek zijn vastgelegd.
- b) Bemanningsleden dienen:
1. aan de gezagvoerder elk incident door te geven dat de veiligheid in gevaar of mogelijk in gevaar heeft gebracht
 2. gebruik te maken van de incidentrapportageformulieren van de exploitant, conform OPS 1.420. In elk van bovengenoemde gevallen dient een kopie van het rapport aan de betrokken gezagvoerder te worden doorgegeven.
- c) Een lid van de bemanning mag geen werkzaamheden verrichten aan boord van een vliegtuig:
1. terwijl hij onder invloed is van enig verdovend middel dat zijn lichamelijke of geestelijke vermogens zodanig aantast dat hierdoor de veiligheid in gevaar komt;

2. na diepzeeduiken, tenzij sindsdien een redelijke tijd verstreken is;
 3. na het geven van bloed, tenzij sindsdien een redelijke tijd verstreken is;
 4. indien hij op enigerlei wijze twijfelt of hij in staat is de hem opgedragen taken te verrichten; of
 5. indien hij weet of vermoedt dat hij oververmoeid is, of zich zodanig ziek voelt dat de vliegveiligheid in gevaar kan komen.
- d) Het is een lid van de bemanning niet toegestaan:

1. alcohol te gebruiken minder dan 8 uur voor het tijdstip waarop hij zich dient te melden voor de vlucht of voor het begin van de standby-periode;
2. aan een vlucht te beginnen met een alcoholgehalte in het bloed van meer dan 0,2 promille;
3. tijdens de vlucht of tijdens de standby-periode alcohol te gebruiken.

e) De gezagvoerder:

1. is verantwoordelijk voor het veilige gebruik van het vliegtuig en voor de veiligheid van de inzittenden tijdens de vlucht;
2. is bevoegd om alle bevelen te geven die hij nodig acht teneinde de veiligheid van het vliegtuig en de daarin aanwezige personen of goederen te verzekeren;
3. is bevoegd om personen, of enig deel van de vracht, uit het vliegtuig te verwijderen indien hij van oordeel is dat deze de veiligheid van het vliegtuig of de inzittenden in gevaar kunnen brengen;
4. mag niet toestaan dat een persoon in het vliegtuig vervoerd wordt die zodanig onder invloed van alcohol of verdovende middelen verkeert dat de veiligheid van het vliegtuig en de inzittenden in gevaar kan komen;
5. is gerechtigd te weigeren om passagiers te vervoeren die niet in het land toegelaten kunnen worden, die het land uitgezet worden of onder arrest staan, indien het vervoer daarvan risico oplevert voor het vliegtuig of de inzittenden;
6. dient ervoor te zorgen dat alle passagiers ingelicht worden over de plaats van de nooduitgangen en de plaats en het gebruik van de relevante veiligheids- en noodvoorzieningen;
7. dient ervoor te zorgen dat alle vluchttuitvoeringsprocedures en controlelijsten nageleefd worden in overeenstemming met het vluchthandboek;
8. mag niet toestaan dat een bemanningslid werkzaamheden verricht tijdens de start, initiële stijgvlucht, eindnadering en landing, behalve de werkzaamheden die noodzakelijk zijn voor het veilige gebruik van het vliegtuig;
9. mag niet toestaan dat:
 - i) een vluchtgegevensschrijver onklaar gemaakt, uitgeschakeld of gewist wordt tijdens de vlucht, en evenmin dat opgenomen gegevens na de vlucht gewist worden indien een ongeluk of incident plaatsgevonden heeft waarvoor een meldingsplicht geldt;
 - ii) een stuurhutgeluidsopnameapparaat onklaar gemaakt of uitgeschakeld wordt tijdens de vlucht tenzij hij van mening is dat de opgenomen gegevens, welke anders automatisch ge-

wist zouden worden, bewaard dienen te blijven voor onderzoek van een ongeluk of incident, en evenmin dat opgenomen gegevens na de vlucht met de hand gewist worden indien een ongeluk of incident plaatsgevonden heeft waarvoor een meldingsplicht geldt;

10. dient te beslissen of hij een vliegtuig accepteert met gebreken die toegestaan zijn volgens de CDL (configuratie-afwijklingslijst) of MUL; en
11. dient zich ervan te vergewissen dat de direct aan de vlucht voorafgaande inspectie heeft plaatsgevonden.

- f) De gezagvoerder dient, in een noodsituatie waarbij onmiddellijk beslissen en handelen vereist is, alles te doen wat hij nodig acht onder die omstandigheden. Hij mag daarbij in het belang van de veiligheid afwijken van de regels, operationele procedures en methodes.

OPS 1.090

Bevoegdheid van de gezagvoerder

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat alle in het vliegtuig aanwezige personen gehoor geven aan alle geoorloofde bevelen die door de gezagvoerder gegeven worden ter waarborging van de veiligheid van het vliegtuig en van de daarin vervoerde personen of goederen.

OPS 1.100

Toegang tot de stuurhut

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat er behalve het voor de vlucht aangewezen stuurhutpersoneel niemand in de stuurhut toegelaten of vervoerd wordt tenzij die persoon:

1. tot het dienstdoend personeel behoort;
2. als vertegenwoordiger van de Dienst belast is met certificering, brevettering of inspectie, indien diens aanwezigheid in de stuurhut vereist is voor de uitvoering van zijn officiële werkzaamheden; of
3. daartoe bevoegd is volgens, en vervoerd wordt in overeenstemming met de voorschriften van, het vluchthandboek.

- b) De gezagvoerder dient:

1. in het belang van de veiligheid ervoor te zorgen dat toegang tot de stuurhut niet leidt tot afleiding van de aandacht en/of belemmering van de uitvoering van de vlucht; en
2. ervoor te zorgen dat alle personen die in de stuurhut vervoerd worden op de hoogte gesteld worden van de van toepassing zijnde veiligheidsprocedures.

- c) De eindbeslissing betreffende toegang tot de stuurhut valt onder de verantwoordelijkheid van de gezagvoerder.

OPS 1.105

Onrechtmatig vervoer

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat niemand zichzelf of vracht aan boord van een vliegtuig verbergt.

OPS 1.110

Draagbare elektronische apparatuur

De exploitant mag niet toestaan dat iemand aan boord van een vliegtuig gebruik maakt van een draagbaar elektronisch apparaat dat de werking van de systemen en apparatuur van het vliegtuig nadelig kan beïnvloeden, en dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat inderdaad niemand daarvan gebruik maakt.

OPS 1.115

Alcohol en verdovende middelen

De exploitant mag niet toestaan dat iemand zich in een vliegtuig begeeft of bevindt die zodanig onder invloed van alcohol of verdovende middelen verkeert dat de veiligheid van het vliegtuig en de inzittenden in gevaar kan komen, en dient alle redelijke maatregelen te nemen om te voorkomen dat zo iemand zich in een vliegtuig begeeft of bevindt.

OPS 1.120

In gevaar brengen van de veiligheid

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat niemand dusdanig roekeloos of onachtzaam handelt of nalaat te handelen

1. dat een vliegtuig of een daarin aanwezige persoon in gevaar gebracht wordt;
2. dat dit ertoe leidt of niet verhindert dat een persoon of goed door een vliegtuig in gevaar gebracht wordt.

OPS 1.125

Aan boord mee te nemen documenten

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de volgende documenten of kopieën daarvan tijdens elke vlucht in het vliegtuig aanwezig zijn.
 1. Bewijs van Inschrijving.
 2. Bewijs van Luchtwaardigheid.
 3. Geluidscertificaat (indien van toepassing).
 4. Vergunning tot vluchtuitleiding (VTV).
 5. Bewijs van zendmachtiging; en
 6. verklaring(en) van verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid.
- b) Elk lid van het stuurhutpersoneel dient op elke vlucht een geldig bewijs van bevoegdheid bij zich te hebben met de juiste bevoegd-verklaring(en) voor het doel van de vlucht.

OPS 1.130

Aan boord mee te nemen handboeken

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. de meest recente delen van het vluchthandboek, voor zover relevant voor de werkzaamheden van de bemanning, tijdens welke vlucht aanwezig zijn;
2. die delen van het vluchthandboek die noodzakelijk zijn voor het uitvoeren van een vlucht gemakkelijk voor de bemanning aan boord van het vliegtuig geraadpleegd kunnen worden; en
3. het meest recente vlieghandboek in het vliegtuig aanwezig is, tenzij de Dienst ermee ingestemd heeft dat het vluchthandboek zoals

voorgeschreven in OPS 1.1045, bijlage 1, Deel B, voor dat vliegtuig relevante informatie bevat.

OPS 1.135

Overige aan boord mee te nemen informatie en formulieren

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, naast de in OPS 1.125 en OPS 1.130 voorgeschreven documenten en handboeken, de volgende informatie en formulieren, voor zover relevant voor de aard van de vlucht en het gebied waarin deze plaatsvindt, bij elke vlucht aan boord zijn:
 1. een navigatieplan bevattende ten minste de in OPS 1.1060 vereiste informatie;
 2. het technisch journaal bevattende ten minste de in OPS 1.915 a) vereiste informatie;
 3. gegevens over het ingediende ATS-vliegplan;
 4. de van toepassing zijnde kennisgevingen aan luchtveranderenden (NOTAM) en voorlichtingsdocumenten van de luchtvaartinlichtingendienst (AIS);
 5. de relevante meteorologische informatie;
 6. documentatie over massa en zwaartepunt zoals omschreven in subdeelt J;
 7. informatie over speciale categorieën passagiers, zoals beveiligingspersoneel, voor zover niet tot de bemanning worden gerekend, gehandicapten, passagiers aan wie toegang tot het land geweigerd is of die het land uitgezet zijn, en personen die onder arrest staan;
 8. informatie over speciale ladingen, waaronder gevaarlijke goederen, met inbegrip van schriftelijke informatie voor de gezagvoerder zoals voorgeschreven in OPS 1.1215 d);
 9. actuele kaarten en bijbehorende documenten zoals voorgeschreven in OPS 1.290 b) 7;
 10. alle andere documentatie welke vereist wordt door de bij de vlucht betrokken staten, zoals de vrachtlidst, de passagierslijst, enz.; en
 11. de nodige formulieren om te voldoen aan de rapportage-eisen van de Dienst en de exploitant.
- b) De Dienst kan toestaan dat de hierboven in subparagraaf a) genoemde informatie, of delen daarvan, gepresenteerd worden in een andere vorm dan op papier. Daarbij moet worden gezorgd voor een aanvaardbaar niveau van toegankelijkheid, bruikbaarheid en betrouwbaarheid.

OPS 1.140

Op de grond bewaarde informatie

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

tenminste voor de duur van elke vlucht of reeks vluchten:

 - i) informatie met betrekking tot de vlucht en van toepassing op de soort vlucht op de grond bewaard wordt; en
 - ii) de informatie bewaard blijft totdat een kopie ervan zich bevindt op de plaats waar zij in overeenstemming met OPS 1.1065 opgeslagen wordt, of, indien dit niet uitvoerbaar is,
 - iii) dezelfde informatie meegevoerd wordt in een brandvrije houder in het vliegtuig.

b) De hierboven in subparagraaf a) bedoelde informatie omvat:

1. een kopie van het navigatieplan voor zover van toepassing;
2. kopieën van de relevante delen van het technisch journaal;
3. route-specifieke NOTAM-documentatie indien de exploitant hierin wijzigingen heeft aangebracht;
4. documentatie over massa en zwaartepunt indien vereist (zie OPS 1.625); en
5. kennisgevingen van speciale ladingen.

OPS 1.145

Inspectiebevoegdheid

De exploitant dient ervoor te zorgen dat een door de Dienst gemachtigde persoon te allen tijde toegestaan wordt om aan boord te gaan van en mee te vliegen met elk vliegtuig waarmee krachtens een door die Dienst uitgegeven VTV wordt gevlogen, en de stuurhut te betreden en daar te blijven, met dien verstande dat de gezagvoerder de toegang tot de stuurhut mag weigeren indien daardoor de veiligheid van het vliegtuig in gevaar zou komen.

OPS 1.150

Overleggen van documentatie en registers

a) De exploitant dient:

1. een door de Dienst gemachtigde persoon toegang te geven tot alle documenten en registers die betrekking hebben op vluchtuitvoering of onderhoud; en
2. al deze documenten en registers te overleggen binnen een redelijke tijd nadat hierom door de Dienst gevraagd is.

b) De gezagvoerder dient, binnen een redelijke tijd nadat een door de Dienst gemachtigde persoon hem hierom verzocht heeft, aan die persoon de documentatie te overleggen welke aan boord aanwezig dient te zijn.

OPS 1.155

Bewaren van documentatie

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. de originele documentatie, of kopieën daarvan, welke hij verplicht is te bewaren, gedurende de voorgeschreven periode bewaard wordt, ook indien hij niet langer de exploitant van het vliegtuig is; en
2. wanneer een bemanningslid als bemanningslid bij een andere exploitant gaat werken, de door de eerstgenoemde exploitant bijgehouden informatie omtrent gemaakte vliegreizen, werktijden en rusttijden aan de nieuwe exploitant ter beschikking gesteld worden.

OPS 1.160

Bewaren, overleggen en gebruik van opnames van de vluchtschrijver

a) *Bewaren van opnamen*

1. Na een ongeluk dient de exploitant van een vliegtuig waarin een vluchtschrijver wordt meegevoerd, voor zover mogelijk de oorspronkelijke opgenomen gegevens met betrekking tot dat ongeluk, zoals vastgelegd door de gegevensschrijver, te bewaren ge-

durende een periode van 60 dagen, tenzij de onderzoeksinstantie anders beslist.

2. Tenzij vooraf toestemming is verleend door de Dienst, dient na een incident waarvoor een meldingsplicht geldt, de exploitant van een vliegtuig waarin een vluchtschrijver wordt meegevoerd, voor zover mogelijk de oorspronkelijke opgenomen gegevens met betrekking tot dat incident, zoals vastgelegd door de vluchtschrijver, te bewaren gedurende een periode van 60 dagen, tenzij de onderzoeksinstantie anders beslist.

3. Bovendien dient de exploitant van een vliegtuig waarin een vluchtschrijver wordt meegevoerd, wanneer de Dienst hem daartoe opdracht geeft, de oorspronkelijke opgenomen gegevens te bewaren gedurende een periode van 60 dagen, tenzij de onderzoeksinstantie anders beslist.

4. Wanneer het meevoeren van een vluchtgegevensschrijver aan boord van een vliegtuig verplicht is, dient de exploitant van dat vliegtuig:

i) de opnamen te bewaren voor de gebruiksperiode als voorgeschreven in OPS 1.715, 1.720 en 1.725, behalve dat voor het testen en onderhouden van vluchtgegevensschrijvers maximaal één uur van het oudste opgenomen materiaal op het tijdstip van testen gewist mag worden; en

ii) een document ter beschikking te hebben dat de informatie bevat welke nodig is om de opgeslagen gegevens op te vragen en om te zetten naar technische eenheden.

b) *Overleggen van opnamen*

De exploitant van een vliegtuig waarin een vluchtschrijver wordt meegevoerd dient, binnen een redelijke tijd nadat de Dienst hem hierom verzocht heeft, elke door een vluchtgegevensschrijver gemaakte opname te overleggen welke beschikbaar is of is bewaard.

c) *Gebruik van opnamen*

1. De opnamen van de stuurhutgeluidsopnameapparatuur mogen niet voor andere doeleinden gebruikt worden dan voor het onderzoeken van ongelukken of incidenten waarvoor een meldingsplicht geldt, behalve met toestemming van alle betrokken bemanningsleden.

2. De opnamen van de vluchtgegevensschrijver mogen niet voor andere doeleinden gebruikt worden dan voor het onderzoeken van ongelukken of incidenten waarvoor een meldingsplicht geldt, tenzij:

i) deze opnamen door de exploitant gebruikt worden voor uitsluitend luchtwaardigheids- of onderhoudsdoeleinden; of

ii) deze opnamen niet-identificeerbaar gemaakt zijn; of

iii) openbaring conform geheimhoudingsprocedures geschiedt.

OPS 1.165

Leasen

a) *Begripsbepalingen*

De in deze paragraaf gebruikte termen hebben de volgende betekenis.

1. Dry lease — hiervan is sprake als het vliegtuig geëxploiteerd wordt onder de VTV van de huurder.
2. Wet lease — hiervan is sprake als het vliegtuig geëxploiteerd wordt onder de VTV van de verhuurder.

b) Onderling leasen van vliegtuigen door exploitanten

1. Wet lease-out. Een exploitant die een vliegtuig en een complete bemanning levert aan een andere exploitant, en daarbij alle in subdeel C voorgeschreven functies en verantwoordelijkheden behoudt, blijft de exploitant van het vliegtuig.
2. Alle leasevormen behalve wet lease-out
 - i) Met uitzondering van het in subparagraaf b) 1 bepaalde dient een exploitant die een vliegtuig gebruikt van, of levert aan, een andere exploitant, van te voren toestemming voor deze operatie te verkrijgen van de Dienst waaronder hij ressorteert. Alle aan deze toestemming verbonden voorwaarden moeten in de lease-overeenkomst opgenomen worden.
 - ii) Alle elementen van lease-overeenkomsten welke goedgekeurd zijn door de Dienst, anders dan lease-overeenkomsten waarbij het gaat om een vliegtuig met complete bemanning en waarbij geen overdracht van functies en verantwoordelijkheden plaats zal vinden, dienen voor wat betreft het geleaste vliegtuig beschouwd te worden als afwijkingen op de VTV waaronder de vluchten plaatsvinden.

c) Leasen van vliegtuigen tussen een exploitant en een entiteit die geen exploitant is**1. Dry lease-in**

- i) Een exploitant mag geen „dry lease” nemen op een vliegtuig van een andere entiteit dan een andere exploitant, tenzij de Dienst hiervoor toestemming geeft. Alle aan deze toestemming verbonden voorwaarden moeten in de lease-overeenkomst opgenomen worden.
- ii) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, met betrekking tot op „dry lease”-basis gehuurde vliegtuigen, de Dienst in kennis wordt gesteld van alle afwijkingen ten opzichte van de voorschriften in subdelen K en L en/of van de geldende aanvullende luchtwaardigheidsvoorschriften en dat deze afwijkingen aanvaardbaar zijn voor de Dienst.

2. Wet lease-in

- i) Een exploitant mag geen „wet lease” nemen op een vliegtuig van een andere entiteit dan een andere exploitant, tenzij de Dienst hiervoor toestemming geeft.
- ii) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, met betrekking tot op „wet lease”-basis gehuurde vliegtuigen:
 - A) de veiligheidsnormen van de verhuurder met betrekking tot onderhoud en vluchtuitvoering gelijkwaardig zijn aan de JARs;
 - B) de verhuurder een exploitant is met een VTV uitgegeven door een staat die het Verdrag van Chicago ondertekend heeft;
 - C) het vliegtuig een standaard Bewijs van Luchtwaardigheid heeft, uitgegeven volgens bijlage 8 van het verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart;
 - D) alle vereisten welke door de Dienst van de huurder van toepassing worden verklaard, nageleefd worden.

3. Dry lease-out

Een exploitant mag een vliegtuig op „dry lease”-basis verhuren voor het uitvoeren van commercieel vervoer door de lucht aan elke exploitant uit een land dat het Verdrag van Chicago ondertekend heeft, mits aan de volgende voorwaarden voldaan wordt;

- A) de Dienst heeft de exploitant vrijstelling verleend van de betreffende bepalingen van OPS Deel 1 en heeft, nadat de buitenlandse regelgevende instantie schriftelijk de verantwoordelijkheid aanvaard heeft voor het toezicht op het onderhoud en het gebruik van het (de) vliegtuig(en), het vliegtuig geschrapt van diens VTV, en
- B) het vliegtuig wordt onderhouden volgens een goedgekeurd onderhoudsschema.

4. Wet lease-out

Een exploitant die een vliegtuig en een complete bemanning levert aan een andere entiteit, en daarbij alle in subdeel C voorgeschreven functies en verantwoordelijkheden behoudt, blijft de exploitant van het vliegtuig.

SUBDEEL C**VERLENING VAN VERGUNNINGEN TOT VLUCHTUITVOERING
AAN EN TOEZICHT OP EXPLOITANTEN****OPS 1.175****Algemene regels voor verlening van vergunningen tot vluchtuitvoering**

Noot 1: Bijlage 1 bij deze paragraaf geeft een nadere omschrijving van de inhoud en voorwaarden van de Vergunning tot vluchtuitvoering (VTV).

Noot 2: Bijlage 2 bij deze paragraaf geeft een nadere omschrijving van de eisen met betrekking tot management en organisatie.

- a) De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken voor commercieel vervoer door de lucht anders dan krachtens, en in overeenstemming met, de voorwaarden en bepalingen van de Vergunning tot vluchtuitvoering (VTV).
- b) Een aanvrager van een VTV, of een afwijking op een VTV, dient de Dienst in staat te stellen alle veiligheidsaspecten van de voorgestelde vluchtuitvoering te onderzoeken.
- c) Een aanvrager van een VTV:
 1. mag niet in het bezit zijn van een VTV afgegeven door een andere Dienst tenzij hiervoor de uitdrukkelijke toestemming van de betrokken Diensten is verkregen;
 2. dient zijn hoofdzetel en, voor zover van toepassing, zijn statutaire zetel te hebben in de staat die verantwoordelijk is voor de afgifte van de VTV;
 3. dient tot genoegen van de Dienst aan te tonen dat hij in staat is op veilige wijze vluchten uit te voeren.
- d) Indien een exploitant in verscheidene lidstaten vliegtuigen heeft laten inschrijven, dienen passende maatregelen genomen te worden om ervoor te zorgen dat het toezicht op de veiligheid centraal uitgevoerd wordt door de Dienst die de VTV afgeeft.

- e) De exploitant is verplicht de Dienst toegang te verlenen tot zijn organisatie en vliegtuigen en dient met betrekking tot onderhoud ervoor te zorgen dat toegang verleend wordt aan alle geassocieerde en volgens JAR-145 erkende onderhoudsorganisaties, om vast te kunnen stellen of OPS te allen tijde nageleefd wordt.
- f) Een VTV zal gewijzigd, opgeschort of ingetrokken worden indien de Dienst er niet langer van overtuigd is dat de exploitant een veilige vluchtuitvoering kan garanderen.
- g) De exploitant dient te beschikken over een bestuurlijk stelsel dat in staat is om operationele leiding en toezicht uit te oefenen op elke vlucht die onder de bepalingen van zijn VTV uitgevoerd wordt.
- h) De exploitant dient een verantwoordelijke manager aangewezen te hebben die voor de Dienst aanvaardbaar is en die de bevoegdheid heeft zeker te stellen dat alle operationele en onderhoudsactiviteiten kunnen worden gefinancierd en uitgevoerd overeenkomstig de door de Dienst vereiste normen.
- i) De exploitant dient voor de Dienst aanvaardbare kaderpersoneel aangewezen te hebben die verantwoordelijk is voor:
1. vluchtuitvoering;
 2. het onderhoudssysteem;
 3. opleiding van de bemanning; en
 4. (technische en operationele) afhandeling op de grond.
- j) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elke vlucht uitgevoerd wordt overeenkomstig de bepalingen van het vluchthandboek.
- k) De exploitant dient te zorgen voor geschikte grondafhandelingsfaciliteiten teneinde de veilige afhandeling van zijn vluchten te garanderen.
- l) De exploitant dient ervoor te zorgen dat zijn vliegtuigen en bemanningen naar behoren uitgerust resp. de juiste kwalificaties hebben voor de soort vluchtuitvoering en het gebied waarin deze plaatsvindt.
- m) De exploitant dient zich bij gebruik van alle onder zijn VTV vallende vliegtuigen te houden aan de in subdeel M omschreven onderhoudsvoorschriften.
- n) De exploitant dient aan de Dienst een exemplaar te verstrekken van het vluchthandboek als omschreven in subdeel P, en alle wijzigingen en herzieningen daarop/daarvan.
- o) De exploitant dient op de hoofdbasis operationele ondersteuningsfaciliteiten aan te houden die geschikt zijn voor de soort vluchtuitvoering en het gebied waarin deze plaatsvindt.
2. het onderhoudssysteem goedgekeurd is door de Dienst in overeenstemming met subdeel M; en
3. de exploitant tot genoegen van de Dienst aangetoond heeft dat hij in staat is om:
- i) een adequate organisatie op te zetten en in stand te houden;
 - ii) een kwaliteitssysteem op te zetten en in stand te houden in overeenstemming met OPS 1.0235;
 - iii) aan de vereiste opleidingsprogramma's te voldoen;
 - iv) aan de onderhoudseisen te voldoen, overeenstemmend met de aard en omvang van de beschreven vluchtuitvoering, met inbegrip van de relevante voorschriften in OPS 1.175 g) tot o); en
 - v) te voldoen aan OPS 1.175.
- b) De bepalingen van OPS 1.185 f) niettegenstaande dient de exploitant de Dienst zo snel mogelijk op de hoogte te stellen van wijzigingen in de informatie die verstrekt is uit hoofde van bovenstaande subparagraaf a).
- c) Indien de Dienst er niet van overtuigd is dat aan de eisen in bovenstaande subparagraaf a) voldaan is, kan de Dienst een of meer demonstratievluchten verlangen die uitgevoerd worden alsof het vluchten voor commercieel vervoer betreft.

OPS 1.185

Administratieve vereisten

- a) De exploitant dient bij de eerste aanvraag voor een VTV en, voorzover van toepassing, bij elke aanvraag voor wijziging of verlenging ervoor te zorgen dat de volgende informatie wordt verstrekt:
1. officiële naam en bedrijfsnaam, adres en postadres van de aanvrager;
 2. een beschrijving van de voorgestelde vluchtuitvoering;
 3. een beschrijving van de bestuurlijke organisatie;
 4. de naam van de verantwoordelijke manager;
 5. de namen van de belangrijkste staf- of kaderleden, waaronder diegenen die verantwoordelijk zijn voor vluchtuitvoering, het onderhoudssysteem, opleiding van de bemanning, en operationele activiteiten op de grond, alsmede hun kwalificaties en ervaring; en
 6. het vluchthandboek.
- b) Met betrekking tot het onderhoudssysteem van de exploitant dient de volgende informatie bij de eerste aanvraag voor een VTV en, voorzover van toepassing, bij elke aanvraag voor wijziging of verlenging en voor elk in te zetten vliegtuigtype verstrekt te worden:
1. de beschrijving van het onderhoudsbeleid;
 2. het (de) vliegtuigonderhoudsprogramma(s) van de exploitant;
 3. het technisch journaal;
 4. waar van toepassing, de technische specificaties van het (de) onderhoudscontract(en) tussen de exploitant en (een) onderhoudsorganisatie(s) die in overeenstemming met JAR-145 is (zijn) goedgekeurd;
 5. het aantal vliegtuigen.

OPS 1.180

Afgifte, wijziging en geldigheid van een VTV

- a) Aan een exploitant zal geen VTV, of een wijziging op een VTV, afgegeven worden, en die VTV zal niet geldig blijven, tenzij:
1. de vliegtuigen beschikken over een standaard Bewijs van luchtwaardigheid afgegeven door een lidstaat in overeenstemming met bijlage 8 van de Internationale Burgerluchtvaart Organisatie (ICAO);

- c) De aanvraag voor eerste afgifte van een VTV dient ten minste 91 dagen voor aanvang van de beoogde vluchtuitvoering ingediend te worden. Het vluchthandboek mag later ingediend worden, doch niet later dan 60 dagen voor aanvang van de beoogde vluchtuitvoering.
- d) De aanvraag voor een wijziging op een VTV dient ten minste 30 dagen voor de beoogde vluchtuitvoering ingediend te worden, tenzij anders overeengekomen.
- e) De aanvraag voor verlenging van een VTV dient ten minste 30 dagen voor het einde van de lopende geldigheids termijn ingediend te worden, tenzij anders overeengekomen.
- f) Behalve in uitzonderlijke omstandigheden, dient de Dienst ten minste 10 dagen van te voren op de hoogte gesteld te worden van een voorgenomen vervanging van een aangewezen functionaris.

Bijlage 1 bij OPS 1.175

Inhoud en voorwaarden van de Vergunning tot vluchtuitvoering

Een VTV vermeldt:

- a) de naam en vestigingsplaats (hoofdzetel) van de exploitant;
- b) de datum van afgifte en de geldigheids termijn;
- c) een beschrijving van de soorten vluchtuitvoering waarvoor vergunning is afgegeven;
- d) de vliegtuigtype(n) die ingezet mogen worden;
- e) de inschrijvingskenmerken van het (de) toegestane vliegtuig(en), met dien verstande dat de exploitant goedkeuring kan krijgen om de Dienst op een andere wijze in te lichten over de registratietekens van de vliegtuigen die onder zijn VTV gebruikt worden;
- f) de gebieden waar vluchtuitvoering is toegestaan;
- g) bijzondere beperkingen; en
- h) bijzondere toestemmingen/goedkeuringen, bv.:
 - CAT II/CAT III (met inbegrip van goedgekeurde minima);
 - (MNPS) Minimumprestatiespecificaties op het gebied van navigatie;
 - (ETOPS) Gebruik van tweemotorige vliegtuigen over langere afstanden;
 - (RNAV) Regionale navigatie;
 - (RVSM) (Verminderde verticale separatieminima); Verminderde verticale separatieminima;
 - Vervoer van gevaarlijke goederen.

Bijlage 2 bij OPS 1.175

Management en organisatie van een VTV-houder

a) *Algemeen*

- 1. De exploitant dient een degelijke en doeltreffende managementstructuur te hebben teneinde de veilige uitvoering van vluchten te garanderen. De aangewezen functionarissen dienen aantoonbare vakbekwaamheid te bezitten in de burgerluchtvaart.

- 2. In het kader van deze bijlage betekent „vakbekwaamheid” dat een persoon over voor de Dienst aanvaardbare en bij de functie passende technische kwalificaties en managementervaring beschikt.

b) *Aangewezen functionarissen*

- 1. Een beschrijving van de functies en verantwoordelijkheden van de aangewezen functionarissen, met inbegrip van hun namen, dient opgenomen te zijn in het vluchthandboek, en de Dienst schriftelijk op de hoogte gesteld te worden van alle voorgenomen of doorgevoerde wijzigingen in benoemingen of functies.
- 2. De exploitant dient zodanige maatregelen te treffen dat de continuïteit van het toezicht gegarandeerd is bij afwezigheid van aangewezen functionarissen.
- 3. De exploitant dient tot genoegen van de Dienst aan te tonen dat de managementorganisatie is afgestemd op en overeenkomt met het operationele netwerk en de omvang van de werkzaamheden.
- 4. Een door de houder van een VTV aangewezen functionaris mag niet als functionaris aangewezen worden door de houder van een ander VTV, tenzij de Dienst hiervoor toestemming geeft. De contractueel vastgelegde werktijden van aangewezen functionarissen dienen zodanig te zijn dat men in staat is de managementtaken te vervullen die bij de omvang en reikwijdte van de onderneming van de exploitant behoren.
- 5. Indien de Dienst hiermee akkoord gaat mag een en dezelfde persoon meer dan een van de aangewezen functies vervullen.

Noot: De vereisten met betrekking tot de benoeming van de aangewezen functionaris verantwoordelijk voor het onderhoudssysteem volgens OPS 1.175 i) 2 worden omschreven in OPS 1.895.

c) *Geschiktheid van en toezicht op personeel*

1. *Bemanningsleden*

De exploitant dient voor de geplande vlucht voldoende stuurhut- en kajuitpersoneel in te zetten, opgeleid en getest volgens de van toepassing zijnde bepalingen van subdeel N en subdeel O.

2. *Grondpersoneel*

- i) Het aantal personeelsleden op de grond is afhankelijk van de aard en de omvang van de vluchtuitvoering. Met name het personeel van de afdelingen voor vluchtuitvoering en afhandeling aan de grond dient goed opgeleid te zijn en goed doordrongen van hun verantwoordelijkheden binnen de organisatie.

- ii) De exploitant die andere organisaties inhuurt om bepaalde diensten te verlenen, blijft verantwoordelijk voor het handhaven van de juiste normen. In dergelijke omstandigheden dient een van de aangewezen functionarissen opdracht te krijgen erop toe te zien dat elke onderaannemer aan de vereiste normen voldoet.

3. *Toezicht*

- i) Het aantal aan te stellen toezichthouders hangt af van de bedrijfsstructuur van de exploitant en van het aantal personeelsleden. De taken en verantwoordelijkheden van deze toezichthouders dienen vastgelegd te worden, en hun eventuele vliegtaken dienen zodanig geregeld te worden dat zij hun verantwoordelijkheden op het gebied van toezicht kunnen uitoefenen.

- ii) Het toezicht op alle bemanningsleden dient uitgeoefend te worden door personen die over voldoende ervaring en de juiste karaktereigenschappen beschikken om te garanderen dat voldaan wordt aan de in het vluchthandboek vastgelegde normen.

d) *Werkruimte*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat op elke basis van waaruit vluchten uitgevoerd worden, voldoende werkruimte aanwezig is voor het personeel dat betrokken is bij de vliegveiligheid. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de behoeften van het grondpersoneel en van het personeel betrokken bij de vluchtregeling, de opslag en terinzagelegging van essentiële gegevens, en vluchtplanning door bemanningen.
2. Het kantoorpersoneel dient in staat te zijn om instructies betreffende de vluchtuitvoering onverwijld aan alle betrokkenen te doen toekomen.

e) *Documentatie*

De exploitant dient regelingen te treffen voor de productie van handboeken, wijzigingen en andere documentatie.

SUBDEEL D

VLUCHTUITVOERINGSPROCEDURES

OPS 1.195

Vluchtregeling en toezicht op de vluchtuitvoering

De exploitant is verantwoordelijk voor de vluchtregeling en voor het instellen en ten uitvoer leggen van een door de Dienst goedgekeurde methode voor toezicht op de vluchtuitvoering.

OPS 1.200

Vluchthandboek

De exploitant dient in een vluchthandboek te voorzien, in overeenstemming met subdeel P, voor gebruik door en als leidraad voor het personeel dat met de vluchtuitvoering is belast.

OPS 1.205

Vakbekwaamheid van vluchtuitvoeringspersoneel

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle medewerkers die belast zijn met of direct betrokken zijn bij operationele activiteiten op de grond en in de lucht afdoende geïnstrueerd worden, dat is aangetoond dat zij in staat zijn de hun toegewezen taken uit te voeren, en dat zij zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheden en de relatie van hun taken met de vluchtuitvoering als geheel.

OPS 1.210

Vaststelling van procedures

- a) De exploitant dient voor elk vliegtuigtype procedures en voorschriften vast te stellen met daarin een beschrijving van de taken van het grondpersoneel en de bemanningsleden bij alle soorten operationele activiteiten op de grond en in de lucht.
- b) De exploitant dient een systeem van controlelijsten in te stellen voor gebruik door bemanningsleden tijdens alle stadia van het gebruik van het vliegtuig onder normale en abnormale omstandigheden en noodomstandigheden, teneinde te garanderen dat de procedures in het vluchthandboek gevolgd worden.

- c) De exploitant mag niet van een bemanningslid verlangen dat hij tijdens kritieke fasen van de vlucht andere werkzaamheden verricht dan die, die vereist zijn voor het veilige gebruik van het vliegtuig.

OPS 1.215

Gebruik van Luchtverkeersdiensten

De exploitant dient ervoor te zorgen dat voor alle vluchten gebruik gemaakt wordt van Luchtverkeersdiensten, voor zover aanwezig.

OPS 1.220

Toestemming van de exploitant inzake het gebruik van luchtvaartterreinen

De exploitant mag alleen het gebruik van luchtvaartterreinen toestaan die geschikt zijn voor het betreffende vliegtuigtype en de betreffende soort vlucht.

OPS 1.225

Start- en landingsminima voor vleugelvliegtuigen

- a) De exploitant dient voor elk vertrek-, bestemmings- of uitwijkhaven, waarvan het gebruik toegestaan is volgens OPS 1.220, start- en landingsminima vast te stellen, welke bepaald worden in overeenstemming met OPS 1.430.
- b) Bij deze minima dient rekening te worden gehouden met eventuele door de Dienst opgelegde verhogingen van de opgegeven waarden.
- c) De minima voor een bepaald type naderings- en landingsprocedure worden geacht van toepassing te zijn indien:
 1. de grondapparatuur, vermeld op de kaart die voor de beoogde procedure is vereist, in werking is;
 2. de vliegtuigsystemen die zijn vereist voor het soort nadering in werking zijn;
 3. aan de vereiste prestatiecriteria van het vliegtuig is voldaan; en
 4. de bemanning dienovereenkomstig gekwalificeerd is.

OPS 1.230

Instrumentvertrek- en naderingsprocedures

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de instrumentvertrek- en naderingsprocedures toegepast worden die zijn vastgesteld door de staat waarin het luchtvaartterrein is gelegen.
- b) Onverminderd het gestelde in bovenstaande subparagraaf a), mag een gezagvoerder met toestemming van de luchtverkeersleiding afwijken van een gepubliceerde vertrek- of aankomstroute, mits de criteria voor de hindernisvrije hoogte in acht worden genomen en volledig rekening wordt gehouden met de bedrijfsomstandigheden. De eindnadering dient visueel of volgens de vastgestelde instrumentnaderingsprocedure uitgevoerd te worden.
- c) Andere dan de volgens bovenstaande subparagraaf a) verplichte procedures mogen alleen door een exploitant worden gevolgd mits deze — voor zover nodig — zijn goedgekeurd door de staat waarin het luchtvaartterrein is gelegen, en door de Dienst zijn aanvaard.

OPS 1.235

Procedures ter beperking van geluidshinder

- a) De exploitant dient vluchtuitvoeringsprocedures vast te stellen ter beperking van geluidshinder tijdens instrumentvluchten overeenkomstig ICAO PANS OPS Deel 1 (Doc 8168-OPS/611).
- b) De startklimprocedures ter beperking van geluidshinder die door een exploitant worden vastgesteld voor een bepaald vliegtuigtype, dienen voor alle luchtvaartterreinen hetzelfde te zijn.

OPS 1.240

Vluchtuitvoeringsroutes en -gebieden

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat vluchtuitvoering alleen plaatsvindt langs die routes en binnen die gebieden waarvoor geldt dat:
1. alle voor de geplande vlucht benodigde grondvoorzieningen en -diensten, met inbegrip van meteorologische diensten, aanwezig zijn;
 2. de prestaties van het in te zetten vliegtuig van dien aard zijn dat voldaan kan worden aan de vereisten wat betreft minimumvlieghoogte;
 3. de uitrusting van het te gebruiken vliegtuig voldoet aan de minimumeisen voor de geplande vlucht;
 4. de benodigde kaarten beschikbaar zijn (zie OPS 1.135 a) 9);
 5. bij gebruik van tweemotorige vliegtuigen, er geschikte luchtvaartterreinen beschikbaar zijn binnen de tijds- en afstandsgrenzen als vermeld in OPS 1.245;
 6. bij gebruik van eenmotorige vliegtuigen, oppervlakken beschikbaar zijn waarop een veilige noodlanding kan worden uitgevoerd.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat vluchtuitvoering plaatsvindt in overeenstemming met alle door de Dienst opgelegde beperkingen met betrekking tot de vliegroutes en -gebieden.

OPS 1.241

Vluchtuitvoering binnen de grenzen van een luchtruim met Verminderde Verticale Separatieminima (RVSM))

De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken binnen de grenzen van een luchtruim waarvoor, op basis van een Regionale Luchtvaartnavigatieovereenkomst, een verticaal separatieminimum geldt van 300 m (1 000 voet), tenzij hiervoor toestemming is verkregen van de Dienst (RVSM-toestemming). (Zie ook OPS 1.872).

OPS 1.243

Vluchtuitvoering in gebieden met specifieke navigatieprestatie-eisen

De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken binnen gebieden, of binnen een omschreven deel van een specifiek luchtruim, waar op basis van Regionale Luchtvaartnavigatieovereenkomsten minimum-navigatieprestatiespecificaties zijn voorgeschreven, tenzij hiervoor toestemming is verleend door de Dienst (MNPS-/RNP-/RNAV-toestemming). (Zie ook OPS 1.865 c) 2 en OPS 1.870).

OPS 1.245

Maximale afstand tot een geschikt luchtvaartterrein voor tweemotorige vliegtuigen zonder ETOPS-toestemming

- a) Tenzij de Dienst hiervoor uitdrukkelijke toestemming verleent in overeenstemming met OPS 1.246 a) (ETOPS-toestemming), mag een

exploitant geen gebruik maken van een tweemotorig vliegtuig op een route waarvan enig punt verder verwijderd is van een geschikt luchtvaartterrein dan, in het geval van:

1. vliegtuigen in prestatieklasse A ofwel:

- i) waarvoor een maximaal toegestane passagierscapaciteit van 20 of meer geldt; of
- ii) waarvan de maximumstartmassa 45,360 kg of meer bedraagt,

de afstand die gevlogen wordt in 60 minuten bij de kruissnelheid met één uitgevallen motor, bepaald volgens onderstaande subparagraaf b);

2. vliegtuigen in prestatieklasse B of C:

- i) de afstand die in 120 minuten gevlogen wordt bij de kruissnelheid met één uitgevallen motor, bepaald volgens onderstaande subparagraaf b); of
- ii) 300 zeemijlen,

als dit minder is.

- b) De exploitant dient ten behoeve van de berekening van de afstand tot een geschikt luchtvaartterrein een snelheid vast te stellen voor elk tweemotorig vliegtuigtype of variant daarvan dat hij gebruikt, met een maximum van V_{MO} , gebaseerd op de werkelijke luchtsnelheid die het vliegtuig kan aanhouden met één uitgevallen motor onder de volgende omstandigheden.

1. De Internationale Standaardatmosfeer (ISA);

2. horizontale vlucht

- i) voor straalvliegtuigen:

A) op FL 170; of

B) op het maximale vliegniveau dat het vliegtuig, met één uitgevallen motor, kan bereiken en handhaven, gebruik makend van de bruto klamsnelheid vermeld in het vlieg-handboek,

als dit minder is.

- ii) voor propellervliegtuigen:

A) op 80; of

B) op het maximale vliegniveau dat het vliegtuig, met één uitgevallen motor, kan bereiken en handhaven, gebruik makend van de bruto klamsnelheid vermeld in het vlieg-handboek,

als dit minder is.

3. maximale continue stuwkracht of vermogen op de overgebleven werkende motor;

4. een vliegtuigmassa niet lager dan die welke volgt uit:

- i) start op zeeniveau bij maximumstartmassa; en
- ii) stijgvlucht met alle motoren werkend tot de optimale lange-afstandskruishoogte; en
- iii) kruisvlucht met alle motoren werkend op de lange-afstandskruissnelheid op deze hoogte,

totdat de tijd die verstreken is sinds de start gelijk is aan de toepasselijke drempelwaarde voorgeschreven in bovenstaande subparagraaf a).

c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de volgende gegevens, specifiek voor elk type of elke variant, in het vluchthandboek zijn opgenomen:

1. de kruissnelheid met één uitgevallen motor, bepaald volgens bovenstaande subparagraaf b); en
2. de maximale afstand tot een geschikt luchtvaartterrein zoals voorschreven in bovenstaande subparagraaf a) en b).

Noot: de bovengenoemde snelheden en hoogtes (vliegniveaus) zijn alleen bedoeld voor gebruik bij het vaststellen van de maximale afstand tot een geschikt luchtvaartterrein.

OPS 1.246

Gebruik van tweemotorige vliegtuigen over langere afstanden (ETOPS)

- a) De exploitant mag bij de uitvoering van vluchten de in OPS 1.245 bepaalde drempelafstand niet overschrijden, tenzij hiervoor toestemming is verleend door de Dienst (ETOPS-toestemming).
- b) Alvorens een ETOPS-vlucht uit te voeren, dient een exploitant ervoor te zorgen dat een geschikt ETOPS en-route-uitwijkhaven beschikbaar is binnen ofwel de goedgekeurde uitwijktijd ofwel een uitwijktijd gebaseerd op de uit de MUL voortvloeiende inzetbaarheidsstatus van het vliegtuig, indien deze korter is. (Zie ook OPS 1.297 d).)

OPS 1.250

Bepaling van minimumvlieghoogtes

- a) De exploitant dient voor alle te vliegen routesegmenten minimumvlieghoogtes vast te stellen, alsmede de methoden om die hoogtes te bepalen, zodanig dat de vereiste hoogtemarge boven het terrein gewaarborgd is, rekening houdend met de bepalingen van Subdelen F tot en met I.
- b) De methode voor het vaststellen van de minimumvlieghoogtes dient te worden goedgekeurd door de Dienst.
- c) Indien de minimumvlieghoogtes zoals vastgesteld door de staten waarover gevlogen wordt hoger zijn dan de door de exploitant vastgestelde, dienen de eerste (hogere) waarden te worden aangehouden.
- d) Bij het vaststellen van minimumvlieghoogtes dient een exploitant rekening te houden met de volgende factoren:
 - 1) de nauwkeurigheid waarmee de positie van het vliegtuig kan worden bepaald;
 - 2) de vermoedelijke afwijkingen in de aanwijzingen van de gebruikte hoogtemeters;
 - 3) de eigenschappen van het terrein (bv. abrupte veranderingen in hoogte) langs de routes of in de omgeving waar vluchten zullen plaatsvinden;
 - 4) de waarschijnlijkheid van ongunstige weersomstandigheden onderweg (bv. zware turbulentie en neerwaartse luchtstromen); en
 - 5) eventuele onnauwkeurigheden in luchtvaartkaarten.
- e) Bij de uitvoering van de bepalingen in bovenstaande subparagraaf d) dient de nodige aandacht te worden besteed aan:
 - 1) correcties van temperatuur- en drukwaarden die afwijken van de standaardwaarden;

2) de eisen van de verkeersleiding; en

3) onvoorziene omstandigheden langs de geplande route.

OPS 1.255

Brandstofbeleid

- a) De exploitant dient een brandstofbeleid vast te stellen ten behoeve van de vluchtplanning en het wijzigen van het vliegplan tijdens de vlucht, teneinde te garanderen dat op elke vlucht voldoende brandstof meegevoerd wordt voor de geplande uitvoering alsmede een reserve voor eventuele wijzigingen van de geplande uitvoering.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de planning van vluchten uitsluitend is gebaseerd op:
 - 1) procedures en gegevens vermeld in of afgeleid van het vluchthandboek of de meest recente, vliegtuig-specifieke gegevens; en
 - 2) de omstandigheden waaronder de vlucht zal plaatsvinden, met inbegrip van:
 - i) werkelijkheidsgetrouwe gegevens over het brandstofverbruik van het vliegtuig;
 - ii) de verwachte massa's;
 - iii) de verwachte weersomstandigheden; en
 - iv) de procedures en restricties van de Luchtverkeersdiensten.
- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat er bij de aan de vlucht voorafgaande berekening van de bruikbare brandstof die voor de vlucht nodig is rekening wordt gehouden met:
 - 1) brandstof voor het taxiën;
 - 2) brandstof voor de vlucht;
 - 3) reservebrandstof, bestaande uit:
 - i) brandstof voor onvoorziene omstandigheden;
 - ii) uitwijkbrandstof, indien een uitwijkbestemming voorgeschreven is (waarbij niet is uitgesloten dat het luchtvaartterrein van vertrek gekozen wordt als het bestemmings-uitwijkhaven);
 - iii) eindreservebrandstof; en
 - iv) aanvullende brandstof, indien deze voorgeschreven is voor de soort vluchtuitvoering (bv. ETOPS); en
 - 4) extra brandstof indien de gezagvoerder dit nodig acht.
- d) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, wanneer een vlucht een andere route moet nemen of naar een andere eindbestemming moet vliegen dan oorspronkelijk gepland en het vliegplan derhalve tijdens de vlucht moet worden gewijzigd, de procedures voor het berekenen van de benodigde bruikbare brandstof de volgende componenten omvatten:
 - 1) brandstof voor de rest van de vlucht;
 - 2) reservebrandstof, bestaande uit:
 - i) brandstof voor onvoorziene omstandigheden;
 - ii) uitwijkbrandstof, indien een bestemmings-uitwijkhaven voorgeschreven is (waarbij niet is uitgesloten dat het luchtvaartterrein van vertrek gekozen wordt als bestemmings-uitwijkhaven);

iii) eindreservebrandstof; en

iv) aanvullende brandstof, indien deze voorgeschreven is voor de soort vluchtuitvoering (bv. ETOPS); en

3) extra brandstof indien de gezagvoerder dit nodig acht.

OPS 1.260

Vervoer van personen met verminderde mobiliteit

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen voor het vervoer van Personen met Verminderde Mobiliteit (PVM's).
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat PVM's geen stoelen toegewezen krijgen, of bezetten, waar hun aanwezigheid:
1. de bemanning kan hinderen in hun werkzaamheden;
 2. de toegang tot nooduitrusting kan versperren; of
 3. de ontruiming van het vliegtuig in noodsituaties kan belemmeren.
- c) De gezagvoerder dient te worden geïnformeerd over alle aan boord te vervoeren PVM's.

OPS 1.265

Vervoer van passagiers die de toegang tot een land ontzegd zijn, het land uitgezet worden, of onder arrest staan

De exploitant dient procedures vast te stellen voor het vervoer van passagiers die de toegang tot een land ontzegd zijn, het land uitgezet worden, of onder arrest staan, teneinde de veiligheid van het vliegtuig en de inzittenden te garanderen. De gezagvoerder dient op de hoogte gesteld te worden van het feit dat dergelijke personen aan boord zullen komen.

OPS 1.270

Stouwen van bagage en vracht

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.270)

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen teneinde te garanderen dat geen handbagage aan boord van een vliegtuig en in de passagierscabine wordt gebracht anders dan bagage die adequaat en veilig kan worden gestouwd.
- b) De exploitant dient procedures vast te stellen teneinde te garanderen dat alle aan boord aanwezige bagage en vracht, welke bij verschuiving verwondingen of schade zou kunnen veroorzaken of looppaden en uitgangen zouden kunnen blokkeren, in bergruimtes worden geplaatst die zijn ontworpen om verplaatsing te voorkomen.

OPS 1.280

Zitplaatsen voor passagiers

De exploitant dient procedures vast te stellen teneinde te garanderen dat passagiers op zodanige plaatsen zitten dat zij, in het geval dat noodevacuatie nodig is, zoveel mogelijk bij kunnen dragen tot de ontruimingen van het vliegtuig en deze niet hinderen.

OPS 1.285

Voorlichting van passagiers

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

a) Algemeen

1. de passagiers mondeling worden voorgelicht over veiligheidsaangelegenheden; deze voorlichting mag geheel of gedeeltelijk plaatsvinden door middel van een audiovisuele presentatie;
2. aan de passagiers een kaart met veiligheidsaanwijzingen wordt verstrekt, waarop de werking van de nooduitrusting en nooduitgangen waarvan passagiers waarschijnlijk gebruik zouden kunnen maken, uitgebeeld wordt;

b) Voor de start

1. de passagiers worden ingelicht omtrent de volgende zaken, indien van toepassing:
 - i) de rookvoorschriften;
 - ii) rugleuning van de stoel in verticale positie en klaptafel ingeklapt;
 - iii) plaats van nooduitgangen;
 - iv) plaats en gebruik van vloernabije vluchtroutemarkeringen;
 - v) stouwen van handbagage;
 - vi) restricties op het gebruik van draagbare elektronische apparaten; en
 - vii) plaats en inhoud van de kaart met veiligheidsaanwijzingen, en
2. de passagiers een demonstratie krijgen van de volgende zaken:
 - i) het gebruik van veiligheidsgordels en/of veiligheidstuigen, met inbegrip van het sluiten en openen daarvan;
 - ii) de plaats en gebruik van zuurstofapparatuur indien het meevoeren hiervan is vereist (zie OPS 1.770 en OPS 1.775). De passagiers moeten ook worden geïnstrueerd om alle rookwaren te doven wanneer zuurstof wordt gebruikt; en
 - iii) plaats en gebruik van zwemvesten indien het meevoeren hiervan is vereist (zie OPS 1.825);

c) Na de start

de passagiers worden herinnerd aan de volgende zaken, indien van toepassing:

- i) de rookvoorschriften; en
- ii) het gebruik van veiligheidsgordels en/of -tuigen;

d) Voor de landing

de passagiers worden herinnerd aan de volgende zaken, indien van toepassing:

- i) de rookvoorschriften;
- ii) het gebruik van veiligheidsgordels en/of -tuigen;
- iii) rugleuning van de stoel in verticale positie en klaptafel ingeklapt;
- iv) opnieuw stouwen van handbagage; en
- v) restricties op het gebruik van draagbare elektronische apparaten;

e) *Na de landing*

de passagiers worden herinnerd aan de volgende zaken:

- i) de rookvoorschriften; en
 - ii) het gebruik van veiligheidsgordels en/of -tuigen;
- f) bij een noodtoestand tijdens de vlucht, de passagiers worden ingelicht omtrent de juiste handelwijze in de gegeven situatie.

OPS 1.290

Vluchtvoorbereiding

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat voor elke beoogde vlucht een navigatieplan wordt ingevuld.
- b) De gezagvoerder mag alleen aan een vlucht beginnen als hij zich ervan heeft overtuigd dat:
 - 1. het vliegtuig luchtwaardig is;
 - 2. de configuratie van het vliegtuig in overeenstemming is met de configuratie-afwijklingslijst (CDL);
 - 3. het vliegtuig is voorzien van de instrumenten en uitrusting die door subdelen K en L voor de uit voeren vlucht worden voorgeschreven;
 - 4. de instrumenten en uitrusting in bedrijfsklare toestand verkeren, tenzij anders voorgeschreven in de MUL;
 - 5. de voor de uitvoering van de vlucht voorgeschreven delen van het vluchthandboek aanwezig zijn;
 - 6. de krachtens OPS 1.125 en OPS 1.135 voorgeschreven documenten, aanvullende informatie en formulieren aan boord zijn;
 - 7. men beschikt over de meest recente kaarten en bijbehorende documenten of gelijkwaardige gegevens die nodig zijn voor de geplande vlucht van het vliegtuig, met inbegrip van alle in redelijkheid te verwachten afwijkingen van de koers;
 - 8. de faciliteiten en diensten op de grond die vereist zijn voor de geplande vlucht, aanwezig en toereikend zijn;
 - 9. voor de geplande vlucht kan worden voldaan aan de bepalingen van het vluchthandboek met betrekking tot brandstof, olie en zuurstofvoorraden, laagste veilige hoogten, start- en landingsminima voor luchtvaartterreinen en beschikbaarheid van uitwijkhavens, indien vereist;
 - 10. de lading juist verdeeld is en veilig gesjord;
 - 11. de massa van het vliegtuig, aan het begin van de startaanloop, zodanig zal zijn dat de vlucht kan worden uitgevoerd met inachtneming van het in subdelen F t/m I bepaalde, voor zover van toepassing; en
 - 12. kan worden voldaan aan alle operationele beperkingen naast die welke zijn vermeld in bovenstaande subparagrafen 9 en 11.

OPS 1.295

Keuze van luchtvaartterreinen

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat, bij het plannen van een vlucht, het kiezen van een bestem-

mings- of uitwijkhavens in overeenstemming met OPS 1.220 geschiedt.

- b) De exploitant dient in het navigatieplan een startuitwijkhaven te kiezen en te vermelden voor het geval de weersomstandigheden of de prestatie van het vliegtuig het onmogelijk maken om terug te keren naar het luchtvaartterrein van vertrek. Het startuitwijkhaven dient te liggen binnen:

1. voor tweemotorige vliegtuigen, ofwel:

- i) één uur vliegtijd met één uitgevallen motor bij de daarvoor in het vlieghandboek aangegeven kruissnelheid in standaard windstille omstandigheden op basis van de werkelijke startmassa; of
- ii) twee uur, of de goedgekeurde ETOPS-uitwijktijd als deze minder is, met één uitgevallen motor bij de daarvoor in het vlieghandboek aangegeven kruissnelheid in standaard windstille omstandigheden voor vliegtuigen en bemanningen die voor ETOPS zijn goedgekeurd; of

2. voor drie- of viermotorige vliegtuigen, twee uur vliegtijd met één uitgevallen motor bij de daarvoor in het vlieghandboek aangegeven kruissnelheid in standaard windstille omstandigheden op basis van de werkelijke startmassa; of

3. indien het vlieghandboek geen kruissnelheid met één uitgevallen motor aangeeft, dient voor de berekening die snelheid te worden gebruikt die met de andere motor(en) op maximum-duurvermogen wordt bereikt.

- c) De exploitant dient ten minste één bestemmingsuitwijkhaven te kiezen voor elke IFR-vlucht, tenzij:

1. zowel:

- i) de duur van de geplande vlucht van start tot landing niet meer dan zes uur bedraagt; als
- ii) op de bestemming twee afzonderlijke banen beschikbaar zijn en de heersende weersomstandigheden zodanig zijn dat, voor de periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd, de nadering vanaf de betreffende laagste sectorhoogte en de landing kunnen worden uitgevoerd onder zichtweersomstandigheden (VMC)

of

2. de bestemming geïsoleerd ligt en geen bruikbaar bestemmingsuitwijkhaven beschikbaar is.

- d) De exploitant dient twee bestemmingsuitwijkhavens te selecteren wanneer de voor de bestemming van toepassing zijnde weersberichten of -voorspellingen of een combinatie daarvan aangeven dat:

1. gedurende een periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd de weersomstandigheden minder zijn dan de toepasselijke planningsminima; of

2. als geen meteorologische informatie beschikbaar is.

- e) De exploitant dient de vereiste uitwijkhaven(s) in het navigatieplan te vermelden.

OPS 1.297

Planningsminima voor IFR-vluchtena) *Planningsminima voor startuitwijkhavens.*

De exploitant mag een luchtvaartterrein alleen als startuitwijkhaven kiezen als de toepasselijke weerberichten of -voorspellingen of een combinatie daarvan aangeven dat, gedurende een periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd op het terrein, de weersomstandigheden gelijk aan of beter zullen zijn dan de toepasselijke, in OPS 1.225 omschreven landingsminima. Als de enige beschikbare naderingen niet-precisie- en/of circuitnaderingen zijn, dient rekening gehouden te worden met de wolkenbasis. Er dient rekening te worden gehouden met alle beperkingen die voortvloeien uit het vliegen met één uitgevallen motor.

b) *Planningsminima voor bestemmingshavens en bestemmingsuitwijkhavens.*

Een exploitant mag een luchtvaartterrein alleen als bestemmingshaven en/of bestemmingsuitwijkhaven kiezen als de toepasselijke weerberichten of voorspellingen of een combinatie daarvan aangeven dat, gedurende een periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd op het terrein, de weersomstandigheden gelijk aan of beter zullen zijn dan de benedengenoemde toepasselijke planningsminima.

1. Planningsminima voor een bestemmingsterrein:

i) zichtbare baanlengte (RVR)/zicht zoals bepaald in overeenstemming met OPS 1.225; en

ii) voor een niet-precisienadering of een circuitnadering, de wolkenbasis op of boven MDH; en

2. planningsminima voor bestemmingsuitwijkhaven(s):

Tabel 1

Planningsminima — En-route- en bestemmingsuitwijkhavens

Soort nadering	Planningsminima
Cat II en III	Cat I (noot 1)
Cat I	Niet-precisie (noot 1 & 2)
Niet-precisie	Niet-precisie (noot 1 & 2) plus 200 voet/1 000 m
Circuitnadering	Circuitnadering

Noot 1: RVR

Noot 2: De wolkenbasis moet op of boven de MDH liggen.

c) *Planningsminima voor een en-route-uitwijkhaven.*

De exploitant mag een luchtvaartterrein alleen als en-route-uitwijkhaven kiezen als de toepasselijke weerberichten of voorspellingen of een combinatie daarvan aangeven dat, gedurende een periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd op het terrein, de weersomstandigheden gelijk aan of beter zullen zijn dan de planningsminima volgens bovenstaande tabel 1.

d) *Planningsminima voor een ETOPS-en-route-uitwijkhaven.*

De exploitant mag een luchtvaartterrein alleen als ETOPS-en-route-uitwijkhaven kiezen als de toepasselijke weerberichten of -voorspellingen of een combinatie daarvan aangeven dat, gedurende een periode van één uur voor tot één uur na de verwachte aankomsttijd op het terrein, de weersomstandigheden gelijk aan of beter zullen zijn dan de planningsminima volgens onderstaande tabel 2, en in overeenstemming met de ETOPS-toestemming van de exploitant.

Tabel 2

Planningsminima — ETOPS

Soort Nadering	Planningsminima	
(Zichtbare baanlengte/vereiste zicht & wolkenbasis indien van toepassing)		
	LUCHTVAARTTERREIN MET	
	ten minste twee aparte naderingsprocedures gebaseerd op twee aparte hulpmiddelen gericht op twee aparte banen (zie IEM OPS 1.295 cc) i) ii))	ten minste twee aparte naderingsprocedures gebaseerd op twee aparte hulpmiddelen op een enkele baan of, ten minste één naderingsprocedure op basis van één hulpmiddel op een enkele baan
Precisienadering Cat II, III (ILS, MLS)	Minima voor Precisienadering Cat I	Minima voor niet-precisienadering
Precisienadering Cat I (ILS, MLS)	Minima voor niet-precisienadering	Minima voor circuitnadering of, indien niet beschikbaar, minima voor niet-precisienadering plus 200 ft/1 000 m
Niet-precisienadering	De laagste van: minima voor niet-precisienadering plus 200 ft/1 000 m, of minima voor circuitnadering	De hoogste van: minima voor circuitnadering of minima voor niet-precisienadering plus 200 ft/1 000 m
Circuitnadering	Minima voor circuitnadering	

OPS 1.300

Indienen van een ATS-vliegplan

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alleen aan een vlucht wordt begonnen als een ATS-vliegplan is ingediend, of adequate informatie is aangeleverd zodat alarmeringsdiensten, indien noodzakelijk, kunnen worden geactiveerd.

OPS 1.305

Bijtanken/leegpompen terwijl de passagiers aan boord gaan, aan boord zijn of van boord gaan

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.305)

De exploitant dient ervoor te zorgen dat een vliegtuig niet bijgetankt of leeggepompt wordt terwijl de passagiers aan boord gaan, aan boord zijn of van boord gaan, als Avgas of „wide-cut” brandstof (bv. Jet-B of gelijkwaardig) wordt gebruikt, of een mengsel van deze brandstofsoorten kan ontstaan. In alle andere gevallen dienen de nodige voorzorgsmaatregelen te worden genomen en dient het vliegtuig naar behoren te zijn bemand met gekwalificeerd personeel dat in staat is om een eventuele ontruiming van het vliegtuig op de meest praktische en snelle wijze te initiëren en leiden.

OPS 1.307

Bijtanken met/Leegpompen van „wide-cut” brandstof

De exploitant dient procedures vast te stellen voor het bijtanken met/leegpompen van „wide-cut” brandstof (bv. Jet-B of gelijkwaardig) indien dit nodig is.

OPS 1.310

Bemanningsleden op hun werkplek*a) Leden van het stuurhutpersoneel*

1. Gedurende de start en landing dient elk lid van de stuurhutbemanning dat stuurhutdienst heeft, op zijn werkplek te zijn.
2. Gedurende alle andere stadia van de vlucht dient elk lid van de stuurhutbemanning dat stuurhutdienst heeft op zijn post te zijn, tenzij zijn afwezigheid noodzakelijk is voor het uitvoeren van zijn vluchtuitvoeringstaken, of om fysiologische redenen, mits te allen tijde ten minste één voldoende gekwalificeerde piloot aan de stuurorganen van het vliegtuig blijft.

b) Kajuitpersoneel

De vereiste leden van het kajuitpersoneel dienen, op alle dekken van het vliegtuig waar passagiers aanwezig zijn, tijdens de start, de landing en wanneer dit noodzakelijk wordt geacht door de gezagvoerder in het belang van de veiligheid op de hun toegewezen werkplekken gezeten te zijn.

OPS 1.315

Hulpmiddelen voor noodevacuatie

De exploitant dient procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat vóór het taxiën, de start en de landing, en wanneer dit veilig en praktisch is, een automatisch in werking tredend hulpmiddel voor noodevacuatie in gebruiksgereede toestand verkeert.

OPS 1.320

Stoelen, veiligheidsgordels en -tuigen*a) Bemanningsleden*

1. Gedurende de start en de landing, alsmede wanneer dit door de gezagvoerder noodzakelijk wordt geacht in het belang van de veiligheid, dient elk bemanningslid op gepaste wijze gebruik te maken van alle daartoe aangewezen veiligheidsgordels en -tuigen.
2. Gedurende andere stadia van de vlucht dient elk op de eigen werkplek gezeten lid van de stuurhutbemanning in de stuurhut zijn veiligheidsgordel om te houden.

b) Passagiers

1. Vóór de start en de landing, en tijdens het taxiën, alsmede wanneer dit noodzakelijk wordt geacht in het belang van de veiligheid, dient de gezagvoerder ervoor te zorgen dat alle aan boord aanwezige passagiers op stoelen zitten of op ligplaatsen liggen met naar behoren vastgemaakte veiligheidsgordel of, voor zover aanwezig, veiligheidstuig.
2. De exploitant dient voorzieningen te treffen voor bezetting van vliegtuigstoelen door meerdere personen, en de gezagvoerder dient erop toe te zien dat dit alleen wordt toegestaan op specifieke stoelen en alleen geschiedt door één volwassene en één zuigeling dat naar behoren wordt omgord door een aanvullende lusgordel of ander beveiligingsmiddel.

OPS 1.325

Veiligheid in de passagierscabine en boordkeuken(s)

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat vóór het taxiën, de start en de landing alle uitgangen en vluchtroutes vrij van belemmeringen zijn.
- b) De gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat vóór de start en de landing, alsmede wanneer dit noodzakelijk wordt geacht in het belang van de veiligheid, alle uitrusting en bagage naar behoren wordt geborgen.

OPS 1.330

Toegankelijkheid van nooduitrusting

De gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat de relevante nooduitrusting gemakkelijk toegankelijk blijft, om direct inzetbaar te zijn.

OPS 1.335

Roken aan boord

De gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat het niemand aan boord wordt toegestaan te roken:

1. wanneer dit in verband met de veiligheid noodzakelijk wordt geacht;
2. zolang het vliegtuig op de grond staat, tenzij specifieke vrijstelling van dit verbod wordt verleend, in overeenstemming met de in het vluchthandboek vastgelegde procedures;
3. buiten de aangewezen rookzones, in het (de) gangpad(en) en in het (de) toilet(ten);
4. in vrachtcompartimenten en/of andere ruimten waarin vracht wordt vervoerd die niet is opgeborgen in vlambestendige houders of is afgedekt met vlambestendig canvas; en
5. in die ruimten van de kajuit waar zuurstof wordt verstrekt.

OPS 1.340

Weersomstandigheden

- a) Op een IFR-vlucht mag een gezagvoerder niet:

1. aan de start beginnen; noch
2. verder vliegen dan het punt vanaf waar een herzien vliegplan geldt indien het vliegplan tijdens de vlucht wordt gewijzigd,

tenzij informatie beschikbaar is waaruit blijkt dat de verwachte weersomstandigheden op het bestemmingsterrein en/of de in OPS 1.295 voorgeschreven uitwijkhaven(s) gelijk aan of beter zijn dan de planningsminima voorgeschreven in OPS 1.297.

- b) Op een IFR-vlucht mag een gezagvoerder niet verder vliegen dan:

1. het beslissingspunt, als de beslissingspuntprocedure wordt gevolgd; of
2. het vooraf bepaalde punt, wanneer de procedure met vooraf bepaald punt wordt gevolgd,

tenzij informatie beschikbaar is waaruit blijkt dat de verwachte weersomstandigheden op het bestemmingsterrein en/of de in OPS 1.295 voorgeschreven uitwijkhaven(s) gelijk aan of beter zijn dan de toepasselijke start- en landingsminima voor deze terreinen zoals voorgeschreven in OPS 1.225.

- c) Op een IFR-vlucht mag een gezagvoerder niet doorvliegen naar het geplande bestemmingsterrein tenzij uit de meest recente beschikbare informatie blijkt dat op de verwachte aankomsttijd de weersomstandigheden op de bestemming, of ten minste op één bestemmings-uitwijkhaven, gelijk aan of beter zijn dan de toepasselijke start- en landingsminima voor deze terreinen.

- d) Op een VFR-vlucht mag een gezagvoerder niet aan de start beginnen tenzij uit de meest recente weerberichten, of combinatie van berichten en verwachtingen, blijkt dat de weersomstandigheden langs de route, of dat deel van de route dat onder VFR gevlogen wordt, op de toepasselijke tijdstippen zodanig zullen zijn dat aan deze voorschriften kan worden voldaan.

OPS 1.345

Ijs en andere verontreinigingen

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen voor eventuele bestrijding van ijs(vorming) op de grond en aan het vliegtuig en voor de bijbehorende inspecties van het (de) vliegtuig(en).
- b) De gezagvoerder mag niet aan de start beginnen tenzij de buitenoppervlakken vrij zijn van elke aanslag welke de prestaties en/of de bestuurbaarheid van het vliegtuig negatief zou kunnen beïnvloeden, behalve voor zover toegestaan in het vlieghandboek.
- c) De gezagvoerder mag niet aan een vlucht beginnen onder omstandigheden waarin ijsvorming geconstateerd of te verwachten is, tenzij het vliegtuig uitgerust is om aan zulke omstandigheden het hoofd te bieden, en hiervoor een vergunning is verleend.

OPS 1.350

Brandstof- en olievoorraad

De gezagvoerder mag niet aan een vlucht beginnen tenzij hij ervan overtuigd is dat het vliegtuig ten minste de geplande hoeveelheid brandstof en olie aan boord heeft om de vlucht veilig te kunnen voltooien, rekening houdend met de verwachte bedrijfsomstandigheden.

OPS 1.355

Startomstandigheden

Alvorens aan een start te beginnen dient een gezagvoerder zich ervan te overtuigen dat, volgens de hem ter beschikking staande informatie, het weer op het luchtvaartterrein en de toestand van de te gebruiken startbaan een veilige start en vertrek niet in de weg staan.

OPS 1.360

Toepassing van startminima

Alvorens aan een start te beginnen dient een gezagvoerder zich ervan te overtuigen dat de zichtbare baanlengte (RVR) of het zicht in de startrichting van het vliegtuig gelijk is aan of beter is dan het van toepassing zijnde minimum.

OPS 1.365

Laagste vlieghoogtes

De gezagvoerder of de piloot aan wie de uitvoering van de vlucht is gedelegeerd mag niet beneden vastgestelde laagste vlieghoogtes vliegen, behalve wanneer nodig voor de start of de landing.

OPS 1.370

Nabootsing van abnormale situaties tijdens de vlucht

De exploitant dient procedures vast te stellen om te voorkomen dat abnormale of noodsituaties welke de toepassing vereisen van enkele of alle procedures voor abnormale of noodsituaties en kunstmatige simulatie van IMC, tijdens commerciële vluchten worden nagebootst.

OPS 1.375

Brandstofbeheer tijdens de vlucht

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.375)

- a) De exploitant dient een procedure vast te stellen om ervoor te zorgen dat tijdens de vlucht brandstofcontroles worden uitgevoerd en de brandstofvoorraden worden beheerd.
- b) Een gezagvoerder dient erop toe te zien dat de hoeveelheid tijdens de vlucht aanwezige, bruikbare brandstof niet minder is dan de hoeveelheid brandstof die is vereist om door te vliegen naar een luchtvaartterrein waar een veilige landing kan worden gemaakt met behoud van de eindreservebrandstof.
- c) De gezagvoerder dient de noodtoestand af te kondigen wanneer de werkelijke bruikbare brandstof aan boord minder is dan de eindreservebrandstof.

OPS 1.385

Gebruik van aanvullende zuurstof

Een gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat leden van de stuurhutbemanning die bezig zijn met taken die essentieel zijn voor het veilig functioneren van het vliegtuig tijdens de vlucht, voortdurend aanvullende zuurstof gebruiken wanneer de kajuthoogte hoger is dan 10 000 voet gedurende een periode van meer dan 30 minuten en wanneer de kajuthoogte hoger is dan 13 000 voet.

OPS 1.390

Kosmische stralinga) *Actief toezicht*

1. De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken boven 15 000 m (49 000 voet) tenzij de in OPS 1.680 vermelde uitrusting gebruiksklaar is, en
2. de gezagvoerder of de piloot aan wie de uitvoering van de vlucht is gedelegeerd, dient zo snel mogelijk een daalvlucht in te zetten zodra de in het vluchthandboek vermelde grenswaarden worden overschreden.

b) *Passief toezicht*

De exploitant dient rekening te houden met de mate waarin leden van de stuurhut- en kajuitbemanning blootstaan aan kosmische straling en dient, voor diegenen van wie de blootstelling naar verwachting meer dan 1 mSv per jaar zal bedragen:

1. een schatting te maken van de blootstelling;
2. hun werkrooster, voor zover mogelijk, zo op te stellen dat de blootstelling minder dan 6 mSv per jaar bedraagt;
3. hen te informeren over de gezondheidsrisico's die zijn verbonden aan de vermoedelijk op te lopen dosis;
4. erop toe te zien dat vrouwelijke bemanningsleden die in verwachting zijn en dit bij de exploitant hebben gemeld, zo ingedeeld worden dat de equivalente dosis die de foetus oploopt zo laag blijft als redelijkerwijs mogelijk en in elk geval niet meer bedraagt dan 1 mSv gedurende de rest van de zwangerschap;
5. erop toe te zien dat wanneer de blootstelling naar verwachting meer zal bedragen dan 6 mSv per jaar, een register wordt bijgehouden voor elk betrokken lid van de stuurhut- of kajuitbemanning, en dat passende medische controles worden gehouden.

OPS 1.395

Constatering van ongewenste nabijheid van de grond

Wanneer een lid van de stuurhutbemanning constateert of een waarschuwingssysteem aangeeft dat het vliegtuig zich te dicht bij de grond bevindt, dient de gezagvoerder of de piloot aan wie de uitvoering van de vlucht is gedelegeerd, ervoor te zorgen dat onmiddellijk corrigerend wordt opgetreden teneinde veilige vluchtomstandigheden te bewerkstelligen.

OPS 1.400

Omstandigheden bij nadering en landing

Alvorens een naderingsvlucht voor de landing in te zetten dient de gezagvoerder zich ervan te overtuigen dat, volgens de hem ter beschikking staande informatie en rekening houdend met de prestatie-informatie in het vluchthandboek, het weer op het luchtvaartterrein en de

toestand van de te gebruiken landingsbaan een veilige nadering, landing of afgebroken nadering niet in de weg staan.

OPS 1.405

Inzet en voortzetting van de nadering

- a) De gezagvoerder of de piloot aan wie de uitvoering van de vlucht is gedelegeerd mag een instrumentnadering inzetten ongeacht het gemelde RVR/zicht, doch de nadering mag niet worden doorgezet voorbij het buitenste merkbaken, of een gelijkwaardige positie, indien het gemelde RVR/zicht minder is dan de toepasselijke minima.
- b) Wanneer geen RVR beschikbaar is, mag de gezagvoerder een RVR-waarde afleiden door omrekening van het gemelde zicht volgens bijlage 1 bij OPS 1.430, subparagraaf h).
- c) Indien, na het passeren van het buitenste merkbaken of gelijkwaardige positie volgens a) hierboven, het gemelde RVR/zicht beneden het toepasselijke minimum daalt, mag de gezagvoerder de nadering voortzetten tot de beslissingshoogte (DA/H) of de laagste dalingshoogte (MDA/H).
- d) Wanneer er geen buitenste merkbaken of gelijkwaardige positie bestaat, dient de gezagvoerder de beslissing om de nadering door te zetten of af te breken te nemen alvorens te dalen tot onder de grens van 1 000 voet boven het luchtvaartterrein in het eindnaderingssegment.
- e) Een piloot mag de nadering doorzetten beneden DA/H of MDA/H en de landing mag worden uitgevoerd mits de vereiste visuele referentiepunten op de DA/H of MDA/H waarneembaar zijn en blijven.

OPS 1.410

Operationele procedures — drempeloverschrijdingshoogte

De exploitant dient operationele procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat vliegtuigen die een precisienadering uitvoeren, de drempel met een veilige marge overschrijden, en zich daarbij in de landingsconfiguratie en -stand bevinden.

OPS 1.415

Journal

Een gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat het journaal wordt ingevuld.

OPS 1.420

Rapportage van voorvallena) *Vliegincidenten*

1. De exploitant of gezagvoerder van een vliegtuig dient aan de Dienst rapport uit te brengen over elk incident dat (daadwerkelijk of vermoedelijk) de veilige uitvoering van een vlucht in gevaar heeft gebracht.
2. Rapportage dient binnen 72 uur na de gebeurtenis te geschieden, tenzij buitengewone omstandigheden dit verhinderen.

b) *Technische storingen en overschrijding van technische begrenzingen*

Een gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat alle technische storingen en overschrijdingen van technische begrenzingen welke zijn opgetreden tijdens de periode waarin hij verantwoordelijkheid voor de vlucht droeg, worden opgetekend in het technisch journaal van het vliegtuig.

c) *Luchtverkeersincidenten*

Een gezagvoerder dient een luchtverkeersincidentenrapport in te dienen in overeenstemming met ICAO PANS RAC wanneer een vliegtuig in de vlucht in gevaar is gebracht door:

1. een bijna-botsing met enig ander vliegtuig; of
2. gebrekkige luchtverkeersprocedures of onvoldoende naleving van toepasselijke procedures door de luchtverkeersdienst (ATS) of door de stuurhutbemanning; of
3. een mankement aan ATS-voorzieningen.

d) *Vogelgevaar en vogelinslag*

1. Een gezagvoerder dient onmiddellijk het toepasselijke grondstation in te lichten zodra een potentieel vogelgevaar wordt waargenomen.
2. Een gezagvoerder dient een schriftelijk vogelinslagrapport in te dienen wanneer een vliegtuig waarvoor hij verantwoordelijk is, wordt getroffen door een vogel.

e) *Noodsituaties tijdens de vlucht met gevaarlijke goederen aan boord*

Indien tijdens de vlucht een noodsituatie optreedt en de situatie het toelaat, dient de gezagvoerder de betreffende luchtverkeersdienst in te lichten omtrent alle aan boord aanwezige gevaarlijke goederen.

f) *Onwettige inmenging*

Als zich aan boord van een vliegtuig een daad van onwettige inmenging heeft voorgedaan, dient de gezagvoerder zo snel mogelijk een rapport in te dienen bij de plaatselijke Dienst en/of de (nationale) Dienst.

g) *Onregelmatigheden in grond- en navigatievoorzieningen en gevaarlijke situaties*

Een gezagvoerder dient zo snel mogelijk het betreffende grondstation in te lichten wanneer een potentieel gevaarlijke situatie zoals:

1. een onregelmatigheid in grond- of navigatievoorzieningen; of
2. een meteorologisch verschijnsel; of
3. een vulkanische aswolk; of
4. een hoog stralingsniveau

zich tijdens de vlucht voordoet.

OPS 1.425

Melding van ongelukken

- a) De exploitant dient procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat de dichtstbijzijnde toepasselijke dienst, met de snelste beschikbare middelen, wordt ingelicht over elk ongeluk waarbij het vliegtuig is betrokken en waarbij sprake is van ernstige verwonding (als gedefinieerd in ICAO Annex 13) of overlijden van enig persoon, aanzienlijke schade aan het vliegtuig of andere aanzienlijke materiële schade.
- b) Een gezagvoerder dient elk ongeluk dat zich aan boord voordoet terwijl hij verantwoordelijk was voor de vlucht en dat ernstige verwonding of overlijden van enig persoon aan boord tot gevolg heeft, aan de Dienst te rapporteren.

Bijlage 1 bij OPS 1.270

Stouwen van bagage en vracht

De procedures die door een exploitant worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat handbagage en vracht adequaat en veilig worden gestouwd, dienen rekening te houden met het volgende.

1. In de kajuit meegevoerde voorwerpen mogen uitsluitend gestouwd worden op plekken die in staat zijn om het voorwerp op zijn plaats te houden.
2. Maximale massawaarden zoals vermeld op de bordjes die op of naast de bergruimtes zijn bevestigd, mogen niet worden overschreden.
3. Bergruimtes onder een stoel mogen niet worden gebruikt tenzij de stoel uitgerust is met een veiligheidsstang en de bagage van zodanige afmetingen is dat deze afdoende wordt geïmmobiliseerd door deze voorziening.
4. Voorwerpen mogen niet worden gestouwd in toiletten of tegen schotten die niet in staat zijn te voorkomen dat voorwerpen voorwaarts, zijwaarts of omhoog bewegen en tenzij de schotten voorzien zijn van een bordje waarop de grootste massa staat vermeld die daar mag worden geplaatst.
5. Bagage en vracht die in (bagage)kluizen worden geplaatst, mogen niet van zodanige afmetingen zijn dat daardoor de kluisdeuren niet goed sluiten.
6. Bagage en vracht mogen niet op plaatsen staan waar zij de toegang tot nooduitrusting hinderen; en
7. vóór de start, vóór de landing, en telkens wanneer de gezagvoerder de „Fasten Seat Belts” lampjes doet oplichten (of op andere wijze opdracht geeft tot het vastgespen van veiligheidsriemen), dienen bij het betreffende stadium van de vlucht passende controles te worden uitgevoerd om ervoor te zorgen dat de bagage zodanig is gestouwd dat deze de ontruiming van het vliegtuig niet kan belemmeren of verwondingen kan veroorzaken door vallen (of andere beweging).

Bijlage 1 bij OPS 1.305

Bijtanken/leegpompen terwijl de passagiers aan boord gaan, aan boord zijn of van boord gaan

De exploitant dient operationele procedures vast te stellen voor het bijtanken/leegpompen terwijl de passagiers aan boord gaan, aan boord zijn of van boord gaan, om zeker te stellen dat de volgende voorzorgsmaatregelen worden getroffen.

1. Tijdens het tanken/pompen met passagiers aan boord dient één gekwalificeerd persoon op een vastgestelde plaats te blijven. Deze gekwalificeerde persoon dient in staat te zijn de noodprocedures met betrekking tot brandbeveiliging en bestrijding toe te passen, de communicatie te verzorgen en een ontruiming te initiëren en te leiden.
2. De bemanning, het personeel en de passagiers dienen te worden gewaarschuwd dat brandstof zal worden bijgetankt of weggepompt.
3. De „Fasten Seat Belts” lampjes dienen uit te zijn.
4. De „No Smoking” lampjes dienen aan te zijn, alsmede de binnenverlichting, opdat de nooduitgangen kunnen worden herkend.
5. De passagiers dient opdracht gegeven te worden hun stoelriemen los te maken en niet te roken.

6. Er dient voldoende gekwalificeerd personeel aan boord te zijn, dat op een onmiddellijke noodevacuatie is voorbereid.
7. Indien brandstofdampen binnen het vliegtuig worden geconstateerd, of enig ander risico optreedt tijdens het bijtanken/leegpompen, dient onmiddellijk met tanken/pompen te worden gestopt.
8. Het grondoppervlak onder de uitgangen die bestemd zijn voor noodevacuatie, en de ruimtes waar eventueel glijbanen uitgerold moeten worden, dienen te worden vrijgehouden; en
9. er dienen voorzieningen te worden getroffen voor een veilige en snelle ontruiming.

Bijlage 1 bij OPS 1.375

Brandstofbeheer tijdens de vlucht

a) Brandstofcontroles tijdens de vlucht

1. Een gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat tijdens de vlucht regelmatig brandstofcontroles worden uitgevoerd. De resterende brandstof dient opgetekend en geëvalueerd te worden teneinde:
 - i) het werkelijke verbruik te vergelijken met het geplande verbruik;
 - ii) te controleren of de resterende brandstof voldoende is om de vlucht te voltooien; en
 - iii) te bepalen hoeveel brandstof naar verwachting bij aankomst op de bestemming zal resteren.
2. De relevante brandstofgegevens dienen te worden opgetekend.

b) Brandstofbeheer tijdens de vlucht

Indien uit een brandstofcontrole tijdens de vlucht blijkt dat de hoeveelheid resterende brandstof bij aankomst op de bestemming naar verwachting minder zal zijn dan de vereiste uitwijkbrandstof plus eindreservebrandstof, dient de gezagvoerder, bij zijn beslissing om door te gaan naar het bestemmingsterrein dan wel uit te wijken, rekening te houden met het verkeer en de bedrijfsomstandigheden op het bestemmingsterrein, langs de uitwijkroute naar een uitwijkhaven en op het bestemmingsuitwijkhaven, om ervoor te zorgen dat geland wordt met ten minste de eindreservebrandstof.

c) Indien uit een brandstofcontrole tijdens een vlucht naar een afgelegen bestemmingsterrein blijkt dat de hoeveelheid resterende brandstof bij aankomst op het laatst mogelijke uitwijkpunt naar verwachting minder zal zijn dan de som van:

1. de brandstof benodigd om uit te wijken naar een en-route-uitwijkhaven gekozen volgens OPS 1.297 c);
 2. de brandstof voor onvoorziene omstandigheden; en
 3. de eindreservebrandstof,
- dient de gezagvoerder ofwel:
- i) uit te wijken; ofwel
 - ii) door te gaan naar de bestemming, mits op de bestemming twee afzonderlijke banen beschikbaar zijn en de verwachte weersomstandigheden op de bestemming voldoen aan de planningsminima zoals bepaald in OPS 1.297 b) 1.

SUBDEEL E

VLUCHTUITVOERING BIJ ALLE WEERSOMSTANDIGHEDEN

OPS 1.430

Start- en landingsminima voor vleugelvliegtuigen — Algemeen

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.430)

- a) De exploitant dient voor elk te gebruiken luchtvaartterrein start- en landingsminima vast te stellen, welke niet lager mogen zijn dan de in bijlage 1 gegeven waarden. De methode ter bepaling van deze minima dient aanvaardbaar te zijn voor de Dienst. Dergelijke minima mogen niet lager zijn dan de waarden welke eventueel voor de betreffende luchtvaartterreinen zijn vastgesteld door de staat waarin dit luchtvaartterrein is gelegen, tenzij deze staat hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven.

Noot: Bovenstaande paragraaf verbiedt niet dat tijdens de vlucht minima worden berekend voor een niet-geplande uitwijkhaven, indien dit plaatsvindt volgens een erkende methode.

- b) Bij het vaststellen van de start- en landingsminima van een luchtvaartterrein die voor een bepaalde vlucht gelden, dient een exploitant volledig rekening te houden met:

1. het type, de prestaties en de vliegeigenschappen van het vliegtuig;
2. de samenstelling van het stuurhutpersoneel, hun vaardigheden en hun ervaring;
3. de afmetingen en kenmerken van de banen welke voor gebruik in aanmerking komen;
4. de geschiktheid en prestaties van de beschikbare visuele en niet-visuele hulpmiddelen op de grond;
5. de in het vliegtuig aanwezige uitrusting voor navigatie en/of controle van de vliegbaan, voor zover van toepassing, tijdens de start, de nadering, het afvangen, de landing, de uitloop en de afgebroken nadering;
6. de hindernissen welke aanwezig zijn in de gebieden voor de nadering, afgebroken nadering en het wegglimmen en die vereist zijn voor de uitvoering van eventualiteitenprocedures, en de benodigde hoogtemarge boven deze hindernissen;
7. de laagste hindernisvrije hoogte ten behoeve van de instrument-naderingsprocedures; en
8. de middelen om de weersomstandigheden te bepalen en daarvan verslag uit te brengen.

- c) De in dit subdeel genoemde vliegtuigcategorieën dienen te worden bepaald volgens de methode beschreven in bijlage 2 bij OPS 1.430 c).

OPS 1.435

Begripsbepalingen

De in dit subdeel gebruikte en niet in JAR-1 gedefinieerde termen hebben de volgende betekenis.

1. **Circuit.** De visuele fase van een instrumentnadering tijdens welke een vliegtuig in positie wordt gebracht voor de landing op een baan waarvan de ligging niet geschikt is voor een rechtstreekse nadering.
2. **Slechtzichtprocedures (LVP).** Procedures welke op een luchtvaartterrein worden gehanteerd om veilige vluchtuitvoering te garanderen bij Categorie II- en III-naderingen en tijdens slechtzichtstarten.

3. Slechtzichtstart (LVTO). Een start waarbij de zichtbare baanlengte (RVR) minder is dan 400 m.

4. Besturingssysteem. Een systeem dat een automatisch landingssysteem en/of een hybride landingssysteem omvat.

5. Passief-faalveilig besturingssysteem. Een besturingssysteem is passief-faalveilig indien er, ingeval van een storing, geen aanmerkelijke trimverandering of afwijking van de vliegbaan of vliegtoestand optreedt, doch de landing niet automatisch wordt uitgevoerd. Bij een passief-faalveilig besturingssysteem neemt de piloot de besturing van het vliegtuig over na een storing.

6. Operationeel-faalveilig besturingssysteem. Een besturingssysteem is operationeel faalveilig indien, ingeval van een storing beneden de waarschuwingshoogte, de nadering, het afvangen en de landing automatisch kunnen worden uitgevoerd. Ingeval van een storing werkt het automatische landingssysteem als een passief-faalveilig systeem.

7. Operationeel-faalveilig hybride landingssysteem. Een systeem dat bestaat uit een primair passief-faalveilig automatisch landingssysteem en een secundair onafhankelijk geleidingssysteem dat de piloot in staat stelt een landing met de hand uit te voeren na uitvallen van het primaire systeem.

Noot: Onafhankelijke geleidingssystemen bestaan meestal uit een monitored „head-up display” (een weergavepaneel/beeldscherm binnen het normale zichtveld) dat geleidingsinformatie geeft, gewoonlijk in de vorm van opdrachten maar eventueel in de vorm van situatie- (of deviatie-)informatie.

8. Visuele nadering. Een nadering waarbij een instrumentnaderingsprocedure niet of niet geheel wordt voltooid en de nadering wordt uitgevoerd met behulp van grondzicht.

OPS 1.440

Slechtzichtvluchten — Algemene regels voor vluchtuitlevering

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.440)

a) De exploitant mag geen Categorie II- of Categorie III-vluchten uitvoeren tenzij:

1. elk betrokken vliegtuig gecertificeerd is voor vluchten met beslissingshoogten beneden 200 voet, of zonder beslissingshoogte, en is uitgerust in overeenstemming met JAR-AWO of gelijkwaardige, door de Dienst geaccepteerde regels;

2. een geschikt systeem voor het vastleggen van het slagen of mislukken van de nadering en/of landing is opgesteld en wordt toegepast, teneinde toe te zien op de algehele veiligheid van de vlucht;

3. toestemming voor de vluchten is verleend door de Dienst;

4. het stuurhutpersoneel uit ten minste twee piloten bestaat; en

5. de beslissingshoogte wordt bepaald met behulp van een radiohoogtemeter.

b) De exploitant mag geen slechtzichtstarten uitvoeren bij een RVR van minder dan 150 m (vliegtuigen van Categorie A, B en C) of 200 m (vliegtuigen van Categorie D) tenzij hiervoor toestemming is gegeven door de Dienst.

OPS 1.445

Slechtzichtvluchten — Overwegingen met betrekking tot het luchtvaartterrein

a) De exploitant mag een luchtvaartterrein niet voor Categorie II- of Categorie III-vluchten gebruiken tenzij het luchtvaartterrein hiervoor toestemming heeft verkregen van de staat waarin het is gelegen.

b) De exploitant dient zich ervan te overtuigen dat Slechtzichtprocedures (LVP) zijn vastgesteld, en ten uitvoer worden gebracht, op die luchtvaartterreinen waar slechtzichtvluchten zullen worden uitgevoerd.

OPS 1.450

Slechtzichtvluchten — Training en kwalificaties

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.450)

Voordat een slechtzichtstart of een Categorie II- of Categorie III-vlucht wordt uitgevoerd, dient de exploitant ervoor te zorgen dat:

1. elk lid van het stuurhutpersoneel:

i) voldaan heeft aan de in bijlage 1 beschreven trainings- en controle-eisen, waaronder vluchtnabootstraining in het vliegen tot aan de grenswaarden van de RVR en de beslissingshoogte passend bij de Categorie II/III goedkeuring van de exploitant; en

ii) voldoet aan de in bijlage 1 omschreven kwalificatie-eisen;

2. de training en controle daarop worden uitgevoerd volgens een door de Dienst goedgekeurde, gedetailleerde syllabus die is opgenomen in het vluchthandboek. Deze training is aanvullend op die welke in subdeel N is voorgeschreven; en

3. kwalificatie van het stuurhutpersoneel zijn toegespitst op de betreffende vlucht en het betreffende vliegtuigtype.

OPS 1.455

Slechtzichtvluchten — Vluchtuitleveringsprocedures

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.455)

a) De exploitant dient procedures en instructies vast te stellen voor gebruik bij slechtzichtstarten en Categorie II- en Categorie III-vluchten. Deze procedures dienen te worden opgenomen in het vluchthandboek en de taken van de leden van het stuurhutpersoneel te omschrijven tijdens het taxiën, de start, de nadering, het afvangen, de landing, de uitloop en de afgebroken nadering, voor zover van toepassing.

b) De gezagvoerder dient zich ervan te overtuigen dat:

1. de toestand van de visuele en niet-visuele faciliteiten voldoende is alvorens aan een slechtzichtstart of een Categorie II- of Categorie III-nadering te beginnen;

2. geschikte LVP's van kracht zijn, volgens de van de luchtverkeersdiensten ontvangen informatie, alvorens aan een slechtzichtstart of een Categorie II- of Categorie III-nadering te beginnen; en

3. de leden van het stuurhutpersoneel over de nodige kwalificaties beschikken alvorens te beginnen aan een slechtzichtstart bij een RVR van minder dan 150 m (vliegtuigen van Categorie A, B en C) of 200 m (vliegtuigen van Cat. D) of een Categorie II- of Categorie III-nadering.

OPS 1.460

Slechtzichtvluchten — Minimumuitrusting

- a) De exploitant dient in het vluchthandboek te vermelden welke uitrusting ten minste dient te werken bij de aanvang van een slechtzichtsstart of een Categorie II- of Categorie III-nadering volgens het vlieghandboek (AFM) of ander goedgekeurd document.
- b) De gezagvoerder dient zich ervan te overtuigen dat de toestand van het vliegtuig en van de betreffende boordsystemen geschikt is voor de uit te voeren vlucht.

OPS 1.465

VFR Vluchtuitvoeringsminima

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.465)

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. VFR-vluchten worden uitgevoerd volgens de zichtvliegvoorschriften en volgens de tabel in bijlage 1 bij OPS 1.465; en
2. speciale VFR-vluchten niet worden aangevangen als het zicht minder is dan 3 km en niet anderszins worden uitgevoerd als het zicht minder is dan 1,5 km.

Bijlage 1 bij OPS 1.430

Start- en landingsminima voor vleugelvliegtuigena) *Startminima*

1. Algemeen

- i) Door de exploitant vastgestelde startminima dienen te worden uitgedrukt als zicht- of RVR-limieten, rekening houdend met alle relevante factoren voor elk te gebruiken luchtvaartterrein en de eigenschappen van het vliegtuig. Indien het tijdens het vertrek en/of een noodlanding specifiek noodzakelijk is om hindernissen waar te nemen en te vermijden, dienen aanvullende voorwaarden (bv. wolkenbasis) te worden gesteld.
- ii) De gezagvoerder mag niet aan een start beginnen tenzij de weersomstandigheden op het luchtvaartterrein van vertrek gelijk zijn aan of beter zijn dan de toepasselijke minima voor een landing op dat terrein, tenzij een geschikt startuitwijkhaven beschikbaar is.
- iii) Als het gemelde meteorologische zicht minder is dan het vereiste zicht voor de start en er geen RVR gemeld is, mag alleen aan een start worden begonnen als de gezagvoerder kan vaststellen dat de RVR/het zicht langs de startbaan gelijk is aan of beter is dan het vereiste minimum.
- iv) Bij gebrek aan officieel gemelde waarden voor meteorologisch zicht of RVR mag alleen aan een start worden begonnen als de gezagvoerder kan vaststellen dat de RVR/het zicht langs de startbaan gelijk is aan of beter is dan het vereiste minimum.

2. Visuele referentie.

De startminima dienen zodanig gekozen te worden dat de bemanning zich voldoende kan oriënteren om het vliegtuig te besturen ingeval van een afgebroken start onder slechte omstandigheden alsmede een doorgezette start bij het uitvallen van de kritische motor.

3. Vereiste RVR/Zicht

- i) Voor meermotorige vliegtuigen met zodanige prestaties dat wanneer op enig moment tijdens de start een kritische motor uitvalt het vliegtuig ofwel kan stoppen ofwel de start kan voortzetten tot een hoogte van 1 500 voet boven het luchtvaartterrein en daarbij de vereiste hoogtemarge boven hin-

dernissen kan bewaren, dienen de door een exploitant vastgestelde startminima te worden uitgedrukt als waarden voor RVR/Zicht die niet lager zijn dan die in onderstaande tabel 1, met uitzondering van het bepaalde in de volgende paragraaf 4);

Tabel 1
RVR/Zicht voor de start

RVR/Zicht voor de start	
Faciliteiten	RVR/Zicht (noot 3)
Geen (alleen overdag)	500 m
Baanrandlichten en/of hartlijnmarkering	250/300 m (noot 1 en 2)
Baanrand- en/of hartlijnverlichting	200/250 m (noot 1)
Baanrand- en hartlijnverlichting en meervoudige RVR informatie	150/250 m (noot 1 en 4)

Noot 1: De hogere waarden gelden voor Categorie D vliegtuigen.

Noot 2: Voor nachtvluchten zijn ten minste baanrandlichten en baaneindlichten vereist.

Noot 3: De gemelde RVR/Zicht-waarde die representatief is voor het eerste gedeelte van de aanloop kan worden vervangen door een schatting van de piloot.

Noot 4: De vereiste RVR-waarde dient voor alle relevante RVR-meldingspunten te worden bereikt, met uitzondering van het gestelde in de voorgaande noot 3.

- ii) Voor meermotorige vliegtuigen waarvan de prestaties zodanig zijn dat zij bij uitval van de kritische motor niet kunnen voldoen aan de in bovenstaande subparagraaf a) 3 i) vermelde prestatie-eisen kan het nodig zijn om onmiddellijk weer te landen en hindernissen in het startgebied te zien en te ontwijken. Met dergelijke vliegtuigen mag gevlogen worden tot de volgende startminima mits zij kunnen voldoen aan de toepasselijke eisen betreffende hoogtemarge boven hindernissen, aangenomen dat motorstoring optreedt op de aangegeven hoogte. De door een exploitant vastgestelde minima dienen gebaseerd te zijn op de hoogte van waaraf de netto startvliegbaan met één uitgevallen motor kan worden geconstrueerd. De gebruikte RVR-minima mogen noch lager zijn dan de waarden gegeven in bovenstaande tabel 1 noch die in onderstaande tabel 2.

Tabel 2
Vereiste RVR/Zicht naar aangenomen hoogte boven de baan waarop motorstoring optreedt

RVR/Zicht bij de start — vliegbaan	
Aangenomen hoogte boven de startbaan waarop motorstoring optreedt	RVR/Zicht (noot 2)
< 50 ft	200 m
51-100 ft	300 m
101-150 ft	400 m
151-200 ft	500 m
201-300 ft	1 000 m
> 300 ft	1 500 m (Noot 1)

Noot 1: 1 500 m is ook van toepassing als geen positieve startvliegbaan kan worden geconstrueerd.

Noot 2: De gemelde RVR/Zicht-waarde die representatief is voor het eerste gedeelte van de aanloop kan worden vervangen door een schatting van de piloot.

- iii) Bij gebrek aan (officieel) gemelde waarden voor RVR of meteorologisch zicht mag de gezagvoerder niet aan een start beginnen tenzij hij kan vaststellen dat de werkelijke omstandigheden voldoen aan de toepasselijke startminima.

4. Uitzonderingen op bovenstaande paragraaf a) 3 i):

- i) Behoudens goedkeuring van de Dienst, en mits wordt voldaan aan de eisen in de onderstaande paragrafen A) t/m E), mag een exploitant de startminima verminderen tot 125 m RVR (vliegtuigen van Categorie A, B en C) of 150 m RVR (vliegtuigen van Categorie D) wanneer:

A) slechtzichtsprocedures van kracht zijn;

B) hartlijnlichten met hoge intensiteit en een tussenafstand van 15 m of minder, alsmede randlichten met hoge intensiteit en een tussenafstand van 60 m of minder, in werking zijn;

C) de leden van het stuurhutpersoneel met goed gevolg de voor deze procedure goedgekeurde vluchtnabootsertraining hebben doorlopen;

D) een visueel segment van 90 m vanaf de stuurhut beschikbaar is aan het begin van de aanloop; en

E) de vereiste RVR-waarde is bereikt voor alle relevante RVR-meldingspunten.

- ii) Behoudens goedkeuring door de Dienst, mag een exploitant van een vliegtuig dat gebruik maakt van een goedgekeurd lateraal geleidingssysteem de startminima verminderen tot een RVR van minder dan 125 m (vliegtuigen van Categorie A, B en C) of 150 m (vliegtuigen van Categorie D) maar niet minder dan 75 m, mits baanbescherming en faciliteiten gelijkwaardig aan die voor Categorie III-landingen beschikbaar zijn.

b) Niet-precisienadering

1. Systeemminima

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de systeemminima voor niet-precisienaderingsprocedures, welke zijn gebaseerd op het gebruik van ILS zonder glijpad (uitsluitend LLZ), VOR, NDB, SRA en VDF, niet lager zijn dan de in onderstaande tabel 3 gegeven MDH-waarden.

Tabel 3

Systeemminima voor niet-precisienaderingshulpmiddelen

Systeemminima	
Type installatie	Laagste MDH
ILS (geen glijpad LLZ)	250 ft
SRA (eindigend op ½ NM)	250 ft
SRA (eindigend op 1 NM)	300 ft
SRA (eindigend op 2 NM)	350 ft
VOR	300 ft
VOR/DME	250 ft
NDB	300 ft
VDF (QDM & QGH)	300 ft

2. Minimum dalingshoogte

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de minimum dalingshoogte voor een niet-precisienadering niet lager is dan ofwel:

- i) de minimum hindernisvrije hoogte voor de betreffende vliegtuigcategorie; of
- ii) het systeemminimum.

3. Visuele referentie

Een bestuurder mag een nadering niet doorzetten tot onder MDA/MDH tenzij ten minste één van de volgende visuele referenties voor de geplande baan voor de bestuurder duidelijk zichtbaar en herkenbaar is.

- i) Elementen van de naderingsverlichting;
- ii) de drempel;
- iii) de drempelmarkeringen;
- iv) de drempellichten;
- v) de drempelidentificatielichten;
- vi) de visuele glijpadindicator;
- vii) de landingsmat of landingsmatmarkering;
- viii) de landingsmatlichten;
- ix) de baanrandlichten; of
- x) andere door de Dienst aanvaarde visuele referenties.

4. Vereiste RVR

De laagste door een exploitant te gebruiken minima voor niet-precisienaderingen zijn:

Tabel 4a

RVR voor niet-precisienadering — volledige voorzieningen

Niet-precisienaderingsminima, volledige voorzieningen (noot 1, 5, 6 en 7)				
MDH	RVR/Vliegtuigcategorie			
	A	B	C	D
250-299 ft	800 m	800 m	800 m	1 200 m
300-449 ft	900 m	1 000 m	1 000 m	1 400 m
450-649 ft	1 000 m	1 200 m	1 200 m	1 600 m
650 ft en hoger	1 200 m	1 400 m	1 400 m	1 800 m

Tabel 4b

RVR voor niet-precisienadering — intermediaire voorzieningen

Niet-precisienaderingsminima, intermediaire voorzieningen (noot 2, 5, 6 en 7)				
MDH	RVR/Vliegtuigcategorie			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 000 m	1 100 m	1 200 m	1 400 m
300-449 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
450-649 ft	1 400 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
650 ft en hoger	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m

Tabel 4c

RVR voor niet-precisienadering basisvoorzieningen

Niet-precisienaderingsminima, basisvoorzieningen (noot 3, 5, 6 en 7)				
MDH	RVR/Vliegtuigcategorie			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
300-449 ft	1 300 m	1 400 m	1 600 m	1 800 m
450-649 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
650 ft en hoger	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Tabel 4d

RVR voor niet-precisienadering — Geen naderingslichtfaciliteiten

Niet-precisienaderingsminima, geen naderingslichtfaciliteiten (noot 4, 5, 6 en 7)				
MDH	RVR/Vliegtuigcategorie			
	A	B	C	D
250-299 ft	1 000 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
300-449 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
450-649 ft	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m
650 ft en hoger	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Noot 1: Volledige voorzieningen omvatten baanmarkeringen, 720 m of meer HI/MI-naderingslichten, baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 2: Intermediaire voorzieningen omvatten baanmarkeringen, 420-719 m HI/MI-naderingslichten, baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 3: Basisvoorzieningen omvatten baanmarkeringen, < 420 m HI/MI-naderingslichten, LI-naderingslichten (lengte niet relevant), baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 4: „Geen naderingslichtfaciliteiten” betekent baanmarkeringen, baanrandlichten, drempellichten, baaneindlichten of in het geheel geen lichten.

Noot 5: De tabellen zijn alleen van toepassing op conventionele naderingen met een nominale dalhoek van niet meer dan 4°. Bij grotere dalhoeken zal het meestal noodzakelijk zijn dat op de minimum dalingshoogte (MDH) tevens visuele glijpadgeleiding (bv. Papi) zichtbaar is.

Noot 6: Bovenstaande cijfers betreffen ofwel de gemelde RVR, ofwel het meteorologisch zicht geconverteerd naar RVR volgens onderstaande subparagraaf h).

Noot 7: De in Tabel 4a, 4b, 4c en 4d genoemde MDH heeft betrekking op de initiële berekening van MDH. Bij de keuze van de bijbehorende RVR hoeft men geen rekening te houden met het naar boven toe afronden op tien voet, zoals wel voor operationele doeleinden wordt gedaan (bijvoorbeeld bij omrekening naar MDA).

5. Nachtvluchten

Voor nachtvluchten dienen ten minste baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten aan te zijn.

c) *Precisienadering — Categorie I-vluchten*

1. Algemeen

Een Categorie I-vlucht is een precisie-instrumentnadering en -landing met behulp van een ILS (instrumentlandingssysteem), een MLS (microgolflandingssysteem) of PAR (precision approach radar) met een beslissingshoogte van niet minder dan 200 voet en met een zichtbare baanlengte (RVR) van niet minder dan 550 m.

2. Beslissingshoogte

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de te gebruiken beslissingshoogte voor een Categorie I-precisienadering niet lager is dan:

- i) de laagste beslissingshoogte vastgelegd in het vlieghandboek (AFM), indien vermeld;
- ii) de laagste hoogte tot welke het precisienaderingshulpmiddel kan worden gebruikt zonder de vereiste visuele referentie;
- iii) de minimum hindernisvrije hoogte voor de betreffende vliegtuigcategorie; of
- iv) 200 ft voet.

3. Visuele referentie

Een bestuurder mag een nadering niet doorzetten tot onder de Categorie I-beslissingshoogte bepaald volgens bovenstaande subparagraaf c) 2 tenzij ten minste één van de volgende visuele referenties voor de geplande baan voor de bestuurder duidelijk zichtbaar en herkenbaar is.

- i) Elementen van de naderingsverlichting;
- ii) de drempel;
- iii) de drempelmarkeringen;
- iv) de drempellichten;
- v) de drempelidentificatielichten;
- vi) de visuele glijpadindicator;
- vii) de landingsmat of landingsmatmarkering;
- viii) de landingsmatlichten; of
- ix) de baanrandlichten.

4. Vereiste RVR

De laagste minima die een exploitant mag gebruiken voor Categorie I-vluchten zijn:

Tabel 5

RVR voor Categorie I-naderingen naar soort voorziening en beslissingshoogte

Minima voor Categorie I				
Beslissingshoogte (noot 7)	Voorzieningen/RVR (noot 5)			
	Volledig (noot 1 en 6)	Intermediaire (noot 2 en 6)	Basis (noot 3 en 6)	Geen naderings- verlichting (noot 4 en 6)
200 ft	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201-50 ft	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251-300 ft	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 ft en hoger	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

Noot 1: Volledige voorzieningen omvatten baanmarkeringen, 720 m of meer HI/MI-naderingslichten, baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 2: Intermediaire voorzieningen omvatten baanmarkeringen, 420-719 m HI/MI-naderingslichten, baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 3: Basisvoorzieningen omvatten baanmarkeringen, < 420 m HI/MI-naderingslichten, LI-naderingslichten (lengte niet relevant), baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten. De lichten dienen aan te zijn.

Noot 4: „Geen naderingslichtfaciliteiten” betekent baanmarkeringen, baanrandlichten, drempellichten, baaneindlichten of in het geheel geen lichten.

Noot 5: Bovenstaande cijfers betreffen ofwel de gemelde RVR, ofwel het meteorologisch zicht geconverteerd naar RVR volgens paragraaf h).

Noot 6: De tabel is van toepassing op conventionele naderingen met een nominale glijpadhoek van niet meer dan 4°.

Noot 7: De in Tabel 5 genoemde beslissingshoogte heeft betrekking op de initiële berekening van de beslissingshoogte. Bij de keuze van de bijbehorende RVR hoeft men geen rekening te houden met het naar boven toe afronden op tien voet, zoals wel voor operationele doeleinden wordt gedaan (bijvoorbeeld bij omrekening naar beslissingshoogte).

5. Vluchtuitvoering met één piloot

Voor vluchten met één piloot dient de exploitant de minimum-RVR voor alle naderingen te berekenen volgens OPS 1.430 en deze bijlage. Een RVR van minder dan 800 m is niet toegestaan, behalve bij gebruik van een geschikte automatische piloot gekoppeld aan een ILS of MLS, in welk geval de normale minima gelden. De toegepaste beslissingshoogte mag niet lager zijn dan $1,25 \times$ de laagste gebruikshoogte voor de automatische piloot.

6. Nachtvluchten

Voor nachtvluchten dienen ten minste baanrandlichten, drempellichten en baaneindlichten aan te zijn.

d) *Precisienadering Categorie II-vluchten*

1. Algemeen

Een Categorie II-vlucht is een precisie-instrumentnadering en -landing met behulp van ILS of MLS met:

- i) een beslissingshoogte van minder dan 200 voet doch niet minder dan 100 voet; en
- ii) een zichtbare baanlengte (RVR) van niet minder dan 300 m.

2. Beslissingshoogte

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de te gebruiken beslissingshoogte voor een Categorie II-vlucht niet lager is dan:

- i) de minimumbeslissingshoogte vastgelegd in het vlieghandboek, indien vermeld;

- ii) de laagste hoogte tot welke het precisienaderingshulpmiddel kan worden gebruikt zonder de vereiste visuele referentie;
- iii) de laagste hindernisvrije hoogte voor de betreffende vliegtuigcategorie;
- iv) de beslissingshoogte tot welke de bemanning gemachtigd is te gaan; of
- v) 100 voet.

3. Visuele referentie

Een piloot mag een nadering niet doorzetten tot onder de Categorie II-beslissingshoogte, bepaald volgens bovenstaande subparagraaf d) 2, tenzij visueel contact gemaakt en behouden kan worden met een segment dat ten minste drie opvolgende lichten omvat, en wel van de hartlijn van de naderingslichten, ofwel de landingsmatlichten, ofwel de hartlijnlichten, ofwel de baanrandlichten, of een combinatie hiervan. Dit visuele contact dient tevens een lateraal element van het grondpatroon te omvatten, namelijk een naderingslichtendwarsbalk of een barrette van de landingsmatverlichting.

4. Vereiste RVR

De laagste minima die een exploitant mag gebruiken voor Categorie II-vluchten zijn:

Tabel 6

RVR voor Categorie II-nadering naar beslissingshoogte

Minima voor Categorie II		
Beslissingshoogte	Automatisch in bedrijf tot onder de beslissingshoogte (zie noot 1)	
	RVR/Vliegtuigcategorie A, B en C	RVR/Vliegtuigcategorie D
100 ft-120 ft	300 m	300 m (noot 2)/350 m
121-140 ft	400 m	400 m
141 ft en hoger	450 m	450 m

Noot 1: De aanduiding „automatisch in bedrijf tot onder de beslissingshoogte” in deze tabel betekent voortdurend gebruik van het automatische besturingssysteem tot een hoogte welke niet groter is dan 80 % van de geldende beslissingshoogte. De luchtwaardigheids-eisen kunnen dus, via de laagste hoogte waarop het automatische besturingssysteem in werking wordt gesteld, invloed hebben op de toe te passen beslissingshoogte.

Noot 2: 300 m mag worden gebruikt voor een vliegtuig van Categorie D dat een automatische landing uitvoert.

e) Precisienadering Categorie III-vluchten

1. Algemeen

Categorie III-vluchten worden als volgt onderverdeeld.

i) Categorie IIIA-vluchten

Een precisie-instrumentnadering en -landing met behulp van ILS of MLS met:

- A) een beslissingshoogte van minder dan 100 voet; en
- B) een zichtbare baanlengte (RVR) van ten minste 200 m.

ii) Categorie IIIB-vluchten

Een precisie-instrumentnadering en -landing met behulp van ILS of MLS met:

- A) een beslissingshoogte van minder dan 50 voet, of geen beslissingshoogte; en
- B) een zichtbare baanlengte van minder dan 200 m doch niet minder dan 75 m.

2. Beslissingshoogte

Voor vluchten waarbij gebruik wordt gemaakt van een beslissingshoogte, dient een exploitant ervoor te zorgen dat de beslissingshoogte niet lager is dan:

- i) de minimumbeslissingshoogte vastgelegd in het vlieghandboek, indien vermeld;
- ii) de minimumhoogte tot welke het precisienaderingshulpmiddel kan worden gebruikt zonder de vereiste visuele referentie; of
- iii) de beslissingshoogte tot welke de bemanning gemachtigd is te gaan.

3. Vluchten zonder beslissingshoogte

Vluchten zonder beslissingshoogte mogen alleen worden uitgevoerd indien:

- i) het vliegen zonder beslissingshoogte in het vlieghandboek wordt toegestaan;
- ii) het naderingshulpmiddel en de luchtvaartterreinvoorzieningen toereikend zijn voor het vliegen zonder beslissingshoogte;
- iii) de exploitant toestemming heeft voor Categorie III-vluchten zonder beslissingshoogte.

Noot: Indien er sprake is van een Categorie III-baan, mag worden aangenomen dat deze toereikend is voor vluchten zonder beslissingshoogte tenzij hiervoor specifieke restricties gelden, als gepubliceerd in de Luchtvaartgids (AIP) of kennisgevingen aan luchtveranden (NOTAM).

4. Visuele referentie

- i) Bij Categorie IIIA-vluchten mag een piloot een nadering niet doorzetten tot onder de beslissingshoogte, bepaald volgens bovenstaande subparagraaf e) 2, tenzij visueel contact gemaakt en behouden kan worden met een segment dat ten minste drie opvolgende lichten omvat, en wel van de hartlijn van de naderingslichten, ofwel de hartlijnlichten, ofwel de landingsmatlichten, ofwel de baanrandlichten, of een combinatie hiervan.
- ii) Bij Categorie IIIB-vluchten met een beslissingshoogte mag een piloot een nadering niet doorzetten tot onder de beslissingshoogte, bepaald volgens bovenstaande subparagraaf e) 2, tenzij visueel contact gemaakt en behouden kan worden met ten minste één hartlijnlicht.
- iii) Bij Categorie III-vluchten zonder beslissingshoogte is visueel contact met de baan vóór de landing niet vereist.

5. Vereiste RVR

De laagste minima die een exploitant mag toepassen bij Categorie III-vluchten zijn:

Tabel 7

RVR voor Categorie III-nadering naar besturingssysteem en beslissingshoogte

Minima voor Categorie III					
		Besturingssysteem/RVR (in meter)			
Naderingscategorie	Beslissingshoogte (in voet)	Passief-faalveilig	Operationeel-faalveilig		
			Zonder uitloopsysteem	Met uitloopgeleidings- of controlesysteem	
				Passief-faalveilig	Operationeel faalveilig
III A	Minder dan 100 ft	200 m (Noot 1)	200 m	200 m	200 m
III B	Minder dan 50 ft	Niet toegestaan	Niet toegestaan	125 m	75 m
III B	Geen beslissingshoogte	Niet toegestaan	Niet toegestaan	Niet toegestaan	75 m

Noot 1: Bij vluchten tot werkelijke RVR-waarden van minder dan 300 m wordt uitgegaan van een doorstart indien de automatische piloot op of onder de beslissingshoogte uitvalt.

f) *Circuitnadering*

- De laagste minima die een exploitant mag toepassen bij een circuitnadering zijn:

Tabel 8

Zicht en minimumdalingshoogte voor circuitnadering naar vliegtuigcategorie

	Vliegtuigcategorie			
	A	B	C	D
MDH	400 ft	500 ft	600 ft	700 ft
Minimum meteorologisch zicht	1 500 m	1 600 m	2 400 m	3 600 m

- Circuitvliegen met voorgeschreven vliegbanen is een geaccepteerde procedure binnen de strekking van deze paragraaf.

g) *Visuele nadering*

De exploitant mag geen RVR van minder dan 800 m gebruiken voor een visuele nadering.

h) *Omrekening van gemeld meteorologisch zicht naar RVR*

- De exploitant dient ervoor te zorgen dat omrekening van meteorologisch zicht naar RVR-waarden niet worden gebruikt voor het berekenen van startminima, Categorie II- of Categorie III-minima, of als een gemelde RVR beschikbaar is.
- Bij het omrekenen van meteorologisch zicht naar RVR in alle andere omstandigheden dan die genoemd in bovenstaande subparagraaf h) 1, dient een exploitant ervoor te zorgen dat de volgende tabel wordt gebruikt:

Tabel 9

Omrekening van zicht naar RVR

Verlichtings-elementen in bedrijf	RVR= Met. gemeld Zicht x	
	Dag	Nacht
HI naderings- en baanverlichting	1,5	2,0
Elk ander type verlichtingsvoorzieningen dan hierboven vermeld	1,0	1,5
Geen verlichting	1,0	N.v.t.

Bijlage 2 bij OPS 1.430 c)

Vliegtuigcategorieën — Vluchtuitvoering bij alle weersomstandighedena) *Indeling van vliegtuigen*

De in acht te nemen criteria voor de indeling van vliegtuigen in categorieën is de aangewezen snelheid bij de drempel (V_{AT}), welke gelijk is aan de overtreksnelheid (V_{SO}) vermenigvuldigd met 1,3 of V_{SIG} vermenigvuldigd met 1,23 in de landingsconfiguratie bij de hoogste gecertificeerde landingsmassa. Indien zowel V_{SO} en V_{SIG} beschikbaar zijn, dient de hoogste daaruit resulterende VAT te worden gebruikt. De vliegtuigcategorieën en de daarbij behorende VAT waarden zijn weergegeven in onderstaande tabel:

Vliegtuigcategorie	V_{AT}
A	Minder dan 91 kt
B	Van 91 tot 120 kt
C	Van 121 tot 140 kt
D	Van 141 tot 165 kt
E	Van 166 tot 210 kt

De landingsconfiguratie die in aanmerking moet worden genomen, dient door de exploitant of de vliegtuigfabrikant te worden gedefinieerd.

b) *Permanente wijziging van categorie (maximumlandingsmassa)*

1. De exploitant mag een permanente, lagere landingsmassa opleggen, en deze massa gebruiken voor het bepalen van V_{AT} indien dit door de Dienst is goedgekeurd.
2. De voor een gegeven vliegtuig gedefinieerde categorie dient een permanente waarde te zijn, welke dus onafhankelijk is van de veranderende omstandigheden van de dagelijkse vluchtuitvoering.

Bijlage 1 bij OPS 1.440

Slechtzichtvluchten — Algemene regels voor vluchtuitvoering

a) *Algemeen*

De volgende procedures zijn van toepassing op de invoering en goedkeuring van slechtzichtvluchten.

b) *Operationele demonstratie van boordsystemen*

De exploitant dient te voldoen aan de in onderstaande paragraaf c) voorgeschreven eisen bij het eerste gebruik, voor Categorie II- of Categorie III-diensten, van een vliegtuigtype dat nieuw is voor de lidstaten.

Noot: Voor vliegtuigtypen die al ingezet worden voor Categorie II- of Categorie III-vluchten in een andere lidstaat, is in plaats hiervan het praktijktoetsingsprogramma van paragraaf f) van toepassing.

1. *Operationele betrouwbaarheid*

Het slagingspercentage voor Categorie II en III mag niet lager zijn dan het in JAR-AWO vereiste percentage.

2. *Criteria voor een geslaagde nadering*

Een nadering wordt als geslaagd beschouwd indien:

- i) De criteria gelden die zijn vastgelegd in JAR-AWO of een gelijkwaardig document;
- ii) Geen ter zake doende storing in een boordstelsel optreedt.

c) *Verzamelen van gegevens tijdens demonstratie van boordsystemen — Algemeen*

1. De exploitant dient een rapportagesysteem op te stellen dat het mogelijk maakt controles en periodieke evaluaties uit te voeren tijdens de operationele evaluatieperiode voordat de exploitant een machtiging krijgt voor het uitvoeren van Categorie II- of Categorie III-vluchten. Het rapportagesysteem dient alle geslaagde en mislukte naderingen te omvatten, met de redenen van deze laatste, alsmede een teboekstelling van storingen in systeemcomponenten. Dit rapportagesysteem dient te zijn gebaseerd op rapporten van het stuurhutpersoneel en de automatische opnamen als voorgeschreven in onderstaande paragrafen d) en e).

2. De vastlegging van naderingen mogen tijdens normale lijnvluchten worden gemaakt of tijdens andere door de exploitant uitgevoerde vluchten.

d) *Verzamelen van gegevens tijdens demonstratie van boordsystemen — Vluchten met een beslissingshoogte van ten minste 50 voet.*

1. Voor vluchten met een beslissingshoogte van ten minste 50 voet dienen de gegevens opgenomen en geëvalueerd te worden door de exploitant en zonodig geëvalueerd te worden door de Dienst.
2. Het stuurhutpersoneel kan volstaan met het opnemen van de volgende gegevens:
 - i) het gebruikte luchtvaartterrein en de gebruikte baan;
 - ii) de weersomstandigheden;
 - iii) de tijd;
 - iv) de reden voor de storing die tot het afbreken van een nadering heeft geleid;
 - v) de deugdelijkheid van de snelheidsbeheersing;
 - vi) de trim op het moment dat het automatische besturingsstelsel werd uitgeschakeld;
 - vii) de compatibiliteit tussen het automatische besturingsstelsel, de vluchtleider en de ruwe gegevens;
 - viii) een indicatie van de positie van het vliegtuig ten opzichte van de ILS-hartlijn bij het dalen tot onder de 30 m (100 voet); en
 - ix) de landingspositie.
3. Het aantal naderingen, zoals goedgekeurd door de Dienst, dat is gemaakt tijdens de eerste evaluatie, dient voldoende te zijn om aan te tonen dat de prestaties van het stelsel in de dagelijkse praktijk van een luchtvaartmaatschappij zodanig zijn dat deze leiden tot een betrouwbaarheid van 90 % en een slagingspercentage van 95 % van de naderingen.

e) *Verzamelen van gegevens tijdens demonstratie van boordsystemen — Vluchten met een beslissingshoogte van minder dan 50 voet of zonder beslissingshoogte*

1. Voor vluchten met een beslissingshoogte van minder dan 50 voet of zonder beslissingshoogte dient, naast door het stuurhutpersoneel aangeleverde verslagen, gebruik gemaakt te worden van een vluchtgegevensschrijver of ander toestel dat de gewenste informatie geeft teneinde te bevestigen dat de prestaties van het stelsel in dagelijkse praktijk van een luchtvaartmaatschappij overeenkomen met de prestaties van het ontwerp. De volgende gegevens zijn vereist.
 - i) De verdeling van ILS-afwijkingen op 30 m (100 voet) hoogte, bij de landing en, indien van toepassing, bij het uitschakelen van het uitloopgeleidingssysteem, en de maximale waarden van de afwijkingen tussen deze punten; en
 - ii) de daalsnelheid bij landing.
2. Elke onregelmatigheid bij de landing dient volledig te worden onderzocht met gebruikmaking van alle beschikbare gegevens, om de oorzaak ervan te bepalen.

f) *Praktijktoetsingsprogramma*

Noot: De exploitant die voldoet aan de eisen in bovenstaande subparagraaf b) zal geacht worden voldaan te hebben aan de praktijktoetseisen die in deze paragraaf worden vermeld.

1. Er dient aangetoond te worden dat het systeem tijdens lijnvluchten betrouwbaar is en in overeenstemming met de operationele concepten presteert. Er dient een voldoende aantal geslaagde landingen, te bepalen door de Dienst, te worden uitgevoerd tijdens lijnvluchten, met inbegrip van lesvluchten, met gebruikmaking van het automatische landingssysteem en uitloopgeleidingssysteem dat in elk vliegtuigtype is geïnstalleerd.
2. De demonstratie dient te worden uitgevoerd met gebruikmaking van een Categorie II- of Categorie III-instrumentlandingssysteem. De exploitant mag er echter ook voor kiezen om de demonstratie met andere ILS-faciliteiten uit te voeren indien voldoende gegevens worden opgenomen om de oorzaak van onbevredigende prestaties te bepalen.
3. Indien een exploitant verschillende varianten van hetzelfde vliegtuigtype heeft die dezelfde basistypes besturings- en weergavesystemen gebruiken, of verschillende types besturings- en weergavesystemen op hetzelfde vliegtuigtype, dient de exploitant aan te tonen dat de varianten voldoen aan de prestatiecriteria voor het basissysteem, maar hoeft de exploitant niet voor elke variant een volledig programma van operationele demonstraties te doorlopen.
4. Daar waar een exploitant een vliegtuigtype introduceert dat reeds door de Dienst van enige lidstaat is goedgekeurd voor Categorie II- en/of Categorie III-vluchten, kan een verkort toetsingsprogramma worden toegestaan.

g) *Doorlopende controle*

1. Nadat de eerste toestemming is verkregen, dient de exploitant voortdurend controle uit te oefenen op de vluchtuitvoering ten einde eventuele ongewenste ontwikkelingen te ontdekken voordat deze gevaarlijk worden. Hiervoor mogen rapporten van het stuurhutpersoneel worden gebruikt.
2. De volgende informatie dient gedurende een periode van 12 maanden te worden bewaard.
 - i) Het totale aantal naderingen, per vliegtuigtype, waarbij de Categorie II- of Categorie III-boordapparatuur is gebruikt om bevredigende (praktijk- of oefen-)naderingen uit te voeren tot aan de toepasselijke Categorie II- of Categorie III-minima; en
 - ii) rapporten betreffende onbevredigende naderingen en/of automatische landingen, per luchtvaartterrein en vliegtuiginschrijving, in de volgende categorieën:
 - A) storings in boordapparatuur;
 - B) problemen met grondvoorzieningen;
 - C) afgebroken naderingen tengevolge van opdrachten van de verkeersleiding; of
 - D) andere redenen.

De exploitant dient een procedure vast te stellen voor het controleren van de prestaties van het automatische landingssysteem van elk vliegtuig.

h) *Overgangperiodes*

1. Exploitanten zonder eerdere ervaring met Categorie II of III

- i) De exploitant zonder eerdere operationele ervaring met Categorie II of III kan toestemming krijgen voor Categorie II- of Categorie IIIA-vluchten als hij ten minste zes maanden ervaring heeft met Categorie I-vluchten met het betreffende vliegtuigtype.
- ii) Na zes maanden Categorie II- of Categorie IIIA-vluchten met het betreffende vliegtuigtype kan de exploitant toestemming krijgen voor Categorie IIIB-vluchten. Bij het geven van deze toestemming mag de Dienst gedurende een aanvullende periode hogere minima opleggen dan de laagste toepasselijke minima. De verhoging van de minima zal normaliter alleen betrekking hebben op de RVR en/of een restrictie op vluchten zonder beslissingshoogte en dient zo gekozen te worden dat geen wijziging van de operationele procedures is vereist.

2. Exploitanten met eerdere ervaring met Categorie II of III

De exploitant die reeds ervaring heeft met Categorie II of III kan bij de Dienst toestemming vragen voor een verkorte overgangsperiode.

- i) Onderhoud van Categorie II-, Categorie III- en LVTO(slecht-zichtstart)-apparatuur

De exploitant dient, samen met de fabrikant, onderhoudsvoorschriften voor de boordgeleidingssystemen van het vliegtuig vast te stellen en deze op te nemen in het in OPS 1.910 voorgeschreven en door de Dienst goed te keuren onderhoudsprogramma.

Bijlage 1 bij OPS 1.450

Slechtzichtvluchten — Training en kwalificaties

a) *Algemeen*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de trainingsprogramma's voor leden van het stuurhutpersoneel met betrekking tot slechtzichtvluchten bestaan uit gestructureerde cursussen met lessen op de grond, in de vluchtnabootser en/of in de lucht. De exploitant mag de cursusinhoud volgens de bepalingen van onderstaande subparagrafen 2 en 3 inkorten, mits de inhoud van de verkorte cursus aanvaardbaar is voor de Dienst.

1. Leden van het stuurhutpersoneel zonder Categorie II- of Categorie III-ervaring dienen het volledige trainingsprogramma te doorlopen als voorgeschreven in onderstaande subparagrafen b), c) en d).
2. Leden van het stuurhutpersoneel met Categorie II- of Categorie III-ervaring bij een andere exploitant mogen een verkorte cursus op de grond volgen.
3. Leden van het stuurhutpersoneel met Categorie II- of Categorie III-ervaring bij de exploitant mogen een verkorte cursus volgen met lessen op de grond, in de vluchtnabootser en/of in de lucht. De verkorte cursus dient ten minste de elementen te omvatten die worden voorgeschreven in subparagrafen d) 1), d) 2) i) c.q. d) 2) ii), en d) 3) i).

b) *Training op de grond*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de aanvankelijke grondcursus voor slechtzichtvluchten ten minste de volgende onderdelen bevat.

1. De eigenschappen en beperkingen van het ILS en/of MLS;
2. de eigenschappen van de visuele hulpmiddelen;
3. de eigenschappen van mist;
4. de operationele mogelijkheden en beperkingen van het betreffende boordstelsel;
5. de effecten van neerslag, ijsvorming, windschering en turbulentie op geringe hoogten;
6. het effect van bepaalde defecten aan het vliegtuig;
7. het gebruik en de beperkingen van RVR-schattingssystemen;
8. de grondslagen van de vereisten op het gebied van de hoogtemarge boven hindernissen;
9. herkenning van en te nemen maatregelen bij storing van grondapparatuur;
10. de te volgen procedures en voorzorgsmaatregelen met betrekking tot het bewegen over de grond bij vluchten waarbij de RVR 400 m of minder is en eventuele te volgen aanvullende procedures voor starten bij een RVR van minder dan 150 m (200 m voor Categorie D vliegtuigen);
11. de betekenis van beslissingshoogtes gebaseerd op radiohoogtemeters en het effect dat het terreinprofiel in het naderingsgebied heeft op de aanwijzing van de radiohoogtemeter en op de automatische naderings-/landingssystemen;
12. het belang en de betekenis van de waarschuwingshoogte, indien van toepassing, en de te nemen maatregelen ingeval van een storing boven en beneden de waarschuwingshoogte;
13. de vereiste kwalificaties van piloten voor het verkrijgen en behouden van toestemming voor slechtzichtstarten en Categorie II- of Categorie III-vluchten; en
14. het belang van een correcte zithouding en ooghoogte.

c) *Vluchtnabootsertraining en/of vliegtraining*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat de vluchtnabootser- en/of vliegtraining voor slechtzichtvluchten het volgende omvat.
 - i) Controles op het goed functioneren van apparatuur, zowel op de grond als tijdens de vlucht;
 - ii) het effect op de minima ten gevolge van veranderingen in de status van grondinstallaties;
 - iii) toezicht op de werking van automatische besturingssystemen en op statuspanelen van automatische landingssystemen, met de nadruk op de te nemen maatregelen bij uitval/storingen van dergelijke systemen;
 - iv) te nemen maatregelen ingeval van uitval/storingen in bv. motoren, elektrische systemen, hydraulische systemen of vluchtbesturingssystemen;

v) het effect van bekende gebreken/defecten en het gebruik van minimumuitrustingslijsten;

vi) operationele beperkingen voortvloeiend uit het Bewijs van Luchtwaardigheid;

vii) voorlichting over de visuele signalen die op beslissingshoogte zijn vereist, alsmede informatie over de maximaal toelaatbare afwijking ten opzichte van de glijpad of de koerslijnbakenstraat; en

viii) het belang en de betekenis van de waarschuwingshoogte, indien van toepassing, en de te nemen maatregelen ingeval van een storing boven en beneden de waarschuwingshoogte.

2. De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het stuurhutpersoneel getraind is in de uitvoering van zijn taken en geïnstrueerd is over de benodigde coördinatie met andere bemanningsleden. Voor dit doel dient zoveel mogelijk gebruik te worden gemaakt van voor dit doel naar behoren uitgeruste vluchtnabootsers.
3. De training dient te worden opgedeeld in etappes waarbij aandacht is voor normale vluchten zonder uitval van/storingen in het vliegtuig of de apparatuur, maar met alle weersomstandigheden die kunnen optreden, en gedetailleerde scenario's aangaande uitval van/storingen in het vliegtuig of de apparatuur welke invloed kunnen hebben op Categorie II- of Categorie III-vluchten. Indien het vliegtuigstelsel het gebruik van hybride of andere speciale systemen omvat (zoals head-up displays of zichtverbeteringsapparatuur), dienen de leden van het stuurhutpersoneel zich te oefenen in het gebruik van deze systemen onder normale en abnormale omstandigheden tijdens de fase van de training in de vluchtnabootser.
4. De procedures voor het geval dat de piloot het vermogen verliest diens taken uit te voeren die behoren bij slechtzichtstarten en Categorie II- en Categorie III-vluchten dienen te worden geoefend.
5. Voor vliegtuigen zonder type-specifieke vluchtnabootser, dient de exploitant ervoor te zorgen dat de vliegtrainingsfase die specifiek is voor de visuele scenario's van Categorie II-vluchten, wordt uitgevoerd in een vluchtnabootser die voor dat doel is goedgekeurd door de Dienst. Een dergelijke training dient ten minste vier naderingen te omvatten. De training en de procedures die type-specifiek zijn dienen in het vliegtuig te worden geoefend.
6. De initiële Categorie II- en Categorie III-training dient ten minste de volgende oefeningen te omvatten.
 - i) Nadering met gebruik van de toepasselijke in het vliegtuig geïnstalleerde systemen voor vluchtgeleiding, automatische piloot en besturing, tot de toepasselijke beslissingshoogte en met inbegrip van de overgang naar zichtvliegen en zichtlanding;
 - ii) nadering met alle motoren in werking met gebruik van de toepasselijke in het vliegtuig geïnstalleerde systemen voor vluchtgeleiding, automatische piloot en besturing, tot de toepasselijke beslissingshoogte gevolgd door een afgebroken nadering; dit alles zonder externe visuele referentie;
 - iii) voor zover van toepassing, naderingen met gebruik van automatische systemen die zorgen voor automatisch afvangen, landen en uitrollen; en

- iv) normale werking van het toepasselijke systeem zowel met als zonder waarneming van visuele signalen op beslissingshoogte.

7. De daaropvolgende trainingsfasen dienen ten minste te omvatten:

- i) naderingen met motorstoring tijdens diverse stadia van de nadering;
- ii) naderingen met kritieke storingen in apparatuur (bv. elektrische systemen, automatische vliegsystemen, ILS/MLS-systemen op de grond en/of aan boord, en statuspanelen);
- iii) naderingen met storingen in automatische vluchtapparatuur op lage hoogte waardoor het nodig wordt dat ofwel:

A) overgegaan wordt op handbesturing voor het afvangen, de landing en uitloop of de afgebroken nadering; ofwel

B) overgegaan wordt op handbesturing of minder automatische besturing bij afgebroken naderingen vanaf, op of beneden de beslissingshoogte, met inbegrip van naderingen welke kunnen resulteren in landing op de baan;

- iv) storingen in de systemen welke zullen resulteren in een overmatige afwijking ten opzichte van de koerslijnbakenstraal en/of de glijhelling, zowel boven als beneden de beslissingshoogte, onder de minimale zichtomstandigheden welke voor de vlucht zijn toegestaan. Bovendien dient de overgang naar een handmatige landing te worden geoefend indien een head-up display fungeert als een lagere modus van het automatische besturingssysteem of indien het head-up display de enige afvangmodus vormt; en

- v) storingen en procedures die specifiek zijn voor het vliegtuigtype of de variant.

8. In het trainingsprogramma dienen oefeningen te zijn opgenomen in het afhandelen van storingen welke de overgang op hogere minima vereisen.

9. Het trainingsprogramma dient oefeningen te bevatten voor het besturen van het vliegtuig wanneer, tijdens een passief-faalveilige Categorie III-nadering, de storing ertoe leidt dat de automatische piloot uitgeschakeld wordt op of beneden de beslissingshoogte wanneer de laatste gemelde RVR 300 m of minder is.

10. Wanneer gestart wordt bij RVR's van 400 m en minder, dienen oefeningen vastgesteld te worden betreffende storingen in systemen en motoren die resulteren in het doorzetten dan wel afbreken van de start.

d) *Conversietrainingseisen voor het uitvoeren van slechtzichtstarten en Categorie II- en Categorie III-vluchten*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het stuurhutpersoneel dat naar een nieuw vliegtuigtype of nieuwe variant overschakelt waarmee slechtzichtstarten en Categorie II- en Categorie III-vluchten zullen worden uitgevoerd, onderstaande training in slechtzichtprocedures volgt. De ervaringseisen waaraan deze stuurhutbemanningleden moeten voldoen om een verkorte cursus te

mogen volgen zijn beschreven in bovenstaande subparagrafen a) 2 en a) 3.

1. Training op de grond

De toepasselijke vereisten als voorgeschreven in bovenstaande subparagraaf b), rekening houdend met de training en ervaring die het betreffende lid van het stuurhutpersoneel reeds in Categorie II- en Categorie III-vluchten heeft genoten/opgebouwd.

2. Vluchtnabootsertraining en/of vliegtraining

- i) Ten minste acht naderingen en/of landingen in een voor dat doel goedgekeurde vluchtnabootser.
- ii) Wanneer geen type-specifieke vluchtnabootser beschikbaar is, dienen ten minste drie naderingen met inbegrip van ten minste één doorstart met het vliegtuig te worden uitgevoerd.
- iii) Aanvullende training indien speciale grondapparatuur is vereist, zoals head-up displays of zichtverbeteringsapparatuur.

3. Kwalificatie van stuurhutpersoneel

De vereisten ten aanzien van de kwalificatie van het stuurhutpersoneel zijn eigen aan de exploitant en het gebruikte vliegtuigtype.

- i) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het stuurhutpersoneel een test ondergaat alvorens Categorie II- of Categorie III-vluchten uit te voeren.
- ii) De in bovenstaande subparagraaf i) voorgeschreven test mag worden vervangen door het met goed gevolg doorlopen van de vluchtnabootser- en/of vliegtraining voorgeschreven in bovenstaande subparagraaf d) 2).

4. Lijnvliegen onder toezicht

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het stuurhutpersoneel lijnvluchten onder toezicht uitvoert waarbij de volgende handelingen worden verricht:

- i) Voor Categorie II-vluchten waarbij een handmatige landing is vereist, ten minste drie landingen vanaf het moment dat de automatische piloot wordt uitgeschakeld;
- ii) Voor Categorie III-vluchten, ten minste drie automatische landingen, met dien verstande dat slechts één automatische landing is vereist als de in bovenstaande subparagraaf d) 2) voorgeschreven training is uitgevoerd in een volledige, voor vlieg-uurloze training geschikte vluchtnabootser.

e) *Ervaring met vliegtuigtype en als gezagvoerder*

Alvorens begonnen wordt aan Categorie II/III-vluchten, zijn de volgende aanvullende eisen van toepassing op gezagvoerders, of bestuurders aan wie het uitvoeren van de vlucht is gedelegeerd, die nieuw zijn op het vliegtuigtype.

- 1. 50 uren of 20 sectoren op het desbetreffende vliegtuigtype, met inbegrip van lijnvliegen onder toezicht; en

2. totdat in totaal, met inbegrip van lijnvluchten onder toezicht, 100 uren of 40 sectoren met het desbetreffende vliegtuigtype is gevlogen, dienen de toepasselijke Categorie II of Categorie III RVR-minima met 100 m te worden vermeerderd tenzij de betreffende persoon al eerder gekwalificeerd was voor Categorie II- of Categorie III-vluchten bij een exploitant.
3. De Dienst kan toestemming geven voor een verlaging van bovengenoemde ervaringseisen voor leden van het stuurhutpersoneel die ervaring hebben als gezagvoerder van Categorie II- of Categorie III-vluchten.

f) *Slechtzichtstart met RVR minder dan 150/200 m*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat, alvorens toestemming wordt verleend voor het uitvoeren van starten bij RVR's van minder dan 150 m (minder dan 200 m voor vliegtuigen van Categorie D), de volgende training wordt gegeven.

i) Normale start bij de laagste toegestane RVR;

ii) start bij de laagste toegestane RVR met een motorstoring tussen V_1 en V_2 , of zodra dat uit veiligheidsoverwegingen toelaatbaar is; en

iii) start bij de laagste toegestane RVR met een motorstoring vóór V_1 , resulterend in een afgebroken start.

2. De exploitant dient ervoor te zorgen dat de volgens bovenstaande subparagraaf 1 vereiste training wordt uitgevoerd in een goedgekeurde vluchtnabootser. Deze training dient onder andere het gebruik van speciale procedures en uitrusting te omvatten. Wanneer er geen goedgekeurde vluchtnabootser bestaat, kan de Dienst toestaan dat deze training wordt uitgevoerd in een vliegtuig zonder dat daarbij minimumwaarden voor de RVR gelden. (Zie bijlage 1 bij OPS 1.965).
3. De exploitant dient ervoor te zorgen dat een lid van het stuurhutpersoneel een test heeft ondergaan alvorens slechtzichtstarten uit te voeren bij een RVR van minder dan 150 m (minder dan 200 m voor vliegtuigen van Categorie D) indien van toepassing. De test mag alleen worden vervangen door het met goed gevolg doorlopen van de vluchtnabootser en/of vliegtraining voorgeschreven in subparagraaf f) 1 bij de eerste overschakeling naar een nieuw vliegtuigtype.

g) *Herhalingstraining en tests — Slechtzichtvluchten*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat, samen met de normale herhalingstrainingen en vakbewaamheidsproeven die een piloot moet volgen resp. ondergaan, ook wordt onderzocht in hoeverre hij de kennis en vaardigheden bezit om de taken uit te voeren die behoren bij de betreffende Categorie van vluchten waartoe hij is bevoegd. Het vereiste aantal naderingen binnen de geldigheids termijn van de vakbekwaamheidsproef (zoals beschreven in OPS 1.965 b)) dient minimaal drie te zijn. Een hiervan mag vervangen worden door een nadering en landing in het vliegtuig met gebruik van goedgekeurde Categorie II- en III-procedures. Tijdens de uitvoering van de vakbekwaamheidsproef dient een afgebroken nadering te worden uitgevoerd. Indien de exploitant bevoegd is starten uit te voeren met een RVR van minder dan 150/200 m dient tijdens de vakkundigheidsproef ten minste één slechtzichtstart te worden uitgevoerd.

2. Voor Categorie III-vluchten dient een exploitant een vluchtnabootser te gebruiken die is goedgekeurd voor Categorie III-training.
3. De exploitant dient ervoor te zorgen dat, voor Categorie III-vluchten op vliegtuigen met een passief-faalveilig besturingssysteem, gedurende de periode van drie vakkundigheidsproeven ten minste een afgebroken nadering wordt uitgevoerd die het gevolg is van een storing in de automatische piloot op of beneden de beslissingshoogte als de laatst gemelde RVR 300 m of minder bedroeg.
4. De Dienst kan toestemming geven om herhalingstraining en tests voor Categorie II- en slechtzichtvluchten uit te voeren in een vliegtuigtype waarvoor geen goedgekeurde vluchtnabootser beschikbaar is.

Noot: Ervaring op het gebied van slechtzicht- en Categorie II/III-vluchten met automatische naderingen en/of automatische landingen wordt op peil gehouden door de herhalingsoefeningen en tests voorgeschreven in deze paragraaf.

Bijlage 1 bij OPS 1.455

Slechtzichtvluchten — Vluchttuitvoeringsprocedures

a) *Algemeen*

Slechtzichtvluchten omvatten:

1. handmatige start (met of zonder elektronische geleidingssystemen);
2. automatische piloot-nadering tot beneden de beslissingshoogte, met handmatig afvangen, landen en uitrollen;
3. automatische piloot-nadering gevolgd door automatisch afvangen, automatisch landen en handmatig uitrollen; en
4. automatische piloot-nadering gevolgd door automatisch afvangen, automatisch landen en automatisch uitrollen,

wanneer de toepasselijke RVR minder is dan 400 m.

Noot 1: Bij elk van deze vluchttuitvoeringsmodi mag een hybride systeem worden gebruikt.

Noot 2: Andere vormen van geleidings- of weergavesystemen kunnen worden gecertificeerd en toegestaan.

b) *Procedures en aanwijzingen betreffende de vluchttuitvoering*

1. De exacte aard en draagwijdte van de gegeven procedures en aanwijzingen zijn afhankelijk van de gebruikte boordapparatuur en de gevolgde stuurhutprocedures. De exploitant dient de taken van elk lid van het stuurhutpersoneel tijdens de start, de nadering, het afvangen, de uitloop en de afgebroken nadering duidelijk te omschrijven in het vluchthandboek. Bijzondere nadruk dient te worden gelegd op de verantwoordelijkheden van het stuurhutpersoneel tijdens de overgang van niet-visuele omstandigheden naar visuele omstandigheden, en op de te volgen procedures bij afnemend zicht of bij uitval/storingen. Bijzondere aandacht dient te worden besteed aan de verdeling van de taken in de stuurhut teneinde te garanderen dat de werkbelasting van de piloot die de beslissing neemt om te landen of een afgebroken nadering uit te voeren zodanig is dat deze zich geheel kan wijden aan het toezicht en het besluitvormingsproces.

2. De exploitant dient een nauwkeurige omschrijving van de procedures en aanwijzingen betreffende de vluchttuitvoering in het vluchthandboek op te nemen. De aanwijzingen moeten verenigbaar zijn met de beperkingen en verplichte procedures vervat in het vliegthandboek en in het bijzonder de volgende zaken behandelen.

- i) Controles op het naar behoren functioneren van de vliegtuigapparatuur, zowel vóór vertrek als tijdens de vlucht;
- ii) het effect op de minima van wijzigingen in de status van de grondinstallaties en boordapparatuur;
- iii) procedures voor de start, het afvangen, de landing, de uitloop en de afgebroken nadering;
- iv) de te volgen procedures ingeval van uitval/storingen, waarschuwingen en andere niet-normale situaties;
- v) de minimaal vereiste visuele referentie;
- vi) het belang van een correcte zithouding en ooghoogte;
- vii) de maatregelen welke noodzakelijk kunnen zijn ten gevolge van verslechtering van het zicht;

viii) de toewijzing van taken aan bemanningsleden bij het uitvoeren van de procedures volgens bovenstaande subparagrafen i) t/m iv) en vi), zodat de gezagvoerder zich geheel kan wijden aan het toezicht en de besluitvorming;

ix) de eis dat alle hoogtemeldingen beneden 200 voet gebaseerd dienen te zijn op de radiohoogtemeter en dat één piloot de vliegtuiginstrumenten blijft controleren totdat de landing is voltooid;

x) de eis dat het koerslijnbakengevoeligheidsgebied is beschermd;

xi) het gebruik van informatie betreffende windsnelheid, windschering, turbulentie, verontreiniging van de baan, en gebruik van meerdere schattingen van de RVR;

xii) de te volgen procedures bij oefennaderingen en -landingen op banen waarop niet de volledige procedures voor Categorie II- of Categorie III-luchtvaartterreinen van kracht zijn;

xiii) operationele beperkingen voortvloeiend uit het Bewijs van Luchtwaardigheid; en

xiv) informatie over de maximaal toelaatbare afwijking t.o.v. de ILS-glijpad en/of koerslijnbakenstraal.

Bijlage 1 bij OPS 1.465

Minimumzicht voor VFR-vluchten

Luchtruimklasse	B	C D E	F G
			Boven 900 m (3 000 ft) AMSL, of boven 300 m (1 000 ft.) boven de grond als dat hoger is
Afstand tot wolken	Wolkenvrij	1 500 m in horizontaal richting en 300 m (1 000 ft.) in verticale richting	Op en beneden 900 m (3 000 ft.) AMSL, of 300 m (1 000 ft.) boven de grond als dat hoger is
Zicht in de vlucht	8 km op en boven 3 050 m (10 000 ft.) AMSL (Noot 1)		5 km (Noot 2)
	5 km beneden 3 050 m (10 000 ft.) AMSL		

Noot 1: Wanneer de overgangshoogte minder is dan 3 050 m (10 000 voet) AMSL, dient FL 100 te worden gebruikt in plaats van 10 000 voet.

Noot 2: Het vliegen met vliegtuigen van Categorie A en B bij een vliegzicht van minimaal 3 000 m is toegestaan, mits de betreffende ATS-instantie het gebruik van een vliegzicht van minder dan 5 km toestaat, en de omstandigheden zodanig zijn dat de kans om ander verkeer tegen te komen laag is, en de aangewezen luchtsnelheid (IAS) 140 kt of minder is.

SUBDEEL F

PRESTATIES ALGEMEEN

OPS 1.470

Toepasselijkheid

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat meermotorige vliegtuigen met schroefturbinemotoren en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen of een maximumstartmassa van meer dan 5 700 kg, en alle meermotorige straalvliegtuigen, gebruikt worden in overeenstemming met subdeel G (Prestatieklasse A).
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat propellervliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van negen of minder, of een maximumstartmassa van 5 700 kg of minder, gebruikt worden in overeenstemming met subdeel H (Prestatieklasse B).
- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat vliegtuigen met zuigermotoren en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen of een maximumstartmassa van meer dan 5 700 kg, gebruikt worden in overeenstemming met subdeel I (Prestatieklasse C).
- d) Wanneer als gevolg van specifieke eigenschappen van het ontwerp (bv. supersonische vliegtuigen of watervliegtuigen) niet aangetoond kan worden dat volledig voldaan wordt aan de eisen van het van toepassing zijnde subdeel dient de exploitant goedgekeurde prestatienormen te hanteren die een veiligheidsniveau garanderen dat gelijkwaardig is aan dat van het betreffende subdeel.
- e) Voor meermotorige vliegtuigen met schroefturbinemotoren en een maximaal toegestane passagierscapaciteit van meer dan negen en een maximumstartmassa van 5 700 kg of minder kan de Dienst toestemming verlenen voor gebruik met andere bedrijfsbeperkingen dan die van Prestatieklasse A welke niet minder restrictief zullen zijn dan die van de toepasselijke eisen van subdeel H;
- f) Het in bovenstaande subparagraaf e) bepaalde vervalt op 1 april 2000.

OPS 1.475

Algemeen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de massa van het vliegtuig:
 1. bij het begin van de start;

of, bij herziening van het vliegplan tijdens de vlucht,
 2. op het punt waarvandaan het herziene vliegplan geldt,

niet groter is dan de massa waarbij voor de geplande vlucht voldaan kan worden aan de eisen van het betreffende subdeel, rekening houdend met verwachte afname van de massa tijdens de vlucht, en met het lozen van brandstof als voorzien in de betreffende bepaling.
 - b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de goedgekeurde prestatiegegevens vermeld in het vlieghandboek gebruikt worden om te bepalen of voldaan wordt aan de bepalingen van het betreffende subdeel, zo nodig aangevuld met andere gegevens die voor de Dienst aanvaardbaar zijn zoals voorgeschreven in het betreffende subdeel.

Bij de toepassing van de in het betreffende subdeel voorgeschreven factoren mag rekening gehouden worden met eventuele operationele factoren die al verdisconteerd zijn in de prestatiegegevens in het vlieghandboek, om te voorkomen dat zij twee keer in rekening gebracht worden.

- c) Bij het aantonen dat voldaan wordt aan de vereisten van het betreffende subdeel dient rekening gehouden te worden met de configuratie van het vliegtuig, de omgevingsomstandigheden en het gebruik van systemen die de prestaties negatief kunnen beïnvloeden.
- d) Voorzover het de bepaling van de prestaties betreft mag een vochtige baan, mits geen grasbaan, als droog beschouwd worden.

OPS 1.480

Begripsbepalingen

- a) De termen die gebruikt worden in subdelen F, G, H, I en J, en niet gedefinieerd worden in JAR1, hebben de volgende betekenis:
 1. Beschikbare start-stopafstand (ASDA): De lengte van de beschikbaarverklaarde aanlooplegte plus de lengte van de (nood)stopbaan, indien een dergelijk baandeel beschikbaar is verklaard door de betrokken Dienst en de massa van het vliegtuig kan dragen onder de gegeven bedrijfsomstandigheden.
 2. Verontreinigde baan: Een baan wordt als vervuild beschouwd als meer dan 25 % van de oppervlakte ervan (al of niet lokaal) binnen de benodigde lengte en breedte bedekt is met de volgende zaken:
 - i) Meer dan drie millimeter (0,125 inch) water, dan wel natte of droge sneeuw overeenkomend met meer dan drie millimeter (0,125 inch) water;
 - ii) sneeuw die is samengedrukt tot een vaste massa die niet verder samengedrukt kan worden en één geheel blijft of in stukken uiteenvalt wanneer het wordt opgeraapt (samengeperste sneeuw); of
 - iii) ijs, met inbegrip van nat ijs.
 3. Vochtige baan: Een baan wordt als vochtig beschouwd als het oppervlak niet droog is, maar niet zo vochtig is dat het gaat glanzen.
 4. Droge baan: Een droge baan is een baan welke noch nat noch vervuild is, en omvat ook verharde banen die van een speciale gegroefde of poreuze bovenlaag zijn voorzien en zodanig onderhouden worden dat zelfs bij aanwezigheid van vocht van een „effectief droge” remwerking sprake is.
 5. Beschikbare landingsbaanlengte (LDA): De lengte van de baan welke door de Dienst beschikbaar verklaard is en geschikt is voor de landing en uitloop van een landend vliegtuig.
 6. Maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie: Het — door de exploitant gebruikte, door de Dienst goedgekeurde en in het vluchthandboek vastgelegde hoogste aantal voor passagiers beschikbare stoelen in een bepaald vliegtuig, waarbij de stoelen voor de pilo(o)t(en) of in de stuurhut en die voor het kajuitpersoneel (voor zover van toepassing) niet worden meegerekend.

7. Beschikbare startbaanlengte (TODA): De lengte van de beschikbare startaanloop plus de lengte van de beschikbare vrijstrook.
8. Startmassa: Als startmassa geldt de massa van het vliegtuig, met inbegrip van alle daarin aanwezige goederen en personen, bij aanvang van de startaanloop.
9. Beschikbare startaanloop (TORA): De lengte van de baan welke door de betrokken Dienst beschikbaar verklaard is en geschikt is voor de aanloop van een startend vliegtuig.
10. Natte baan: Een baan wordt als nat beschouwd als het oppervlak bedekt is met water, of een gelijkwaardige stof, doch minder dan omschreven in subparagraaf a) 2 hierboven, of als er zich zoveel vocht op het baanoppervlak bevindt dat licht weerkaatst wordt, zonder dat er sprake is van plassen van aanzienlijke grootte.
- b) De betekenis van de termen „start-stopafstand”, „startbaanlengte”, „netto vliegbaan bij de start”, „netto en-routevliegbaan met één uitgevallen motor”, en „netto en-routevliegbaan met twee uitgevallen motoren”, met betrekking tot het vliegtuig, wordt gedefinieerd in de luchtwaardigheidsvoorschriften welke het vliegtuig gecertificeerd is, of welke door de Dienst vastgesteld zijn als deze van oordeel is dat deze definitie niet afdoende is om aan te tonen dat aan de bedrijfs grenzen met betrekking tot de prestaties is voldaan.
- b) De exploitant dient aan de volgende eisen te voldoen bij het bepalen van de maximaal toelaatbare startmassa.
1. De start-stoplengte mag niet groter zijn dan de beschikbare start-stoplengte.
 2. De startlengte mag niet groter zijn dan de beschikbare startlengte, waarbij de vrijstrook niet meer mag bedragen dan de helft van de beschikbare aanloop.
 3. De aanlooplengte mag de beschikbare aanlooplengte niet overschrijden.
 4. Bij het voldoen aan de bepalingen van deze paragraaf dient één waarde voor V_1 voor de afgebroken en voortgezette start te worden gebruikt; en
 5. op een natte of verontreinigde baan mag de startmassa niet groter zijn dan die welke is toegestaan voor de start op een droge baan onder dezelfde omstandigheden.
- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf b) dient de exploitant rekening te houden met:
1. de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
 2. de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein;
 3. de oppervlaktegesteldheid en het soort oppervlak van de baan;
 4. de helling van de baan in de richting van de start;
 5. niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwindcomponent; en
 6. het eventuele verlies aan baanlengte vanwege het uitlijnen van het vliegtuig voor de start.

SUBDEEL G

PRESTATIEKLASSE A

OPS 1.485

Algemeen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, voorzover nodig om te kunnen bepalen of aan de eisen van dit subdeel wordt voldaan, de goedgekeurde prestatiegegevens in het vlieghandboek worden aangevuld met andere voor de Dienst aanvaardbare gegevens indien de goedgekeurde prestatiegegevens in het vlieghandboek onvoldoende rekening houden met zaken als:

1. redelijkerwijs te verwachten ongunstige vluchtomstandigheden, zoals starten en landen op verontreinigde banen; en
 2. motoruitval in alle stadia van de vlucht.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de bij natte of verontreinigde banen gebruikte prestatiegegevens zijn vastgesteld in overeenstemming met JAR 25X1591 of een voor de Dienst aanvaardbaar equivalent.

OPS 1.490

De start

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de startmassa niet hoger is dan de maximumstartmassa die in het vlieghandboek is vastgelegd voor de drukhoogte en de omgevingstemperatuur bij welke de start zal worden uitgevoerd.

OPS 1.495

Hoogtemarge boven hindernissen bij de start

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de netto startvliegbaan tenminste 35 voet boven of ten minste 90 m plus $0,125 \times D$ van hindernissen verwijderd blijft, waarbij D de horizontale afstand is die het vliegtuig heeft afgelegd vanaf het einde van de beschikbare startlengte of het einde van de startlengte indien een bocht is gepland vóór het einde van de beschikbare startlengte. Voor vliegtuigen met een spanwijdte van minder dan 60 m mag een horizontale afstand tot hindernissen worden gebruikt van de halve spanwijdte plus 60 m, plus $0,125 \times D$.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) dient de exploitant rekening te houden met:
1. de massa van het vliegtuig bij het begin van de aanloop;
 2. de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
 3. de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein; en

4. niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwind of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwind.

OPS 1.500

En-route met één uitgevallen motor

- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a):

1. Grondkoerswijzigingen zijn niet toegestaan tot aan het punt waarbij de netto vliegbaan een hoogte heeft bereikt die gelijk is aan de halve spanwijdte doch ten minste 50 voet boven de hoogte van het einde van de beschikbare aanloopteg. Daarna, tot een hoogte van 400 voet, wordt aangenomen dat de dwars-helling van het vliegtuig niet meer dan 15° bedraagt. Boven 400 voet hoogte mogen dwarshellingshoeken groter dan 15° doch niet meer dan 25°, worden gepland.
2. Bij enig deel van de netto startvliegbaan waarbij de dwarshelling van het vliegtuig meer dan 15° bedraagt, dient het vliegtuig ten minste 50 voet te blijven boven hindernissen die zich bevinden binnen de horizontale afstanden als vermeld in subparagrafen a), d) en e) van deze paragraaf.
3. Voor steilere dwarshellingshoeken van niet meer dan 20° tussen 200 voet en 400 voet, of niet meer dan 30° boven 400 voet (zie bijlage 1 bij 1.495 c) 3) dient de exploitant speciale, door de Dienst goed te keuren, procedures te gebruiken, en
4. Er dient voldoende rekening te worden gehouden met het effect van dwarshelling op vliegsnelheden en de vliegbaan, met inbegrip van de toename van afstanden als gevolg van verhoogde vliegsnelheden.

- d) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin de voorgenomen vliegbaan geen grondkoerswijzigingen van meer dan 15° vereist, behoeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die in laterale richting verder verwijderd zijn dan:

1. 300 m, indien de piloot de vereiste navigatienauwkeurigheid kan handhaven over het gehele gebied waar met hindernissen rekening gehouden dient te worden; of
2. 600 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.

- e) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin de voorgenomen vliegbaan wel grondkoerswijzigingen van meer dan 15° vereist, behoeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die op een grotere zijdelingse afstand liggen dan:

1. 600 m, indien de piloot in staat is de vereiste navigatienauwkeurigheid te handhaven over het gehele gebied waar met hindernissen rekening gehouden dient te worden; of
2. 900 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.

- f) Teneinde aan de eisen van OPS 1.495 te voldoen en te zorgen voor een veilige route, met vermijding van hindernissen, dient de exploitant eventualiteitenprocedures vast te stellen om het vliegtuig in staat te stellen ofwel te voldoen aan de en-route-eisen van OPS 1.500, ofwel te landen op het luchtvaartterrein van vertrek dan wel op een startuitwijkhaven.

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in het vlieghandboek vermelde en-route netto vliegbaangegevens met één uitgevallen motor die van toepassing zijn bij de voor de vlucht verwachte weersomstandigheden, op elk punt op de route ofwel voldoen aan subparagraaf b) of aan subparagraaf c). De netto vliegbaan dient een positieve gradiënt te hebben op 1 500 voet boven het luchtvaartterrein waar de landing verondersteld wordt plaats te vinden na het uitvallen van de motor. Onder weersomstandigheden waarbij de werking van ijsbestrijdingssystemen is vereist, dient rekening te worden gehouden met het effect van het gebruik daarvan op de netto vliegbaan.

- b) De gradiënt van de netto vliegbaan dient positief te zijn op ten minste 1 000 voet boven de grond en boven alle hindernissen aan weerszijden van de gehele route die zich bevinden op minder dan 9,3 km (5 NM) van de voorgenomen grondkoers.

- c) De netto vliegbaan dient zodanig te zijn dat het vliegtuig vanaf kruishoogte door kan vliegen naar een luchtvaartterrein waar een landing kan worden gemaakt conform OPS 1.515 c.q. 1.520, waarbij de verticale afstand tussen de netto vliegbaan en de grond en alle hindernissen aan weerszijden van de gehele route die zich bevinden binnen 9,3 km (5 NM) van de geplande grondkoers ten minste 2 000 voet dient te bedragen, conform onderstaande subparagrafen 1 t/m 4.

1. De motor wordt geacht uit te vallen op het meest kritieke punt langs de route.

2. Er dient rekening te worden gehouden met de invloed van de wind op de vliegbaan.

3. Brandstoflozing is toegestaan in een mate die verenigbaar is met het bereiken van het luchtvaartterrein met de vereiste brandstofreserves, indien een veilige procedure wordt gevolgd; en

4. het luchtvaartterrein waar het vliegtuig verondersteld wordt te landen na motorstoring dient aan de volgende criteria te voldoen.

- i) Er wordt voldaan aan de prestatie-eisen bij de verwachte landingsmassa; en

- ii) de weerberichten of weersverwachtingen, of een combinatie daarvan, en de veldconditierapporten aangeven dat op het geschatte landingstijdstip een veilige landing kan worden uitgevoerd.

- d) Bij het voldoen aan de bepalingen van OPS 1.500 dient een exploitant de breedtemarges uit bovenstaande subparagrafen b) en c) te verhogen tot 18,5 km (10 NM) indien de navigatienauwkeurigheid minder is dan 95 %.

OPS 1.505

En-route — Vliegtuigen met drie of meer motoren, waarvan twee uitvallen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een vliegtuig met drie of meer motoren op geen enkel punt van de voorgenomen route meer dan negentig minuten vliegtijd, bij de langeafstandskruissnelheid die geldt voor gebruik van alle motoren bij standaardtemperatuur en in windstille omstandigheden, is verwijderd van een luchtvaartterrein dat voldoet aan de prestatie-eisen die gelden bij de verwachte landingsmassa, tenzij het vliegtuig voldoet aan onderstaande subparagrafen b) t/m f).

- b) De en-route netto vliegbaangegevens met twee uitgevallen motoren dienen zodanig te zijn dat het vliegtuig door kan vliegen, onder de verwachte weersomstandigheden, vanaf het punt waar twee motoren verondersteld worden gelijktijdig uit te vallen, tot een luchtvaartterrein waar het mogelijk is te landen en tot volledige stilstand te komen met gebruikmaking van de voorgeschreven procedure voor een landing met twee uitgevallen motoren. De netto vliegbaan dient een verticale afstand van ten minste 2 000 voet te bewaren tot de grond en tot alle obstakels die zich op minder dan 9,3 km (5 NM) aan weerszijden van de geplande grondkoers bevinden. Op hoogten en onder weersomstandigheden waarbij ijsbestrijdingssystemen ingezet moeten kunnen worden, dient rekening te worden gehouden met het effect daarvan op de netto vliegbaangegevens. Indien de navigatienauwkeurigheid niet voldoet aan het 95%-criterium dient een exploitant de bovenstaande breedtemarges te verhogen tot 18,5 km 18,5 (10 NM).
- c) De twee motoren worden verondersteld uit te vallen op het meest kritieke punt van dat deel van de route waar het vliegtuig meer dan negen 0 minuten, bij de langeafstandskruissnelheid met alle motoren in werking en bij de standaardtemperatuur en windstilte, is verwijderd van een luchtvaartterrein waar wordt voldaan aan de prestatie-eisen die gelden bij de verwachte landingsmassa.
- d) De netto vliegbaan dient op 1 500 voet boven het luchtvaartterrein waar de landing verondersteld wordt plaats te vinden na het uitvallen van twee motoren een positieve gradiënt te hebben.
- e) Brandstoflozing is toegestaan indien een veilige procedure wordt gevolgd en in die mate dat mogelijk blijft om het luchtvaartterrein met de vereiste brandstofreserves te bereiken.
- f) De verwachte massa van het vliegtuig op het punt waar de twee motoren verondersteld worden uit te vallen, mag niet minder zijn dan de massa met inbegrip van voldoende brandstof om door te vliegen naar een luchtvaartterrein waar de landing verondersteld wordt plaats te vinden, daar aan te komen op ten minste 1 500 voet direct boven het landingsgebied en vervolgens nog 15 minuten horizontaal te vliegen.

OPS 1.510

De landing — Bestemmings- en uitwijkhavens

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa van het vliegtuig niet hoger is dan de maximumlandingsmassa die is voorgeschreven voor de hoogte van en omgevingstemperatuur die worden verwacht op het geschatte tijdstip van landing op het bestemmings- en uitwijkhaven.
- b) Voor instrumentnaderingen met beslissingshoogten van minder dan 200 voet dient een exploitant zich ervan te overtuigen dat de naderingsmassa van het vliegtuig, rekening houdend met de startmassa en het verwachte brandstofverbruik tijdens de vlucht, dusdanig is dat er bij afgebroken nadering, met de kritieke motor buiten werking en bij de snelheid en configuratie voor een doorstart, een klimgradiënt bereikt kan worden van ten minste 2,5 %, dan wel de gepubliceerde gradiënt indien deze groter is. Voor het gebruik van een andere methode is de toestemming van de Dienst vereist.

OPS 1.515

De landing — Droge banen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa voor het geschatte landingstijdstip op het bestemmingsterrein en op enig uitwijkhaven,

dusdanig is dat het vliegtuig vanaf 50 voet boven de baandrempel volledig tot stilstand kan komen:

1. voor vliegtuigen met turbinestraalaandrijving, binnen 6 % van de beschikbare landingslengte; of
 2. voor vliegtuigen met schroefturbine-aandrijving, binnen 70 % van de beschikbare landingslengte;
 3. voor steile-naderingsprocedures kan de Dienst toestemming geven voor het gebruik van landingslengtegegevens berekend op basis van een drempelhoogte van minder dan 50 voet, doch niet minder dan 35 voet, voorzover in overeenstemming met bovenstaande paragrafen a) 1 dan wel a) 2 (zie bijlage 1 bij OPS 1.515 a) 3).
 4. bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagrafen a) 1 en a) 2, kan de Dienst, bij wijze van uitzondering, indien zij overtuigd is van de noodzaak (zie bijlage 1), het gebruik van korte-landingsmethoden toestaan in overeenstemming met bijlagen 1 en 2 alsmede de andere aanvullende voorwaarden welke de Dienst noodzakelijk acht teneinde een aanvaardbaar veiligheidsniveau in dat speciale geval te garanderen.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) dient de exploitant rekening te houden met:
1. de hoogte van het luchtvaartterrein;
 2. niet meer dan 50 % van de tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de staartwindcomponent; en
 3. de helling van de baan in de richting van de landing, indien groter dan ± 2 %.
- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) dient te worden aangenomen dat:
1. het vliegtuig op de gunstigste baan zal landen, in windstille omstandigheden; en
 2. het vliegtuig zal landen op de baan die, gezien de waarschijnlijke windsnelheid en -richting, het rijgedrag van het vliegtuig op de grond en andere omstandigheden zoals de aanwezigheid van landingshulpmiddelen en het soort terrein, waarschijnlijk zal worden toegewezen.

- d) Indien een exploitant niet kan voldoen aan bovenstaande subparagraaf c) 1 voor een bestemmingsterrein met één baan waar landing afhankelijk is van een vastgestelde windcomponent, mag de vlucht alleen ondernomen worden indien twee uitwijkhavens worden aangewezen welke het mogelijk maken geheel te voldoen aan het in subparagrafen a), b) en c) bepaalde. Alvorens een nadering voor de landing op het bestemmingsterrein in te zetten, dient de gezagvoerder zich ervan te overtuigen dat een landing geheel conform OPS 1.510 en bovenstaande subparagrafen a) en b) mogelijk is.
- e) Indien een exploitant niet kan voldoen aan bovenstaande subparagraaf c) 2 voor het bestemmingsterrein, mag de vlucht ondernomen worden indien een uitwijkhaven is aangewezen welke het mogelijk maakt geheel te voldoen aan subparagrafen a), b) en c).

OPS 1.520

De landing — Natte en verontreinigde banen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan nat kan zijn op het geschatte tijdstip van landing, de beschikbare landingslengte ten minste 115 % bedraagt van de in overeenstemming met OPS 1.515 voorgeschreven landingslengte.

- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan verontreinigd kan zijn op het geschatte tijdstip van landing, de beschikbare landingslengte ten minste gelijk is aan de landingslengte bepaald volgens bovenstaande subparagraaf a), of, als dit meer is, ten minste 115 % van de landingslengte bepaald volgens goedgekeurde gegevens over de landingslengte op een verontreinigde baan of volgens gelijkwaardige, door de Dienst aanvaarde gegevens.
- c) Een landingslengte op een natte baan die korter is dan die welke is vereist volgens bovenstaande subparagraaf a), doch niet minder dan die welke is vereist volgens OPS 1.515 a), mag worden gebruikt indien het vlieghandboek specifieke aanvullende informatie bevat over landingslengtes op natte banen.
- d) Indien het vlieghandboek specifieke aanvullende informatie bevat over landingslengtes op verontreinigde banen mag een landingslengte op een speciaal geprepareerde verontreinigde baan worden gebruikt die korter is dan die welke is vereist volgens bovenstaande subparagraaf b), doch niet minder dan die welke is vereist volgens OPS 1.515 a).
- e) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagrafen b), c) en d), dienen de criteria van OPS 1.515 dienovereenkomstig te worden toegepast, met dien verstande dat OPS 1.515 a) 1 en 2 niet toegepast dienen te worden op bovenstaande subparagraaf b).

Bijlage 1 bij OPS 1.495 c) 3

Goedkeuring van verhoogde dwarshellingshoeken

Voor het gebruik van verhoogde dwarshellingshoeken waarvoor speciale toestemming is vereist, dient aan de volgende criteria te worden voldaan.

1. Het vlieghandboek dient goedgekeurde gegevens te bevatten voor de vereiste snelheidstoename alsmede gegevens die nodig zijn om de vliegbaan bij de verhoogde dwarshellingshoeken en snelheden te kunnen construeren.
2. Grondzicht is vereist teneinde nauwkeurige navigatie te garanderen. Weerminima en grenswaarden met betrekking tot wind dienen voor elke baan te worden vastgesteld en door de Dienst goedgekeurd te worden.
3. Training conform OPS 1.975.

Bijlage 1 bij OPS 1.515 a) 3

Steile-naderingsprocedures

De Dienst kan toestemming geven voor toepassing van steile-naderingsprocedures met glijpadhellingshoeken van 4,5° of meer en met drempelhoogten van minder dan 50 voet doch niet minder dan 35 voet, mits aan de volgende criteria wordt voldaan.

1. Het vlieghandboek dient te vermelden: de maximaal toelaatbare dalingshoek, eventuele andere beperkingen, normale, abnormale of noodprocedures voor de steile nadering, alsmede wijzigingen in de veldlengtegegevens bij het gebruik van de criteria voor een steile nadering.
2. Elk luchtvaartterrein waar steile-naderingsprocedures worden uitgevoerd dient te beschikken over een geschikt glijpadreferentiesysteem, ten minste bestaande in een visueel glijpadindicatiesysteem; en

3. voor elke bij een steile nadering te gebruiken baan dienen weerminima te worden vastgelegd en goedgekeurd. Aandacht dient te worden besteed aan:

- i) de situatie met betrekking tot hindernissen;
- ii) het type glijpadreferentie en baangeleiding, zoals visuele hulpmiddelen, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB;
- iii) de minimumeisen wat betreft visuele referentie op de beslissingshoogte (DH) en de laagste beslissingshoogte (MDA);
- iv) de beschikbare boordapparatuur;
- v) de kwalificaties van de piloot en diens bekendheid met het luchtvaartterrein;
- vi) beperkingen en procedures van het vlieghandboek; en
- vii) criteria voor een afgebroken nadering.

Bijlage 1 bij OPS 1.515 a) 4

Korte landingen

Bij de toepassing van OPS 1.515 a) 4 mag de afstand die wordt gebruikt voor berekening van de toelaatbare landingsmassa bestaan uit de bruikbare lengte van het beschikbaarverklaarde veilige gebied plus de beschikbaarverklaarde landingslengte. De Dienst kan dergelijke vluchten toestaan in overeenstemming met de volgende criteria.

1. Aantonen van de noodzaak voor korte landingen. Er moet een duidelijk algemeen belang bestaan in en operationele redenen zijn voor de korte landing, ofwel vanwege de geïsoleerde ligging van de luchthaven of vanwege fysieke belemmeringen met betrekking tot het verlengen van de baan.
2. Criteria met betrekking tot het vliegtuig en de vluchttuitvoering
 - i) Vluchten met korte landing zullen alleen worden goedgekeurd voor vliegtuigen waarbij de verticale afstand tussen de baan die het oog van de piloot beschrijft en de baan van het laagste punt van de wielen van het vliegtuig, vastgesteld op de normale glijpad, niet groter is dan drie meter.
 - ii) Bij het vaststellen van start- en landingsminima van luchtvaartterreinen mag het zicht/RVR niet minder zijn dan 1.5 km. Bovendien moeten de grenswaarden met betrekking tot wind in het vluchthandboek worden vermeld.
 - iii) De minimale ervaring van de piloot, de trainingseisen en de training die erop is gericht om de specifieke bekendheid met het luchtvaartterrein te kweken, dienen voor dergelijke vluchten in het vluchthandboek te worden vermeld.
3. Hierbij wordt aangenomen dat de hoogte waarop het begin van de bruikbare lengte van het beschikbaarverklaarde veilige gebied wordt gepasseerd, 50 ft voet is.
4. Aanvullende criteria. De Dienst kan alle aanvullende voorwaarden stellen die zij nodig acht voor een veilige vluchttuitvoering, rekening houdend met de eigenschappen van het vliegtuigtype, de orografische eigenschappen van het naderingsgebied, de beschikbare naderingshulpmiddelen, en overwegingen in verband met afgebroken naderingen/afgebroken landingen. Bij dergelijke aanvullende voorwaarden kan bv. gedacht worden aan een visueel dalhoek-indicatortelsysteem van het type VASI/PAPI.

Bijlage 2 bij OPS 1.515 a) 4

Eisen met betrekking tot het vliegveld bij korte landingen

Eisen met betrekking tot het vliegveld

1. Voor het gebruik van het veilige gebied is de toestemming van de Luchthavendienst vereist.
2. De bruikbare lengte van het beschikbare veilige gebied volgens de bepalingen van 1.515 a) 4 en deze bijlage, mag niet meer zijn dan 90 meter.
3. De breedte van het beschikbare veilige gebied mag niet minder zijn dan tweemaal de breedte van de baan, of tweemaal de spanwijdte als dit meer is, gecentreerd op het verlengde van de hartlijnstreep.
4. Het beschikbare veilige gebied dient vrij te zijn van hindernissen of laagtes die een gevaar zouden vormen voor een vliegtuig dat te kort binnenkomt. Gedurende de tijd dat de baan in gebruik is voor korte landingen mag niet worden toegestaan dat een mobiel voorwerp zich in het beschikbare veilige gebied bevindt.
5. De helling van het beschikbaarverklaarde veilige gebied mag niet groter zijn dan 5 % opwaarts of 2 % neerwaarts in de richting van de landing.
6. Voor deze vluchtsoort behoeft de in OPS 1.480 a) 5 vereiste draagkracht niet te worden toegepast op het beschikbaarverklaarde veilige gebied.

SUBDEEL H

PRESTATIEKLASSE B

OPS 1.525

Algemeen

- a) De exploitant mag niet met een eenmotorig vliegtuig vliegen:
 1. 's nachts; of
 2. onder instrument-weersomstandigheden, tenzij speciale zicht-vliegvoorschriften gevolgd worden.

Noot: Beperkingen op het gebruik van eenmotorige vliegtuigen komen in OPS 1.240 a) 6 aan de orde.
- b) De exploitant dient tweemotorige vliegtuigen die niet voldoen aan de in bijlage 1 bij OPS 1.525 b) opgenomen bepalingen omtrent het stijgedrag te behandelen als eenmotorige vliegtuigen.

OPS 1.530

De start

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de startmassa niet hoger is dan de maximumstartmassa die in het vlieghandboek is vastgelegd voor de drukhoogte en de omgevingstemperatuur bij welke de start zal worden uitgevoerd.

- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de ruwe startlengte, zoals vermeld in het vlieghandboek, niet hoger is dan:

1. na vermenigvuldiging met 1,25, de beschikbare aanlooptlengte; of
2. als er een noodstopbaan en/of vrijstrook beschikbaar is, het volgende:
 - i) de beschikbare aanlooptlengte;
 - ii) na vermenigvuldiging met 1,15, de beschikbare startlengte; en
 - iii) na vermenigvuldiging met 1,3, de beschikbare start-stop-lengte.

- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf b) dient de exploitant rekening te houden met:

1. de massa van het vliegtuig bij het begin van de aanloop;
2. de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
3. de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein;
4. de oppervlaktegesteldheid en het soort oppervlak van de baan;
5. de helling van de baan in de richting van de start; en
6. niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwindcomponent.

OPS 1.535

Hoogtemarge boven hindernissen bij de start — Meermotorige vliegtuigen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat vliegtuigen met twee of meer motoren bij de start een volgens deze subparagraaf bepaalde netto vliegbaan beschrijven die in verticale zin ten minste 50 voet boven of in horizontale zin ten minste 90 m plus $0,125 \times D$ van hindernissen verwijderd blijft, waarbij D de horizontale afstand is die het vliegtuig heeft afgelegd vanaf het einde van de beschikbare startlengte of het einde van de startlengte indien een bocht is gepland vóór het einde van de beschikbare startlengte, met uitzondering van het bepaalde in onderstaande subparagrafen b) en c). Bij het voldoen aan de bepalingen van deze subparagraaf dient te worden aangenomen dat:
 1. de startvliegbaan begint op een hoogte van 50 voet boven de grond aan het einde van de in OPS 1.530 b) voorgeschreven startlengte en eindigt op een hoogte van 1 500 voet boven de grond;
 2. geen dwarshelling aan het vliegtuig wordt gegeven voordat het vliegtuig een hoogte van 50 voet boven de grond heeft bereikt, en dat daarna de dwarshellingshoek niet groter is dan 15°;
 3. de kritieke motor uitvalt op het punt van de vliegbaan met alle motoren in werking waarop naar verwachting de visuele referentie voor het vermijden van hindernissen verloren gaat;
 4. de gradiënt van de startvliegbaan vanaf 50 voet tot aan de hoogte waarop de motor verondersteld wordt uit te vallen, gelijk is aan de gemiddelde gradiënt met alle motoren in werking tijdens de stijgvucht en overgang naar de en-route-configuratie, vermenigvuldigd met een factor 0,77; en

5. de gradiënt van de startvliegbaan vanaf de hoogte die volgens bovenstaande subparagraaf 4 bereikt is tot het einde van de startvliegbaan, gelijk is aan de in het vlieghandboek vermelde en-route-stijggradiënt met één uitgevallen motor.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin de voorgenomen vliegbaan geen grondkoerswijzigingen van meer dan 15° vereist, behoeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die in laterale richting verder verwijderd zijn dan:
- 300 m, indien de vlucht wordt uitgevoerd onder omstandigheden waarbij navigatie met visuele koersgeleiding mogelijk is, of indien navigatiehulpmiddelen beschikbaar zijn die de piloot in staat stellen de voorgenomen vliegbaan met dezelfde nauwkeurigheid te handhaven (zie bijlage 1 bij OPS 1.535 b) 1 en c) 1; of
 - 600 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.
- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin de voorgenomen vliegbaan wel grondkoerswijzigingen van meer dan 15° vereist, behoeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die in laterale zin verder verwijderd zijn dan:
- 600 m voor vluchten onder omstandigheden waarbij navigatie met visuele koersgeleiding mogelijk is (zie bijlage 1 bij OPS 1.535 b) 1 en c) 1;
 - 900 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.
- d) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagrafen a), b) en c) dient de exploitant rekening te houden met:
- de massa van het vliegtuig bij het begin van de aanloop;
 - de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
 - de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein; en
 - niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwindcomponent.

OPS 1.540

En-route — Meermotorige vliegtuigen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vliegtuig, onder de voor de vlucht verwachte weersomstandigheden, en in geval dat één motor uitvalt, met de overige motoren werkend in overeenstemming met de bepalingen omtrent maximum-duurvermogen in staat is de vlucht voort te zetten op of boven de betreffende in het vluchthandboek genoemde minimumhoogtes voor veilige vlucht, tot aan een punt op 1 000 voet boven een luchtvaartterrein waar aan de prestatie-eisen kan worden voldaan.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a):
- mag niet worden aangenomen dat het vliegtuig op een grotere hoogte vliegt dan die waarop de stijgsnelheid gelijk is aan 300 voet per minuut met alle motoren werkend in overeenstemming met de bepalingen omtrent maximum-duurvermogen; en
 - dient de aangenomen en-route-gradiënt met één uitgevallen motor gelijk te zijn aan de bruto daalgradiënt verhoogd met een gradiënt van 0,5 % dan wel de stijggradiënt verlaagd met een gradiënt van 0,5 %, al naar gelang.

OPS 1.542

En-route — Eenmotorige vliegtuigen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vliegtuig, onder de voor de vlucht verwachte weersomstandigheden, bij het uitvallen van de motor in staat is een plaats te bereiken waar een veilige noodlanding kan worden gemaakt. Voor landvliegtuigen is een plaats op het land vereist, tenzij de Dienst anderszins beslist.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a):
- mag niet worden aangenomen dat het vliegtuig, met de motor werkend in overeenstemming met het bepaalde omtrent maximum-duurvermogen, op een grotere hoogte vliegt dan die waarop de stijgsnelheid gelijk is aan 300 voet per minuut; en
 - de aangenomen en-route-gradiënt gelijk is aan de bruto daalgradiënt verhoogd met een gradiënt van 0,5 %.

OPS 1.545

De landing — Bestemmings- en uitwijkhavens

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa van het vliegtuig niet hoger is dan de maximumlandingsmassa die is voorgeschreven voor de hoogte van en omgevingstemperatuur die worden verwacht op het geschatte tijdstip van landing op het bestemmings- en uitwijkhaven.

OPS 1.550

De landing — Droge baan

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa voor het geschatte landings-tijdstip dusdanig is dat het vliegtuig op het bestemmingsterrein en op elk uitwijkhaven vanaf 50 voet boven de baandrempel kan landen en binnen 70 % van de beschikbare landingslengte tot volledige stilstand kan komen.
- De Dienst kan toestemming geven voor het gebruik van landingslengten vermenigvuldigd met de in deze paragraaf genoemde factoren, gebaseerd op procedures voor steile naderingen met een drempelhoogte van minder dan 50 voet, doch niet minder dan 35 voet (zie bijlage 1 bij OPS 1.550 a)).
 - De Dienst mag, in overeenstemming met de in bijlage 2 bij OPS 1.550 a) vastgelegde criteria, toestemming geven voor korte landingen.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) dient de exploitant rekening te houden met:
- de hoogte van het luchtvaartterrein;
 - niet meer dan 50 % van de kopwindcomponent of niet minder dan 150 % van de staartwindcomponent.
 - de oppervlaktegesteldheid en het soort oppervlak van de baan;
 - de helling van de baan in de richting van de landing.

c) Bij vluchten die in overeenstemming met bovenstaande subparagraaf a) worden ondernomen dient te worden aangenomen dat:

1. het vliegtuig op de gunstigste baan zal landen, in windstille omstandigheden; en
2. het vliegtuig zal landen op de baan die, gezien de waarschijnlijke windsnelheid en -richting, het rijgedrag van het vliegtuig op de grond en andere omstandigheden zoals de aanwezigheid van landingshulpmiddelen en het soort terrein, waarschijnlijk zal worden toegewezen.

d) Indien een exploitant niet kan voldoen aan bovenstaande subparagraaf c) 2 voor het bestemmingsterrein, mag een vlucht worden ondernomen indien een uitwijkhaven is aangewezen welke het mogelijk maakt geheel te voldoen aan bovenstaande subparagrafen a), b) en c).

OPS 1.555

De landing — Natte en verontreinigde banen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan nat kan zijn op het geschatte landingstijdstip, de beschikbare landingslengte ten minste gelijk is aan de benodigde landingslengte, bepaald volgens OPS 1.550, vermenigvuldigd met een factor van 1,15.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan verontreinigd kan zijn op het geschatte tijdstip van landing, de landingslengte, bepaald met behulp van gegevens die voor de Dienst aanvaardbaar zijn voor deze omstandigheden, niet groter is dan de beschikbare landingslengte.
- c) Een landingslengte op een natte baan die korter is dan die welke is vereist volgens bovenstaande subparagraaf a), doch niet minder dan die welke is vereist volgens OPS 1.550 a), mag worden gebruikt indien het vlieghandboek specifieke aanvullende informatie bevat over landingslengtes op natte banen.

Bijlage 1 bij OPS 1.525 b)

Algemeen — Stijgvlucht bij start en landing

De voorschriften in deze bijlagen zijn gebaseerd op JAR-23.63 c) 1 en JAR-23.63 c) 2, van kracht sinds 11 maart 1994.

a) Stijgvlucht bij de start

1. Alle motoren in werking

- i) De constante stijgradiënt na de start dient ten minste 4% te bedragen, met:
 - A) startvermogen op alle motoren;
 - B) het onderstel uitgeklat, tenzij het onderstel in ten hoogste 7 seconden kan worden ingetrokken, in welk geval het als ingetrokken mag worden beschouwd;
 - C) de vleugelkleppen in de startpositie(s); en
 - D) een vliegsnelheid van ten minste $1,1 V_{MC}$ of $1,2 V_{S1}$ als deze waarde groter is.

2. Eén uitgevallen motor

- i) De constante stijgradiënt op een hoogte van 400 voet boven het startoppervlak dient meetbaar positief te zijn, met:
 - A) de kritieke motor buiten werking en de propeller daarvan in de stand waarin de luchtweerstand het geringst is;
 - B) de andere motor op startvermogen;
 - C) het onderstel ingetrokken;
 - D) de vleugelkleppen in de startpositie(s); en
 - E) een vliegsnelheid gelijk aan die welke op 50 voet werd bereikt.
- ii) De constante stijgradiënt op een hoogte van 1 500 voet boven het startoppervlak dient ten minste 0,75 % te zijn, met:
 - A) de kritieke motor buiten werking en de propeller daarvan in de stand waarin de luchtweerstand het geringst is;
 - B) de andere motor op ten hoogste het maximum-duurvermogen;
 - C) het onderstel ingetrokken;
 - D) de vleugelkleppen ingetrokken; en
 - E) een vliegsnelheid van ten minste $1,2 V_{S1}$.

b) Stijgvlucht bij de landing

1. Alle motoren in werking

De constante stijgradiënt dient ten minste 2,5 % te bedragen, met:

- A) niet meer dan het vermogen of de stuwkracht die beschikbaar is 8 seconden na het moment waarop de gashendels voor het eerst uit de stationaire vluchtstand worden gezet;
- B) het onderstel uitgeklat;
- C) de vleugelkleppen in de landingsstand; en
- D) een vliegsnelheid gelijk aan V_{REF} .

2. Eén uitgevallen motor

De constante stijgradiënt op een hoogte van 1 500 voet boven het landingsoppervlak dient ten minste 0,75 % te zijn, met:

- A) de kritieke motor buiten werking en de propeller daarvan in de stand waarin de luchtweerstand het geringst is;
- B) de andere motor op ten hoogste het maximum-duurvermogen;
- C) het onderstel ingetrokken;
- D) de vleugelkleppen ingetrokken; en
- E) een vliegsnelheid van ten minste $1,2 V_{S1}$.

*Bijlage 1 bij OPS 1.535 b) 1 en c) 1***Startvliegbaan — Navigatie met visuele koersgeleiding**

De exploitant dient ervoor te zorgen dat navigatie met visuele koersgeleiding alleen plaatsvindt als de weersomstandigheden tijdens de vlucht, met inbegrip van wolkenbasis en zicht, zodanig zijn dat de hindernis- en/of grondreferentiepunten kunnen worden gezien en herkend. Het vluchthandboek dient voor de betreffende luchtvaartterrein(en) de minimumweersomstandigheden te vermelden waarbij de bemanning te allen tijde in staat is de juiste vliegbaan ten opzichte van grondreferentiepunten te bepalen en te handhaven, teneinde een veilige hoogtemarge boven hindernissen en de grond te bewaren, en wel als volgt.

- a) De procedure dient wat betreft grondreferentiepunten duidelijk omschreven te zijn, zodat de te vliegen koers geanalyseerd kan worden op de vereisten voor de hoogtemarge boven hindernissen.
- b) De procedure moet rekening houden met de prestatiegrenzen van het vliegtuig betreffende vliegsnelheid, dwarshellingshoek en wind-effecten.
- c) Een exemplaar van de procedure dient, in text- en/of grafische vorm, aan de bemanning te worden verstrekt; en
- d) de beperkende omgevingsomstandigheden dienen te worden vermeld (bv. wind, wolken, zicht, dag/nacht, omgevingslichtsterkte, verlichting van belemmeringen).

*Bijlage 1 bij OPS 1.550 a)***Steile-naderingsprocedures**

De Dienst kan toestemming geven voor toepassing van steile-naderingsprocedures met dalingshoeken van 4,5° of meer en met drempelhoogten van minder dan 50 voet doch niet minder dan 35 voet, mits aan de volgende criteria wordt voldaan.

1. Het vlieghandboek dient te vermelden: de maximaal toelaatbare dalingshoek, eventuele andere beperkingen, normale, abnormale of noodprocedures voor de steile nadering, alsmede wijzigingen in de veldlengtegegevens bij het gebruik van de criteria voor een steile nadering.
2. Elk luchtvaartterrein waar steile-naderingsprocedures worden uitgevoerd dient te beschikken over een geschikt glijpadreferentiesysteem, ten minste bestaande in een visueel glijpadindicatiesysteem; en
3. voor elke bij een steile nadering te gebruiken baan dienen weerminima te worden vastgelegd en goedgekeurd. Aandacht dient te worden besteed aan:
 - i) de situatie met betrekking tot hindernissen;
 - ii) het type glijpadreferentie en baangeleiding, zoals visuele hulpmiddelen, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB;
 - iii) de minimumeisen wat betreft visuele referentie op de beslissingshoogte (DH) en de laagste beslissingshoogte (MDA);
 - iv) de beschikbare boordapparatuur;
 - v) de kwalificaties van de piloot en diens bekendheid met het luchtvaartterrein;
 - vi) beperkingen en procedures van het vlieghandboek; en
 - vii) criteria voor een afgebroken nadering.

*Bijlage 2 bij OPS 1.550 a)***Korte landingen**

Voorzover het de toepassing van OPS 1.550 a) 2 betreft mag de lengte die wordt gebruikt voor berekening van de toelaatbare landingsmassa bestaan uit de bruikbare lengte van het beschikbaarverklaarde veilige gebied plus de beschikbaarverklaarde landingslengte. De Dienst kan dergelijke vluchten toestaan in overeenstemming met de volgende criteria.

1. Voor het gebruik van het beschikbaarverklaarde veilige gebied is de toestemming van de Luchthavendienst vereist.
2. Het beschikbare veilige gebied dient vrij te zijn van hindernissen of laagtes die een gevaar zouden vormen voor een vliegtuig dat te kort binnenkomt. Gedurende de tijd dat de baan in gebruik is voor korte landingen mag niet worden toegestaan dat een mobiel voorwerp zich in het beschikbare veilige gebied bevindt.
3. De helling van het beschikbaarverklaarde veilige gebied mag niet groter zijn dan 5 % opwaarts of 2 % neerwaarts in de richting van de landing.
4. De bruikbare lengte van het beschikbaarverklaarde veilige gebied volgens de bepalingen van deze bijlage, mag niet meer zijn dan 90 meter.
5. De breedte van het beschikbaarverklaarde veilige gebied mag niet minder zijn dan tweemaal de breedte van de baan, gecentreerd op het verlengde van de hartlijn.
6. Hierbij wordt aangenomen dat de hoogte waarop het begin van de bruikbare lengte van het afgekondigde veilige gebied wordt gepasseerd, ten minste 50 voet is.
7. Voor deze vluchtsoort hoeft de in OPS 1.480 a) 5 vereiste draagkracht niet te worden toegepast op het beschikbaarverklaarde veilige gebied.
8. Voor elke te gebruiken baan dienen weerminima te worden vastgelegd en goedgekeurd, die niet minder mogen zijn dan de minima voor VFR-naderingen of, als deze groter zijn, niet-precisiënaderingen.
9. De eisen waaraan de piloot dient te voldoen, moeten worden vastgelegd (zie OPS 1.975 a)).
10. De Dienst kan alle aanvullende voorwaarden stellen die nodig zijn voor een veilige vluchtuitering, rekening houdend met de eigenschappen van het vliegtuigtype, de naderingshulpmiddelen, en overwegingen in verband met afgebroken nadering/afgebroken landingen.

SUBDEEL I

PRESTATIEKLASSE C

OPS 1.560

Algemeen

Om te voldoen aan de eisen van dit subdeel dient de exploitant ervoor te zorgen dat de goedgekeurde prestatiegegevens in het vlieghandboek waar nodig worden aangevuld met andere voor de Dienst aanvaardbare gegevens indien de goedgekeurde prestatiegegevens in het vlieghandboek onvoldoende zijn.

OPS 1.565

De start

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de startmassa niet hoger is dan de maximumstartmassa die in het vlieghandboek is vastgelegd voor de drukhoogte en de omgevingstemperatuur bij welke de start zal worden uitgevoerd.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, voor vliegtuigen waarvan de gegevens over de startveldlengte in het vlieghandboek geen rekening houden met motorstoring, de afstand vanaf het begin van de aanloop die het vliegtuig nodig heeft om een hoogte te bereiken van 50 voet boven de grond met alle motoren werkend op het vastgestelde maximumstartvermogen, vermenigvuldigd met een factor van ofwel:

1. 1,33 voor vliegtuigen met twee motoren; of
2. 1,25 voor vliegtuigen met drie motoren; of
3. 1,18 voor vliegtuigen met vier motoren,

niet groter is dan de beschikbare aanlooptlengte op het luchtvaartterrein waarop de start zal plaatsvinden.

- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, voor vliegtuigen waarvan de gegevens over de startveldlengte in het vlieghandboek wel rekening houden met motorstoring, aan de volgende eisen wordt voldaan conform de specificaties in het vlieghandboek.

1. De start-stoplengte mag niet groter zijn dan de beschikbare start-stoplengte.
2. De startlengte mag niet groter zijn dan de beschikbare startlengte, waarbij de vrijstrook niet meer mag bedragen dan de helft van de beschikbare aanloop.
3. De aanlooptlengte mag de beschikbare aanlooptlengte niet overschrijden.
4. Bij het voldoen aan de bepalingen van deze paragraaf dient één waarde voor V_1 voor de afgebroken en voortgezette start te worden gebruikt; en
5. op een natte of verontreinigde baan mag de startmassa niet groter zijn dan die welke is toegestaan voor de start op een droge baan onder dezelfde omstandigheden.

- d) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagrafen b) en c), dient de exploitant rekening te houden met:

1. de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
2. de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein;
3. de oppervlaktegesteldheid en het soort oppervlak van de baan;
4. de helling van de baan in de richting van de start;
5. niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwindcomponent; en
6. het eventuele verlies aan baanlengte vanwege het uitlijnen van het vliegtuig voor de start.

OPS 1.570

Vermijden van hindernissen bij de start

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de netto startvliegbaan met één uitgevallen motor tenminste 50 voet plus $0,01 \times D$ boven of ten minste 90 m plus $0,125 \times D$ van hindernissen verwijderd blijft, waarbij D de horizontale afstand is die het vliegtuig heeft afgelegd vanaf het einde van de beschikbare startlengte. Voor vliegtuigen met een spanwijdte van minder dan 60 m mag een horizontale afstand tot hindernissen worden gebruikt van de halve spanwijdte plus 60 m, plus $0,125 \times D$.
- b) De startvliegbaan dient te beginnen op een hoogte van 50 voet boven de grond aan het einde van de volgens OPS 1.565 b) c.q. c) vereiste startlengte, en te eindigen op een hoogte van 1 500 voet boven de grond.
- c) Bij het voldoen aan de bepalingen van subparagraaf a) dient de exploitant rekening te houden met:
1. de massa van het vliegtuig bij het begin van de aanloop;
 2. de drukhoogte op het luchtvaartterrein;
 3. de omgevingstemperatuur op het luchtvaartterrein; en
 4. niet meer dan 50 % van de gemelde tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de gemelde staartwindcomponent.
- d) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) zijn grondkoerswijzigingen niet toegestaan tot aan het punt van de startvliegbaan waar een hoogte van 50 voet boven de grond is bereikt. Daarna, tot een hoogte van 400 voet, wordt aangenomen dat de dwarshelling van het vliegtuig niet meer dan 15° bedraagt. Boven 400 voet hoogte mogen dwarshellingshoeken groter dan 15° , doch niet meer dan 25° , worden gepland. Er dient voldoende rekening te worden gehouden met het effect van dwarshelling op vliegsnelheden en de vliegbaan, met inbegrip van de toename van afstanden als gevolg van verhoogde vliegsnelheden.
- e) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin geen grondkoerswijzigingen van meer dan 15° zijn vereist, heeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die op een grotere zijdelingse afstand liggen dan:
1. 300 m, indien de piloot in staat is de vereiste navigatienauwkeurigheid te handhaven over het gehele gebied waar met hindernissen dient te worden rekening gehouden; of
 2. 600 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.

f) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) voor die gevallen waarin wel grondkoerswijzigingen van meer dan 15° zijn vereist, heeft een exploitant geen rekening te houden met hindernissen die op een grotere zijdelingse afstand liggen dan:

1. 600 m, indien de piloot in staat is de vereiste navigatienauwkeurigheid te handhaven over het gehele gebied waar met hindernissen dient te worden rekening gehouden; of
2. 900 m, voor vluchten onder alle andere omstandigheden.

g) Teneinde aan de eisen van OPS 1.570 te voldoen en te zorgen voor een veilige route, met vermindering van hindernissen, dient de exploitant eventuele procedures vast te stellen om het vliegtuig in staat te stellen ofwel te voldoen aan de en-route-eisen van OPS 1.580, ofwel te landen op het luchtvaartterrein van vertrek dan wel op een startuitwijkhaven.

OPS 1.575

En-route — Alle motoren in werking

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vliegtuig, onder de voor de vlucht verwachte weersomstandigheden, op elk punt van de route of van elke geplande afwijking daarvan, in staat is een stijgsnelheid van ten minste 300 voet per minuut te bereiken met alle motoren werkend op het vermelde maximum-duurvermogen op:

1. de minimumhoogtes voor een veilige vlucht in elk stadium van de te vliegen route of van elke geplande afwijking daarvan zoals vermeld in, of berekend op basis van de informatie in, het vluchthandboek voor het betreffende vliegtuig; en
2. de minimumhoogtes die zijn vereist om te voldoen aan de bepalingen van OPS 1.580 c.q. 1.585.

OPS 1.580

En-route — Eén uitgevallen motor

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vliegtuig, onder de voor de vlucht verwachte weersomstandigheden, en in geval dat één van de motoren op enig punt van de route of een geplande afwijking daarvan uitvalt, met de andere motor of motoren werkend op het vermelde maximum-duurvermogen, in staat is de vlucht voort te zetten vanaf de kruishoogte tot aan een luchtvaartterrein waar een landing kan worden uitgevoerd conform OPS 1.595 c.q. OPS 1.600, en daarbij hoogtes boven de hindernissen die zich bevinden op minder dan 9,3 km (5 NM) aan weerszijden van de geplande grondkoers te bewaren van tenminste:

1. 1 000 voet als de stijgsnelheid gelijk is aan of groter is dan nul; of
2. 2 000 voet als de stijgsnelheid kleiner is dan nul.

b) De vliegbaan dient een positieve helling te hebben op een hoogte van 450 m (1 500 voet) boven het luchtvaartterrein waar de landing verondersteld wordt plaats te vinden na het uitvallen van een motor.

c) Voorzover het deze subparagraaf betreft dient te worden aangenomen dat de beschikbare stijgsnelheid van het vliegtuig 150 voet per minuut lager is dan de vermelde bruto stijgsnelheid.

d) Bij het voldoen aan de bepalingen van deze paragraaf dient een exploitant de breedtemarges uit bovenstaande subparagraaf a) te verhogen tot 18,5 km (10 NM) indien de navigatienauwkeurigheid minder is dan 95 %.

e) Brandstoflozing is toegestaan indien een veilige procedure wordt gevolgd en in die mate dat mogelijk blijft om het luchtvaartterrein met de vereiste brandstofreserves te bereiken.

OPS 1.585

En-route — Vliegtuigen met drie of meer motoren, waarvan twee zijn uitgevallen

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een vliegtuig met drie of meer motoren op geen enkel punt van de beoogde route meer dan negentig minuten, bij de langeafstandskruissnelheid met alle motoren in werking en bij de standaardtemperatuur en windstille, is verwijderd van een luchtvaartterrein waar wordt voldaan aan de prestatie-eisen die gelden bij de verwachte landingsmassa, tenzij het vliegtuig voldoet aan onderstaande subparagrafen b) t/m e).

b) De aangetoonde vliegbaan met twee uitgevallen motoren dient het vliegtuig in staat te stellen, onder de verwachte weersomstandigheden, de vlucht voort te zetten tot een luchtvaartterrein waar aan de prestatie-eisen wordt voldaan en daarbij ten minste 2 000 voet te blijven boven hindernissen die zich bevinden binnen 9,3 km (5 NM) aan weerszijden van de geplande grondkoers.

c) De twee motoren worden verondersteld uit te vallen op het meest kritieke punt van dat deel van de route waar het vliegtuig meer dan negentig minuten, bij de langeafstandskruissnelheid met alle motoren in werking en bij de standaardtemperatuur en windstille, is verwijderd van een luchtvaartterrein waar wordt voldaan aan de prestatie-eisen die gelden bij de verwachte landingsmassa.

d) De verwachte massa van het vliegtuig op het punt waar de twee motoren verondersteld worden uit te vallen, mag niet minder zijn dan de massa waarbij voldoende brandstof aanwezig is om door te vliegen naar een luchtvaartterrein waar de landing verondersteld wordt plaats te vinden, en daar aan te komen op ten minste 450 m (1 500 voet) direct boven het landingsgebied en vervolgens nog 15 minuten horizontaal te vliegen.

e) Voorzover het deze subparagraaf betreft dient te worden aangenomen dat de beschikbare stijgsnelheid van het vliegtuig 150 voet per minuut lager is dan de vermelde stijgsnelheid.

f) Bij het voldoen aan de bepalingen van deze paragraaf dient een exploitant de breedtemarges uit bovenstaande subparagraaf a) te verhogen tot 18,5 km (10 NM) indien de navigatienauwkeurigheid minder is dan 95 %.

g) Brandstoflozing is toegestaan indien een veilige procedure wordt gevolgd en in die mate dat mogelijk blijft om het luchtvaartterrein met de vereiste brandstofreserves te bereiken.

OPS 1.590

De landing — Bestemmings- en uitwijkhavens

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa van het vliegtuig niet hoger is dan de in het vlieghandboek vermelde maximumlandingsmassa voor de hoogte en, indien vermeld in het vlieghandboek, de omgevingstemperatuur die worden verwacht voor het geschatte tijdstip van landing op het bestemmings- en uitwijkhaven.

OPS 1.595

De landing — Droge banen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de in overeenstemming met OPS 1.475 a) bepaalde landingsmassa voor het geschatte tijdstip van landing dusdanig is dat het vliegtuig op het bestemmingsterrein en op elk uitwijkhaven kan landen en binnen 70 % van de beschikbare landingslengte tot volledige stilstand kan komen, gerekend vanaf 50 voet boven de baandrempe.
- b) Bij het voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagraaf a) dient de exploitant rekening te houden met:
1. de hoogte van het luchtvaartterrein;
 2. niet meer dan 50 % van de tegenwindcomponent of niet minder dan 150 % van de staartwindcomponent;
 3. het soort oppervlak van de baan; en
 4. de helling van de baan in de richting van de landing.
- c) Bij vluchten die in overeenstemming met bovenstaande subparagraaf a) worden ondernomen dient te worden aangenomen dat:
1. het vliegtuig zal landen op de gunstigste baan, bij windstille; en
 2. het vliegtuig zal landen op de baan die, gezien de waarschijnlijke windsnelheid en -richting, het rijgedrag van het vliegtuig op de grond en andere omstandigheden zoals de aanwezigheid van landingshulpmiddelen en het soort terrein, waarschijnlijk zal worden toegewezen.
- d) Indien een exploitant wat betreft het bestemmingsterrein niet kan voldoen aan bovenstaande subparagraaf b) 2 mag de vlucht worden ondernomen indien een uitwijkhaven is aangewezen welke het mogelijk maakt geheel te voldoen aan subparagrafen a), b) en c).

OPS 1.600

De landing — Natte en verontreinigde banen

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan nat kan zijn op het geschatte landingstijdstip, de beschikbare landingslengte ten minste gelijk is aan de benodigde landingslengte, bepaald volgens OPS 1.595, vermenigvuldigd met een factor van 1,15.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat, als de betreffende weer-rapporten of -verwachtingen, of een combinatie daarvan, aangeven dat de baan verontreinigd kan zijn op het geschatte landingstijdstip, de landingslengte, bepaald met behulp van gegevens die voor de Dienst aanvaardbaar zijn voor deze omstandigheden, niet groter is dan de beschikbare landingslengte.

SUBDEEL J

MASSA EN ZWAARTEPUNT

OPS 1.605

Algemeen

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.605)

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat tijdens elke fase van de vluchttuitvoering de belading, massa en zwaartepuntsligging van het vliegtuig binnen de grenzen blijven die worden vermeld in het goedgekeurde vlieghandboek, of in het vluchthandboek indien deze stringenter zijn.
- b) De exploitant dient van elk vliegtuig de massa en het zwaartepunt te bepalen door deze vóór indienstname te wegen, en vervolgens telkens na vier jaar indien individuele vliegtuigmassa's worden gebruikt, en negen jaar indien vlootgemiddelden worden gebruikt. De gezamenlijke effecten van modificaties en reparaties op de massa en het zwaartepunt dienen in rekening gebracht en naar behoren gedocumenteerd te worden. Voorts dienen vliegtuigen opnieuw te worden gewogen indien de invloed van modificaties op de massa en het zwaartepunt niet nauwkeurig bekend is.
- c) De exploitant dient de massa van alle voorwerpen en bemanningsleden die deel uitmaken van de droge massa van het vliegtuig te bepalen door middel van wegen of het gebruik van standaard-massa's. De invloed van de plaats daarvan op het zwaartepunt van het vliegtuig dient te worden bepaald.
- d) De exploitant dient de massa van de verkeerslading, met inbegrip van eventuele ballast, te bepalen door middel van wegen of door gebruik te maken van standaardmassa's voor passagiers en bagage zoals vermeld in OPS 1.620.
- e) De exploitant dient de massa van de brandstoflading te bepalen door gebruik te maken van de werkelijke soortelijke massa of, indien deze niet bekend is, de soortelijke massa die berekend is volgens een in het vluchthandboek vermelde methode.

OPS 1.607

Begripsbepalingen**a) Droge massa**

De totale massa van het vliegtuig dat gereed is voor een bepaald soort vlucht, exclusief alle bruikbare brandstof en de verkeerslading. Inbegrepen in deze massa zijn o.a.:

1. de bemanning en haar bagage;
2. de maaltijden en verwijderbare uitrusting voor bediening van passagiers; en
3. drinkwater en toiletchemicaliën.

b) Maximummassa zonder brandstof

De maximaal toelaatbare massa van een vliegtuig zonder bruikbare brandstof. De massa van de brandstof die in bepaalde tanks zit, dient deel uit te maken van de massa zonder brandstof indien deze brandstof expliciet wordt genoemd in de beperkingen in het vlieghandboek.

c) *Maximaal toelaatbare structurele landingsmassa*

De maximaal toelaatbare totale massa van een vliegtuig bij een landing onder normale omstandigheden.

d) *Maximaal toelaatbare structurele startmassa*

De maximaal toelaatbare totale massa van het vliegtuig aan het begin van de aanloop.

e) *Classificatie van passagiers*

1. Onder volwassenen (mannelijk en vrouwelijk) wordt verstaan personen van 12 jaar en ouder.
2. Onder kinderen wordt verstaan personen van ten minste twee doch niet meer dan 12 jaar oud.
3. Onder zuigelingen wordt verstaan personen van minder dan twee jaar oud.

f) *Verkeerslading*

De totale massa van passagiers, bagage en vracht, met inbegrip van eventuele niet-commerciële lading.

OPS 1.610

Belading, massa en zwaartepunt

De exploitant dient in het vluchthandboek de grondslagen en methoden te vermelden van het systeem voor belading en bepaling van massa en zwaartepunt, teneinde te voldoen aan de bepalingen van OPS 1.605. Dit systeem dient alle voorgenomen vluchtsoorten te omvatten.

OPS 1.615

Massa van de bemanning

a) De exploitant dient de volgende waarden te gebruiken voor het bepalen van de droge vliegmassa.

1. Werkelijke massa's, met inbegrip van eventuele bagage van de bemanning; of
2. standaardmassa's, met inbegrip van handbagage, van 85 kg voor leden van het stuurhutpersoneel en 75 kg voor leden van het kajuitpersoneel; of
3. andere voor de Dienst aanvaardbare standaardmassa's.

b) De exploitant dient de droge vliegmassa te corrigeren voor eventuele extra bagage. Bij het bepalen van (de ligging van) het zwaartepunt van het vliegtuig dient rekening gehouden te worden met de plaats van deze extra bagage.

OPS 1.620

Massa van passagiers en bagage

a) De exploitant dient de massa van passagiers en afgegeven bagage te berekenen met gebruikmaking van ofwel de werkelijke, gewogen

massa van elke persoon en de werkelijke, gewogen massa van de bagage, ofwel de standaardmassa's vermeld in onderstaande tabellen 1 t/m 3, tenzij het aantal beschikbare passagiersstoelen minder dan 10 is. In die gevallen mag de massa van passagiers worden vastgesteld op basis van een mondelinge verklaring van of namens elke passagier, waarbij een vooraf bepaalde constante waarde wordt opgeteld voor handbagage en kleding. (De procedure waarin wordt vermeld wanneer werkelijke of standaardmassa's worden gebruikt, en de te volgen procedure bij het gebruik van mondelinge verklaringen dienen te worden opgenomen in het vluchthandboek.)

b) Wanneer een exploitant de werkelijke massa bepaalt door middel van wegen, dient hij ervoor te zorgen dat de persoonlijke bezittingen en de handbagage van de passagiers worden meegewogen. Een dergelijke weging dient direct voor het instappen en in de directe nabijheid van het vliegtuig plaats te vinden.

c) Indien de massa van de passagiers wordt bepaald met behulp van standaardmassa's, dienen daarvoor de waarden in tabel 1 en 2 te worden gebruikt. Bij de standaardmassa's van volwassenen zijn inbegrepen de handbagage en de massa van een eventuele zuigeling van minder dan twee jaar oud wanneer deze op dezelfde passagiersstoel meereist. Zuigelingen die een aparte passagiersstoel innemen, dienen binnen het kader van deze subparagraaf als kinderen te worden beschouwd.

d) *Massa van passagiers — 20 stoelen of meer*

1. Als het totale aantal in een vliegtuig aanwezige passagiersstoelen 20 of meer bedraagt, zijn de standaardmassa's van mannen en vrouwen in tabel 1 van toepassing. Wanneer het totale aantal in een vliegtuig aanwezige passagiersstoelen 30 of meer bedraagt, mogen ook de massa's voor „Alle volwassenen” in tabel 1 worden gebruikt.

2. De term „vakantiecharters” in tabel 1 betekent een chartervlucht die uitsluitend is bedoeld als onderdeel van een georganiseerde vakantiereis. De massa's voor vakantiecharters zijn van toepassing mits niet meer dan 5 % van de in het vliegtuig geïnstalleerde passagiersstoelen worden gebruikt voor kosteloos vervoer van bepaalde categorieën passagiers.

Tabel 1

Aantal passagiersstoelen:	20 en meer		30 en meer man vrouw
	Man	Vrouw	
Alle vluchten behalve vakantiecharters	88 kg	70 kg	84 kg
Vakantiecharters	83 kg	69 kg	76 kg
Kinderen	35 kg	35 kg	35 kg

e) *Massa van passagiers — 19 stoelen of minder*

1. Als het totale aantal in een vliegtuig aanwezige passagiersstoelen 19 of minder bedraagt, zijn de standaardmassa's in tabel 2 van toepassing.
2. Op vluchten waarbij geen handbagage in de cabine wordt vervoerd of waarbij apart rekening wordt gehouden met de handbagage mag zes kilogram worden afgetrokken van de bovengenoemde massa's voor mannen en vrouwen. Artikelen zoals een overjas, een paraplu, een handtasje, lectuur of een kleine camera worden binnen het kader van deze subparagraaf niet als handbagage beschouwd.

Tabel 2

Aantal passagiersstoelen	1-5	6-9	10-19
Mannen	104 kg	96 kg	92 kg
Vrouwen	86 kg	78 kg	74 kg
Kinderen	35 kg	35 kg	35 kg

f) *Massa van de bagage*

1. Als het totale aantal in het vliegtuig beschikbare passagiersstoelen 20 of meer bedraagt, zijn de standaardmassa's in tabel 3 van toepassing voor elk stuk afgegeven bagage. Voor vliegtuigen met 19 passagiersstoelen of minder dient de werkelijke massa van de afgegeven bagage, bepaald door middel van wegen, te worden gebruikt.

2. In tabel 3 wordt verstaan onder:

- i) binnenlandse vlucht: een vlucht waarvan het punt van vertrek en de bestemming binnen de grenzen van één staat;
- ii) vlucht binnen de Europese regio: een vlucht, niet zijnde een binnenlandse vlucht, waarvan het punt van vertrek en de bestemming liggen binnen het in bijlage 1 bij OPS 1.620 f) vermelde gebied; en
- iii) intercontinentale vlucht: een vlucht, niet zijnde een vlucht binnen de Europese regio, waarvan het punt van vertrek en de bestemming in verschillende werelddelen liggen.

Tabel 3

20 of meer stoelen

Soort vlucht	Standaardmassa voor bagage
Binnenlands	11 kg
Binnen de Europese regio	13 kg
Intercontinentaal	15 kg
Alle andere	13 kg

- g) De exploitant kan andere standaardmassa's gebruiken dan die in bovenstaande tabellen 1 t/m 3, indien hij de Dienst informeert over de redenen hiervoor en van te voren toestemming van de Dienst krijgt. Hij dient tevens een gedetailleerd massaramingsplan ter goedkeuring voor te leggen en de in bijlage 1 bij OPS 1.620 g) gegeven methode voor statistische analyse toe te passen. Na verificatie en goedkeuring door de Dienst van de resultaten van de massaramingen zijn de herziene standaardmassa's alleen van toepassing voor de betreffende exploitant. De herziene standaardmassa's mogen alleen worden gebruikt onder omstandigheden die overeenkomen met die waaronder het ramingsonderzoek werd gehouden. Indien de herziene standaardmassa's hoger zijn dan die in tabel 1-3, dienen deze hogere waarden te worden gebruikt.

- h) Indien voor een bepaalde vlucht vermoed wordt dat de massa, met inbegrip van handbagage, van een aanzienlijk aantal van de passagiers hoger is dan de standaardmassa voor passagiers, dient de exploitant de werkelijke massa van die passagiers te bepalen door middel van wegen of door een passende vermeerderingsfactor toe te passen.

- i) Indien standaardmassa's voor afgegeven bagage worden gebruikt en een aanzienlijk aantal passagiers bagage afgeeft die naar verwachting de standaardmassa voor bagage overschrijdt, dient de exploitant de werkelijke massa van die bagage te bepalen door middel van wegen of door een passende vermeerderingsfactor toe te passen.

- j) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de gezagvoerder wordt ingelicht indien de methode die is gebruikt om de massa van de lading te bepalen afwijkt de standaardmethode, en moet erop toezien dat deze afwijkende methode wordt vermeld in de massa- en zwaartepuntsdocumentatie.

OPS 1.625

Massa- en zwaartepuntsdocumentatie

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.625)

- a) Vóór aanvang van elke vlucht dient de exploitant massa- en zwaartepuntsdocumentatie op te stellen waarin de lading en de verdeling daarvan worden vermeld. De massa- en zwaartepuntsdocumentatie dient de gezagvoerder in staat te stellen om te bepalen of de lading en de verdeling daarvan binnen de massa- en zwaartepuntsgrenzen van het vliegtuig liggen. De naam van de persoon die de massa- en zwaartepuntsdocumentatie opstelt, dient op het document te worden vermeld. De persoon die toezicht houdt op de belading van het vliegtuig dient door middel van een handtekening te bevestigen dat de lading en de verdeling daarvan in overeenstemming zijn met massa- en zwaartepuntsdocumentatie. Dit document is onderhevig aan de goedkeuring van de gezagvoerder, hetgeen dient te blijken uit zijn handtekening of gelijkwaardig teken. (Zie ook OPS 1.1055 a) 12).

- b) De exploitant dient procedures vast te stellen voor laatste-momentswijzigingen in de lading.

- c) Behoudens goedkeuring van de Dienst mag een exploitant een andere procedure gebruiken dan vereist volgens bovenstaande paragrafen a) en b).

Bijlage 1 bij OPS 1.605

Massa en zwaartepunt — Algemeen

- a) *Bepaling van de droge vliegmassa van het vliegtuig*

1. Het wegen van vliegtuigen

- i) Nieuwe vliegtuigen worden normaliter gewogen in de fabriek en kunnen in principe zonder herweging in dienst worden genomen indien bij het optekenen van de massa- en zwaartepuntswaarden rekening is gehouden met wijzigingen in of modificaties aan het vliegtuig. Vliegtuigen die overgaan van de ene exploitant met een goedgekeurd massacontroleprogramma naar een andere exploitant met een goedgekeurd programma, behoeven niet te worden gewogen voor gebruik door de ontvangende exploitant tenzij er sinds de laatste weging meer dan vier jaren zijn verstreken.

- ii) De individuele massa en de zwaartepuntsligging van elk vliegtuig dienen periodiek opnieuw te worden vastgesteld. Het maximale interval tussen twee wegingen dient door de exploitant te worden vastgesteld en dient te voldoen aan de bepalingen van OPS 1.605 b). Bovendien moeten de massa en het zwaartepunt van elk vliegtuig opnieuw worden vastgesteld door middel van:

A) weging; dan wel door

- B) berekening, indien de exploitant de geldigheid van de gekozen berekeningsmethode voldoende kan onderbouwen,

telkens wanneer de cumulatieve wijzigingen in de droge vliegmassa meer bedragen dan $\pm 0,5\%$ van de maximumlandingsmassa of de cumulatieve verandering in de zwaartepuntsligging meer bedraagt dan $0,5\%$ van de gemiddelde aërodynamische koorde.

2. Vlootgemiddelden voor massa en zwaartepuntsligging

- i) Voor een vloot of groep vliegtuigen van hetzelfde model en configuratie, mogen een gemiddelde droge vliegmassa en zwaartepuntsligging worden gebruikt voor de gehele vloot, mits de droge vliegmassa's en zwaartepuntsliggingen van de individuele vliegtuigen voldoen aan de in onderstaande paragraaf ii) gegeven toleranties. Voorts zijn de in onderstaande subparagrafen iii), iv) en a) 3 vermelde criteria van toepassing.

ii) Toleranties

A) Indien de droge vliegmassa van een gewogen vliegtuig, of de berekende droge vliegmassa van een vliegtuig in een vloot, een afwijking van meer dan $\pm 0,5\%$ van de maximaal toelaatbare structurele landingsmassa vertoont ten opzichte van de voor de vloot vastgestelde droge vliegmassa, of indien de zwaartepuntsligging een afwijking van meer dan $\pm 0,5\%$ van de gemiddelde aërodynamische koorde vertoont ten opzichte van de voor de vloot vastgestelde ligging, dient dat vliegtuig uit die vloot te worden genomen. Het is toegestaan verschillende vloeten vast te stellen, elk met een andere gemiddelde massa.

B) In gevallen waarin de massa van het vliegtuig binnen de tolerantie blijft voor de droge vliegmassa van de vloot, doch de zwaartepuntsligging buiten de vloottolerantie valt, mag het vliegtuig wel gebruikt worden met toepassing van de betreffende droge vliegmassa voor de vloot, doch met een eigen zwaartepuntsligging.

C) Indien een individueel vliegtuig een materieel, nauwkeurig te omschrijven verschil vertoont met andere vliegtuigen in de vloot (bv. de configuratie van de boordkeuken of van de stoelen), en dit leidt tot overschrijding van de vloottoleranties, dan mag dit vliegtuig deel blijven uitmaken van de vloot mits de massa en/of zwaartepuntsligging van dat vliegtuig op passende wijze worden gecorrigeerd.

D) Vliegtuigen waarvoor geen gemiddelde aërodynamische koorde is gepubliceerd, dienen met hun individuele waarden voor massa en zwaartepuntsligging te worden gebruikt of dienen aan een speciale studie en goedkeuringsprocedure te worden onderworpen.

iii) Gebruik van vlootgemiddelden

A) Na weging van een vliegtuig, of indien een wijziging plaatsvindt in de uitrusting of configuratie van het vlieg-

tuig, dient de exploitant te controleren of het vliegtuig binnen de in bovenstaande subparagraaf 2 ii) nader omschreven toleranties valt.

B) Vliegtuigen die sinds de laatste bepaling van het vlootgemiddelde niet zijn gewogen, mogen wel deel blijven uitmaken van een vloot die met vlootgemiddelden werkt, mits de individuele waarden via berekening worden herzien en deze binnen de in bovenstaande subparagraaf 2 ii) gegeven toleranties blijven. Indien deze individuele waarden niet langer binnen de toleranties vallen, dient de exploitant ofwel nieuwe vlootgemiddelden vast te stellen, die voldoen aan de bepalingen van bovenstaande subparagrafen 2 i) en 2 ii), ofwel de vliegtuigen die niet binnen de grenzen vallen, met hun eigen waarden te gebruiken.

C) Wanneer een exploitant een vliegtuig toevoegt aan een vloot die met vlootgemiddelden werkt, dient hij te controleren d.m.v. wegen of berekening of de werkelijke waarden van dat vliegtuig binnen de in bovenstaande subparagraaf 2 ii) gegeven toleranties vallen.

iv) Om aan bovenstaande subparagraaf 2 i) te voldoen dienen de vlootgemiddelden ten minste aan het einde van vlootmassabepaling opnieuw te worden vastgesteld.

3. Aantal te wegen vliegtuigen om vlootgemiddelden te verkrijgen

- i) Als „n” het aantal vliegtuigen is in een vloot die met vlootgemiddelden werkt, dient de exploitant, in de periode tussen twee vlootmassabepalingen, ten minste het aantal vliegtuigen te wegen dat is aangegeven in onderstaande tabel:

Aantal vliegtuigen in de vloot	MINIMUMAANTAL WEGINGEN
2 of 3	n
4 tot 9	$(n + 3)/2$
10 of meer	$(n + 51)/10$

ii) Bij de selectie van de te wegen vliegtuigen dient te worden gekozen voor de vliegtuigen in de vloot die het langst niet zijn gewogen.

iii) De periode tussen twee vlootmassabepalingen mag niet langer duren dan 48 maanden.

4. Weegprocedure

i) De weging dient te worden uitgevoerd door de fabrikant of door een erkende onderhoudsorganisatie.

ii) Er dienen normale, verantwoorde voorzorgsmaatregelen te worden genomen, zoals:

A) controleren of het vliegtuig en de uitrusting compleet zijn;

B) controleren of de opgetekende vloeistofwaarden juist zijn;

C) ervoor zorgen dat het vliegtuig schoon is; en

D) ervoor zorgen dat de weging in een gesloten gebouw wordt uitgevoerd.

iii) Alle bij het wege gebruikte apparatuur dient naar behoren te worden geijkt en op nul gesteld en dient volgens de instructies van de fabrikant te worden gebruikt. Elke weegschaal dient binnen twee jaar, of binnen de door de fabrikant van de weegapparatuur vastgestelde periode als deze korter is, door de fabrikant, een overheidsinstantie op het gebied van maten en gewichten of een andere daartoe bevoegde organisatie te worden geijkt. De apparatuur dient het mogelijk te maken de massa van het vliegtuig nauwkeurig vast te stellen (zie bijlage 1 bij OPS 1.605, paragraaf a) 4 iii)).

b) *Speciale standaardmassa's voor de verkeerslading*

Naast de standaardmassa's voor passagiers en afgegeven bagage kan de exploitant ook standaardmassa's voor andere soorten lading ter goedkeuring aan de Dienst voorleggen.

c) *Belading van het vliegtuig*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat de belading van zijn vliegtuigen onder toezicht van deskundig personeel plaatsvindt.
2. De exploitant dient ervoor te zorgen dat de vracht geladen wordt in overeenstemming met de gegevens die voor het berekenen van de massa en het zwaartepunt van het vliegtuig zijn gebruikt.
3. De exploitant dient zich te houden aan aanvullende structurele limieten zoals de breuksterkte van de vloer, de maximaal toelaatbare belasting per strekkende meter, de maximummassa per vrachtruimte, en/of het hoogste aantal zitplaatsen.

d) *Grenzen van de zwaartepuntsligging*

1. Operationele zwaartepuntsomhullende

Tenzij de zitplaatsen worden toegewezen en de invloed van het aantal passagiers per stoelrij, van de vracht in individuele vrachtruimten, en van de brandstof in individuele tanks nauwkeurig in aanmerking wordt genomen bij de zwaartepuntsberekening, dienen operationele marges op de gecertificeerde zwaartepuntsomhullende te worden toegepast. Bij het bepalen van de zwaartepuntsmarges dient rekening te worden gehouden met mogelijke afwijkingen van de veronderstelde ladingsverdeling. Indien sprake is van vrije zitplaatskeuze, dient de exploitant procedures vast te stellen om te garanderen dat het stuurhut- of kajuitpersoneel corrigerend optreedt indien de keuze van zitplaatsen in de lengterichting te eenzijdig is. De zwaartepuntsmarges en bijbehorende operationele procedures, met inbegrip van de aannames met betrekking tot de zitplaatsverdeling van passagiers, dienen voor de Dienst aanvaardbaar te zijn.

2. Zwaartepunt tijdens de vlucht

Aanvullend op bovenstaande subparagraaf d) 1 dient de exploitant aan te tonen dat de procedures volledig rekening houden met de grootst mogelijke zwaartepuntsverschuivingen tijdens de vlucht als gevolg van het heen en weer lopen van de passagiers/bemannings en het verbruik/overpompen van brandstof.

Bijlage 1 bij OPS 1.620 f)

Definitie van het gebied voor vluchten binnen de Europese regio

Binnen het kader van OPS 1.620 f) wordt onder „vluchten binnen de Europese regio, niet zijnde binnenlandse vluchten” verstaan vluchten die worden uitgevoerd binnen het gebied afgebakend door loxodromen tussen de volgende punten:

— N7200	E04500
— N4000	E04500
— N3500	E03700
— N3000	E03700
— N3000	W00600
— N2700	W00900
— N2700	W03000
— N6700	W03000
— N7200	W01000
— N7200	E04500

zoals in onderstaande figuur 1 aangegeven:

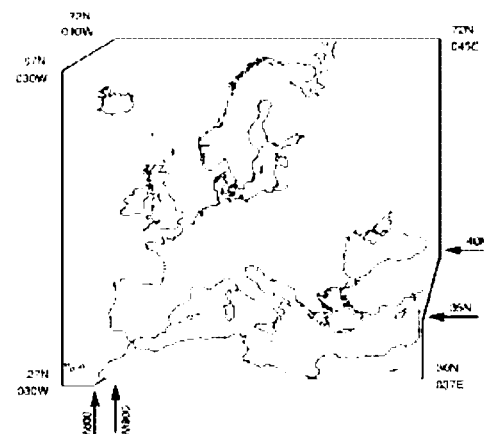

Figure 1 - European region

Figuur 1
De Europese regio

Bijlage 1 bij OPS 1.620 g)

Procedure voor het vaststellen van herziene standaardmassa's voor passagiers en bagage

a) *Passagiers*

1. Steekproefmethode

De gemiddelde massa van passagiers en hun handbagage dient te worden vastgesteld door steekproefsgewijze weging. De selectie van de willekeurige steekproeven dient qua aard en omvang representatief te zijn voor het passagiersaanbod, gelet op de soort vlucht, de vluchtfrequentie op diverse routes, heen-/terugvluchten, het seizoen en de stoelcapaciteit van het vliegtuig.

2. Omvang van de steekproef

Het steekproefplan dient de weging te omvatten van ten minste het grootste van de volgende aantallen passagiers.

- i) Een aantal passagiers berekend uit een voorsteekproef, met gebruik van normale statistische procedures en gebaseerd op een betrouwbaarheidsinterval (nauwkeurigheid) van 1 % voor de gemiddelde massa van alle volwassenen en 2 % voor die van mannen en vrouwen afzonderlijk; en

ii) Voor vliegtuigen met:

- A) een passagierscapaciteit van 40 of meer, een totaal aantal van 2 000 passagiers; of
- B) een passagierscapaciteit van minder dan 40, een totaal aantal van 50 keer de passagierscapaciteit.

3. Passagiersmassa's

Bij de passagiersmassa's dient inbegrepen te zijn de massa van de persoonlijke eigendommen welke de passagiers mee aan boord nemen. Bij het nemen van steekproeven van passagiersmassa's dienen zuigelingen tegelijk met de begeleidende volwassenen te worden gewogen (Zie ook OPS 1620 c), d) en e)).

4. Weegplaats

De plaats waar de weging van passagiers plaatsvindt dient zo dicht mogelijk bij het vliegtuig te worden gekozen, op een zodanig punt dat er weinig kans is op een verandering in de passagiersmassa doordat passagiers persoonlijke eigendommen afgeven of verwerven alvorens aan boord te gaan.

5. Weegapparatuur

De voor het wegen van passagiers te gebruiken apparatuur dient een capaciteit van ten minste 150 kg te hebben. De massa dient te worden aangegeven met een kleinste schaalverdeling van 500 g. De weegapparatuur dient nauwkeurig te zijn tot op 0,5 %, of 200 g indien dit meer is.

6. Registratie van massa's

Voor elke vlucht dienen de massa van de passagiers, de bijbehorende passagierscategorie (d.w.z. man/vrouw/kind) en het vluchtnummer te worden geregistreerd.

b) Afgegeven bagage

De statistische procedure voor het bepalen van herziene standaardmassa's voor bagage op basis van de gemiddelde massa van bagage in de kleinst toelaatbare steekproef is in principe dezelfde als die voor passagiers en als vermeld in subparagraaf a) 1. Voor bagage bedraagt het betrouwbaarheidsinterval (nauwkeurigheid) 1 %. Er dienen ten minste 2 000 stuks afgegeven bagage te worden gewogen.

c) Bepaling van herziene standaardmassa's voor passagiers en geregistreerde bagage

- 1. Om ervoor te zorgen dat het gebruik van herziene standaardmassa's, in plaats van door weging bepaalde massa's, voor passagiers en afgegeven bagage geen nadelige gevolgen heeft voor de vliegveiligheid, dient een statistische analyse te worden uit-

gevoerd. Deze analyse levert gemiddelde massa's op voor passagiers en bagage, naast andere gegevens.

- 2. Op vliegtuigen met 20 of meer passagiersstoelen zijn deze gemiddelden van toepassing als herziene standaardmassa's voor mannen en vrouwen.
- 3. Voor kleinere vliegtuigen dienen herziene standaardmassa's te worden vastgesteld door de gemiddelde passagiersmassa te vermeerderen met:

Aantal passagiersstoelen	Voorgeschreven vermeerdering van de massa
1 t/m 5	16 kg
6 t/m 9	8 kg
10 t/m 19	4 kg

Op vliegtuigen met 30 of meer stoelen mogen herziene (gemiddelde) standaardmassa's voor „alle volwassenen” worden toegepast. Herziene standaardmassa's (gemiddelden) voor afgegeven bagage zijn van toepassing op vliegtuigen met 20 of meer stoelen.

- 4. Het staat exploitanten vrij een gedetailleerd steekproefplan ter goedkeuring bij de Dienst in te dienen en vervolgens een afwijking van de herziene standaardmassa aan te vragen, mits deze afwijkende waarde wordt vastgesteld volgens de in deze bijlage beschreven procedure. Deze afwijkingen dienen ten minste eens per vijf jaar te worden herzien.
- 5. De herziene standaardmassa's voor „alle volwassenen” dienen te worden gebaseerd op een man/vrouw-verhouding van 80/20 voor alle vluchten behalve vakantiecharters, waarbij deze verhouding 50/50 is. Indien een exploitant toestemming wenst te verkrijgen voor het gebruik van een andere verhouding op specifieke routes of vluchten, dienen aan de Dienst gegevens te worden verstrekt waaruit blijkt dat deze andere man/vrouw-verhouding conservatief is en dat de andere verhouding voor ten minste 84 % overeenkomt met de werkelijke man/vrouw-verhoudingen uit een steekproef van ten minste 100 representatieve vluchten.
- 6. De gevonden gemiddelde massa's worden afgerond op het dichtstbijzijnde gehele aantal kg. De massa's van afgegeven bagage worden in voorkomend geval afgerond op het dichtstbijzijnde veelvoud van 0,5 kg.

Bijlage 1 bij OPS 1.625

Massa- en zwaartepuntsdocumentatie

a) Massa- en zwaartepuntsdocumentatie

1. Inhoud

- i) De massa- en zwaartepuntsdocumentatie dient de volgende informatie te bevatten.

- A) De inschrijvingsgegevens van het vliegtuig en het vliegtuigtype.
- B) Het identificatienummer en de datum van de vlucht.
- C) De identiteit van de gezagvoerder.

D) De identiteit van de persoon die het document heeft opgesteld.

E) De droge vliegmassa en het bijbehorende zwaartepunt van het vliegtuig.

F) De massa van de brandstof bij de start en de massa van de brandstof voor de vlucht.

G) De massa van andere verbruiksstoffen dan brandstof.

H) De componenten van de lading met inbegrip van passagiers, bagage, vracht en ballast.

I) De startmassa, de landingsmassa en de massa zonder brandstof.

J) De verdeling van de lading.

K) De van toepassing zijnde liggingen van het zwaartepunt; en

L) de grenswaarden van massa en zwaartepuntsligging.

ii) Behoudens goedkeuring van de Dienst mag een exploitant een deel van deze gegevens weglaten uit de massa- en zwaartepuntsdocumentatie.

2. Wijzigingen op het laatste moment

Alle laatste-momentswijzigingen die zich voordoen na voltooiing van de massa- en zwaartepuntsdocumentatie dienen aan de gezagvoerder te worden gemeld en dienen in de documentatie te worden opgetekend. Het vluchthandboek dient aan te geven in hoeverre het aantal passagiers of de hoeveelheid lading in het vrachtruim op het laatste moment mag worden gewijzigd om te worden aangemerkt als een laatste-minuutswijziging. Indien deze hoeveelheid wordt overschreden, dient de massa- en zwaartepuntsdocumentatie opnieuw te worden opgesteld.

b) Geautomatiseerde systemen

Indien de massa- en zwaartepuntsdocumentatie door een geautomatiseerd massa- en zwaartepuntstelsel wordt gegenereerd, dient de exploitant de juistheid van de verkregen gegevens te verifiëren. Hij dient een systeem vast te stellen om te controleren of het geautomatiseerd systeem wijzigingen in de invoer naar behoren verwerkt en of het systeem steeds correct functioneert, door de verkregen gegevens te verifiëren met tussenpozen van ten hoogste zes maanden.

c) Boordsystemen voor massa en zwaartepunt

De exploitant dient de toestemming van de Dienst te verkrijgen indien hij een boordcomputer voor massa- en zwaartepuntsberekeningen wenst te gebruiken als primaire bron bij de vluchtvoorbereiding.

d) Datalink

Indien de massa- en zwaartepuntsdocumentatie via een zogenaamde datalink naar de vliegtuigen wordt gestuurd, dient een kopie van de definitieve massa- en zwaartepuntsdocumentatie zoals die door de gezagvoerder is geaccepteerd, beschikbaar te zijn op de grond.

SUBDEEL K

INSTRUMENTEN EN APPARATUUR

OPS 1.630

Algemene inleiding

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een vlucht niet wordt ondernomen tenzij de volgens dit subdeel vereiste instrumenten en apparatuur:

1. goedgekeurd zijn, tenzij anders vermeld in subparagraaf c), en geïnstalleerd conform de daarop van toepassing zijnde eisen, met inbegrip van de minimumprestatienorm en de operationele en luchtwaardigheidsvoorschriften; en
2. in bedrijfsklare toestand verkeren voor de uit te voeren vluchtsoort, tenzij anders vermeld in de MEL (zie OPS 1.030).

b) De minimumprestatienormen voor instrumenten en apparatuur zijn die welke worden voorgeschreven in de toepasselijke Joint Technical Standard Orders (JTSO) zoals vermeld in JAR-TSO, tenzij andere prestatienormen worden voorgeschreven in de operationele en luchtwaardigheidsvoorschriften. Instrumenten en apparatuur die op de datum van invoering van OPS aan andere ontwerp- en prestatiespecificaties dan JTSO voldoen, mogen in gebruik blijven of worden geïnstalleerd, tenzij in dit subdeel aanvullende eisen worden gesteld. Instrumenten en apparatuur die reeds goedgekeurd zijn behoeven niet te voldoen aan een herziene JTSO of een andere herziene specificatie, tenzij voorschriften met terugwerkende kracht worden ingesteld.

c) Voor de volgende zaken is geen goedkeuring vereist.

1. De in OPS 1.635 genoemde smeltveiligheden.
2. De in OPS 1.640 a) 4 genoemde (elektrische) zaklantaarns.
3. Het nauwkeurige uurwerk als genoemd in OPS 1.650 b) en 1.652 b).
4. De in OPS 1.652 n) genoemde kaarthouder.
5. De in OPS 1.745 genoemde verbandtrommels (voor EHBO).
6. De in OPS 1.755 genoemde medische nooduitrusting.
7. De in OPS 1.810 genoemde megafoons.
8. De in OPS 1.835 a) en c) genoemde nooduitrusting en noodsein-vuurwerkbenodigdheden; en
9. de in OPS 1.840 genoemde zeeankers en uitrusting voor het aanmeren, verankeren of manoeuvreren van water- en amfibievliegtuigen op het water.

d) Indien het de bedoeling is dat een lid van het stuurhutpersoneel een bepaald uitrustingsstuk tijdens de vlucht vanaf diens werkplek gebruikt, dienen deze uitrustingsstukken gemakkelijk vanaf die werkplek bediend te kunnen worden. Wanneer één apparaat door meerdere leden van het stuurhutpersoneel moet worden gebruikt, dient het zodanig geïnstalleerd te worden dat het gemakkelijk bediend kan worden vanaf elke werkplek waar bediening van het apparaat is vereist.

- e) Instrumenten die door een willekeurig lid van het stuurhutpersoneel worden gebruikt, dienen zo te zijn opgesteld dat die persoon de aanwijzingen gemakkelijk vanaf zijn werkplek kan zien, en daarbij zo weinig mogelijk af hoeft te wijken van de houding en kijkrichting die hij normaal inneemt als hij voorwaarts langs de vliegbaan kijkt. Als een enkel instrument is vereist in een vliegtuig dat door meer dan één stuurhutpersoneelslid wordt bediend, dient dit zo geïnstalleerd te zijn dat het instrument zichtbaar is vanaf elke toepasselijke werkplek van het stuurhutpersoneel.

OPS 1.635

Smeltveiligheden

De exploitant mag geen vluchten uitvoeren met een vliegtuig waarin smeltveiligheden worden gebruikt tenzij er een aantal reservesmeltveiligheden aanwezig is voor gebruik tijdens de vlucht gelijk aan 10 % van het aantal smeltveiligheden van elke grenswaarde, met een minimum van drie voor elke grenswaarde.

OPS 1.640

Luchtvaartuiglichten

De exploitant mag geen vluchten uitvoeren met een vliegtuig tenzij het is uitgerust met:

- a) Voor vluchten overdag:
1. anti-botsingslichten;
 2. door het elektrische systeem van het vliegtuig gevoede verlichting welke zorgt voor een afdoende verlichting van alle instrumenten en apparatuur die essentieel zijn voor het veilige gebruik van het vliegtuig;
 3. door het elektrische systeem van het vliegtuig gevoede verlichting welke zorgt voor verlichting in alle passagierscompartimenten; en
 4. een zaklantaarn voor elk vereist lid van het stuurhutpersoneel, welke gemakkelijk bereikbaar is voor de bemanningsleden wanneer zij op hun eigen werkplek zitten.
- b) Voor vluchten bij nacht, naast de in bovenstaande paragraaf a) vermelde uitrusting:
1. navigatie/positielichten; en
 2. twee landingslichten of een enkel licht bestaande uit twee gloeidraden die onafhankelijk van elkaar van stroom worden voorzien; en
 3. de verlichting die nodig is om te voldoen aan internationale voorschriften ter voorkoming van botsingen op zee indien het vliegtuig een water- of amfibievliegtuig is.

OPS 1.645

Ruitenwissers

De exploitant mag geen vluchten uitvoeren met een vliegtuig met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of meer tenzij het bij elke pilootwerkplek voorzien is van een ruitenwisser of gelijkwaardige inrichting om een deel van de voorruit vrij van neerslag te houden.

OPS 1.650

VFR-vluchten bij dag — Vlieg- en navigatie-instrumenten en bijbehorende apparatuur

De exploitant mag overdag geen VFR-vluchten uitvoeren tenzij het vliegtuig is uitgerust met de in de volgende subparagrafen vermelde vlieg- en navigatie-instrumenten en bijbehorende apparatuur en, voor zover van toepassing, wordt voldaan aan de daarin vermelde voorwaarden.

- a) Een magnetisch kompas.
- b) Een nauwkeurig uurwerk dat de tijd aangeeft in uren, minuten en seconden.
- c) Een gevoelige barometrische hoogtemeter die de hoogte in voeten aangeeft en een tweede schaalverdeling in hectopascal/millibar heeft, welke verstelbaar is voor elke barometrische druk welke naar verwachting tijdens de vlucht zal worden ingesteld.
- d) Een vliegsnelheidsmeter met een schaal in knopen.
- e) Een variometer.
- f) Een bocht- en slipaanwijzer, of bochtcoördinator met ingebouwde slipaanwijzer.
- g) Een dwars- en langshellingsaanwijzer (of kunstmatige horizon).
- h) Een gestabiliseerde richtingsaanwijzer; en
- i) een voorziening in de stuurhut die de buitentemperatuur aangeeft in graden Celsius.
- j) Voor vluchten die niet langer duren dan 60 minuten, waarvan de start en de landing op hetzelfde luchtvaartterrein plaatsvinden, en welke binnen 50 NM van dat luchtvaartterrein blijven, mogen alle in bovenstaande subparagrafen f), g) en h) alsmede in onderstaande subparagrafen k) 4, k) 5 en k) 6 voorgeschreven instrumenten worden vervangen door ofwel een bocht- en slipaanwijzer, of een bochtcoördinator met ingebouwde slipaanwijzer, of zowel een dwars- en langshellingsaanwijzer (kunstmatige horizon) als een slipaanwijzer.
- k) Wanneer er twee piloten zijn vereist, dient de werkplek van de tweede piloot te zijn voorzien van de volgende aparte instrumenten.
 1. Een gevoelige barometrische hoogtemeter die de hoogte in voeten aangeeft en een tweede schaalverdeling in hectopascal/millibar heeft, welke verstelbaar is voor elke barometrische druk welke naar verwachting tijdens de vlucht zal worden ingesteld.
 2. Een vliegsnelheidsmeter met een schaal in knopen.
 3. Een variometer.
 4. Een bocht- en slipaanwijzer, of bochtcoördinator met ingebouwde slipaanwijzer.
 5. Een dwars- en langshellingsaanwijzer (of kunstmatige horizon); en
 6. een gestabiliseerde richtingsaanwijzer.
- l) Elk systeem voor het aanwijzen van de vliegsnelheid dient te zijn voorzien van pitotbuisverwarming of gelijkwaardige inrichting ter voorkoming van slechte werking als gevolg van condensatie of ijsvorming, voor:
 1. vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen zitplaatsen;

2. voor vliegtuigen waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 1 april 1999.
- m) De eis van dubbele instrumenten houdt tevens in dat elke piloot over afzonderlijke afleesvensters beschikt, alsmede afzonderlijke keuzeschakelaars of andere toebehoren indien van toepassing.
- n) Alle vliegtuigen dienen te zijn voorzien van een inrichting die aangeeft wanneer de stroomvoorziening naar de vereiste vlieg-instrumenten onvoldoende is; en
- o) alle vliegtuigen met samendrukbaarheidsbeperkingen welke niet op andere wijze worden aangegeven door de vereiste vliegsnelheidsmeters, dienen te zijn voorzien van een Machmeter op de werkplek van elke piloot.

OPS 1.652

IFR- of nachtvluchten — Vlieg- en navigatie-instrumenten en bijbehorende apparatuur

De exploitant mag IFR-vluchten of VFR-vluchten bij nacht alleen dan uitvoeren wanneer het vliegtuig is uitgerust met de in de volgende subparagrafen vermelde vlieg- en navigatie-instrumenten en bijbehorende apparatuur en, voor zover van toepassing, wordt voldaan aan de daarin vermelde voorwaarden.

- a) Een magnetisch kompas.
- b) Een nauwkeurig uurwerk dat de tijd aangeeft in uren, minuten en seconden.
- c) Twee gevoelige barometrische hoogtemeters die de hoogte in voeten aangeven en ieder een tweede schaalverdeling in hectopascal/millibar hebben, welke verstelbaar is voor elke barometrische druk welke naar verwachting tijdens de vlucht zal worden ingesteld.
- d) Een systeem dat de vliegsnelheid aangeeft en is voorzien van pitotbuisverwarming of gelijkwaardige inrichting ter voorkoming van storing vanwege condensatie of ijsvorming, met inbegrip van een waarschuwinginrichting in geval van storing in de pitotbuisverwarming. De verplichting om een inrichting te hebben dat waarschuwt in geval van storing in de pitotbuisverwarming geldt niet voor vliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van negen of minder of een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder en waarvoor een individueel Bewijs van Luchtwaardigheid is afgegeven vóór 1 april 1998.
- e) Een variometer.
- f) Een bocht- en slipaanwijzer.
- g) Een dwars- en langshellingsaanwijzer (of kunstmatige horizon).
- h) Een gestabiliseerde richtingsaanwijzer.
- i) Een voorziening in de stuurhut dat de buitentemperatuur in graden Celsius aangeeft.
- j) Twee onafhankelijke statische-druksystemen. Voor propellervliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder kan echter worden volstaan met één statische-druksysteem en één andere bron voor de statische druk.
- k) Wanneer er twee piloten zijn vereist, dient de werkplek van de tweede piloot te zijn voorzien van de volgende aparte instrumenten.
1. Een gevoelige drukhoogtemeter die de hoogte in voeten aangeeft en een tweede schaalverdeling in hectopascal/millibar heeft, welke verstelbaar is voor elke barometrische druk welke naar verwachting tijdens de vlucht zal worden ingesteld, dit mag één van de twee volgens bovenstaande subparagraaf c) vereiste hoogtemeters zijn.
2. Een systeem dat de vliegsnelheid aangeeft en is voorzien van pitotbuisverwarming of gelijkwaardige inrichting ter voorkoming van storing vanwege condensatie of ijsvorming, met inbegrip van een waarschuwinginrichting in geval van storing in de pitotbuisverwarming. De verplichting om een inrichting te hebben dat waarschuwt in geval van storing in de pitotbuisverwarming geldt niet voor vliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van negen of minder of een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder en waarvoor een individueel Bewijs van Luchtwaardigheid is afgegeven vóór 1 april 1998.
3. Een variometer.
4. Een bocht- en slipaanwijzer.
5. Een dwars- en langshellingsaanwijzer (of kunstmatige horizon); en
6. een gestabiliseerde richtingsaanwijzer.
- l) Vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen stoelen dienen tevens te zijn voorzien van een (enkele) reservedwars- en langshellingsaanwijzer (kunstmatige horizon), welke vanuit beide bestuurdersstoelen kan worden gebruikt en welke:
1. onder normale bedrijfsomstandigheden permanent wordt gevoed en, na volledig uitvallen van het normale elektriciteitsvoorzieningssysteem, wordt gevoed vanuit een stroombron die onafhankelijk is van het normale elektriciteitsvoorzieningssysteem;
2. na volledig uitvallen van de normale elektriciteitsvoorziening ten minste 30 minuten betrouwbaar blijft werken, rekening houdend met andere behoeften naar stroom die ten laste van de noodstroomvoorziening komen en met de operationele procedures;
3. onafhankelijk werkt van alle andere dwars- en langshellingsystemen;
4. na volledig uitvallen van de normale elektriciteitsvoorziening automatisch werkt; en
5. tijdens alle fasen van de vlucht voldoende verlicht is,
- behalve voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder welke reeds op 1 april 1995 in een lidstaat waren geregistreerd, en waarvan het instrumentenpaneel van de gezagvoerder is voorzien van een reservedwars- en langshellingsaanwijzer.
- m) Om te voldoen aan bovenstaande subparagraaf l) dient het voor het stuurhutpersoneel volledig duidelijk te zijn wanneer de volgens die subparagraaf vereiste reservedwars- en langshellingsaanwijzer wordt gevoed door de noodstroomvoorziening. Als de reservedwars- en langshellingsaanwijzer zijn eigen afzonderlijke elektriciteitsvoorziening heeft, dient er een bijbehorende aanwijzing te zijn, ofwel op het instrument zelf of op het instrumentenpaneel, dat deze voorziening in gebruik is. Aan dit voorschrift dient uiterlijk op 1 april 2000 te zijn voldaan.
- n) Een kaarthouder die zo is opgesteld dat de kaart makkelijk leesbaar is en welke tijdens nachtvluchten verlicht kan worden.

- o) Indien de reservedwars- en langshellingsaanwijzer is geïnstalleerd en bruikbaar is voor stamp- en rolhoeken van 360°, mogen de bocht- en slipaanwijzers worden vervangen door slipaanwijzers. Bruikbaar betekent in dit verband dat het systeem blijft werken tot aan stamp- en rolhoeken van 360°, en niet gaat tuimelen.
- p) Wanneer dubbele instrumenten zijn vereist, houdt dit in dat voor elke piloot afzonderlijke weergavepanelen/beeldschermen zijn vereist, alsmede afzonderlijke keuzeschakelaars of andere bijbehorende apparatuur indien van toepassing.
- q) Alle vliegtuigen dienen te zijn voorzien van een inrichting die aangeeft wanneer de stroomvoorziening naar de vereiste vlieg-instrumenten onvoldoende is; en
- r) alle vliegtuigen met samendrukbaarheidsbeperkingen welke niet op andere wijze worden aangegeven door de vereiste vliegsnelheids-meters, dienen te zijn voorzien van een Machmeter op de werkplek van elke piloot.

OPS 1.655

Aanvullende uitrusting voor IFR-vluchten of nachtvluchten met één piloot

De exploitant mag geen IFR-vluchten uitvoeren met één piloot tenzij het vliegtuig is uitgerust met een automatische piloot die ten minste in staat is om een vaste hoogte en koers aan te houden.

OPS 1.660

Hoogtemeldingssysteem

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met schroef-turbinemotoren met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen stoelen, of van een vliegtuig met straalmotoren, tenzij dit is voorzien van een hoogtemeldingssysteem dat in staat is:

1. het stuurhutpersoneel te waarschuwen wanneer in de loop van een stijg- of daalvlucht een vooraf gekozen hoogte wordt genaderd; en
2. het stuurhutpersoneel te waarschuwen door middel van ten minste een geluidssignaal, wanneer de vooraf ingestelde hoogte in op- of neerwaartse richting wordt overschreden,

met uitzondering van vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid is afgegeven vóór 1 april 1972 en welke op 1 april 1995 reeds in een lidstaat waren ingeschreven.

OPS 1.665

Installatie ter voorkoming van botsingen met het terrein

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met turbomotor(en) met:
 1. een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 15 000 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 30; of

2. een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen na 1 januari 1999;

tenzij het is uitgerust met een installatie ter voorkoming van botsingen met het terrein.

- b) De volgens deze paragraaf vereiste installatie ter voorkoming van botsingen met het terrein dient het stuurhutpersoneel automatisch, door middel van geluidssignalen welke met visuele signalen mogen worden aangevuld, tijdig en duidelijk op de hoogte te stellen van daalsnelheid, nabijheid van de grond, hoogteverlies na de start of doorstart, onjuiste landingsconfiguratie en negatieve afwijkingen ten opzichte van het glijpad.

OPS 1.668

Boordinstallatie ter voorkoming van botsingen

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met turbine-motor(en) met:

1. een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 15 000 kg of met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 30 na 1 januari 2000;
2. een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg, doch niet meer dan 15 000 kg, of met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19, doch niet meer dan 30, na 1 januari 2005;

tenzij het is uitgerust met een boordinstallatie ter voorkoming van botsingen met een prestatieniveau van ten minste ACAS II.

OPS 1.670

Weerradarapparatuur aan boord

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van:

1. een vliegtuig met drukkajuit; of
2. een vliegtuig zonder drukkajuit met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg; of
3. een vliegtuig zonder drukkajuit met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen zitplaatsen na 1 april 1999,

tenzij het vliegtuig — telkens wanneer het bij nacht of onder instrument-weersomstandigheden wordt gebruikt in gebieden waar zich naar verwachting langs de route onweersbuien of andere potentieel gevaarlijke, binnen de detectieresolutiegrenzen van boordweerradar vallende weersomstandigheden kunnen voordoen — is voorzien van een weerradarinstallatie aan boord.

- b) Voor propellervliegtuigen met drukkajuit en een maximum gecertificeerde startmassa van niet meer dan 5 700 kg en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van niet meer dan negen zitplaatsen, kan de Dienst toestemming geven de weerradarapparatuur te vervangen door andere apparatuur welke in staat is tot het waarnemen van onweersbuien of andere potentieel gevaarlijke, binnen de detectieresolutiegrenzen van boordweerradar vallende weersomstandigheden.

OPS 1.675

Apparatuur voor vluchtuitvoering bij mogelijke ijsvorming

- a) De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken onder verwachte of daadwerkelijke ijsafzettingsomstandigheden, tenzij het is gecertificeerd en uitgerust om onder dergelijke omstandigheden te worden gebruikt.
- b) De exploitant mag een vliegtuig niet gebruiken onder verwachte of daadwerkelijke ijsafzettingsomstandigheden, tenzij het is uitgerust met een lichtinstallatie of andere voorziening om de ijsafzetting waar te nemen. De te gebruiken verlichting dient zodanig te zijn dat deze geen schittering of weerspiegeling veroorzaakt welke bemanningsleden zouden kunnen hinderen bij de uitvoering van hun taken.

OPS 1.680

Apparatuur voor het bespeuren van kosmische straling

De exploitant dient ervoor te zorgen dat vliegtuigen bedoeld voor gebruik boven 15 000 m (49 000 voet) zijn uitgerust met een instrument dat doorlopend de intensiteit van de ontvangen kosmische straling (d.w.z. de som van de ioniserende en neutronenstraling afkomstig van de melkweg en de zon) en de cumulatieve dosis op elke vlucht meet en aangeeft.

OPS 1.685

Intercominstallatie voor het stuurhutpersoneel

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig waarvoor een stuurhutbemanning van meer dan één persoon is vereist tenzij het is uitgerust met een intercominstallatie voor het stuurhutpersoneel, met inbegrip van koptelefoons en microfoons (geen handmicrofoons), voor gebruik door alle stuurhutpersoneelsleden, met dien verstande dat voor vliegtuigen die op 1 april 1995 in een lidstaat waren ingeschreven en waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven vóór 1 april 1975, een intercominstallatie voor het stuurhutpersoneel is vereist per 1 april 2002.

OPS 1.690

Intercominstallatie voor bemanningsleden

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 15 000 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19 tenzij het is uitgerust met een intercominstallatie voor bemanningsleden, met uitzondering van vliegtuigen waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven vóór 1 april 1965 en die op 1 april 1995 reeds in een lidstaat waren ingeschreven.
- b) De volgens deze paragraaf vereiste intercominstallatie voor bemanningsleden dient:
1. onafhankelijk te werken van de omroepinstallatie, met uitzondering van portofoons, koptelefoons, microfoons, keuzeschakelaars en signaalgevers;
 2. de communicatie in beide richtingen mogelijk te maken tussen de stuurhut en:
 - i) elk passagierscompartiment;
 - ii) elke boordkeuken die niet op een passagiersdek is gelegen; en

iii) elk afgelegen bemanningscompartiment dat niet op het passagiersdek is gelegen en niet gemakkelijk toegankelijk is vanuit een passagierscompartiment;

3. gemakkelijk bereikbaar te zijn vanaf elke vereiste werkplek van het stuurhutpersoneel in de stuurhut;
4. gemakkelijk bereikbaar te zijn op de vereiste werkplekken van het kajuitpersoneel nabij elke of elk paar gelijkvloerse nooduitgang(en);
5. te zijn voorzien van een meldingssysteem bestaande uit geluidsen lichtsignalen waarmee het stuurhutpersoneel het kajuitpersoneel kan waarschuwen en omgekeerd;
6. een voorziening te hebben waarmee de ontvanger van een oproep kan bepalen of er sprake is van een normale oproep of een noodoproep; en
7. op de grond de communicatie mogelijk te maken tussen het grondpersoneel en ten minste twee leden van het stuurhutpersoneel.

OPS 1.695

Omroepinstallatie

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met een maximaal toegestane passagierscapaciteit van meer dan 19 tenzij deze is voorzien van een omroepinstallatie.
- b) De volgens deze paragraaf vereiste omroepinstallatie dient:
1. onafhankelijk te werken van de intercominstallaties met uitzondering van portofoons, koptelefoons, microfoons, keuzeschakelaars en signaalgevers;
 2. gemakkelijk bereikbaar te zijn voor direct gebruik vanaf elke vereiste werkplek van het stuurhutpersoneel;
 3. voor elke vereiste gelijkvloerse passagiersnooduitgang waarnaast een zitplaats voor kajuitpersoneel is gelegen, voorzien te zijn van een microfoon welke gemakkelijk bereikbaar is voor het zittende bemanningslid, met dien verstande dat volstaan kan worden met één microfoon voor meer dan een uitgang, mits de uitgangen zo dicht bij elkaar liggen dat mondelinge communicatie tussen de zittende leden van het kajuitpersoneel zonder hulpmiddelen mogelijk is;
 4. binnen 10 seconden te kunnen worden gebruikt door een lid van het kajuitpersoneel op elk van de werkplekken in het compartiment van waaruit het voor gebruik toegankelijk is; en
 5. hoorbaar en verstaanbaar te zijn op alle passagiersstoelen, toiletten, en zitplaatsen en werkplekken voor het kajuitpersoneel.

OPS 1.700

Stuurhutgeluidsopnameapparatuur-1

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 1 april 1998, en dat
1. door meer dan één turbinemotor wordt aangedreven en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie heeft van meer dan negen; of

2. een maximum gecertificeerde startmassa heeft van meer dan 5 700 kg,

tenzij het is voorzien van een stuurhutgeluidsopnameapparaat met tijds aanduiding welke opnamen maakt van:

- i) mondelinge radioberichten die vanuit de stuurhut verzonden of daar ontvangen zijn;
 - ii) de auditieve omgeving van de stuurhut, met inbegrip van een ononderbroken opname van de geluidssignalen welke worden ontvangen van elke in gebruik zijnde, aan een galg of statief bevestigde of in een masker gemonteerde microfoon;
 - iii) de mondelinge communicatie tussen leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de intercominstallatie van het vliegtuig;
 - iv) de stem- of geluidssignalen ter identificatie van navigatie- of naderingshulpmiddelen welke naar een koptelefoon of luidspreker worden doorgeleid; en
 - v) de mondelinge mededelingen van leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de omroepinstallatie, indien geïnstalleerd.
- b) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient op zijn minst in staat te zijn de informatie te bewaren die gedurende de laatste twee uren is opgenomen, met dien verstande dat voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder deze periode mag worden verminderd tot 30 minuten.
- c) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient automatisch te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht voortbeweegt en door te gaan met opnemen tot het moment dat de vlucht is beëindigd en het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen. Bovendien moet het stuurhutgeluidsopnameapparaat, voor zover de stroomvoorziening dat toelaat, zo vroeg mogelijk beginnen met opnemen tijdens de stuurhutcontroles vóór het starten van de motor(en) aan het begin van de vlucht tot aan de stuurhutcontroles direct na het uitschakelen van de motor(en) aan het einde van de vlucht.
- d) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient te zijn voorzien van een hulpmiddel dat het mogelijk maakt om het apparaat in water op te sporen.
- e) In verband met de bepalingen van deze paragraaf mag in vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder het stuurhutgeluidsopnameapparaat worden gecombineerd met de vluchtgegevensschrijver.
- f) Een vliegtuig mag een vlucht ondernemen terwijl het volgens dit deel vereiste stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkt, mits:
1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om het stuurhutgeluidsopnameapparaat te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;
 2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkend stuurhutgeluidsopnameapparaat;
 3. er niet meer dan 72 uren zijn verstreken sinds werd geconstateerd dat het stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkte; en

4. alle verplicht aanwezige vluchtgegevensschrijvers functioneren, tenzij deze zijn gecombineerd met een stuurhutgeluidsopnameapparaat.

OPS 1.705

Stuurhutgeluidsopnameapparatuur-2

- a) Na 1 april 2000 mag een exploitant geen gebruik maken van een vliegtuig met meer dan één turbinemotor waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst werd afgegeven op of na 1 januari 1990 tot en met 31 maart 1998, met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen, tenzij het is uitgerust met een stuurhutgeluidsopnameapparaat die opnamen maakt van:
1. mondelinge radioberichten die vanuit de stuurhut verzonden of daar ontvangen zijn;
 2. de auditieve omgeving van de stuurhut, met inbegrip van, voor zover mogelijk, een ononderbroken opname van de geluidssignalen welke worden ontvangen van elke in gebruik zijnde, aan een galg of statief bevestigde of in een masker gemonteerde microfoon;
 3. de mondelinge communicatie tussen leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de intercominstallatie van het vliegtuig;
 4. de stem- of geluidssignalen ter identificatie van navigatie- of naderingshulpmiddelen welke naar een koptelefoon of luidspreker worden doorgeleid; en
 5. de mondelinge mededelingen van leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de omroepinstallatie, indien geïnstalleerd.
- b) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient in staat te zijn ten minste de informatie die is opgenomen gedurende de laatste 30 gebruiksm minuten te bewaren.
- c) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht voortbeweegt en door te gaan met opnemen tot de vlucht is beëindigd en het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen. Bovendien moet het stuurhutgeluidsopnameapparaat, voor zover de stroomvoorziening dat toelaat, zo vroeg mogelijk beginnen met opnemen tijdens de stuurhutcontroles voor aanvang van de vlucht tot aan de stuurhutcontroles direct na het uitschakelen van de motor(en) aan het einde van de vlucht.
- d) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient te zijn voorzien van een hulpmiddel dat het mogelijk maakt om het apparaat in water op te sporen.
- e) Een vliegtuig mag worden ingezet terwijl het volgens dit deel vereiste stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkt, mits:
1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om het stuurhutgeluidsopnameapparaat te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;

2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkend stuurhutgeluidsopnameapparaat;

3. er niet meer dan 72 uren zijn verstrekten sinds werd geconstateerd dat het stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkte; en

4. alle verplicht aanwezige vluchtgegevensschrijvers functioneren, tenzij deze zijn gecombineerd met een stuurhutgeluidsopnameapparaat.

OPS 1.710

Stuurhutgeluidsopnameapparatuur-3

a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven vóór 1 april 1998 tenzij het is voorzien van een stuurhutgeluidsopnameapparaat die opnamen maakt van:

1. mondelinge radioberichten die vanuit de stuurhut verzonden of daar ontvangen zijn;

2. de auditieve omgeving van de stuurhut;

3. de mondelinge communicatie tussen leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de intercominstallatie van het vliegtuig;

4. de stem- of geluidssignalen ter identificatie van navigatie- of naderingshulpmiddelen welke naar een koptelefoon of luidspreker worden doorgeleid; en

5. de mondelinge mededelingen van leden van het stuurhutpersoneel in de stuurhut via de omroepinstallatie, indien geïnstalleerd.

b) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient in staat te zijn ten minste de informatie die is opgenomen gedurende de laatste 30 gebruiksm minuten te bewaren.

c) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht voortbeweegt en door te gaan met opnemen tot de vlucht is beëindigd en het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen.

d) Het stuurhutgeluidsopnameapparaat dient te zijn voorzien van een hulpmiddel dat het mogelijk maakt om het apparaat in water op te sporen.

e) Een vliegtuig mag worden ingezet terwijl het volgens dit deel vereiste stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkt, mits:

1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om het stuurhutgeluidsopnameapparaat te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;

2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkend stuurhutgeluidsopnameapparaat;

3. er niet meer dan 72 uren zijn verstrekten sinds werd geconstateerd dat het stuurhutgeluidsopnameapparaat niet werkte; en

4. alle verplicht aanwezige vluchtgegevensschrijvers functioneren.

OPS 1.715

Vluchtgegevensschrijvers-1

a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 1 april 1998, en dat

1. door meer dan een turbinemotor wordt aangedreven en een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie heeft van meer dan negen; of

2. een maximum gecertificeerde startmassa heeft van meer dan 5 700 kg,

tenzij het is voorzien van een vluchtgegevensschrijver welke gegevens digitaal opneemt en opslaat en die het mogelijk maakt die gegevens gemakkelijk uit het opslagmedium op te vragen.

b) De vluchtgegevensschrijver dient in staat te zijn ten minste de gegevens die zijn opgenomen gedurende de laatste 25 gebruiksuren te bewaren, met dien verstande dat voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder deze periode mag worden verminderd tot 10 uren.

c) De vluchtgegevensschrijver dient opnamen met tijdsaanduiding te maken van:

1. de parameters benodigd voor het bepalen van de hoogte, vliegsnelheid, koers, versnelling, stamp- en rolstand, het verzenden van radioberichten, de stuwkracht of het vermogen van elke motor, de configuratie van draagkracht- en weerstandreguleringssystemen, de luchttemperatuur, het gebruik van automatische besturingssystemen en de invalshoek;

2. voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 27 000 kg, de extra parameters benodigd voor het bepalen van de standen van de primaire besturingsinrichtingen en de hoogteroertrim, de radiohoogte en primaire navigatie-informatie welke aan het stuurhutpersoneel wordt getoond, de stuurhutwaarschuwingen en de stand van het onderstel; en

3. voor de hierboven onder a) omschreven vliegtuigen dient de vluchtgegevensschrijver tevens eventuele bijzondere parameters op te nemen die betrekking hebben op nieuwe of unieke ontwerp- of gebruikseigenschappen van het vliegtuig.

d) De gegevens dienen te worden verkregen uit bronnen in het luchtvaartuig welke nauwkeurige correlatie met de aan het stuurhutpersoneel getoonde informatie mogelijk maakt.

e) De vluchtgegevensschrijver dient automatisch te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht kan voortbewegen en dient automatisch te stoppen zodra het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen.

f) De vluchtgegevensschrijver dient te zijn voorzien van een inrichting dat het mogelijk maakt om de gegevensschrijver in het water op te sporen.

g) In vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van 5 700 kg of minder mag de vluchtgegevensschrijver worden gecombineerd met het stuurhutgeluidsopnameapparaat.

h) Een vliegtuig mag worden ingezet terwijl de volgens dit deel vereiste vluchtgegevensschrijver niet werkt, mits:

1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om de vluchtgegevensschrijver te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;
2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkende vluchtgegevensschrijver;
3. er niet meer dan 72 uren zijn verstreken sinds werd geconstateerd dat de vluchtgegevensschrijver niet werkte; en
4. alle verplicht aanwezige stuurhutgeluidsopnameapparaten functioneren, tenzij deze zijn gecombineerd met de vluchtgegevensschrijver.

OPS 1.720

Vluchtgegevensschrijvers-2

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 1 januari 1989 tot en met 31 maart 1998 en met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg, tenzij het is voorzien van een vluchtgegevensschrijver welke gegevens digitaal opneemt en opslaat en die het mogelijk maakt die gegevens gemakkelijk uit het opslagmedium op te vragen.
- b) De vluchtgegevensschrijver dient in staat te zijn ten minste de gegevens die zijn opgenomen gedurende de laatste 25 gebruiksuren te bewaren.
- c) De vluchtgegevensschrijver dient opnamen met tijdsaanduiding te maken van:
 1. de parameters benodigd voor het bepalen van de hoogte, vliegsnelheid, koers, versnelling, stamp- en rolstand, de verzending van radioberichten tenzij de synchronisatie van de vluchtgegevensschrijver en stuurhutgeluidsopnameapparaat op een andere wijze is voorzien, de stuwkracht of het vermogen van elke motor, de configuratie van draagkracht- en weerstandsregelende inrichtingen, de luchttemperatuur, het gebruik van automatische besturingssystemen en de invalshoek; en
 2. voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 27 000 kg, de extra parameters benodigd voor het bepalen van de standen van de primaire besturingsinrichtingen en de hoogteroertrim, de radiohoogte en primaire navigatie-informatie welke aan het stuurhutpersoneel wordt getoond, de stuurhutwaarschuwingen en de stand van het onderstel.
- d) De gegevens dienen te worden verkregen uit bronnen in het vliegtuig welke nauwkeurige correlatie met de aan het stuurhutpersoneel getoonde informatie mogelijk maakt.
- e) De vluchtgegevensschrijver dient te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht kan voortbewegen en dient te stoppen zodra het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen.
- f) De vluchtgegevensschrijver dient te zijn voorzien van een inrichting dat het mogelijk maakt om de gegevensschrijver in het water op te sporen.

g) Een vliegtuig mag worden ingezet terwijl de volgens dit deel vereiste vluchtgegevensschrijver niet werkt, mits:

1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om de vluchtgegevensschrijver te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;
2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkende vluchtgegevensschrijver;
3. er niet meer dan 72 uren zijn verstreken sinds werd geconstateerd dat de vluchtgegevensschrijver niet werkte; en
4. alle verplicht aanwezige stuurhutgeluidsopnameapparaten functioneren, tenzij deze zijn gecombineerd met de vluchtgegevensschrijver.

OPS 1.725

Vluchtgegevensschrijvers-3

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met turbomotor(en) waarop OPS 1.715 of OPS 1.720 niet van toepassing is en dat een maximum gecertificeerde startmassa heeft van meer dan 5 700 kg, tenzij het is voorzien van een vluchtgegevensschrijver welke gegevens digitaal opneemt en opslaat en die het mogelijk maakt die gegevens gemakkelijk uit het opslagmedium op te vragen, met dien verstande dat voor vliegtuigen die op 1 april 1995 in een lidstaat waren ingeschreven en waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven vóór 1 april 1975, nog tot 1 april 2000 gebruik mag worden gemaakt van niet-digitale gegevensschrijvers.
- b) De vluchtgegevensschrijver dient in staat te zijn ten minste de gegevens die zijn opgenomen gedurende de laatste 25 gebruiksuren te bewaren.
- c) De vluchtgegevensschrijver dient opnamen met tijdsaanduiding te maken van:
 1. voor vliegtuigen waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven vóór 1 januari 1987:
 - i) de parameters benodigd voor het bepalen van de hoogte, vliegsnelheid, koers en normale versnelling; en
 - ii) voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 27 000 kg van een type dat voor het eerst als type na 30 september 1969 is gecertificeerd, de extra parameters benodigd voor het bepalen van:
 - A) de verzending van de radioberichten, tenzij de synchronisatie van de vluchtgegevensschrijver en stuurhutgeluidsopnameapparaat op een andere wijze is voorzien;
 - B) de (dwars- en langshellings)stand van het vliegtuig bij het bereiken van de vliegbaan; en
 - C) de elementaire krachten die op het vliegtuig inwerken welke leiden tot de feitelijke vliegbaan, en de oorsprong van deze krachten.

2. voor vliegtuigen waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 1 januari 1987 doch vóór 1 januari 1989:
 - i) de parameters benodigd voor het bepalen van de hoogte, vliegsnelheid, koers en normale versnelling; en
 - ii) voor vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 27 000 kg van een type dat voor het eerst als type na 30 september 1969 is gecertificeerd, de extra parameters benodigd voor het bepalen van:
 - A) de verzending van de radioberichten tenzij de synchronisatie van de vluchtgegevensschrijver en stuurhutgeluidsopnameapparaat op een andere wijze is voorzien; en
 - B) de stamp- en rolstand, de stuwkracht of het vermogen van elke motor, de configuratie van draagkracht- en weerstand-regelende inrichtingen, de luchttemperatuur, het gebruik van automatische besturingssystemen, de standen van de primaire besturingsinrichtingen en de hoogteroertrim, de radiohoogte en primaire navigatie-informatie welke aan het stuurhutpersoneel wordt getoond, de stuurhutwaarschuwingen en de stand van het onderstel.
- d) De gegevens dienen te worden verkregen uit bronnen in het luchtvaartuig welke nauwkeurige correlatie met de aan het stuurhutpersoneel getoonde informatie mogelijk maakt.
- e) De vluchtgegevensschrijver dient te beginnen met opnemen voordat het vliegtuig zich op eigen kracht kan voortbewegen en dient te stoppen zodra het vliegtuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen.
- f) De vluchtgegevensschrijver dient te zijn voorzien van een inrichting dat het mogelijk maakt om de gegevensschrijver in het water op te sporen.
- g) Een vliegtuig mag worden ingezet terwijl de volgens dit deel vereiste vluchtgegevensschrijver niet werkt, mits:
 1. het redelijkerwijs niet mogelijk is om de vluchtgegevensschrijver te repareren of te vervangen vóór aanvang van de vlucht;
 2. het vliegtuig niet meer dan acht achtereenvolgende vluchten uitvoert zonder werkende vluchtgegevensschrijver;
 3. er niet meer dan 72 uren zijn verstreken sinds werd geconstateerd dat de vluchtgegevensschrijver niet werkte; en
 4. alle verplicht aanwezige stuurhutgeluidsopnameapparaten functioneren, tenzij deze zijn gecombineerd met de vluchtgegevensschrijver.
2. een veiligheidsgordel, met of zonder diagonale schouderband, of veiligheidstuig voor elke passagiersstoel bedoeld voor passagieren van twee jaar of ouder;
3. een aanvullende lusgordel of ander soort veiligheidstuig voor elke zuigeling;
4. tenzij anders bepaald in onderstaande subparagraaf b), een veiligheidsgordel met schoudertuig voor elke stuurhutpersoneelsstoel en voor elke stoel naast een bestuurdersstoel, voorzien van een inrichting die het bovenlichaam van de inzittende automatisch tegenhoudt in geval van snelle vaartvermindering;
5. tenzij anders bepaald in bovenstaande subparagraaf b), een veiligheidsgordel met schoudertuig voor elke kajuitpersoneels- en waarnemersstoel. Dit voorschrift sluit echter niet uit dat passagiersstoelen worden gebruikt door overtallige kajuitpersoneelsleden welke worden vervoerd; en
6. kajuitpersoneelsstoelen in de buurt van de verplichte gelijkvloerse nooduitgangen, met dien verstande dat andere plaatsen aanvaardbaar zijn indien het voor de noodevacuatie van de passagiers beter is dat het kajuitpersoneel elders zit. Deze stoelen dienen naar voren of naar achteren te zijn gericht onder een hoek van minder dan 15° met de langsas van het vliegtuig.
- b) Alle veiligheidsgordels met een schoudertuig dienen voorzien te zijn van een éénpuntsontkoppelingsmechanisme.
- c) Indien het redelijkerwijs niet mogelijk is een veiligheidsgordel met schoudertuig aan te brengen, mag in plaats daarvan in vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van niet meer dan 5 700 kg een veiligheidsgordel met diagonale schouderband, en in vliegtuigen met een maximum gecertificeerde startmassa van niet meer dan 2 730 kg, een veiligheidsgordel worden gebruikt.

OPS 1.731

„Fasten Seat Belts” — en „No Smoking”-borden

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig waarin niet alle passagiersstoelen zichtbaar zijn vanuit de stuurhut, tenzij het is voorzien van een inrichting om aan alle passagiers en het kajuitpersoneel aan te geven wanneer de stoelriemen moeten worden vastgemaakt en wanneer roken is verboden.

OPS 1.735

Inwendige deuren en gordijnen

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij de volgende uitrusting is geïnstalleerd.

- a) In een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19 passagiers, een deur tussen het passagierscompartiment en het stuurhutcompartiment met daarop een bordje „crew only” en een afsluitmechanisme om te voorkomen dat passagiers de deur kunnen openen zonder toestemming van een lid van het stuurhutpersoneel.
- b) Een inrichting voor het openen van elke deur die het passagierscompartiment scheidt van een ander compartiment waarin zich nooduitgangen bevinden. De openingsinrichting dient gemakkelijk toegankelijk te zijn.

OPS 1.730

Stoelen, veiligheidsgordels, veiligheidstuigen en veiligheidstuig voor kinderen

- a) De exploitant mag geen vluchten uitvoeren met een vliegtuig tenzij het is uitgerust met:
 1. een stoel of ligplaats voor elke persoon van twee jaar of ouder;

- c) Indien er passagierstoelen zijn waarbij men, om een vereiste nooduitgang te bereiken, door een deuropening of gordijn heen moet die/dat de passagierscabine scheidt van andere ruimten, dient die deur of dat gordijn in de geopende stand vastgezet te kunnen worden.
- d) Een opschrift op elke inwendige deur of naast elk gordijn die/dat toegang geeft tot een nooduitgang voor passagiers, om aan te geven dat die deur/dat gordijn in de geopende stand vastgezet dient te zijn tijdens de start en landing; en
- e) een hulpmiddel zodat elk bemanningslid elke deur die normaal toegankelijk is voor passagiers en die door passagiers op slot gedaan kan worden, kan openen.

OPS 1.745

Verbandtrommels voor eerste hulp bij ongelukken

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij het is voorzien van de volgende aantallen verbandtrommels, die gemakkelijk toegankelijk dienen te zijn:

Aantal geïnstalleerde passagiersstoelen	Vereist aantal verbandtrommels
0 tot 99	1
100 tot 199	2
200 tot 299	3
300 en meer	4

- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat verbandtrommels:
1. periodiek worden geïnspecteerd teneinde zich er, voor zover mogelijk, van te vergewissen dat de inhoud in de voor het beoogde gebruik nodige toestand blijft; en
 2. met regelmatige tussenpozen (in overeenstemming met de instructies op de etiketten) of wanneer de omstandigheden daartoe aanleiding geven, worden ververs.

OPS 1.755

Medisch noodpakket

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 30 zitplaatsen indien enig punt van de geplande route meer dan 60 minuten vliegen (bij de normale kruissnelheid) is verwijderd van een luchtvaartterrein waar deskundige medische hulp aanwezig verondersteld mag worden, tenzij het vliegtuig is voorzien van een medisch noodpakket.
- b) De gezagvoerder dient ervoor te zorgen dat geneesmiddelen alleen worden toegediend door bevoegde artsen, verpleegkundigen of personen met vergelijkbare kwalificaties.
- c) *Voorwaarden voor vervoer*
1. Het medisch noodpakket dient stof- en vocht dicht te zijn en te worden vervoerd onder beveiligde omstandigheden, zo mogelijk in de stuurhut; en

2. de exploitant dient ervoor te zorgen dat medische noodpakketten:

- i) periodiek worden geïnspecteerd teneinde zich er, voor zover mogelijk, van te vergewissen dat de inhoud in de voor het beoogde gebruik nodige toestand blijft; en
- ii) met regelmatige tussenpozen (in overeenstemming met de instructies op de etiketten) of wanneer de omstandigheden daartoe aanleiding geven, worden ververs.

OPS 1.760

Eerste-hulpszuurstof

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met druk-kajuit, op hoogten van meer dan 25 000 voet, wanneer de aanwezigheid van een lid van het kajuitpersoneel is vereist, tenzij het is voorzien van een voorraad zuurstof voor passagiers die om fysiologische redenen wellicht zuurstof nodig hebben na het wegvallen van de druk in de kajuit. De hoeveelheid zuurstof dient te worden berekend op basis van een gemiddelde debiet van ten minste drie liter per minuut per persoon bij Standaard Temperatuur Druk Droog (STPD) welke gedurende de gehele vlucht na wegvallen van de druk in de kajuit op kajuithoogten van meer dan 8 000 voet aan ten minste 2 % van de vervoerde passagiers, doch in geen geval voor minder dan één persoon, geleverd dient te worden. Er dient een voldoende aantal toedieningsapparaten aanwezig te zijn, doch in geen geval minder dan twee, alsmede een voorziening zodat het kajuitpersoneel eveneens toegang heeft tot de zuurstofvoorraad.
- b) De voor een bepaalde vlucht vereiste hoeveelheid eerste-hulpszuurstof dient te worden bepaald op basis van kajuitdrukhoogten en vluchtduur, rekening houdend met de voor elke vlucht en route vastgestelde vluchtuivoeringsprocedures.
- c) De geïnstalleerde zuurstofapparatuur dient in staat te zijn elke gebruiker te voorzien van ten minste vier liter per minuut (STPD). Er mogen voorzieningen worden getroffen om de zuurstofstroom te verminderen tot niet minder dan twee liter per minuut, STPD, op elke hoogte.

OPS 1.770

Aanvullende ademhalingszuurstof — Vliegtuigen met drukkajuit

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.770)

a) *Algemeen*

1. De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met drukkajuit op drukhoogten boven 10 000 voet tenzij het is voorzien van aanvullende zuurstofapparatuur welke in staat is de volgens deze paragraaf vereiste zuurstofvoorraden op te slaan en toe te dienen.
2. De vereiste hoeveelheid aanvullende zuurstof dient te worden bepaald op basis van kajuitdrukhoogte, vluchtduur en de aanname dat een storing in de kajuitdruk optreedt op de hoogte of het punt die/dat het meest kritiek is uit het oogpunt van zuurstofbehoefte, en dat na deze storing het vliegtuig daalt volgens de in het vlieghandboek vermelde procedures tot een voor de te vliegen route veilige hoogte waarbij de vlucht veilig kan worden voortgezet tot en met de landing.

3. Na een storing in de kajuitdruk dient te worden aangenomen dat de kajuitdrukhoogte gelijk is aan de drukhoogte van het vliegtuig, tenzij aan de Dienst wordt aangetoond dat geen enkele waarschijnlijke storing in de kajuit of de kajuitdrukinstallatie zal leiden tot een kajuitdrukhoogte gelijk aan de vlieghoogte. Onder deze omstandigheden mag de aangetoonde maximumkajuitdrukhoogte worden gebruikt als grondslag voor de bepaling van de zuurstofvoorraad.

b) Vereisten inzake zuurstofapparatuur en -voorziening

1. Leden van het stuurhutpersoneel

- i) Elk in de stuurhut dienstdoend lid van het stuurhutpersoneel dient voorzien te worden van aanvullende zuurstof conform bijlage 1. Indien alle in stuurhutstoelen gezeten personen vanuit de voorraad voor het stuurhutpersoneel van zuurstof worden voorzien, dienen zij voor de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als in de stuurhut dienstdoende leden van het stuurhutpersoneel. In een stuurhutstoel gezeten personen die niet van zuurstof worden voorzien vanuit de voorraad voor het stuurhutpersoneel, dienen voor wat betreft de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als passagiers.
- ii) Leden van het stuurhutpersoneel die niet vallen onder bovenstaande subparagraaf b) 1 i), dienen voor wat betreft de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als passagiers.
- iii) Zuurstofmaskers dienen zodanig te worden geplaatst dat zij binnen het directe bereik zijn van de leden van het stuurhutpersoneel terwijl zij op de hun toegewezen werkplek zitten.
- iv) Zuurstofmaskers voor gebruik door het stuurhutpersoneel in vliegtuigen met drukkajuit vliegend boven 25 000 voet dienen van een type te zijn dat snel kan worden opgezet.

2. Kajuitpersoneelsleden, extra bemanningsleden en passagiers

- i) Kajuitpersoneelsleden en passagiers dienen van zuurstof te worden voorzien conform bijlage 1, behalve wanneer onderstaande subparagraaf v) van toepassing is. Kajuitpersoneelsleden welke worden vervoerd boven het vereiste minimum aantal kajuitpersoneelsleden, alsmede extra bemanningsleden, dienen voor de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als passagiers.
- ii) Vliegtuigen bestemd voor gebruik op drukhoogten boven 25 000 voet dienen te zijn voorzien van voldoende reserve-aansluitpunten en maskers en/of voldoende draagbare zuurstofapparaten met maskers voor gebruik door alle vereiste leden van het kajuitpersoneel. De reserve-aansluitpunten en/of draagbare zuurstofapparaten dienen gelijkmatig over de kajuit te zijn verdeeld zodat de zuurstof direct beschikbaar is voor elk vereist kajuitpersoneelslid, ongeacht de plaats waar deze persoon zich bevindt op het moment dat de druk in de kajuit wegvalt.
- iii) Vliegtuigen bestemd voor gebruik op drukhoogten boven 25 000 voet dienen te zijn voorzien van zuurstoftoedienings-eenheden en daaraan verbonden zuurstofafgiftepunten waartoe elke inzittende, waar deze ook gezeten is, direct toegang heeft. Het totale aantal toedieningseenheden en aansluitpunten dient ten minste 10 % meer te bedragen dan het aantal

stoelen. De extra installaties dienen gelijkmatig over de kajuit te zijn verdeeld.

- iv) Vliegtuigen bestemd voor gebruik op drukhoogten boven 25 000 voet of welke, bij gebruik op of beneden 25 000 voet, niet veilig binnen vier minuten naar 13 000 voet kunnen dalen, en waarvoor het individuele Bewijs van Luchtwaardigheid voor het eerst is afgegeven op of na 9 november 1998, dienen te zijn voorzien van automatisch inzetbare zuurstofapparatuur dat direct ter beschikking staat aan elke inzittende, waar deze ook gezeten is. Het totale aantal toedieningseenheden en aansluitpunten dient ten minste 10 % meer te bedragen dan het aantal stoelen. De extra installaties dienen gelijkmatig over de kajuit te zijn verdeeld.
- v) De eisen ten aanzien van de zuurstofvoorziening als vermeld in bijlage 1, voor vliegtuigen die niet gecertificeerd zijn voor vluchten boven 25 000 voet, mogen worden verminderd tot de gehele vliegtijd bij kajuitdrukhoogten tussen 10 000 voet en 13 000 voet voor alle leden van het kajuitpersoneel en voor ten minste 10 % van de passagiers indien, op alle punten van de te vliegen route, het vliegtuig in staat is veilig binnen vier minuten te dalen naar een kajuitdrukhoogte van 13 000 voet.

OPS 1.775

Aanvullende zuurstof — Vliegtuigen zonder drukkajuit

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.775)

a) Algemeen

1. De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig zonder drukkajuit op hoogten boven 10 000 voet tenzij het is voorzien van aanvullende zuurstofapparatuur welke in staat is de vereiste zuurstofvoorraden op te slaan en toe te dienen.
2. De vereiste hoeveelheid aanvullende zuurstof voor levensonderhoud dient voor elke vlucht te worden bepaald op basis van de vlieghoogten en vluchtduur welke overeenstemmen met de vluchtuitvoeringsprocedures die voor de desbetreffende soort vlucht zijn vastgesteld in het vluchthandboek en met de te vliegen routes, alsmede met de in het vluchthandboek vermelde noodprocedures.
3. Een vliegtuig bestemd voor gebruik op drukhoogten boven 10 000 voet dient te zijn voorzien van apparatuur welke in staat is de vereiste zuurstofvoorraden op te slaan en toe te dienen.

b) Vereisten inzake zuurstofvoorziening

1. Leden van het stuurhutpersoneel

Elk in de stuurhut dienstdoend lid van het stuurhutpersoneel dient voorzien te worden van aanvullende zuurstof conform bijlage 1. Indien alle in stuurhutstoelen gezeten personen vanuit de voorraad voor het stuurhutpersoneel van zuurstof worden voorzien, dienen zij voor de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als in de stuurhut dienstdoende leden van het stuurhutpersoneel.

2. Leden van het kajuitpersoneel, extra bemanningsleden en passagiers

Leden van het kajuitpersoneel en passagiers dienen van zuurstof te worden voorzien conform bijlage 1. Kajuitpersoneelsleden welke worden vervoerd boven het vereiste minimum aantal kajuitpersoneelsleden, alsmede extra bemanningsleden, dienen voor de zuurstofvoorziening beschouwd te worden als passagiers.

OPS 1.780

Beschermende ademhalingsapparatuur voor de bemanning

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met drukkajuit of, na 1 april 2000, een vliegtuig zonder drukkajuit met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19 stoelen, tenzij:
- het is voorzien van apparatuur voor het beschermen van de ogen, neus en mond van elk in de stuurhut dienstdoend lid van het stuurhutpersoneel en dat in staat is gedurende een periode van niet minder dan 15 minuten zuurstof te leveren. De zuurstof voor deze beschermende ademhalingsapparatuur (PBE) mag afkomstig zijn van de aanvullende zuurstofbronnen vereist volgens OPS 1.770 b) 1 of OPS 1.775 b) 1. Bovendien, als het stuurhutpersoneel uit meer dan één persoon bestaat en geen kajuitpersoneel aan boord is, dient draagbare PBE aan boord te zijn voor het beschermen van de ogen, neus en mond van één lid van het stuurhutpersoneel en voor het leveren van ademhalingsgas gedurende een periode van niet minder dan 15 minuten; en
 - het is voorzien van voldoende draagbare PBE voor het beschermen van de ogen, neus en mond van alle voorgeschreven leden van het kajuitpersoneel en voor het leveren van ademhalingsgas gedurende een periode van niet minder dan 15 minuten.
- b) PBE bestemd voor gebruik door het stuurhutpersoneel dient in de stuurhut te zijn geplaatst en gemakkelijk bereikbaar te zijn voor onmiddellijk gebruik door elk vereist lid van het stuurhutpersoneel op de hem toegewezen werkplek.
- c) PBE bestemd voor gebruik door kajuitpersoneel dient geïnstalleerd te zijn in de directe nabijheid van elke werkplek van vereiste kajuitpersoneelsleden.
- d) Een extra, gemakkelijk bereikbare, draagbare PBE dient aanwezig te zijn bij of in de buurt van de handbrandblusapparaten vereist volgens OPS 1.790 c) en d), met dien verstande dat als de brandblusser zich in een vrachtkompartiment bevindt, de PBE bevestigd moet zijn buiten dat compartiment doch dicht bij de ingang daarvan.
- e) Bij het gebruik mag de PBE de communicatie als vereist volgens OPS 1.685, OPS 1.690, OPS 1.810 en OPS 1.850 niet verhinderen.

OPS 1.790

Handbrandblusapparaten

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij dit is voorzien van handbrandblusapparaten voor gebruik in bemannings- en passagierscompartimenten en, voor zover van toepassing, vrachtruimen en boordkeukens volgens onderstaande voorschriften.

- a) Het soort en de hoeveelheid blusmiddel dienen geschikt te zijn voor de soorten brand die kunnen optreden in het compartiment waar

voor de blusser is bestemd en dienen, voor personencompartimenten, de kans op vorming van giftige gasconcentraties zoveel mogelijk te beperken.

- b) Ten minste één handbrandblusapparaat dat Halon 1211 (broomchloordifluor-methaan, CBrClF₂) of een gelijkwaardig blusmiddel gebruikt, dient op een gemakkelijk bereikbare plaats in de stuurhut te zijn geplaatst voor gebruik door het stuurhutpersoneel.
- c) Ten minste één handbrandblusapparaat dient te zijn geplaatst in of in de directe nabijheid van elke boordkeuken welke niet op het hoofd-passagiersdek is gelegen.
- d) Ten minste één gemakkelijk bereikbare handbrandblusapparaat dient beschikbaar te zijn voor gebruik in elk Klasse A- of Klasse B-vracht- of bagageruim en in elk Klasse E-vrachtruim dat toegankelijk is voor bemanningsleden tijdens de vlucht; en
- e) ten minste het volgende aantal handbrandblusapparaten dient gemakkelijk bereikbaar in het (de) passagierscompartiment(en) te zijn geplaatst:

Maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie	Aantal blussers
7 tot 30	1
31 tot 60	2
61 tot 200	3
201 tot 300	4
301 tot 400	5
401 tot 500	6
501 tot 600	7
601 of meer	8

Als er meer dan twee blussers zijn vereist, moeten deze gelijkmatig over het passagierscompartiment zijn verdeeld.

- f) Ten minste één van de voorgeschreven brandblussers in het passagierscompartiment van een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van ten minste 31 en niet meer dan 60, en ten minste twee van de brandblussers in het passagierscompartiment van een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van 61 of meer dient Halon 1211 (broomchloordifluor-methaan, CBrClF₂) als blusmiddel te bevatten.

OPS 1.795

Bijlen en breekijzers

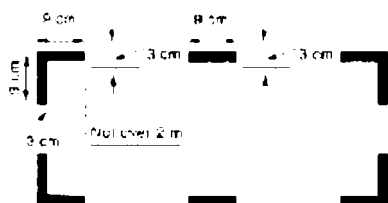
- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met een maximum gecertificeerde startmassa van meer dan 5 700 kg of een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen stoelen, tenzij het is voorzien van ten minste één bijl of breekijzer, in de stuurhut geplaatst. Indien de maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie meer dan 200 bedraagt, dient een extra bijl of breekijzer te worden meegevoerd en in de omgeving van de achterste boordkeuken te worden geplaatst.

- b) Bijlen en breekijzers welke in het passagierscompartiment zijn geplaatst, mogen niet zichtbaar zijn voor de passagiers.

OPS 1.800

Markering van openhakplaatsen

De exploitant dient ervoor te zorgen dat, indien bepaalde delen van de romp zijn aangemerkt als zijnde geschikt om in geval van nood te worden opgehaakt door reddingsploegen, deze delen zijn gemarkeerd als hieronder beschreven. De kleur van deze merktekens dient rood of geel te zijn, en indien nodig dienen zij van een witte rand te zijn voorzien zodat zij afsteken tegen de achtergrond. Indien de onderlinge afstand tussen hoekmerktekens meer dan twee meter bedraagt dienen hier tussen lijnen van 9 cm × 3 cm zodanig te worden aangebracht dat de afstand tussen twee opeenvolgende merktekens niet meer dan twee meter bedraagt.

OPS 1.805

Hulpmiddelen voor noodevacuatie

- a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig met passagiersnooduitgangen waarvan de drempelhoogte:

- meer dan 1,83 m (6 voet) boven de grond ligt als het vliegtuig op de grond staat met het onderstel uit; of
- meer dan 1,83 meter (6 voet) boven de grond zou liggen na het bezwijken, of niet uitklappen, van een of meer poten van het onderstel en waarvoor de eerste aanvraag voor een typecertificaat is ingediend op of na 1 april 2000,

tenzij elke uitgang waarop subparagraaf 1 of 2 betrekking heeft, is voorzien van apparatuur of inrichtingen welke de passagiers en bemanning in staat stellen veilig de grond te bereiken in geval van nood.

- b) Deze apparatuur of inrichtingen behoeven niet aanwezig te zijn bij uitgangen boven vleugels indien de plek, op de vliegtuigconstructie, die is aangewezen als eindpunt van de vluchtroute minder dan 1,83 m (6 voet) boven de grond ligt terwijl het vliegtuig op de grond staat, met het onderstel uit en de kleppen in de startstand, ofwel in de landingsstand als deze hoger boven de grond ligt.

- c) In vliegtuigen waarvoor een aparte nooduitgang voor de bemanning is vereist en:

- waarbij het laagste punt van de nooduitgang meer dan 1,83 m (6 voet) boven de grond ligt met het onderstel uit; of
- waarvoor de eerste aanvraag voor een typecertificaat is ingediend op of na 1 april 2000, en waarbij het laagste punt van de nood-

uitgang meer dan 1,83 meter boven de grond zou liggen na het bezwijken, of niet uitklappen, van een of meer poten van het onderstel,

dient een inrichting aanwezig te zijn waarmee alle leden van het stuurhutpersoneel in geval van nood veilig naar de grond kunnen afdalen.

OPS 1.810

Megafoons

De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig dat een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie heeft van meer dan 60 en dat een of meer passagiers vervoert tenzij het is voorzien van draagbare, op batterijen werkende megafoons voor gebruik door bemanningsleden tijdens een noodevacuatie, in de volgende hoeveelheden.

- Voor elk passagiersdek:

Passagierscapaciteit	Vereist aantal megafoons
61 tot 99	1
100 of meer	2

- Voor vliegtuigen met meer dan een passagiersdek is, in alle gevallen waarin de totale passagierscapaciteit meer dan 60 bedraagt, ten minste één megafoon vereist.

OPS 1.815

Noodverlichting

- a) De exploitant mag geen passagiers vervoeren met een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen tenzij het is voorzien van een noodverlichtingsinstallatie met een eigen stroomvoorziening, als hulpmiddel bij het ontruimen van het vliegtuig. De noodverlichtingsinstallatie dient het volgende te omvatten.

- Voor vliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19:

- bronnen van alomverlichting van de kajuit;
- binnenverlichting in de omgeving van gelijkvloerse nooduitgangen; en
- verlichte opschriften ter markering en aanwijzing van nooduitgangen.

- Voor vliegtuigen waarvoor het typecertificaat of gelijkwaardig document is aangevraagd vóór 1 mei 1972, en tijdens het vliegen bij nacht, noodverlichting aan de buitenzijde van het vliegtuig bij alle uitgangen boven de vleugel, en bij alle uitgangen waar hulpmiddelen voor het afdalen naar de grond zijn vereist.

v) Voor vliegtuigen waarvoor het typecertificaat of gelijkwaardig document is aangevraagd op of na 1 mei 1972, en tijdens het vliegen bij nacht, noodverlichting aan de buitenzijde van het vliegtuig bij alle passagiersnooduitgangen.

vi) Voor vliegtuigen waarvoor het typecertificaat voor het eerst op of na 1 januari 1958 is afgegeven, een vloernabij vluchtroutemarkeringssysteem in het (de) passagierscompartiment(en).

2. Voor vliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van 19 of minder en welke gecertificeerd zijn volgens JAR-23 of JAR-25 of de van toepassing zijnde voorschriften voor normale, utiliteits-, acrobatische en pendelvliegtuigen:

i) bronnen van alomverlichting van de kajuit;

ii) binnenverlichting in de omgeving van nooduitgangen; en

iii) verlichte opschriften ter markering en aanwijzing van nooduitgangen.

3. Voor vliegtuigen met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van 19 of minder en welke niet zijn gecertificeerd volgens JAR-23 of JAR-25 of de van toepassing zijnde voorschriften voor normale, utiliteits-, acrobatische en pendelvliegtuigen, bronnen van alomverlichting van de kajuit.

b) Na 1 april 1998 mag een exploitant geen passagiers vervoeren bij nacht met een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van negen of minder tenzij de kajuit is voorzien van een bron van alomverlichting als hulpmiddel bij het ontruimen van het vliegtuig. Het systeem mag gebruik maken van lichtkoepels of andere lichtbronnen welke reeds in het vliegtuig zijn geïnstalleerd en welke blijven werken nadat de accu van het vliegtuig is uitgeschaald.

OPS 1.820

Automatische plaatsaanduidende noodzender

a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij het is uitgerust met een automatische plaatsaanduidende noodzender (ELT) die op zodanige wijze aan het vliegtuig is bevestigd dat er een zo groot mogelijke kans is dat de ELT een waarneembaar signaal uitzendt in geval dat het vliegtuig neerstort en een zo klein mogelijke kans dat de ELT op enig ander tijdstip uitzendt.

b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de ELT kan zenden op de noodfrequenties voorgeschreven in ICAO Annex 10.

OPS 1.825

Zwemvesten

a) Landvliegtuigen

De exploitant mag geen gebruik maken van een landvliegtuig:

1. boven water en op meer dan 50 zeemijlen afstand van de kust; of

2. indien de start of landing plaatsvindt op een luchtvaartterrein waar de start- of naderingsvliegbaan zodanig boven water is gelegen dat in geval van een ongeluk er een grote kans bestaat dat een noodlanding op het water moet worden gemaakt,

tenzij het is voorzien van zwemvesten met opsporingslicht voor elke persoon aan boord. Elk zwemvest dient te zijn opgeborgen op een plaats die gemakkelijk bereikbaar is vanuit de zit- of ligplaats van de persoon voor wie het is bedoeld. Zwemvesten voor zuigelingen mogen worden vervangen door andere goedgekeurde drijfmiddelen voorzien van opsporingslicht.

b) Water- en amfibievliegtuigen

De exploitant mag geen gebruik maken van een water- of amfibievliegtuig tenzij het is voorzien van zwemvesten met een opsporingslicht, voor elke persoon aan boord. Elk zwemvest dient te zijn opgeborgen op een plaats die gemakkelijk bereikbaar is vanuit de zit- of ligplaats van de persoon voor wie het is bedoeld. Zwemvesten voor zuigelingen mogen worden vervangen door andere goedgekeurde drijfmiddelen voorzien van opsporingslicht.

OPS 1.830

Reddingsvloten en overlevings-ELT's voor langere vluchten boven water

a) De exploitant mag geen vluchten over water uitvoeren als de afstand tot een stuk land dat geschikt is voor een noodlanding groter is dan die, die overeenkomt met:

1. 120 minuten bij kruissnelheid, of 400 zeemijl als dit minder is, voor vliegtuigen die, na uitval van de kritieke motor(en) op enig punt van de route of geplande uitwijkroutes, in staat zijn door te vliegen naar een luchtvaartterrein; of

2. 30 minuten bij kruissnelheid of 100 zeemijl als dit minder is, voor alle andere vliegtuigen, tenzij de hieronder in subparagrafen b) en c) omschreven uitrusting aan boord is.

b) Voldoende reddingsvloten voor alle personen aan boord. Tenzij extra vloten van voldoende capaciteit aanwezig zijn, dient het drijfvermogen en de zitruimte boven de nominale capaciteit van de vloten voldoende te zijn om alle inzittenden van het vliegtuig te kunnen herbergen bij verlies van één vlot van de grootste nominale capaciteit. De reddingsvloten dienen te zijn voorzien van:

1. een opsporingslicht; en

2. de voor de uitvoering van vlucht aangewezen levensreddende uitrusting, met inbegrip van middelen om in leven te blijven; en

c) ten minste twee automatische plaatsaanduidende noodzenders voor overlevenden (ELT-S) welke kunnen zenden op de noodfrequenties voorgeschreven in ICAO Annex 10, Deel V, Hoofdstuk 2.

OPS 1.835

Overlevingsuitrusting

De exploitant mag geen vluchten uitvoeren over gebieden waar opsporing en redding bijzonder moeilijk zouden zijn tenzij het vliegtuig is voorzien van de volgende uitrusting.

- a) Signaaluitrusting waarmee de in ICAO bijlage 2 beschreven pyrotechnische noodsignalen kunnen worden gemaakt.
- b) Ten minste één automatische plaatsaanduidende noodzender voor overlevenden (ELT-S) welke kan zenden op de noodfrequenties voorgeschreven in ICAO bijlage 10, Deel V, Hoofdstuk 2.
- c) Extra overlevingsuitrusting voor de te vliegen route, rekening houdend met het aantal personen aan boord;

met dien verstande dat de in subparagraaf c) genoemde uitrusting niet aan boord hoeft te zijn als het vliegtuig ofwel:

1. binnen een afstand blijft tot een gebied waar opsporing en redding niet bijzonder moeilijk is welke overeenkomt met:
 - i) 120 minuten bij kruissnelheid met één uitgevallen motor voor vliegtuigen die, na uitval van de kritieke motor(en) op enig punt van de route of geplande uitwijkroutes, in staat zijn door te vliegen naar een luchtvaartterrein; of
 - ii) 30 minuten bij kruissnelheid voor alle andere vliegtuigen,
- of,
2. voor vliegtuigen gecertificeerd volgens JAR-25 of gelijkwaardig, binnen een afstand blijft van een gebied dat geschikt is voor het maken van een noodlanding overeenkomend met 90 minuten bij kruissnelheid.

OPS 1.840

Uitrusting water- en amfibievliegtuigen (diversen)

De exploitant mag geen gebruik maken van een water- of amfibievliegtuig op water tenzij het is voorzien van:

1. een anker en andere uitrusting welke nodig is voor het aanmeren, verankeren of manoeuvreren van het vliegtuig op water, dat in overeenstemming is met de grootte, het gewicht en de manoeuvre-eigenschappen van het vliegtuig; en
2. uitrusting om de geluidssignalen te kunnen produceren welke zijn voorgeschreven in de internationale regels voor het voorkomen van botsingen op zee, waar van toepassing.

Bijlage 1 bij OPS 1.770

Zuurstof — Minimumeisen voor aanvullende zuurstof voor vliegtuigen met drukkaait tijdens en direct na een nooddaling (Noot 1)

Tabel 1

a)	b)
Voorraad voor:	Duur en kajuitdrukhoogte
1. Alle personeelsleden die zijn gezeten op stuurhutstoelen en in de stuurhut dienst doen	De gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 13 000 voet en de gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer dan 10 000 voet doch niet meer dan 13 000 voet bedraagt na de eerste 30 minuten op die hoogten, doch in ieder geval niet minder dan: i) 30 minuten voor vliegtuigen die gecertificeerd zijn om te vliegen op hoogten tot 25 000 voet (Noot 2) ii) twee uur voor vliegtuigen die gecertificeerd zijn om te vliegen op hoogten boven 25 000 voet (Noot 3)
2. Alle vereiste leden van het kajuitpersoneel	De gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 13 000 voet doch niet minder dan 30 minuten (Noot 2), en de gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 10 000 voet doch niet meer dan 13 000 voet na de eerste 30 minuten op deze hoogten.
3. 100 % van de passagiers (Noot 5)	10 minuten, of de gehele vliegduur als dit meer is, wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 15 000 voet (Noot 4).
4. 30 % van de passagiers (Noot 5)	De gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 14 000 voet doch niet meer dan 15 000 voet.
5. 10 % van de passagiers (Noot 5).	De gehele vliegduur wanneer de kajuitdrukhoogte meer is dan 10 000 voet doch niet meer dan 14 000 voet na de eerste 30 minuten op deze hoogten.

Noot 1: De aanwezige voorraad dient rekening te houden met de kajuitdrukhoogte en de daalcurve voor de betreffende routes.

Noot 2: De vereiste minimumvoorraad is de hoeveelheid zuurstof die nodig is voor een daling bij constante daalsnelheid vanaf de hoogste gecertificeerde vlieghoogte van het vliegtuig tot 10 000 voet in 10 minuten en gevolgd door 20 minuten op 10 000 voet.

Noot 3: De vereiste minimumvoorraad is de hoeveelheid zuurstof die nodig is voor een daling bij constante daalsnelheid vanaf de hoogste gecertificeerde vlieghoogte van het vliegtuig tot 10 000 voet in 10 minuten en gevolgd door 110 minuten op 10 000 voet. De zuurstof vereist in OPS 1.780 a) 1 mag worden meegeteld bij het bepalen van de vereiste voorraad.

Noot 4: De vereiste minimumvoorraad is de hoeveelheid zuurstof die nodig is voor een daling bij constante daalsnelheid vanaf de hoogste gecertificeerde vlieghoogte van het vliegtuig tot 15 000 voet.

Noot 5: Voor de toepassing van deze tabel wordt met „passagiers” bedoeld de werkelijk vervoerde passagiers met inbegrip van zuigelingen.

Bijlage 1 bij OPS 1.775

Aanvullende zuurstof voor vliegtuigen zonder drukkajuit

Tabel 1

a)	b)
Vorraad voor:	Duur en drukhoogte
1. Alle personeelsleden die zijn gezeten op stuurhutstoelen en in de stuurhut dienst doen	De gehele vliegduur bij drukhoogten boven 10 000 voet
2. Alle vereiste leden van het kajuitpersoneel	De gehele vliegduur bij drukhoogten boven 13 000 voet en voor elke periode van meer dan 30 minuten bij drukhoogten boven 10 000 voet doch niet hoger dan 13 000 voet
3. 100 % van de passagiers (zie Noot)	De gehele vliegduur bij drukhoogten boven 13 000 voet.
4. 10 % van de passagiers (zie Noot)	De gehele vliegduur na 30 minuten bij drukhoogten boven 10 000 voet doch niet meer dan 13 000 voet.

Noot: Voor de toepassing van deze tabel wordt met „passagiers” bedoeld de werkelijk vervoerde passagiers met inbegrip van zuigelingen onder de twee jaar.

SUBDEEL L

COMMUNICATIE- EN NAVIGATIEAPPARATUUR

OPS 1.845

Algemene inleiding

- De exploitant dient ervoor te zorgen dat niet aan een vlucht wordt begonnen tenzij de volgens dit subdeel vereiste communicatie- en navigatieapparatuur:
- goedgekeurd en geïnstalleerd is conform de daarop van toepassing zijnde eisen, met inbegrip van de norm voor minimumprestaties en de operationele en luchtwaardigheidsvoorschriften;
- zodanig is geïnstalleerd dat het uitvallen van één voor de communicatie en/of navigatie vereist apparaat niet leidt tot het uitvallen van een ander voor de communicatie of navigatie vereist apparaat;
- in bedrijfsgereede toestand verkeert voor de uit te voeren vluchtsoort, tenzij anders vermeld in de minimumuitrustingslijst (zie OPS 1.030); en
- zodanig is opgesteld dat, indien een apparaat tijdens de vlucht vanaf de werkplek moet worden gebruikt door een lid van het stuurhutpersoneel, dit apparaat gemakkelijk vanaf die werkplek kan worden bediend. Wanneer één apparaat door meerdere leden van het stuurhutpersoneel moet worden gebruikt, dient het zodanig geïnstalleerd te worden dat het gemakkelijk bediend kan worden vanaf elke werkplek waar bediening van het apparaat is vereist.

- De minimumprestatienormen voor communicatie- en navigatieapparatuur zijn die welke worden voorgeschreven in de toepasselijke Joint Technical Standard Orders (JTSO) zoals vermeld in JAR-TSO, tenzij andere prestatienormen worden voorgeschreven in de operationele en luchtwaardigheidsvoorschriften. Communicatie- en navigatieapparatuur die op de datum van invoering van OPS aan andere ontwerp- en prestatiespecificaties dan JTSO voldoet, mag in gebruik blijven of geïnstalleerd worden, tenzij in dit subdeel aanvullende eisen worden gesteld.

Communicatie- en navigatieapparatuur die reeds is goedgekeurd behoeft niet te voldoen aan een herziene JTSO of een andere herziene specificatie, tenzij voorschriften met terugwerkende kracht worden ingesteld.

OPS 1.850

Radioapparatuur

- De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij het is uitgerust met de voor de soort vlucht vereiste radioapparatuur.
- Indien volgens dit subdeel twee onafhankelijke (afzonderlijke en volledige) radiosystemen zijn vereist, dient elk systeem een afzonderlijk antennesysteem te hebben, tenzij niet-draadantennes met rigide ondersteuning of andere antennesystemen met gelijkwaardige betrouwbaarheid worden gebruikt, in welk geval slechts één antenne is vereist.
- De radiocommunicatieapparatuur welke is vereist om te voldoen aan bovenstaande paragraaf a) dient tevens te voorzien in communicatie op de noodfrequentie voor luchtvaartradioverkeer (121,5 MHz).

OPS 1.855

Audio-schakelpaneel

De exploitant mag geen IFR-vluchten uitvoeren tenzij het vliegtuig is uitgerust met een audio-schakelpaneel dat bereikbaar is voor elk lid van het stuurhutpersoneel.

OPS 1.860

Radioapparatuur voor VFR-vluchten langs routes waarbij de navigatie is gebaseerd op visuele oriëntatiepunten

De exploitant mag geen VFR-vluchten uitvoeren op routes waar aan de hand van visuele oriëntatiepunten kan worden genavigeerd, tenzij het is voorzien van de radioapparatuur (communicatie- en SSR-beantwoordingsapparatuur) welke onder normale bedrijfsomstandigheden nodig is om:

- te communiceren met de ter zake dienende grondstations;
- te communiceren met de ter zake dienende verkeersleidingsfaciliteiten vanaf elk punt binnen het verkeersleidingsgebied waarin vluchten zijn voorgenomen;
- meteorologische informatie te ontvangen; en
- antwoord te geven op SSR-onderzoekingen zoals vereist op de te vliegen route.

OPS 1.865

Communicatie- en navigatieapparatuur voor IFR-vluchten, of VFR-vluchten langs routes waar de navigatie niet is gebaseerd op visuele oriëntatiepunten

a) De exploitant mag geen IFR-vluchten uitvoeren, of VFR-vluchten op routes waar de navigatie niet is gebaseerd op visuele oriëntatiepunten, tenzij het gebruikte vliegtuig is voorzien van de communicatie- en navigatieapparatuur conform de eisen van de luchtverkeersdiensten in het (de) gebied(en) waarin de vlucht plaatsvindt.

b) *Radioapparatuur*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de radioapparatuur ten minste het volgende omvat.

1. Twee onafhankelijke radiocommunicatiesystemen welke onder normale bedrijfsomstandigheden nodig zijn om te communiceren met een ter zake dienend grondstation vanuit elk punt op de route met inbegrip van uitwijkroutes.
2. SSR-beantwoordingssystemen zoals vereist op de te vliegen route.

c) *Navigatieapparatuur*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de navigatieapparatuur:

1. ten minste het volgende omvat.

- i) Eén VOR-ontvanger, één ADF-systeem, één DME.
- ii) Eén ILS of MLS daar waar ILS of MLS vereist is voor de naderingsnavigatie.
- iii) Eén installatie voor het ontvangen van merkbakensignalen daar waar een merkbaken vereist is voor de naderingsnavigatie.
- iv) Een RNAV-systeem wanneer RNAV (area navigation) vereist is voor de te vliegen route.
- v) Een extra DME-systeem op elke route, of deel daarvan, waar de navigatie alleen op DME-signalen is gebaseerd.
- vi) Een extra VOR-ontvanger op elke route, of deel daarvan, waar de navigatie alleen op VOR-signalen is gebaseerd.
- vii) Een ADF-systeem op elke route, of deel daarvan, waar de navigatie alleen op NDB-signalen is gebaseerd; of

2. voldoet aan de navigatieprestatie-eisen (RNP) die gelden in het luchtruim waarin worden gevlogen.

d) De exploitant mag gebruik maken van een vliegtuig dat niet is voorzien van de in bovenstaande subparagraaf(en) a) 5 en/of a) 6 vermelde navigatieapparatuur mits het is voorzien van andere apparatuur die voor de te vliegen route is goedgekeurd door de Dienst. De betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van deze andere apparatuur dient een veilige navigatie mogelijk te maken op de voorgenomen route.

OPS 1.870

Aanvullende navigatieapparatuur voor vluchten in MNPS-luchtruim

a) De exploitant mag geen vluchten uitvoeren in MNPS-luchtruimte tenzij het vliegtuig is voorzien van navigatieapparatuur die voldoet aan de minimumspecificaties inzake navigatieprestatie zoals voorgeschreven in ICAO Doc 7030 in de vorm van regionale aanvullende procedures.

b) De volgens deze paragraaf vereiste navigatieapparatuur dient zichtbaar te zijn voor elke piloot op zijn eigen werkplek en dient van daaruit te kunnen worden gebruikt.

c) Voor vluchten zonder beperkingen in MNPS-luchtruimte dient een vliegtuig te zijn voorzien van twee onafhankelijke langeafstands-navigatiesystemen (LRNS).

d) Voor vluchten in MNPS-luchtruimte langs aangekondigde speciale routes dient een vliegtuig te zijn voorzien van één langeafstands-navigatiesysteem (LRNS), tenzij anders vermeld.

OPS 1.872

Apparatuur voor vluchtuitvoering in gedefinieerde luchtruimte met verminderde verticale-separatieminima (RVSM)

(Zie ook OPS 1.241)

De exploitant dient ervoor te zorgen dat vliegtuigen die in RVSM-luchtruimte worden gebruikt zijn uitgerust met:

1. twee onafhankelijke hoogtemeldingssystemen;
2. een hoogtemeldingssysteem;
3. een automatisch hoogteregelingssysteem; en
4. een SSR-beantwoorder met een hoogtemeldingssysteem dat verbonden kan worden met het hoogtemetingssysteem dat gebruikt wordt bij het handhaven van de hoogte.

SUBDEEL M

VLEGTUIGONDERHOUD

OPS 1.875

Algemeen

a) De exploitant mag geen gebruik maken van een vliegtuig tenzij het onderhouden en voor gebruik vrijgegeven wordt door een organisatie die daarvoor goedgekeurd/geaccepteerd is volgens JAR-145, met dien verstande dat direct aan de vlucht voorafgaande inspecties niet noodzakelijkerwijs door de JAR-145 organisatie behoeven te worden uitgevoerd.

- b) Dit subdeel omschrijft de eisen inzake vliegtuigonderhoud waaraan moet worden voldaan voor naleving van het in OPS 1.180 bepaalde inzake de vergunning tot vluchtuitvoering.

OPS 1.880

Begripsbepalingen

De volgende definities uit JAR-145 zijn van toepassing op dit subdeel:

- a) Direct aan de vlucht voorafgaande inspectie: de inspectie, die direct voor de vlucht wordt uitgevoerd teneinde zeker te stellen, dat het vliegtuig geschikt is voor de voorgenomen vlucht. Deze inspectie omvat niet het herstellen van defecten.
- b) Goedgekeurde norm: een door de autoriteit goedgekeurde fabricage-/ontwerp-/onderhouds-/kwaliteitsnorm.
- c) Goedgekeurd door de autoriteit : direct goedgekeurd door de autoriteit of in overeenstemming met een door de autoriteit goedgekeurde procedure.

OPS 1.885

Aanvragen en verkrijgen van goedkeuring voor het onderhoudssysteem van de exploitant

- a) Voor het verkrijgen van goedkeuring voor het onderhoudssysteem dient de aanvrager voor de eerste afgifte, wijziging en verlenging van een VTV de in OPS 1.185 b) vermelde documenten over te leggen.
- b) Degene die eerste afgifte, wijziging en verlenging van een VTV aanvraagt, voldoet aan de eisen van dit subdeel, en de nodige documentatie van een naar behoren volgens JAR-145 goedgekeurde/geaccepteerde onderhoudsorganisatie voorlegt, heeft recht op goedkeuring van het onderhoudssysteem door de Dienst.

Noot: Nauwkeurig omschreven vereisten worden gegeven in OPS 1.180 a) 3) en 1.180 b), en in OPS 1.185.

OPS 1.890

Verantwoordelijkheid voor het onderhoud

- a) De exploitant dient zorg te dragen voor de luchtwaardigheid van het vliegtuig en het functioneren van zowel operationele als nooduitrusting door:
1. het uitvoeren van direct aan de vlucht voorafgaande inspecties;
 2. het herstellen — in overeenstemming met goedgekeurde normen — van elk defect en elke beschadiging welke invloed heeft op de vliegveiligheid, rekening houdend met de minimumuitrustingslijst en de configuratie-afwijklingslijst indien beschikbaar voor het betreffende vliegtuigtype;
 3. het uitvoeren van alle onderhoud conform het in OPS 1.910 vermelde goedgekeurde vliegtuigonderhoudsprogramma van de exploitant;

4. het analyseren van de doeltreffendheid van het goedgekeurde vliegtuigonderhoudsprogramma van de exploitant;

5. het uitvoeren van elke operationele richtlijn, luchtwaardigheidsrichtlijn en alle andere vereisten voor permanente luchtwaardigheid welke door de Dienst verplicht zijn gesteld; en

6. het uitvoeren van modificaties conform een goedgekeurde norm en, voor niet-verplichte modificaties, het vaststellen van vergelijkbare toetsingscriteria.

- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het Bewijs van Luchtwaardigheid voor elk vliegtuig dat hij in bedrijf heeft, geldig blijft voor wat betreft:

1. de eisen in bovenstaande subparagraaf a);

2. de eventuele in het Bewijs vermelde verlooptdatum; en

3. alle andere in het Bewijs vermelde onderhoudseisen.

- c) De naleving van de in bovenstaande subparagraaf a) vermelde eisen dient plaats te vinden volgens voor de Dienst aanvaardbare procedures.

OPS 1.895

Onderhoudsbeheer

- a) Voor het voldoen aan de bepalingen van OPS 1.890 a) 2, 3, 5 en 6 heeft een exploitant de ter zake dienende goedkeuring volgens JAR-145 nodig, tenzij de Dienst ervan overtuigd is dat het onderhoud kan worden uitbesteed aan een geschikte, volgens JAR-145 goedgekeurde/geaccepteerde organisatie.

- b) De exploitant dient een voor de Dienst aanvaardbare persoon of groep personen in dienst te hebben die erop toeziet/toezien dat alle onderhoud op tijd wordt uitgevoerd volgens een goedgekeurde norm en wel zodanig dat wordt voldaan aan de eisen in OPS 1.890 met betrekking tot de verantwoordelijkheid voor het onderhoud, en die toeziet/toezien op het functioneren van het volgens OPS 1.900 vereiste kwaliteitssysteem. Deze persoon c.q. de leidinggevende persoon is de aangewezen functionaris als genoemd in OPS 1.175 i) 2.

- c) Als een exploitant niet de ter zake dienende JAR-145-goedkeuring heeft, dient een regeling te worden getroffen met een dergelijke organisatie om uitvoering te geven aan de eisen vermeld in OPS 1.890 a) 2, 3, 5 en 6. Er dient een schriftelijk onderhoudscontract te worden afgesloten tussen de exploitant en de volgens JAR-145 goedgekeurde/geaccepteerde onderhoudsorganisatie, waarin de in OPS 1.890 a) 2, 3, 5 en 6 vermelde functies nader worden ingevuld en waarin de ondersteuning van de kwaliteitsfuncties van OPS 1.900 wordt vastgelegd. Dit contract, alsmede alle wijzigingen daarin, dient voor de Dienst aanvaardbaar te zijn. De Dienst behoeft niet te worden geïnformeerd over de commerciële aspecten van het onderhoudscontract.

- d) De exploitant dient geschikte kantoorruiimte op een geschikte plaats ter beschikking te stellen aan de in bovenstaande subparagraaf b) genoemde personen.

OPS 1.900

Kwaliteitssysteem

- a) Met betrekking tot het onderhoud dient het volgens OPS 1.035 vereiste kwaliteitssysteem van de exploitant bovendien ten minste erop toe te zien dat:
1. de activiteiten van OPS 1.890 worden uitgevoerd volgens de geaccepteerde procedures;
 2. al het uitbestede onderhoud in overeenstemming met het contract wordt uitgevoerd; en
 3. de eisen in dit subdeel permanent worden nageleefd.
- b) Voor zover de exploitant is goedgekeurd volgens JAR-145, mag het kwaliteitssysteem gecombineerd worden met het systeem dat volgens JAR-145 is vereist.

OPS 1.905

Door de exploitant opgestelde beschrijving van het onderhoudsbeheer

- a) De exploitant dient een beschrijving van het onderhoudsbeheer over te leggen waarin nadere informatie wordt gegeven over de organisatiestructuur, waaronder:
1. de aangewezen functionaris die verantwoordelijk is voor het volgens OPS 1.175 i) 2 vereiste onderhoudssysteem en de in OPS 1.895 b) genoemde persoon, of groep personen;
 2. de procedures die moeten worden gevolgd om te voldoen aan de onderhoudsverantwoordelijkheid van OPS 1.890 en de kwaliteitsfuncties van OPS 1.900, met dien verstande dat, voor zover de exploitant de ter zake dienende JAR-145 goedkeuring heeft als onderhoudsorganisatie, deze informatie mag worden opgenomen in de toelichting voor JAR-145.
- b) De door de exploitant opgestelde beschrijving van het onderhoudsbeheer, en alle latere wijzigingen daarin, dienen door de Dienst te worden goedgekeurd.

OPS 1.910

Vliegtuigonderhoudsprogramma van de exploitant

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vliegtuig volgens het vliegtuigonderhoudsprogramma van de exploitant wordt onderhouden. Het programma dient nadere informatie te bevatten over alle uit te voeren onderhoudswerkzaamheden, met inbegrip van de frequentie daarvan. Het programma dient een betrouwbaarheidsprogramma te omvatten als de Dienst bepaalt dat dit noodzakelijk is.
- b) Het vliegtuigonderhoudsprogramma van een exploitant, en alle latere wijzigingen daarin, dienen door de Dienst te worden goedgekeurd.

OPS 1.915

Het technisch journaal van de exploitant

- a) De exploitant dient gebruik te maken van een systeem van technische journaals dat voor elk vliegtuig de volgende informatie bevat.
1. Alle vluchtinformatie die benodigd is om de vliegveiligheid te kunnen blijven garanderen.
 2. Het geldende certificaat van vrijgave voor gebruik van het vliegtuig.
 3. De geldende onderhoudsverklaring, met vermelding van de staat van onderhoud van het vliegtuig en de volgende periodieke of bijzondere onderhoudsbeurt, met dien verstande dat de Dienst ermee kan instemmen dat de onderhoudsverklaring elders wordt bewaard.
 4. Alle nog niet verholpen gebreken welke invloed hebben op het gebruik van het vliegtuig; en
 5. aanwijzingen, voor zover nodig, met betrekking tot afspraken over ondersteuning bij het onderhoud.
- b) Het technisch journaal, en alle latere wijzigingen daarin, dient/dienen door de Dienst te worden goedgekeurd.

OPS 1.920

Registratie van het onderhoud

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het technisch journaal bewaard blijft gedurende 24 maanden na de datum van de laatste aantekening daarin.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat er een systeem is vastgesteld om de volgende gegevens in een voor de Dienst aanvaardbare vorm te bewaren gedurende de vermelde perioden.
1. Alle gedetailleerde onderhoudsgegevens met betrekking tot het vliegtuig en elke aan het vliegtuig gemonteerde component: 24 maanden nadat het vliegtuig of de component voor gebruik werd vrijgegeven.
 2. De totale tijd c.q. het aantal vluchten van het vliegtuig en alle onderdelen daarvan met beperkte levensduur: 12 maanden nadat het vliegtuig definitief uit dienst is genomen.
 3. De tijd c.q. het aantal vluchten sinds de laatste revisie van het vliegtuig of van de component waarvoor een revisie-levensduur geldt: totdat de revisie van het vliegtuig of de component achterhaald is doordat een nieuwe revisie van gelijkwaardige aard en omvang heeft plaatsgevonden.
 4. De huidige inspectiestatus van het vliegtuig waaruit kan worden opgemaakt of het goedgekeurde onderhoudsprogramma van de exploitant is nageleefd: totdat de inspectie van het vliegtuig of de component achterhaald is doordat een nieuwe inspectie van gelijkwaardige aard en omvang heeft plaatsgevonden.

5. De huidige status van luchtwaardigheidsrichtlijnen die van toepassing zijn op het vliegtuig en onderdelen daarvan: 12 maanden nadat het vliegtuig definitief uit dienst is genomen; en
 6. gegevens over de geldende modificaties en reparaties aan het vliegtuig, de motor(en), de propeller(s) en alle andere vliegtuigonderdelen die essentieel zijn voor de vliegveiligheid: 12 maanden nadat het vliegtuig definitief uit dienst is genomen.
- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat als een vliegtuig permanent wordt overgedragen van één exploitant aan een andere exploitant, de in bovenstaande paragrafen a) en b) vermelde gegevens eveneens worden overgedragen, waarbij de nieuwe exploitant gehouden is aan de voorgeschreven tijdsduren.

OPS 1.930

Voortdurend van geldigheid van de Vergunning tot vluchtuitvoering met betrekking tot het onderhoudssysteem

De exploitant dient te voldoen aan OPS 1.175 en 1.180 om de geldigheid van de Vergunning tot vluchtuitvoering met betrekking tot het onderhoudssysteem zeker te stellen.

OPS 1.935

Gelijkwaardig veiligheidsgeval

De exploitant mag geen alternatieve procedures invoeren voor de in dit subdeel voorgeschreven procedures tenzij dit noodzakelijk is en eerst een gelijkwaardig veiligheidsgeval is goedgekeurd volgens de toepasselijke algemene evaluatieprocedures, en hij daarvoor van de Dienst toestemming heeft gekregen.

SUBDEEL N

STUURHUTPERSONEEL

OPS 1.940

Samenstelling van het stuurhutpersoneel

(Zie bijlagen 1 en 2 bij OPS 1.940)

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. de samenstelling van het stuurhutpersoneel in overeenstemming is met het vlieghandboek (AFM) en het aantal stuurhutpersoneelsleden op de aangewezen werkplekken niet lager is dan het daarin vermelde minimum;
2. het stuurhutpersoneel wordt uitgebreid wanneer dat noodzakelijk is voor de soort vlucht, en niet verminderd wordt tot beneden het in het vluchthandboek vermelde aantal;
3. alle leden van het stuurhutpersoneel in het bezit zijn van een relevant en geldig bewijs van bevoegdheid dat aanvaardbaar is voor de Dienst en over de juiste kwalificaties en vakkundigheid beschikken om de hun opgedragen taken uit te voeren;
4. procedures die aanvaardbaar zijn voor de Dienst worden vastgesteld om te voorkomen dat onervaren stuurhutpersoneelsleden tegelijkertijd in dezelfde bemanning worden ingedeeld;

5. één bestuurder uit het stuurhutpersoneel, die gezagvoerdersbevoegdheid heeft volgens de toepasselijke reglementen met betrekking tot bewijzen van bevoegdheid van stuurhutpersoneel, als gezagvoerder wordt aangewezen. Deze gezagvoerder mag de vluchtuitvoering delegeren aan een andere voldoende gekwalificeerde bestuurder; en

6. als volgens het vlieghandboek een aparte systeemoperator is vereist, zich onder het stuurhutpersoneel één persoon bevindt die over een bewijs van bevoegdheid als boordwerktuigkundige beschikt of over voldoende, voor de Dienst aanvaardbare kwalificaties beschikt.

7. De exploitant dient ervoor te zorgen dat bij het inhuren van stuurhutpersoneelsleden die zelfstandig zijn en/of op freelance- of part-timebasis werken, voldaan wordt aan de eisen van subdeel N. Hierbij dient speciale aandacht te worden besteed aan het totale aantal vliegtuigtypen of -varianten dat een stuurhutpersoneelslid mag besturen voor commercieel vervoer door de lucht, hetwelk niet hoger mag zijn dan de in OPS 1.980 en OPS 1.981 genoemde aantallen, met inbegrip van eventuele werkzaamheden voor een andere exploitant.

b) *Minimumstuurhutbemanning bij IFR- of nachtvluchten*

Bij IFR-vluchten of vluchten bij nacht dient een exploitant ervoor te zorgen dat:

1. voor vliegtuigen met schroefturbine-aandrijving met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan negen en voor alle straalvliegtuigen, de stuurhutbemanning uit ten minste twee bestuurders bestaat; of
2. andere vliegtuigen dan de in bovenstaande subparagraaf b) 1 genoemde, door één bestuurder worden gevlogen, mits wordt voldaan aan de eisen van bijlage 2 bij OPS 1.940. Indien niet aan de eisen van bijlage 2 wordt voldaan, bedraagt de minimumstuurhutbemanning twee bestuurders.

OPS 1.945

Conversietraining en -toetsing

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.945)

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. een stuurhutpersoneelslid die overstapt van een vliegtuigtype naar een ander(e) type/klasse waarvoor een nieuwe (type/klasse)aantekening is vereist, een typebevoegdheidscursus volgt welke voldoet aan de relevante eisen voor de afgifte van bewijzen van bevoegdheid;
2. een stuurhutpersoneelslid een conversiecursus volgt alvorens zonder toezicht lijnvluchten uit te voeren:
 - i) bij de overgang naar een vliegtuig waarvoor een nieuwe type/klasseaantekening is vereist; of
 - ii) bij de overgang naar een andere exploitant;
3. de conversietraining wordt gegeven door voldoende gekwalificeerde personen volgens een voor de Dienst aanvaardbare, gedetailleerde syllabus die in het vluchthandboek is opgenomen;

4. bij het bepalen van de hoeveelheid training welke voor de conversie cursus is vereist, rekening wordt gehouden met eerder door het stuurhutpersoneelslid gevolgde training, zoals opgetekend in het in OPS 1.985 voorgeschreven trainingregister;
 5. de minimumeisen met betrekking tot kwalificaties en ervaring waaraan stuurhutpersoneelsleden dienen te voldoen alvorens conversietraining te volgen, worden vermeld in het vluchthandboek;
 6. elk stuurhutpersoneelslid de volgens OPS 1.965 b) vereiste controles en de volgens OPS 1.965 d) vereiste training en toetsing ondergaat alvorens te beginnen met het uitvoeren van lijnvluchten onder toezicht;
 7. na voltooiing van de nodige lijnvluchten onder toezicht, de volgens OPS 1.965 c) vereiste toets wordt afgelegd;
 8. wanneer een stuurhutpersoneelslid eenmaal begonnen is aan een conversie cursus, deze persoon geen vluchten meer uitvoert op een ander(e) type/klasse totdat de cursus voltooid of beëindigd is; en
 9. training op het gebied van beheer van en betrekkingen met boordpersoneel deel uitmaakt van de conversie cursus.
- b) Bij overgang van een vliegtuigtype/-klasse naar een ander mag de volgens 1.965 b) vereiste toets worden gecombineerd met de vaardigheidstest voor type- of klasse-aantekening.
- c) De interne conversie cursus en de type- of klasse-aantekening cursus mogen worden gecombineerd.

OPS 1.950

Verschillentraining en vertrouwdsmakingstraining

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een stuurhutpersoneelslid de volgende trainingen volgt.
1. Verschillentraining
 - i) bij het vliegen met een andere variant van een vliegtuig van hetzelfde type of een ander type van dezelfde klasse als waar op dat moment mee gevlogen wordt; of
 - ii) als een wijziging in de uitrusting en/of procedures op de typen of varianten waar op dat moment mee gevlogen wordt, aanvullende kennis vereist, en training op een geschikte trainingsinrichting.
 2. Vertrouwdsmakingstraining
 - i) bij het vliegen met een ander vliegtuig van hetzelfde type of dezelfde variant; of
 - ii) als een wijziging in de uitrusting en/of procedures op de typen of varianten waarmee op dat moment gevlogen wordt, de vergaring van aanvullende kennis vereist.
- b) De exploitant dient in het vluchthandboek te vermelden wanneer de genoemde verschillen- of vertrouwdsmakingstraining is vereist.

OPS 1.955

Benoeming tot gezagvoerder

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat voor de bevordering van tweede bestuurder tot gezagvoerder en voor hen die in dienst komen als gezagvoerder:
1. een voor de Dienst aanvaardbaar minimumervaringsniveau wordt vastgesteld en in het vluchthandboek wordt vermeld; en
 2. voor vluchten met meerkoppige bemanningen, de eerste bestuurder een geschikte gezagvoerderscursus volgt.
- b) De volgens bovenstaande subparagraaf a) 2 vereiste gezagvoerderscursus dient nader te worden omschreven in het vluchthandboek en ten minste het volgende te omvatten.
1. Training in een vluchtnabootser (met inbegrip van lijndienst-georiënteerde vliegtraining) en/of vliegtraining.
 2. Een interne vaardigheidstoets voor het vliegen als gezagvoerder.
 3. De verantwoordelijkheden van de gezagvoerder.
 4. Lijntraining als gezagvoerder onder toezicht. Er zijn ten minste tien sectoren vereist voor piloten die reeds op het vliegtuigtype zijn gekwalificeerd.
 5. Het afleggen van een lijnvliegtoets voor gezagvoerders als voorgeschreven in OPS 1.965 c) en route- en luchtvaartterreinkwalificaties als voorgeschreven in OPS 1.975.
 6. Training in beheer van en betrekkingen met boordpersoneel.

OPS 1.960

Gezagvoerders die beschikken over een Bewijs van bevoegdheid als beroepsvlieger

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. een houder van het bewijs van bevoegdheid als beroepsvlieger (CPL) niet optreedt als gezagvoerder van een vliegtuig dat volgens het vlieghandboek gecertificeerd is voor besturing door één bestuurder tenzij:
 - i) bij het uitvoeren van passagiersvluchten onder zichtvliegvoorschriften (VFR) buiten een straal van 50 zeemijl van een vertrekterrein, de bestuurder een totaal aantal vliegreuren op vliegtuigen heeft van ten minste 500 uur of in het bezit is van een geldige bevoegdverklaring instrumentvliegen; of
 - ii) bij gebruik van een meermotorig type onder instrumentvliegvoorschriften (IFR), de bestuurder een totaal aantal vliegreuren op vliegtuigen heeft van ten minste 700, waaronder 400 uur als gezagvoerder waarvan 100 uur onder IFR waarvan 40 uur op meermotorige vliegtuigen. De 400 uur als gezagvoerder mogen vervangen worden door uren als tweede bestuurder met dien verstande dat elke twee uren als tweede bestuurder overeenkomen met één uur als gezagvoerder, mits deze uren werden gemaakt met een bemanning met meer dan één piloot, als voorgeschreven in het vluchthandboek;

2. naast bovenstaande subparagraaf a) 1 ii), vliegend onder IFR als enige bestuurder, voldaan wordt aan de eisen van bijlage 2 bij OPS 1.940; en
3. bij vluchten met meer dan één bestuurder, naast bovenstaande subparagraaf a) 1, en voordat de bestuurder optreedt als gezagvoerder, de in OPS 1.955 a) 2 voorgeschreven gezagvoerderscursus is gevolgd.

OPS 1.965

Periodieke training en toetsing

(Zie bijlagen 1 en 2 bij OPS 1.965)

a) Algemeen

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. elk stuurhutpersoneelslid periodieke trainingen en toetsing ondergaat en dat al deze trainingen en toetsen betrekking hebben op het vliegtuigtype of de variant waarvoor die persoon gecertificeerd is;
2. een programma van periodieke trainingen en tests wordt vastgelegd in het vluchthandboek en door de Dienst wordt goedgekeurd;
3. periodieke training door de volgende personen wordt gegeven:
 - i) Grond- en herhalingscursussen — door een voldoende deskundig persoon;
 - ii) Vlieg/vluchtnabootsertraining — door een instructeur/examinator voor een typebevoegdverklaring, of (bij vluchtnabootsertraining) door een instructeur voor een typebevoegdverklaring;
 - iii) Training in het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting en toetsing daarvan — door voldoende deskundige personen; en
 - iv) Training in beheer van en betrekkingen met boordpersoneel (CRM) door voldoende deskundige personen;
4. periodieke toetsing door de volgende personen worden uitgevoerd:
 - i) Interne vaardigheidstests — door een examinator voor typeaantekening; en
 - ii) Lijntests — door gezagvoerders die door de exploitant worden aangewezen en voor de Dienst aanvaardbaar zijn; en
5. elk stuurhutpersoneelslid interne vaardigheidstests ondergaat als lid van een normale stuurhutbemanning.

b) Interne vaardigheidstest

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat:
 - i) elk stuurhutpersoneelslid interne vaardigheidstests aflegt ter bevestiging van zijn bekwaamheid in het uitvoeren van normale, abnormale en noodprocedures; en

- ii) de test wordt uitgevoerd zonder externe visuele referentie als het stuurhutpersoneelslid met uitvoering van IFR-vluchten belast wordt.

2. De geldigheidstermijn van een interne vaardigheidstest is zes kalendermaanden plus het restant van de maand van afgifte. Bij afgifte binnen de laatste drie kalendermaanden van de geldigheid van een voorgaande interne vaardigheidstest, strekt de geldigheidstermijn zich uit van de datum van afgifte tot zes kalendermaanden na de verloopdatum van die voorgaande interne vaardigheidstest.

c) Lijntest

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk stuurhutpersoneelslid een lijntest aflegt op het vliegtuig om ter bevestiging van zijn bekwaamheid in het uitvoeren van normale lijnvluchten als omschreven in het vluchthandboek. De geldigheidstermijn van een lijntest is twaalf kalendermaanden plus het restant van de maand van afgifte. Bij afgifte binnen de laatste drie kalendermaanden van de geldigheid van een voorgaande lijntest, strekt de geldigheidstermijn zich uit van de datum van afgifte tot twaalf kalendermaanden na de verloopdatum van die voorgaande lijntest.

d) Training in het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting en toetsing daarvan

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk stuurhutpersoneelslid training ondergaat en toetsen aflegt aangaande de plaats en het gebruik van alle nood- en veiligheidsuitrusting aan boord. De geldigheidstermijn van een nood- en veiligheidsuitrustingstest is 12 kalendermaanden plus het restant van de maand van afgifte. Bij afgifte binnen de laatste drie kalendermaanden van de geldigheid van een voorgaande nood- en veiligheidsuitrustingstest, strekt de geldigheidstermijn zich uit van de datum van afgifte tot twaalf kalendermaanden na de verloopdatum van die voorgaande nood- en veiligheidsuitrustingstest.

e) Beheer van en betrekkingen met boordpersoneel

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk stuurhutpersoneelslid een training volgt in beheer van en betrekkingen met boordpersoneel, als onderdeel van de periodieke training.

f) Grondtraining en herhalingscursussen

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk stuurhutpersoneelslid elke 12 maanden grondtraining en herhalingscursussen volgt. Indien de training wordt gegeven binnen drie kalendermaanden vóór het verstrijken van de periode van 12 kalendermaanden, dient de volgende grondtraining en herhalingscursus te worden doorlopen binnen 12 kalendermaanden na de oorspronkelijke verloopdatum van de voorgaande grondtraining en herhalingscursus.

g) Vliegtraining/vluchtnabootsertraining

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk stuurhutpersoneelslid ten minste elke 12 maanden vlieg- en vluchtnabootsertraining ondergaat. Indien de training wordt gegeven binnen 3 kalendermaanden vóór het verstrijken van de periode van 12 kalendermaanden, dient de volgende vlieg- en vluchtnabootsertraining te worden doorlopen binnen 12 kalendermaanden na de oorspronkelijke verloopdatum van de voorgaande vlieg- en vluchtnabootsertraining.

OPS 1.968

Bevoegdheid van een bestuurder om vanuit beide bestuurdersstoelen te werken

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.968)

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. een piloot die vanuit beide bestuurdersstoelen moet kunnen werken, de benodigde training en toetsing ondergaat; en
2. het programma van trainingen en toetsing in het vluchthandboek wordt vermeld en voor de Dienst aanvaardbaar is.

OPS 1.970

Recente ervaring

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. Gezagvoerder: Een bestuurder niet fungeert als gezagvoerder op een vliegtuig tenzij hij in de voorafgaande 90 dagen ten minste drie starts en drie landingen heeft uitgevoerd als eerste bestuurder van een vliegtuig van hetzelfde type of in een vluchtnabootser die voor dat doel geschikt en goedgekeurd is conform de toepasselijke regels met betrekking tot synthetische trainingstoestellen, van het te gebruiken vliegtuigtype; en
 2. Tweede bestuurder: Een tweede bestuurder niet belast wordt met de feitelijke besturing tijdens de start en de landing tenzij hij in de voorafgaande 90 dagen als eerste bestuurder belast is geweest met de feitelijke besturing van een vliegtuig van hetzelfde type of een vluchtnabootser die voor dat doel geschikt en goedgekeurd is conform de toepasselijke regels met betrekking tot synthetische trainingstoestellen, van het te gebruiken vliegtuigtype.
- b) De in bovenstaande subparagrafen a) 1 en 2 voorgeschreven periode van 90 dagen mag worden verlengd tot maximaal 120 dagen door uitvoering van lijnvluchten onder toezicht van een instructeur of examiner voor typeaantekening. Voor perioden van meer dan 120 dagen wordt aan de eis van recente ervaring voldaan door een oefenvlucht of gebruik van een goedgekeurde vluchtnabootser.

OPS 1.975

Gezagvoerder — Route- en terreinkwalificaties

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een bestuurder, alvorens deze als gezagvoerder wordt aangesteld, voldoende kennis heeft opgedaan over de te vliegen route, de te gebruiken luchtvaartterreinen (met inbegrip van uitwijkhavens) en faciliteiten en de te volgen procedures.
- b) De geldigheids termijn van een route- en terreinkwalificatie is 12 kalendermaanden plus het restant van:
 1. de maand waarin kwalificatie plaatsvond; of
 2. de maand waarin voor het laatst op de route of naar het luchtvaartterrein werd gevlogen.

c) De route- en terreinkwalificatie dient opnieuw te worden bevestigd door binnen de in bovenstaande subparagraaf b) voorgeschreven geldigheidsperiode te vliegen op de route of naar het luchtvaartterrein.

d) Bij herbevestiging binnen de laatste 3 kalendermaanden van de geldigheid van een voorgaande route- en terreinkwalificatie, strekt de geldigheids termijn zich uit van de datum van herbevestiging tot 12 kalendermaanden na de verloopdatum van die voorgaande route- en terreinkwalificatie.

OPS 1.978

Gevorderd kwalificatieprogramma

- a) De geldigheids termijnen in OPS 1.965 en 1.970 mogen worden verlengd daar waar de Dienst een door de exploitant vastgesteld gevorderd kwalificatieprogramma heeft goedgekeurd.
- b) Het gevorderde kwalificatieprogramma dient trainingen en toetsen te omvatten waarmee een vaardigheidsniveau wordt opgebouwd en in stand gehouden dat niet minder is dan het bepaalde in OPS 1.945, 1.965 en 1.970.

OPS 1.980

Vluchtuitvoering op meer dan één type of variant

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.980)

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een stuurhutpersoneelslid niet op meer dan één type of variant vliegt tenzij deze persoon daartoe de nodige competentie bezit.
- b) Indien het gebruik van meer dan één type of variant wordt overwogen, dient een exploitant ervoor te zorgen dat de verschillen en/of overeenkomsten dit rechtvaardigen, rekening houdend met het volgende:
 1. De stand der techniek.
 2. Operationele procedures.
 3. Gebruikseigenschappen.
- c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat een stuurhutpersoneelslid dat op meer dan één type of variant vliegt, voldoet aan alle in subdeel N voorgeschreven eisen voor elk type of elke variant tenzij de Dienst heeft ingestemd met vrijstelling(en) met betrekking tot de vereisten voor training, toetsing en recente ervaring.
- d) De exploitant dient in het vluchthandboek relevante, door de Dienst goedgekeurde procedures en/of operationele beperkingen vast te leggen voor het werken op meer dan één type of variant, waarin wordt vermeld:
 1. het minimale ervaringsniveau van het stuurhutpersoneelslid;
 2. het minimale ervaringsniveau op één type of variant voordat wordt begonnen aan de training voor en het vliegen met een ander type of andere variant;

3. het proces volgens hetwelk stuurhutpersoneel dat gekwalificeerd is op één type of variant, getraind en gekwalificeerd wordt op een ander type of andere variant;
4. alle toepasselijke eisen inzake recente ervaring voor elk type of elke variant.

OPS 1.981

Bediening van helikopters en vliegtuigen

Als een stuurhutpersoneelslid met zowel helikopters als vliegtuigen vliegt:

1. dient een exploitant ervoor te zorgen dat het vliegen met helikopters en vliegtuigen beperkt blijft tot één type van elke soort;
2. dient de exploitant in het vluchthandboek ter zake dienende, door de Dienst goedgekeurde procedures en/of operationele beperkingen vast te leggen.

OPS 1.985

Trainingsregisters

De exploitant dient:

1. registers bij te houden van alle door een stuurhutpersoneelslid ondergane trainingen, toetsen en kwalificatieprocedures als voorgeschreven in OPS 1.945, 1.955, 1.965, 1.968 en 1.975; en
2. het betrokken stuurhutpersoneelslid op diens verzoek inzake te geven in de registers van alle conversiecurssussen en periodieke trainingen en toetsen.

Bijlage 1 bij OPS 1.940

Aflossing van stuurhutpersoneelsleden tijdens de vlucht

- a) Een stuurhutpersoneelslid mag tijdens de vlucht bij de uitvoering van diens taken als bestuurder worden afgelost door een ander voldoende gekwalificeerd stuurhutpersoneelslid.

b) Aflossing van de gezagvoerder

De gezagvoerder mag worden afgelost door:

- i) een andere als gezagvoerder gekwalificeerde bestuurder; of
- ii) een gezagvoerder (PIC) met kwalificaties als beschreven in onderstaande subparagraaf c).

c) Minimumeisen te stellen aan een PIC die de gezagvoerder aflöst:

1. een geldig bewijs van bevoegdheid als verkeersvlieger;
2. conversietraining en toetsing (met inbegrip van training voor typeaantekening) als voorgeschreven in OPS 1.945;
3. alle periodieke training en toetsing als voorgeschreven in OPS 1.965;

4. recente ervaring als voorgeschreven in OPS 1.970;

5. routekwalificatie voor gezagvoerders als voorgeschreven in OPS 1.975; en

6. alleen tijdens de kruisvlucht als gezagvoerder optreden, en niet beneden FL 200.

d) Aflossing van de tweede bestuurder

De tweede bestuurder mag worden afgelost door:

- i) een andere voldoende gekwalificeerde bestuurder; of
- ii) een tweede bestuurder voor aflossing tijdens de kruisvlucht met kwalificaties als beschreven in onderstaande subparagraaf e).

e) Minimumeisen te stellen aan de tweede bestuurder voor aflossing tijdens de kruisvlucht

1. Een geldig bewijs van bevoegdheid als beroepsvlieger met instrumentaantekening;
2. conversietraining en -toetsing, met inbegrip van training voor typeaantekening, als voorgeschreven in OPS 1.945 met uitzondering van de eisen voor start- en landingstraining;
3. alle periodieke training en toetsing als voorgeschreven in OPS 1.965 met uitzondering van de eisen voor start- en landings-training; en
4. alleen tijdens de kruisvlucht als tweede bestuurder optreden, en niet beneden FL 200.
5. Recente ervaring als voorgeschreven in OPS 1.970 is niet vereist. De piloot dient echter met tussenpozen van niet meer dan negentig (90) dagen vluchtnabootstraining te ondergaan voor het op peil houden en opfrissen van zijn vliegvaardigheid. Deze herhalingscursus mag worden gecombineerd met de in OPS 1.965 voorgeschreven training.

f) Aflossing van de systeemoperateur

Een systeemoperateur mag worden afgelost door een bemanningslid dat over een bewijs van bevoegdheid als boordwerktuigkundige beschikt of door een voldoende gekwalificeerd stuurhutpersoneelslid dat aanvaardbaar is voor de Dienst.

Bijlage 2 bij OPS 1.940

Uitvoering van IFR- of nachtvluchten door één piloot

De in OPS 1.940 b) 2 genoemde vliegtuigen mogen door één piloot onder IFR of 's nachts worden gevlogen als aan de volgende eisen wordt voldaan.

1. De exploitant dient in het vluchthandboek een programma op te nemen voor conversie- en periodieke training van piloten, dat voorziet in aanvullende eisen voor vluchtuitlevering met één piloot.

2. De stuurhutprocedures dienen met name het volgende te omvatten.

Bijlage 1 bij OPS 1.965

Periodieke training en toetsing — Bestuurders

- i) Beheer van de motor(en) en procedures ingeval van nood.
 - ii) Gebruik van normale, abnormale en noodcontrolelijst.
 - iii) ATC-communicatie.
 - iv) Vertrek- en naderingsprocedures.
 - v) Beheer van de automatische piloot; en
 - vi) vereenvoudigde documentatie voor gebruik tijdens de vlucht.
3. De volgens OPS 1.965 vereiste periodieke toetsen dienen te worden uitgevoerd in de rol van enige bestuurder op het/de betreffende vliegtuigtype/-klasse in een omgeving die representatief is voor de vluchtuivoering.
4. De bestuurder dient ten minste 50 vliegreuren te hebben op het/de specifieke vliegtuigtype/-klasse onder IFR, waarvan 10 uur als gezagvoerder; en
5. een piloot die als enige bestuurder een vlucht uitvoert onder IFR of bij nacht dient een minimale ervaring te hebben van vijf IFR-vluchten, waaronder drie instrumentnaderingen, uitgevoerd tijdens de laatste 90 dagen op het/de betreffende vliegtuigtype/-klasse in de rol van enige bestuurder. Deze eis mag worden vervangen door een IFR-instrumentnaderingstest op het/de betreffende vliegtuigtype/-klasse.

Bijlage 1 bij OPS 1.945

Interne conversiecursus

- a) Een interne conversiecursus dient het volgende te omvatten.
- 1. Grondtraining en toetsing o.a. met betrekking tot vliegtuigsystemen en normale, abnormale en noodprocedures;
 - 2. training in het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting en toetsing daarvan, welke dienen te worden voltooid voordat de vliegtraining begint;
 - 3. training op het gebied van beheer van en betrekkingen met boordpersoneel;
 - 4. vlieg-/vluchtnabootsertraining en toetsing daarvan; en
 - 5. lijnvliegen onder toezicht en lijntest.
- b) De conversiecursus dient te worden uitgevoerd in de in bovenstaande subparagraaf a) aangegeven volgorde.
- c) Als een stuurhutpersoneelslid niet eerder een interne conversiecursus heeft ondergaan, dient de exploitant ervoor te zorgen dat naast bovenstaande subparagraaf a) het stuurhutpersoneelslid algemene training ondergaat in EHBO en, indien van toepassing, training in procedures voor het maken van noodlandingen op het water, met gebruik van de uitrusting in het water.

a) Periodieke training

De periodieke training dient het volgende te omvatten:

1. Grondtraining en herhalingscursussen

- i) Het programma van grondtraining en herhalingscursussen dient te omvatten.
 - A) Vliegtuigsystemen;
 - B) operationele procedures en eisen, waaronder die met betrekking tot ijsbestrijding/-verwijdering op de grond en onvermogen van een bestuurder diens taken uit te voeren; en
 - C) evaluatie van ongelukken, incidenten en voorvallen.

- ii) De tijdens de grondtraining en herhalingscursussen opgedane kennis dient te worden gecontroleerd door middel van een vragenlijst of andere geschikte methode.

2. Vliegtraining/vluchtnabootsertraining

- i) Het vlieg-/vluchtnabootsertrainingsprogramma dient zodanig te worden ingericht dat, gedurende de drie voorafgaande jaren, alle belangrijke storingen in vliegtuigsystemen en de bijbehorende procedures aan de orde komen.
- ii) Indien manoeuvres met (een) uitgevallen motor(en) in een vliegtuig worden uitgevoerd, dient het uitvallen van de motor(en) te worden gesimuleerd.
- iii) De vlieg-/vluchtnabootsertraining mag met de interne vaardigheidstest worden gecombineerd.

3. Training in het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting

- i) Het programma voor training in het gebruik van de nood- en veiligheidsuitrusting mag met de toetsing van het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting worden gecombineerd, en dient in een vliegtuig of een geschikte alternatieve trainingsinrichting te worden uitgevoerd.
- ii) Het trainingsprogramma aangaande de nood- en veiligheidsuitrusting dient elk jaar het volgende te omvatten.
 - A) Het daadwerkelijk aantrekken van een zwemvest, voor zover aanwezig;
 - B) het daadwerkelijk opdoen van beschermende ademhalingsapparatuur;
 - C) daadwerkelijk gebruik van brandblussers;
 - D) onderricht betreffende de plaats en het gebruik van alle nood- en veiligheidsuitrusting aan boord van het vliegtuig;
 - E) onderricht betreffende de plaats en het gebruik van alle soorten uitgangen; en
 - F) beveiligingsprocedures.

iii) Elke drie jaar dient het trainingsprogramma het volgende te omvatten.

- A) Daadwerkelijk gebruik van alle soorten uitgangen;
- B) demonstratie van het gebruik van een glijbaan, voor zover aanwezig;
- C) daadwerkelijke bestrijding van een werkelijke of gesimuleerde brand met gebruikmaking van apparatuur welke representatief is voor de apparatuur aan boord van het vliegtuig, met dien verstande dat bij gebruik van Halon-blussers een voor de Dienst aanvaardbare alternatieve methode mag worden gebruikt;
- D) de effecten van rook in een afgesloten ruimte en daadwerkelijk gebruik van alle relevante apparatuur in een gesimuleerde, met rook gevulde omgeving;
- E) het daadwerkelijk omgaan met echte of gesimuleerde pyrotechnische signalen, voor zover aanwezig; en
- F) demonstratie van het gebruik van het (de) reddingsvlot(ten) voor zover aanwezig.

4. Training in beheer van en betrekkingen met boordpersoneel.

b) Periodieke toetsing

Periodieke toetsing dient het volgende te omvatten.

1. Interne vaardigheidstests

- i) Voor zover van toepassing dienen de interne vaardigheidstests de volgende manoeuvres te omvatten.
 - A) Afgebroken start wanneer een vluchtnabootser beschikbaar is, anders alleen „touch“-routines;”
 - B) start met een motorstoring tussen V_1 en V_2 , of zodra dat gezien de veiligheid toelaatbaar is;
 - C) precisie-instrumentnadering tot minima met, in het geval van meermotorige vliegtuigen, één uitgevallen motor;
 - D) niet-precisienadering tot minima;
 - E) afgebroken nadering op instrumenten vanaf minima met, in het geval van meermotorige vliegtuigen, één uitgevallen motor; en
 - F) landing met één uitgevallen motor. Voor eenmotorige vliegtuigen is een oefennoodlanding vereist.
- ii) Indien manoeuvres met (een) uitgevallen motor(en) in een vliegtuig worden uitgevoerd, dient het uitvallen van de motor(en) te worden gesimuleerd.
- iii) Naast de in bovenstaande subparagrafen i) A) t/m F) voorgeschreven tests, dient elke 12 maanden te worden voldaan

aan de vereisten welke gelden voor de afgifte van bewijzen van bevoegdheid als stuurhutbemanningsleden; dit mag met de interne vaardigheidstest worden gecombineerd.

- iv) Voor een piloot die alleen onder VFR vliegt mogen de in bovenstaande subparagrafen i) C) t/m E) voorgeschreven tests worden weggelaten, met uitzondering van een nadering en doorstart in een meermotorig vliegtuig met één uitgevallen motor.
- v) Interne vaardigheidstests dienen door een examiner voor typeaantekening te worden afgenomen.

2. Toetsing van gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting

De zaken die getest dienen te worden zijn die, waarvoor training volgens bovenstaande subparagraaf a) 3 is gevolgd.

3. Lijntests

- i) Lijntests dienen de vaardigheid vast te stellen om op bevredigende wijze een volledige lijnvlucht uit te voeren, met inbegrip van procedures vóór en na de vlucht en gebruik van de aanwezige apparatuur, zoals vermeld in het vluchthandboek.
- ii) Stuurhutpersoneelsleden dienen beoordeeld te worden op hun vaardigheden aangaande beheer van en betrekkingen met boordpersoneel.
- iii) Wanneer piloten taken krijgen opgedragen in de rol van zowel besturende als niet-besturende piloot, dienen zij in beide functies te worden getest.
- iv) Lijntests dienen in een vliegtuig te worden uitgevoerd.
- v) Lijntests dienen afgenomen te worden door gezagvoerders die door de exploitant worden aangewezen en voor de Dienst aanvaardbaar zijn.

Bijlage 2 bij OPS 1.965

Periodieke training en toetsing — Systeemoperators

- a) De periodieke training en toetsing van systeemoperators dient te voldoen aan de eisen voor bestuurders en eventuele aanvullende specifieke taken, met weglating van die zaken die niet van toepassing zijn op systeemoperators.
- b) De periodieke training en toetsing van systeemoperators dient zo mogelijk tegelijkertijd plaats te vinden met de periodieke training en toetsing van een piloot.
- c) Een lijntest dient afgenomen te worden door een gezagvoerder die door de exploitant wordt aangewezen en voor de Dienst aanvaardbaar is, of door een instructeur of examiner voor typeaantekening voor systeemoperators.

Bijlage 1 bij OPS 1.968

Bevoegdheid van een bestuurder om vanuit beide bestuurdersstoelen te werken

- a) Gezagvoerders die voor hun werkzaamheden ook vanuit de rechterstoel moeten opereren en de taken van de tweede bestuurder uitvoeren, of gezagvoerders die trainings- of examentaken moeten uitvoeren vanuit de rechterstoel, dienen aanvullende training en toetsing te ondergaan zoals vermeld in het vluchthandboek, tegelijk met de interne vaardigheidstests zoals voorgeschreven in OPS 1.965 b). Deze aanvullende training dient ten minste het volgende te omvatten.
1. Een motorstoring tijdens de start;
 2. een nadering en doorstart met één uitgevallen motor; en
 3. een landing met één uitgevallen motor.
- b) Indien manoeuvres met (een) uitgevallen motor(en) in een vliegtuig worden uitgevoerd, dient het uitvallen van de motor(en) te worden gesimuleerd.
- c) Bij het werken in de rechterstoel dienen tevens de volgens OPS vereiste tests voor het werken vanuit de linkerstoel geldig en actueel te zijn.
- d) Een bestuurder die de gezagvoerder als eerste bestuurder aflost dient, naast de interne vaardigheidstests zoals voorgeschreven in OPS 1.965 b), vaardigheid aan te tonen in de routines en procedures welke anders tot de verantwoordelijkheid van de gezagvoerder als eerste bestuurder zouden behoren. Wanneer de verschillen tussen linker- en rechterstoel niet belangrijk zijn (bijvoorbeeld vanwege het gebruik van de automatische piloot) mag de oefening vanuit elk van beide stoelen worden uitgevoerd.
- e) Een bestuurder die in de linkerstoel zit en niet als gezagvoerder optreedt, dient naast de interne vaardigheidstests zoals voorgeschreven in OPS 1.965 b), vaardigheid aan te tonen in de routines en procedures welke anders tot de verantwoordelijkheid van de gezagvoerder als niet-besturend piloot zouden behoren. Wanneer de verschillen tussen linker- en rechterstoel niet belangrijk zijn (bijvoorbeeld vanwege het gebruik van de automatische piloot) mag de oefening vanuit elk van beide stoelen worden uitgevoerd.

Bijlage 1 bij OPS 1.980

Vluchtuitvoering op meer dan één type of variant

- a) Als een stuurhutpersoneelslid op meer dan één vliegtuigtype of -variant vliegt binnen één of meer brevetaantekeningen (type: meer dan één piloot), dient een exploitant ervoor te zorgen dat:
1. de in het vluchthandboek vermelde minimale samenstelling van het stuurhutpersoneel gelijk is voor elk type of elke variant waarmee gevlogen wordt;
 2. een stuurhutpersoneelslid niet vliegt op meer dan twee vliegtuigtypes of -varianten waarvoor een aparte brevetaantekening is vereist; en
 3. binnen één vluchtdienstperiode alleen gevlogen wordt met vliegtuigen die binnen één brevetaantekening vallen, tenzij de exploi-

tant procedures heeft vastgesteld om voldoende voorbereidings-tijd te garanderen.

- b) Als een stuurhutpersoneelslid dienst doet op meer dan één vliegtuigklasse, -type of -variant (klasse en/of type: één piloot), doch niet binnen één brevetaantekening, dient een exploitant aan de volgende eisen te voldoen.
1. Een stuurhutpersoneelslid mag niet dienst doen op meer dan:
 - i) drie vliegtuigtypen of -varianten met zuigermotoren; of
 - ii) drie vliegtuigtypen of -varianten met schroefturbinemotoren; of
 - iii) één vliegtuigtype of -variant met schroefturbinemotoren en één vliegtuigtype of -variant met zuigermotoren; of
 - iv) één vliegtuigtype of -variant met schroefturbinemotoren en een willekeurig vliegtuig in een bepaalde klasse.
 2. OPS 1.965 voor elk gebruikt vliegtuigtype of variant, tenzij de exploitant specifieke procedures en/of operationele restricties heeft gedemonstreerd die voor de Dienst aanvaardbaar zijn.
- c) Als een stuurhutpersoneelslid dienst doet op meer dan één vliegtuigtype of -variant (type: één piloot en type: meer dan één piloot), doch niet binnen één brevetaantekening, dient een exploitant aan de volgende eisen te voldoen.
1. Bovenstaande subparagrafen a) 1, a) 2 en a) 3;
 2. onderstaande subparagraaf d).
- d) Als een stuurhutpersoneelslid dienst doet op meer dan één vliegtuigtype of -variant (type: meer dan één piloot), doch niet binnen één brevetaantekening, dient een exploitant aan de volgende eisen te voldoen.
1. Bovenstaande subparagrafen a) 1, a) 2 en a) 3.
 2. Alvorens gebruik te kunnen maken van de voorrechten van twee brevetaantekeningen:
 - i) dienen stuurhutpersoneelsleden twee opeenvolgende interne vaardigheidstests te hebben afgelegd alsmede 500 uur dienst te hebben vervuld in de betreffende bemanningsfunctie op verkeersvluchten bij dezelfde exploitant.
 - ii) Indien een piloot ervaring heeft bij een exploitant en de voorrechten uitoefent van twee brevetaantekeningen, en vervolgens bij diezelfde exploitant bevorderd wordt tot gezagvoerder op één van die typen, is de vereiste minimumervaring als gezagvoerder zes maanden en 300 uur, en de piloot dient twee opeenvolgende interne vaardigheidstests te hebben afgelegd voordat hij weer in aanmerking komt voor het uitoefenen van twee brevetaantekeningen.
 3. Alvorens te beginnen aan de training voor en het vliegen met een ander type of andere variant, dienen stuurhutpersoneelsleden ten minste drie maanden en 150 uur op het basisvliegtuig te hebben gevlogen, en daarbij ten minste één vaardigheidstest te hebben afgelegd.
 4. Na het afleggen van de eerste lijntest op het nieuwe type, dient gedurende 50 uur of 20 sectoren uitsluitend gevlogen te worden op vliegtuigen waarvoor de nieuwe typeaantekening geldt.

5. OPS 1.970 voor elk gebruikt type tenzij door de Dienst vrijstellingen zijn verleend volgens onderstaande subparagraaf 7.

6. De periode waarin lijnvluchtervaring is vereist, dient voor elk type in het vluchthandboek te worden vermeld.

7. Wanneer om vrijstellingen wordt verzocht ter vermindering van de eisen met betrekking tot training, toetsing en recente ervaring bij het werken met verschillende vliegtuigtypen, dient de exploitant aan de Dienst aan te tonen welke zaken dusdanig vergelijkbaar zijn dat zij niet bij elk type of variant herhaald hoeven te worden.

i) OPS 1.965 b) vereist twee interne vaardigheidstests per jaar. Wanneer volgens bovenstaande subparagraaf 7 toestemming wordt verleend om interne vaardigheidstests afwisselend op elk van beide typen af te leggen, wordt door elke interne vaardigheidstest tevens de geldigheid van de interne vaardigheidstest voor het andere type verlengd. Mits de periode tussen vaardigheidstests niet langer is dan die welke is voorgeschreven in de toepasselijke regeling voor afgifte van bewijzen van bevoegdheid als stuurhutpersoneel voor elk type, zal zijn voldaan aan de betreffende eisen met betrekking tot de afgifte van bewijzen van bevoegdheid als stuurhutpersoneel. Voorts dient relevante en goedgekeurde periodieke training in het vluchthandboek te worden omschreven.

ii) OPS 1.965 b) vereist één lijntest per jaar. Wanneer volgens bovenstaande subparagraaf 7 toestemming wordt verleend om lijntests afwisselend op verschillende typen of varianten af te leggen, wordt door elke met goed gevolg afgelegde lijntest tevens de geldigheid van de lijntest voor het andere type of variant verlengd.

iii) De jaarlijkse training en toetsing van het gebruik van nood- en veiligheidsuitrusting dient alle vereisten voor elk type te omvatten.

8. OPS 1.965 voor elk gebruikt type of variant tenzij door de Dienst vrijstellingen zijn verleend volgens bovenstaande subparagraaf 7.

e) Als een stuurhutpersoneelslid dienst doet op combinaties van vliegtuigtypen of -varianten (klasse: één piloot en type: meer dan één piloot), dient een exploitant aan te tonen dat specifieke procedures en/of operationele restricties volgens OPS 1.980 d) zijn goedgekeurd.

SUBDEEL O

KAJUITPERSONEEL

OPS 1.988

Toepasselijkheid

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle bemanningsleden die niet behoren tot het stuurhutpersoneel en door de exploitant zijn aangewezen om werkzaamheden uit te voeren in het passagierscompartiment van een vliegtuig, voldoen aan de eisen van dit subdeel en de van toepassing zijnde veiligheidsregels, uitgezonderd extra bemanningsleden aan wie uitsluitend werkzaamheden zijn opgedragen die niet verband houden met de veiligheid.

OPS 1.990

Aantal leden en samenstelling van het kajuitpersoneel

a) De exploitant mag geen passagier(s) vervoeren met een vliegtuig met een maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie van meer dan 19, tenzij de bemanning ten minste één kajuitpersoneelslid telt die is belast met uitvoering van de in het vluchthandboek vermelde taken ter bevordering van de veiligheid van passagiers.

b) Om te voldoen aan bovenstaande subparagraaf a) dient een exploitant ervoor te zorgen dat het minimumaantal kajuitpersoneelsleden gelijk is aan de grootste waarde van:

1. één kajuitpersoneelslid voor elke 50, of gedeelte van 50, passagiersstoelen die op hetzelfde dek van een vliegtuig zijn geïnstalleerd; of

2. het aantal kajuitpersoneelsleden dat actief heeft deelgenomen aan de demonstratie van de noodevacuatie van de kajuit, of geacht werd te hebben deelgenomen in de betreffende analyse, met dien verstande dat indien de maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie ten minste 50 lager is dan het aantal tijdens de demonstratie geëvacueerde passagiers, het aantal kajuitpersoneelsleden met één verminderd mag worden voor elk geheel veelvoud van 50 stoelen dat de maximaal toelaatbare passagiersconfiguratie minder is dan de gecertificeerde maximumcapaciteit.

c) Onder bijzondere omstandigheden mag de Dienst van een exploitant verlangen dat extra kajuitpersoneelsleden in de bemanning worden opgenomen.

d) In onvoorziene omstandigheden mag het vereiste aantal kajuitpersoneelsleden worden verminderd, mits:

1. het aantal passagiers is verminderd overeenkomstig de in het vluchthandboek vermelde procedures; en

2. na voltooiing van de vlucht een rapport wordt ingediend bij de Dienst.

e) De exploitant dient ervoor te zorgen dat bij het inhuren van kajuitpersoneelsleden die zelfstandig zijn en/of op freelance- of part-timebasis werken, voldaan wordt aan de eisen van subdeel O. Hierbij dient speciale aandacht te worden besteed aan het totale aantal vliegtuigtypen of -varianten dat een lid van het kajuitpersoneel mag besturen voor commercieel vervoer door de lucht, hetwelk niet hoger mag zijn dan de in OPS 1.1030 genoemde aantallen, met inbegrip van eventuele werkzaamheden voor een andere exploitant.

OPS 1.995

Minimumeisen

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel voldoet aan de van toepassing zijnde eisen inzake minimumleeftijd en medische geschiktheid.

b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel de nodige vakbekwaamheid bezit om zijn taken conform de in het vluchthandboek vermelde procedures uit te voeren.

OPS 1.1000

Leidinggevende kajuitpersoneelsleden

- a) De exploitant dient, telkens wanneer het kajuitpersoneel meer dan één lid telt, daaruit iemand aan te wijzen als leidinggevend lid van het kajuitpersoneel.
- b) Het leidinggevend lid van het kajuitpersoneel is verantwoordelijk verschuldigd aan de gezagvoerder voor de uitvoering en coördinatie van de in het vluchthandboek vermelde kajuitveiligheids- en noodprocedure(s).
- c) Indien volgens OPS 1.990 de aanwezigheid van meer dan één kajuitpersoneelslid is vereist, mag een exploitant een persoon niet tot leidinggevend lid van het kajuitpersoneel benoemen tenzij die persoon ten minste één jaar ervaring heeft als actief lid van het kajuitpersoneel en een relevante cursus heeft gevolgd.
- d) De exploitant dient procedures vast te stellen om te bepalen wie, uit de overgebleven leden van het kajuitpersoneel, het meest geschikt is om op te treden als leidinggevende van het kajuitpersoneel in het geval dat de aangewezen leidinggevende van het kajuitpersoneel zijn functie niet meer kan uitoefenen. Deze procedures dienen aanvaardbaar te zijn voor de Dienst en rekening te houden met de werkervaring van het betreffende lid van het kajuitpersoneel.

OPS 1.1005

Aanvangstraining

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel met goed gevolg een door de Dienst goedgekeurde aanvangstraining doorloopt, conform de van toepassing zijnde voorschriften, en in het bezit is van een getuigschrift van vakbekwaamheid waarin de met goed gevolg doorlopen training van het betreffende lid van het kajuitpersoneel wordt beschreven.

OPS 1.1010

Conversie- en verschillentraining

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel relevante training heeft doorlopen, conform de van toepassing zijnde regels en als vermeld in het vluchthandboek, alvorens de hem opgedragen werkzaamheden uit te voeren, en wel als volgt.

1. Conversietraining

Er dient een conversiecursus te worden gevolgd alvorens:

- i) voor de eerste maal door de exploitant te worden ingezet als lid van het kajuitpersoneel; of
- ii) op een ander vliegtuigtype te worden tewerkgesteld.

2. Verschillentraining

Verschillentraining dient te worden gevolgd alvorens:

- i) te gaan werken op een variant van het vliegtuigtype waarmee op dat moment gevlogen wordt; of

- ii) te gaan werken met andere veiligheidsuitrusting, anders geplaatste veiligheidsuitrusting, of andere normale en noodveiligheidsprocedures op huidige vliegtuigtypen of -varianten.

OPS 1.1012

Vertrouwdmakingsvluchten

De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel, na voltooiing van de conversietraining, vertrouwdmakingstraining doorloopt alvorens te gaan werken als een van de volgens OPS 1.990 b) minimaal vereiste kajuitpersoneelsleden.

OPS 1.1015

Periodieke training

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel periodieke training ondergaat betreffende de aan elk kajuitpersoneelslid opgedragen handelingen bij normale en noodprocedures en -routines met betrekking tot het (de) vliegtuigtype(n) en/of variant(en) waarop zij werken conform de toepasselijke voorschriften.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het door de Dienst goedgekeurde programma van periodieke training en toetsing theoretische en praktische instructie omvat, alsmede individuele oefeningen.
- c) De geldigheidstermijn van de volgens OPS 1.1025 vereiste periodieke training en de bijbehorende test is 12 kalendermaanden plus het restant van de maand van afgifte. Bij afgifte binnen de laatste drie kalendermaanden van de geldigheid van een voorgaande test, strekt de geldigheidstermijn zich uit van de datum van afgifte tot 12 kalendermaanden na de verlooptdatum van die voorgaande test.

OPS 1.1020

Herhalingscursussen

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.1020)

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat elk lid van het kajuitpersoneel dat meer dan zes maanden geen vluchtdienst meer heeft gedaan maar voor wie de geldigheidsperiode van de vorige test volgens OPS 1.1025 b) 3 nog niet is verstreken, de in het vluchthandboek vermelde herhalingscursus volgt als voorgeschreven in bijlage 1 bij OPS 1.1020.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat als een lid van het kajuitpersoneel gedurende de laatste zes maanden wel vluchtdienst heeft gedaan maar niet op het betreffende vliegtuigtype als lid van het kajuitpersoneel zoals vereist volgens OPS 1.990 b), dit lid van het kajuitpersoneel alvorens op dat type te gaan werken ofwel:

1. een herhalingscursus op dat type volgt; ofwel
2. ter hernieuwde vertrouwdmaking een commerciële vlucht van twee sectoren op dat type maakt.

OPS 1.1025

Toetsing

De exploitant dient ervoor te zorgen dat tijdens of na de volgens OPS 1.1010 en 1.1015 vereiste training elk lid van het kajuitpersoneel een toets aflegt met betrekking tot de ontvangen training teneinde zijn vaardigheid in het uitvoeren van de normale en noodveiligheidstaken te controleren. Deze toetsen dienen te worden afgenomen door personen die voor de Dienst aanvaardbaar zijn.

OPS 1.1030

Vluchtuitvoering op meer dan één type of variant

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat geen enkel lid van het kajuitpersoneel op meer dan drie vliegtuigtypen werkt, met dien verstande dat het lid van het kajuitpersoneel met instemming van de Dienst op vier vliegtuigtypen mag werken mits de veiligheidsuitrusting en noodprocedures voor ten minste twee van de typen nagenoeg gelijk zijn.
- b) Binnen het kader van bovenstaande subparagraaf a) dienen varianten van een vliegtuigtype te worden gezien als verschillende typen indien zij niet nagenoeg gelijk zijn op alle volgende punten:
 1. bediening van de nooduitgang(en);
 2. plaats en type van de veiligheidsuitrusting; en
 3. noodprocedures.

OPS 1.1035

Trainingsregisters

De exploitant dient:

1. registers bij te houden van alle trainingen en toetsen als voorgeschreven in OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015, 1.1020 en 1.1025; en
2. het betrokken lid van het kajuitpersoneel op diens verzoek inzage te geven in de registers van alle conversiecursussen en periodieke trainingen en toetsen.

*Bijlage 1 bij OPS 1.1020***Herhalingscursussen**

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de herhalingscursussen door voldoende gekwalificeerde personen worden gegeven en voor elk lid van het kajuitpersoneel ten minste het volgende omvat.

1. Noodprocedures, met inbegrip van onvermogen van een piloot om diens taken uit te voeren;
2. ontruimingsprocedures, met inbegrip van technieken voor het beheersen van mensenmenigten;
3. de bediening en het daadwerkelijk openen van alle normale en nooduitgangen voor evacuatie van passagiers in een vliegtuig of representatieve trainingsinrichting;
4. demonstratie van de bediening van alle andere uitgangen met inbegrip van stuurhutramen; en
5. de plaats en bediening van nooduitrusting, waaronder zuurstofsystemen, en het aantrekken van zwemvesten, draagbare zuurstofapparatuur en beschermende ademhalingsapparatuur.

SUBDEEL P

BOEKEN EN BESCHIEDEN

OPS 1.1040

Algemene regels voor vluchthandboeken

- a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vluchthandboek alle aanwijzingen en informatie bevat die de vluchtuitvoeringsmedewerkers nodig hebben om hun taken te kunnen uitvoeren.
- b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de inhoud van het vluchthandboek, met inbegrip van alle wijzigingen of herzieningen, niet strijdig is met de bepalingen van de Vergunning tot vluchtuitvoering (VTV) of de van toepassing zijnde voorschriften, en voor de Dienst aanvaardbaar is, of, indien van toepassing, door de Dienst is goedgekeurd.
- c) Tenzij een andere taal door de Dienst goedgekeurd of in het betreffende land wettelijk voorgeschreven is, dient de exploitant het vluchthandboek in de Engelse taal op te stellen. Daarnaast mag de exploitant dit handboek geheel of gedeeltelijk in een andere taal vertalen.
- d) Wanneer een exploitant nieuwe vluchthandboeken of aanzienlijke (boek)delen daarvan moet produceren, dient hij zich te houden aan bovenstaande subparagraaf c). In alle andere gevallen dient de exploitant zo snel mogelijk aan bovenstaande subparagraaf c) te voldoen, doch in ieder geval vóór 1 december 2000.
- e) De exploitant mag een vluchthandboek in afzonderlijke boekdelen uitgeven.
- f) De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle vluchtuitvoeringsmedewerkers gemakkelijk toegang hebben tot een exemplaar van elk deel van het vluchthandboek dat voor hun werkzaamheden relevant is. Daarnaast dient de exploitant bemanningsleden te voorzien van een persoonlijk exemplaar van, of van gedeeltes uit, de Delen A en B van het vluchthandboek voor zover van belang voor persoonlijke bestudering.
- g) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vluchthandboek zodanig wordt gewijzigd of herzien dat de daarin opgenomen aanwijzingen en informatie actueel blijven. De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle vluchtuitvoeringsmedewerkers op de hoogte worden gesteld van de wijzigingen die voor hun werkzaamheden relevant zijn.
- h) Elke houder van een vluchthandboek, of delen daarvan, dient zijn exempla(r)en te actualiseren met de door de exploitant verstrekte wijzigingen of herzieningen.
- i) De exploitant dient de voorgenomen wijzigingen en herzieningen aan de Dienst te doen toekomen voordat deze van kracht worden. Als de wijziging betrekking heeft op enig deel van het vluchthandboek dat volgens de OPS dient te worden goedgekeurd, dient deze goedkeuring te zijn verkregen voordat de wijziging van kracht wordt. Wanneer onmiddellijke wijzigingen of herzieningen uit veiligheidsoverwegingen noodzakelijk zijn, mogen deze onmiddellijk worden gepubliceerd en toegepast, mits de eventueel benodigde goedkeuring is aangevraagd.

j) De exploitant dient alle door de Dienst vereiste wijzigingen en herzieningen op te nemen.

OPS 1.1050

Vlieghandboek

k) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de informatie die is ontleend aan goedgekeurde bescheiden, en eventuele wijzigingen daarin, correct worden weergegeven in het vluchthandboek en dat het vluchthandboek geen informatie bevat die strijdig is met enig goedgekeurde documentatie. Dit voorschrift heeft de exploitant er echter niet van te weerhouden conservatievere gegevens en procedures te gebruiken.

De exploitant dient een geldig goedgekeurd vlieghandboek of gelijkwaardig document bij te houden voor elk vliegtuig dat hij gebruikt.

OPS 1.1055

Journal

l) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vluchthandboek in een zodanige vorm wordt gepresenteerd dat dit zonder moeite te gebruiken is.

a) De exploitant dient voor elke vlucht de volgende informatie te bewaren in de vorm van een Journal.

m) De exploitant kan toestemming krijgen van de Dienst om het vluchthandboek of delen daarvan in een andere vorm dan als drukwerk op papier aan te bieden. In dergelijke gevallen dient een aanvaardbaar niveau van toegankelijkheid, bruikbaarheid en betrouwbaarheid te worden gegarandeerd.

1. De inschrijvingskenmerk(en) van het vliegtuig in het luchtvaartregister;

2. de datum;

3. de naam (namen) van de bemanning;

4. de aan het bemanningslid/de bemanningsleden toegewezen taken;

n) Het gebruik van een ingekorte vorm van het vluchthandboek ontslaat de exploitant niet van de verplichtingen volgens OPS 1.130.

5. de plaats van vertrek;

6. de plaats van aankomst;

7. de vertrektijd („off-block time”);

8. de aankomsttijd („on-block time”);

OPS 1.1045

Vluchthandboek structuur en inhoud

(Zie bijlage 1 bij OPS 1.1045)

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de hoofdstructuur van het vluchthandboek als volgt is.

Deel A: Algemeen/Elementair

Dit deel dient alle niet aan het vliegtuigtype gebonden operationele beleidslijnen, aanwijzingen en procedures te omvatten die benodigd zijn voor veilige vluchtuitvoering.

Deel B: Gebruik van het vliegtuig

Dit deel dient alle aan het vliegtuigtype gebonden aanwijzingen en procedures te omvatten die benodigd zijn voor veilige vluchtuitvoering. Het dient rekening te houden met eventuele verschillen tussen de door de exploitant gebruikte types, varianten of individuele vliegtuigen.

Deel C: Aanwijzingen en informatie over routes en luchtvaartterreinen

Dit deel dient alle aanwijzingen en informatie te omvatten die benodigd zijn voor het gebied waarin vluchten worden uitgevoerd.

Deel D: Training

Dit deel dient alle trainingsinstructies voor het personeel te omvatten die benodigd zijn voor een veilige vluchtuitvoering.

b) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de inhoud van het vluchthandboek in overeenstemming is met bijlage 1 bij OPS 1.1045 en relevant is voor het gebied waarin gevlogen wordt en de soort vlucht.

c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat de detailstructuur van het vluchthandboek aanvaardbaar is voor de Dienst.

b) De exploitant kan van de Dienst toestemming krijgen om geen of een onvolledig Journal bij te houden indien de betreffende informatie in andere documenten is opgenomen.

c) De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle aantekeningen zonder uitstel worden gemaakt en permanent van aard zijn.

OPS 1.1060

Navigatieplan

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat het gebruikte navigatieplan en de tijdens de vlucht gemaakte aantekeningen de volgende zaken omvatten.

1. De inschrijvingskenmerk(en) van het vliegtuig in het luchtvaartregister;

2. het vliegtuigtype en de variant;

3. de datum van de vlucht;

4. de vluchtidentificatie;

5. de namen van de bemanningsleden;
6. een omschrijving van de aan de bemanningsleden toegewezen taken;
7. de plaats van vertrek;
8. de vertrektijd („actual off-block time”, starttijd);
9. de plaats van aankomst (geplande en werkelijke);
10. de aankomsttijd (werkelijke landingstijd en „on-block time”);
11. de soort vlucht (ETOPS, VFR, veerdienstvlucht, etc.);
12. route en routesegmenten met controle-/routepunten, afstanden, tijd en grondkoersen;
13. de geplande kruissnelheid en vliegtijden tussen controle-/route-punten; de geschatte en werkelijke tijden waarop deze punten worden gepasseerd;
14. de veilige hoogtes en laagste vliegniveaus;
15. de geplande hoogtes en vliegniveaus;
16. de brandstofberekeningen (vastlegging van de resultaten van brandstofcontroles tijdens de vlucht);
17. aan boord aanwezige brandstof bij het starten van de motoren;
18. bestemmingsuitwijkhavens en, voor zover van toepassing, de start- en routeuitwijkhavens, met inbegrip van de in bovenstaande subparagrafen 12, 13, 14, en 15 vereiste informatie;
19. de initiële ATS-goedkeuring van het vliegplan en latere hernieuwde goedkeuring;
20. berekeningen voor herziening van het vliegplan tijdens de vlucht; en
21. relevante meteorologische informatie.

OPS 1.1065

Bewaartermijnen van documenten

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle gegevens en alle relevante operationele en technische informatie voor elke individuele vlucht gedurende de in bijlage 1 bij OPS 1.1065 voorgeschreven periodes bewaard worden.

OPS 1.1070

Door de exploitant opgestelde beschrijving van het onderhouds-beheer

De exploitant dient een geldige goedgekeurde beschrijving van het onderhoudsbeheer bij te houden, zoals voorgeschreven in OPS 1.905.

OPS 1.1071

Technisch journaal

De exploitant dient een technisch journaal bij te houden zoals voorgeschreven in OPS 1.915.

Bijlage 1 bij OPS 1.1045

Inhoud van het vluchthandboek

De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vluchthandboek de volgende zaken bevat.

A — ALGEMEEN/ELEMENTAIR**0. ADMINISTRATIE EN BEHEER VAN HET VLUCHTHANDBOEK****0.1. Inleiding**

- a) Een verklaring dat het handboek voldoet aan alle toepasselijke voorschriften en aan de voorwaarden van de toepasselijke Vergunning tot vluchtuitvoering.
- b) Een verklaring dat het handboek operationele aanwijzingen bevat die door het betrokken personeel dienen te worden opgevolgd.
- c) Een lijst en korte beschrijving van de verschillende delen van het handboek, en van de inhoud, het toepassingsgebied en het gebruik van deze delen.
- d) Toelichtingen op en definities van de termen en woorden die nodig zijn voor het gebruik van het handboek.

0.2. Systeem van wijziging en herziening

- a) Wie verantwoordelijk is voor de uitgifte en invoeging van wijzigingen en herzieningen.
- b) Een lijst van wijzigingen en herzieningen met de data waarop deze ingevoegd en van kracht zijn geworden.
- c) Een verklaring dat handgeschreven wijzigingen en herzieningen niet toegestaan zijn behalve in situaties waarin onmiddellijke wijziging of herziening uit veiligheidsoverwegingen noodzakelijk is.
- d) Een beschrijving van het systeem voor het annoteren van bladzijden en de data waarop zij van kracht zijn geworden.
- e) Een lijst van de vigerende bladzijden.
- f) Annotatie van veranderingen (op tekstpagina's en, voor zover uitvoerbaar, op kaarten en diagrammen).

g) Tijdelijke herzieningen.

h) Een beschrijving van het distributiesysteem voor de handboeken, wijzigingen en herzieningen.

1. ORGANISATIE EN VERANTWOORDELIJKHEDEN

1.1. Organisatiestructuur

Een beschrijving van de organisatiestructuur met inbegrip van een organigram van het gehele bedrijf en een van de afdeling vluchtuitvoering. Het organigram dient de relatie weer te geven tussen de afdeling Vluchtuitvoering en de andere afdelingen. Met name de hiërarchische en rapportagelijnen tussen alle divisies, afdelingen, enz., welke betrekking hebben op de vliegveiligheid, dienen te worden getoond.

1.2. Aangewezen functionarissen

De naam van elke aangewezen functionaris voor de vluchtuitvoering, het onderhoudssysteem, de training van de bemanningen, en de grondondersteuning, zoals voorgeschreven in OPS 1.175 i). Een beschrijving van hun functie en verantwoordelijkheden dient te worden opgenomen.

1.3. Taken en verantwoordelijkheden van leidinggevend vluchtuitvoeringspersoneel

Een beschrijving van de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van leidinggevend vluchtuitvoeringspersoneel voor zover deze verband houden met de vliegveiligheid en met naleving van toepasselijke voorschriften.

1.4. Bevoegdheden, taken en verantwoordelijkheden van de gezagvoerder

Een omschrijving van de bevoegdheden, taken en verantwoordelijkheden van de gezagvoerder.

1.5. Taken en verantwoordelijkheden van andere bemanningsleden dan de gezagvoerder

2. OPERATIONEEL BEHEER EN TOEZICHT

2.1. Toezicht op de vluchtuitvoering door de exploitant

Een beschrijving van het systeem voor toezicht op de vluchtuitvoering door de exploitant (zie OPS 1.175 g)). Deze dient duidelijk te maken hoe toezicht wordt gehouden op de vliegveiligheid en de kwalificaties van het personeel. Met name de procedures met betrekking tot de volgende zaken dienen te worden beschreven.

- a) De geldigheid van Bewijzen van bevoegdheid en Geschiktheidsverklaringen;
- b) de competentie van vluchtuitvoeringspersoneel; en
- c) beheer, analyse en opslag van registers, vluchtdocumenten, aanvullende informatie en gegevens.

2.2. Systeem van bekendmaking van aanvullende operationele aanwijzingen en informatie

Een beschrijving van een systeem voor het bekendmaken van informatie die operationeel van aard kan zijn doch aanvullend is op die in het

vluchthandboek. Het toepassingsgebied van deze informatie en de verantwoordelijkheid voor de bekendmaking ervan dient vermeld te worden.

2.3. Programma ter voorkoming van ongevallen en bevordering van de vliegveiligheid

Een beschrijving van de belangrijkste aspecten van het vliegveiligheidsprogramma.

2.4. Operationele controle

Een beschrijving van de procedures en verantwoordelijkheden die noodzakelijk zijn om operationele controle uit te oefenen op de vliegveiligheid.

2.5. Bevoegdheden van de Dienst

Een beschrijving van de bevoegdheden van de Dienst.

3. KWALITEITSSYSTEEM

Een beschrijving van het gebruikte kwaliteitssysteem, welke ten minste omvat:

- a) het kwaliteitsbeleid;
- b) een beschrijving van de wijze waarop het kwaliteitssysteem is georganiseerd; en
- c) de verdeling van taken en verantwoordelijkheden.

4. SAMENSTELLING VAN DE BEMANNING

4.1. Samenstelling van de bemanning

Een toelichting op de methode voor het bepalen van de samenstelling van bemanningen, rekening houdend met:

- a) het gebruikte vliegtuigtype;
- b) de soort vlucht en het gebied waarin deze plaatsvindt;
- c) de fase van de vlucht;
- d) de minimaal vereiste bemanning, en de geplande werkperiode;
- e) de ervaring (totaal en op het type), recentheid en kwalificaties van de bemanningsleden;
- f) de aanwijzing van de gezagvoerder en, indien noodzakelijk vanwege de duur van de vlucht, de procedures voor de aflossing van de gezagvoerder of andere leden van het stuurhutpersoneel (zie bijlage 1 bij OPS 1.940); en
- g) de aanwijzing van het leidinggevend lid van het kajuitpersoneel en, indien noodzakelijk vanwege de duur van de vlucht, de procedures voor de aflossing van deze leidinggevende of andere leden van het kajuitpersoneel.

4.2. Aanwijzing van de gezagvoerder

De regels die gelden voor de aanwijzing van de gezagvoerder.

4.3. *Verlies, door het stuurhutpersoneel, van het vermogen om hun taken uit te voeren*

Aanwijzingen voor het overnemen van het bevel in geval enig lid van het stuurhutpersoneel het vermogen verliest diens taken uit te voeren.

4.4. *Gebruik van meer dan één type*

Een verklaring waarin wordt aangegeven welke vliegtuigen worden beschouwd als één type met betrekking tot:

- a) het inroosteren van stuurhutpersoneel; en
- b) het inroosteren van kajuitpersoneel.

5. VEREISTEN VOOR KWALIFICATIES

5.1. Een beschrijving van de eisen op het gebied van Bewijzen van bevoegdheid, Bevoegverklaring(en), kwalificaties/vakbekwaamheid (b.v. voor routes en luchtvaartterreinen), ervaring, training controles en recentheid waaraan vluchtuitvoeringspersoneel in verband met de uitvoering van hun werkzaamheden moeten voldoen. Aandacht dient te worden besteed aan het vliegtuigtype, de soort vlucht en de samenstelling van de bemanning.

5.2. *Stuurhutpersoneel*

- a) Gezagvoerder.
- b) Piloot die de gezagvoerder aflöst.
- c) Tweede bestuurder.
- d) Piloot onder toezicht.
- e) Systeemoperator.
- f) Werken op meer dan één type of variant.

5.3. *Kajuitpersoneel*

- a) Leidinggevend lid van het kajuitpersoneel.
- b) Lid van het kajuitpersoneel.
 - i) Verplicht lid van het kajuitpersoneel.
 - ii) Aanvullend lid van het kajuitpersoneel en lid van het kajuitpersoneel tijdens kennismakingsvluchten.
- c) Werken op meer dan één type of variant.

5.4. *Personeel voor training, controle en toezicht houden*

- a) Voor stuurhutpersoneel.
- b) Voor kajuitpersoneel.

5.5. *Ander vluchtuitvoeringspersoneel*

6. VOORZORGSMATREGELEN MET BETREKKING TOT DE GEZONDHEID VAN DE BEMANNING

6.1. *Voorzorgsmaatregelen met betrekking tot de gezondheid van de bemanning*

De relevante voorschriften en richtlijnen voor bemanningsleden op het gebied van de gezondheid, met inbegrip van:

- a) alcoholische en andere sterke dranken;
- b) narcotica;
- c) geneesmiddelen;
- d) slaaptabletten;
- e) farmaceutische preparaten;
- f) inenting;
- g) diepzeeduiken;
- h) bloed geven;
- i) maaltijden vóór en tijdens de vlucht;
- j) slapen en rusten; en
- k) chirurgische ingrepen.

7. BEPERKINGEN AAN DE VLIEGTIJD

7.1. *Beperkingen aan (vlieg)werktijden en eisen met betrekking tot rusttijden*

De regeling die door de exploitant is ontwikkeld in overeenstemming met de landelijke eisen.

7.2. *Overschrijding van vlieg- en werktijden en/of verkorting van rustperioden*

De voorwaarden waaronder de vlieg- en werktijden mogen worden overschreden en rustperioden mogen worden verminderd de gebruikte procedures om deze wijzigingen te melden.

8. VLUCHTUITVOERINGSPROCEDURES

8.1. *Aanwijzingen met betrekking tot de vluchtvoorbereiding*

Zoals van toepassing op de vlucht.

8.1.1. *Minimumvlieghoogtes*

Een beschrijving van de methode ter bepaling en toepassing van minimumhoogtes, waaronder:

- a) een procedure voor het vaststellen van de minimumhoogtes/-vliegniveaus voor VFR-vluchten; en

- b) een procedure voor het vaststellen van de minimumhoogtes/-vliegniveaus voor IFR-vluchten.

8.1.2. Criteria voor het bepalen van de bruikbaarheid van luchtvaartterreinen

8.1.3. Methoden voor het bepalen van de start- en landingsminima van luchtvaartterreinen

De methode voor het vaststellen van de start- en landingsminima van luchtvaartterreinen voor IFR-vluchten volgens subdeel E van OPS 1. Verwezen dient te worden naar procedures voor het bepalen van het zicht en/of de zichtbare baanlengte en voor de toepasbaarheid van het door de piloten waargenomen werkelijke zicht, het gemelde zicht en de gemelde zichtbare baanlengte.

8.1.4. En-route vluchtuitvoeringsminima voor VFR-vluchten of VFR-delen van een vlucht en, bij gebruik van eenmotorige vliegtuigen, aanwijzingen voor de keuze van de route, rekening houdend met de beschikbaarheid van oppervlakken waarop een veilige noodlanding mogelijk is.

8.1.5. Presentatie en toepassing van start-, landings- en en-routeminima

8.1.6. Interpretatie van meteorologische informatie

Verklarende teksten aangaande het decoderen van weersverwachtingen en weerberichten die relevant zijn voor het gebied waarin gevlogen wordt, met inbegrip van de interpretatie van voorwaardelijke uitdrukkingen.

8.1.7. Bepaling van de hoeveelheden vervoerde brandstof, olie en water-methanol

De methoden volgens welke de mee te voeren hoeveelheden brandstof, olie en water-methanol worden bepaald en tijdens de vlucht worden gecontroleerd. Deze paragraaf dient tevens aanwijzingen te bevatten inzake het meten en de verdeling van de aan boord aanwezige vloeistoffen. In deze aanwijzingen dient rekening te worden gehouden met alle waarschijnlijke omstandigheden die tijdens de vlucht kunnen optreden, waaronder de mogelijkheid van herziening van het vliegplan tijdens de vlucht en van het uitvallen van een of meer van de motoren van het vliegtuig. Het systeem voor het bijhouden van de brandstof- en oliegegevens dient eveneens te worden beschreven.

8.1.8. Massa en zwaartepunt

De algemene principes van massa en zwaartepunt, met inbegrip van:

- a) begripsbepalingen;
- b) methoden, procedures en verantwoordelijkheden voor/wat betreft het uitvoeren en accepteren van massa- en zwaartepuntsberekeningen;
- c) het beleid inzake het gebruik van standaard- en/of werkelijke massa's;
- d) de methode voor het bepalen van de toepasselijke massa van passagiers, bagage en vracht;
- e) de toepasselijke massa's van passagiers en bagage voor verschillende soorten vluchten en vliegtuigtypes;
- f) algemene aanwijzingen met betrekking tot de verificatie van de verschillende soorten massa- en zwaartepuntsdocumenten die in gebruik zijn, en de informatie die hiervoor nodig is;

- g) procedures voor wijzigingen op het laatste moment;

- h) soortelijk gewicht van brandstof, olie en water-methanol; en

- i) beleid/procedures met betrekking tot toewijzing van zitplaatsen.

8.1.9. ATS-vliegplan

Procedures en verantwoordelijkheden voor het opstellen en indienen van het ATS-vliegplan. Aandacht dient o.a. te worden besteed aan de wijze van indienen van zowel eenmalige als repeterende vliegplannen.

8.1.10. Navigatieplan

Procedures en verantwoordelijkheden voor het opstellen en accepteren van het navigatieplan. Het gebruik van het navigatieplan dient te worden beschreven, en de beschrijving dient voorbeelden van de in gebruik zijnde modellen voor navigatieplannen te bevatten.

8.1.11. Het technisch journaal van de exploitant

De verantwoordelijkheden voor en het gebruik van het technisch journaal van de exploitant dient te worden beschreven, en de beschrijving dient voorbeelden van de gebruikte modellen te bevatten.

8.1.12. Lijst van aan boord mee te voeren documenten, formulieren en aanvullende informatie

8.2. Aanwijzingen voor grondafhandeling

8.2.1. Tankprocedures

Een beschrijving van de tankprocedures, met inbegrip van:

- a) veiligheidsmaatregelen tijdens het bijtanken en leegpompen, met inbegrip van situaties waarin een hulpaggregaat (APU) in werking is of een turbinemotor in werking is en de propellerremmen zijn ingeschakeld;
- b) bijtanken/leegpompen terwijl de passagiers aan boord gaan, aan boord zijn of van boord gaan; en
- c) te nemen maatregelen om te voorkomen dat brandstoffen worden gemengd.

8.2.2. Veiligheidsprocedures voor afhandeling van het vliegtuig, de passagiers en de vracht

Een beschrijving van de te gebruiken afhandelingsprocedures bij het toewijzen van stoelen, het laten in- en uitstappen van passagiers en het laden en lossen van het vliegtuig. De overige veiligheidsprocedures terwijl het vliegtuig op het platform staat, dienen eveneens te worden beschreven. De afhandelingsprocedures dienen het volgende te omvatten.

- a) Kinderen/zuigelingen, zieke passagiers en personen met verminderde mobiliteit;
- b) vervoer van passagiers die niet tot het land toegelaten worden, het land uitgezet worden, of onder arrest staan;
- c) toelaatbare afmetingen en gewicht van handbagage;
- d) laden en vastzetten van voorwerpen in het vliegtuig;

- e) speciale ladingen en classificatie van ladingscompartimenten;
- f) opstelling van gronduitrusting;
- g) bediening van de vliegtuigdeuren;
- h) veiligheid op het platform, met inbegrip van brandpreventie en uitblaas- en aanzuiggebieden van motoren;
- i) procedures voor het opstarten, en het vertrek van en aankomst bij de vliegtuigtrap;
- j) onderhoud aan vliegtuigen;
- k) documenten en formulieren voor het afhandelen van vliegtuigen; en
- l) bezetting van vliegtuigstoelen door meerdere personen.

8.2.3. Procedures voor het weigeren van passagiers

Procedures om ervoor te zorgen dat personen die kennelijk beneveld zijn of waarvan het gedrag of uiterlijk duidelijk aangeeft dat zij onder de invloed van verdovende middelen verkeren, met uitzondering van patiënten die passende medische behandeling ondergaan, de toegang tot het vliegtuig wordt geweigerd. Dit geldt niet voor patiënten die een passende medische behandeling ondergaan.

8.2.4. Ijsverwijdering en ijsbestrijding op de grond

Een beschrijving van het beleid en de procedures met betrekking tot verwijdering en voorkoming van ijsvorming op vliegtuigen op de grond. Hierin dienen inbegrepen te zijn beschrijvingen van de soorten en effecten van ijsvorming en andere verontreinigingen op vliegtuigen tijdens stilstand, tijdens verplaatsingen op de grond en tijdens de start. Tevens dient een beschrijving te worden gegeven van de gebruikte soorten vloeistof, met inbegrip van:

- a) merk- of handelsnamen;
- b) eigenschappen;
- c) uitwerkingen op de prestaties van vliegtuigen;
- d) bewaartijden; en
- e) voorzorgsmaatregelen bij het gebruik.

8.3. Vliegprocedures

8.3.1. VFR/IFR-beleid

Een beschrijving van het beleid met betrekking tot het toestaan van VFR-vluchten, of het eisen dat vluchten onder IFR worden uitgevoerd, of het overgaan van de ene soort vlucht naar de andere.

8.3.2. Navigatieprocedures

Een beschrijving van alle navigatieprocedures die relevant zijn voor de soort vlucht en het gebied waarin deze plaatsvindt. Aandacht dient te worden besteed aan:

- a) standaard navigatieprocedures met inbegrip van het beleid met betrekking tot het uitvoeren van onafhankelijke controles van via een

toetsenbord ingevoerde gegevens voor zover deze invloed hebben op de door het vliegtuig te volgen vliegbaan;

- b) MNPS- en POLAR-navigatie en navigatie in andere aangewezen gebieden;
- c) RNAV;
- d) herziening van het vliegplan tijdens de vlucht; en
- e) procedures in geval van verminderde functionaliteit van systemen; en
- f) RVSM.

8.3.3. Procedures voor het instellen van de hoogtemeter

8.3.4. Procedures voor hoogtemeldingssystemen

8.3.5. Procedures voor installaties ter voorkoming van botsingen met het terrein

8.3.6. Beleid en procedures voor het gebruik van TCAS/ACAS(-antibotsings-systemen)

8.3.7. Beleid en procedures voor brandstofbeheer tijdens de vlucht

8.3.8. Slechte en potentieel gevaarlijke atmosferische omstandigheden

Procedures voor vluchttuitvoering in, en/of het vermijden van slechte en potentieel gevaarlijke atmosferische omstandigheden, met inbegrip van:

- a) onweersbuien;
- b) ijsvorming;
- c) turbulentie;
- d) windschering;
- e) straalstroming;
- f) wolken vulkanische as;
- g) hevige neerslag;
- h) zandstormen;
- i) berggolven; en
- j) aanzienlijke temperatuurinversies.

8.3.9. Zogturbulentie

Separatiecriteria voor zogturbulentie, rekening houdend met vliegtuigtypen, windomstandigheden en ligging van de baan.

8.3.10. Bemanningsleden op hun eigen werkplek

De eisen aan bemanningsleden om op hun eigen werkplek aanwezig te zijn tijdens de verschillende fasen van de vlucht of wanneer dat uit veiligheidsoverwegingen noodzakelijk wordt geacht.

8.3.11. Gebruik van veiligheidsgordels voor bemanning en passagiers

De eisen aan bemanningsleden en passagiers om veiligheidsgordels en/of -tuigen te gebruiken tijdens de verschillende fasen van de vlucht of wanneer dat uit veiligheidsoverwegingen noodzakelijk wordt geacht.

8.3.12. Toegang tot de stuurhut

De voorwaarden voor toegang tot de stuurhut voor andere personen dan het stuurhutpersoneel. Het beleid met betrekking tot het verlenen van toegang aan Inspecteurs van de Dienst dient eveneens te worden vermeld.

8.3.13. Gebruik van vrije stoelen van bemanningsleden

De voorwaarden en procedures voor het gebruik van vrije stoelen van bemanningsleden.

8.3.14. Verlies, door bemanningsleden, van het vermogen om hun taken uit te voeren

Te volgen procedures in het geval dat bemanningsleden tijdens de vlucht het vermogen verliezen hun taken uit te voeren. Voorbeelden van de mogelijke vormen van onwelwording en de middelen om deze te herkennen dienen te worden vermeld.

8.3.15. Eisen met betrekking tot veiligheid in de kajuit

Procedures met betrekking tot:

- a) voorbereiding van de kajuit voor de vlucht, de vereisten tijdens de vlucht en de voorbereiding voor de landing, met inbegrip van procedures voor het beveiligen van de kajuit en boordkeukens;
- b) procedures teneinde te garanderen dat passagiers op zodanige plaatsen zitten dat zij, in het geval dat een noodevacuatie noodzakelijk is, zoveel mogelijk bij kunnen dragen tot de ontruiming van het vliegtuig en deze niet hinderen;
- c) te volgen procedures tijdens het aan boord en van boord gaan van de passagiers;
- d) procedures voor het bijtanken/leegpompen terwijl de passagiers aan boord zijn, aan boord komen, of van boord gaan; en
- e) het roken aan boord.

8.3.16. Procedures voor het voorlichten van de passagiers

De inhoud, middelen en tijdstippen van passagiersvoorlichting conform OPS 1.285.

8.3.17. Vluchtuitvoeringsprocedures bij verplichte aanwezigheid van apparatuur voor het bespeuren van kosmische straling of zonnestraling

Procedures voor het gebruik van apparatuur voor detectie van kosmische straling of zonnestraling en voor het vastleggen van de metingen daarvan ingeval de in het vluchthandboek vermelde grenswaarden worden overschreden. Daarnaast de te volgen procedures, met inbegrip van Luchtverkeersprocedures, ingeval wordt besloten te dalen of een andere route te volgen.

8.4. Vluchtuitvoering bij alle weersomstandigheden

Een beschrijving van de vluchtuitvoeringsprocedures behorend bij vluchtuitvoering bij alle weersomstandigheden (zie ook OPS Subdelen D en E).

8.5. ETOPS

Een beschrijving van de vluchtuitvoeringsprocedures voor ETOPS

8.6. Gebruik van de minimumuitrustingslijst(en) en configuratie-afwijklingslijst(en)

8.7. Niet-commerciële vluchten

Procedures en beperkingen voor:

- a) oefenvluchten;
- b) test- en proefvluchten;
- c) leveringsvluchten;
- d) veerdienstvluchten;
- e) demonstratievluchten; en
- f) positioneringsvluchten,

met inbegrip van het soort personen dat op zulke vluchten vervoerd mag worden.

8.8. Eisen met betrekking tot zuurstof

8.8.1. Een beschrijving van de omstandigheden waaronder zuurstof verstrekt en gebruikt dient te worden.

8.8.2. De eisen met betrekking tot zuurstof, onderverdeeld naar:

- a) stuurhutpersoneel;
- b) kajuitpersoneel; en
- c) passagiers.

9. GEVAARLIJKE GOEDEREN EN WAPENS

9.1. Informatie, aanwijzingen en algemene richtlijnen inzake het vervoer van gevaarlijke goederen, met inbegrip van:

- a) het beleid van de exploitant inzake het vervoer van gevaarlijke goederen;
- b) richtlijnen inzake de eisen voor het accepteren, etiketteren, behandelen, stouwen en apart houden van gevaarlijke goederen;
- c) procedures voor het reageren op noodsituaties waarbij sprake is van gevaarlijke goederen;
- d) de taken van alle betrokken personeelsleden volgens OPS 1.1215; en

e) aanwijzingen met betrekking tot het vervoer van medewerkers van de exploitant.

9.2. De voorwaarden waaronder oorlogswapens en -munitie en sportwapens mogen worden vervoerd.

10. BEVEILIGING

10.1. Niet-vertrouwelijke aanwijzingen en richtlijnen inzake beveiliging, met vermelding van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden van vluchtuitvoeringspersoneel. Het beleid en de procedures voor het omgaan met en rapporteren van misdrijven aan boord, zoals onwettige interventie, sabotage, dreigen met een bom, en kaping, dienen eveneens te worden vermeld.

10.2. Een beschrijving van de preventieve beveiligingsmaatregelen en -training.

Noot: Delen van de beveiligingsinstructies en -richtlijnen mogen vertrouwelijk blijven.

11. OMGAAN MET ONGEVALLLEN EN VOORVALLEN

Procedures voor het omgaan met, melden van en rapporteren over ongevallen en voorvallen

Dit hoofdstuk dient te omvatten:

- a) definities van ongevallen en voorvallen en de desbetreffende verantwoordelijkheden van alle betrokken personen;
- b) een uiteenzetting van welke bedrijfsonderdelen, overheidsdiensten of andere instellingen verwittigd dienen te worden, en op welke wijze en in welke volgorde, ingeval van een ongeval;
- c) speciale meldingseisen bij ongevallen of voorvallen waarbij gevaarlijke goederen worden vervoerd;
- d) een beschrijving van de eisen inzake het rapporteren van specifieke voorvallen en ongevallen;
- e) de te gebruiken formulieren voor rapportage, en een beschrijving van de procedure voor het indienen ervan bij de Dienst, dienen eveneens te worden bijgevoegd; en
- f) indien de exploitant voor intern gebruik aanvullende rapportageprocedures ontwikkelt met betrekking tot de veiligheid, een beschrijving van de toepasselijkheid daarvan en de daarvoor te gebruiken formulieren.

12. LUCHTVERKEERSREGELS

Luchtverkeersregels, met inbegrip van:

- a) zicht- en instrumentvliegvoorschriften;
- b) territoriale toepassing van de luchtverkeersregels;
- c) communicatieprocedures met inbegrip van procedures voor storingen in de communicatie;
- d) informatie en aanwijzingen met betrekking tot de onderschepping van burgervliegtuigen;

e) de omstandigheden waaronder radiowacht gehouden dient te worden;

f) signalen;

g) het bij de vlucht gebruikte tijdsysteem;

h) verkeersklaringen, naleving van het vliegplan en positiemeldingen;

i) te gebruiken visuele signalen voor het waarschuwen van een vliegtuig dat zonder toestemming in een beperkt toegankelijk, verboden of gevaarlijk gebied vliegt, of dat dreigt te gaan doen;

j) procedures voor piloten die een ongeval waarnemen of een noodsignaal opvangen;

k) de visuele codes voor communicatie vanaf de grond naar de lucht voor gebruik door overlevenden, beschrijving en gebruik van signaalhulpmiddelen; en

l) nood- en urgentiesignalen.

B — VLIEGTUIGTYPE-AFHANKELIJKE VLUCHTUITVOERINGSZAKEN

Rekening houdend met de verschillen tussen de typen, en varianten van typen, onder de volgende paragraaftitels.

0. ALGEMENE INFORMATIE EN MAATSTELSEL

0.1 Algemene informatie (bv. afmetingen van het vliegtuig), met inbegrip van een beschrijving van de te gebruiken maateenheden bij het vliegen met het betreffende vliegtuigtype, en conversietabellen.

1. BEPERKINGEN

1.1. Een beschrijving van de gecertificeerde beperkingen en de toepasselijke operationele beperkingen, met inbegrip van:

- a) de certificatiestatus (bv. JAR-23, JAR-25, ICAO Bijlage 16 (JAR-36 en JAR-34) etc.);
- b) passagiersconfiguratie voor elk vliegtuigtype, met inbegrip van een tekening;
- c) de goedgekeurde vluchtsoorten (bv. VFR/IFR, Cat. II/III, RNP-type, vliegen onder ijsomstandigheden, etc.);
- d) samenstelling van de bemanning;
- e) massa en zwaartepunt;
- f) snelheidsbeperkingen;
- g) vluchtomhullende(n);
- h) de windlimieten met inbegrip van windlimieten bij vluchtuitvoering op verontreinigde banen;
- i) prestatiebeperkingen voor toepasselijke configuraties;
- j) helling van de baan;
- k) beperkingen op natte of verontreinigde banen;

l) verontreiniging van het casco; en

m) systeembeperkingen.

2. NORMALE PROCEDURES

2.1. De procedures die de bemanning onder normale omstandigheden dienen te volgen en hun gewoonlijke taken, de bijbehorende controlelijsten, het systeem voor gebruik van de controlelijsten en een omschrijving van de noodzakelijke coördinatieprocedures tussen stuurhut- en kajuitpersoneel. De volgende normale procedures en taken dienen te worden vermeld.

a) Voor de vlucht;

b) voor het vertrek;

c) instellen en controleren van de hoogtemeter;

d) taxiën, start en stijgvlucht;

e) lawaaibestrijding;

f) kruis- en daalvlucht;

g) nadering, voorbereiding van en aanwijzingen met betrekking tot de landing;

h) VFR-nadering;

i) instrumentnadering;

j) visuele nadering en circuit;

k) afgebroken nadering;

l) normale landing;

m) na de landing; en

n) gebruik van natte of verontreinigde banen.

3. ABNORMALE EN NOODPROCEDURES

3.1. De door de bemanning te volgen procedures en de aan hen opgedragen taken bij abnormale omstandigheden en noodsituaties, de bijbehorende controlelijsten, het systeem voor gebruik van de controlelijsten en een omschrijving van de noodzakelijke coördinatieprocedures tussen stuurhut- en kajuitpersoneel. De volgende abnormale noodprocedures en -taken dienen te worden vermeld.

a) Verlies, door de bemanning, van het vermogen hun taken uit te voeren;

b) brand- en rookprocedures;

c) vliegen zonder druk in de kajuit of met verminderde kajuitdruk;

d) overschrijding van constructielimieten zoals landen met overgewicht

e) overschrijding van limieten voor kosmische straling;

f) blikseminslagen;

g) noodoproepen en het attenderen van de luchtverkeersleiding op noodsituaties;

h) motorstoring/-uitval;

i) systeemstoringen;

j) richtlijnen voor uitwijken ingeval van een ernstige technische storing;

k) grondnaderingswaarschuwing;

l) TCAS-waarschuwing;

m) windschering; en

n) noodlandingen op land/water.

4. PRESTATIES

4.0 Prestatiegegevens dienen zodanig te worden gepresenteerd dat zij zonder moeite kunnen worden gebruikt.

4.1. Prestatiegegevens

Materiaal dat de nodige prestatiegegevens verschaft voor de naleving van de prestatie-eisen in subdelen F, G, H en I van OPS 1, dient te worden opgenomen ter bepaling van:

a) stijgsnelheidslimieten bij de start: massa, hoogte, temperatuur;

b) startveldlengte (droog, nat, verontreinigd);

c) netto vliegbaangegevens voor berekeningen van hoogtemarges boven hindernissen of, indien van toepassing, de startvliegbaan;

d) de gradiëntverliezen bij wegklimmen met het vliegtuig onder een dwarshelling;

e) stijgsnelheidslimieten en-route;

f) stijgsnelheidslimieten bij de nadering;

g) stijgsnelheidslimieten bij de landing;

h) landingsveldlengte (droog, nat, verontreinigd), met inbegrip van de effecten van een storing in een systeem of apparaat tijdens de vlucht, indien deze de landingslengte beïnvloedt;

i) begrenzingen van de rem-energie; en

j) de toepasselijke snelheden voor de verschillende stadia van de vlucht (ook rekening houdend met natte of verontreinigde banen).

4.1.1. Aanvullende gegevens met betrekking tot vluchten bij mogelijke ijsvorming

Alle gecertificeerde prestaties met betrekking tot een toegestane configuratie, of configuratie-afwijking, zoals een niet werkend antiblokkeersysteem, dienen te worden vermeld.

4.1.2. Indien de prestatiegegevens, als vereist voor de betreffende prestatieklasse, niet zijn opgenomen in het goedgekeurde AFM, dienen andere voor de Dienst aanvaardbare gegevens te worden opgenomen. Als alternatief mag het vluchthandboek verwijzen naar de goedgekeurde gegevens in het AFM wanneer aannemelijk is dat deze gegevens niet vaak of niet in een noodsituatie zullen worden gebruikt.

4.2. Aanvullende prestatiegegevens

Aanvullende prestatiegegevens voor zover van toepassing, met inbegrip van:

- a) klimgradiënten met gebruik van alle motoren;
- b) gegevens over daalvlucht na motorstoring;
- c) effect van ijsverwijderings-/ijsbestrijdingsvloeistoffen;
- d) vliegen met uitgeklapte onderstel;
- e) voor vliegtuigen met drie of meer motoren, veerdienstvluchten met één uitgevallen motor; en
- f) vluchten uitgevoerd onder de bepalingen van de configuratie-afwijkingenlijst.

5. PLANNING VAN DE VLUCHT

5.1. Gegevens en aanwijzingen noodzakelijk voor de planning vóór en tijdens de vlucht, met inbegrip van factoren zoals snelheidsschema's en instellingen van het motorvermogen. Indien van toepassing dienen procedures te worden vermeld voor het vliegen met uitgevallen motor(en), ETOPS (met name de kruissnelheid met één uitgevallen motor en de maximale afstand tot een geschikt luchtvaartterrein met één uitgevallen motor bepaald conform OPS 1.245) en vluchten naar afgelegen luchtvaartterreinen.

5.2. De methode voor het berekenen van de brandstof die nodig is voor de verschillende stadia van de vlucht, conform OPS 1.255.

6. MASSA EN ZWAARTEPUNT

Aanwijzingen en gegevens voor het berekenen van de massa en het zwaartepunt, met inbegrip van:

- a) het berekeningssysteem (bv. het Indexsysteem);
- b) informatie en aanwijzingen voor het invullen van massa- en zwaartepuntsdocumenten, met de hand dan wel via de computer;
- c) grenswaarden voor massa's en zwaartepuntsliggingen voor de door de exploitant gebruikte typen, varianten of individuele vliegtuigen; en
- d) droge massa van het vliegtuig en corresponderende zwaartepuntsligging of index.

7. BELADING

Procedures en voorzieningen voor het beladen en het vastzetten van de lading in het vliegtuig.

8. CONFIGURATIE-AFWIJKINGSLIJST

De configuratie-afwijkingenlijst(en) (CDL), indien verstrekt door de fabrikant, rekening houdend met de gebruikte vliegtuigtypen en -varianten, met inbegrip van de te volgen procedures wanneer een vlucht onder de voorwaarden van de bijbehorende CDL wordt uitgevoerd.

9. MINIMUMUITRUSTINGSLIJST

De minimumuitrustingslijst (MEL), rekening houdend met de gebruikte vliegtuigtypen en -varianten en de vluchtsoort(en) en het (de) gebied(en) waarin de vluchten plaatsvinden. De MEL dient de navigatie-apparatuur te omvatten en rekening te houden met de vereiste prestaties voor de route waarlangs en het gebied waarin de vluchten plaatsvinden.

10. OVERLEVINGS- EN NOODUITRUSTING INCLUSIEF ZUURSTOF

10.1. Een lijst van de mee te voeren overlevingsuitrusting voor de te vliegen routes en de procedures voor het controleren van de goede werking van deze uitrusting vóór de start. Aanwijzingen betreffende de plaats, toegankelijkheid en het gebruik van overlevings- en nooduitrusting en de bijbehorende controlelijst(en) dienen eveneens te worden opgenomen.

10.2. De procedure voor het bepalen van de vereiste en de beschikbare hoeveelheid zuurstof. Aandacht dient te worden besteed aan het vluchtprofiel, het aantal inzittenden en het mogelijk wegvallen van de druk in de kajuit. De informatie dient zodanig te worden verstrekt dat deze zonder moeite kan worden gebruikt.

11. PROCEDURES VOOR NOODEVACUATIE

11.1. *Aanwijzingen voor het voorbereiden van een noodevacuatie, met inbegrip van de coördinatie tussen de bemanningsleden en toewijzing van werkplekken bij noodsituaties*

11.2. Noodevacuatiesprocedures

Een beschrijving van de taken van alle bemanningsleden met het oog op de snelle ontruiming van het vliegtuig en het omgaan met de passagiers ingeval van een noodlanding op land of op water of een andere noodsituatie.

12. VLIEGTUIGSYSTEMEN

Een beschrijving van de vliegtuigsystemen, de bijbehorende bedieningsorganen en -indicaties, en aanwijzingen voor gebruik.

C — AANWIJZINGEN EN INFORMATIE OVER ROUTES EN LUCHTVAARTTERREINEN

1. Aanwijzingen en informatie betreffende communicatie, navigatie en luchtvaartterreinen met inbegrip van minimumvliegniveaus en start- en landingsminima voor elk luchtvaartterrein waarvan het gebruik is voorzien, met inbegrip van:

- a) minimumvliegniveau/-hoogte;
- b) gebruiksminima voor vertrek-, bestemmings- en uitwijkterreinen;
- c) communicatiemiddelen en navigatiehulpmiddelen;
- d) baangegevens en luchtvaartterreinfaciliteiten;
- e) procedures voor de nadering, afgebroken nadering en vertrek, met inbegrip van lawaai-bestrijdingsprocedures;
- f) procedures voor storingen in de communicatie;
- g) opsporings- en reddingsfaciliteiten in het gebied waarover het vliegtuig zal vliegen;

- h) een beschrijving van de mee te voeren luchtvaartkaarten en -tabellen in relatie tot de soort vlucht en de te vliegen route, met inbegrip van een beschrijving van de methode om hun geldigheid te controleren;
- i) beschikbaarheid van luchtvaartinformatiediensten en meteorologische diensten;
- j) COM/NAV-procedures en-route;
- k) indeling van luchtvaartterreinen met het oog op de kwalificatie van stuurhutpersoneel;
- l) speciale beperkingen voor luchtvaartterreinen (prestatiebeperkingen en vluchtuitvoeringsprocedures).

D — TRAINING

1. Trainingssyllabi en toetsingsprogramma's voor alle leden van het vluchtuitvoeringspersoneel aan wie operationele taken zijn toegewezen in verband met de voorbereiding en/of uitvoering van een vlucht.

2. De trainingssyllabi en toetsingsprogramma's dienen het volgende te omvatten.

2.1. Voor stuurhutpersoneel alle relevante, in subdeel E en N voorgeschreven zaken;

2.2. Voor kajuitpersoneel alle relevante, in subdeel O voorgeschreven zaken;

2.3. voor het betrokken vluchtuitvoeringspersoneel, met inbegrip van bemanningsleden:

a) alle relevante, in subdeel R (Vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht) voorgeschreven zaken; en

b) alle relevante, in subdeel S (Beveiliging) voorgeschreven zaken;

2.4. voor ander vluchtuitvoeringspersoneel dan bemanningsleden (bv. vluchtadviseur, afhandelingspersoneel etc.): alle andere relevante, in OPS voorgeschreven zaken met betrekking tot hun taken.

3. Procedures

3.1. Procedures voor training en toetsing.

3.2. Toe te passen procedures ingeval personeelsleden niet of niet meer aan de vereiste normen voldoen.

3.3. Procedures om te garanderen dat abnormale of noodsituaties waarbij de toepassing is vereist van sommige of alle abnormale of noodprocedures alsmede kunstmatige simulatie van instrumentweersomstandigheden, niet gesimuleerd worden tijdens commerciële passagiers- of vrachtluchten.

4. Beschrijving van de te bewaren documentatie en de bewaartermijnen (zie bijlage 1 bij OPS 1.1065).

Bijlage 1 bij OPS 1.1065

Bewaartermijnen van documenten

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de volgende informatie/documentatie bewaard wordt in een aanvaardbare vorm en toegankelijk is voor de Dienst, gedurende de in onderstaande tabellen gegeven periodes.

Noot:

Aanvullende informatie met betrekking tot de onderhoudsregisters wordt voorgeschreven in subdeel M.

Tabel 1

Informatie over de voorbereiding en uitvoering van een vlucht

Informatie over de voorbereiding en uitvoering van een vlucht als beschreven in OPS 1.135	
Navigatieplan	3 maanden
Technisch journaal van het vliegtuig	24 maanden na de datum van de laatst gemaakte aantekening
Route-specifieke NOTAM/AIS-documentatie indien bewerkt door de exploitant	3 maanden
Massa- en zwaartepuntsdocumentatie	3 maanden
Meldingen van speciale ladingen, waaronder gevaarlijke goederen	3 maanden

Tabel 2

Rapporten

Rapporten	
Journaal	3 maanden
Vluchtrapport(en) voor gedetailleerde registratie van voorvallen, zoals voorgeschreven in OPS 1.420, of van enige gebeurtenis welke naar het oordeel van de gezagvoerder gerapporteerd/geregistreerd dient te worden	3 maanden
Rapporten inzake werktijdoverschrijdingen en/of rusttijdverkortingen	3 maanden

Tabel 3

Gegevens over het stuurhutpersoneel

Stuurhutpersoneelgegevens	
Vliegtijd, werktijd en rusttijd	15 maanden
Bewijs van bevoegdheid	Zolang het lid van het stuurhutpersoneel voor de exploitant aanspraak maakt op de rechten die voortvloeien uit de hem toegekende Bewijs van bevoegdheid
Conversietraining en toetsing	3 jaar
Gezagvoerderscursus (incl. toetsing)	3 jaar
Periodieke training en toetsing	3 jaar
Training voor en toetsing van het vliegen in de linker of rechter bestuurdersstoel	3 jaar
Recente ervaring (zie OPS 1.970)	15 maanden
Kwalificaties met betrekking tot routes en luchtvaartterreinen (zie OPS 1.975)	3 jaar
Training en kwalificatie voor specifieke vluchten wanneer vereist door OPS (bv. ETOPS Cat. II/III-vluchten)	3 jaar
Training voor gevaarlijke goederen, voor zover van toepassing	3 jaar

Tabel 4

Gegevens over het kajuitpersoneel

Kajuitpersoneelgegevens	
Vliegtijd, werktijd, rusttijd en rust	15 maanden
Initiële training, conversie- en verschillentraining (met inbegrip van toetsing)	Zolang het lid van het kajuitpersoneel in dienst is van de exploitant
Periodieke training and herhalingscursussen (met inbegrip van toetsing)	Tot 12 maanden nadat het lid van het kajuitpersoneel de dienst van de exploitant verlaten heeft
Training voor gevaarlijke goederen, voor zover van toepassing	3 jaar

Tabel 5

Gegevens over ander vluchtuitvoeringspersoneel

Gegevens over ander vluchtuitvoeringspersoneel	
Gegevens over de training/kwalificatie van ander personeel waarvoor een goedgekeurd trainingsprogramma vereist is volgens OPS	De laatste twee trainingsregisters

Tabel 6

Andere gegevens

Andere gegevens	
Gegevens over doses kosmische straling en zonnestraling	Tot 12 maanden nadat het bemanningslid de dienst van de exploitant verlaten heeft
Gegevens over het kwaliteitssysteem	5 jaar

SUBDEEL R

VERVOER VAN GEVAARLIJKE GOEDEREN DOOR DE LUCHT

OPS 1.1150

Begripsbepalingen

De in dit subdeel gebruikte termen hebben de volgende betekenis.

1. Acceptatiecontrolelijst: Een document ter vergemakkelijking van de controle van de buitenzijde van pakketten met gevaarlijke goederen en de bijbehorende documenten, teneinde te bepalen of aan alle betreffende voorschriften is voldaan.
2. Vrachtvliegtuig: Een vliegtuig dat goederen of eigendommen vervoert doch geen passagiers. In dit verband worden de volgende personen niet als passagiers beschouwd:
 - i) bemanningsleden;
 - ii) medewerkers van de exploitant voor zover toegestaan volgens het vluchthandboek en vervoerd in overeenstemming met de daarin opgenomen voorschriften;
 - iii) bevoegde vertegenwoordigers van een Dienst; of
 - iv) personen met taken in verband met specifieke zendingen aan boord.
3. Ongeval met gevaarlijke goederen: Een voorval gepaard gaand en verband houdend met het vervoer van gevaarlijke goederen dat leidt tot de dood of ernstig letsel van een persoon of tot aanzienlijke materiële schade.

4. Incident met gevaarlijke goederen: Een voorval, niet zijnde een ongeval met gevaarlijke goederen, gepaard gaand en verband houdend met het vervoer van gevaarlijke goederen en al of niet plaatsvindend aan boord van een vliegtuig, dat leidt tot verwonding van een persoon, materiële schade, brand, breuk, morsen, lekken van vloeistof of straling, of andere tekenen dat de verpakking is beschadigd. Elk voorval, verband houdend met het vervoer van gevaarlijke goederen, dat de veiligheid van het vliegtuig en de inzittenden ernstig in gevaar brengt, wordt ook beschouwd als een incident met gevaarlijke goederen.
5. Vervoersdocument voor gevaarlijke goederen: Een document dat nader wordt omschreven in de Technische Voorschriften. Dit document wordt ingevuld door de persoon die gevaarlijke goederen aanbiedt voor vervoer door de lucht en bevat informatie over die gevaarlijke goederen. Het document bevat een getekende verklaring dat de gevaarlijke goederen volledig en nauwkeurig zijn beschreven met gebruikmaking van de juiste verzendbenamingen en VN-nummers (indien toegewezen) en dat zij correct gerubriceerd, verpakt, gemerkt en geëtiketteerd zijn en in de juiste toestand voor vervoer verkeren.
6. Vrachtcontainer: Een vrachtcontainer is een inrichting voor het vervoer van radioactieve materialen, ontworpen om het vervoer van dergelijke materialen, al of niet verpakt, op één of meerdere wijzen mogelijk te maken. (Noot: zie onder „Eenheidslaadinrichting” als de gevaarlijke goederen geen radioactieve materialen zijn.)
7. Expediteur: Een bedrijf dat namens de exploitant enkele van of al zijn functies uitvoert, met inbegrip van het in ontvangst nemen, inladen, uitladen, overbrengen of op andere wijze afhandelen van passagiers of vracht.
8. Omverpakking: Een omhulsel, gebruikt door een individuele expeditie, dat één of meer pakketten bevat en één laadeenheid vormt voor betere hanteerbaarheid en gemakkelijker stouwen. (Noot: eenheidslaadinrichtingen vallen niet onder deze definitie.)
9. Pakket: Het volledige verpakkingsproduct, bestaande uit de voor vervoer gereedgemaakte verpakking en inhoud.
10. Verpakking: Houders en andere onderdelen of materialen die nodig zijn om de inhoud te bevatten en voor zover nodig om aan de verpakkingsvoorschriften te voldoen.
11. Juiste verzendbenaming: De naam die gebruikt dient te worden voor het beschrijven van een bepaald artikel of bepaalde stof in alle verzenddocumenten en -berichten en, waar van toepassing, op verpakkingen.
12. Ernstig letsel: Een letsel die door een persoon bij een ongeval wordt opgelopen en die:
- i) behandeling in een ziekenhuis gedurende meer dan 48 uur vereist, te beginnen binnen zeven dagen vanaf de dag dat het letsel werd opgelopen;
 - ii) leidt tot één of meer botbreuken (uitgezonderd enkelvoudige fracturen van vingers, tenen of neus); of
 - iii) gepaard gaat met snijwonden welke ernstige bloedingen of beschadiging van zenuwen, spieren of pezen tot gevolg hebben; of
 - iv) gepaard gaat met letsel aan een inwendig orgaan; of
 - v) gepaard gaat met tweede- of derdegraads verbrandingen, of verbrandingen die meer dan 5 % van het lichaamsoppervlak beslaan; of
 - vi) gepaard gaat met bevestigde blootstelling aan besmettelijke stoffen of schadelijke straling.
13. Staat van herkomst: De Dienst op wiens grondgebied de gevaarlijke goederen voor het eerst in een vliegtuig werden geladen.
14. Technische Voorschriften: De meest recente van kracht zijnde editie van de Technische Voorschriften voor het veilige vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht (Doc 9284AN/905), met inbegrip van het bijbehorend supplement en eventuele addenda, goedgekeurd en gepubliceerd door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie.
15. VN-nummer: Het viercijferige nummer, toegekend door de Commissie van Advies op het gebied van vervoer van gevaarlijke goederen van de Verenigde Naties, ter identificatie van een stof of een bepaalde groep stoffen.
16. Eenheidslaadinrichting: Elk type vliegtuigcontainer, vliegtuigpallet met net of vliegtuigpallet met een net over een iglo. (Noot: omverpakkingen vallen niet onder deze definitie; voor containers met radioactieve materialen zie de definitie van vrachtcontainer.)

OPS 1.1155

Toestemming om gevaarlijke goederen te vervoeren

De exploitant mag geen gevaarlijke goederen vervoeren tenzij hij daarvoor toestemming heeft van de Dienst.

OPS 1.1160

Werkingsfeer

- a) De exploitant dient zich in alle gevallen waarin gevaarlijke goederen worden vervoerd te houden aan de bepalingen van de Technische Voorschriften, ongeacht of de vlucht geheel of gedeeltelijk binnen dan wel geheel buiten het grondgebied van een staat plaatsvindt.
- b) Artikelen en stoffen die normaliter als gevaarlijke goederen aangemerkt zouden worden, zijn uitgesloten van de bepalingen van dit subdeel, in de mate als vermeld in de Technische Voorschriften, indien:
- 1. hun aanwezigheid aan boord van het vliegtuig door de desbetreffende toepasselijke regelgeving wordt voorgeschreven of zij om operationele redenen aan boord moeten zijn;
 - 2. zij worden vervoerd als voorraden voor de catering of passagiersverzorging;
 - 3. zij worden vervoerd voor gebruik tijdens de vlucht als een diergeneeskundig hulpmiddel of als middel voor diervriendelijke euthanasie bij dieren;
 - 4. zij worden vervoerd met het oog op de medische verzorging van een patiënt tijdens de vlucht, mits:
 - i) alle gascilinders speciaal zijn ontworpen om het desbetreffende gas te bevatten en vervoeren;

ii) verdovende middelen, medicijnen en andere medisch materieel tijdens gebruik aan boord worden beheerd door deskundige personen;

iii) apparatuur welke met vloeistof gevulde accu's bevat, rechtop bewaard en zonodig vastgezet wordt teneinde het morsen van elektrolyt te voorkomen; en

iv) de nodige voorzieningen worden getroffen om alle uitrusting te stouwen en vast te zetten tijdens de start en landing en op alle andere tijdstippen waarop de gezagvoerder dat, met het oog op de veiligheid, nodig acht; of

5. zij worden meegevoerd door passagiers of bemanningsleden.

c) Vervoer aan boord van vliegtuigen van alle artikelen en stoffen die zijn bedoeld ter vervanging van de in bovenstaande subparagraaf b) 1 genoemde artikelen en stoffen dient te geschieden in overeenstemming met de Technische Voorschriften.

OPS 1.1165

Beperkingen aan het vervoer van gevaarlijke goederen

a) De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat artikelen en stoffen die in de Technische Voorschriften met name of met een algemene omschrijving worden genoemd als zijnde onder alle omstandigheden ontoelaatbaar voor vervoer, niet in een vliegtuig worden vervoerd.

b) De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat artikelen en stoffen of andere goederen die in de Technische Voorschriften worden genoemd als zijnde onder normale omstandigheden ontoelaatbaar voor vervoer, alleen worden vervoerd als:

1. daarvoor door de betrokken staten ontheffing van de Technische Voorschriften is verleend; of

2. de Technische Voorschriften aangeven dat zij mogen worden vervoerd als daarvoor door de staat van herkomst toestemming is gegeven.

OPS 1.1170

Classificatie

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat classificatie van artikelen en stoffen als gevaarlijke goederen geschiedt zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

OPS 1.1175

Verpakken

De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat gevaarlijke goederen worden verpakt zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

OPS 1.1180

Aanbrengen van etiketten en verpakingskenmerken

a) De exploitant dient alle redelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat pakketten, omverpakkingen en vrachtcontainers van etiketten en verpakingskenmerken worden voorzien zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

b) Indien gevaarlijke goederen worden vervoerd op een vlucht die geheel of gedeeltelijk plaatsvindt buiten het grondgebied van een staat, dienen de etiketten en verpakingskenmerken in de Engelse taal te zijn gesteld, naast de andere talen die eventueel zijn vereist.

OPS 1.1185

Vervoersdocument voor gevaarlijke goederen

a) De exploitant dient ervoor te zorgen dat gevaarlijke goederen vergezeld gaan van een vervoersdocument voor gevaarlijke goederen, tenzij anders voorgeschreven in de Technische Voorschriften.

b) Indien gevaarlijke goederen worden vervoerd op een vlucht die geheel of gedeeltelijk plaatsvindt buiten het grondgebied van een staat, dient het vervoersdocument voor gevaarlijke goederen in de Engelse taal te zijn gesteld, naast de andere talen die eventueel zijn vereist.

OPS 1.1195

Acceptatie van gevaarlijke goederen

a) De exploitant mag geen gevaarlijke goederen voor vervoer aan nemen totdat het pakket, de omverpakking of de vrachtcontainer is geïnspecteerd volgens de acceptatieprocedures zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

b) De exploitant of zijn expediteur dient gebruik te maken van een acceptatiecontrolelijst. De acceptatiecontrolelijst dient te voorzien in de controle van alle relevante details en dient in een zodanige vorm te zijn dat de resultaten van de acceptatiecontrole met de hand, met mechanische hulpmiddelen of met een computer kunnen worden geregistreerd.

OPS 1.1200

Inspectie op beschadiging, lekkage of verontreiniging

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. pakketten, omverpakkingen en vrachtcontainers worden geïnspecteerd op tekenen van lekkage of beschadiging vlak voordat zij worden ingeladen in het vliegtuig of in een eenheidslaadinrichting, zoals omschreven in de Technische Voorschriften;

2. een eenheidslaadinrichting niet wordt ingeladen in een vliegtuig tenzij deze is geïnspecteerd zoals vereist door de Technische Voorschriften en vrij bevonden is van tekenen van lekkage of beschadiging van de daarin aanwezige gevaarlijke goederen;

3. lekkende of beschadigde pakketten, omverpakkingen of vrachtcontainers niet worden ingeladen in een vliegtuig;

4. elk pakket gevaarlijke goederen dat aan boord van een vliegtuig wordt gevonden en blijkt beschadigd te zijn of te lekken, verwijderd wordt dan wel opdracht tot verwijdering wordt gegeven aan een geschikte (overheids-)organisatie. In dit geval dient het restant van de zending te worden geïnspecteerd teneinde te controleren of dit in goede staat is voor vervoer en of het vliegtuig of de lading geen schade of verontreiniging heeft opgelopen; en

OPS 1.1215

Voorlichtinga) *Voorlichting van grondpersoneel*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. zodanige informatie aan leden van het grondpersoneel wordt verstrekt dat deze in staat zijn hun taken met betrekking tot gevaarlijke goederen uit te voeren, met inbegrip van de te nemen maatregelen in geval van incidenten of ongevallen waarbij sprake is van gevaarlijke goederen; en
2. indien van toepassing, de in bovenstaande subparagraaf a) 1 genoemde informatie ook aan zijn expediteur wordt verstrekt.

5. pakketten, omverpakkingen en vrachtcontainers worden geïnspecteerd op tekenen van beschadiging of lekkage bij het uitladen uit een vliegtuig of uit een eenheidslaadinrichting en, indien er tekenen van beschadiging of lekkage worden gevonden, het gedeelte waar de gevaarlijke goederen waren gestouwd, wordt geïnspecteerd op beschadiging of verontreiniging.

OPS 1.1205

Verwijdering van verontreiniging

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

1. elke geconstateerde verontreiniging ten gevolge van lekkage uit of beschadiging van gevaarlijke goederen onmiddellijk wordt verwijderd; en
2. een vliegtuig dat is besmet met radioactieve stoffen onmiddellijk uit dienst wordt genomen en niet weer in dienst wordt gesteld totdat zowel het stralingsniveau op enig toegankelijk oppervlak als de niet-gefixeerde besmetting gelijk aan of lager is dan de in de Technische Voorschriften vermelde waarden.

OPS 1.1210

Beperkingen bij de beladinga) *Passagierscabine en stuurhut*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat gevaarlijke goederen niet worden vervoerd in een vliegtuigkajuit waarin zich passagiers bevinden of in de stuurhut, tenzij anders bepaald in de Technische Voorschriften.

b) *Vrachtruimten*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat het laden, scheiden, stouwen en vastzetten van gevaarlijke goederen aan boord van vliegtuigen geschiedt zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

c) *Gevaarlijke goederen uitsluitend bestemd voor vervoer in vrachtvliegtuigen*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat pakketten met gevaarlijke goederen met daarop een etiket „Uitsluitend vrachtvliegtuigen” (Cargo Aircraft Only) met een vrachtvliegtuig worden vervoerd en worden geladen zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

b) *Voorlichting van passagiers en andere personen*

1. De exploitant dient ervoor te zorgen dat informatie wordt verspreid zoals vereist volgens de Technische Voorschriften, zodat de passagiers worden gewaarschuwd ten aanzien van de goederen welke zij niet aan boord van een vliegtuig mogen meevoeren; en
2. de exploitant en, voor zover van toepassing, zijn expediteur dienen ervoor te zorgen dat ontvangstoppunten van vracht zijn voorzien van opschriften met informatie over het vervoer van gevaarlijke goederen.

c) *Voorlichting van bemanningsleden*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat het vluchthandboek informatie bevat waarmee bemanningsleden zich van hun verantwoordelijkheden kunnen kwijten met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen, met inbegrip van de te nemen maatregelen bij noodsituaties waarbij sprake is van gevaarlijke goederen.

d) *Voorlichting van de gezagvoerder*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat de gezagvoerder wordt voorzien van schriftelijke informatie zoals omschreven in de Technische Voorschriften.

e) *Voorlichting in geval van een vliegtuigincident of -ongeval*

1. De exploitant van een vliegtuig dat is betrokken bij een incident dient op verzoek alle informatie te verstrekken welke benodigd is om de risico's in verband met de meegevoerde gevaarlijke goederen tot een minimum te beperken.
2. De exploitant van een vliegtuig dat is betrokken bij een ongeval dient de betreffende overheidsinstelling van de staat waarin het vliegtuigongeval plaatsvond, zo snel mogelijk op de hoogte te stellen van alle gevaarlijke goederen die eventueel aan boord waren.

OPS 1.1220

Trainingsprogramma's

- a) De exploitant dient trainingsprogramma's als vereist volgens de Technische Voorschriften vast te stellen en in stand te houden, en dient deze programma's door de Dienst te laten goedkeuren.

b) *Exploitanten die geen permanente toestemming hebben voor vervoer van gevaarlijke goederen*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

- medewerkers die zijn betrokken bij de afhandeling van gewone vracht worden getraind in de uitvoering van hun taken met betrekking tot gevaarlijke goederen. Deze training dient ten minste de in kolom 1 van tabel 1 genoemde onderwerpen te omvatten en zodanige diepgang te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's en weten hoe deze goederen te identificeren; en

2. de volgende personen:

i) bemanningsleden;

ii) medewerkers die met passagiers omgaan;

iii) beveiligingsmedewerkers in dienst van de exploitant die zijn belast met de veiligheidscontrole van passagiers en hun bagage;

training hebben gevolgd welke ten minste de in kolom 2 van tabel 1 genoemde onderwerpen dient te omvatten en zodanige diepgang dient te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's, weten hoe deze goederen te identificeren, en weten welke voorschriften van toepassing zijn op het vervoer van dergelijke goederen door passagiers.

Tabel 1

Trainingsonderwerpen	1	2
Algemene filosofie	x	x
Beperkingen aan vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht	x	x
Aanbrengen van etiketten en verpakingskenmerken	x	x
Gevaarlijke goederen in de bagage van passagiers		x
Noodprocedures		x

Noot: De met „x” gemarkeerde onderwerpen dienen te worden behandeld.

c) *Exploitanten die permanente toestemming hebben voor vervoer van gevaarlijke goederen*

De exploitant dient ervoor te zorgen dat:

- medewerkers die zijn betrokken bij de acceptatie van gevaarlijke goederen, training hebben gevolgd in de uitvoering van hun taken en daartoe zijn bevoegd. Deze training dient ten minste

de in kolom 1 van tabel 2 genoemde onderwerpen te omvatten en zodanige diepgang te hebben dat het personeel beslissingen kan nemen inzake het accepteren of weigeren van ter vervoer door de lucht aangeboden gevaarlijke goederen;

- medewerkers die zijn betrokken bij de grondaafhandeling, opslag en inlading van gevaarlijke goederen, training hebben gevolgd in de uitvoering van hun taken met betrekking tot gevaarlijke goederen. Deze training dient ten minste de in kolom 2 van tabel 2 genoemde onderwerpen te omvatten en zodanige diepgang te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's, weten hoe deze goederen te identificeren en weten hoe ze behandeld en geladen dienen te worden;

- medewerkers die zijn betrokken bij de afhandeling van gewone vracht, training hebben gevolgd die hen in staat stelt hun taken met betrekking tot gevaarlijke goederen uit te voeren. Deze training dient ten minste de in kolom 3 van tabel 2 genoemde onderwerpen te omvatten en zodanige diepgang te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's, weten hoe deze goederen te identificeren en weten hoe ze behandeld en geladen dienen te worden;

- leden van de stuurhutbemanning training hebben genoten die ten minste de in kolom 4 van tabel 2 genoemde onderwerpen omvat. Deze training dient zodanige diepgang te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's en weten hoe deze goederen aan boord gebracht dienen te worden; en

5. de volgende personen:

i) medewerkers die met passagiers omgaan;

ii) beveiligingsmedewerkers in dienst van de exploitant belast met de veiligheidscontrole van passagiers en hun bagage; en

iii) bemanningsleden niet behorend tot het stuurhutpersoneel,

training hebben gevolgd welke ten minste de in kolom 5 van tabel 2 genoemde onderwerpen dient te omvatten en zodanige diepgang dient te hebben dat de deelnemers kennis hebben van de aan gevaarlijke goederen verbonden risico's, weten hoe deze goederen te identificeren, en weten welke voorschriften van toepassing zijn op het vervoer van dergelijke goederen door passagiers.

- De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle medewerkers voor wie training op het gebied van gevaarlijke goederen is vereist, met tussenpozen van niet meer dan twee jaar aan herhalingscursussen meedoen.

- De exploitant dient te zorgen voor registratie van alle training in gevaarlijke goederen gevolgd door medewerkers uit hoofde van het in bovenstaande subparagraaf (d) bepaalde.

- De exploitant dient ervoor te zorgen dat het personeel van zijn expediteur wordt getraind volgens de toepasselijke kolom van tabel 1 of tabel 2.

Tabel 2

Trainingsonderwerpen	1	2	3	4	5
Algemene filosofie	x	x	x	x	x
Beperkingen aan vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht	x	x	x	x	x
Classificatie en lijst van gevaarlijke goederen	x	x		x	
Algemene verpakkingsvoorschriften en verpakkingsinstructies	x				
Markering van verpakkingsspecificaties	x				
Aanbrengen van etiketten en verpakkingskenmerken	x	x	x	x	x
Documentatie van de verzender	x				
Acceptatie van gevaarlijke goederen, met inbegrip van het gebruik van een controlelijst	x				
Belading, beperkingen aan de belading en scheiding	x	x	x	x	
Inspecties op beschadiging of lekkage en schoonmaakprocedures bij verontreiniging	x	x			
Voorlichting van de gezagvoerder	x	x		x	
Gevaarlijke goederen in de bagage van passagiers	x			x	x
Noodprocedures	x	x	x		x

Noot: De met „x” gemarkeerde onderwerpen dienen te worden behandeld.

OPS 1.1225

Rapportage van incidenten en ongevallen met gevaarlijke goederen

De exploitant dient incidenten en ongevallen met gevaarlijke goederen aan de Dienst te rapporteren. Een eerste rapport dient binnen 72 uur te worden verzonden, tenzij buitengewone omstandigheden dit verhinderen.

SUBDEEL S

BEVEILIGING

OPS 1.1235

Eisen ten aanzien van beveiliging

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle medewerkers die met beveiliging te maken hebben, bekend zijn met, en zich houden aan, de relevante eisen van de landelijke beveiligingsprogramma's van de staat waarin de exploitant is gevestigd.

OPS 1.1240

Trainingsprogramma's

De exploitant dient goedgekeurde trainingsprogramma's vast te stellen, te onderhouden en uit te voeren, welke zijn medewerkers in staat stellen de juiste maatregelen te nemen ter voorkoming van onwettige inmenging zoals sabotage of het onwettig overmeesteren van vliegtuigen, en ter minimalisering van de gevolgen indien zulke gebeurtenissen toch voorkomen.

OPS 1.1245

Rapportage van onwettige inmenging

Na een daad van onwettige inmenging aan boord van een vliegtuig dient de gezagvoerder, of bij diens afwezigheid de exploitant, onverwijld een rapport over deze daad in te dienen bij de aangewezen plaatselijke overheidsinstantie en bij de Dienst van de Staat waarin de exploitant is gevestigd.

OPS 1.1250

Controlelijst voor doorzoeking van het vliegtuig

De exploitant dient ervoor te zorgen dat alle vliegtuigen een controlelijst aan boord hebben betreffende de voor dat type te volgen procedures bij het zoeken naar verborgen wapens, explosieven, of andere gevaarlijke voorwerpen.

OPS 1.1255

Beveiliging van de stuurhut

In alle vliegtuigen waarin passagiers worden vervoerd, dient de deur van de stuurhut, indien aanwezig, vanaf de stuurhutkant afgesloten te kunnen worden teneinde betreding door onbevoegden te voorkomen.”

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/04)

COM(2000) 75 def. — 1999/0102(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 30 maart 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 61, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. De Gemeenschap neemt met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een dergelijke ruimte onder meer de maatregelen op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken die nodig zijn voor de goede werking van de interne markt.
- (2) Het is voor de goede werking van de interne markt nodig de verzending tussen de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, met het oog op betekening of kennisgeving ervan, te verbeteren en te versnellen.
- (3) Dit onderwerp valt onder het gebied justitiële samenwerking in burgerlijke zaken zoals bedoeld in artikel 65 van het Verdrag.
- (4) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze verordening niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. De onderhavige verordening beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is.
- (5) De Raad heeft bij de Akte van 26 mei 1997 ⁽²⁾ de tekst van een verdrag inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van de Europese Unie van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken vastgesteld en aanbevolen dat de lidstaten dit verdrag overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen aannemen. Dit verdrag is niet in werking getreden. De continuïteit van de bij het sluiten van het verdrag behaalde resultaten moet worden gewaarborgd.

De inhoud van dit verdrag wordt derhalve grotendeels in deze verordening overgenomen.

- (6) Het is met het oog op de doelmatigheid en de snelheid van de gerechtelijke procedures in burgerlijke zaken nodig dat de verzending van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken tussen de door de lidstaten aangewezen instanties rechtstreeks en op snelle wijze geschiedt. De lidstaten moeten evenwel hun voornemen kenbaar kunnen maken hun centrale autoriteiten voorlopig gedurende vijf jaar te behouden. Deze overgangsregeling is gerechtvaardigd gezien de noodzaak de huidige verzendingsstelsels van de lidstaten aan te passen.
- (7) De verzending kan met het oog op de snelheid ervan langs elke passende weg geschieden, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan inzake de leesbaarheid en de betrouwbaarheid van het ontvangen stuk. De beveiliging van de verzending vereist dat het te verzenden stuk vergezeld gaat van een formulier dat moet worden ingevuld in de taal van de plaats waar de betekening of kennisgeving geschiedt dan wel in een andere taal die door de aangezochte lidstaat wordt aanvaard.
- (8) De mogelijkheid de betekening of kennisgeving van stukken te weigeren, moet tot buitengewone gevallen worden beperkt teneinde de doeltreffendheid van de verordening te waarborgen.
- (9) Het is met het oog op de snelheid van de verzending gerechtvaardigd dat de betekening of kennisgeving van een stuk binnen enkele dagen na ontvangst van het stuk geschiedt. Indien de betekening of de kennisgeving echter niet binnen een maand heeft kunnen plaatsvinden, deelt de ontvangende instantie dit aan de verzendende instantie mede. Het verstrijken van deze termijn betekent niet dat de aanvraag aan de verzendende instantie moet worden teruggezonden, wanneer binnen een redelijke termijn aan deze aanvraag kan worden voldaan.
- (10) De betekening of kennisgeving moet, teneinde de belangen van de geadresseerde te beschermen, worden verricht in de taal van de plaats waar zij moet geschieden of in een taal van de verzendende lidstaat die de geadresseerde begrijpt.
- (11) Gezien de in de onderscheiden lidstaten bestaande verschillen in procedureregels, verschilt de gebeurtenis waarvan de datum voor de betekening of kennisgeving in aanmerking wordt genomen, van lidstaat tot lidstaat. De onderhavige verordening moet in een dergelijke situatie in een dubbele datum voorzien, daar deze datum wordt bepaald door de wet van de aangezochte lidstaat tenzij het om stukken gaat waarvan de betekening of kennisgeving binnen een bepaalde termijn moet worden verricht. Aldus wordt beoogd de rechten van zowel de geadresseerde als de aanvrager te beschermen.

⁽¹⁾ PB C 247 E van 31.8.1999, blz. 11.

⁽²⁾ PB C 261 van 27.8.1997, blz. 1.

- (12) De onderhavige verordening heeft voorrang op de bepalingen inzake door haar bestreken gebieden in door de lidstaten gesloten internationale overeenkomsten, met name het Protocol bij het Verdrag van Brussel van 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ en het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en in handelszaken, in de betrekkingen tussen de lidstaten die partij zijn bij deze verdragen. De verordening belet de lidstaten niet bepalingen te behouden of vast te stellen om de toezending van de stukken te versnellen, mits deze met de bepalingen van de verordening verenigbaar zijn.
- (13) De krachtens de onderhavige verordening verzonden gegevens moeten van een beschermingsregeling genieten. De materie valt binnen de werkingssfeer van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ en Richtlijn 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector ⁽³⁾.
- (14) De Commissie moet de bepalingen voor toepassing van deze verordening ten uitvoer leggen. Zij wordt hiertoe bijgestaan door een comité van raadgevende aard bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten.
- (15) De Commissie moet uiterlijk drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de toepassing ervan onderzoeken en, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen voorstellen.
- (16) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, hebben deze twee lidstaten kennis gegeven van hun beslissing om aan de aanneming van deze verordening deel te nemen. Overeenkomstig het Protocol betreffende de positie van Denemarken neemt deze lidstaat niet deel aan de aanneming van deze verordening. Deze verordening is derhalve niet verbindend voor Denemarken en is niet op deze lidstaat van toepassing.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer

1. Deze verordening is van toepassing in burgerlijke en in handelszaken, waarin een gerechtelijk of buitengerechtelijk stuk

van een lidstaat naar een andere lidstaat moet worden verzonden ter betekening of kennisgeving aldaar.

2. Deze verordening is niet van toepassing indien het adres van de woonplaats of de gebruikelijke verblijfplaats van degene voor wie het stuk is bestemd, onbekend is.

Artikel 2

Verzendende en ontvangende instanties

1. Elke lidstaat wijst de deurwaarders, autoriteiten of andere personen aan, hierna „verzendende instanties” genoemd, die bevoegd zijn gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken te verzenden ter betekening of kennisgeving in een andere lidstaat.

2. Elke lidstaat wijst de deurwaarders, autoriteiten of andere personen aan, hierna „ontvangende instanties” genoemd, die bevoegd zijn van een andere lidstaat afkomstige gerechtelijke of buitengerechtelijke stukken in ontvangst te nemen.

3. Elke lidstaat kan één verzendende instantie en één ontvangende instantie aanwijzen, dan wel een instantie die beide functies vervult. Een federale staat, een staat waarin verschillende rechtsstelsels gelden of een staat met autonome territoriale structuren kan meer dan een van dergelijke instanties aanwijzen. De aanwijzing is vijf jaar geldig en kan telkens met vijf jaar worden verlengd.

4. Elke lidstaat verstrekt de Commissie de volgende gegevens:

- a) de naam en het adres van de in de leden 2 en 3 bedoelde ontvangende instanties,
- b) hun territoriale bevoegdheid,
- c) de wijze waarop zij stukken kunnen ontvangen,
- d) de talen die kunnen worden gebruikt voor het invullen van het formulier waarvan het model in de bijlage is opgenomen.

De lidstaten stellen de Commissie van alle wijzigingen van deze gegevens in kennis.

Artikel 3

Centrale instantie

Elke lidstaat wijst een centrale instantie aan die tot taak heeft:

- a) de verzendende instanties informatie te verschaffen;

⁽¹⁾ PB C 27 van 26.1.1998, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 1.

- b) oplossingen te zoeken voor de problemen die zich bij de verzending van stukken ter betekening of kennisgeving kunnen voordoen en bijstand te verlenen in geval van een onjuist adres;
- c) in buitengewone omstandigheden, op verzoek van een verzendende instantie, aan de bevoegde ontvangende instantie een aanvraag om betekening of kennisgeving te doen toekomen.

Een federale staat, een staat waarin verschillende rechtsstelsels gelden of een staat met autonome territoriale structuren kan meer centrale instanties aanwijzen.

HOOFDSTUK II

GERECHTELIJKE STUKKEN

AFDELING 1

VERZENDING EN BETEKENING OF KENNISGEVING VAN GERECHTELIJKE STUKKEN

Artikel 4

Verzending van stukken

1. De op grond van artikel 2 aangewezen instanties zenden elkaar de gerechtelijke stukken zo spoedig mogelijk rechtstreeks toe.
2. De verzendende en ontvangende instanties kunnen elkaar de stukken, aanvragen, bevestigingen, ontvangstbewijzen, certificaten en alle overige documenten langs elke passende weg toezenden, mits de inhoud van het ontvangen stuk met die van het verzonden document overeenstemt en alle informatie daarin goed leesbaar is.
3. Het te verzenden stuk gaat vergezeld van een aanvraag die volgens het modelformulier in de bijlage is opgesteld. Het formulier wordt in de officiële taal van de aangezochte lidstaat ingevuld of, indien er verscheidene officiële talen in die lidstaat zijn, in de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht, of in een andere taal die de aangezochte lidstaat heeft verklaard te kunnen aanvaarden. Elke lidstaat doet opgave van de officiële taal of talen van de Europese Unie, andere dan zijn eigen taal of talen, die hij voor de invulling van het formulier aanvaardt.
4. Alle verzonden stukken en overige documenten zijn vrijgesteld van legalisatie of een daarmee gelijk te stellen formaliteit.
5. Wanneer de verzendende instantie teruggave verlangt van een afschrift van het stuk vergezeld van het in artikel 10 bedoelde certificaat, zendt zij het stuk in tweevoud op.

Artikel 5

Vertaling van stukken

1. De aanvrager wordt door de verzendende instantie waaraan hij het stuk ter verzending overdraagt, in kennis gesteld

van het feit dat degene voor wie het stuk is bestemd kan weigeren het stuk in ontvangst te nemen omdat het niet in een van de in artikel 8 bedoelde talen is gesteld.

2. De aanvrager draagt de eventuele kosten van vertaling vóór de verzending van het stuk, onverminderd een eventuele latere verwijzing in die kosten door de rechter of bevoegde autoriteit.

Artikel 6

Ontvangst van stukken door de ontvangende instantie

1. Bij de ontvangst van een stuk zendt de ontvangende instantie de verzendende instantie zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen zeven dagen na de ontvangst van het stuk langs de snelst mogelijke weg een ontvangstbewijs, overeenkomstig het modelformulier in de bijlage.
2. Indien de aanvraag voor betekening of kennisgeving niet aan de hand van de toegezonden gegevens of stukken kan worden uitgevoerd, neemt de ontvangende instantie langs de snelst mogelijke weg contact met de verzendende instantie op om de ontbrekende gegevens of stukken te verkrijgen.

In geval van gegronde twijfel over de vraag of het stuk binnen het toepassingsgebied van deze verordening valt, prevaleert het oordeel van de verzendende instantie boven dat van de ontvangende instantie, behoudens de in lid 3 bedoelde uitzondering.

3. Indien de aanvraag voor betekening of kennisgeving wegens een klaarblijkelijke fout buiten het toepassingsgebied van deze verordening valt of indien de betekening of kennisgeving niet mogelijk is omdat niet aan de vormvoorschriften is voldaan, worden de aanvraag en de toegezonden stukken na ontvangst aan de verzendende instantie teruggezonden, samen met het bericht van teruggave, overeenkomstig het modelformulier in de bijlage.

4. Een ontvangende instantie die een stuk ontvangt maar voor de betekening of kennisgeving ervan niet territoriaal bevoegd is, zendt het stuk, evenals de aanvraag, aan de bevoegde ontvangende instantie in dezelfde lidstaat door indien de aanvraag aan de in artikel 4, lid 3, bedoelde voorwaarden voldoet en stelt de verzendende instantie daarvan door middel van het modelformulier in de bijlage in kennis. De laatstgenoemde ontvangende instantie stelt de verzendende instantie op de in lid 1 beschreven wijze van de ontvangst in kennis.

Artikel 7

Betekening of kennisgeving van stukken

1. De ontvangende instantie zorgt voor de betekening of kennisgeving van het stuk, hetzij overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat, hetzij in de specifieke, door de verzendende instantie gewenste vorm, mits deze met het recht van die aangezochte lidstaat verenigbaar is.

2. Alle handelingen ter betekening of kennisgeving van het stuk worden zo spoedig mogelijk verricht. In ieder geval deelt de ontvangende instantie, indien de betekening of de kennisgeving niet binnen een maand na de datum van ontvangst heeft kunnen plaatsvinden, dit aan de verzendende instantie mee door middel van het certificaat in het modelformulier in de bijlage, dat volgens de in artikel 10, lid 2, opgenomen regels wordt ingevuld. De termijn wordt volgens het recht van de aangezochte lidstaat berekend.

Artikel 8

Weigering van ontvangst van een stuk

1. De ontvangende instantie deelt degene voor wie het stuk is bestemd mee dat hij kan weigeren het stuk dat moet worden betekend of waarvan kennis moet worden gegeven, in ontvangst te nemen indien het in een andere dan een van de volgende talen is gesteld:

- a) de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidende officiële talen in de aangezochte lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht;
- b) een taal van de lidstaat van verzending die degene voor wie het stuk is bestemd, begrijpt.

2. Indien de ontvangende instantie ervan op de hoogte is gesteld dat de persoon voor wie het stuk is bestemd dit overeenkomstig lid 1 weigert in ontvangst te nemen, stelt zij de verzendende instantie daarvan onmiddellijk door middel van het in artikel 10 bedoelde certificaat in kennis en zendt zij de aanvraag alsmede de stukken waarvan de vertaling wordt gevraagd terug.

Artikel 9

Datum van betekening of kennisgeving

1. Onverminderd artikel 8 is de datum van betekening of kennisgeving in de zin van artikel 7 de datum waarop de betekening of kennisgeving overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat is geschied.

2. Wanneer in het raam van een in de lidstaat van herkomst in te leiden of hangende procedure de betekening of kennisgeving van een stuk binnen een bepaalde termijn moet worden verricht, wordt de datum die ten aanzien van de aanvrager in aanmerking moet worden genomen, bepaald door het recht van deze lidstaat.

Artikel 10

Certificaat van betekening of kennisgeving en afschrift van het stuk waarvan de betekening of kennisgeving is verricht

1. Wanneer alle formaliteiten met betrekking tot de betekening of kennisgeving van het stuk zijn verricht, wordt door middel van het modelformulier in de bijlage een certificaat betreffende de voltooiing van deze handelingen opgesteld en aan de verzendende instantie toegezonden. In geval van toepas-

sing van artikel 4, lid 5, gaat het certificaat vergezeld van een afschrift van het stuk waarvan de betekening of kennisgeving is verricht.

2. Het certificaat wordt in de officiële taal of een van de officiële talen van de lidstaat van herkomst ingevuld of in een andere taal die de lidstaat van herkomst heeft meegedeeld te kunnen aanvaarden. Elke lidstaat doet opgave van de officiële taal of talen van de Europese Unie, andere dan zijn eigen taal of talen, die hij voor de invulling van het formulier aanvaardt.

Artikel 11

Kosten van betekening of kennisgeving

1. De betekening of kennisgeving van uit een lidstaat afkomstige gerechtelijke stukken geeft geen aanleiding tot betaling of terugbetaling van heffingen of kosten voor de door de aangezochte lidstaat verleende diensten.

2. Wanneer de wet van de aangezochte lidstaat hierin voorziet, is de aanvrager gehouden de kosten te betalen of terug te betalen, veroorzaakt door:

- a) het optreden van een deurwaarder of van een volgens de wet van de aangezochte lidstaat bevoegde persoon,
- b) de inachtneming van een bijzondere vorm van betekening of kennisgeving.

AFDELING 2

ANDERE WIJZEN VAN VERZENDING EN BETEKENING OF KENNISGEVING VAN GERECHTELIIKE STUKKEN

Artikel 12

Toezening langs consulaire of diplomatieke weg

In buitengewone omstandigheden is elke lidstaat bevoegd gerechtelijke stukken langs consulaire of diplomatieke weg aan de krachtens artikel 2 of 3 aangewezen instanties van een andere lidstaat ter betekening of kennisgeving toe te zenden.

Artikel 13

Betekening of kennisgeving door de zorg van diplomatieke of consulaire ambtenaren

In buitengewone omstandigheden is elke lidstaat bevoegd de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken aan zich in een andere lidstaat bevindende personen rechtstreeks, zonder rechtsdwang, door de zorg van zijn diplomatieke of consulaire ambtenaren te doen verrichten.

Elke lidstaat kan verklaren dat hij zich tegen de uitoefening van deze bevoegdheid op zijn grondgebied verzet, tenzij van het stuk betekening of kennisgeving moet worden gedaan aan een onderdaan van de lidstaat van herkomst van dat stuk.

*Artikel 14***Betekening of kennisgeving per post**

1. Elke lidstaat is bevoegd de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken aan zich in een andere lidstaat bevindende personen rechtstreeks per post te doen verrichten.
2. Elke lidstaat kan bepalen onder welke voorwaarden hij de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken per post aanvaardt.

*Artikel 15***Rechtstreekse betekening of kennisgeving**

Deze verordening laat de bevoegdheid van iedere belanghebbende onverlet bij een rechtsgeding de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken rechtstreeks te doen verrichten door de deurwaarders, ambtenaren of andere bevoegde personen in de aangezochte lidstaat.

HOOFDSTUK III

BUITENGERECHTELIIJKE STUKKEN*Artikel 16***Verzending**

Buitengerechtelijke stukken kunnen overeenkomstig de bepalingen van deze verordening ter betekening of kennisgeving in een andere lidstaat worden verzonden.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN*Artikel 17***Toepassing**

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 18 maatregelen vast met het oog op:

- a) de opstelling en jaarlijkse bijwerking van een handleiding met de door de lidstaten overeenkomstig artikel 2, lid 4, verstrekte gegevens;
- b) de opstelling van een lijst in de officiële talen van de Europese Unie van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving op grond van deze verordening mogelijk is;
- c) het aanbrengen van aanpassingen in het modelfiguur in de bijlage;
- d) de tenuitvoerlegging van de toepassingsbepalingen ten behoeve van een snellere toezending, betekening en kennisgeving van stukken.

*Artikel 18***Comité**

De Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen. Voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

*Artikel 19***Niet-verschenen verweerder**

1. Wanneer een stuk dat het geding inleidt of een daarmee gelijk te stellen stuk overeenkomstig de bepalingen van deze verordening ter betekening of kennisgeving naar een andere lidstaat moest worden gezonden en de verweerder niet is verschenen, houdt de rechter de beslissing aan totdat is gebleken dat:

- a) hetzij van het stuk betekening of kennisgeving is gedaan met inachtneming van de in de wetgeving van de aangezochte lidstaat voorgeschreven vormen voor de betekening of kennisgeving van stukken die in dat land zijn opgemaakt en voor zich op het grondgebied van dat land bevindende personen bestemd zijn;
- b) hetzij het stuk aan de verweerder in persoon of aan zijn woonplaats is afgegeven op een andere in deze verordening geregelde wijze,

en dat de betekening of kennisgeving, respectievelijk de afgifte, zo tijdig is geschied dat de verweerder gelegenheid heeft gehad verweer te voeren.

2. Elke lidstaat is bevoegd te verklaren dat zijn rechters in afwijking van het bepaalde in lid 1 een beslissing kunnen geven, ook wanneer geen bewijs, hetzij van betekening of kennisgeving, hetzij van afgifte is ontvangen, indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) het stuk is op één van de in deze verordening geregelde wijzen toegezonden;
- b) sedert het tijdstip van toezending van het stuk is een termijn verlopen die door de rechter voor elk afzonderlijk geval wordt vastgesteld, doch die ten minste zes maanden zal bedragen;
- c) in weerwil van alle redelijke inspanningen die daartoe bij de bevoegde autoriteiten van de aangezochte staat zijn aangewend, kon geen bewijs worden verkregen.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 belet niet dat de rechter in spoedeisende gevallen voorlopige of bewarende maatregelen kan nemen.

4. Wanneer een stuk dat het geding inleidt of een daarmee gelijk te stellen stuk overeenkomstig de bepalingen van deze verordening ter betekening of kennisgeving naar een andere lidstaat moest worden gezonden en de verweerder bij verstek is veroordeeld, kan de rechter, indien de termijn waarbinnen een rechtsmiddel had moeten worden aangewend is verstreken, de verweerder een nieuwe termijn toestaan waarbinnen hij het rechtsmiddel alsnog kan aanwenden, mits aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de verweerder heeft niet de gelegenheid gehad zich te verweren of een rechtsmiddel aan te wenden, doordat het stuk respectievelijk de beslissing hem, buiten zijn schuld, niet tijdig heeft bereikt;
- b) de grieven van de verweerder zijn, naar het aanvankelijke oordeel van de rechter, niet van elke grond ontbloeit.

Een verzoek om verlening van een nieuwe termijn voor het aanwenden van een rechtsmiddel is slechts ontvankelijk indien het is ingediend binnen een redelijke termijn na het tijdstip waarop de verweerder van de beslissing kennis heeft gekregen.

Elke lidstaat kan verklaren dat het verzoek niet ontvankelijk is, indien het is ingediend na het verstrijken van een in die verklaring genoemde termijn, die echter niet korter mag zijn dan één jaar te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing is gegeven.

5. Het bepaalde in lid 4 is niet van toepassing op beslissingen betreffende de staat van personen.

Artikel 20

Verband met overeenkomsten of regelingen waarbij de lidstaten partij zijn

1. Voor het gebied dat tot haar werkingssfeer behoort, heeft deze verordening voorrang op de bepalingen in door de lidstaten gesloten internationale overeenkomsten, met name artikel IV van het protocol bij het Verdrag van Brussel van 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en in handelszaken.

2. Deze verordening belet de lidstaten niet voorschriften te behouden of vast te stellen om de toezending van de stukken te versnellen, mits deze met de bepalingen van deze verordening verenigbaar zijn. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de desbetreffende ontwerp-bepalingen die zij beogen aan te nemen.

Artikel 21

Rechtshulp

De geldende wetgeving op het gebied van rechtshulp, met name artikel 23 van het Verdrag van 17 juli 1905 betreffende de burgerlijke rechtsvordering, artikel 24 van het Verdrag van 1 maart 1954 betreffende de burgerlijke rechtsvordering en artikel 13 van het Verdrag van 25 oktober 1980 inzake de

toegang tot de rechter in internationale gevallen, blijft onverminderd van toepassing tussen de lidstaten welke partij zijn bij die verdragen.

Artikel 22

Bescherming van verzonden gegevens

1. Gegevens, waaronder met name begrepen persoonsgegevens, die krachtens deze verordening worden verzonden, worden door de ontvangende instantie alleen gebruikt voor het doel waarvoor zij zijn verzonden.

2. De ontvangende instanties beschermen de vertrouwelijkheid van die gegevens overeenkomstig hun nationale wetgeving.

3. De leden 1 en 2 laten onverlet dat de toepasselijke nationale wetgeving degenen wier gegevens het betreft, in staat stelt te worden ingelicht omtrent het gebruik van overeenkomstig deze verordening verzonden gegevens.

4. Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van de Richtlijnen 95/46/EG en 97/66/EG.

Artikel 23

Bekendmaking

De Commissie maakt de in de artikelen 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15 en 19 bedoelde gegevens die haar door de lidstaten worden meegedeeld, in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend.

Artikel 24

Nieuw onderzoek

Uiterlijk drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening, en vervolgens om de vijf jaar dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze verordening, waarbij zij met name toeziet op de doeltreffendheid van de overeenkomstig artikel 2 aangewezen instanties en op de praktische toepassing van artikel 3, onder c), en artikel 9. Dit verslag heeft tevens betrekking op de betrekkingen van juridische aard die langs elektronische weg tot stand komen en op de betekening en kennisgeving die langs deze weg geschieden; op dit gebied moet snel een regelgevingskader op Europees niveau worden opgesteld.

Artikel 25

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Zij is van toepassing vanaf 1 oktober 2000.

Artikel 26

Adressaten

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE

AANVRAAG OM BETEKENING OF KENNISGEVING VAN STUKKEN
(Artikel 4, lid 3, van de verordening)

Referentie nr.:

(*) Facultatief.

1. VERZENDENDE INSTANTIE

1.1. Naam:

1.2. Adres:

1.2.1. straat + nummer/postbus:

1.2.2. postcode + plaats:

1.2.3. land:

1.3. Telefoon:

1.4. Fax (*):

1.5. E-Mail (*):

2. ONTVANGENDE INSTANTIE

2.1. Naam:

2.2. Adres:

2.2.1. straat + nummer/postbus:

2.2.2. postcode + plaats:

2.2.3. land:

2.3. Telefoon

2.4. Fax (*):

2.5. E-Mail (*):

3. AANVRAGER

3.1. Naam:

3.2. Adres:

3.2.1. straat + nummer/postbus:

3.2.2. postcode + plaats:

3.2.3. land:

3.3. Telefoon (*):

3.4. Fax (*):

3.5. E-Mail (*)

4. GEADRESSEERDE

4.1. Naam:

4.2. Adres:

4.2.1. straat + nummer/postbus:

4.2.2. postcode + plaats:

4.2.3. land:

4.3. Telefoon (*):

4.4. Fax (*):

4.5. E-Mail (*)

4.6. Persoonlijk identificatienummer, socialezekerheidsnummer, organisatienummer of gelijkwaardig kenmerk (*):

5. WIJZE VAN BETEKENING OF KENNISGEVING

5.1. Volgens de wet van de aangezochte staat

5.2. Op de volgende bijzondere wijze:

5.2.1. Indien deze wijze onverenigbaar is met de wet van de aangezochte lidstaat, moet van het/de stuk(ken) betekening of kennisgeving geschieden in overeenstemming met die wet:

5.2.1.1. Ja

5.2.1.2. Neen

6. STUK WAARVAN BETEKENING OF KENNISGEVING MOET GESCHIEDEN

a) 6.1. Soort stuk

6.1.1. Gerechtelijk

6.1.1.1. procesinleidend stuk

6.1.1.2. rechterlijke beslissing

6.1.1.3. hoger beroep, cassatie, verzet

6.1.1.4. overige:

6.1.2. Buitengerechtelijk

b) 6.2. In het stuk genoemde datum of uiterste termijn (*):

c) 6.3. Taal van het stuk:

6.3.1. origineel D EN DK ES FIN FR GR IT NL P SW Andere:

6.3.2. vertaling (*) D EN DK ES FIN FR GR IT NL P SW Andere:

d) 6.4. Aantal bijgevoegde documenten:

7. TERUGZENDING VAN EEN KOPIE VAN HET STUK MET HET CERTIFICAAT (artikel 4, lid 5, van de verordening)

7.1. Ja (in dit geval moet het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet plaatsvinden in tweevoud worden toegezonden)

7.2. Neen

1. **Op grond van artikel 7, lid 2, van de verordening dient u zo spoedig mogelijk het nodige te doen voor de betekening of kennisgeving van het stuk. Indien de betekening of kennisgeving echter niet binnen een maand na ontvangst kan geschieden, moet u deze instantie daarvan met het in punt 13 bedoelde certificaat in kennis stellen.**
2. **Indien u niet kunt voldoen aan deze aanvraag om betekening of kennisgeving met behulp van de toegezonden informatie of stukken, dient u op grond van artikel 6, lid 2, van de verordening langs de snelst mogelijke weg contact op te nemen met deze instantie om de ontbrekende informatie of stukken te verkrijgen.**

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en/of stempel:

Referentienummer van de ontvangende instantie:

ONTVANGSTBEVESTIGING
(Artikel 6, lid 1, van de verordening)

Deze bevestiging moet zo spoedig mogelijk na ontvangst van het stuk, doch in ieder geval binnen zeven dagen na ontvangst, langs de snelst mogelijke weg worden toegezonden.

8. DATUM VAN ONTVANGST:

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en/of stempel:

VERKLARING VAN TERUGZENDING VAN AANVRAAG EN STUK
(Artikel 6, lid 3, van de verordening)

Aanvraag en stuk moeten na ontvangst worden teruggezonden.

9. REDEN VOOR TERUGZENDING:

9.1. De aanvraag valt duidelijk buiten het toepassingsgebied van de verordening:

9.1.1. het stuk heeft geen betrekking op een burgerlijke of handelszaak

9.1.2. de betekening of kennisgeving vindt niet plaats vanuit een lidstaat naar een andere lidstaat

9.2. Betekening of kennisgeving kan niet plaatsvinden omdat niet voldaan is aan de vormvoorschriften:

9.2.1. vermeldingen zijn niet goed leesbaar

9.2.2. de taal waarin het formulier is ingevuld, is onjuist

9.2.3. het ontvangen stuk is geen eensluidend afschrift

9.2.4. andere (bijzonderheden vermelden a.u.b.):

9.3. De wijze van betekening of kennisgeving is onverenigbaar met de wet van die lidstaat (artikel 7, lid 1, van de verordening)

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en/of stempel:

**VERKLARING VAN DOORZENDING VAN AANVRAAG EN STUK NAAR DE JUISTE ONTVANGENDE
INSTANTIE****(Artikel 6, lid 4, van de verordening)****Aanvraag en stuk zijn doorgezonden aan de volgende ontvangende instantie, die territoriaal voor de
betekening of de kennisgeving bevoegd is:**

10.1. Naam:

10.2. Adres:

10.2.1. straat + nummer/postbus:

10.2.2. postcode + plaats:

10.2.3. land:

10.3. Telefoon:

10.4. Fax (*):

10.5. E-Mail (*):

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en/of stempel:

Referentienummer van de juiste ontvangende instantie:

**VERKLARING VAN ONTVANGST VAN DE JUISTE ONTVANGENDE INSTANTIE AAN DE
VERZENDENDE INSTANTIE**
(Artikel 6, lid 4, van de verordening)

Deze verklaring moet zo spoedig mogelijk na ontvangst van het stuk, doch in ieder geval binnen zeven dagen na ontvangst, langs de snelst mogelijke weg worden toegezonden.

11. DATUM VAN ONTVANGST:

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en/of stempel:

**CERTIFICAAT VAN BETEKENING OF KENNISGEVING DAN WEL NIET-BETEKENING OF
NIET-KENNISGEVING VAN STUKKEN
(Artikel 10 van de verordening)**

De betekening of kennisgeving dient zo spoedig mogelijk te geschieden. Indien de betekening of kennisgeving niet binnen een maand na ontvangst heeft kunnen worden verricht, moet de ontvangende instantie de verzendende instantie daarvan in kennis stellen (overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de verordening).

12. VOLTOOIING VAN BETEKENING OF KENNISGEVING

- a) 12.1. Datum en plaats van betekening of kennisgeving:
 - b) 12.2. Het stuk is
 - A) 12.2.1. betekend of daarvan is kennis gegeven in overeenstemming met de wet van de aangezochte lidstaat, namelijk:
 - 12.2.1.1. afgegeven aan:
 - 12.2.1.1.1. de geadresseerde persoonlijk
 - 12.2.1.1.2. een andere persoon
 - 12.2.1.1.2.1. Naam:
 - 12.2.1.1.2.2. Adres:
 - 12.2.1.1.2.2.1. straat + nummer/postbus:
 - 12.2.1.1.2.2.2. postcode + plaats:
 - 12.2.1.1.2.2.3. land:
 - 12.2.1.1.2.3. Betrekking tot de geadresseerde:
 - familie werknemer andere
 - 12.2.1.1.3. het huisadres van de geadresseerde
 - 12.2.1.2. per post bezorgd
 - 12.2.1.2.1. zonder ontvangstbevestiging
 - 12.2.1.2.2. met de bijgevoegde ontvangstbevestiging
 - 12.2.1.2.2.1. van de geadresseerde
 - 12.2.1.2.2.2. van een andere persoon
 - 12.2.1.2.2.2.1. Naam:
 - 12.2.1.2.2.2.2. Adres:
 - 12.2.1.2.2.2.2.1. straat + nummer/postbus:
 - 12.2.1.2.2.2.2.2. postcode + plaats:
 - 12.2.1.2.2.2.2.3. land:
 - 12.2.1.2.2.2.3. Betrekking tot de geadresseerde:
 - familie werknemer andere
 - 12.2.1.2.3. op andere wijze (omschrijven a.u.b.):
 - B) 12.2.2. betekend of daarvan is kennis gegeven op de volgende bijzondere wijze (omschrijven a.u.b.):
 - C) 12.2.3. betekend door (hoedanigheid, adres, telefoon- of faxnummer):
- c) 12.3. Aan de geadresseerde van het stuk is [mondeling] [schriftelijk] medegedeeld dat hij het stuk mag weigeren indien het niet gesteld is in een officiële taal van de plaats van betekening of kennisgeving of in een officiële taal van de staat van toezending die hij begrijpt

13. MEDEDELING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7, LID 2

De betekening of kennisgeving van het stuk heeft niet binnen een maand na de datum van ontvangst kunnen plaatsvinden.

14. WEIGERING VAN HET STUK

De geadresseerde heeft het stuk in verband met de gebruikte taal geweigerd. De stukken zijn bij dit certificaat gevoegd.

15. REDEN VOOR DE NIET-BETEKENING OF NIET-KENNISGEVING VAN HET STUK

- 15.1. Adres onbekend
- 15.2. Geadresseerde onvindbaar
- 15.3. Het stuk kon niet worden betekend of daarvan kon niet worden kennis gegeven voor de in punt 6.2 genoemde datum of uiterste termijn.
- 15.4. Andere (omschrijven a.u.b.):

De stukken zijn bij dit certificaat gevoegd.

Gedaan te: (plaats),

(datum)

Ondertekening en /of stempel:

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende maatregelen ter bevordering van de economische en sociale ontwikkeling van Turkije

(2000/C 311 E/05)

COM(2000) 169 def. — 1998/0300(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 5 april 2000)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 179,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De betrekkingen tussen de Europese Unie en Turkije zijn in hoofdzaak gegrondvest op de associatie-overeenkomst van 12 september 1963 en op de besluiten van de daarbij ingestelde Associatieraad.
- (2) Turkije voert ingrijpende hervormingen door om zijn economische situatie te verbeteren, de overheidssector te herstructureren en efficiënter te maken, de economische en sociale infrastructuur te moderniseren en de productiesector te versterken.
- (3) De Europese Raad van Cardiff van 15 en 16 juni 1998 heeft te kennen gegeven de uitvoering van de Europese strategie voor Turkije van groot belang te achten en heeft de Commissie verzocht voorstellen te doen inzake onder meer de financiële aspecten.
- (4) Er bestaat een inkomensongelijkheid tussen de diverse provincies van Turkije, en overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Cardiff moet een oplossing worden gevonden voor deze situatie door de ontwikkeling van de regio's met een ontwikkelingsachterstand te bevorderen en de economische en sociale cohesie te versterken.
- (5) De conclusies van de Raad van 13 september 1999 verwijzen naar de financiële steun aan Turkije.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (6) De Europese Raad van Helsinki van 10/11 december 1999 heeft verklaard dat Turkije een kandidaat-lidstaat is, en tot de Unie kan toetreden op basis van dezelfde criteria als de andere kandidaat-lidstaten.
- (7) Het bepaalde in deze verordening is gegrondvest op eerbiediging van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, alsmede op de eerbiediging van het internationale recht, hetgeen wezenlijke elementen zijn van het beleid van de Europese Unie en haar lidstaten,
- (8) De Gemeenschap hecht belang aan Turkije overgaat tot en verbetering van de democratische praktijk en de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, tot vergroting van betrokkenheid van de civiele samenleving ontwikkeling.
- (10) De maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening zijn beheersmaatregelen in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾; deze maatregelen moeten worden vastgesteld volgens de beheersprocedure van artikel 4 van genoemd besluit.
- (11) Op 6 mei 1999 is een interinstitutioneel akkoord over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure gesloten tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽²⁾.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (7) Het bepaalde in deze verordening is gegrondvest op eerbiediging van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, alsmede op de eerbiediging van het internationale recht, hetgeen wezenlijke elementen zijn van het beleid van de Europese Unie en haar lidstaten, en op de in het kader van diverse hiermee verband houdende overeenkomsten aangegane verplichtingen.
- (8) De Gemeenschap hecht groot belang aan de noodzaak dat Turkije overgaat tot bevordering en verbetering van de democratische praktijk en de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, en tot vergroting van de betrokkenheid van de civiele samenleving bij de ontwikkeling van dit proces.
- (9) Het Europees Parlement heeft in het bijzonder in diverse resoluties gewezen op het belang van de eerbiediging van de mensenrechten in Turkije voor de ontwikkeling van nauwe banden tussen dit land en de Europese Unie, met name in zijn resoluties van 13 december 1995 over de mensenrechtensituatie in Turkije, van 17 september 1998 over de verslagen van de Commissie over de ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije sinds de inwerkingtreding van de douane-unie, van 3 december 1998 over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de verdere ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije en de mededeling van de Commissie aan de Raad, getiteld „Europese strategie voor Turkije — Eerste operationele voorstellen van de Commissie”, en van 6 oktober 1999 over de stand van de betrekkingen EU/Turkije ⁽¹⁾.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

⁽¹⁾ PB C 17 van 22.1.1996, blz. 46; PB C 313 van 12.10.1998, blz. 176; PB C 398 van 21.12.1998, blz. 57, en notulen van die datum, respectievelijk.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(12) Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie hebben op 6 maart 1995 een verklaring aangenomen betreffende de opnemings van financiële bepalingen in de wetgevingsbesluiten ⁽¹⁾.

(13) Onverminderd de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit wordt een meerjarig indicatief bedrag voor de periode 2000-2002 als referentiebedrag voorgesteld, waarmee de wil van de wetgevingsautoriteit wordt geïllustreerd. Deze referentie maakt deel uit van het meerjarig financieel kader voor het Middellandse-Zeegebied.

(14) De projecten en programma's die met deze financiële steun worden uitgevoerd moeten bijdragen tot de ontwikkeling van Turkije, de hervorming van het Turkse ontwikkelingsbeleid en tot de herstructurering van het institutionele en.

(15) De projecten en programma's die met deze financiële steun worden uitgevoerd moeten ten goede komen aan alle Turkse bevolkingsgroepen met een ontwikkelingsachterstand,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De Gemeenschap levert een bijdrage aan de inspanningen die Turkije zich getroost in het kader van zijn economische en sociale ontwikkeling.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(14) De projecten en programma's die met deze financiële steun worden uitgevoerd moeten bijdragen tot de economische en sociale ontwikkeling van Turkije, de bescherming van de mensenrechten, de eerbiediging en bescherming van de minderheden, de hervorming van het Turkse ontwikkelingsbeleid en tot de herstructurering van het institutionele en juridische kader, teneinde deze beginselen te verzekeren.

(15) De projecten en programma's die met deze financiële steun worden uitgevoerd moeten met name ten goede komen aan alle Turkse bevolkingsgroepen met een ontwikkelingsachterstand,

Ongewijzigd

Artikel 2

Het referentiebedrag waarmee de wil van de wetgevingsautoriteit wordt geïllustreerd is 135 miljoen euro voor de periode 2000-2002. Dit referentiebedrag doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit als in het Verdrag vastgesteld. De begrotingsautoriteit stelt het jaarbedrag afhankelijk van de voor elk begrotingsjaar beschikbare kredieten vast, rekening houdend met de in artikel 2 van het Financieel Reglement vermelde beginselen van goed beheer.

⁽¹⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 4.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

1. Voor de samenwerkingsprojecten en -acties komen niet alleen de Turkse staat en de regio's in aanmerking, maar ook plaatselijke autoriteiten, regionale organisaties, plaatselijke en traditionele gemeenschappen, organisaties voor steun aan het bedrijfsleven, coöperaties en de civiele samenleving, met name verenigingen, stichtingen en niet-gouvernementele organisaties.

2. Indien een essentieel element voor de voortzetting van deze steunmaatregelen voor Turkije ontbreekt, onder meer in geval van schending van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten of de fundamentele vrijheden, kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen tot passende maatregelen besluiten. Deel mede.

De Commissie deelt haar indicatieve programma mede aan het comité bedoeld in artikel 7 van onderhavige verordening, alsmede aan de gemengde parlementaire commissie en het gemengd economisch en sociaal comité EU-Turkije.

Artikel 4

1. De projecten en maatregelen voor ontwikkelingssamenwerking hebben betrekking op de volgende gebieden (ter indicatie):

- modernisering van het productiestelsel, verbetering van de institutionele capaciteit en de infrastructuur, met name op het gebied van het milieu, energie en vervoer;
- bevordering van de industriële samenwerking, met name door ondersteuning van de industriële diversiteit en de oprichting van kleine en middelgrote ondernemingen;
- samenwerking op het gebied van telecommunicatie, infrastructuur, plattelandsontwikkeling en sociale dienstverlening;
- versterking van de capaciteit van de Turkse economie, met name door maatregelen ter bevordering van de herstructurering van de openbare sector en het particulier initiatief;
- samenwerking op het gebied van de bescherming van de gezondheid;
- samenwerking met betrekking tot onderwijs en opleiding;
- regionale en grensoverschrijdende samenwerking;
- alle vormen van samenwerking die verdediging en bevordering beogen van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de bescherming van minderheden;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. Voor de samenwerkingsprojecten en -acties komen niet alleen de Turkse staat en de regio's in aanmerking, maar ook plaatselijke autoriteiten, regionale organisaties, overheidsinstellingen met inbegrip van de douanediensdiensten, plaatselijke en traditionele gemeenschappen, organisaties voor steun aan het bedrijfsleven, coöperaties en de civiele samenleving, met name verenigingen, stichtingen en niet-gouvernementele organisaties.

2. Indien een essentieel element voor de voortzetting van deze steunmaatregelen voor Turkije ontbreekt, onder meer in geval van schending van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten of de fundamentele vrijheden, kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen tot passende maatregelen besluiten.

De Commissie haar indicatieve programma aan het comité bedoeld in artikel 7 van onderhavige verordening, alsmede aan de gemengde parlementaire commissie en het gemengd economisch en sociaal comité EU-Turkije.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- samenwerking ten aanzien van humanitaire vraagstukken;
- bevordering van de ontwikkeling van de sociale dialoog binnen Turkije en tussen Turkije en de Europese Unie;
- alle vormen van steun die de ontwikkeling van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Turkije beogen;
- bevordering van de samenwerking tussen de overheidsdiensten van beide partijen met het oog op de harmonisatie van de wetgevingen en de opleiding van het personeel, ook in de douanediensdiensten.

2. Waar passend kunnen acties betreffende ondersteuning van programma's voor structurele aanpassing worden uitgevoerd met inachtneming van de volgende beginselen:

- de steunprogramma's moeten zijn aangepast aan de bijzondere situatie van Turkije en rekening houden met de economische en sociale omstandigheden;
- de steunprogramma's moeten voorzien in maatregelen om eventuele negatieve maatschappelijke effecten en gevolgen voor de werkgelegenheid, minder bevoorrechte bevolkingsgroepen, te ondervangen;
- Er moet rekening worden gehouden met de economische situatie van Turkije, met name, de staatsschuld en de schuldenlast, de betalingsbalans en de deviezensituatie, de monetaire situatie, het bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking en de werkloosheid.

Artikel 5

1. De financiële bijstand op grond van deze verordening wordt verleend in de vorm van niet-terugvorderbare steun.

2. De middelen die in het kader van de bij deze verordening bedoelde maatregelen kunnen worden ingezet zijn, onder meer technische bijstand, opleiding of andere vormen van dienstverlening, leveringen en werkzaamheden; voorts worden audits verricht, alsmede evaluatie- en controlemissies.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- de steunprogramma's moeten zo veel mogelijk zijn aangepast aan de bijzondere situatie van Turkije en rekening houden met de economische en sociale omstandigheden;
- de steunprogramma's moeten voorzien in maatregelen om eventuele negatieve maatschappelijke effecten en gevolgen voor de werkgelegenheid, met name voor minder bevoorrechte bevolkingsgroepen, te ondervangen;
- Er moet rekening worden gehouden met de economische situatie van Turkije, met name de onevenwichtige regionale economische situatie, de staatsschuld en de schuldenlast, de betalingsbalans en de deviezensituatie, de monetaire situatie, het bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking en de werkloosheid.

Ongewijzigd

2. De middelen die in het kader van de bij deze verordening bedoelde maatregelen kunnen worden ingezet zijn, binnen de grenzen die de begrotingsautoriteit tijdens de jaarlijkse begrotingsprocedure vaststelt, onder meer technische bijstand, opleiding of andere vormen van dienstverlening, leveringen en werkzaamheden; voorts worden audits verricht, alsmede evaluatie- en controlemissies.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Financiering door de Gemeenschap is mogelijk voor onder meer uitgaven voor investeringen, met uitzondering van de aankoop van onroerende goederen, en terugkerende kosten (onder meer administratie-, onderhouds- en exploitatiekosten), met dien verstande dat het project erop gericht moet zijn dat de begunstigten de terugkerende kosten zelf op zich kunnen nemen.

4. Voor alle samenwerkingsmaatregelen geldt dat de in artikel 3 genoemde partners een financiële bijdrage moeten leveren. Deze bijdrage is vereist met inachtneming van de mogelijkheden van de betrokken partners en afhankelijk van de aard van de maatregel. In specifieke gevallen kan, wanneer de partner een niet-gouvernementele organisatie of een in de Gemeenschap gevestigde organisatie is, een bijdrage in natura worden geleverd.

5. Mogelijkheden voor cofinanciering met andere kapitaalverschaffers, met name de lidstaten, kunnen worden onderzocht.

6. Maatregelen worden genomen om de communautaire aard van de op grond van deze verordening verleende bijstand tot uiting te doen komen.

7. Met het oog op coherentie en complementariteit, doelstellingen die in het Verdrag zijn neergelegd, en versterking van de effectiviteit van de maatregelen, kan de Commissie alle noodzakelijke coördinatiemaatregelen nemen, zoals met name:

a) instelling van een mechanisme voor systematische uitwisseling en analyse van gegevens over;

b) coördinatie op de plaats waar de maatregelen worden uitgevoerd door regelmatig vergaderingen te houden en gegevens uit te wisselen tussen de vertegenwoordigers van de Commissie en de lidstaten in het begunstigde.

8. De Commissie kan in overleg met de lidstaten alle noodzakelijke initiatieven nemen om zorg te dragen voor goede coördinatie met de andere betrokken kapitaalverschaffers.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

a) instelling van een mechanisme voor systematische uitwisseling en analyse van gegevens over de programmering van de uit te voeren acties, de goedkeuring van de afzonderlijke acties waarvan financiering door de Gemeenschap en de lidstaten wordt overwogen, en het verloop van de reeds goedgekeurde acties;

b) coördinatie op de plaats waar de maatregelen worden uitgevoerd door regelmatig vergaderingen te houden en gegevens uit te wisselen tussen de vertegenwoordigers van de Commissie en de lidstaten in het begunstigde land.

Ongewijzigd

Artikel 6

1. De Commissie verricht onderzoek naar, neemt besluiten over en verzorgt het beheer van de bij deze verordening bedoelde maatregelen overeenkomstig de geldende budgettaire en andere procedures, met name die welke zijn vastgesteld in het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Bij de evaluatie van de projecten en programma's worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- doeltreffendheid en de haalbaarheid van de maatregelen;
- culturele en sociale aspecten, genereffecten;
- het behoud en de bescherming van het milieu op basis van de beginselen van duurzame ontwikkeling;
- voor de verwezenlijking van de doelstelling van de maatregel vereiste institutionele ontwikkeling;
- ervaring opgedaan met soortgelijke maatregelen.

3. Besluiten inzake maatregelen waarvan de financiering op grond van deze verordening meer bedraagt dan 2 miljoen euro per maatregel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 7.

De Commissie stelt het in artikel 7 bedoelde comité in beknopte vorm op de hoogte van financieringsbesluiten die zij voornemens is te nemen inzake projecten en programma's waarvan de kosten 2 miljoen euro of minder bedragen. Deze inlichtingen worden verstrekt uiterlijk één week voordat het besluit genomen wordt.

neemt maatregelen om ervoor te zorgen gemakkelijker.

4. De Commissie mag, zonder het in artikel 7 bedoelde comité om advies te vragen, haar goedkeuring verlenen aan aanvullende vastleggingskredieten ter dekking van kostenoverschrijdingen die ten aanzien van deze maatregelen hebben plaatsgevonden of verwacht worden, mits de overschrijding of de aanvullende financieringsbehoefte niet meer bedraagt dan 20 % van de bij het financieringsbesluit oorspronkelijk vastgelegde middelen.

Indien de in de eerste alinea bedoelde aanvullende kredieten minder bedragen dan 4 miljoen euro, wordt het in artikel 7 bedoelde comité ingelicht over het door de Commissie genomen besluit. Bedragen de aanvullende kredieten meer dan 4 miljoen euro, doch minder dan 20 %, dan wordt het comité om advies gevraagd.

5. In alle uit hoofde van deze verordening gesloten financieringsovereenkomsten wordt bepaald dat de Commissie en de Rekenkamer ter plaatse controles kunnen verrichten volgens de gebruikelijke modaliteiten die de door de Commissie zijn vastgesteld overeenkomstig de geldende bepalingen, met name die van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

- doeltreffendheid en de economische haalbaarheid van de maatregelen;

Ongewijzigd

De Commissie neemt maatregelen om ervoor te zorgen dat kleine NGO's zonder winstoogmerk gemakkelijker de steun kunnen absorberen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Indien voor een maatregel een financieringsovereenkomst worden gesloten tussen de Gemeenschap en Turkije, bepaalt deze overeenkomst dat de betaling van belastingen, rechten en heffingen niet door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

7. De deelname aan aanbestedingen staat onder gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke personen en rechtspersonen uit de lidstaten en Turkije.

8. Leveringen zijn van oorsprong uit de lidstaten of uit Turkije.

Artikel 7

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1488/96 van 23 juli 1996 ⁽¹⁾, het „MED-comité”, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, is de in artikel 4 van Besluit 1999/468/EG bedoelde beheersprocedure van toepassing met inachtneming van de bepalingen van artikel 7, lid 3, en van artikel 8 van dit besluit.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode bedraagt drie maanden.

Artikel 8

Eenmaal per jaar vindt een gedachtewisseling plaats in het kader van een vergadering van het in artikel 7 bedoelde comité, op basis van een presentatie door een vertegenwoordiger van de Commissie van het indicatieve voor de maatregelen die het daaropvolgende jaar zullen worden uitgevoerd.

Artikel 9

b) indicatieve

GEWIJZIGD VOORSTEL

Eenmaal per jaar vindt een gedachtewisseling plaats in het kader van een vergadering van het in artikel 7 bedoelde comité, op basis van een presentatie door een vertegenwoordiger van de Commissie van het indicatieve programma voor de maatregelen die het daaropvolgende jaar zullen worden uitgevoerd. Het Europees Parlement wordt in kennis gesteld van de voorstellen en van het resultaat van de discussies.

Ongewijzigd

De Commissie legt in de loop van het eerste trimester een jaarverslag voor aan het Europees Parlement en de Raad. Daarin worden ten minste de volgende gegevens opgenomen:

- a) een gedetailleerd overzicht van de in de loop van het vorige begrotingsjaar gefinancierde acties;
- b) de indicatieve programmering voor het lopende begrotingsjaar en de stand van uitvoering van de hierin opgenomen acties;
- c) de vooruitzichten met betrekking tot de programmering en de te voeren acties voor het volgende begrotingsjaar;

⁽¹⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- d) een samenvatting van de verrichte evaluaties, eventueel in samenhang met specifieke acties;
- e) informatie over de organisaties waarmee de akkoorden of contracten zijn gesloten.

Artikel 10

Ongewijzigd

De Commissie verricht geregeld evaluaties van de door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen, teneinde vast te stellen of de doelstellingen van deze maatregelen zijn bereikt en richtsnoeren op te stellen voor verbetering van de doeltreffendheid van toekomstige maatregelen. De Commissie verstrekt een overzicht van de verrichte evaluaties aan het in artikel 7 bedoelde comité, dat deze desgewenst kan onderzoeken. De evaluatierapporten worden desgevraagd aan de lidstaten ter beschikking gesteld.

Artikel 11

verstrekt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een algehele evaluatie van alle door de Gemeenschap uit hoofde van deze verordening gefinancierde maatregelen, en doet zij voorstellen betreffende de verdere ontwikkeling met betrekking tot deze verordening, vergezeld van eventuele wijzigingsvoorstellen.

Zes maanden vóór de afloop van het driejarig financieringskader verstrekt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een algehele evaluatie van alle door de Gemeenschap uit hoofde van deze verordening gefinancierde maatregelen, en doet zij voorstellen betreffende de verdere ontwikkeling met betrekking tot deze verordening, vergezeld van eventuele wijzigingsvoorstellen.

Artikel 12

Ongewijzigd

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot zevende wijziging van Richtlijn 76/768/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten

(2000/C 311 E/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 189 def. — 2000/0077(COD)

(Door de Commissie ingediend op 6 april 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De nationale wetgeving inzake cosmetische producten is in hoge mate geharmoniseerd bij Richtlijn 76/768/EEG van de Raad ⁽¹⁾, zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/11/EG van de Commissie ⁽²⁾. De belangrijkste doelstelling van de richtlijn is de bescherming van de volksgezondheid. Daartoe is het absoluut noodzakelijk dat er bepaalde toxicologische proeven worden uitgevoerd om de veiligheid van cosmetische producten voor de gezondheid van de mens te beoordelen.
- (2) Overeenkomstig Richtlijn 76/768/EEG is het van essentieel belang dat er wordt gestreefd naar de afschaffing van dierproeven en dat het verbod op dergelijke proeven op het grondgebied van de lidstaten van kracht wordt.
- (3) De veiligheid van cosmetische eindproducten kan al op basis van kennis omtrent de veiligheid van de ingrediënten die ze bevatten en met behulp van methoden waarbij geen dieren worden gebruikt, worden beoordeeld. Daarom dienen dierproeven met cosmetische eindproducten te worden verboden.
- (4) De veiligheid van de ingrediënten en combinaties van ingrediënten die in cosmetische producten worden gebruikt, zal geleidelijk maar zeker, althans wat de acute effecten betreft, steeds meer zonder gebruik te maken van dierproeven kunnen worden gewaarborgd met behulp van alternatieve methoden die op communautair niveau zijn gevalideerd of door het Europees Centrum voor de validering van alternatieve methoden (ECVAM) als wetenschappelijk valide zijn erkend. Na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor cosmetische producten en voor consumenten bestemde niet-voedingsproducten (WCCNVP) over de toepasbaarheid van de gevalideerde alternatieve methoden op

het gebied van cosmetische producten zal de Commissie de gevalideerde of erkende methoden die als voor dergelijke ingrediënten bruikbaar zijn erkend, onmiddellijk moeten publiceren. Om te zorgen voor de bescherming van dieren op het hoogst mogelijke niveau moet er een termijn voor de invoering van een definitief verbod worden vastgesteld. De datum van tenuitvoerlegging van dit verbod dient echter te worden uitgesteld als er onvoldoende vorderingen zijn geboekt bij de ontwikkeling van bevredigende methoden ter vervanging van dierproeven die wetenschappelijk zijn gevalideerd als methoden die de consument een gelijkwaardige bescherming garanderen.

- (5) Alle pogingen moeten in het werk worden gesteld om ervoor te zorgen dat het welzijn van dieren als ethische eis wereldwijd wordt erkend. Daartoe dient de Commissie ernaar te streven dat op communautair niveau gevalideerde alternatieve methoden snel door de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) worden erkend. Bovendien dient de Commissie in het kader van bilaterale overeenkomsten met derde landen te streven naar de erkenning van de resultaten van in de Gemeenschap met behulp van alternatieve methoden uitgevoerde proeven, opdat de uitvoer van cosmetische producten waarvoor dergelijke methoden zijn gebruikt niet wordt belemmerd.
- (6) Het dient mogelijk zijn op een cosmetisch product te vermelden dat er met het cosmetisch eindproduct en/of zijn ingrediënten en combinaties van ingrediënten nooit dierproeven zijn uitgevoerd, ook niet voor doeleinden die buiten het toepassingsgebied van Richtlijn 76/768/EEG vallen. De Commissie dient in overleg met de lidstaten richtsnoeren op te stellen die voor de cosmetische industrie, de Europese regelgevers en vooral de consument zorgen voor duidelijkheid en een praktische leidraad ten aanzien van vermeldingen inzake dierproeven in de cosmetische sector. Met deze richtsnoeren dient ernaar te worden gestreefd dat er voor het gebruik van vermeldingen gemeenschappelijke criteria worden gehanteerd, dat de inzichten inzake de vermeldingen op één lijn worden gebracht en met name dat deze vermeldingen de consument niet misleiden.
- (7) Aangezien de maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn nodig zijn, maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾ zijn, dienen ze te worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 5 van dat besluit,

⁽¹⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 169.

⁽²⁾ PB L 65 van 14.3.2000, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 76/768/EEG van de Raad wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 4, lid 1, punt i), wordt geschrapt.

2. Het volgende artikel 4 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

1. De lidstaten nemen alle maatregelen die nodig zijn om te verbieden dat op hun grondgebied dierproeven worden uitgevoerd om aan de eisen van deze richtlijn te voldoen:

a) voor dierproeven die met cosmetische eindproducten worden uitgevoerd (met ingang van 1 december 2001);

b) voor dierproeven die met ingrediënten of combinaties van ingrediënten worden uitgevoerd, zodra door de Commissie een alternatieve methode is gepubliceerd, nadat deze na raadpleging van het Wetenschappelijk comité voor cosmetische producten en voor consumenten bestemde niet-voedingsproducten door het Europees Centrum voor de validering van alternatieve methoden (ECVAM) en het Wetenschappelijk Adviescomité van het ECVAM als wetenschappelijk valide is erkend, en in elk geval (met ingang van 1 december 2004). Als er onvoldoende vorderingen zijn geboekt bij de ontwikkeling van bevredigende methoden ter vervanging van dierproeven die wetenschappelijk zijn gevalideerd als methoden die de consument een gelijkwaardige bescherming garanderen, dient de Commissie volgens de procedure van artikel 10 uiterlijk op (1 juni 2004) ontwerpmaatregelen in om de datum van de tenuitvoerlegging van deze bepaling gedurende een afdoende periode en in elk geval niet langer dan twee jaar uit te stellen.

2. In de zin van deze richtlijn wordt onder „cosmetisch eindproduct” verstaan: het cosmetisch product dat bestemd is om als zodanig aan de eindgebruiker te worden geleverd.

3. De Commissie dient tot de inwerkingtreding van het in lid 1, onder (b), bedoelde verbod jaarlijks een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad over de vorderingen bij de ontwikkeling, de validering en de wettelijke erkenning van alternatieve methoden ter vervanging van dierproeven. Dit verslag bevat nauwkeurige gegevens over het aantal en de aard van de dierproeven die ten behoeve van cosmetische producten zijn uitgevoerd. De lidstaten zijn verplicht deze gegevens te verzamelen naast de statistische gegevens die zij ingevolge Richtlijn 86/609/EEG inzake de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, moeten verzamelen. De Commissie ziet in het bijzonder toe op de ontwikkeling, de validering en de wettelijke erkenning van experimentele methoden waarbij geen levende dieren worden gebruikt.”.

3. Artikel 6, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

a) De laatste zin van artikel 6, lid 3, wordt geschrapt.

b) De volgende tweede alinea wordt toegevoegd:

„Bovendien kan de fabrikant of degene die verantwoordelijk is voor het op de communautaire markt brengen van het

cosmetisch product, uitsluitend op de verpakking van het product of op enig document, bord, etiket, wikkel of manchet dat bij het product is gevoegd of daarnaar verwijst, uitsluitend gebruik maken van het feit dat het product niet op dieren is getest, als noch met het eindproduct, noch met het prototype, noch met enig ingrediënt daarvan dergelijke proeven zijn uitgevoerd, ook niet voor doeleinden die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen. De Commissie publiceert hiertoe in overleg met de lidstaten richtsnoeren voor de tenuitvoerlegging van dit beginsel.”.

4. In artikel 8, lid 2, en artikel 8 bis, lid 3, wordt de benaming „Wetenschappelijk Comité voor cosmetologie” vervangen door de benaming „Wetenschappelijk Comité voor cosmetische producten en voor consumenten bestemde niet-voedingsproducten”.

5. In artikel 9, lid 1, wordt de benaming „Comité voor de aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van de richtlijnen tot opheffing van de technische handelsbelemmeringen in de sector cosmetische producten” vervangen door de benaming „Permanent comité voor cosmetische producten”.

6. Artikel 10 wordt vervangen door:

„Artikel 10

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen wordt de regelgevingsprocedure van artikel 5 van besluit 1999/468/EG gevolgd, waarbij artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dit besluit in acht worden genomen.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is drie maanden.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op (1 december 2001) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het protocol van 1998 inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand

(2000/C 311 E/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 177 def. — 2000/0082(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 12 april 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 174, lid 4, in samenhang met artikel 300, lid 2, eerste zin, en artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft op 24 juni 1998 te Aarhus het protocol inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (hierna „het protocol” genoemd) ondertekend.
- (2) Het doel van het protocol is het beheersen van door antropogene activiteiten veroorzaakte emissies van zware metalen die voor grensoverschrijdend atmosferisch transport over lange afstand vatbaar zijn en die belangrijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of het milieu kunnen hebben.
- (3) Het protocol voorziet in vermindering van de totale jaarlijkse emissies in de atmosfeer van cadmium, lood en kwik, alsook in de toepassing van maatregelen voor productbeheersing.
- (4) De in het protocol vervatte maatregelen dragen bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap.

(5) De Gemeenschap en de lidstaten werken in het kader van hun respectieve bevoegdheden samen met derde landen en met de bevoegde internationale organisaties.

(6) De Gemeenschap dient derhalve het protocol goed te keuren,

BESLUIT:

Artikel 1

Het op 24 juni 1998 ondertekende protocol inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand wordt hierbij namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het protocol is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is de akte van goedkeuring, overeenkomstig artikel 16 van het protocol, bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties neder te leggen.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

PROTOCOL

Inzake zware metalen bij het verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand

DE PARTIJEN

VASTBESLOTEN het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand uit te voeren,

VERONTRUST vanwege het feit dat emissies van bepaalde zware metalen over nationale grenzen heen worden meegevoerd en schade kunnen veroorzaken aan ecosystemen die voor het milieu en de economie van belang zijn, en schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens kunnen hebben,

OVERWEGENDE dat verbranding en industriële processen de voornaamste antropogene bronnen vormen van emissies van zware metalen in de lucht,

ERKENNEND dat zware metalen natuurlijke bestanddelen van de aardkorst vormen en dat veel zware metalen in bepaalde vormen en geschikte concentraties voor het leven van essentieel belang zijn,

IN OVERWEGING NEMEND de bestaande wetenschappelijke en technische gegevens inzake emissies, geochemische processen, atmosferische bewegingen en effecten van zware metalen op de volksgezondheid en het milieu alsook inzake de kosten en technieken van bestrijding,

ZICH ERVAN BEWUST dat technieken en beheerspraktijken beschikbaar zijn om door de emissies van zware metalen veroorzaakte luchtverontreiniging te beperken,

ERKENNEND dat de economische omstandigheden van de landen in de regio van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) verschillen en dat in bepaalde landen de economie zich in een overgangsfase bevindt,

MET HET VASTE VOORNEMEN voorzorgsmaatregelen te treffen teneinde emissies van bepaalde zware metalen en verbindingen ervan voor te zijn, deze te vermijden of tot een minimum terug te brengen, rekening houdend met de toepassing van de preventieve aanpak, zoals bedoeld in beginsel 15 van de Verklaring van Rio inzake milieu en ontwikkeling,

NOGMAALS BEVESTIGEND dat de staten, overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en de beginselen van internationaal recht, het soevereine recht hebben hun eigen hulpbronnen te exploiteren volgens hun eigen milieu- en ontwikkelingsbeleid alsmede ervoor verantwoordelijk zijn dat activiteiten die onder hun rechtsmacht of toezicht worden verricht, geen schade veroorzaken aan het milieu van andere staten of van gebieden die buiten de grenzen van de nationale rechtsmacht vallen,

INDACHTIG het feit dat maatregelen ter beheersing van emissies van zware metalen tevens zouden bijdragen tot de bescherming van het milieu en de volksgezondheid in gebieden buiten de VN/ECE-regio, met inbegrip van de arctische en internationale wateren,

EROP WIJZEND dat bestrijding van de emissies van specifieke zware metalen extra voordelen voor de bestrijding van emissies van andere verontreinigende stoffen kan opleveren,

IN HET BESEF dat verdergaande en doeltreffendere maatregelen ter beheersing en vermindering van de emissies van bepaalde zware metalen noodzakelijk kunnen zijn en dat bijvoorbeeld effectstudies een grondslag voor verdere maatregelen kunnen verschaffen,

WIJZEND OP de belangrijke bijdrage van de particuliere en de niet-gouvernementele sector aan de kennis van de effecten van zware metalen, beschikbare alternatieven en bestrijdingstechnieken alsook op de rol die zij mede spelen bij de vermindering van emissies van zware metalen,

INDACHTIG de activiteiten in verband met de beheersing van zware metalen op nationaal niveau en in internationale forums,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder:

1. „Verdrag” het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, aangenomen te Genève op 13 november 1979;
2. „EMEP” het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa;
3. „Uitvoerend orgaan” het uitvoerend orgaan voor het Verdrag, opgericht ingevolge artikel 10, eerste lid, van het Verdrag;
4. „Commissie” de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties;
5. „Partijen” tenzij in de context anders bedoeld, de partijen bij dit protocol;
6. „Geografische reikwijdte van het EMEP” het gebied, als omschreven in artikel 1, vierde punt, van het protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP), aangenomen te Genève op 28 september 1984;
7. „Zware metalen” alle metalen of, in bepaalde gevallen, metalloïden die stabiel zijn en waarvan de dichtheid meer bedraagt dan $4,5 \text{ g/cm}^3$, en verbindingen daarvan;
8. „Emissie” uitstoot in de atmosfeer vanuit een punt of een diffuse bron;
9. „Stationaire bron” alle vaste gebouwen, constructies, faciliteiten, installaties of apparaten die een in bijlage I vermeld zwaar metaal direct of indirect in de atmosfeer uitstoten of kunnen uitstoten;
10. „Nieuwe stationaire bron” een stationaire bron met de bouw of ingrijpende wijziging waarvan een aanvang is gemaakt na het verstrijken van twee jaar na de datum van inwerkingtreding van: i) dit protocol of ii) een amendement op bijlage I of II, waarbij de stationaire bron enkel en alleen krachtens dat amendement aan de bepalingen van dit protocol wordt onderworpen. Het is aan de bevoegde nationale autoriteiten om te beslissen of een wijziging al dan niet ingrijpend is, rekening houdend met factoren als de voordelen van de wijziging in milieupzicht;
11. „Belangrijke categorie van stationaire bronnen” een in bijlage II vermelde categorie van stationaire bronnen die ten minste 1 % bijdraagt aan de totale nationale emissies van een in bijlage I vermeld zwaar metaal uit stationaire bronnen, zoals gemeten in het overeenkomstig bijlage I opgegeven referentiejaar.

Artikel 2

Doel

Het doel van dit protocol is het beheersen van door antropogene activiteiten veroorzaakte emissies van zware metalen die voor grensoverschrijdend atmosferisch transport over lange afstand vatbaar zijn en die belangrijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of het milieu kunnen hebben, in overeenstemming met het bepaalde in de volgende artikelen.

Artikel 3

Fundamentele verplichtingen

1. De partijen nemen doeltreffende maatregelen, die aan hun bijzondere omstandigheden zijn aangepast, ter vermindering van hun totale jaarlijkse emissies in de atmosfeer van elk in bijlage I vermeld zwaar metaal ten opzichte van het emissieniveau in het overeenkomstig die bijlage vastgestelde referentiejaar.
2. De partijen passen uiterlijk op de in bijlage IV vermelde tijdstippen het volgende toe:
 - a) De beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage III, op elke nieuwe stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor de beste beschikbare technieken in bijlage III zijn vermeld;
 - b) De in bijlage V vermelde grenswaarden op elke nieuwe stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen. Bij wijze van alternatief kan een partij verschillende strategieën ter vermindering van emissies toepassen die in totaal equivalente emissieniveaus opleveren;
 - c) De beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage III, op elke bestaande stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor in bijlage III de beste beschikbare technieken zijn vermeld. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal gelijkwaardige emissieverminderingen opleveren;
 - d) De in bijlage V vermelde grenswaarden op elke bestaande stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen, voor zover dit technisch uitvoerbaar en economisch verantwoord is. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal gelijkwaardige emissieverminderingen opleveren.
3. De partijen passen maatregelen voor productbeheersing toe in overeenstemming met de in bijlage VI vermelde voorwaarden en tijdschema's.
4. De partijen nemen de toepassing van aanvullende maatregelen inzake productbeheer in overweging, rekening houdend met bijlage VII.
5. De partijen maken voor de in bijlage I vermelde zware metalen emissie-inventarissen op en houden deze bij, waarbij partijen binnen de geografische reikwijdte van het EMEP ten minste de door het bestuursorgaan van het EMEP opgegeven methoden toepassen en partijen buiten de geografische reikwijdte van het EMEP als richtsnoer de methoden gebruiken die in het kader van het werkschema van het uitvoerend orgaan zijn uitgewerkt.

6. Een partij die na toepassing van de leden 2 en 3 voor een in bijlage I vermeld zwaar metaal niet aan het in lid 1 vereiste kan voldoen, wordt vrijgesteld van de in lid 1 bedoelde verplichtingen voor dat zware metaal.

7. Een partij waarvan het totale grondoppervlak groter is dan 6 000 000 km², wordt vrijgesteld van de verplichtingen in lid 2, onder b), c), en d), indien zij kan aantonen dat uiterlijk acht jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol zij haar totale jaarlijkse emissies van elk van de in bijlage I vermelde zware metalen uit de in bijlage II vermelde broncategorieën met ten minste 50 % zal hebben verminderd ten opzichte van het emissieniveau van deze categorieën in het overeenkomstig bijlage I opgegeven referentiejaar. Een partij die voornemens is in overeenstemming met het bepaalde in dit lid te handelen, geeft dit te kennen bij de ondertekening van of toetreding tot dit protocol.

Artikel 4

Uitwisseling van informatie en technologie

1. De partijen vergemakkelijken, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften en gewoonten, de uitwisseling van technologieën en technieken ter vermindering van emissies van zware metalen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot uitwisselingen die de ontwikkeling van maatregelen inzake productbeheer en de toepassing van de beste beschikbare technieken aanmoedigen, met name door het bevorderen van:

- a) Commerciële uitwisseling van beschikbare technologie;
- b) Rechtstreekse contacten en samenwerking tussen industrieën, met inbegrip van gezamenlijke ondernemingen (joint ventures);
- c) Uitwisseling van informatie en ervaring;
- d) Verlening van technische bijstand.

2. Ter bevordering van de in het eerste lid van dit artikel genoemde activiteiten scheppen de partijen gunstige voorwaarden door contacten en samenwerking te vergemakkelijken tussen daarvoor in aanmerking komende organisaties en personen in de particuliere en de openbare sector die technologie, ontwerp- en constructiediensten, apparatuur of financiële middelen kunnen verschaffen.

Artikel 5

Strategieën, beleidslijnen, programma's en maatregelen

1. De partijen stellen zonder onnodig uitstel strategieën, beleidslijnen en programma's op, teneinde hun verplichtingen ingevolge dit protocol na te komen.

2. Een partij kan bovendien:

- a) Economische instrumenten hanteren ter stimulering van een kosteneffectieve aanpak voor de vermindering van emissies van zware metalen;
- b) Convenanten en vrijwillige overeenkomsten tussen regering en bedrijfsleven tot stand brengen;

- c) Efficiënter gebruik van hulpbronnen en grondstoffen stimuleren;
- d) Het gebruik van minder vervuilende energiebronnen aanmoedigen;
- e) Maatregelen nemen om minder vervuilende transportsystemen tot ontwikkeling te brengen en in te voeren;
- f) Maatregelen nemen met het oog op de geleidelijke uitschakeling van processen waarbij zware metalen worden uitgestoten en waarvoor vervangingsprocessen op industriële schaal beschikbaar zijn;
- g) Maatregelen nemen om schonere processen voor de preventie en beheersing van verontreiniging te ontwikkelen en toe te passen.

3. De partijen kunnen strengere maatregelen nemen dan die welke in dit protocol zijn voorgeschreven.

Artikel 6

Onderzoek, ontwikkeling en monitoring

De partijen stimuleren onderzoek, ontwikkeling, monitoring en samenwerking, die vooral worden toegespitst op de in bijlage I vermelde zware metalen, met betrekking maar niet beperkt tot:

- a) Emissies, transport over lange afstand en depositieniveaus en modellen daarvan, bestaande niveaus in het biotische en abiotische milieu, formulering van procedures voor harmonisatie van desbetreffende methodologieën;
- b) Banen en inventarissen van verontreinigende stoffen in representatieve ecosystemen;
- c) Relevante effecten op de volksgezondheid en het milieu, met kwantificering van die effecten;
- d) Beste beschikbare technieken en praktijken en momenteel door de partijen toegepaste of ontwikkelde technieken voor emissiebeheersing;
- e) Inzameling, recycling en, indien nodig, verwijdering van producten of afvalstoffen die een of meer zware metalen bevatten;
- f) Methoden die het mogelijk maken bij de beoordeling van alternatieve beheersingsstrategieën rekening te houden met sociaal-economische factoren;
- g) Een op de effecten gebaseerde aanpak waarbij relevante informatie, met inbegrip van informatie die ingevolge de punten a) tot en met f) is verkregen, inzake gemeten of tot een model verwerkte milieuniveaus, banen en effecten op de volksgezondheid en het milieu, teneinde toekomstige geoptimaliseerde beheersingsstrategieën te formuleren, waarbij eveneens rekening wordt gehouden met economische en technologische factoren;

h) Alternatieven voor het gebruik van zware metalen in producten die in de bijlagen VI en VII zijn vermeld;

i) Verzameling van informatie over niveaus van zware metalen in bepaalde producten, over de mogelijkheid dat emissies van deze metalen ontstaan bij productie, verwerking, distributie, gebruik en verwijdering van het product en over technieken om die emissies te beperken.

Artikel 7

Verslaglegging

1. Met inachtneming van de wetgeving betreffende de vertrouwelijkheid van commerciële informatie:

a) Verstrekt elke partij, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen vastgestelde regelmaat, aan het uitvoerend orgaan informatie over de maatregelen die zij heeft genomen om dit protocol ten uitvoer te leggen;

b) Verstrekt elke partij binnen de geografische reikwijdte van het EMEP, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een door het bestuursorgaan van het EMEP vast te stellen en tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen goedgekeurde regelmaat, aan het EMEP informatie over de emissieniveaus van de in bijlage I vermelde zware metalen, waarbij tenminste wordt uitgegaan van de methoden en de resolutie in tijd en ruimte als aangegeven door het bestuursorgaan van het EMEP. Partijen in gebieden buiten de geografische reikwijdte van het EMEP stellen soortgelijke informatie beschikbaar indien het uitvoerend orgaan daarom verzoekt. Elke partij verzamelt en verstrekt bovendien, voor zover van toepassing, relevante informatie betreffende de emissies van andere zware metalen, rekening houdend met de richtsnoeren inzake de methoden en de resolutie in ruimte en tijd als aangegeven door het bestuursorgaan van het EMEP en het uitvoerend orgaan.

2. De overeenkomstig lid 1, onder a), te verstrekken informatie moet in overeenstemming zijn met het tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen aan te nemen besluit betreffende vorm en inhoud. De bepalingen van dit besluit worden indien nodig nader bezien, teneinde na te gaan of aanvullende elementen betreffende de vorm of de inhoud van de informatie in de rapporten moeten worden opgenomen.

3. Tijdig voor elke jaarlijkse zitting van het uitvoerend orgaan verstrekt het EMEP informatie over het transport over lange afstand en de depositie van zware metalen.

Artikel 8

Berekeningen

Het EMEP verstrekt het uitvoerend orgaan, met gebruikmaking van passende modellen en metingen en tijdig voor de jaarvergadering van het uitvoerend orgaan, berekeningen van grensoverschrijdende stromen en deposities van zware metalen binnen de geografische reikwijdte van het EMEP. In gebieden buiten de geografische reikwijdte van het EMEP worden modellen gebruikt die passen bij de bijzondere omstandigheden van de partijen bij het Verdrag in die gebieden.

Artikel 9

Naleving

De naleving door elke partij van haar uit dit protocol voortvloeiende verplichtingen wordt op gezette tijden getoetst. Het bij Besluit 1997/2 van het uitvoerend orgaan op zijn 15e zitting ingestelde implementatiecomité is belast met die toetsingen en brengt verslag uit aan de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij dat besluit, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

Artikel 10

Toetsingen door de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan

1. Op zittingen van het uitvoerend orgaan toetsen de partijen overeenkomstig artikel 10, lid 2, onder a), van het Verdrag de door de partijen, het EMEP en andere daarvan afhankelijke instanties verstrekte informatie en de verslagen van het implementatiecomité, als bedoeld in artikel 9 van dit protocol.

2. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de voortgang in het nakomen van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing.

3. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de adequaatheid en de doeltreffendheid van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing.

a) Bij de toetsingen wordt rekening gehouden met de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens over de gevolgen van de depositie van zware metalen, evaluaties van technologische ontwikkelingen en veranderende economische omstandigheden;

b) Bij de toetsingen wordt in het licht van ingevolge dit protocol ondernomen onderzoek, ontwikkeling, monitoring en samenwerking:

i) de voortgang bij het verwezenlijken van de doelstelling van dit protocol beoordeeld;

ii) beoordeeld of verdere emissieverminderingen dan de door dit protocol vereiste niveaus gerechtvaardigd zijn om de nadelige effecten op de volksgezondheid of het milieu verder te beperken;

iii) rekening gehouden met de mate waarin een toereikende basis bestaat voor de toepassing van een op de effecten gebaseerde aanpak;

c) De procedures, de methoden en het tijdschema voor deze toetsingen worden nader bepaald door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan.

4. Op basis van de conclusie van de in lid 3 bedoelde toetsingen stellen de partijen zo spoedig mogelijk na voltooiing van de toetsing een werkprogramma op met verdere maatregelen ter vermindering van emissies van de in bijlage I vermelde zware metalen in de atmosfeer.

Artikel 11

Beslechting van geschillen

1. In geval van een geschil tussen twee of meer partijen betreffende de uitlegging of toepassing van dit protocol trachten de betrokken partijen het geschil te beslechten door middel van onderhandelingen of op een andere vreedzame wijze van hun eigen keuze. De partijen bij het geschil stellen het uitvoerend orgaan in kennis van hun geschil.

2. Bij de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dan wel toetreding tot dit protocol of op enig tijdstip daarna kan een partij die geen regionale organisatie voor economische integratie is, in een schriftelijke bij de depositaris ingediende akte verklaren dat zij, met betrekking tot een geschil betreffende de uitlegging of toepassing van het protocol, beide onderstaande wijzen van geschillenbeslechting of een daarvan ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als dwingend erkent ten opzichte van elke partij die dezelfde verplichting aanvaardt:

- a) Voorlegging van het geschil aan het Internationale Gerechtshof;
- b) Arbitrage in overeenstemming met procedures die zo spoedig mogelijk door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan moeten worden aangenomen in een bijlage inzake arbitrage.

Een partij die een regionale organisatie voor economische integratie is, kan een verklaring van gelijke strekking met betrekking tot arbitrage afleggen in overeenstemming met de onder b) bedoelde procedures.

3. Een ingevolge lid 2 afgelegde verklaring blijft van kracht totdat zij overeenkomstig haar bepalingen haar geldigheid verliest dan wel tot drie maanden nadat een schriftelijke kennisgeving van opzegging is neergelegd bij de depositaris.

4. Een nieuwe verklaring, een kennisgeving van opzegging of het vervallen van de geldigheid van een verklaring zijn op generlei wijze van invloed op de procedure voor het Internationale Gerechtshof of het scheidsgerecht, tenzij de partijen bij het geschil anders overeenkomen.

5. Indien de partijen bij het geschil, behalve ingeval de betrokken partijen dezelfde wijze van geschilbeslechting overeenkomstig lid 2 hebben aanvaard, er na twaalf maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de ene partij aan de andere dat tussen hen een geschil bestaat, niet in zijn geslaagd hun geschil te beslechten op de in lid 1 bedoelde wijzen, wordt het geschil op verzoek van een van de partijen bij het geschil onderworpen aan een conciliatie.

6. Voor de toepassing van lid 5 wordt een conciliatiecommissie opgericht. De commissie bestaat uit een gelijk aantal leden, die zijn benoemd door elke betrokken partij of, wanneer bij de conciliatie betrokken partijen eenzelfde belang hebben, door de groep die datzelfde belang heeft, en een voorzitter die door de aldus benoemde leden gezamenlijk is gekozen. De commissie doet uitspraak in de vorm van een aanbeveling, die de partijen te goeder trouw in overweging nemen.

Artikel 12

Bijagen

De bijlagen bij dit protocol vormen een integrerend deel van het protocol. De bijlagen III en VII dragen het karakter van een aanbeveling.

Artikel 13

Wijzigingen van het protocol

1. Elke partij kan wijzigingen in dit protocol voorstellen.

2. Voorgestelde wijzigingen worden schriftelijk ingediend bij de uitvoerend secretaris van de Commissie, die ze aan alle partijen bekendmaakt. De partijen bespreken de voorgestelde wijzigingen op de eerstvolgende zitting van het uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat deze voorstellen ten minste 90 dagen van tevoren door de uitvoerend secretaris aan de partijen zijn toegezonden.

3. Wijzigingen in dit protocol en in de bijlagen I, II, IV, V en VI worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan, en worden voor de partijen die ze hebben aanvaard van kracht op de negentigste dag na de datum waarop twee derde van de partijen hun akte van aanvaarding daarvan heeft neergelegd bij de depositaris. Voor elke andere partij worden wijzigingen van kracht op de negentigste dag na de datum waarop die partij haar akte van aanvaarding daarvan heeft neergelegd.

4. Wijzigingen in de bijlagen III en VII worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan. Na het verstrijken van 90 dagen na de datum van bekendmaking daarvan aan alle partijen door de uitvoerend secretaris van de Commissie wordt een wijziging in bedoelde bijlagen van kracht voor de partijen die geen kennisgeving als bedoeld in lid 5 van dit artikel bij de depositaris hebben ingediend, op voorwaarde dat ten minste zestien partijen niet een dergelijke kennisgeving hebben ingediend.

5. Een partij die een wijziging in bijlage III of VII niet kan goedkeuren, stelt de depositaris daarvan schriftelijk in kennis binnen 90 dagen na de datum van bekendmaking van de aanname. De depositaris stelt alle partijen onverwijld in kennis van de ontvangst van dergelijke kennisgevingen. Een partij kan te allen tijde een aanvaarding in de plaats stellen van haar eerdere kennisgeving en na nederlegging van een akte van aanvaarding bij de depositaris wordt de wijziging in die bijlage dan terstond van kracht voor die partij.

6. Indien een voorstel tot wijziging van bijlage I, VI of VII betrekking heeft op de toevoeging van een zwaar metaal, een maatregel inzake productbeheersing dan wel een product of een productengroep aan dit protocol:

- a) verstrekt de indiener van het voorstel het uitvoerend orgaan de informatie, als bedoeld in Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan;
- b) beoordelen de partijen het voorstel overeenkomstig de procedures van Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

7. Besluiten tot wijziging van Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan worden door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan bij consensus genomen en worden 60 dagen na de datum van aanneming van kracht.

Artikel 14

Ondertekening

1. Dit protocol staat open voor ondertekening te Aarhus (Denemarken) van 24 tot en met 25 juni 1998, vervolgens op de zetel van de Verenigde Naties te New York tot 21 december 1998 door staten die lid zijn van de Commissie, alsmede staten die een raadgevende status bij de Commissie hebben, overeenkomstig paragraaf 8 van Resolutie 36 (IV) van de Economische en Sociale Raad van 28 maart 1947, en door regionale organisaties voor economische integratie, die door soevereine staten die lid zijn van de Commissie zijn opgericht en die bevoegd zijn te onderhandelen over internationale verdragen met betrekking tot onder dit protocol vallende aangelegenheden en deze verdragen te sluiten en toe te passen, mits de betrokken staten en organisaties partij bij het Verdrag zijn.

2. Deze regionale organisaties voor economische integratie oefenen, wanneer het aangelegenheden betreft die onder hun bevoegdheden vallen, zelf de rechten uit en vervullen zelf de taken die door dit protocol aan de lidstaten worden toegekend. In deze gevallen mogen de lidstaten van deze organisaties deze rechten niet afzonderlijk uitoefenen.

Artikel 15

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1. Dit protocol behoeft bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door de ondertekenaars.

2. Dit protocol staat met ingang van 21 december 1998 open voor toetreding door de staten en organisaties die aan de eisen van artikel 14, lid 1, voldoen.

Artikel 16

Depositaris

De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die de taken van depositaris verricht.

Artikel 17

Inwerkingtreding

1. Dit protocol treedt in werking op de negentigste dag volgend op de datum waarop de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding is neergelegd.

2. Voor elke in artikel 14, lid 1, bedoelde staat of organisatie die dit protocol bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of hiertoe toetreedt na de nederlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt het protocol in werking op de negentigste dag volgend op de datum van nederlegging door deze partij van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 18

Opzegging

Vijf jaar na de datum waarop dit protocol voor een partij in werking is getreden, kan deze partij dit protocol te allen tijde opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris. De opzegging wordt van kracht op de negentigste dag na de datum waarop de depositaris de kennisgeving heeft ontvangen, of op een in de kennisgeving van opzegging aangegeven latere datum.

Artikel 19

Authentieke teksten

Het origineel van dit protocol, waarvan de Engelse, de Franse en de Russische tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt neergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Aarhus (Denemarken), op 24 juni 1998.

BIJLAGE I

IN ARTIKEL 3, LID 1, BEDOELDE ZWARE METALEN EN HET REFERENTIEJAAR VOOR DE VERPLICHTING

Zwaar metaal	Referentiejaar
Cadmium (Cd)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald
Lood (Pb)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald
Kwik (Hg)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald

BIJLAGE II

CATEGORIEËN VAN STATIONAIRE BRONNEN

I. INLEIDING

1. Installaties of delen van installaties voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving van nieuwe producten en processen vallen niet onder deze bijlage.
2. De onderstaande drempelwaarden hebben meestal betrekking op productiecapaciteit of nuttig vermogen. Indien een exploitant in dezelfde installatie of op hetzelfde terrein verschillende activiteiten verricht die onder dezelfde onderverdeling vallen, worden de capaciteiten van die activiteiten bij elkaar opgeteld.

II. LIJST VAN CATEGORIEËN

Categorie	Beschrijving van de categorie
1	Stookinstallaties met een netto opgenomen thermisch vermogen van meer dan 50 MW
2	Roost- of sinterinstallaties voor metaalerts (inclusief zwavelerts) of concentraat met een capaciteit van meer dan 150 ton sinter per dag voor ijzererts of concentraat en 30 ton sinter per dag voor het roosten van koper, lood of zink dan wel elke behandeling van goud- en kwikerts
3	Installaties voor de productie van ruw ijzer of staal (primaire of secundaire smelting, inclusief vlamboogovens) met inbegrip van continu gieten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur
4	Ferro-metallurgische installaties met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag
5	Installaties voor de productie van koper, lood en zink uit erts, concentraten of secundaire grondstoffen door middel van metallurgische processen met een capaciteit van meer dan 30 ton metaal per dag voor primaire installaties en 15 ton metaal per dag voor secundaire installaties, dan wel voor elke primaire productie van kwik
6	Installaties voor het uitsmelten (raffinage, gieten enz.), met inbegrip van het legeren, van koper, lood en zink, met inbegrip van teruggewonnen producten, met een smeltcapaciteit van meer dan 4 ton per dag voor lood of 20 ton per dag voor koper en zink
7	Installaties voor de productie van cementklinker in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag of in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag
8	Installaties voor glasproductie waarbij gebruik wordt gemaakt van lood, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag
9	Installaties voor chloor-alkaliproductie door middel van elektrolyse met gebruikmaking van het kwikcelproces
10	Installaties voor de verbranding van gevaarlijk of medisch afval met een capaciteit van meer dan 1 ton per uur of voor de medeverbranding van gevaarlijk of medisch afval, in overeenstemming met de nationale wetgeving
11	Installaties voor de verbranding van stadsafval met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur of voor de medeverbranding van stadsafval, in overeenstemming met de nationale wetgeving

BIJLAGE III

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN VOOR DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN ZWARE METALEN EN VERBINDINGEN DAARVAN DOOR IN BIJLAGE II VERMELDE CATEGORIEËN VAN BRONNEN

I. INLEIDING

1. Deze bijlage is bedoeld om de partijen bij het verdrag richtsnoeren te geven bij de bepaling van de beste beschikbare technieken zodat ze kunnen voldoen aan de verplichtingen van het protocol.
2. Onder „beste beschikbare technieken” (BBT) wordt verstaan het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden, waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om in beginsel het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden te vormen is aangetoond, met het doel emissies en effecten op het milieu in zijn geheel te voorkomen, of wanneer dat niet mogelijk blijkt algemeen te beperken:

- onder „technieken” wordt verstaan zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
- onder „beschikbare” technieken wordt verstaan op zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken al dan niet op het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn;
- onder „best” wordt verstaan het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken moet in het algemeen of in specifieke gevallen bijzondere aandacht worden besteed aan onderstaande factoren, waarbij rekening moet worden gehouden met de te verwachten kosten en baten van een maatregel en het voorzorg- en het preventiebeginsel:

- het gebruik van technologie die weinig afval oplevert;
- het gebruik van minder gevaarlijke stoffen;
- de bevordering van terugwinning en recycling van stoffen die tijdens het proces ontstaan en worden gebruikt en van afvalstoffen;
- vergelijkbare procédés, installaties of exploitatiemethoden die met succes op industriële schaal zijn beproefd;
- de vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis;
- de aard, de effecten en de omvang van de emissie;
- de data van ingebruikneming van de nieuwe of bestaande installaties;
- de tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek;
- het verbruik en de aard van de grondstoffen (met inbegrip van water) die bij het proces worden gebruikt en de energie-efficiëntie daarvan;
- de noodzaak om de algehele milieueffecten en milieurisico's van de emissie te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- de noodzaak om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu tot een minimum te beperken.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van het begrip beste beschikbare technieken bepaalde technieken of technologie voor te schrijven, maar om rekening te houden met de technische karakteristieken van de desbetreffende installatie, de geografische locatie en de plaatselijke milieusituatie.

3. De informatie over de effectiviteit en de kosten van beperkende maatregelen is gebaseerd op officiële documentatie van het uitvoerend orgaan en daaraan ondergeschikte lichamen, met name documenten die door de Task force emissie van zware metalen en de voorbereidende werkgroep ad hoc zware metalen zijn ontvangen en geëvalueerd. Voorts is andere internationale informatie over beste beschikbare technieken voor emissiebeheersing in aanmerking genomen (bijvoorbeeld de technische notities inzake BBT van de Europese Gemeenschap, de PARCOM-aanbevelingen voor BBT en rechtstreeks door deskundigen verstrekte informatie).

4. Aangezien voortdurend nieuwe ervaring wordt opgedaan met nieuwe producten en nieuwe installaties waarin technieken met geringe emissie worden toegepast, alsook met de aanpassing van bestaande installaties, zal deze bijlage naar alle waarschijnlijkheid moeten worden gewijzigd en bijgewerkt.
5. De bijlage bevat een aantal qua kosten en doeltreffendheid uiteenlopende maatregelen. De keuze van maatregelen voor een bepaald geval is afhankelijk van en kan worden beperkt door een aantal factoren, zoals economische omstandigheden, technologische infrastructuur, eventueel bestaande voorzieningen voor emissiebeheersing, veiligheid, energieverbruik en of het een nieuwe dan wel bestaande bron betreft.
6. In deze bijlage wordt rekening gehouden met de emissies van cadmium, lood en kwik en verbindingen daarvan in vaste (deeltjesgebonden) en/of gasvorm. Verdere ontwikkeling van deze verbindingen is hier in het algemeen buiten beschouwing gelaten. Er is niettemin rekening gehouden met de efficiëntie van voorzieningen voor emissiebeheersing met betrekking tot de fysische eigenschappen van het zware metaal, vooral in het geval van kwik.
7. Emissiewaarden, uitgedrukt in mg/m^3 , hebben betrekking op standaardomstandigheden (volume bij 273,15 K, 101,3 kPa, droog gas), niet gecorrigeerd voor zuurstofgehalte, tenzij anders vermeld, en zijn berekend overeenkomstig ontwerp-CEN (Comité européen de normalisation) en, in bepaalde gevallen, nationale bemonsterings- en monitoringtechnieken.

II. ALGEMENE OPTIES VOOR DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN ZWARE METALEN EN VERBINDINGEN DAARVAN

8. Er zijn verschillende mogelijkheden voor beheersing of voorkoming van emissies van zware metalen. Maatregelen voor emissiebeperking zijn toegespitst op toegevoegde technologieën en wijzigingen in het proces (waaronder onderhoud en bedrijfsvoering). De volgende maatregelen, die afhankelijk van de bredere technische en/of economische omstandigheden kunnen worden geïmplementeerd, zijn beschikbaar:
 - a) Toepassing van procestechnologieën met geringe emissie, vooral in nieuwe installaties;
 - b) Reiniging van afvalgas (secondaire beperkingsmaatregelen) met filters, wassers, absorbers enz.;
 - c) Aanpassing of voorbehandeling van grondstoffen, brandstoffen en/of andere basismaterialen (bijvoorbeeld gebruik van grondstoffen met gering gehalte aan zware metalen);
 - d) Beste managementpraktijken zoals een goed beheer, preventieve onderhoudsprogramma's of primaire maatregelen zoals het omhullen van stofproducerende eenheden;
 - e) Geschikte milieumanagementtechnieken voor toepassing en verwijdering van bepaalde producten die Cd, Pb en/of Hg bevatten.
9. Het is noodzakelijk controle uit te oefenen op beperkingsprocedures om ervoor te zorgen dat geschikte beheersingsmaatregelen en -praktijken op de juiste wijze worden geïmplementeerd en tot een daadwerkelijke emissievermindering leiden. Onder monitoring van beperkingsprocedures vallen:
 - a) Opstelling van een inventaris van de hierboven vermelde beperkingsmaatregelen die reeds zijn geïmplementeerd;
 - b) Vergelijking van de werkelijke verminderingen in emissie van Cd, Pb en Hg met de doelstellingen van het protocol;
 - c) Karakterisering van gekwantificeerde emissies van Cd, Pb en Hg uit relevante bronnen met behulp van passende technieken;
 - d) Periodieke audit van bestrijdingsmaatregelen door de regelgevingsinstanties om de blijvende efficiëntie van de maatregelen te waarborgen.
10. Maatregelen voor emissiebeperking moeten kosteneffectief zijn. Strategische kostenbaten overwegingen moeten zijn gebaseerd op de totale kosten per jaar per eenheid emissiebeperking (inclusief investeringen en bedrijfskosten). De kosten van emissieverminderingen moeten eveneens in samenhang met het algehele proces worden gezien.

III. BEHEERSINGSTECHNIEKEN

11. De belangrijkste categorieën van beschikbare beheersingstechnieken voor bestrijding van Cd, Pb en Hg-emissies zijn primaire maatregelen, zoals vervanging van grondstoffen en/of brandstoffen en procestechnologieën met geringe emissie, alsmede secondaire maatregelen, zoals beheersing van vluchtige emissies en rookgasreiniging. Sectorspecifieke technieken zijn in hoofdstuk IV vermeld.

12. De efficiëntiegegevens zijn gebaseerd op ervaring en worden geacht de mogelijkheden van bestaande installaties weer te geven. De totale efficiëntie inzake beperking van vluchtige en rookgasemissies is grotendeels afhankelijk van het afvoervermogen van de gas- en stofvangers (bijvoorbeeld afzuigkappen). Er is aangetoond dat een opvangeficiëntie van meer dan 99 % kan worden bereikt. In bepaalde gevallen blijkt uit de ervaring dat beheersingsmaatregelen de totale emissie met 90 % of meer kunnen verminderen.
13. Bij deeltjesgebonden emissies van Cd, Pb en Hg kunnen de metalen worden opgevangen door stoffilters. Tabel 1 geeft enkele karakteristieke stofconcentraties na gasreiniging met behulp van geselecteerde technieken. De meeste metingen hebben doorgaans betrekking op verschillende sectoren. Tabel 2 geeft de minimaal verwachte prestatie van geselecteerde technieken voor het opvangen van gasvormig kwik. De toepassing van deze maatregelen is afhankelijk van de specifieke processen en is vooral van betekenis indien de kwikconcentraties in het rookgas hoog zijn.

Tabel 1

Prestatie van ontstoftingsystemen, uitgedrukt in gemiddelde stofconcentratie per uur

	Stofconcentraties na reiniging (mg/m ³)
Doekfilters	< 10
Doekfilters, membraantype	< 1
Droge elektrostatische stofvangers	< 50
Natte elektrostatische stofvangers	< 50
Efficiënte wassers	< 50

Opmerking: Wassers en cyclonen onder middelhoge en lage druk blijken doorgaans minder efficiënt voor ontstofting.

Tabel 2

Minimaal verwachte prestatie van kwikafscidders, uitgedrukt in gemiddelde kwikconcentratie per uur

	Kwikgehalte na reiniging (mg/m ³)
Seleniumfilter	< 0,01
Seleniumwasser	< 0,2
Koolstoffilter	< 0,01
Koolstofinjectie + stofscheider	< 0,05
Odda Norzink chlorideproces	< 0,1
Loodsulfideproces	< 0,05
Bolkem (Thiosulfaat) proces	< 0,1

14. Er moet voor worden gezorgd dat deze beheersingstechnieken geen andere milieuproblemen veroorzaken. De keuze van een bepaald proces op grond van de geringe emissie in de lucht moet worden vermeden indien daardoor het totale milieu-effect van de lozing van zware metalen wordt verergerd, bijvoorbeeld sterkere waterverontreiniging door het lozen van zware metalen als vloeibaar afval. De bestemming van het stof dat wordt opgevangen dankzij de verbeterde gasreiniging, moet eveneens in aanmerking worden genomen. Een negatief milieueffect ten gevolge van de behandeling van dergelijk afval doet de winst teniet die met de verminderde emissie van processtof en rookgas in de lucht is bereikt.
15. Emissiebeperkingsmaatregelen kunnen zowel op procestechnieken als op afvalgasreiniging worden toegespitst. De twee zijn niet onafhankelijk van elkaar; de keuze van een bepaald proces kan tot uitsluiting van bepaalde gasreinigingsmethoden leiden.

16. De keuze van een beheersingstechniek is afhankelijk van parameters zoals de concentratie en/of vorming van verontreinigende stoffen in het ruw gas, de gasvolumestroom, de gastemperatuur en andere. De toepassingsgebieden kunnen bijgevolg elkaar overlappen; in dat geval moet de meest geschikte techniek worden geselecteerd op basis van de specifieke omstandigheden.
17. Hieronder zijn adequate maatregelen ter beperking van rookgasemissie in verschillende sectoren beschreven. Er moet rekening worden gehouden met vluchtige emissies. Stofemissiebeheersing bij het lossen, de behandeling en de opslag van grondstoffen of bijproducten, hoewel niet relevant voor transport over lange afstand, kan voor het plaatselijke milieu belangrijk zijn. De emissie kan worden verminderd door deze activiteiten over te brengen naar volledig gesloten gebouwen, die kunnen worden voorzien van ventilatie- en ontstoffingsinstallaties, sproeisystemen of andere geschikte beheersingsmiddelen. Bij opslag in niet-overdekte ruimten moet het materiaaloppervlak op een andere wijze tegen de wind worden beschermd. Opslagterreinen en -wegen moeten schoon worden gehouden.
18. De cijfers in de tabellen betreffende investeringen en kosten komen uit verschillende bronnen en zijn zeer specifiek voor elk afzonderlijk geval. Zij zijn uitgedrukt in USD van 1990 (1 USD (1990) = 0,8 ecu (1990)) en afhankelijk van factoren zoals capaciteit van de installatie, efficiëntie inzake verwijdering, ruwgasconcentratie, type technologie en de keuze tussen nieuwe installaties of aanpassing van bestaande installaties.

IV. SECTOREN

19. Dit hoofdstuk bevat een tabel per betrokken sector met de voornaamste emissiebronnen, beheersingsmaatregelen op basis van de beste beschikbare technieken, de specifieke efficiëntie inzake beperking en de daaraan verbonden kosten, voor zover beschikbaar. Tenzij anders vermeld, heeft de in de tabellen opgegeven beperkingsefficiëntie betrekking op rechtstreekse rookgasemissie.

Het stoken van fossiele brandstoffen in nutsbedrijven en industriële ketels (bijlage II, categorie 1)

20. Het stoken van steenkool in nutsbedrijven en industriële ketels is een belangrijke bron van antropogene kwikemissie. Het gehalte aan zware metalen in steenkool is gewoonlijk verschillende orden van grootte hoger dan in olie of aardgas.
21. Betere efficiëntie inzake energieomzetting en maatregelen voor energiebehoud moeten resulteren in minder emissie van zware metalen, aangezien minder brandstof is vereist. Het stoken van aardgas of alternatieve brandstoffen met een laag gehalte aan zware metalen in plaats van steenkool zou eveneens leiden tot een duidelijke vermindering in de emissie van zware metalen zoals kwik. De technologie van warmte-krachtcentrales met geïntegreerde vergassing is een nieuwe technologie met geringe emissie.
22. Met uitzondering van kwik worden zware metalen uitgestoten in vaste vorm in combinatie met vliegaseeltjes. Verschillende kolenstooktechnologieën leveren verschillende hoeveelheden vliegias op: roosterketels 20-40 %; werfbedverbranding 15 %; droge ketels (met poederkool gestookt) 70-100 % van de totale as. Het gehalte aan zware metalen in de kleine-deeltjesfractie van de vliegias blijkt hoger te zijn.
23. Voorbehandeling, bijvoorbeeld „wassen” of „bio-behandeling”, van steenkool vermindert het gehalte aan zware metalen die aan anorganische materie in de steenkool zijn gebonden. De mate waarin zware metalen met behulp van deze technologie worden verwijderd, loopt evenwel sterk uiteen.
24. Met behulp van elektrostatische stofvangers (ESP) of doekfilters (DF) kan een totale stofverwijdering van meer dan 99,5 % worden verkregen, waarbij in veel gevallen stofconcentraties van ongeveer 20 mg/m³ worden bereikt. Met uitzondering van kwik kunnen emissies van zware metalen met ten minste 90-99 % worden verminderd, waarbij het laagste cijfer geldt voor de gemakkelijker vervluchtigde elementen. Lage filtertemperatuur draagt bij tot het verminderen van het gehalte aan gasvormig kwik in rookgassen.
25. De toepassing van technieken ter vermindering van emissies van stikstofdioxiden, zwaveldioxide en deeltjes uit rookgassen kan eveneens zware metalen verwijderen. Mogelijke effecten op andere media moeten worden vermeden door behandeling van het afvalwater.

26. Zoals uit tabel 3 blijkt vertoont de efficiëntie inzake kwikverwijdering, bij toepassing van de hierboven vermelde technieken, van installatie tot installatie aanzienlijke verschillen. Er wordt volop onderzoek verricht met het oog op de ontwikkeling van kwikverwijderingstechnieken, maar zolang dergelijke technieken niet op industriële schaal beschikbaar zijn, kan speciaal voor kwikverwijdering geen beste beschikbare techniek worden aangewezen.

Tabel 3

Beheersingsmaatregelen, efficiëntie van de beperking en kosten in verband met emissies door het stoken van fossiele brandstoffen

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten
Stookolie	Van stookolie op gas overschakelen	Cd, Pb: 100; Hg: 70-80	Sterk afhankelijk van het geval
Steenkool	Van steenkool op brandstoffen met geringere emissie van zware metalen overschakelen	Stof: 70-100	Sterk afhankelijk van het geval
	ESP (koude kant)	Cd, Pb: > 90; Hg: 10-40	Specifieke investering 5-10 USD/m ³ afvalgas per uur (> 200,000 m ³ /h)
	Natte rookgasontzwaveling ⁽¹⁾	Cd, Pb: > 90; Hg: 10-90 ⁽²⁾	—
	Doekfilters (DF)	Cd: > 95; Pb: > 99; Hg: 10-60	Specifieke investering 8-15 USD/m ³ afvalgas per uur (> 200,000 m ³ /h)

⁽¹⁾ De efficiëntie inzake kwikverwijdering neemt toe naarmate er meer ionisch kwik is. Installaties voor sterk stofselectieve katalytische reductie vergemakkelijken de vorming van Hg(II).

⁽²⁾ Dit geldt in de eerste plaats voor SO₂-vermindering. Vermindering van de emissie van zware metalen is een bijkomend voordeel. (Specifieke investering 60-250 USD/kW_{el}.)

Primaire ijzer- en staalindustrie (bijlage II, categorie 2)

27. Dit deel heeft betrekking op emissies uit sinterinstallaties, pelletinstallaties, hoogovens en staalfabrieken met een oxystaaloven. Emissies van Cd, Pb en Hg komen voor in combinatie met deeltjes. Het gehalte aan deze zware metalen in het uitgestoten stof is afhankelijk van de samenstelling van de grondstoffen en de soorten legeringsmetalen die bij de staalproductie worden toegevoegd. Tabel 4 bevat een overzicht van de meest relevante maatregelen voor emissiebeperking. Er moet zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van doekfilters; indien de omstandigheden dat niet toelaten kunnen elektrostatische stofvangers en/of efficiënte wassers worden gebruikt.

28. Bij toepassing van de BBT in de primaire ijzer- en staalindustrie kan de totale specifieke stofemissie die rechtstreeks met het proces samenhangt, tot de volgende niveaus worden vermindert:

Sinterinstallaties: 40-120 g/Mg

Pelletinstallaties: 40 g/Mg

Hoogovens: 35-50 g/Mg

Oxystaalovens: 35-70 g/Mg.

29. Reiniging van gassen met gebruikmaking van doekfilters vermindert het stofgehalte tot minder dan 20 mg/m³, terwijl elektrostatische stofvangers en wassers het stofgehalte tot 50 mg/m³ verlagen (uurgemiddelde). Er zijn echter talrijke toepassingen van doekfilters in de primaire ijzer- en staalindustrie die veel lagere waarden mogelijk maken.

Tabel 4

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de primaire ijzer- en staalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Sinter installaties	Sintering met optimale emissie	ca. 50	—
	Wassers en ESP	> 90	—
	Doekfilters	> 99	—
Pelletinstallaties	ESP+kalkreactor+doekfilters	> 99	—
	Wassers	> 95	—
Hoogovens	DF/ESP	> 99	ESP: 0,24-1/Mg ruw ijzer
Reiniging hoogovengas	Natte wassers	> 99	—
	Natte ESP	> 99	—
Oxystaalovens	Primaire ontstopping: natte separator/ESP/DF	> 99	Droge ESP: 2,25/Mg staal
	Secondaire ontstopping: droge ESP/DF	> 97	DF: 0,26/Mg staal
Vluchtige emissies	Gesloten transportbanden, omhulling, bevochtiging van opgeslagen basismaterialen, schoonmaken van wegen	80-99	—

30. Directe reductie en directe smelting zijn in ontwikkeling en kunnen de behoefte aan sinterinstallaties en hoogovens in de toekomst doen afnemen. De toepassing van deze technologieën is afhankelijk van de ertse-eigenschappen en het resulterende product moet worden verwerkt in een vlamboogoven, die van de geëigende regelsystemen moet zijn voorzien.

Secondaire ijzer- en staalindustrie (bijlage II, categorie 3)

31. Het is zeer belangrijk alle emissies op efficiënte wijze op te vangen. Dat is mogelijk door het installeren van hondenhokken of verstelbare kappen of een afvoersysteem voor het gehele gebouw. De opgevangen emissies moeten worden gereinigd. Voor alle stofuitstotende processen in de secundaire ijzer- en staalindustrie moet ontstopping in doekfilters, die het stofgehalte tot minder dan 20 mg/m³ terugdringt, als BBT worden beschouwd. Wanneer de BBT tevens wordt gebruikt voor het minimaliseren van vluchtige emissies, mag de specifieke stofemissie (inclusief vluchtige emissies die rechtstreeks met het proces samenhangen) niet buiten het gebied van 0,1 tot 0,35 kg/Mg staal vallen. Er zijn talrijke voorbeelden van schoon gas met een stofgehalte van minder dan 10 mg/m³ bij gebruik van doekfilters. De specifieke stofemissie in dergelijke gevallen is normaliter lager dan 0,1 kg/Mg.
32. Voor het smelten van schroot worden twee verschillende soorten ovens gebruikt: martinovens en vlamboogovens, waarbij steeds minder gebruik zal worden gemaakt van martinovens.
33. Het gehalte aan de vermelde zware metalen in het uitgestoten stof is afhankelijk van de samenstelling van het ijzer- en staalschroot en de soorten legeringsmetalen die bij de staalproductie worden toegevoegd. Metingen bij vlamboogovens tonen aan dat 95 % van het uitgestoten kwik en 25 % van de cadmiumemissie in dampvorm voorkomen. Tabel 5 bevat een overzicht van de meest relevante maatregelen ter beperking van de stofemissie.

Tabel 5

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de secundaire ijzer- en staalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vlamboogoven	ESP	> 99	—
	DF	> 99,5	DF: 24/Mg staal

Ijzergieterijen (bijlage II, categorie 4)

34. Het is zeer belangrijk alle emissies op efficiënte wijze op te vangen. Dat is mogelijk door het installeren van hondenhokken of verstelbare kappen of een afvoersysteem voor het gehele gebouw. De opgevangen emissies moeten worden gereinigd. In ijzergieterijen wordt gebruik gemaakt van koepelovens, vlamboogovens en inductieovens. Directe emissie van deeltjes en gasvormige zware metalen doet zich voornamelijk voor bij het smelten en soms, in geringe mate, bij het gieten. Vluchtige emissies komen voor bij het behandelen van grondstoffen, smelten, gieten en afbramen. De meest relevante maatregelen voor emissievermindering zijn in tabel 6 weergegeven met de haalbare efficiëntie inzake vermindering en kosten voor zover beschikbaar. Deze maatregelen kunnen stofconcentraties tot 20 mg/m³ of minder terugdringen.
35. Onder ijzergieterijen valt een zeer uiteenlopende waaier van installaties. Voor bestaande kleinere installaties is het mogelijk dat de vermelde maatregelen niet de BBT zijn, indien zij niet economisch verantwoord zijn.

Tabel 6

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor ijzergieterijen

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vlamboogoven	ESP	> 99	—
	DF	> 99,5	DF: 24/Mg ijzer
Inductieoven	DF/droge absorptie + DF	> 99	—
Koudelucht koepeloven	Aftap onder de deur: DF	> 98	—
	Aftap boven de deur: DF + ontstopping vooraf	> 97	8-12/Mg ijzer
	DF + chemisorptie	> 99	45/Mg Eisen 45/Mg ijzer
Hetelucht koepeloven	DF + ontstopping vooraf	> 99	23/Mg ijzer
	Desintegrator/venturiwasser	> 97	—

Primaire en secundaire non-ferro metaalindustrie (bijlage II, categorieën 5 en 6)

36. Dit deel heeft betrekking op emissie en emissiebeheersing van Cd, Pb en Hg bij de primaire en secundaire productie van non-ferrometalen zoals lood, koper, zink, tin en nikkel. Gezien het grote aantal verschillende grondstoffen die worden gebruikt en de talrijke processen die worden toegepast kunnen vrijwel alle soorten zware metalen en verbindingen daarvan door deze sector worden uitgestoten. In verband met de zware metalen waar het in deze bijlage over gaat is vooral de productie van koper, lood en zink hier van belang.

37. Kwikertsen en concentraten worden bij de verwerking in een eerste fase gebroken en soms gezeefd. Ertsverrijkings-technieken worden niet algemeen toegepast, hoewel sommige installaties die laagwaardig erts verwerken gebruik maken van flotatie. Het gebroken erts wordt vervolgens verhit in retorten, bij kleine installaties, of ovens, bij grote installaties, tot de temperatuur waarbij kwiksulfide sublimeert. De resulterende kwikdamp wordt gecondenseerd in een koelsysteem en als kwikmetaal opgevangen. Roet uit de condensoren en bezinktanks moet worden verwijderd en na behandeling met kalk naar de retort of de oven teruggaan.
38. Voor efficiënte terugwinning van kwik kunnen de volgende technieken worden toegepast:
- Maatregelen ter vermindering van stofontwikkeling bij het ontginnen en opslaan, waarbij ernaar wordt gestreefd de voorraden zo klein mogelijk te houden;
 - Indirecte verhitting van de oven;
 - Het erts zo droog mogelijk houden;
 - De gastemperatuur bij de inlaat van de condensor niet hoger laten stijgen dan 10 tot 20 °C boven het dauwpunt;
 - De uitlaattemperatuur zo laag mogelijk houden;
 - Reactiegassen door een wasser na condensatie en/of een seleniumfilter sturen.
- Stofvorming kan worden tegengegaan door indirecte verhitting, afzonderlijke verwerking van fijnkorrelige ertssoorten en beheersing van het ertswatergehalte. Voordat het in de kwikcondensatie-eenheid gaat moet het hete reactiegas worden ontdoofd met behulp van cyclonen en/of elektrostatische stofvangers.
39. Voor goudproductie door middel van amalgamatie kunnen soortgelijke strategieën als bij kwik worden toegepast. Goud wordt eveneens geproduceerd met behulp van andere technieken dan amalgamatie en voor nieuwe installaties moet daar dan ook de voorkeur aan worden gegeven.
40. Non-ferrometalen worden voornamelijk geproduceerd uit zwavelhoudende ertsen. Om redenen van techniek en productkwaliteit moet het afvoergas grondig worden ontdoofd ($< 3 \text{ mg/m}^3$) en moet er eventueel nog kwik uit worden verwijderd voordat het aan een SO_3 -contactinstallatie wordt toegevoerd, waardoor tevens de emissie van zware metalen tot een minimum wordt beperkt.
41. Wanneer dat mogelijk is moet gebruik worden gemaakt van doekfilters. Er kan een stofgehalte van minder dan 10 mg/m^3 worden verkregen. Het stof van alle pyrometallurgische productie moet binnen het bedrijf of elders worden gerecycled, zonder de gezondheid van de werknemers in gevaar te brengen.
42. Voor primaire loodproductie blijkt uit de eerste ervaringen dat er interessante nieuwe directe smeltreductietechnologieën zijn zonder sintering van de concentraten. Deze processen zijn voorbeelden van een nieuwe generatie van directe autogene loodsmelttechnologieën die minder verontreinigen en minder energie verbruiken.
43. Secundair lood wordt voornamelijk gewonnen uit gebruikte voertuigaccu's, die uit elkaar worden gehaald voordat zij in de smeltoven worden geladen. Deze BBT moet één smeltbewerking in een korte draaioven of schachtoven omvatten. Zuurstof-brandstofbranders kunnen het volume afvalgas en de productie van vliegias met 60 % verminderen. Rookgasreiniging met doekfilters maakt stofconcentratieniveaus van 5 mg/m^3 mogelijk.
44. Primaire zinkproductie vindt plaats met behulp van roost-loog elektrowintechnologie. Uitloging onder druk kan een alternatief vormen voor het roosten en kan worden beschouwd als een BBT voor nieuwe installaties, afhankelijk van de eigenschappen van het concentraat. Emissies van pyrometallurgische zinkproductie in Imperial Smelting (IS)-ovens kunnen tot een minimum worden beperkt door gebruikmaking van een dubbele klokoventop en reiniging met behulp van efficiënte wassers, efficiënte afvoer en reiniging van de gassen van de slakken en het loodgieten alsook grondige reiniging ($< 10 \text{ mg/m}^3$) van de CO-rijke ovengassen.
45. Voor het terugwinnen van zink uit geoxideerde residuen worden deze in een IS-oven bewerkt. Zeer laagwaardige residuen en vliegias (bijvoorbeeld van de staalindustrie) worden eerst behandeld in draaiovens (Waelz-ovens) waarin een hoogwaardig zinkoxide is vervaardigd. Metaalhoudende materialen worden gerecycled door smelten in een inductieoven of een oven met directe of indirecte verhitting door aardgas of vloeibare brandstoffen dan wel in een verticale New Jersey retort, waarin een groot aantal soorten van oxidisch en metallisch secundair materiaal kan worden gerecycled. Zink kan eveneens worden teruggewonnen uit loodovenslakken door middel van afroking.

Tabel 7a)

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de primaire non-ferro metaalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vluchtige emissies	Afzuigkappen, inkapseling, enz. afgasreiniging door DF	> 99	—
Roosten/sinteren	Opwaarts sinteren: ESP + wassers (voor dubbelcontact zwavelzuurinstallatie) + DF voor uitlaatgassen	—	7-10/Mg H ₂ SO ₄
Conventioneel smelten (hoogovenreductie)	Schachtoven: gesloten top/ efficiënte afvoer van aftapopeningen + DF, overdekte transportgoten, dubbele klokoventop	—	—
Imperial smelting	Efficiënte wassers	> 95	—
	Venturiwassers	—	—
	Dubbele klokoventop	—	4/Mg geproduceerd metaal
Uitloging onder druk	Toepassing hangt af van uitlogingseigenschappen van concentraten	> 99	afhankelijk van de installatie
Directe reductie processen	Flash smelting, bijvoorbeeld Kivcet-, Outokumpu- en Mitsubishi-processen	—	—
	Badsmelting, bijvoorbeeld kantelbare zuurstofconvector, Ausmelt-, Isasmelt-, QSL-, en Noranda-processen	Ausmelt: Pb 77, Cd 97; QSL: Pb 92, Cd 93	QSL: bedrijfskosten 60/Mg Pb

Tabel 7b)

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de secundaire non-ferro metaalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Loodproductie	Korte draaioven: afzuigkappen voor aftapopeningen + DF; pijpencondensor, brandstofzuurstofbrander	99,9	45/Mg Pb
Zinkproductie	Imperial smelting	> 95	14/Mg Zn

46. In het algemeen moeten processen worden gecombineerd met een efficiënte stofvanger voor primaire gassen en vluchtige emissies. De meest relevante emissiebeperkingsmaatregelen zijn weergegeven in de tabellen 7a) en b). In bepaalde gevallen zijn met doekfilters stofconcentraties van minder dan 5 mg/m³ bereikt.

Cementindustrie (bijlage II, categorie 7)

47. Cementovens kunnen secundaire brandstoffen zoals afvalolie of oude banden gebruiken. Wanneer gebruik wordt gemaakt van afval, kunnen de emissievoorschriften voor afvalverbrandingsprocessen van toepassing zijn en wanneer gevaarlijk afval wordt gebruikt, kunnen, afhankelijk van de in de installatie gebruikte hoeveelheid, de emissievoorschriften voor verbrandingsprocessen van gevaarlijk afval van toepassing zijn. Dit deel heeft echter betrekking op met fossiele brandstoffen gestookte ovens.
48. Deeltjes worden uitgestoten in alle stadia van het cementproductieproces, dat bestaat uit materiaalbehandeling, voorbereiding van de grondstoffen (brekers, drogers), klinkerproductie en cementbereiding. Zware metalen worden samen met de grondstoffen, fossiele en afvalbrandstoffen in de cementoven gebracht.
49. Voor klinkerproductie zijn de volgende oventypen beschikbaar: lange natte draaioven, lange droge draaioven, draaioven met cycloonvoorverhitter, draaioven met roostervoorverhitter en schachtoven. Uit een oogpunt van energiebehoeften en mogelijkheden voor emissiebeheersing moet de voorkeur worden gegeven aan draaiovens met cycloonvoorverhitter.
50. Voor warmteterugwinning wordt het afvoergas van de draaioven door het voorverhittingssysteem en de drogers (voor zover aanwezig) geleid, voordat het wordt ontsuft. Het opgevangen stof wordt naar het basismateriaal teruggevoerd.
51. Minder dan 0,5 % van het lood en het cadmium dat in de oven wordt gevoerd, komt vrij in de uitlaatgassen. Het hoge alkaligehalte en het wassen in de oven zorgen ervoor dat het metaal wordt vastgehouden in het klinker- of ovenstof.
52. Emissie van zware metalen in de lucht kan worden teruggedrongen door bijvoorbeeld een ontluchtingsstroom af te voeren en het opgevangen stof op te slaan in plaats van het naar het basismateriaal terug te voeren. In elk geval moeten deze overwegingen worden afgewogen tegen de gevolgen van het storten van de zware metalen op de afvalhoop. Een andere mogelijkheid is de bypass van de hete pap, waarbij gecalcineerde hete pap ten dele vlak voor de oveningang wordt ontladen en aan de cementbereidingsinstallatie wordt toegevoerd. Het stof kan ook aan de klinker worden toegevoegd. Een andere belangrijke maatregel is een zeer goed geregelde gelijkmatige werking van de oven teneinde noodonderbrekingen van de elektrostatische stofvangers te vermijden. Deze kunnen worden veroorzaakt door te grote CO-concentraties. Het is belangrijk dat bij dergelijke noodonderbrekingen hoge pieken in de emissie van zware metalen worden vermeden.
53. Tabel 8 bevat een overzicht van de meest relevante emissiebeperkingsmaatregelen. Voor het terugdringen van directe stofemissie uit brekers, molens en drogers worden voornamelijk doekfilters gebruikt, terwijl uit de oven en van de klinkerkoeling afkomstige afvalgassen met behulp van elektrostatische stofvangers worden behandeld. Met ESP kan het stof worden beperkt tot concentraties van minder dan 50 mg/m³. Bij gebruik van DF kan het stofgehalte in het gereinigde gas worden verminderd tot 10 mg/m³.

Tabel 8

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake beperking en kosten voor de cementindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten)
Directe emissie van brekers, molens, drogers	DF	Cd, Pb: > 95	—
Directe emissie van roterende ovens, klinkerkoelers	ESP	Cd, Pb: > 95	—
Directe emissie van roterende ovens	Kooladsorptie	Hg: > 95	—

Glasindustrie (bijlage II, categorie 8)

54. In de glasindustrie zijn loodemissies bijzonder belangrijk gezien de verschillende soorten glas waarin lood als grondstof voorkomt (bijvoorbeeld kristalglas, kathodestraalbuizen). Bij hol glas van natriumkalksilicaat is de loodemissie afhankelijk van de kwaliteit van het gerecycleerde glas dat in het proces wordt gebruikt. Het loodgehalte in stof dat van het smelten van kristalglas afkomstig is, bedraagt gewoonlijk circa 20-60 %.

55. Stofemissies zijn voornamelijk afkomstig van compositiebereiding, ovens, diffuse lekkage uit ovenopeningen en het polijsten en stralen van glasproducten. Zij zijn met name afhankelijk van de gebruikte brandstof, het oventype en het geproduceerde glastype. Brandstof-zuurstofbranders kunnen het afvalgasvolume en de productie van rookgas met 60 % verminderen. Bij elektrische verhitting is de loodemissie aanzienlijk lager dan bij het stoken met olie of gas.
56. De compositie wordt gesmolten in continu gestookte ovens, dagovens of kroezen. Tijdens de smeltcyclus waarbij gebruik wordt gemaakt van niet-continu gestookte ovens, varieert de stofemissie aanzienlijk. Stofemissies van kristalglasovens (< 5 kg/Mg gesmolten glas) zijn groter dan van andere ovens (< 1 kg/Mg gesmolten wit en kaliglas).
57. Enkele maatregelen ter beperking van directe metaalhoudende stofemissies zijn: pelletiseren van de compositie, overschakeling van olie of gas op elektriciteit voor het verhittingssysteem, het aandeel van retourglas in de compositie vergroten en een betere selectie van grondstoffen (grootte- distributie) en gerecycleerd glas (vermijden van loodhoudende fracties). Uitlaatgassen kunnen in doekfilters worden gereinigd, waarbij de emissie wordt teruggedrongen tot minder dan 10 mg/m^3 . Met elektrostatische stofvangers wordt 30 mg/m^3 bereikt. Tabel 9 bevat een overzicht van de efficiëntie inzake emissievermindering van de verschillende maatregelen.
58. Momenteel wordt kristalglas zonder loodverbindingen ontwikkeld.

Tabel 9

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de glasindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten)
Directe emissie	DF	> 98	—
	ESP	> 90	—

Chloor-alkali-industrie (bijlage II, categorie 9)

59. In de chloor-alkali-industrie, Cl_2 , worden alkalihydroxiden en waterstof geproduceerd door middel van elektrolyse van een zoutoplossing. In bestaande installaties wordt gewoonlijk gebruik gemaakt van het kwikproces en het diafragmaproces, waarbij telkens goede praktijken moeten worden gehanteerd om milieuproblemen te voorkomen. Het membraanproces leidt niet tot directe kwikemissie. Bovendien blijkt de elektrolyse-energie lager te zijn en zijn er hogere temperaturen vereist voor de concentratie van alkalihydroxide (de totale energiebalans levert een licht voordeel voor membraanproces op in de orde van 10 tot 15 %), terwijl met compactere cellen kan worden gewerkt. Deze technologie wordt derhalve als de te verkiezen optie voor nieuwe installaties beschouwd. Besluit 90/3 van 14 juni 1990 van de Commissie voor de voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (PARCOM) beveelt aan bestaande chloor-alkali-installaties met kwikcellen zo spoedig mogelijk geleidelijk uit te schakelen en wel zodanig dat er in 2010 geen meer zijn.
60. De specifieke investering voor de vervanging van kwikcellen door het membraanproces wordt geraamd op 700 tot 1 000 USD/Mg Cl_2 capaciteit. Hoewel extra kosten kunnen voortvloeien uit onder andere hogere utiliteitskosten en pekzuiveringskosten, zullen de bedrijfskosten in de meeste gevallen afnemen, vooral dankzij besparingen door minder energieverbruik en lagere kosten van afvalwaterbehandeling en afvalverwijdering.
61. De bronnen van kwikemissies in het milieu bij het kwikproces zijn: celkamerventilatie, procesuitstoot, producten, met name waterstof, en afvalwater. Wat de emissie in de lucht betreft is vooral het diffuus uit de cellen naar de celkamer geëmitteerde Hg van betekenis. Preventieve maatregelen en beheersing zijn van groot belang en daaraan moet naar gelang van het relatieve belang van elke bron in een bepaalde installatie prioriteit worden gegeven. In elk geval zijn specifieke beheersingsmaatregelen vereist wanneer kwik wordt teruggewonnen uit slib dat van het proces afkomstig is.
62. De volgende maatregelen kunnen worden genomen om emissies van bestaande kwikprocesinstallaties terug te dringen:
- Procesregeling en technische maatregelen voor optimale celwerking, onderhoud en efficiëntere bedrijfsmethoden;
 - Afdekking, afdichting en gecontroleerde ontluchting door middel van afzuiging;
 - Reiniging van celkamers en maatregelen die het gemakkelijker maken deze schoon te houden;
 - Reiniging van een aantal gasstromen (bepaalde verontreinigde luchtstromen en waterstofgas).

63. Deze maatregelen kunnen kwikemissies terugdringen tot waarden ver beneden 2,0 g/Mg Cl₂-productiecapaciteit, uitgedrukt als jaargemiddelde. Er zijn voorbeelden van installaties die tot emissies ver beneden 1,0 g/Mg Cl₂-productiecapaciteit komen. Ingevolge PARCOM-besluit 90/3 dienden bestaande chloor-alkali-installaties die kwik gebruiken, uiterlijk op 31 december 1996 aan een niveau van 2 g Hg/Mg Cl₂ te voldoen voor emissies die onder het verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land vallen. Aangezien emissies voor een groot gedeelte afhankelijk zijn van goede bedrijfspraktijken, zou het gemiddelde onderhoudsperioden van 1 jaar of minder moeten omvatten en daar ook door moeten worden bepaald.

Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval (bijlage II, categorieën 10 en 11)

64. Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval leidt tot emissies van cadmium, lood en kwik. Kwik, een aanzienlijke hoeveelheid cadmium en geringere hoeveelheden lood worden daarbij gevolatiliseerd. Zowel vóór als na de verbranding moeten bepaalde maatregelen worden genomen om deze emissies terug te dringen.
65. Doekfilters in combinatie met een droge of natte methode ter bestrijding van vluchtige stoffen wordt als de beste beschikbare technologie voor ontstopping beschouwd. Elektrostatische stofvangers in combinatie met natte systemen kunnen eveneens worden ingeschakeld om een lage stofemissie te bereiken, maar zij bieden minder mogelijkheden dan doekfilters, vooral met voorbekleding voor adsorptie van vluchtige verontreinigingen.
66. Wanneer de BBT wordt toegepast voor het reinigen van rookgassen, wordt de stofconcentratie verminderd tot 10 à 20 mg/m³; in de praktijk worden lagere concentraties bereikt en in bepaalde gevallen is melding gemaakt van concentraties van minder dan 1 mg/m³. De kwikconcentratie kan worden teruggedrongen tot 0,05 à 0,10 mg/m³ (genormaliseerd tot 11 % O₂).
67. Tabel 10 bevat een overzicht van de meest relevante secundaire emissiebeperkingsmaatregelen. Het is moeilijk algemeen geldige gegevens te verstrekken, omdat de relatieve kosten in USD/ton afhankelijk zijn van een bijzonder brede waaier van variabelen die specifiek voor de installatie zijn, zoals samenstelling van het afval.
68. Zware metalen komen voor in alle fracties van de stedelijke afvalstroom (bijvoorbeeld producten, papier, organische materialen). Door de te verbranden hoeveelheid stadsafval te verminderen kan dan ook de emissie van zware metalen worden teruggedrongen. Dit kan worden bewerkstelligd door verschillende afvalbeheersstrategieën, waaronder recyclingprogramma's en het composteren van organische materialen. Bovendien staan sommige VN/ECE-landen toe dat stadsafval wordt gestort. Op een correct beheerd stortterrein worden emissies van cadmium en lood uitgeschakeld en kunnen kwikemissies lager zijn dan bij verbranding. In verschillende VN/ECE-landen wordt onderzoek verricht naar kwikemissies uit stortterreinen.

Tabel 10

Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake beperking en kosten bij verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Rookgassen	Efficiënte wassers	Pd, Cd: > 98; Hg: ca. 50	—
	ESP (3 velden)	Pb, Cd; 80-90	10-20/Mg afval
	Natte ESP (1 veld)	Pb, Cd: 95-99	—
	Doekfilters	Pb, Cd: 95-99	15-30/Mg afval
	Koolinjectie + DF	Hg: > 85	bedrijfskosten: ca. 2-3/Mg afval
	Koolbedfiltratie	Hg: > 99	bedrijfskosten: ca. 50/Mg afval

BIJLAGE IV

TIJDSHEMA VOOR DE TOEPASSING VAN GRENSWAARDEN EN BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN OP NIEUWE EN BESTAANDE STATIONAIRE BRONNEN

Voor de toepassing van grenswaarden en beste beschikbare technieken geldt het volgende tijdschema:

- a) Voor nieuwe stationaire bronnen: twee jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt;
- b) Voor bestaande stationaire bronnen: acht jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt. Indien nodig kan deze termijn voor bepaalde bestaande stationaire bronnen worden verlengd overeenkomstig de afschrijvingsperiode die in de nationale wetgeving is bepaald.

BIJLAGE V

GRENSWAARDEN VOOR BEHEERSING VAN DE EMISSIE DOOR BELANGRIJKE STATIONAIRE BRONNEN**I. INLEIDING**

1. Twee soorten grenswaarden zijn belangrijk voor beheersing van de emissie van zware metalen:
 - Waarden voor specifieke zware metalen of groepen van zware metalen;
 - Waarden voor emissies van deeltjesmateriaal in het algemeen.
2. In beginsel kunnen grenswaarden voor deeltjesmateriaal niet de specifieke grenswaarden voor cadmium, lood en kwik vervangen, omdat de hoeveelheid metalen bij deeltjesemissies van proces tot proces verschilt. Nakoming van deze grenswaarden draagt evenwel aanzienlijk bij tot vermindering van de emissie van zware metalen in het algemeen. Controle van deeltjesemissies is gewoonlijk minder duur dan controle van de verschillende soorten en continue controle van afzonderlijke zware metalen is doorgaans niet uitvoerbaar. Grenswaarden voor deeltjes zijn bijgevolg van groot praktisch belang en zijn in deze bijlage in de meeste gevallen vastgesteld als aanvulling of vervanging van specifieke grenswaarden voor cadmium of lood of kwik.
3. Grenswaarden, uitgedrukt in mg/m^3 , gelden voor standaardomstandigheden (volume bij 273,15 K, 101,3 kPa, droog gas) en worden berekend als een gemiddelde waarde van metingen gedurende één uur over meerdere uren van bedrijf, in de regel 24 uren. Opstart- en onderhoudsperioden worden niet in aanmerking genomen. De middelings-tijd kan worden verlengd indien dat nodig is om voldoende nauwkeurige controleresultaten te verkrijgen. Met betrekking tot het zuurstofgehalte van het afvalgas gelden de waarden die voor geselecteerde belangrijke stationaire bronnen zijn gegeven. Verdunning om de concentraties van verontreinigende stoffen in afvalgasen te verlagen, is verboden. Grenswaarden voor zware metalen omvatten de vaste, gas- en dampvorm van het metaal en verbindingen daarvan, uitgedrukt als het metaal. Wanneer grenswaarden voor totale emissies zijn gegeven, uitgedrukt in g/eenheid van productie, respectievelijk capaciteit, hebben deze betrekking op het totaal van rookgas- en vluchtige emissies, berekend als een gemiddelde waarde.
4. In gevallen waarin overschrijding van gegeven grenswaarden niet kan worden uitgesloten, moet controle worden uitgeoefend op de emissies dan wel op een prestatie-indicator die aangeeft of een regelsysteem naar behoren functioneert en goed wordt onderhouden. Indien de uitgestoten deeltjesstroom meer dan 10 kg/h bedraagt moet de controle op emissies of prestatie-indicatoren continu zijn. Indien emissies worden gecontroleerd, moeten de concentraties van luchtverontreinigende stoffen in gasafvoerkanalen op een representatieve wijze worden gemeten. Bij discontinue controle van deeltjesmateriaal moeten de concentraties op gezette tijdstippen worden gemeten met ten minste drie onafhankelijke registraties per controle. Bemonstering en analyse van alle verontreinigende stoffen alsook referentiemeetmethoden voor het ijken van geautomatiseerde meetsystemen, moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de normen die door de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) of de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) zijn vastgesteld. In afwachting van de opstelling van de CEN- of ISO-normen, zijn de nationale normen van toepassing. Nationale normen kunnen eveneens worden toegepast indien zij resultaten opleveren die gelijkwaardig zijn met CEN- of ISO-normen.
5. Bij continue controle wordt geacht aan de grenswaarden te zijn voldaan indien geen van de berekende gemiddelde emissieconcentraties over 24 uren de grenswaarde overschrijdt of indien het 24-uurgemiddelde van de gecontroleerde parameter niet de gecorrigeerde waarde overschrijdt van die parameter die tijdens een prestatieproef met een naar behoren functionerend en onderhouden regelsysteem werd vastgesteld. Bij discontinue emissiecontrole wordt geacht aan de grenswaarden te zijn voldaan indien de gemiddelde registratie per controle de grenswaarde niet overschrijdt. Geacht wordt te zijn voldaan aan elk van de grenswaarden, uitgedrukt als totale emissie per eenheid van productie of totale jaarlijkse emissie, indien de gecontroleerde waarde niet wordt overschreden, zoals hierboven beschreven.

II. SPECIEFIEKE GRENSWAARDEN VOOR GESELECTEERDE BELANGRIJKE STATIONAIRE BRONNEN**Stoken van fossiele brandstoffen** (bijlage II, categorie 1):

6. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van 6 % O_2 in rookgasen bij vaste brandstoffen en 3 % O_2 bij vloeibare brandstoffen.
7. Grenswaarde voor deeltjesemissie bij vaste en vloeibare brandstoffen: 50 mg/m^3 .

Sinterinstallaties (bijlage II, categorie 2)

8. Grenswaarde voor deeltjesemissies: 50 mg/m^3 .

Pelletiseerinstallaties (bijlage II, categorie 2)

9. Grenswaarde voor deeltjesemissie:

a) Malen, drogen: 25 mg/m³;

b) Pelletiseren: 25 mg/m³.

10. Grenswaarde voor totale deeltjesemissie: 40 g/Mg geproduceerde pellets.

Hoogovens (bijlage II, categorie 3)

11. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 50 mg/m³.

Vlamboogovens (bijlage II, categorie 3)

12. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 20 mg/m³.

Koper- en zinkproductie, met inbegrip van Imperial Smelting-ovens (bijlage II, categorieën 5 en 6)

13. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 20 mg/m³.

Loodproductie (bijlage II, categorieën 5 en 6)

14. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 10 mg/m³.

Cementindustrie (bijlage II, categorie 7)

15. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 50 mg/m³.

Glasindustrie (bijlage II, categorie 8)

16. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van verschillende O₂-concentraties in rookgassen naar gelang van het oventype: continu ovens: 8 %; potovens en dagovens: 13 %.

17. Grenswaarde voor loodemissie: 5 mg/m³.

Chloor-alkali-industrie (bijlage II, categorie 9)

18. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van de totale hoeveelheid kwik die door een installatie in de lucht wordt uitgestoten, ongeacht de emissiebron en uitgedrukt als jaargemiddelde.

19. Uiterlijk twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol evalueren de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan de grenswaarden voor bestaande chloor-alkali-installaties.

20. Grenswaarde voor nieuwe chloor-alkali-installaties: 0,01 g Hg/Mg Cl₂ productiecapaciteit.

Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval (bijlage II, categorieën 10 en 11):

21. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van 11 % O₂-concentratie in rookgassen.

22. Grenswaarde voor deeltjesemissie:

a) 10 mg/m³ voor verbranding van gevaarlijk en medisch afval;

b) 25 mg/m³ voor verbranding van stadsafval.

23. Grenswaarde voor kwikemissie:

a) 0,05 mg/m³ voor verbranding van gevaarlijk afval;

b) 0,08 mg/m³ voor verbranding van stadsafval;

c) Uiterlijk twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol evalueren de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan de grenswaarden voor kwikhoudende emissies van de verbranding van medisch afval.

BIJLAGE VI

MAATREGELEN INZAKE PRODUCTBEHEERSING

1. Tenzij in deze bijlage anders is bepaald, mag uiterlijk zes maanden na de datum van inwerkingtreding van dit protocol het loodgehalte van benzine die voor wegvoertuigen wordt verkocht, niet meer dan 0,013 g/l bedragen. Partijen die ongelode benzine met een loodgehalte van minder dan 0,013 g/l in de handel brengen, trachten dat niveau te behouden of nog te verlagen.
2. De partijen streven ernaar dat de overschakeling op brandstoffen met een loodgehalte zoals vermeld in punt 1, resulteert in een algehele vermindering van de schadelijke effecten op de volksgezondheid en het milieu.
3. Indien een staat bepaalt dat het beperken van het loodgehalte van in de handel gebrachte benzine overeenkomstig punt 1 zou resulteren in ernstige sociaal-economische of technische problemen dan wel alles bij elkaar geen voordelen voor milieu of volksgezondheid zou opleveren, gezien onder andere de klimatologische situatie, kan hij de in dat punt vermelde termijn verlengen tot tien jaar, gedurende welke gelode benzine met een loodgehalte van ten hoogste 0,15 g/l in de handel mag worden gebracht. In dat geval moet de staat in een verklaring, die samen met de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding moet worden neergelegd, uitdrukkelijk vermelden dat hij voornemens is de termijn te verlengen en het uitvoerend orgaan schriftelijk inlichten over de redenen daarvoor.
4. Een partij mag geringe hoeveelheden, tot 0,5 % van de totale benzineverkoop, gelode benzine met een loodgehalte van ten hoogste 0,15 g/l in de handel brengen die voor oude wegvoertuigen is bestemd.
5. Elke partij moet uiterlijk vijf jaar, dan wel tien jaar voor landen met een overgangseconomie die in een met hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neder te leggen verklaring te kennen geven een termijn van tien jaar te willen hanteren, concentratieniveaus bereiken die niet hoger zijn dan:
 - a) 0,05 gewichtsprocenten kwik in alkali-mangaanbatterijen voor langdurig gebruik in extreme omstandigheden (bijvoorbeeld temperatuur onder 0 °C of boven 50 °C, blootstelling aan schokken);
 - b) 0,025 gewichtsprocenten kwik in alle andere alkali-mangaanbatterijen.

De bovengenoemde grenswaarden mogen worden overschreden bij een nieuwe toepassing van een batterijtechnologie of het gebruik van een batterij in een nieuw product, indien redelijke voorzorgsmaatregelen zijn genomen om ervoor te zorgen dat de batterij of het product zonder een gemakkelijk te verwijderen batterij op een milieuvriendelijke manier wordt verwijderd. Alkali-mangaanknoopcellen en batterijen die uit knoopcellen zijn samengesteld zijn eveneens van deze verplichting vrijgesteld.

BIJLAGE VII

MAATREGELEN INZAKE PRODUCTBEHEER

1. Deze bijlage heeft tot doel partijen richtsnoeren te verstrekken voor maatregelen inzake productbeheer.
2. De partijen kunnen geëigende maatregelen inzake productbeheer zoals de hieronder vermelde in overweging nemen, waar dat gerechtvaardigd is in verband met de potentiële risico's van schadelijke effecten op de volksgezondheid of het milieu van emissies van één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen, rekening houdend met alle relevante risico's en voordelen van dergelijke maatregelen, teneinde ervoor te zorgen dat eventuele wijzigingen in producten in totaal resulteren in een vermindering van schadelijke effecten voor de volksgezondheid en het milieu:
 - a) Vervanging van producten waaraan één of meer in bijlage I vermelde zware metalen opzettelijk zijn toegevoegd, indien een geschikt alternatief bestaat;
 - b) Minimalisering of vervanging in producten van één of meer in bijlage I vermelde zware metalen die opzettelijk zijn toegevoegd;
 - c) Productinformatie met inbegrip van etikettering die de gebruikers inlicht over het feit dat één of meer in bijlage I vermelde zware metalen opzettelijk zijn toegevoegd en over de noodzaak van veilig gebruik en afvalbehandeling;
 - d) Economische stimuleringsmaatregelen of vrijwillige overeenkomsten teneinde de aanwezigheid van de in bijlage I vermelde zware metalen te beperken of uit te schakelen;
 - e) Uitwerking en implementatie van programma's voor milieuvriendelijke inzameling, recycling of verwijdering van producten die een van de in bijlage I vermelde zware metalen bevatten.
3. Elk hieronder vermeld product of groep van producten bevat één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen en is door ten minste één partij bij het verdrag onderworpen aan regelgeving of vrijwillige maatregelen, voor een belangrijk gedeelte op basis van de bijdrage van dat product tot emissies van één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen. Er is evenwel nog niet voldoende informatie beschikbaar om te bevestigen dat zij voor alle partijen een belangrijke bron vormen en dat dus de opname daarvan in bijlage VI gerechtvaardigd is. Elke partij wordt aangemoedigd de beschikbare informatie te onderzoeken en, indien zij ervan overtuigd is dat voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen, maatregelen inzake productbeheer, zoals die welke in punt 2 zijn genoemd, toe te passen op een of meer van de hieronder vermelde producten:
 - a) Kwikhoudende elektrische componenten, d.w.z. apparaten met één of meer contacten/sensoren voor het overbrengen van elektrische stroom, zoals relais, thermostaten, niveauschakelaars, drukschakelaars en andere schakelaars (reeds getroffen maatregelen omvatten een verbod van de meeste kwikhoudende elektrische componenten, vrijwillige programma's ter vervanging van bepaalde kwikschakelaars door elektrische of speciale schakelaars, vrijwillige recyclingprogramma's voor schakelaars en vrijwillige recyclingprogramma's voor thermostaten);
 - b) Kwikhoudende meetmiddelen zoals thermometers, manometers, barometers, drukmeters, drukschakelaars en drukoverbrengers (getroffen maatregelen omvatten een verbod van kwikhoudende thermometers en een verbod van meetinstrumenten);
 - c) Kwikhoudende fluorescentielampen (getroffen maatregelen omvatten vermindering van het kwikgehalte per lamp via zowel vrijwillige programma's als regelgeving en vrijwillige recyclingprogramma's);
 - d) Kwikhoudend tandamalgaam (getroffen maatregelen omvatten vrijwillige programma's en een verbod met vrijstellingen voor het gebruik van tandamalgaam en vrijwillige programma's ter stimulering van het opvangen van tandamalgaam uit de tandartsenpraktijk voordat het naar waterzuiveringsinstallaties wordt geloosd);
 - e) Kwikhoudende bestrijdingsmiddelen, met inbegrip van zaadbehandeling (getroffen maatregelen omvatten een verbod van alle kwikhoudende bestrijdingsmiddelen, met inbegrip van zaadbehandeling, en een verbod van het gebruik van kwik als desinfecteermiddel);
 - f) Kwikhoudende verf (getroffen maatregelen omvatten een verbod van alle dergelijke verfsoorten, een verbod van die verfsoorten voor gebruik binnenshuis en op kinderspeelgoed alsook een verbod van het gebruik in aangroeiwerende verf);
 - g) Andere kwikhoudende batterijen dan de in bijlage VI bedoelde (getroffen maatregelen omvatten vermindering van het kwikgehalte via zowel vrijwillige programma's als regelgeving en milieueffingen en vrijwillige recyclingprogramma's).

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 3 december 1999 tot en met 2 december 2002, van de visserijrechten en de financiële bijdrage waarin is voorzien in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius

(2000/C 311 E/08)

COM(2000) 229 def. — 2000/0094(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 18 april 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37, juncto artikel 300, lid 2, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius ⁽¹⁾ hebben de partijen onderhandelingen gevoerd over de vaststelling van de wijzigingen of aanvullingen die aan het einde van de geldigheidsduur van het Protocol in de Overeenkomst dienen te worden aangebracht.
- (2) Ten gevolge op deze onderhandelingen is op 3 december 1999 een nieuw Protocol geparafeerd tot vaststelling, voor de periode van 3 december 1999 tot en met 2 december 2002, van de visserijrechten en de financiële bijdrage waarin is voorzien in genoemde Overeenkomst.
- (3) Het is in het belang van de Gemeenschap dit Protocol goed te keuren.
- (4) De verdeling van de visserijrechten over de lidstaten moeten worden vastgesteld uitgaande van de traditionele verdeling van de visserijrechten in het kader van de visserijovereenkomst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 3 december 1999 tot en met 2 december 2002, van de visserijrechten en financiële bijdrage waarin is voorzien in de Overeenkomst tus-

sen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Protocol is aan deze verordening gehecht.

Artikel 2

De in het Protocol vastgestelde visserijrechten worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

- Vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn: Frankrijk 20, Spanje 20, Italië 2, Verenigd Koninkrijk 1;
- Vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: Spanje 19, Frankrijk 13, Portugal 8;
- Vaartuigen die vissen met lijnen: Frankrijk 25 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.

Indien met de door deze lidstaten ingediende vergunningaanvragen niet alle in het Protocol vastgestelde visserijrechten worden benut, kan de Commissie vergunningaanvragen van andere lidstaten in aanmerking nemen.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om het protocol te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 159 van 10.6.1989, blz. 2.

PROTOCOL

tot vaststelling, voor de periode van 3 december 1999 tot en met 2 december 2002, van de visserijrechten en de financiële bijdrage waarin is voorzien in de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius

Artikel 1

Op grond van artikel 2 van de Overeenkomst worden voor een periode van drie jaar, ingaande op 3 december 1999, de volgende visserijrechten toegekend:

- vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn: vergunningen voor 43 vaartuigen;
- vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: vergunningen voor 40 vaartuigen;
- vaartuigen die vissen met lijnen: vergunningen voor 25 brt/maand gemiddeld op jaarbasis.

Artikel 2

1. De in artikel 6 van de Overeenkomst bedoelde financiële vergoeding wordt voor bovengenoemde periode vastgesteld op 206 250 euro per jaar.
2. Deze vergoeding heeft betrekking op een hoeveelheid van 5 500 ton in de wateren van Mauritius te vangen vis per jaar. Als vaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van Mauritius een grotere hoeveelheid vis vangen, wordt bovengenoemde vergoeding verhoogd met 50 euro per ton extra.
3. De besteding van deze vergoeding valt uitsluitend onder de bevoegdheid van Mauritius.
4. De financiële vergoeding wordt overgemaakt op een rekening die, op naam van de Schatkist, is geopend bij een door Mauritius aangewezen financiële instelling.

Artikel 3

De Gemeenschap zal bovendien tijdens de periode waarvoor het protocol geldt, voor een bedrag van 618 750 euro, verdeeld zoals hierna aangegeven, bijdragen in de financiering van de volgende acties:

1. Wetenschappelijke en technische programma's ter verbetering van de kennis en het beheer van de visserij en de natuurlijke hulpbronnen in de visserijzone van Mauritius, en voor de totstandbrenging van een adequaat toezicht-

en controlesysteem, met inbegrip van een elektronisch managementinformatiesysteem voor de visserij dat op het satellietvolgsysteem (VMS) is gebaseerd: 543 750 euro.

2. Studiebeurzen en praktijkopleidingen met betrekking tot de verschillende wetenschappelijke, technische en economische aspecten van de visserij: 75 000 euro. Van dit bedrag mag, op verzoek van de voor visserij bevoegde autoriteiten van Mauritius, 25 000 euro worden gebruikt ter dekking van de kosten voor het bijwonen van internationale bijeenkomsten over de visserij.
3. Het voor visserij bevoegde ministerie van Mauritius doet de aldaar gevestigde Delegatie van de Europese Commissie jaarlijks, binnen drie maanden na de datum waarop het protocol verjaart, een verslag toekomen over de uitvoering van deze acties en de bereikte resultaten. De Europese Commissie behoudt zich het recht voor de voor visserij bevoegde autoriteiten om alle aanvullende inlichtingen omtrent de resultaten te verzoeken en de betrokken betalingen in het licht van de effectieve uitvoering van de acties te herzien.
4. Alle genoemde bedragen worden overgemaakt op een rekening die, op naam van de Schatkist, is geopend bij een door Mauritius aangewezen financiële instelling.

Artikel 4

Indien de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 3 genoemde bedragen niet betaalt, kan de overeenkomst worden geschorst.

Artikel 5

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van Mauritius inzake de visserij in de wateren van Mauritius wordt hierbij ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit Protocol.

Artikel 6

Dit Protocol, met inbegrip van de bijlage, treedt in werking op de datum van de ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 3 december 1999.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ IN DE WATEREN VAN MAURITIUS DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP**1. FORMALITEITEN VOOR DE AANVRAAG EN DE AFGIFTE VAN VERGUNNINGEN**

De vergunningen tot uitoefening van de visserij in de wateren van Mauritius door vaartuigen van de Gemeenschap worden volgens onderstaande regels aangevraagd en afgegeven:

- a) De Commissie van de Europese Gemeenschappen dient via haar vertegenwoordiger op Mauritius ten minste 20 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidsduur bij de autoriteiten van Mauritius een door de reder opgestelde aanvraag in voor elk vaartuig waarmee hij op grond van deze overeenkomst wil gaan vissen. De aanvragen worden ingediend op daartoe door Mauritius verstrekte formulieren, waarvan een model als aanhangsel 1 hierbij is gevoegd.
- b) Elke vergunning wordt aan de reder verleend voor één bepaald vaartuig. Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen kan, en in geval van overmacht moet, de vergunning voor dat vaartuig worden vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig van de Gemeenschap.
- c) De vergunningen worden door de autoriteiten van Mauritius afgegeven aan de vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschappen op Mauritius.
- d) De vergunning moet steeds aan boord zijn. Na ontvangst van de kennisgeving van de betaling van het voorschot dat door de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de autoriteiten van Mauritius wordt toegezonden, wordt het vaartuig evenwel op een lijst geplaatst die aan de visserijcontrole-instanties van Mauritius wordt meegedeeld. In afwachting van de officiële vergunning kan per fax een kopie daarvan worden toegezonden die dan aan boord moet blijven, aangezien het vaartuig op grond daarvan wordt gemachtigd de visserij uit te oefenen totdat het originele document aankomt.
- e) De autoriteiten van Mauritius delen vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst mede welke regeling voor de betaling van de visrechten geldt, en met name welke bankrekening en munteenheid in dit verband dienen te worden gebruikt.

2. GELDIGHEIDSTERMIJN VAN DE VERGUNNINGEN EN WIJZE VAN BETALING**I. Betaling van voorschotten**

De geldigheidsduur van de vergunningen bedraagt één jaar voor vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug. Verlenging is mogelijk.

De visrechten worden vastgesteld op 25 euro per ton in de wateren van Mauritius gevangen vis.

Voor vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn worden de vergunningen afgegeven nadat een jaarlijks bedrag van 1 750 euro per vaartuig als voorschot is betaald; dit bedrag komt overeen met de jaarlijkse visrechten voor 70 ton in de wateren van Mauritius gevangen tonijn.

Voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug worden de vergunningen afgegeven na betaling aan Mauritius, als voorschot, van een jaarlijks bedrag van 1 375 euro voor elk vaartuig van meer dan 150 brt en van 1 000 euro voor elk vaartuig van 150 brt of minder. Deze bedragen komen overeen met de jaarlijkse visrechten voor respectievelijk 55 en 40 ton in de wateren van Mauritius te vangen vis.

Vergunningen voor vaartuigen die met lijnen vissen hebben een geldigheidsduur van een jaar, zes maanden of drie maanden. Het visrecht wordt *pro rata temporis* bepaald op basis van een recht van 80 euro per brt en per jaar.

II. Definitieve afrekening

Voor vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug worden de voor een bepaald vangstjaar definitief verschuldigde visrechten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen op het einde van elk kalenderjaar vastgesteld op basis van de vangstaangiften die door de reders zijn gedaan en die zijn bevestigd door de wetenschappelijke organisaties die bevoegd zijn om de vangstgegevens te verifiëren, zoals ORSTOM (Office de la recherche scientifique et technique outre-mer), IEO (Spaans Instituut voor oceanografie), IPIMAR (Instituto Nacional das Pescas e do Mar) of een andere door de autoriteiten van Mauritius aangewezen internationale visserijorganisatie in de Indische Oceaan. Deze afrekening wordt gelijk aan de autoriteiten van Mauritius en aan de reders toegezonden. De reders komen hun financiële verplichtingen binnen 30 dagen na ontvangst van de afrekening na. Wanneer het totaal van de voor de werkelijke visserijactiviteiten verschuldigde bedragen kleiner is dan het betaald voorschot, kan het verschil niet door de reder worden teruggevorderd.

3. VANGSTAANGIFTEN

De vaartuigen waaraan vergunning is verleend om op grond van de Overeenkomst in de wateren van Mauritius te vissen, moeten hun vangstgegevens mededelen aan de autoriteiten van Mauritius en een afschrift ervan doen toekomen aan de delegatie van de Europese Commissie op Mauritius. Zij gaan hierbij als volgt te werk.

De vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen vullen een vangstaangifte volgens het model van aanhangsel 2 in. De vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug vullen een vangstaangifte volgens het model van aanhangsel 3 in. De vaartuigen die vissen met lijnen vullen een vangstaangifte volgens het model van aanhangsel 4 in.

De formulieren moeten goed leesbaar worden ingevuld en door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend. Bovendien moeten zij worden ingevuld voor alle vaartuigen waarvoor een vergunning is afgegeven, ook als zij niet hebben gevestigd.

Deze aangiften moeten uiterlijk 45 dagen na elke visserijcampagne aan de autoriteiten van Mauritius worden toegezonden.

4. WAARNEMERS

Op verzoek van de autoriteiten van Mauritius wordt op alle vissersvaartuigen van meer dan 50 brt een door deze autoriteiten aangewezen waarnemer aan boord genomen om de in de wateren van Mauritius gedane vangsten te controleren. Aan de waarnemers dient alle medewerking te worden verleend die nodig is voor de uitvoering van deze taak, en moet met name toegang worden verleend tot plaatsen en documenten. Een waarnemer mag niet langer aan boord blijven dan nodig is voor de uitvoering van zijn taak. Zolang de waarnemer aan boord is, worden hem passend logies en passende maaltijden verstrekt. Als een vissersvaartuig dat een waarnemer van Mauritius aan boord heeft, de wateren van Mauritius verlaat, wordt alles in het werk gesteld om ervoor te zorgen dat de waarnemer zo spoedig mogelijk naar Mauritius kan terugkeren; de hiermee gemoeide kosten zijn voor rekening van de reder.

5. RADIOBERICHTEN

Vissersvaartuigen van meer dan 50 brt delen bij het binnenvaren en het verlaten van de wateren van Mauritius, en tijdens het vissen in de wateren van Mauritius om de drie dagen, aan een radiostation (waarvan de naam, de roepnaam en de frequentie zullen worden vermeld in de vergunning), per fax (nr. 230 208 1929) of via e-mail (fish@intnet.mu) hun positie en de hoeveelheden van de vangsten aan boord mede.

6. VISSERIJZONES

Vaartuigen voor de zegenvisserij op tonijn en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug mogen in de wateren van Mauritius vissen, behalve in het gebied binnen 12 zeemijl vanaf de basislijn.

Vaartuigen die met lijnen vissen, mogen alleen vissen op hun traditionele visgronden, namelijk Soudan Bank en East Soudan Bank.

7. LEVERING AAN DE TONIJNCONSERVENINDUSTRIE

Tonijnvissers uit de Gemeenschap moeten ernaar streven een gedeelte van hun vangst aan de tonijnconservenindustrie op Mauritius te verkopen tegen een prijs die in overleg tussen de reders uit de Gemeenschap en de eigenaren van de tonijnconservenindustrie op Mauritius wordt vastgesteld.

8. PROCEDURE IN GEVAL VAN AANHOUDING

I. Kennisgeving

De voor de visserij bevoegde autoriteiten van Mauritius stellen de Delegatie van de Europese Commissie en de vlaggenstaat binnen ten hoogste 48 uur ervan in kennis wanneer een vaartuig uit de Gemeenschap dat in het kader van de visserijovereenkomst opereert, in de visserijzone van Mauritius is aangehouden, en verstrekt een beknopt verslag over de omstandigheden van en de redenen voor de aanhouding. De delegatie en de vlaggenstaat worden tevens op de hoogte gehouden van het verloop van de ingeleide procedures en van de getroffen sancties.

II. Afwikkeling van de aanhouding

Overeenkomstig de geldende visserijwetgeving en de in het kader daarvan genomen besluiten, kan de overtreding worden geregeld:

- ofwel via een schikking; het bedrag van de toegepaste geldboete wordt in dat geval bepaald met inachtneming van de in de wetgeving van Mauritius vastgestelde minimum- en maximumwaarden;
- ofwel langs gerechtelijke weg, indien de zaak niet via een schikking kan worden geregeld, overeenkomstig de wetgeving van Mauritius.

III. Het vaartuig wordt vrijgegeven en de bemanning gemachtigd om de haven te verlaten zodra:

- bij een schikking, aan de verplichtingen in het kader ervan is voldaan en een bewijs van betaling is overgelegd; ofwel
- bij een gerechtelijke procedure, in afwachting van de voltooiing ervan een bankwaarborg is verstrekt en een bewijs daarvan is overgelegd.

*Aanhangsel 1***AANVRAAG VOOR EEN VERGUNNING VOOR EEN BUITENLANDS VISSERSVAARTUIG**

Naam van de aanvrager:

Adres van de aanvrager:

.....

Naam en adres van de bevrachter van het vaartuig indien deze niet de aanvrager is:

.....

Naam en adres van een eventuele vertegenwoordiger op Mauritius:

.....

Naam van het vaartuig :

Vaartuigtype:

Land van registratie:

Registratiehaven en -nummer:

Op het vaartuig aangebrachte identificatietekens:

Roepletters en frequentie van de radio:

Faxnummer van het vaartuig:

Lengte van het vaartuig:

Breedte van het vaartuig:

Motortype en -vermogen:

Brutoregistertonnage:

Nettoregistertonnage:

Minimumaantal bemanningsleden voor volledige bemanning:

Meestal uitgeoefend type van visserij:

Soorten waarop zal worden gevist:

.....

Gewenste geldigheidsduur:

Ondergetekende verklaart dat bovenstaande gegevens juist zijn.

Datum:

Handtekening:

LOGBOEK VAN VAARTUIGEN VOOR DE TONIJNVISSERIJ

LOGBOEK VAN VAARTUIGEN VOOR DE TONIJNVISSERIJ

Namen van de vaartuigen : Vlaggenstaat : Registratienummer : Reder : Adres :	Brutotonnage: Capaciteit (TM) : Naam van de kapitein: Aantal bemanningsleden: Datum mededeling: Meegedeeld door:			
Datum vertrek: Datum terugkomst:	Maand 	Dag 	Jaar 	Haven
Aantal dagen op zee:	Aantal visdagen: Aantal vangstpogingen:			
Nummer van Aantal:				
Vismethode				
☐ Beug				
☐ Ringzegen				
☐ Sleepnet of trawl				
☐ overige				

[illegible]

Aanhangsel 3

VANGSTAANGIFTE VOOR VAARTUIGEN DIE VISSEN MET DE DRIJVENDE BEUG

Naam van het vaartuig: Naam van de kapitein:
 Datum van uitzetten:/..../... Begin visreis:/..../om:
 Visreis nr.: Uitzetting nr.:

Windrichting:	Windkracht: (Beaufort)
Toestand v.d. zee:	Toestand v.d. golven:
Temp. oppervlaktewater: °C	Stroming: snelheid: Richting:
Maan: Nieuwe maan + dagen	Maan op: 0 tot 24 uur
	Maan onder:

Gegevens uitzetting beuglijn

Tijdstip begin: Tijdstip einde:

Vak	Positie	Koers	Snelheid	Opmerkingen:
Vertrek: Zendboei nr. 1				
Zendboei nr. 2				
Zendboei nr. 3				
Zendboei nr. 4				
Zendboei nr. 5				
Zendboei nr. 6				
Zendboei nr. 7				

Aantal haken:
Lengte: Boeireep: Sneuen:
Lengte van de uitgezette lijn:
Waargenomen diepte van de lijn (echolood):
Aas: Inktvis: % Makreel: %.....: %

Gegevens visserij

	Tijd (0 tot 24 uur)		Breedtegraad			Lengtegraad		
Begin v.h. binnenhalen								
Einde v.h. binnenhalen								

Soort	Aantal	Geschat gewicht per dier	Totaalgewicht	Aantal aangevreten vissen
Zwaardvis (*)				
Geelvintonijn (**)				
Grootoogtonijn (**)				
Marlijn (**)				
Zeilvis (*)				
Zeebrasem				
Haai				
Andere (preciseer)				
Totaalgewicht				

Totaal (gewogen) gewicht van de aangevoerde vis

(*) VDK

(**) met kop, ontdaan van de kieuwen

Vermeld het in aanmerking genomen gewicht (VAT, VDK, IN GEHELE STAAT) als uw ramingen gelden voor een ander type gewicht dan gevraagd.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/09)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 328 def. — 1999/0253(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 26 april 2000)

⁽¹⁾ PB C 116 E van 26.4.2000.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 13,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag betreffende de Europese Unie een nieuwe etappe markeert in het proces van totstandbrenging van een steeds hechter verbond tussen de volkeren van Europa.
- (2) De Europese Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, welke beginselen de lidstaten gemeen hebben. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie eerbiedigt de Unie de grondrechten, zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, als algemene beginselen van het gemeenschapsrecht.
- (3) Het recht van gelijkheid voor de wet en van bescherming van eenieder tegen discriminatie is een universeel recht dat wordt erkend door de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, het internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie en de Convenanten van de Verenigde Naties inzake civiele en politieke rechten en inzake economische, sociale en culturele rechten, die door alle lidstaten zijn ondertekend.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- (3) Het recht van gelijkheid voor de wet en van bescherming van eenieder tegen discriminatie is een universeel recht dat wordt erkend door de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, het internationale Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie en de Convenanten van de Verenigde Naties inzake civiele en politieke rechten en inzake economische, sociale en culturele rechten en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die door alle lidstaten zijn ondertekend.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) Artikel 13 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verleent de Raad de bevoegdheid passende maatregelen te nemen om discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te bestrijden.
- (5) De Europese Raad heeft de Commissie op zijn buitengewone vergadering van Tampere op 15 en 16 oktober 1999 verzocht zo spoedig mogelijk voorstellen in te dienen ter uitvoering van artikel 13 van het EG-Verdrag met betrekking tot de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat.
- (6) De werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 1999, waarover de Europese Raad van Wenen op 11 december 1998 overeenstemming heeft bereikt beklemtonen de noodzaak de omstandigheden voor een maatschappelijk alomvattende arbeidsmarkt te bevorderen door een samenhangend pakket beleidslijnen op te stellen teneinde discriminatie van groepen zoals etnische minderheden te bestrijden.
- (7) Discriminatie op grond van ras of etnische afstamming kan het bereiken van de doelstellingen van het Verdrag ondermijnen, in het bijzonder doordat zij een beletsel vormt voor een hoog niveau van werkgelegenheid en sociale bescherming, de verbetering van de levensstandaard en de levenskwaliteit en de economische en sociale samenhang en solidariteit. Discriminatie kan ook de doelstelling ondermijnen de Unie als een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te ontwikkelen.
- (8) De Commissie heeft in december 1995 een mededeling over racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme gedaan ⁽¹⁾.

- a) Het Europees Parlement heeft een aantal resoluties aangenomen over de bestrijding van racisme in de Europese Unie.

Ongewijzigd

- a) De Raad heeft op 15 juli 1996 een gemeenschappelijk optreden ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat ⁽²⁾ goedgekeurd, dat effectieve justitiële samenwerking beoogt te waarborgen inzake misdrijven die gebaseerd zijn op racistische of xenofobe gedragingen.
- b) Bij de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling ongeacht ras of etnische afstamming moet de Gemeenschap ernaar streven ongelijkheden te elimineren en gelijkheid tussen mannen en vrouwen te bevorderen, in het bijzonder omdat vrouwen vaak het slachtoffer van meervoudige discriminatie zijn.

⁽¹⁾ COM (95) 653 def.

⁽²⁾ PB L 185 van 24.7.1996.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (9) Om de ontwikkeling van democratische en verdraagzame samenlevingen te waarborgen, die de deelname van eenieder, ongeacht ras of etnische afstamming, mogelijk maakt moet een bepaald optreden op het gebied van discriminatie op grond van ras of etnische afstamming verder gaan dan de toegang tot werk in loondienst of als zelfstandige en betrekking hebben op gebieden zoals het onderwijs, de sociale bescherming en de sociale zekerheid, sociale voordelen en de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten.
- (10) Hiertoe dient in de gehele Gemeenschap elke directe of indirecte discriminatie op grond van ras of etnische afstamming op de gebieden waarop deze richtlijn betrekking heeft, te worden verboden. Dit verbod dient ook voor onderdanen van derde landen te gelden. Dit verbod is niet van toepassing op verschillen in behandeling op grond van nationaliteit.
- (11) Het lastig vallen op grond van ras of etnische afstamming van een persoon of een groep personen, dat een intimiderende, vijandige, beledigende of storende omgeving schept, moet als discriminatie worden beschouwd.
- (12) Het discriminatieverbod mag geen afbreuk doen aan de instandhouding of aanneming van maatregelen die zijn bedoeld om de nadelen van een groep personen van een specifiek ras of een specifieke afstamming te voorkomen of te compenseren.
- (13) Een verschil in behandeling kan gerechtvaardigd zijn wanneer een eigenschap die met het ras of de etnische afstamming verband houdt, een wezenlijke beroepskwalificatie vormt.
- (14) Personen die op grond van ras en etnische afstamming zijn gediscrimineerd, dienen over de nodige rechtsbeschermingsmiddelen te beschikken. Om een doeltreffender beschermingsniveau te verschaffen, dienen verenigingen, of rechtspersonen eveneens de bevoegdheid te krijgen namens de slachtoffers de rechten van de verdediging uit te oefenen.
- (15) De daadwerkelijke tenuitvoerlegging van het gelijkheidsbeginsel vereist een gepaste gerechtelijke bescherming in burgerrechtelijke zaken tegen represailles en een aanpassing van de algemene regels inzake bewijslast.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- (10) Hiertoe dient in de gehele Gemeenschap elke directe of indirecte discriminatie van natuurlijke of rechtspersonen op grond van ras of etnische afstamming op de gebieden waarop deze richtlijn betrekking heeft, te worden verboden. Dit verbod dient ook voor onderdanen van derde landen te gelden. Dit verbod is niet van toepassing op verschillen in behandeling op grond van nationaliteit.

Ongewijzigd

- (14) Personen die op grond van ras en etnische afstamming zijn gediscrimineerd, dienen over de nodige rechtsbeschermingsmiddelen te beschikken. Om een doeltreffender beschermingsniveau te verschaffen, dienen verenigingen, organisaties of andere rechtspersonen eveneens de bevoegdheid te krijgen namens de slachtoffers de rechten van de verdediging uit te oefenen.
- (15) De daadwerkelijke tenuitvoerlegging van het gelijkheidsbeginsel vereist een gepaste gerechtelijke bescherming tegen represailles en een aanpassing van de algemene regels inzake bewijslast in burgerrechtelijke en administratieve zaken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(16) De lidstaten dienen gepaste gegevens te verstrekken over de bepalingen die ingevolge deze richtlijn zijn aangenomen, (17) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te treffen om te garanderen dat alle wetten, bestuursrechtelijke of administratieve bepalingen, collectieve overeenkomsten, interne bedrijfsregels of voor vrije of andere beroepen of beroepsorganisaties geldende regels die met het beginsel van gelijke behandeling strijdig zijn, nietig worden verklaard of worden gewijzigd. (18) De lidstaten dienen de sociale dialoog tussen de sociale partners te bevorderen om verschillende vormen van discriminatie aan de orde te stellen en te bestrijden. (19) De bescherming tegen discriminatie op grond van ras of etnische afstamming zelf zal worden versterkt door de aanwezigheid in elke lidstaat van een onafhankelijk orgaan dat bevoegd is de betrokken problemen te analyseren, mogelijke oplossingen te zoeken en de slachtoffers concrete bijstand te verlenen. (20) Deze richtlijn stelt minimumvereisten vast en laat de lidstaten daarmee de keuze gunstigere bepalingen in te voeren of in stand te houden. De tenuitvoerlegging van deze richtlijn mag niet als rechtvaardiging dienen voor enigerlei achteruitgang ten opzichte van in elk van de lidstaten reeds bestaande situatie. (21) De lidstaten dienen voor inbreuken op de verplichtingen die uit deze richtlijn voortvloeien, doeltreffende, evenredige en afschrikwekkende sancties vast te stellen. (22) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het EG-Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk in alle lidstaten van de Europese Unie een gemeenschappelijk hoog niveau van bescherming tegen discriminatie te garanderen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen deze doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt; deze richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken, en gaat niet verder dan hiertoe nodig is,	(16) De lidstaten dienen gepaste gegevens te verstrekken over de bepalingen die ingevolge deze richtlijn zijn aangenomen, in het bijzonder door erop te wijzen dat verschillen in behandeling op grond van nationaliteit, religie of overtuiging geen verkapte vorm van discriminatie op grond van ras of etnische afstamming mogen zijn. Ongewijzigd (18) De lidstaten dienen de dialoog tussen de sociale partners en tussen de non-gouvernementele organisaties te bevorderen om verschillende vormen van discriminatie aan de orde te stellen en te bestrijden. Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel het beginsel van gelijke behandeling van, ongeacht ras of etnische afstamming, in de lidstaten van de Europese Unie ten uitvoer te leggen.

Deze richtlijn heeft tot doel het beginsel van gelijke behandeling van personen, ongeacht ras of etnische afstamming, in de lidstaten van de Europese Unie ten uitvoer te leggen.

Artikel 2

Het begrip discriminatie

Ongewijzigd

1. Voor deze richtlijn wordt onder het beginsel van gelijke behandeling de afwezigheid verstaan van directe of indirecte discriminatie op grond van ras of etnische afstamming.

2. Voor de toepassing van lid 1 is er:

a) „Directe discriminatie” wanneer iemand op grond van ras of etnische afstamming minder gunstig wordt behandeld dan iemand anders wordt, is of zou worden behandeld.

b) „Indirecte discriminatie” wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze voor een persoon of een groep personen van een bepaald ras of een bepaalde etnische afstamming ongunstige gevolgen kan hebben, tenzij die bepaling, maatstaf of handelwijze objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel dat geen verband houdt met het ras of de etnische afstamming van een persoon of een groep personen en de middelen om dat doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn.

3. Het lastig vallen van een persoon of een groep personen die met ras of etnische afstamming verband houdt en tot doel of tot gevolg heeft een intimiderende, vijandige, beledigende of storende omgeving te scheppen op een van de gebieden waarop artikel 3 betrekking heeft, is discriminatie in de zin van lid 1.

b) „Indirecte discriminatie” wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze van nature voor personen van een bepaald ras of een bepaalde etnische afstamming gevolgen kan hebben en wanneer daardoor de kans bestaat dat die personen in een bijzonder nadelige positie terechtkomen, tenzij die bepaling, maatstaf of handelwijze objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel dat geen verband houdt met het ras of de etnische afstamming van een persoon of een groep personen en de middelen om dat doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn.

Ongewijzigd

4. Een opdracht of aansporing tot discriminatie van personen op grond van ras of etnische afstamming is discriminatie in de zin van lid 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

Materiële werkingsfeer

Binnen de grenzen van de aan de Gemeenschap toegekende bevoegdheden is deze richtlijn van toepassing op:

- a) de voorwaarden voor toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige en tot een beroep, met inbegrip van de selectiecriteria en de wervingsvoorwaarden, ongeacht de sector of de bedrijfstak en op alle niveaus van de beroepshiërarchie, bevordering daaronder begrepen;
- b) de toegang tot alle vormen en niveaus van beroepskeuze-voorlichting, beroepsopleiding, voortgezette beroepsopleiding en bij- en omscholing;
- c) de werkgelegenheid en de arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van ontslag en bezoldiging;
- d) het lidmaatschap van en de betrokkenheid bij een werknemers- of werkgeversorganisatie of welke andere organisatie ook waarvan de leden een bepaald beroep uitoefenen, waaronder de voordelen die deze organisaties bieden;
- e) de sociale bescherming en, de sociale zekerheid;
- f) sociale voordelen;
- g) het onderwijs, met inbegrip van subsidies en studiebeurzen, daarbij ten volle rekening gehouden met de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de organisatie van de onderwijsstelsels en hun culturele en taalkundige verscheidenheid;
- h) de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten.

Artikel 4

Wezenlijke beroepskwalificaties

In afwijking van artikel 2, leden 1 en 2, kunnen de lidstaten bepalen dat een verschil in behandeling dat is gebaseerd op een eigenschap die met het ras of de etnische afstamming verband houdt, geen discriminatie inhoudt wanneer die eigenschap, getiteld op de aard van de betrokken specifieke beroepsactiviteiten of de context waarin deze worden uitgevoerd, een wezenlijke beroepskwalificatie vormt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Binnen de grenzen van de aan de Gemeenschap toegekende bevoegdheden is deze richtlijn voor wat betreft zowel de publieke als de privésector en de overheidsorganen van toepassing op:

- a) de voorwaarden voor toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige en tot een beroep, onbetaald en vrijwilligerswerk, met inbegrip van de selectiecriteria en de wervingsvoorwaarden, ongeacht de sector of de bedrijfstak en op alle niveaus van de beroepshiërarchie, bevordering daaronder begrepen;
- b) de toegang tot alle vormen en niveaus van beroepskeuze-voorlichting, beroepsopleiding, voortgezette beroepsopleiding en bij- en omscholing, met inbegrip van stages;

Ongewijzigd

- e) de sociale bescherming, met inbegrip van de sociale zekerheid en de gezondheidszorg;

Ongewijzigd

- h) de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten, met inbegrip van huisvesting.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

*Artikel 5***Positieve actie**

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten maatregelen in stand te houden of aan te nemen die zijn bedoeld om de nadelen van een groep personen van een bepaald ras of een bepaalde afstamming te voorkomen of te compenseren.

*Artikel 6***Minimumvereisten**

1. De lidstaten kunnen bepalingen invoeren of handhaven die gunstiger zijn voor de bescherming van het beginsel van gelijke behandeling dan die welke in deze richtlijn zijn vastgelegd.

2. De tenuitvoerlegging van deze richtlijn mag onder geen omstandigheden bestaan in een verlaging van het beschermingsniveau tegen discriminatie dat de lidstaten reeds verschaften op de gebieden waarop deze richtlijn betrekking heeft.

HOOFDSTUK II

RECHTSMIDDELEN EN HANDHAVING*Artikel 7***De verdediging van rechten**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat gerechtelijke en/of administratieve procedures voor de handhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen beschikbaar zijn voor eenieder die zich benadeeld acht doordat het beginsel van gelijke behandeling niet jegens hem of haar is toegepast, zelfs na de beëindiging van de verhouding waarin die persoon zou zijn gediscrimineerd.

2. De lidstaten zorgen ervoor, dat verenigingen, organisaties of andere rechtspersonen namens de eiser met diens toestemming elke gerechtelijke en/of bestuursrechtelijke procedure voor de naleving van uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen kunnen instellen.

*Artikel 8***De bewijslast**

1. De lidstaten nemen, overeenkomstig hun nationale rechtstelsels, de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat wanneer iemand die zich door niet-toepassing te zijnen aanzien van het beginsel van gelijke behandeling benadeeld acht, voor de rechter of een andere bevoegde instantie feiten aanvoert die directe of indirecte discriminatie kunnen doen vermoeden, de

GEWIJZIGD VOORSTEL

Teneinde volledige gelijkheid in de praktijk te waarborgen, doet het beginsel van gelijke behandeling geen afbreuk aan het recht van de lidstaten specifieke maatregelen in stand te houden of aan te nemen om de nadelen voor personen van een bepaald ras of een bepaalde afstamming te voorkomen of te compenseren.

Ongewijzigd

1. De lidstaten zorgen ervoor dat gerechtelijke en/of administratieve procedures, met inbegrip van eventuele bemiddelingsprocedures, voor de handhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen beschikbaar zijn voor eenieder die zich benadeeld acht doordat het beginsel van gelijke behandeling niet jegens hem of haar is toegepast, zelfs na de beëindiging van de verhouding waarin die persoon zou zijn gediscrimineerd.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

verweerder dient te bewijzen dat het beginsel van gelijke behandeling niet werd geschonden.

2. Lid 1 belet de lidstaten niet een voor de eiser gunstiger bewijsregels in te voeren.

3. Lid 1 is niet van toepassing op strafrechtelijke procedures, tenzij door de lidstaten anders bepaald.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn van toepassing op elke gerechtelijke procedure die overeenkomstig artikel 7, lid 2, wordt ingesteld.

*Artikel 9***Represailles**

De lidstaten voeren in hun rechtsorde de nodige maatregelen in om te beschermen tegen nadelige behandelingen of nadelige gevolgen die een al dan niet rechtstreekse reactie zijn op een klacht of een gerechtelijke procedure om de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling af te dwingen.

*Artikel 10***Verspreiding van inlichtingen**

1. De lidstaten zorgen ervoor, dat op hun grondgebied, en in het bijzonder in instellingen voor beroepsopleiding en onderwijs en op het werk, gepaste inlichtingen wordt verspreid over de maatregelen die ingevolge deze richtlijn zijn genomen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde overheidsdiensten op een gepaste manier worden ingelicht over alle nationale maatregelen die ingevolge deze richtlijn zijn genomen.

*Artikel 11***Sociale dialoog**

1. De lidstaten nemen passende maatregelen ter stimulering van de sociale dialoog tussen de sociale partners teneinde onder meer door controle op de handelwijze op het werk, collectieve overeenkomsten, gedragscodes, onderzoek of uitwisseling van ervaringen en goede praktijken, de gelijke behandeling te bevorderen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

De lidstaten voeren in hun rechtsorde de nodige maatregelen in om personen te beschermen tegen nadelige behandelingen of nadelige gevolgen die een al dan niet rechtstreekse reactie zijn op een klacht of een gerechtelijke procedure om de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling af te dwingen.

Ongewijzigd

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde overheidsdiensten op een gepaste manier worden ingelicht over alle nationale maatregelen die ingevolge deze richtlijn zijn genomen. In het bijzonder wijzen zij op de noodzaak ervoor te zorgen dat verschillen in behandeling op grond van nationaliteit, religie of overtuiging geen verkapte vorm van discriminatie op grond van ras of etnische afstamming zijn.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De lidstaten moedigen de sociale partners aan op het gepaste niveau, met inbegrip van het ondernemingsniveau, overeenkomsten te sluiten waarin op de in artikel 3 bedoelde gebieden discriminatieverbodsregels worden vastgelegd die binnen de toepassingsfeer van de collectieve onderhandelingen vallen. Deze overeenkomsten nemen de in deze richtlijn bepaalde minimumvereisten en de betreffende nationale toepassingsmaatregelen in acht.

HOOFDSTUK III

**ONAFHANKELIJKE ORGANEN TER BEVORDERING VAN DE
GELIJKE BEHANDELING***Artikel 12***Onafhankelijke organen**

1. De lidstaten voorzien in een onafhankelijk orgaan of organen voor de bevordering van het beginsel van gelijke behandeling van personen van verschillend ras of verschillende etnische afstamming. Deze organen kunnen deel uitmaken van onafhankelijke agentschappen die op nationaal vlak zijn belast met de verdediging van de mensenrechten of de bescherming van de rechten van personen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat die onafhankelijke organen onder meer tot taak hebben klachten van personen over discriminatie op grond van ras of etnische afstamming in ontvangst te nemen en te behandelen, onderzoek of enquêtes te organiseren inzake discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, alsmede verslagen te publiceren en aanbevelingen te doen over onderwerpen die met discriminatie op grond van ras of etnische afstamming verband houden.

HOOFDSTUK IV

DIVERSE BEPALINGEN EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 13***Naleving van de richtlijn**

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a) wettelijke, bestuursrechtelijke of administratiefrechtelijke bepalingen die strijdig zijn met het beginsel van gelijke behandeling, worden opgeheven;

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De lidstaten moedigen ook de dialoog aan met passende non-gouvernementele organisaties die een legitiem belang hebben in het leveren van een bijdrage aan de bestrijding van racisme op grond van ras of etnische afstamming ter bevordering van het beginsel van gelijke behandeling.

Ongewijzigd

2. De lidstaten zorgen ervoor dat die onafhankelijke organen onder meer tot taak hebben de slachtoffers van discriminatie te helpen bij het laten behandelen van hun klachten over discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, onderzoek of enquêtes te organiseren inzake discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, alsmede verslagen te publiceren en aanbevelingen te doen over onderwerpen die met discriminatie op grond van ras of etnische afstamming verband houden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) bepalingen die strijdig zijn met het beginsel van gelijke behandeling zijn opgenomen in individuele of collectieve contracten of overeenkomsten, interne bedrijfsregels, regels die gelden voor verenigingen met of zonder winstoogmerk, regels waaraan de vrije beroepen en werkgevers- en werknemersorganisaties onderworpen zijn, nietig worden verklaard of worden gewijzigd.

*Artikel 14***Sancties**

De lidstaten stellen het stelsel van sancties die van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die sancties te waarborgen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 15, lid 1, genoemde termijn van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

*Artikel 15***Tenuitvoerlegging**

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

*Artikel 16***Verslag**

De lidstaten delen de Commissie uiterlijk twee jaar na de in artikel 15 genoemde termijn alle inlichtingen mede die de Commissie nodig heeft om een verslag aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van deze richtlijn op te stellen.

De lidstaten delen de Commissie uiterlijk twee jaar na de in artikel 15 genoemde termijn, en daarna eens per vijf jaar, alle inlichtingen mede die de Commissie nodig heeft om een verslag aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van deze richtlijn op te stellen, met inbegrip van een indicatie van de standpunten van de sociale partners en de relevante non-gouvernementele organisaties.

Overeenkomstig het beginsel van mainstreaming bevat dit verslag, onder andere, een beoordeling van de invloed van de genomen maatregelen op vrouwen en mannen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 17***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 18***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Dit verslag houdt, daar waar van toepassing, ook rekening met de standpunten van het Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat van de Europese Unie, zoals opgenomen in het jaarverslag van het centrum over de situatie ten aanzien van racisme en vreemdelingenhaat in de Gemeenschap, in het bijzonder met de conclusies en de adviezen voor de Gemeenschap en haar lidstaten.

In het licht van de ontvangen informatie bevat het verslag van de Commissie, indien nodig, voorstellen ter herziening en bijwerking van de richtlijn.

Ongewijzigd

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap (2001-2005)

(2000/C 311 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 256 def. — 2000/0107(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 28 april 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 157, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het belang van de ondernemingen en het ondernemerschap voor de verwezenlijking van de doelen van de Gemeenschap en de moeilijkheden waarmee ondernemingen en ondernemers worden geconfronteerd, werden reeds behandeld in een aantal mededelingen, besluiten en verslagen ⁽¹⁾, voor het laatst in de mededeling „Uitdagingen voor het ondernemingenbeleid in de kenniseconomie” ⁽²⁾. Daarin werden de belangrijkste gebieden voor communautaire actie geïdentificeerd.
- (2) Het midden- en kleinbedrijf (MKB) levert een significante bijdrage op het gebied van concurrentievermogen, onderzoek, innovatie en werkgelegenheid en heeft met specifieke problemen te kampen.

⁽¹⁾ Bijvoorbeeld de mededeling over een geïntegreerd programma ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf (MKB) en de ambachtelijke sector (COM(1996) 329); het verslag van de taskforce voor de vereenvoudiging van het ondernemingsklimaat (BEST), delen I en II, 1998; de mededeling over bevordering van het ondernemerschap en het concurrentievermogen (COM(1998) 550 def.); de aanbeveling betreffende verbetering en vereenvoudiging van het ondernemingsklimaat voor startende ondernemingen (PB L 145 van 5.6.1997, blz. 29); de mededeling aan de Raad over bevordering van het ondernemerschap in Europa: prioriteiten voor de toekomst (COM(1998) 222 def.); het verslag over de coördinatie van de activiteiten ten behoeve van het MKB en de ambachtelijke sector (COM(1997) 610 def.); het besluit betreffende maatregelen voor financiële bijstand aan innoverende en werkgelegenheidscheppende kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 155 van 29.5.1998); de mededeling over de overdracht van kleine en middelgrote ondernemingen (PB C 93 van 28.3.1998, blz. 2); de mededeling over Europese kapitaalmarkten voor het midden- en kleinbedrijf (COM(1997) 187); de mededeling over risicokapitaal: sleutel voor de schepping van werkgelegenheid in de Europese Unie (SEC(1998) 552 def.); het verslag over de gecoördineerde actie met de lidstaten op het gebied van ondernemingenbeleid (COM(1999) 569 def.); de mededeling over het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen in de context van de mondialisering (COM(1998) 718 def.); het verslag van de Raad Industrie van 9.11.1999 over de integratie van duurzame ontwikkeling en ondernemingenbeleid.

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie van (5 april 2000).

- (3) Er moet actie worden ondernomen om deze moeilijkheden te helpen overwinnen. Een aantal programma's, waaronder met name het 3e meerjarenprogramma voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) in de Europese Unie (1997-2000) ⁽³⁾, dat op 31 december 2000 afloopt, heeft een kader voor dergelijke actie gecreëerd.

- (4) Op 29 juni 1999 heeft de Commissie in haar mededeling aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's ⁽⁴⁾ verslag uitgebracht over de externe evaluatie van het 3e meerjarenprogramma voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) in de Europese Unie (1997-2000).

- (5) Op 9 november 1999 heeft de Raad een verslag goedgekeurd over de integratie van duurzame ontwikkeling in het ondernemingenbeleid van de Europese Unie.

- (6) Het is noodzakelijk een nieuw programma voor de periode vanaf 1 januari 2001 vast te stellen en ervoor te zorgen dat het ondernemingenbeleid voldoende middelen heeft om zijn doelen te kunnen bereiken. Het nieuwe programma moet op een beperkt aantal specifieke doelen worden gericht.

- (7) Dit besluit mag voor de Commissie geen hinderpaal zijn om in het kader van andere maatregelen die een rechtsgrond vormen, acties op aanverwante gebieden te ondernemen.

- (8) Maatregelen waarmee in specifieke activiteiten wordt voorzien, moeten door de Commissie worden vastgesteld. Statistische werkzaamheden en analyses ter voorbereiding van dergelijke maatregelen en de verspreiding van de resultaten van de activiteiten moeten door de Commissie onder eigen verantwoordelijkheid worden verricht.

- (9) Aangezien de voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen beheersmaatregelen zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 ⁽⁵⁾ tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden, moeten zij volgens de in artikel 4 van dat besluit omschreven beheersprocedure worden vastgesteld.

- (10) Dit besluit vormt de rechtsgrond voor specifieke aanvullende maatregelen die geen deel uitmaken van ander communautair beleid en die niet beter kunnen worden uitgevoerd op het niveau van de lidstaten.

⁽³⁾ Besluit 97/15/EG van de Raad van 9 december 1996 (PB L 6 van 10.1.1997, blz. 25).

⁽⁴⁾ COM(1999) 319 def.

⁽⁵⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- (11) De Commissie heeft een mededeling goedgekeurd met de titel „Naar een Europese onderzoekruimte” ⁽¹⁾.
- (12) De aanvullende protocollen bij de met de landen van Midden- en Oost-Europa gesloten associatieovereenkomsten voorzien in de deelname van deze landen aan communautaire programma's.
- (13) Ook moet worden voorzien in de deelname van Cyprus, Malta en Turkije in het kader van de met deze landen gesloten associatieovereenkomsten.
- (14) Het is een algemeen erkend feit dat de Europese bedrijfs-ondersteunende netwerken van belang zijn voor de uitvoering van het communautaire beleid en dat het voor hun dagelijkse en beheersactiviteiten noodzakelijk is dat de diensten van de Commissie door externe professionele en gespecialiseerde expertise via een adequate infrastructuur worden gesteund,

BESLUIT:

Artikel 1

Met ingang van 1 januari 2001 wordt een communautair vijfjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap vastgesteld, dat voornamelijk gericht is op het midden- en kleinbedrijf (MKB).

Artikel 2

1. Het programma heeft de volgende doelen:
- a) het ondernemerschap promoten als waardevolle en productieve levenservaring gebaseerd op klantgerichtheid en een sterkere dienstverleningscultuur;
 - b) bevorderen dat er een gunstig klimaat ontstaat waarin rekening wordt gehouden met duurzame ontwikkeling en waarin onderzoek, innovatie en ondernemerschap kunnen gedijen;
 - c) het financiële klimaat voor het MKB verbeteren;
 - d) het concurrentievermogen van het MKB in de kenniseconomie versterken;
 - e) erop toezien dat bedrijfs-ondersteunende netwerken en diensten aan de ondernemingen worden aangeboden en dat deze worden gecoördineerd.
2. Om de in lid 1 genoemde doelen te kunnen bereiken wordt gebruik gemaakt van gecoördineerde acties en benchmarking.

Artikel 3

1. Maatregelen om de in artikel 2 genoemde doelen van dit programma te verwezenlijken, worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.
2. De statistische werkzaamheden en analyses voor de uitvoering van het programma en de verspreiding van de resul-

taten ervan in het kader van het Europees statistisch systeem worden door de Commissie onder eigen verantwoordelijkheid verricht.

Artikel 4

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is ingevolge artikel 7, lid 3, van Besluit 1999/468/EG de in artikel 4 van dat besluit vastgestelde beheersprocedure van toepassing.
3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.
4. Vertegenwoordigers van de kandidaat-lidstaten die aan het meerjarenprogramma deelnemen, wonen de vergaderingen van het comité volgens de overeengekomen procedures als waarne-mer bij.

Artikel 5

1. De Commissie evalueert de uitvoering van het programma en brengt daarover vóór eind juni 2003 verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad.
2. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk eind december 2004 een evaluatieverslag over de uitvoering van het programma voor, waarin wordt aangegeven of de doelen van het programma zijn verwezenlijkt. Het bevat een kosten-batenanalyse en een beoordeling, op basis van indicatoren voor het meten van de resultaten, of de doelen al dan niet zijn bereikt.

Artikel 6

Dit programma staat open voor deelneming door:

- de EVA/EER-landen volgens de in de EER-Overeenkomst vastgestelde voorwaarden,
- de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE) volgens de voorwaarden die in de Europa-Overeenkomsten, de aanvullende protocollen daarbij en de besluiten van de respectieve Associatieraad zijn vastgesteld,
- Cyprus onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de EVA/EER-landen gelden, op basis van aanvullende kredieten volgens de met dat land overeen te komen procedures,
- Malta en Turkije, op basis van aanvullende kredieten, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag.

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2001 en loopt tot en met 31 december 2005.

De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

⁽¹⁾ COM(2000) 6 def.

BIJLAGE 1

GEPLANEDE ACTIES IN HET KADER VAN HET MEERJARENPROGRAMMA VOOR ONDERNEMINGEN EN ONDERNEMERSCHAP (2001-2005)

Het is een algemeen erkend feit dat ondernemingen, en met name het midden- en kleinbedrijf (MKB), een centrale plaats innemen bij pogingen de economische groei, het concurrentievermogen en het scheppen van werkgelegenheid in de Europese Unie te bevorderen. Tegen de achtergrond van het economische en ondernemingenbeleid van de Europese Unie biedt het meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap (2001-2005) het raamwerk voor een reeks acties die de prestaties van de ondernemingen moeten optimaliseren en de productieve ondernemersactiviteit moeten bevorderen.

De acties in het kader van het meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap (2001-2005) bieden op Europees niveau een toegevoegde waarde ten opzichte van het desbetreffende beleid op het niveau van de lidstaten, zonder dat het subsidiariteitsbeginsel in het geding komt. Acties van transnationale aard bieden voordelen die soortgelijke acties die enkel op nationaal niveau worden uitgevoerd, niet hebben.

Sommige van de bestaande initiatieven van de Gemeenschap hebben betrekking op de in de mededeling aangesproken problemen. Dit betreft onder meer het vijfde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ⁽¹⁾, het programma voor de bevordering van innovatie en stimulering van deelneming van het MKB ⁽²⁾, de strategie voor de Europese interne markt ⁽³⁾ en de in het kader van de structuurfondsen op het MKB gerichte acties. Het meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap vormt een aanvulling op deze activiteiten. De Cardiff-procedure en de Globale richtsnoeren voor het economisch beleid ⁽⁴⁾ worden geïntegreerd in de verschillende initiatieven.

Om deze doelen te bereiken zullen de volgende maatregelen worden genomen.

1. Het ondernemerschap promoten als waardevolle en productieve levenservaring gebaseerd op klantgerichtheid en een sterkere dienstverleningscultuur

Een groot deel van de werkzaamheden zal gericht zijn op de identificatie van beste werkwijzen door middel van peer review en gecoördineerde acties, het gebruik van benchmarkingmethoden en een effectief toezicht op de vorderingen (nieuwe BEST-procedures). Ter ondersteuning zal gebruik worden gemaakt van studies en statistische analyses.

2. Bevorderen van een gunstig regelgevend en ondernemingsklimaat ontstaat waarin rekening wordt gehouden met duurzame ontwikkeling en waarin onderzoek, innovatie en ondernemerschap kunnen gedijen

Het systeem waarbij het effect van voorgestelde communautaire wetgeving op het bedrijfsleven wordt beoordeeld, zal verder worden ontwikkeld. In nauwe samenwerking met de lidstaten en het bedrijfsleven zullen activiteiten ter bevordering van betere regelgeving in het algemeen worden ondernomen. Er zullen door middel van peer review en gecoördineerde acties, het gebruik van benchmarkingmethoden en een effectief toezicht op de vorderingen (nieuwe BEST-procedures) beste werkwijzen worden geïdentificeerd. Ter ondersteuning zal gebruik worden gemaakt van studies en statistische analyses.

3. Het financiële klimaat voor het MKB verbeteren

Garantstelling is nog steeds het belangrijkste obstakel voor MKB-bedrijven die financiering nodig hebben. In reactie op de conclusies van de Top van Lissabon zal het garantiebeleid worden gericht op durfkapitaal, microkredieten en MKB-leningen (ICT). Deze acties zullen worden beheerd door het EIF en worden uitgevoerd via de in ieder land bestaande garantiefondsen.

De financiering met behulp van risicokapitaal zal verder worden ontwikkeld door deelneming in risicokapitaalfondsen (ETF-startersregeling) en financiering van de exploitatiekosten van dergelijke fondsen. Deze acties zullen door het EIF worden beheerd.

De Leninggarantieregeling voor het MKB en de ETF-startersregeling werden oorspronkelijk uitgevoerd in het kader van het groei- en werkgelegenheidsinitiatief ⁽⁵⁾. In 2001 zullen ze worden voortgezet. Een besluit over een verdere voortzetting zal onder meer afhankelijk zijn van de resultaten van een beoordeling van hun doeltreffendheid.

De netwerken van Business Angels zullen worden uitgebouwd.

⁽¹⁾ Beschikking 182/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 december 1998 (PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1).

⁽²⁾ Beschikking 1999/172/EG van de Raad van 25 januari 1999 (PB L 64 van 12.3.1999, blz. 91).

⁽³⁾ COM(1999) 624 def.

⁽⁴⁾ COM(2000) 214 def.

⁽⁵⁾ Besluit 98/347/EG van de Raad van 19 mei 1998 (PB L 155 van 29.5.98).

Er zullen door middel van peer review en gecoördineerde acties, het gebruik van benchmarkingmethoden en een effectief toezicht op de vorderingen (nieuwe BEST-procedures) beste werkwijzen worden geïdentificeerd. Dit omvat de organisatie van Rondetafels van bankiers en het MKB. Ter ondersteuning zal gebruik worden gemaakt van studies en statistische analyses.

4. Het concurrentievermogen van het MKB in de kenniseconomie versterken

Er zullen door middel van peer review en gecoördineerde acties, het gebruik van benchmarkingmethoden en een effectief toezicht op de vorderingen (nieuwe BEST-procedures) beste werkwijzen worden geïdentificeerd. Ter ondersteuning zal gebruik worden gemaakt van studies en statistische analyses.

5. Erop toezien dat bedrijfsondersteunende netwerken en diensten aan de ondernemingen worden aangeboden en dat deze worden gecoördineerd

Hiermee wordt beoogd erop toe te zien dat het netwerk van Euro Info Centres en Euro Info Correspondence Centres doeltreffend werkt en dat er evenementen gericht op samenwerking tussen bedrijven (Europartnershipt) worden georganiseerd. Door de uitvoering van deze activiteiten kan de Commissie een beroep blijven doen op organisaties of deskundigen die technische bijstand verlenen; de financiering zou gevonden kunnen worden binnen het algemene financiële raamwerk van het programma.

Informatie over het ondernemingsbeleid zal worden gegeven op papier en langs elektronische weg.

6. Overige

Er zal een Europees Waarnemingscentrum voor het MKB worden opgezet. Er is voorzien in evaluaties van het meerjarenprogramma.

BIJLAGE 2

FINanciële instrumenten van de Gemeenschap

1. INDICATIEVE SCHETS VOOR DE TOEPASSING VAN DE ETF-STARTERSREGELING

1.1. Inleiding

De ETF-startersregeling zal door het EIF op trustbasis worden beheerd. Het EIF zal de voor de regeling uitgetrokken communautaire middelen investeren in gespecialiseerde risicokapitaalfondsen, met name in kleinere of in recent opgerichte fondsen, in regionaal werkzame fondsen of in fondsen die zich op specifieke bedrijfstakken of technologieën concentreren, of ook in risicokapitaalfondsen die de exploitatie van O&O-resultaten financieren, bijvoorbeeld fondsen die aan onderzoekcentra en wetenschapsparken („science parks”) zijn verbonden, die op hun beurt risicokapitaal voor het MKB verschaffen. De ETF-startersregeling zal de door de EIB in samenwerking met het EIF ingestelde Europese Technologiefaciliteit (ETF) versterken door een investeringsbeleid waarmee een hoger risico-profiel gepaard gaat zowel ten opzichte van de bemiddelende fondsen als ten opzichte van het investeringsbeleid van deze laatste.

1.2. Intermediairs

Het EIF stelt alles in het werk om de investeringen te richten op kleinere of recent opgerichte fondsen, op fondsen voor specifieke, al dan niet bijstand genietende regio's of voor specifieke bedrijfstakken of technologieën, of op risicokapitaalfondsen die aan onderzoekcentra en wetenschapsparken zijn verbonden. De intermediairs zullen volgens de beste zakelijke en marktpraktijk op eerlijke en doorzichtige wijze worden geselecteerd om concurrentievervalsingen te voorkomen, met inachtneming van het doel via een groot aantal gespecialiseerde fondsen te werken.

1.3. Maximuminvestering

De maximale totale investering in een intermediair risicokapitaalfonds bedraagt 25 % van het totale aandelenkapitaal dat door het betrokken fonds wordt gehouden, of 35 % in uitzonderlijke gevallen, zoals nieuwe fondsen die waarschijnlijk een bijzonder krachtige katalytische rol bij de ontwikkeling van risicokapitaalmarkten voor een specifieke technologie of in een specifieke regio zullen vervullen. Per risicokapitaalfonds mag niet meer dan 10 miljoen euro worden geïnvesteerd. De intermediaire risicokapitaalfondsen moeten met betrekking tot de diversificatie van hun portefeuille de gevestigde marktpraktijk volgen.

1.4. Looptijd van de faciliteit

De ETF-startersregeling wordt opgezet als een langlopende faciliteit in het kader waarvan gewoonlijk posities van vijf tot twaalf jaar in risicokapitaalfondsen zullen worden genomen. Het EIF zal alles in het werk stellen om de aan de faciliteit toegewezen middelen ten laatste gedurende het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de betrokken begrotingsbetalingen worden verricht, volledig vast te leggen. In elk geval zal de looptijd van de investeringen niet langer bedragen dan 16 jaar vanaf de datum van ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst.

1.5. Realisatie van investeringen

Aangezien de meeste van de investeringen in het kader van de ETF-startersregeling in niet-beursgenoteerde, illiquide risicokapitaalfondsen zullen worden gedaan, zal de realisatie van die investeringen gebaseerd zijn op de uitkering van de opbrengsten die de intermediaire fondsen ontvangen uit de verkoop van hun investeringen in MKB-bedrijven.

1.6. Herinvestering van opbrengsten uit gerealiseerde investeringen

Opbrengsten uit gerealiseerde investeringen mogen gedurende de eerste vier jaar van de regeling worden geherinvesteerd. De herinvesteringsperiode kan met ten hoogste drie jaar worden verlengd indien de faciliteit 48 maanden na de instelling ervan een gunstige beoordeling krijgt.

1.7. Rekening voor gelden van derden (trustrekening)

Bij het EIF wordt voor de begrotingsmiddelen die voor de regeling zijn bestemd een afzonderlijke rekening voor gelden van derden (trustrekening) geopend. Deze rekening is rentedragend; ontvangen rente wordt aan de middelen van de faciliteit toegevoegd. De door het EIF in het kader van de ETF-startersregeling verrichte investeringen en de beheerskosten van het EIF en andere in aanmerking komende uitgaven worden van deze rekening voor gelden van derden afgeschreven en de opbrengsten uit gerealiseerde investeringen worden daarop bijgeschreven. Als de regeling vier jaar loopt of, indien de herinvesteringsperiode wordt verlengd, na afloop van de verlengde herinvesteringsperiode, worden andere saldi op deze trustrekening dan gelden waarvoor verplichtingen zijn aangegaan en die nog niet zijn opgenomen/geïnvesteerd en gelden die redelijkerwijs voor de dekking van in aanmerking komende kosten en uitgaven nodig zijn, zoals beheerskosten van het EIF, in de Gemeenschapsbegroting teruggestort.

1.8. Rekenkamer

De nodige regelingen worden getroffen om de Rekenkamer van de Europese Unie in staat te stellen zijn taak te vervullen teneinde de regelmatigheid van de betalingen te verifiëren.

2. INDICATIEVE SCHETS VOOR DE TOEPASSING VAN DE MKB-GARANTIEFACILITEIT

2.1. Inleiding

De MKB-garantiefaciliteit zal door het EIF op trustbasis worden beheerd. Zo lang als het EIF tegengaranties of, in voorkomend geval, medegaranties zal verstrekken voor in de lidstaten functionerende garantiestelsels, en directe garanties in het geval van de EIB of andere geschikte financiële intermediairs, zullen zijn verliezen uit de desbetreffende garanties met communautaire middelen worden gedekt. Aldus zal de regeling kunnen worden afgestemd op MKB-bedrijven met groeipotentieel die bijzonder moeilijk financiering kunnen verkrijgen omdat het verstrekken van leningen aan deze ondernemingen als zeer riskant wordt ervaren, zoals in het geval van kleine of recent opgerichte ondernemingen.

2.2. Intermediairs

Garantiestelsels die in de openbare of de privésector in de lidstaten functioneren, met inbegrip van onderlinge garantiestelsels, de EIB of andere passende financiële instellingen in verband met risicodragende faciliteiten die zij voor het MKB beschikbaar stellen. De intermediairs zullen worden geselecteerd volgens de beste zakelijke en marktpraktijk op een eerlijke en doorzichtige wijze, met inachtneming van: a) het effect op het volume van de schuldfinanciering ten behoeve van het MKB, en/of b) het effect op de toegang tot schuldfinanciering voor het MKB, en/of c) het effect op de risico's die de betrokken intermediair bij leningen aan het MKB op zich neemt.

2.3. In aanmerking komende leningen aan het MKB

De financiële criteria voor het in aanmerking komen van leningen aan het MKB voor garanties in het kader van de MKB-garantiefaciliteit worden afzonderlijk voor elke intermediair vastgesteld in het kader van de garantiestelsels die zij reeds toepassen, met het doel zo veel mogelijk MKB-bedrijven te bereiken. Deze criteria dienen de marktvoorwaarden en -praktijken in het betrokken gebied te weerspiegelen. De garanties en tegengaranties zullen hoofdzakelijk beschikbaar worden gesteld tot dekking van leningen aan bedrijven met minder dan 100 werknemers. Bijzondere aandacht zal worden besteed aan leningen ter financiering van immateriële activa.

2.4. EIF-garanties

De garanties van het EIF hebben betrekking op afzonderlijke leningen in een specifieke leningenportefeuille, die, indien dat tot de uitbreiding van de leningen aan het MKB leidt, een bestaande, of een binnen een specifieke periode te creëren leningenportefeuille kan zijn. De garanties van het EIF dekken een deel van het aan de onderliggende leningenportefeuille inherente kredietrisico, waarbij het risico wordt gedeeld met de betrokken financiële intermediair.

2.5. Gelimiteerde gecumuleerde verliezen van het EIF

De verplichting van het EIF om zijn aandeel in de verliezen op leningen aan de intermediair te betalen, blijft bestaan totdat het gecumuleerde bedrag van de betalingen tot dekking van de verliezen op een specifieke leningenportefeuille, verminderd met het gecumuleerde bedrag van de overeenkomstige alsnog geïnde bedragen die aanvankelijk als verliezen waren geboekt, een tevoren overeengekomen bedrag bereikt, waarna de garantie van het EIF automatisch wordt geannuleerd.

2.6. EIF op gelijke voet met de intermediair

De garanties van het EIF staan gewoonlijk op gelijke voet met de garanties of, in voorkomend geval, met de leningen die door de intermediair worden verstrekt.

2.7. Rekening voor gelden van derden (trustrekening)

Bij het EIF wordt een rekening voor gelden van derden (trustrekening) geopend voor de begrotingsmiddelen voor de regeling. Deze regeling is rentedragend; de ontvangen rente wordt aan de middelen van de faciliteit toegevoegd.

2.8. Recht van het EIF om gelden aan de trustrekening te onttrekken

Het EIF heeft het recht de rekening voor gelden van derden (trustrekening) te debiteren voor betalingen om aan zijn verplichtingen voor de gelimiteerde gecumuleerde verliezen uit hoofde van de garantiefaciliteit te voldoen, en, met goedkeuring van de Commissie, voor andere in aanmerking komende kosten, bijvoorbeeld zijn beheerskosten, honoraria van juristen en promotiekosten van de regeling.

2.9. Bijschrijving op de trustrekening van bedragen die al als verliezen waren geboekt, maar alsnog worden geïnd

Alsnog geïnde bedragen die aanvankelijk waren geboekt als verliezen op leningen waarvoor betalingen werden verricht uit hoofde van garanties die werden aangesproken, moeten op de rekening voor gelden van derden (trustrekening) worden bijgeschreven.

2.10. Looptijd van de regeling

Het is de bedoeling dat de afzonderlijke MKB-garanties een looptijd van vijf tot tien jaar hebben. Indien op de trustrekening voldoende middelen voorhanden zijn, zal het EIF nieuwe garantieverplichtingen aangaan tot vier jaar na de goedkeuring van de faciliteit. Bedragen die bij het verstrijken van de uitstaande garanties op de trustrekening staan, worden in de Gemeenschapsbegroting teruggestort.

2.11. Rekenkamer

De nodige regelingen worden getroffen om de Rekenkamer van de Europese Unie in staat te stellen zijn taak te vervullen teneinde de regelmatigheid van de betalingen te verifiëren.

3. INDICATIEVE SCHETS VOOR DE TOEPASSING VAN DE STARTKAPITAALACTIE

Het doel van de startkapitaalactie is:

- bevordering van de verstrekking van eigen of semi-eigen middelen voor de oprichting en overdracht van innovatieve kleine ondernemingen met groei- en banenpotentieel door middel van ondersteuning van startkapitaalfondsen en dergelijke organisaties tijdens hun eerste jaren,
- de oprichting van een netwerk van startkapitaalfondsen en hun beheerders in de Gemeenschap en bevordering van een uitwisseling van beste werkwijzen en opleiding.

Deze nieuwe actie heeft in het bijzonder betrekking op deelname in het aandelenkapitaal in verband met de overdracht van kleine ondernemingen en gespecialiseerde ambachtelijke ondernemingen naar een nieuwe eigenaar.

In het kader van de startkapitaalactie zal daarom steun worden gegeven aan nieuwe of onlangs opgerichte startkapitaalfondsen door de toekenning van terugvorderbare voorschotten die maximaal 50 % van de exploitatiekosten van het fonds dekken.

De terugvorderbare voorschotten worden over een termijn van maximaal drie jaar in drie tranches betaald: 30 % na de ondertekening van het contract, nog eens 30 % op voorwaarde dat ten minste 30 % van het kapitaal van het fonds in ten minste 5 kleine ondernemingen is geïnvesteerd. De laatste betaling, van maximaal 40 %, zal worden gedaan op voorwaarde dat 60 % van het kapitaal van het fonds in ten minste 15 kleine ondernemingen is geïnvesteerd, waarvan ten minste de helft in startkapitaal. De tweede en derde betaling zullen worden verricht op basis van een door een accountant gewaarmerkt jaarverslag.

Startkapitaalinvesteringen moeten gedurende een langere periode (5 jaar of langer) bij de onderneming blijven waarin wordt deelgenomen, teneinde nieuw opgerichte kleine ondernemingen door hun moeilijke aanvangsfase heen te helpen, waardoor het hen gemakkelijker wordt gemaakt daarna te groeien en blijvende banen te creëren. Bovendien moeten de fondsen in staat zijn hun investeringen in het bedrijf te verhogen en hun groei te begeleiden. Als een fonds evenwel mocht besluiten zich eerder van zijn investering te ontdoen, moet de Commissie voor ieder terugtrekking 10 % van de kapitaalwinst ontvangen. De terugbetalingen zijn nooit groter dan de ontvangen voorschotten.

Tien jaar na de ondertekening van het contract zet de Commissie het terugvorderbare voorschot om in een subsidie, na aftrek van de voorzieningen voor kapitaalwinsten uit voortijdige terugtrekkingen, die aan de Commissie moeten worden terugbetaald. Met deze bepaling steunt de Commissie langdurige investeringen in kleine ondernemingen teneinde hun levensduur te verlengen en hulp te bieden bij het scheppen van levensvatbare, blijvende banen.

De startkapitaalactie wordt beheerd door het EIF.

4. INDICATIEVE SCHETS VOOR DE TOEPASSING VAN DE GARANTIEFACILITEIT VOOR LENINGEN TEN BEHOEVE VAN ICT-INVESTERINGEN DOOR KLEINE ONDERNEMINGEN**4.1. Inleiding**

De garantiefaciliteit voor leningen ten behoeve van ICT-investeringen zal door het EIF op trustbasis worden beheerd. Zo lang als het EIF tegengaranties of, in voorkomend geval, medegaranties zal verstrekken voor in de lidstaten functionerende garantiestelsels, en directe garanties in het geval van de EIB of andere geschikte financiële intermediairs, zullen zijn verliezen uit de desbetreffende garanties met communautaire middelen worden gedekt. Aldus zal de regeling kunnen afgestemd op kleine ondernemingen met groeipotentieel die hun bedrijf willen moderniseren en de mogelijkheden van internet en de elektronische handel willen exploiteren door de aanschaf van ICT en door investeringen in opleiding en die bijzonder moeilijk financiering kunnen verkrijgen omdat het verstrekken van leningen aan deze ondernemingen als zeer riskant wordt ervaren, zoals in het geval van kleine of recent opgerichte ondernemingen

4.2. Intermediairs

Garantiestelsels die in de openbare of de privésector in de lidstaten functioneren, met inbegrip van onderlinge garantiestelsels, de EIB of andere passende financiële instellingen in verband met risicodragende faciliteiten die zij voor het MKB beschikbaar stellen. De intermediairs zullen worden geselecteerd volgens de beste zakelijke en marktpraktijk op een eerlijke en doorzichtige wijze, met inachtneming van: a) het effect op het volume van de schuldfinanciering ten behoeve van kleine ondernemingen, en/of b) het effect op de toegang tot schuldfinanciering voor kleine ondernemingen, en/of c) het effect op de risico's die de betrokken intermediair bij leningen aan kleine ondernemingen op zich neemt.

4.3. In aanmerking komende leningen aan kleine ondernemingen

De financiële criteria voor het in aanmerking komen van leningen aan kleine ondernemingen voor garanties in het kader van de MKB-garantiefaciliteit worden afzonderlijk voor elke intermediair vastgesteld in het kader van de garantiestelsels die zij reeds toepassen, met het doel zo veel mogelijk kleine ondernemingen te bereiken. Deze criteria dienen de marktvoorwaarden en -praktijken in het betrokken gebied te weerspiegelen. De garanties en tegengaranties zullen hoofdzakelijk beschikbaar worden gesteld tot dekking van leningen aan MKB-bedrijven met minder dan 50 werknemers. Bijzondere aandacht zal worden besteed aan leningen ter financiering van immateriële activa.

4.4. EIF-garanties

De garanties van het EIF hebben betrekking op afzonderlijke leningen in een specifieke leningenportefeuille, die, indien dat tot de uitbreiding van de leningen aan kleine ondernemingen voor ICT-investeringen leidt, een bestaande, of een binnen een specifieke periode te creëren leningenportefeuille kan zijn. De garanties van het EIF dekken een deel van het aan de onderliggende leningenportefeuille inherente kredietrisico, waarbij het risico wordt gedeeld met de betrokken financiële intermediair.

4.5. Gelimiteerde gecumuleerde verliezen van het EIF

De verplichting van het EIF om zijn aandeel in de verliezen op leningen aan de intermediair te betalen, blijft bestaan totdat het gecumuleerde bedrag van de betalingen tot dekking van de verliezen op een specifieke leningenportefeuille, verminderd met het gecumuleerde bedrag van de overeenkomstige alsnog geïnde bedragen die aanvankelijk als verliezen waren geboekt, een tevoren overeengekomen bedrag bereikt, waarna de garantie van het EIF automatisch wordt geannuleerd.

4.6. EIF op gelijke voet met de intermediair

De garanties van het EIF staan gewoonlijk op gelijke voet met de garanties of, in voorkomend geval, met de leningen die door de intermediair worden verstrekt.

4.7. Rekening voor gelden van derden (trustrekening)

Bij het EIF wordt een rekening voor gelden van derden (trustrekening) geopend voor de begrotingsmiddelen voor de regeling. Deze regeling is rentedragend; de ontvangen rente wordt aan de middelen van de faciliteit toegevoegd.

4.8. Recht van het EIF om gelden aan de trustrekening te onttrekken

Het EIF heeft het recht de rekening voor gelden van derden (trustrekening) te debiteren voor betalingen om aan zijn verplichtingen voor de gelimiteerde gecumuleerde verliezen uit hoofde van de garantiefaciliteit te voldoen, en, met goedkeuring van de Commissie, voor andere in aanmerking komende kosten, bijvoorbeeld zijn beheerskosten, honoraria van juristen en promotiekosten van de regeling.

4.9. Bijschrijving op de trustrekening van bedragen die al als verliezen waren geboekt, maar alsnog worden geïnd

Alsnog geïnde bedragen die aanvankelijk waren geboekt als verliezen op leningen waarvoor betalingen werden verricht uit hoofde van garanties die werden aangesproken, moeten op de rekening voor gelden van derden (trustrekening) worden bijgeschreven.

4.10. Looptijd van de regeling

Het is de bedoeling dat de afzonderlijke garanties voor kleine ondernemingen een looptijd van vijf tot tien jaar hebben. Indien op de trustrekening voldoende middelen voorhanden zijn, zal het EIF nieuwe garantieverplichtingen aangaan tot vier jaar na de goedkeuring van de faciliteit. Bedragen die bij het verstrijken van de uitstaande garanties op de trustrekening staan, worden in de Gemeenschapsbegroting teruggestort.

4.11. Rekenkamer

De nodige regelingen worden getroffen om de Rekenkamer van de Europese Gemeenschap in staat te stellen zijn taak te vervullen teneinde de regelmatigheid van de betalingen te verifiëren.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling, in het raam van verrichting van grensoverschrijdende diensten, van werknemers die onderdaan van een derde land zijn ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/11)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 271 def. — 1999/0012(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 67 van 10.3.1999, blz. 12.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, en op artikel 66,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 47, lid 2, en op artikel 55,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Ongewijzigd

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overwegende dat krachtens artikel 3, lid punt c), van het Verdrag de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap is.

(1) Krachtens artikel 3, lid 1, punt c), van het Verdrag is de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap.

(2) Overwegende dat het vrije verkeer van diensten voor een dienstverrichter het recht inhoudt zijn personeel ter beschikking te stellen, ook al gaat het om personen die geen burger van de Unie zijn, maar om onderdanen van een derde land die legaal in de Gemeenschap verkeren. Dat ook bestuurders van vennootschappen onder het personeel zijn begrepen.

(2) Het vrije verkeer van diensten houdt voor een dienstverrichter het recht in zijn personeel ter beschikking te stellen, ook al gaat het om personen die geen burger van de Unie zijn, maar om onderdanen van een derde land die legaal in de Gemeenschap verkeren. Ook bestuurders van vennootschappen zijn onder het personeel begrepen.

(3) Overwegende dat voor de betrokken werknemers het vrije verkeer van diensten niet rechtstreeks rechten doet ontstaan, maar evenmin afbreuk doet aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens worden gewaarborgd, met name wat het gezinsleven betreft.

(3) Voor de betrokken werknemers doet het vrije verkeer van diensten niet rechtstreeks rechten ontstaan, maar het doet evenmin afbreuk aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens worden gewaarborgd, met name wat het gezinsleven betreft.

⁽¹⁾ PB C 209 van 22.7.1999, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (4) Overwegende dat dienstverrichters die een werknemer die onderdaan van een derde land is, ter beschikking moeten stellen, op zodanige moeilijkheden stuiten dat zij dikwijls ertoe worden genoopt van de voorgenomen dienstverrichting af te zien of met nadelig uitwerkende vertragingen te kampen krijgen. Dat de preventieve controles die de lidstaten waar de verrichtingen geschieden, voorafgaande aan elke terbeschikkingstelling verrichten, hun eigen controles achteraf en de controles in het land van vestiging overlappen.
- (5) Overwegende dat de autoriteiten van een lidstaat waar een dienst wordt verricht, niet over garanties beschikken dat de situatie van de dienstverrichter en van de ter beschikking te stellen werknemer in de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, volgens de voorschriften is. Dat de lidstaten evenmin over garanties beschikken dat de ter beschikking gestelde werknemers na beëindiging van de verrichting terugkeren naar de lidstaat waar zij voornamelijk werken.
- (6) Overwegende dat een door de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, af te geven document, „EG-dienstverrichtingskaart” geheten, terbeschikkingstelling vergemakkelijkt, zodat een dienstverrichter in het kader van zijn normale activiteiten daadwerkelijke of mogelijke terbeschikkingstellingen kan overwegen ook al zijn er onder zijn personeel een of meer onderdanen van een derde land; dat de dienstverrichter zelf moet beslissen afgifte van genoemd document te verzoeken;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin afbreuk doet aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen. Dat de EG-dienstverrichtingskaart slechts de gegevens mag bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.

- (7) Overwegende dat de lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart rekening dient te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. Dat dit document de verklaring moet bevatten dat de ter beschikking gestelde werknemer zijn hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is. Dat derhalve zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document moet om vervalsing te beletten. Dat het dientengevolge niet meer nodig is een visum voor binnenkomst te verlangen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) Dienstverrichters die een werknemer die onderdaan van een derde land is, ter beschikking moeten stellen, stuiten op zodanige moeilijkheden dat zij dikwijls ertoe worden genoopt van de voorgenomen dienstverrichting af te zien of met nadelig uitwerkende vertragingen te kampen krijgen. De preventieve controles die de lidstaten waar de verrichtingen geschieden, voorafgaande aan elke terbeschikkingstelling verrichten, overlappen hun eigen controles achteraf en de controles in het land van vestiging.
- (5) De autoriteiten van een lidstaat waar een dienst wordt verricht, beschikken niet over garanties dat de situatie van de dienstverrichter en van de ter beschikking te stellen werknemer in de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, volgens de voorschriften is. De lidstaten beschikken evenmin over garanties dat de ter beschikking gestelde werknemers na beëindiging van de verrichting terugkeren naar de lidstaat waar zij voornamelijk werken.
- (6) Een door de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, af te geven document, „EG-dienstverrichtingskaart” geheten, moet juridische onzekerheden in het kader van terbeschikkingstellingen wegnemen en aldus het vrij verrichten van diensten vergemakkelijken. De dienstverrichter moet in de lidstaat waar hij gevestigd is een kaart kunnen aanvragen met het oog op een of meer dienstverrichtingen in andere lidstaten. De kaart moet, afhankelijk van de aanvraag, in een, meer of alle andere lidstaten geldig zijn.

- (6 bis) Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen. De EG-dienstverrichtingskaart mag slechts de gegevens bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.

- (7) De lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart dient rekening te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. Dit document moet de verklaring bevatten dat de ter beschikking gestelde werknemer zijn hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is. Derhalve moet zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document om vervalsing te beletten. Het is dientengevolge niet meer nodig een visum voor binnenkomst te verlangen.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) Overwegende dat aldus de door een lidstaat afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie dient te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat. Dat deze garantie de verplichting dient in te houden dat de terbeschikkingstelling niet als onderbreking van het verblijf en van de toegestane activiteit wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de ter beschikking gestelde onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten, dat de lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit moet kunnen stellen. Dat geen afbreuk wordt gedaan aan de dwingende voorschriften ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden die in Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ⁽¹⁾, zijn vervat.
- (9) Overwegende dat iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, de verplichting moet kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de ter beschikking gestelde werknemer, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor die werknemer ter beschikking wordt gesteld, worden gemeld. Dat deze lidstaat dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen moet kunnen nemen. Dat iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, ook de verplichting moet kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de werknemer in het land verblijft, zes maanden worden overschreden.
- (10) Overwegende dat derhalve iedere lidstaat in staat dient te zijn om, met name bij de afgifte van een tijdelijke verblijfstitel, te controleren of het verblijf van de ter beschikking gestelde werknemer in het gegeven geval voor een verrichting van diensten in die lidstaat dient. Dat het vrije verkeer van diensten steeds een tijdelijk karakter heeft, dat moet worden vastgesteld naar gelang van de continuïteit, de frequentie en de duur van de dienstverrichting. Dat de geldigheidsduur van de tijdelijke verblijfstitel tot die van de EG-dienstverrichtingskaart moet kunnen worden beperkt wanneer die lidstaat, in overeenstemming met het vrij verrichten van diensten, voornemens is voor terbeschikkingstellingen waarbij zes, respectievelijk twaalf maanden worden overschreden, een verblijfstitel volgens zijn nationale bepalingen af te geven.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (8) Aldus dient de door een lidstaat afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat. Deze garantie dient de verplichting in te houden dat de terbeschikkingstelling niet als onderbreking van het verblijf en van de toegestane activiteit wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de ter beschikking gestelde onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten, bijvoorbeeld bij beëindiging van het arbeidscontract met de dienstverrichter. De lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, moet dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit kunnen stellen. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de dwingende voorschriften ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden die in Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ⁽¹⁾, zijn vervat.
- (9) Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, moet de verplichting kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de ter beschikking gestelde werknemer, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor die werknemer ter beschikking wordt gesteld, worden gemeld. Deze lidstaat moet dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen kunnen nemen. Dit geldt ook voor de gevallen waarin de arbeidsovereenkomst plotseling wordt beëindigd en het verblijf van de ter beschikking gestelde werknemer op het grondgebied van die staat daarom niet meer door een dienstverrichting wordt gerechtvaardigd. Iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, moet ook de verplichting kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de werknemer in het land verblijft, zes maanden worden overschreden.
- (10) Derhalve dient iedere lidstaat in staat te zijn om, met name bij de afgifte van een tijdelijke verblijfstitel, te controleren of het verblijf van de ter beschikking gestelde werknemer in het gegeven geval voor een verrichting van diensten in die lidstaat dient. Het vrije verkeer van diensten heeft steeds een tijdelijk karakter, dat moet worden vastgesteld naar gelang van de continuïteit, de frequentie en de duur van de dienstverrichting. De geldigheidsduur van de tijdelijke verblijfstitel moet tot die van de EG-dienstverrichtingskaart kunnen worden beperkt wanneer die lidstaat, in overeenstemming met het vrij verrichten van diensten, voornemens is voor terbeschikkingstellingen waarbij zes, respectievelijk twaalf maanden worden overschreden, een verblijfstitel volgens zijn nationale bepalingen af te geven.

⁽¹⁾ PB L 18 van 21.1.1997, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 18 van 21.1.1997, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (11) Overwegende dat het nuttig effect van deze richtlijn ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling van ter beschikking gestelde werknemers die onderdaan van een derde land zijn en burgers van de Unie vergt. Dat deze gelijke behandeling op grond van deze richtlijn slechts moet kunnen worden ingeroepen door de dienstverrichter die werkgever is van de werknemer die onderdaan van het derde land is. Dat zij niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels dient te gelden.
- (12) Overwegende de lidstaten buiten de Gemeenschap gevestigde dienstverrichters geen gunstiger behandeling dienen geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn. Dat de lidstaten om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn moeten kunnen afwijken. Dat de grenzen van deze afwijking jegens de dienstverrichters in hun hoedanigheid van werkgever en jegens de werknemers die onderdaan van een derde land zijn, moeten worden vastgesteld op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾, bedoelde coördinatie, ten einde voor de dienstverrichter, ongeacht de nationaliteit van zijn personeel, een uniform kader vast te stellen.
- (13) Overwegende dat voor de uitvoering van deze richtlijn een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk is. Dat het voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig is een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen. Dat het dienstig is de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽³⁾.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (11) Het nuttig effect van deze richtlijn vergt ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling van ter beschikking gestelde werknemers die onderdaan van een derde land zijn en burgers van de Unie. Deze gelijke behandeling moet op grond van deze richtlijn slechts kunnen worden ingeroepen door de dienstverrichter die werkgever is van de werknemer die onderdaan van het derde land is. Zij dient niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels te gelden.
- (12) De lidstaten buiten de Gemeenschap mogen gevestigde dienstverrichters geen gunstiger behandeling geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn. De lidstaten moeten om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn kunnen afwijken. De grenzen van deze afwijking jegens de dienstverrichters in hun hoedanigheid van werkgever en jegens de werknemers die onderdaan van een derde land zijn, moeten worden vastgesteld op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾, bedoelde coördinatie, ten einde voor de dienstverrichter, ongeacht de nationaliteit van zijn personeel, een uniform kader vast te stellen.
- (13) Voor de uitvoering van deze richtlijn is een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk. Het is voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen. Het is dienstig de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽³⁾.
- (13 bis) De voor de uitvoering van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾. Daarom moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in artikel 5 van genoemd besluit voorgeschreven regelgevingsprocedure.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (14) Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit in loondienst worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating dient te worden verlengd en welke beroepsactiviteit op het nationale grondgebied al dan niet wordt gereguleerd.
- (15) Overwegende dat deze richtlijn gaat overeenkomstig het in artikel 3 B, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verdergaat dan nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. Dat zij betreft slechts de controles betreft die aan een grensoverschrijdende dienstverrichting voorafgaan, doch niet de controles achteraf in de lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt. Dat deze richtlijn beperkt is tot terbeschikkingstellingen waarvan de duur hoe dan ook twaalf maanden niet overschrijdt en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.
- (16) Overwegende dat de lidstaten voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties dienen vast te stellen.
- (17) Overwegende dat de Commissie uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving moet zijn omgezet, de toepassing van deze richtlijn dient te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de in een lidstaat gevestigde dienstverrichters die in het kader van de verrichting van grensoverschrijdende diensten, werknemers die onderdaan van een derde land zijn op het grondgebied van een andere lidstaat ter beschikking stellen.

Artikel 2

1. Wanneer een dienstverrichter voornemens is om in het kader van zijn normale activiteiten een werknemer die onderdaan van een derde land is in een, meer of alle andere lidstaten ter beschikking te stellen met het oog op een van de in artikel 1, lid 3, punten a) en b), van Richtlijn 96/71/EG bedoelde situaties, is de lidstaat waar die dienstverrichter gevestigd is, gehouden die dienstverrichter op diens verzoek een document, „EG-dienstverrichtingskaart” geheten, af te geven.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (14) Deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit in loondienst worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating dient te worden verlengd en welke beroepsactiviteit op het nationale grondgebied al dan niet wordt gereguleerd.
- (15) Deze richtlijn gaat overeenkomstig het in artikel 5, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verder dan nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. Zij betreft slechts de controles die aan een grensoverschrijdende dienstverrichting voorafgaan, doch niet de controles achteraf in de lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt. Deze richtlijn is beperkt tot terbeschikkingstellingen waarvan de duur hoe dan ook twaalf maanden niet overschrijdt en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.
- (16) De lidstaten dienen voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties vast te stellen.
- (17) De Commissie dient uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving moet zijn omgezet, de toepassing van deze richtlijn te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen,

Ongewijzigd

Artikel 2

1. Wanneer een dienstverrichter voornemens is om in het kader van zijn normale activiteiten een werknemer die onderdaan van een derde land is voor een of meer dienstverrichtingen in een, meer of alle andere lidstaten ter beschikking te stellen, is de lidstaat waar die dienstverrichter gevestigd is, gehouden die dienstverrichter op diens verzoek een document, „EG-dienstverrichtingskaart” geheten, af te geven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

die werknemer voor de risico's van ziekte en arbeidsongeval bij het socialezekerheidsstelsel van de bevoegde lidstaat is aangesloten of, zo dit niet het geval is, diens ziekte en arbeidsongeval gedurende zijn terbeschikkingstellingen in een of meer andere lidstaten door een verzekering worden gedekt.

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven voor een geldigheidsduur die overeenkomt met de tijd dat de werknemer regelmatig en effectief werk heeft, welke duur evenwel niet meer mag bedragen dan:

- a) twaalf maanden ingeval van regelmatig en effectief werk gedurende meer dan twaalf maanden voorafgaande aan de afgifte, of
- b) zes maanden ingeval van regelmatig en effectief werk gedurende meer dan zes maanden voorafgaande aan de afgifte.

Onder regelmatig werk wordt verstaan, werk dat wordt verricht in het kader van een communautaire of nationale wetgeving of in dat van een door de lidstaat die de EG-dienstverrichtingskaart heeft afgegeven, verstrekte vergunning die toegang biedt tot een betrekking hetzij bij uitsluitend de dienstverrichter die de aanvraag heeft ingediend, hetzij bij een andere in die lidstaat gevestigde werkgever, die niet verplicht is het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten.

1 bis Een werknemer wordt geacht ter beschikking gesteld te zijn indien de dienstverrichter voornemens is de werknemer voor zijn rekening en onder zijn leiding ter beschikking te stellen, hetzij met het oog op een of meer contracten met een of meer afnemers van de diensten die in een andere lidstaat actief zijn, hetzij in een vestiging of onderneming die tot dezelfde groep behoort, maar in een andere lidstaat gevestigd is. De kaart kan alleen worden afgegeven indien de dienstverrichter aantoont dat:

- a) hij geen uitzendorganisatie is die de werknemer aan een andere onderneming voor gebruik door deze onderneming ter beschikking stelt;
- b) dat de werknemer rechtmatig voor de duur van twaalf maanden of meer in die staat verblijft overeenkomstig de nationale wetgeving, met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid in afwachting van hun verwijdering wordt gedoogd.
- c) de werknemer gedurende de terbeschikkingstelling in de betreffende andere lidstaat of lidstaten tegen de risico's van ziekte en arbeidsongevallen is verzekerd bij de socialezekerheidsinstelling van de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is of bij een particuliere verzekering.

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven voor een geldigheidsduur die overeenkomt met de tijd dat de werknemer regelmatig werk heeft. De geldigheidsduur mag niet meer bedragen dan de duur van het regelmatige werk voorafgaand aan de afgifte van de kaart, en in geen geval meer dan twaalf maanden. De duur van het eerdere regelmatige werk mag niet minder dan zes maanden bedragen.

Schrappen

Onder regelmatig werk wordt verstaan, een activiteit in loondienst die in het kader van een Gemeenschapsrechtelijke bepaling of van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, kan worden verricht door een werknemer die in die staat verblijft en die niet verplicht is het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid in afwachting van hun verwijdering wordt gedoogd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Onder effectief werk wordt verstaan, werk dat wordt verricht op het grondgebied van de lidstaat die de EG-dienstverrichtingskaart heeft afgegeven.

3. De EG-dienstverrichtingskaart is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de in de leden 1, en 2 gestelde afgiftevoorwaarden wordt voldaan.

4. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is en die door de dienstverrichter wordt verstrekt aan de ter beschikking gestelde werknemer die erop wordt vermeld. Bevat de volgende gegevens:

- a) de gegevens over de dienstverrichter en over de ter beschikking gestelde werknemer,
- b) de geldigheidsduur van de EG-dienstverrichtingskaart,
- c) de autoriteit die de kaart heeft afgegeven en de lidstaat van afgifte,

De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 bij uitvoeringsverordening vastgesteld.

5. Het is de lidstaat die de EG-dienstverrichtingskaart afgeeft, niet toegestaan de terbeschikkingstelling met het oog op een dienstverrichting in een andere lidstaat als onderbreking van het verblijf of van de activiteit in loondienst van de ter beschikking gestelde werknemer te beschouwen.

De lidstaat van afgifte mag de wedertoelating van de ter beschikking gestelde werknemer op zijn grondgebied niet met een beroep op zijn nationale wetgeving weigeren, ongeacht de redenen hiervoor.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

3. De EG-dienstverrichtingskaart is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de in de leden 1, 1 bis en 2 gestelde afgiftevoorwaarden wordt voldaan.

3 bis De EG-dienstverrichtingskaart verliest haar geldigheid zodra niet meer aan een van de in de leden 1, 1 bis en 2 gestelde voorwaarden wordt voldaan als gevolg van gebeurtenissen na de afgifte van de kaart.

4. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is en die door de dienstverrichter wordt verstrekt aan de ter beschikking gestelde werknemer die erop wordt vermeld. De lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, verplicht hem de kaart onmiddellijk bij de bevoegde autoriteiten in te leveren zodra deze niet meer geldig is. De kaart bevat de volgende gegevens:

Ongewijzigd

d) de lidstaat of lidstaten waarvoor de kaart geldig is.

4 bis De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 5 bis, lid 2, bij uitvoeringsverordening vastgesteld.

Ongewijzigd

De lidstaat van afgifte mag de wedertoelating van de ter beschikking gestelde werknemer op zijn grondgebied niet met een beroep op zijn nationale wetgeving weigeren, ongeacht de redenen hiervoor, met inbegrip van beëindiging van de arbeidsovereenkomst tussen de dienstverrichter en genoemde werknemer.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf op zijn grondgebied van een werknemer die onderdaan van een derde land is toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart en van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort.

2. Elke lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, mag noch van een ter beschikking gestelde werknemer, noch van een dienstverrichter in zijn hoedanigheid van werkgever verlangen:

- a) een visum voor binnenkomst of voor vertrek;
- b) een verblijfstitel of -vergunning, behalve die welke in, lid 3 is bedoeld;
- c) een werkvergunning voor de toegang tot de arbeidsmarkt;
- d) enige andere voorwaarde die gelijkwaardig is aan die bedoeld in de punten a), b) en c).

3. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, kan de dienstverrichter ertoe verplichten de aanwezigheid van de ter beschikking gestelde werknemer, de voorziene duur van diens verblijf en de dienstverrichting(en) waarvoor hij ter beschikking is gesteld, alvorens laatstgenoemde het grondgebied binnenkomt, te melden.

Indien de totale duur van de dienstverrichting(en) in de loop van een periode van twaalf maanden meer dan zes maanden bedraagt, geeft de lidstaat na de binnenkomst van de ter beschikking gestelde werknemer een tijdelijke verblijfstitel af om de toelating tot verblijf vast te stellen.

4. Om de uitvoering van een dienstverrichting te vergemakkelijken waarborgt iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, gelijke behandeling van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie die voor een dienstverrichting als werknemer ter beschikking zijn gesteld, op het stuk van de erkenning van diploma's, getuigschriften en andere titels die de betrokkene in de Gemeenschap heeft verworven om de betrokken activiteit uit te oefenen, en die door een bevoegde autoriteit van een lidstaat zijn afgegeven. De lidstaat draagt ervoor zorg dat de dienstverrichter in zijn hoedanigheid van werkgever bij een nationale rechterlijke instantie beroep kan instellen tegen besluiten waarbij dit recht op gelijke behandeling niet wordt geëerbiedigd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf op zijn grondgebied van een werknemer die onderdaan van een derde land is toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart, van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort en van een verklaring van de dienstverrichter dat deze hem met het verrichten van een bepaalde dienst belast, onder vermelding van de verwachte verblijfsduur.

Ongewijzigd

3. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, kan de dienstverrichter ertoe verplichten de aanwezigheid van de ter beschikking gestelde werknemer, de voorziene duur van diens verblijf en de dienstverrichting(en) waarvoor hij ter beschikking is gesteld, alvorens laatstgenoemde het grondgebied binnenkomt, te melden. Deze staat kan de dienstverrichter ook ertoe verplichten de beëindiging van de arbeidsovereenkomst onmiddellijk te melden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 4

1. De lidstaten geven buiten de Gemeenschap gevestigde dienstverrichters geen gunstiger behandeling dan diegenen genieten die in de Gemeenschap zijn gevestigd.

2. De lidstaten mogen van deze richtlijn slechts afwijken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid; in dat geval is Richtlijn 64/221/EEG van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De lidstaten stellen vast welke autoriteiten voor de afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart, voor de afgifte van de tijdelijke verblijfstitel en voor de inontvangstneming van de in artikel 3, lid 3, bedoelde informatie bevoegd zijn en delen deze gegevens mee aan de Commissie en aan de andere lidstaten. Zij nemen de nodige maatregelen voor een zo sterk mogelijke vereenvoudiging van de formaliteiten, termijnen en procedures voor de afgifte van de genoemde titels die gratis worden afgegeven dan wel tegen betaling van een bedrag dat de rechten en heffingen die voor de afgifte van identiteitskaarten aan eigen onderdanen worden verlangd, niet te boven gaat.

2. De lidstaten zorgen voor samenwerking tussen de overheidsinstanties die volgens de nationale wetgeving bevoegd zijn voor aangelegenheden die op de uitvoering van deze richtlijn betrekking hebben.

De samenwerking bestaat met name in de beantwoording van ieder met redenen omkleed verzoek om informatie. Zij wordt gratis en zo spoedig mogelijk geboden.

Artikel 5 bis

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 opgerichte comité.

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG genoemde regelgevingsprocedure van toepassing, met inachtneming van de bepalingen in artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

Artikel 6

De lidstaten stellen de sancties vast die van toepassing zijn bij schending van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen de nodige maatregelen voor de uitvoering ervan. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 8 genoemde datum van die bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 7

Uiterlijk vier jaar na de in artikel 8 genoemde datum legt de Commissie aan het Europees Parlement en aan de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten voor, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen voor de nodige wijzigingen.

Artikel 8

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen worden uiterlijk op 30 juni 2002 door de lidstaten vastgesteld en bekendgemaakt. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot uitbreiding van het vrij verrichten van grensoverschrijdende diensten tot in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 271 def. — 1999/0013(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 67 van 10.3.1999, blz. 17.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie, inzonderheid op artikel 59, tweede alinea,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie, inzonderheid op artikel 49, tweede alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Ongewijzigd

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overwegende dat krachtens artikel 3, lid punt c), van het Verdrag de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap is; dat. Het vrije verkeer van diensten kan worden uitgebreid tot zelfstandigen die geen burger van de Unie zijn, maar legaal in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land zijn.

(1) Krachtens artikel 3, lid 1, punt c), van het Verdrag is de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap. Het vrije verkeer van diensten kan worden uitgebreid tot zelfstandigen die geen burger van de Unie zijn, maar legaal in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land zijn.

(2) Overwegende dat in deze uitbreiding al ruim veertig jaar geleden in het EG-Verdrag werd voorzien; dat. niet te rechtvaardigen valt dat een onderdaan van een derde land die een ononderbroken, daadwerkelijke band met de economie van een lidstaat heeft, een vennootschap in de zin van artikel 58 van het Verdrag moet oprichten om vrij diensten te kunnen verrichten, en dat zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn als natuurlijk persoon dit recht niet kunnen genieten.

(2) Deze uitbreiding werd al ruim veertig jaar geleden in het EG-Verdrag voorzien. Het valt niet te rechtvaardigen dat een onderdaan van een derde land die een ononderbroken, daadwerkelijke band met de economie van een lidstaat heeft, een vennootschap in de zin van artikel 48 van het Verdrag moet oprichten om vrij diensten te kunnen verrichten, en dat zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn als natuurlijk persoon dit recht niet kunnen genieten.

⁽¹⁾ Advies van 3.2.2000 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

⁽²⁾ PB C 209 van 22.7.1999, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) Overwegende dat werknemers die onderdaan van een derde land zijn, ter beschikking kunnen worden gesteld, terwijl zelfstandigen wier activiteiten ook waarde aan de economie van een lidstaat toevoegen, nergens in de interne markt grensoverschrijdende activiteiten mogen uitoefenen; dat. De uitbreiding van het vrij verrichten van diensten tot zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, niet in de weg staat aan de toepassing van nationale bepalingen die in een zekere, aan die van werknemers gelijkwaardige sociale bescherming van deze personen bieden.
- (4) Overwegende dat het daarom dienstig is in een dergelijke uitbreiding te voorzien op het tijdstip waarop de Gemeenschap, bij Richtlijn .../.../EG van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van een dienstverrichting de terbeschikkingstellingsvoorwaarden verduidelijkt voor werknemers die onderdaan van een derde land zijn; dat. Gezien artikel 61, lid 1, van het Verdrag, het toepassingsgebied *ratione personae* van deze richtlijn slechts tot dienstverrichters die in de vervoerssector actief zijn, kan worden uitgebreid bij een specifiek, krachtens de Verdragsbepalingen inzake het gemeenschappelijke vervoersbeleid vastgesteld besluit.
- (5) Overwegende dat een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, in de lidstaat waar hij diensten verricht geen recht van vestiging heeft; dat. Deze richtlijn overigens geen afbreuk doet aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, met name wat het gezinsleven betreft.
- (6) Overwegende dat het tijdelijke karakter van een dienstverrichting niet alleen naar de duur van de prestatie moet worden beoordeeld, maar ook op basis van de frequentie, periodiciteit of continuïteit; dat. Dit niet uitsluit dat de dienstverrichter de mogelijkheid heeft zich een zekere infrastructuur te verschaffen, voor zover deze voor de verwezenlijking van de dienstverrichting nodig is.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Werknemers die onderdaan van een derde land zijn, kunnen ter beschikking worden gesteld, terwijl zelfstandigen wier activiteiten ook waarde aan de economie van een lidstaat toevoegen, nergens in de interne markt grensoverschrijdende activiteiten mogen uitoefenen. De uitbreiding van het vrij verrichten van diensten tot zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, staat niet in de weg aan de toepassing van nationale bepalingen die in een zekere, aan die van werknemers gelijkwaardige sociale bescherming van deze personen bieden.
- (4) Het is daarom dienstig in een dergelijke uitbreiding te voorzien op het tijdstip waarop de Gemeenschap, bij Richtlijn .../.../EG van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van een dienstverrichting de terbeschikkingstellingsvoorwaarden verduidelijkt voor werknemers die onderdaan van een derde land zijn; dat. Gezien artikel 51, lid 1, van het Verdrag, kan het toepassingsgebied *ratione personae* van deze richtlijn slechts tot dienstverrichters die in de vervoerssector actief zijn, kan worden uitgebreid bij een specifiek, krachtens de Verdragsbepalingen inzake het gemeenschappelijke vervoersbeleid vastgesteld besluit.
- (5) Een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, heeft in de lidstaat waar hij diensten verricht geen recht van vestiging. Deze richtlijn doet overigens geen afbreuk aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, met name wat het gezinsleven betreft.
- (5 bis) Een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, kan slechts vrij diensten verrichten indien hij zijn hoofdvestiging in een lidstaat handhaaft en zijn verblijf voor minstens twaalf maanden er is toegestaan. Nadere informatie van de begunstigde van de richtlijn is onontbeerlijk indien er twijfel bestaat over het zelfstandige karakter van de activiteit van een onderdaan van een derde land.
- (6) Het tijdelijke karakter van een dienstverrichting moet niet alleen naar de duur van de prestatie worden beoordeeld, maar ook op basis van de frequentie, periodiciteit of continuïteit. Dit sluit niet uit dat de dienstverrichter de mogelijkheid heeft zich een zekere infrastructuur te verschaffen, voor zover deze voor de verwezenlijking van de dienstverrichting nodig is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(7) Overwegende dat het recht van binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaat waar de dienst wordt verricht uitvloeisel van het vrij verrichten van diensten is; dat. Wegens het ontbreken van uniforme nationale documenten voor alle aspecten van de verplaatsing de „EG-dienstverrichtingskaart” grensoverschrijdende dienstverrichtingen vergemakkelijkt, zodat een dienstverrichter in het kader van zijn normale activiteiten daadwerkelijke of mogelijke verplaatsingen kan overwegen; dat de dienstverrichter zelf moet beslissen of hij de EG-dienstverrichtingskaart aanvraagt; dat. Deze richtlijn evenmin afbreuk doet aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen; dat. De EG-dienstverrichtingskaart mag slechts de gegevens bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.

(8) Overwegende dat de lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart rekening dient te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. dat Dit document de verklaring moet bevatten dat de zelfstandige hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar hij gevestigd is. dat Derhalve zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document moet om vervalsing te beletten. dat Het dientengevolge niet meer nodig is een visum voor binnenkomst te verlangen.

(9) Overwegende dat aldus de door de lidstaat waar de zelfstandige gevestigd is, afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie dient te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat; dat. Deze garantie de verplichting inhoudt de verplaatsing niet als onderbreking van het verblijf en van de aanvankelijk toegestane activiteit als zelfstandige wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de betrokkene onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten; dat. De lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit als zelfstandige moet kunnen stellen.

(7) Het recht van binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaat waar de dienst wordt verricht is een uitvloeisel van het vrij verrichten van diensten. Wegens het ontbreken van uniforme nationale documenten voor alle aspecten van de verplaatsing vergemakkelijkt de „EG-dienstverrichtingskaart” grensoverschrijdende dienstverrichtingen, zodat een dienstverrichter in het kader van zijn normale activiteiten daadwerkelijke of mogelijke verplaatsingen kan overwegen. De dienstverrichter moet zelf beslissen of hij de EG-dienstverrichtingskaart aanvraagt. Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen. De EG-dienstverrichtingskaart mag slechts de gegevens bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.

(8) De lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart dient rekening te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. Dit document moet de verklaring bevatten dat de zelfstandige hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar hij gevestigd is. Derhalve moet zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document om vervalsing te beletten. Het is dientengevolge niet meer nodig een visum voor binnenkomst te verlangen.

(9) Aldus dient de door de lidstaat waar de zelfstandige gevestigd is, afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat. Deze garantie dient de verplichting in te houden dat de verplaatsing niet als onderbreking van het verblijf en van de aanvankelijk toegestane activiteit als zelfstandige wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de betrokkene onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten. De lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, moet dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit als zelfstandige kunnen stellen.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(10) Overwegende dat iedere lidstaat de verplichting mag kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de betrokken dienstverrichter, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor deze zich verplaatst, worden gemeld; dat Deze lidstaat dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen moet kunnen nemen; dat Iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, ook de verplichting moet kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de zelfstandige zich verplaatst, zes maanden worden overschreden; dat. De geldigheidsduur van een verblijfstitel tot die van de EG-dienstverrichtingskaart mag worden beperkt wanneer die lidstaat voor verblijf van meer dan twaalf maanden een verblijfstitel volgens de nationale bepalingen wil afgeven.

(11) Overwegende dat het nuttig effect van een uitbreiding ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling vergt van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter. Deze gelijke behandeling tot het verrichten van diensten beperkt is. dat Zij niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels dient te gelden.

(12) Overwegende dat de lidstaten buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling mogen geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn; dat De lidstaten om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn mogen afwijken; dat. De grenzen van deze afwijking jegens de betrokken zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾ bedoelde coördinatie moeten worden vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(10) Iedere lidstaat moet de verplichting kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de betrokken dienstverrichter, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor deze zich verplaatst, worden gemeld Deze lidstaat moet dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen kunnen nemen Iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, moet ook de verplichting kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de zelfstandige zich verplaatst, zes maanden worden overschreden. De geldigheidsduur van een verblijfstitel mag tot die van de EG-dienstverrichtingskaart worden beperkt wanneer die lidstaat voor verblijf van meer dan twaalf maanden een verblijfstitel volgens de nationale bepalingen wil afgeven.

(11) Het nuttig effect van een uitbreiding vergt ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter. Deze gelijke behandeling is tot het verrichten van diensten beperkt. Zij dient niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels te gelden.

(12) De lidstaten mogen buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn. De lidstaten mogen om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn afwijken. De grenzen van deze afwijking jegens de betrokken zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, moeten worden vastgesteld op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾ bedoelde coördinatie.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(13) Overwegende dat voor de uitvoering van deze richtlijn een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk is; dat Het voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig is een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen; dat Het dienstig is de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽¹⁾.

(14) Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit als zelfstandige worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating mag worden verlengd en welke beroepsactiviteit al dan niet wordt gereguleerd.

(15) Overwegende dat deze richtlijn overeenkomstig het in artikel 3 B, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verder gaat dan wat nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. dat De lidstaten mogen controleren of een onderdaan van een derde land tijdelijk een grensoverschrijdende dienst verricht of op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar hij zijn hoofdvestiging heeft, permanent een activiteit als zelfstandige uitoefent; dat. Deze richtlijn beperkt is tot verplaatsingen met het oog op een dienstverrichting in een andere lidstaat waarbij twaalf maanden niet worden overschreden, en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.

(16) Overwegende dat De lidstaten voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties dienen vast te stellen.

(17) Overwegende dat De Commissie uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving wordt omgezet, de toepassing van deze richtlijn dient te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(13) Voor de uitvoering van deze richtlijn is een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk. Het is voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen Het is dienstig de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽¹⁾.

(13 bis) De voor de uitvoering van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾. Daarom moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in artikel 5 van genoemd besluit voorgeschreven regelgevingsprocedure.

(14) Deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit als zelfstandige worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating mag worden verlengd en welke beroepsactiviteit al dan niet wordt gereguleerd.

(15) Deze richtlijn gaat overeenkomstig het in artikel 5, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verder dan wat nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. De lidstaten mogen controleren of een onderdaan van een derde land tijdelijk een grensoverschrijdende dienst verricht of op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar hij zijn hoofdvestiging heeft, permanent een activiteit als zelfstandige uitoefent. Deze richtlijn is beperkt tot verplaatsingen met het oog op een dienstverrichting in een andere lidstaat waarbij twaalf maanden niet worden overschreden, en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.

(16) De lidstaten dienen voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties vast te stellen.

(17) De Commissie dient uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving wordt omgezet, de toepassing van deze richtlijn te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 7.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De lidstaten zien erop toe dat in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land, binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen, het vrij verrichten van diensten genieten overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.

2. Deze richtlijn heeft geen betrekking op onderdanen van een derde land voor wie grensoverschrijdende diensten worden verricht en op dienstverrichtingen in de vervoerssector.

3. Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt onder „dienstverrichter” verstaan iedere natuurlijke persoon, die onderdaan is van een derde land en die in de lidstaat van vestiging:

a) volgens de voorschriften zijn hoofdvestiging heeft opgericht, vanwaar hij minstens twaalf maanden daadwerkelijk en permanent als zelfstandige een band met de economie van die staat onderhoudt;

c) niet tevens activiteiten in loondienst verricht.

Artikel 2

1. Wanneer de dienstverrichter voornemens is zich in het kader van zijn normale activiteiten als dienstverrichter naar of andere lidstaten te begeven en daar te verblijven, is de lidstaat waar hij is gevestigd, ertoe gehouden hem een EG-dienstverrichtingskaart af te geven.

Voor de doeleinden van de eerste alinea,

Moet worden vastgesteld dat de dienstverrichter voor de risico's van ziekte en arbeidsongeval bij het socialezekerheidsstelsel van de bevoegde lidstaat is aangesloten, of dat hij, zo dat niet het geval is, in geval van ziekte en arbeidsongeval gedurende zijn verplaatsingen in een of meer andere lidstaten door een verzekering wordt gedekt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

a) volgens de voorschriften zijn hoofdvestiging heeft opgericht, vanwaar hij daadwerkelijk en permanent als zelfstandige een band met de economie van die staat onderhoudt;

Een band wordt geacht daadwerkelijk en permanent te zijn wanneer er sinds minstens twaalf maanden diensten zijn verricht waarvoor is betaald door minstens twee afnemers van die diensten die in die staat actief zijn;

b) rechtmatig verblijft voor de duur van twaalf maanden of meer, overeenkomstig de nationale wetgeving, met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid, in afwachting van hun verwijdering, wordt gedoogd;

Ongewijzigd

1. Wanneer de dienstverrichter voornemens is zich in het kader van zijn normale activiteiten als dienstverrichter naar een, meer of alle andere lidstaten te begeven en daar te verblijven, is de lidstaat waar hij is gevestigd, ertoe gehouden hem een EG-dienstverrichtingskaart af te geven.

1 bis. De kaart kan alleen worden afgegeven indien de dienstverrichter aantoonst:

a) dat hij aan de in artikel 1, lid 3 gestelde voorwaarden voldoet;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven zonder verplicht te zijn het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten, twaalf maanden.

Zij is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de afgiftevoorwaarden voor de beoogde duur wordt voldaan.

3. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is bevat de volgende gegevens:

a) de gegevens over de dienstverrichter;

b) de geldigheidsduur;

c) de autoriteit die de kaart heeft afgegeven en de lidstaat van afgifte;

De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 bij uitvoeringsverordening vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

b) dat hij gedurende zijn verplaatsingen voor het verrichten van diensten in de betreffende andere lidstaat of lidstaten tegen de risico's van ziekte en arbeidsongevallen is verzekerd bij de socialezekerheidsinstelling van de lidstaat waar hij is gevestigd of bij een particuliere verzekering.

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven voor een periode waarin genoemde dienstverrichter zijn verblijf in de staat van vestiging voortzet, zonder verplicht te zijn het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten, met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid in afwachting van hun verwijdering wordt gedoogd, en hij diensten blijft verrichten waarvoor hij door de afnemers van de diensten in die staat wordt betaald. De geldigheidsduur mag in geen geval meer dan twaalf maanden bedragen.

2 bis. De EG-dienstverrichtingskaart is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de in de leden 1, 1bis en 2 gestelde afgiftevoorwaarden wordt voldaan.

2 ter. De EG-dienstverrichtingskaart verliest haar geldigheid zodra niet meer aan een van de in de leden 1, 1bis en 2 gestelde voorwaarden wordt voldaan als gevolg van gebeurtenissen na de afgifte van de kaart.

3. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is. De lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, verplicht hem de kaart onmiddellijk bij de bevoegde autoriteiten in te leveren zodra deze niet meer geldig is. De kaart bevat de volgende gegevens:

a) de gegevens over de dienstverrichter, met inbegrip van de aard van zijn activiteiten in de lidstaat waar hij is gevestigd;

Ongewijzigd

d) de lidstaat of lidstaten waarvoor de kaart geldig is.

De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 5 bis, lid 2, vastgesteld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Het is de lidstaat die de EG-dienstverrichtingskaart afgeeft, niet toegestaan de verplaatsing met het oog op een dienstverrichting als onderbreking van het verblijf of van de zelfstandige activiteit van de dienstverrichter op zijn grondgebied te beschouwen.

De lidstaat van afgifte mag de wedertoelating van de dienstverrichter op zijn grondgebied niet met een beroep op zijn nationale wetgeving weigeren, ongeacht de redenen hiervoor.

Artikel 3

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf van de zelfstandige toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart en van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort.

2. Een lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, mag van een dienstverrichter niet verlangen:

- a) een visum voor binnenkomst of voor vertrek,
- b) een verblijfstitel of -vergunning, behalve die welke in, lid 3 is bedoeld,
- c) een vergunning voor het verrichten van diensten, zoals een werkvergunning, een identiteitskaart als buitenlands handelaar of een beroepskaart,
- d) enige andere voorwaarde die gelijkwaardig is aan die bedoeld in de punten a), b) en c).

3. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, kan de dienstverrichter ertoe verplichten zijn aanwezigheid, de voorziene duur van zijn verblijf en de dienstverrichting(en) waarvoor hij zich verplaatst, voorafgaand aan zijn binnenkomst op het grondgebied te melden. Indien de totale duur van de dienstverrichting(en) in de loop van een periode van twaalf maanden meer dan zes maanden bedraagt, geeft de lidstaat na de binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel af om de toelating tot verblijf vast te stellen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf van de zelfstandige toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart, van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort en van een verklaring van de afnemer van de diensten dat deze hem met het verrichten van een bepaalde dienst belast, onder vermelding van de verwachte verblijfsduur.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Om de uitvoering van een dienstverrichting te vergemakkelijken waarborgt iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, gelijke behandeling van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter op het stuk van de erkenning van diploma's, getuigschriften en andere titels die de betrokkene in de Gemeenschap heeft verworven om de betrokken activiteit uit te oefenen, en die door een bevoegde autoriteit van een lidstaat zijn afgegeven.

Artikel 4

1. De lidstaten geven buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling dan degenen genieten die in de Gemeenschap zijn gevestigd.

2. De lidstaten mogen van deze richtlijn slechts afwijken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid; in dat geval is Richtlijn 64/221/EEG van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De lidstaten stellen vast welke autoriteiten voor de afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart, voor de afgifte van de tijdelijke verblijfstitel, alsmede voor de ontvangst van de in artikel 3, lid 3, bedoelde informatie bevoegd zijn en delen deze gegevens mee aan de Commissie en aan de andere lidstaten. Zij nemen de nodige maatregelen voor een zo sterk mogelijke vereenvoudiging van de formaliteiten, termijnen en procedures voor de afgifte van de genoemde titels die gratis worden afgegeven, dan wel tegen betaling van een bedrag dat de rechten en heffingen die voor de afgifte van identiteitskaarten aan eigen onderdanen worden verlangd, niet te boven gaat.

2. De lidstaten zorgen voor samenwerking tussen de overheidsinstanties die volgens de nationale wetgeving bevoegd zijn voor aangelegenheden die op de uitvoering van deze richtlijn betrekking hebben.

De samenwerking bestaat met name in de beantwoording van ieder met redenen omkleed verzoek om informatie. Zij wordt gratis en zo spoedig mogelijk geboden.

Artikel 5 bis

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 opgerichte comité.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

De lidstaten stellen de sancties vast die van toepassing zijn bij schending van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen de nodige maatregelen voor de uitvoering ervan. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 8 genoemde datum van die bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

Artikel 7

Uiterlijk vier jaar na de in artikel 8 genoemde datum legt de Commissie aan het Europees Parlement en aan de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten voor, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen voor de nodige wijzigingen.

Artikel 8

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen worden uiterlijk op 30 juni 2002 door de lidstaten vastgesteld en bekendgemaakt. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG genoemde regelgevingsprocedure van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, lid 3, van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

Ongewijzigd

**Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge
aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen**

(2000/C 311 E/13)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 222 def. — 2000/0080(COD)

(Door de Commissie ingediend op 10 mei 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Steeds meer producten met geconcentreerde bronnen van nutriënten, die worden aangeboden als aanvulling op de opname van deze nutriënten uit de normale voeding, worden in de Gemeenschap als voedingsmiddel op de markt gebracht.
- (2) Voor de regulering van deze producten gelden er in de lidstaten uiteenlopende nationale voorschriften die het vrije verkeer kunnen belemmeren, ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen creëren en derhalve directe gevolgen kunnen hebben voor het functioneren van de interne markt. Dit betekent dat er voor deze als voedingsmiddel op de markt gebrachte producten, communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld.
- (3) Een adequate en gevarieerde voeding kan onder normale omstandigheden van alle nutriënten die voor een normale ontwikkeling en een gezond leven nodig zijn, de hoeveelheden leveren die op grond van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld en worden aanbevolen. Uit onderzoek is echter gebleken dat deze ideale situatie niet voor alle nutriënten en voor alle bevolkingsgroepen in de hele Gemeenschap wordt gehaald.
- (4) Consumenten kunnen vanwege hun levensstijl of om andere redenen ervoor kiezen hun opname van bepaalde nutriënten met voedingssupplementen aan te vullen.
- (5) Om een hoog beschermingsniveau voor de consumenten te waarborgen en hun keuze te vergemakkelijken dienen de op de markt gebrachte producten veilig te zijn en afdoende en juist te zijn geëtiketteerd.
- (6) Voedingssupplementen kunnen een breed scala van nutriënten en andere ingrediënten bevatten, zoals onder andere vitamines, mineralen, aminozuren, essentiële vetzuren, vezels en allerlei planten- en kruidenextracten. Deze richtlijn dient echter in eerste instantie alleen te gelden voor voedingssupplementen die vitamines en mineralen bevatten.

(7) Alleen vitamines en mineralen die normaal in de voeding voorkomen, als onderdeel daarvan worden geconsumeerd en als essentiële nutriënten worden beschouwd, dienen als ingrediënt van voedingssupplementen te worden toegestaan, al betekent dit niet dat hun aanwezigheid daarin nodig is. Mogelijk kunnen zouden er controverses ontstaan over de vraag welke nutriënten essentieel zijn, en deze dienen te worden voorkomen. Daarom dient er een positieve lijst van deze vitamines en mineralen te worden vastgesteld.

(8) De chemische stoffen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen als bron van vitamines en mineralen worden gebruikt, dienen veilig te zijn en tevens beschikbaar zijn om door het lichaam te worden gebruikt. Daarom dient er ook een positieve lijst van deze stoffen te worden vastgesteld. Dergelijke stoffen die door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding op grond van bovengenoemde criteria zijn goedgekeurd om te worden gebruikt bij de vervaardiging van voedingsmiddelen voor zuigelingen en peuters en andere levensmiddelen voor bijzondere voeding, mogen ook bij de vervaardiging van voedingssupplementen worden gebruikt.

(9) Om de ontwikkeling van wetenschap en techniek bij te houden dienen bovengenoemde lijsten zo nodig onverwijld te worden herzien. Deze herzieningen zijn uitvoeringsmaatregelen van technische aard en om de procedure te vereenvoudigen en te versnellen dient de vaststelling daarvan aan de Commissie te worden overgelaten.

(10) Overmatige consumptie van vitamines en mineralen kan schadelijke gevolgen hebben en dit betekent dat waar nodig maximumgehalten voor een veilig gebruik in voedingssupplementen dienen te worden vastgesteld. Deze moeten ervoor zorgen dat de producten bij normaal gebruik volgens de gebruiksaanwijzing van de fabrikant veilig voor de consument zijn.

(11) Dit betekent dat bij de vaststelling van deze veilige maximumgehalten rekening dient te worden gehouden met de veilige maximumgehalten aan deze vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risico-beoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld, met de consumptie van deze nutriënten via de normale voeding en met het feit dat voor sommige nutriënten de veilige maximumgehalten dicht bij het aanbevolen consumptieniveau liggen. Deze laatste overweging is met name van belang wanneer uit algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens blijkt dat een overmatige consumptie van deze vitamines en mineralen schadelijke gevolgen heeft.

- (12) Voedingssupplementen worden door de consument als aanvulling op de voeding gekocht. Om ervoor te zorgen dat deze aan het doel beantwoorden, dienen vitamines en mineralen, als zij op het etiket van voedingssupplementen worden vermeld, in een significante hoeveelheid in het product aanwezig te zijn.
- (13) De vaststelling van de specifieke waarden voor het minimum- en maximumgehalte van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen op basis van de in deze richtlijn gespecificeerde criteria en relevante wetenschappelijke gegevens is een uitvoeringsmaatregel die aan de Commissie dient te worden overgelaten.
- (14) Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, bevat algemene voorschriften en definities inzake etikettering die niet behoeven te worden herhaald. De onderhavige richtlijn kan derhalve tot de nodige aanvullende bepalingen beperkt blijven.
- (15) Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen ⁽³⁾ is niet van toepassing op voedingssupplementen. Informatie over het gehalte van voedingssupplementen aan nutriënten is van essentieel belang om de consument die deze producten koopt, in staat te stellen met kennis van zaken te kiezen en deze producten goed en veilig te gebruiken. Gelet op de aard van deze producten dient deze informatie tot de feitelijk aanwezige nutriënten beperkt te blijven en verplicht te zijn.
- (16) Gelet op de specifieke aard van voedingssupplementen dienen de controle-organen naast de gebruikelijke middelen over aanvullende middelen te beschikken om een efficiënte controle van deze producten te vergemakkelijken.
- (17) Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾, moeten zij worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op voedingssupplementen die in voorverpakte vorm als voedingsmiddel op de markt worden gebracht en als zodanig worden aangeboden.

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 276 van 6.10.1990, blz. 40.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen die onder Richtlijn 89/398/EEG van de Raad ⁽⁵⁾ vallen;
- b) geneesmiddelen die onder Richtlijn 65/65/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ vallen.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „voedingssupplementen”: voedingsmiddelen die een geconcentreerde bron van de in punt b) omschreven nutriënten vormen, alleen of in combinatie, als dosis op de markt worden gebracht en als aanvulling op de toevoer van deze nutriënten in de normale voeding bedoeld zijn;
- b) „nutriënten”: de volgende stoffen:

i) de onder punt 1 van bijlage I opgesomde vitamines en

ii) de onder punt 2 van bijlage I opgesomde mineralen;

- c) „dosis”: bijvoorbeeld capsules, tabletten, pillen, of andere gelijkaardige vormen, sachets met poeder, ampullen met vloeistof of druppelflacons.

Artikel 3

De lidstaten zorgen ervoor dat de voedingssupplementen die de in artikel 2, punt b), opgesomde nutriënten bevatten, binnen de Gemeenschap slechts op de markt mogen worden gebracht indien zij aan de in deze richtlijn vervatte voorschriften voldoen.

Artikel 4

1. Voor de vervaardiging van voedingssupplementen mogen uitsluitend de in bijlage I opgesomde vitamines en mineralen en de in bijlage II opgesomde vitamine-formuleringen en toegelaten mineralen worden gebruikt.

2. De zuiverheidscriteria voor de in lid 1 bedoelde stoffen worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

3. Wijzigingen in de in lid 1 bedoelde lijsten worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

⁽⁵⁾ PB L 186 van 30.6.1989, blz. 27.

⁽⁶⁾ PB 22 van 9.2.1965, blz. 369/65.

Artikel 5

1. Maximumgehalten van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen per dagelijkse portie voor consumptie, zoals aanbevolen door de fabrikant, worden vastgesteld met inachtneming van het volgende aspect:

- a) veilige maximumgehalten aan vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risicobeoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld;
- b) de referentie-toevoer van vitamines en mineralen door de bevolking wanneer deze dicht bij het veilige maximumgehalte ligt;
- c) de toevoer van vitamines en mineralen uit andere voedingsbronnen.

2. Om ervoor te zorgen dat in voedingssupplementen significante hoeveelheden vitamines en mineralen aanwezig zijn, wordt, in voorkomend geval, een minimumgehalte per dagelijkse portie voor consumptie, zoals aanbevolen door de fabrikant, vastgesteld.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde maximum- en minimumgehalten aan vitamines en mineralen worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 6

1. In de naam waaronder de onder deze richtlijn vallende producten worden verkocht, wordt het woord „supplement” opgenomen en de naam van de categorie van het (de) voor het product kenmerkende nutriënt(en). De naam van de categorie van het (de) nutriënt(en) mag worden aangevuld met of mag worden vervangen door de specifieke naam van het (de) voor het product kenmerkende nutriënt(en).

2. In de etikettering, presentatie en reclame mag aan voedingssupplementen niet de eigenschap worden toegeschreven dat zij ziekten bij de mens voorkomen, behandelen of genezen, noch mag daarin naar dergelijke eigenschappen worden verwezen.

3. Onverminderd de voorschriften van Richtlijn 79/112/EEG worden in de etikettering de volgende verplichte vermeldingen opgenomen:

- a) de portie van het product die voor dagelijkse consumptie wordt aanbevolen;
- b) een waarschuwing voor de bij overschrijding van de voor dagelijkse consumptie aanbevolen portie mogelijke risico's voor de gezondheid, indien van toepassing;
- c) een vermelding die inhoudt dat voedingssupplementen niet als substituuat voor een gevarieerde voeding behoren te worden gebruikt.

4. Wanneer het product wordt aangeboden in een vorm die gelijkaardig is aan op die van geneesmiddel zoals omschreven in de farmacopeeën, wordt op het etiket de vermelding aangebracht: „Dit is geen geneesmiddel”.

Artikel 7

In de etikettering van voedingssupplementen mag geen vermelding worden opgenomen waarin wordt gesteld of wordt gesuggereerd dat een adequate en gevarieerde voeding geen passende hoeveelheden aan nutriënten kan bieden.

Artikel 8

1. De hoeveelheid in artikel 2, punt b), opgesomde nutriënt(en) in het product wordt in de etikettering in de vorm van een getal vermeld. De te gebruiken eenheden worden gespecificeerd in bijlage I.

2. De hoeveelheid nutriënt(en) in het product wordt vermeld per in de etikettering voor dagelijkse consumptie aanbevolen portie van het product en, in voorkomend geval, per dosis. De vermelde hoeveelheden gelden voor het product zoals het wordt verkocht.

3. De informatie over vitamines en mineralen wordt eventueel ook uitgedrukt als percentage van de in de bijlage van Richtlijn 90/496/EEG vermelde referentiewaarden.

Artikel 9

1. De in artikel 8, leden 1 en 2, bedoelde vermeldingen zijn gemiddelden op basis van de analyse van het product door de fabrikant.

Over de voorschriften voor de tenuitvoerlegging van dit lid ten aanzien van met name de verschillen tussen de vermelde waarden en de bij officiële controles vastgestelde waarden wordt volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure besloten.

2. Het in artikel 8, lid 3, bedoelde percentage van de referentiewaarden voor vitamines en mineralen mag ook grafisch worden weergegeven.

Voorschriften voor de tenuitvoerlegging van dit lid kunnen volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 10

Teneinde een efficiënt toezicht op voedingssupplementen te vergemakkelijken brengt de fabrikant of, wanneer het product in een derde land is vervaardigd, de importeur bij het op de markt brengen van een product de bevoegde instantie van elk land waar het product op de markt wordt gebracht, op de hoogte door deze een model van het voor het product gebruikte etiket te verstrekken.

De lidstaten behoeven deze verplichting niet op te leggen als zij de Commissie kunnen aantonen dat deze kennisgeving niet noodzakelijk is om op hun grondgebied op deze producten efficiënt toezicht te houden.

Artikel 11

1. De lidstaten mogen de handel in de in artikel 1 bedoelde producten die aan deze richtlijn of, in voorkomend geval, aan Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn voldoen, niet verbieden of beperken om redenen die verband houden met de samenstelling, de bereidingswijze, de presentatie of de etikettering.

2. Onverminderd de relevante bepalingen van het Verdrag, met name de artikelen 28 en 30, laat lid 1 nationale bepalingen die bij het ontbreken van Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn van toepassing zijn, onverlet.

Artikel 12

1. Indien een lidstaat aan de hand van een uitvoerige motivering op grond van nieuwe informatie of een nieuwe beoordeling van bestaande informatie die na de vaststelling van deze richtlijn of een van de Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn ter beschikking is gekomen, vaststelt dat een in artikel 1 bedoeld product de gezondheid van de mens in gevaar brengt hoewel het aan die bepalingen voldoet, kan die lidstaat de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied tijdelijk opschorten of beperken. Hij stelt de andere lidstaten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis met vermelding van de redenen voor zijn besluit.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de door deze lidstaat aangevoerde gronden en raadpleegt de lidstaten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen, brengt vervolgens onverwijld advies uit en neemt passende maatregelen.

3. Indien de Commissie het nodig acht wijzigingen in deze richtlijn of in de Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn aan te brengen om aan de in lid 1 genoemde problemen het hoofd te bieden en de bescherming van de gezondheid van de mens te waarborgen, leidt zij met het oog op de vaststelling van die wijzigingen de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure in. De lidstaat die vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, kan deze in dat geval handhaven totdat de wijzigingen zijn vastgesteld.

Artikel 13

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 69/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen.

2. Bij verwijzing naar dit lid is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG vastgestelde regelgevingsprocedure van toepassing overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Artikel 14

Bepalingen die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid, worden na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding vastgesteld.

Artikel 15

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 mei 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Deze wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen worden zodanig toegepast dat:

- a) de handel in producten die aan deze richtlijn voldoen, met ingang van 1 juni 2002 wordt toegelaten;
- b) de handel in producten die niet aan deze richtlijn voldoen, met ingang van 1 juni 2004 wordt verboden.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 16

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 291 van 19.11.1969, blz. 9.

BIJLAGE I

Vitamines en mineralen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt1. *Vitamines*

Vitamine A (µg RE)
 Vitamine D (µg)
 Vitamine E (mg α-TE)
 Vitamine K (µg)
 Vitamine B1 (mg)
 Vitamine B2 (mg)
 Niacine (mg NE)
 Pantotheenzuur (mg)
 Vitamine B6 (µg)
 Foliumzuur (µg)
 Vitamine B12 (µg)
 Biotine (µg)
 Vitamine C (mg)

2. *Mineralen*

Calcium (mg)
 Magnesium (mg)
 IJzer (mg)
 Koper (µg)
 Jood (µg)
 Zink (mg)
 Mangaan (mg)
 Natrium (mg)
 Kalium (mg)
 Seleen (µg)
 Chroom (µg)
 Molybdeen (µg)
 Fluoride (mg)
 Chloride (mg)
 Fosfor (mg)

BIJLAGE II

Verbindingen van vitamines en mineralen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt1. *Vitamines*

VITAMINE A
 — retinol
 — retinylacetaat
 — retinylpalmitaat
 — beta-caroteen
 VITAMINE D
 — cholecalciferol
 — ergocalciferol
 VITAMINE E
 — D-alfa-tocoferol
 — DL-alfa-tocoferol
 — D-alfa-tocoferylacetaat
 — DL-alfa-tocoferylacetaat
 — D-alfa-tocoferylwaterstofsuccinaat
 VITAMINE K
 — fylochinon (fytomenadion)
 VITAMINE B1
 — thiaminehydrochloride
 — thiaminemononitraat
 VITAMINE B2
 — riboflavine
 — natriumriboflavine-5'-fosfaat
 NIACINE
 — nicotinezuur
 — nicotinamide

PANTOTHEENZUUR
 — calcium-D-pantothenaat
 — natrium-D-pantothenaat
 — dexpanthenol
 VITAMINE B6
 — pyridoxinehydrochloride
 — pyridoxine-5'-fosfaat
 FOLIUMZUUR
 — pteroylmonoglutaminezuur
 VITAMINE B12
 — cyanocobalamine
 — hydroxocobalamine
 BIOTINE
 — D-biotine
 VITAMINE C
 — L-ascorbinezuur
 — natrium-L-ascorbaat
 — calcium-L-ascorbaat
 — kalium-L-ascorbaat
 — 6-palmityl-L-ascorbinezuur

2. *Mineralen*

calciumcarbonaat
 calciumchloride
 calciumzouten van citroenzuur
 calciumgluconaat
 calciumglycerofosfaat
 calciumlactaat

calciumzouten van orthofosforzuur	zinklactaat
calciumhydroxide	zinkoxide
calciumoxide	zinkcarbonaat
magnesiumacetaat	zinksulfaat
magnesiumcarbonaat	mangaancarbonaat
magnesiumchloride	mangaanchloride
magnesiumzouten van citroenzuur	mangaancitraat
magnesiumgluconaat	mangaangluconaat
magnesiumglycerofosfaat	mangaanglycerofosfaat
magnesiumzouten van orthofosforzuur	mangaansulfaat
magnesiumlactaat	natriumbicarbonaat
magnesiumhydroxide	natriumcarbonaat
magnesiumoxide	natriumchloride
magnesiumsulfaat	natriumcitraat
ijzer(II)carbonaat	natriumgluconaat
ijzer(II)citraat	natriumlactaat
ijzer(III)ammoniumcitraat	natriumhydroxide
ijzer(II)gluconaat	natriumzouten van orthofosforzuur
ijzer(II)fumaraat	
natriumijzer(III)difosfaat	kaliumbicarbonaat
ijzer(II)lactaat	kaliumcarbonaat
ijzer(II)sulfaat	kaliumchloride
ijzer(III)difosfaat (ijzer(III)pyrofosfaat)	kaliumcitraat
ijzer(III)saccharaat	kaliumgluconaat
elementair ijzer (carbonyl + elektrolytisch + waterstof gereduceerd)	kaliumglycerofosfaat
koper(II)carbonaat	kaliumlactaat
koper(II)citraat	kaliumhydroxide
koper(II)gluconaat	kaliumzouten van orthofosforzuur
koper(II)sulfaat	
koper-lysine-complex	natriumselenaat
natriumjodide	natriumwaterstofseleniet
natriumjodaat	natriumseleniet
kaliumjodide	chroom(III)chloride
kaliumjodaat	chroom(III)sulfaat
zinkacetaat	ammoniummolybdaat (molybdeen(VI))
zinkchloride	kaliummolybdaat (molybdeen(VI))
zinkcitraat	
zinkgluconaat	kaliumfluoride
	natriumfluoride

Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van de Snellereactiefaciliteit

(2000/C 311 E/14)

COM(2000) 119 def. — 2000/0081(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 18 mei 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De vrede en de vrijheid moeten bewaard blijven, als uitdrukkelijke doelstelling van de preambule bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.
- (2) De Gemeenschap is er bezorgd over dat de verbreiding van crisissituaties die de politieke en sociale stabiliteit en de veiligheid aantasten, niet alleen de internationale vrede en veiligheid in gevaar brengen, maar ook beginselen als vrijheid, democratie, eerbiediging van mensenrechten en fundamentele vrijheden en de rechtsstaat.
- (3) Teneinde duurzame economische en sociale ontwikkeling te bevorderen, moet worden voorkomen dat crisissituaties zich verbreiden of tot gewapende conflicten escaleren.
- (4) De Europese Raad van Helsinki op 10 en 11 december 1999 is onder meer tot de volgende conclusie gekomen: „er zullen niet-militaire crisisbeheersingsmechanismen worden ingesteld met het oog op het coördineren en effectiever maken van de verschillende civiele middelen en instrumenten die de Unie en de lidstaten ter beschikking staan, zulks parallel aan de militaire middelen en instrumenten.”
- (5) Het voorzitterschap zet in zijn aan de bovenvermelde conclusies gehechte verslag over niet-militaire crisisbeheersing verder uiteen dat er „snelle financieringsmechanismen, zoals de oprichting van een Fonds voor snelle reactie door de Commissie, moeten worden gecreëerd teneinde sneller geld ter beschikking te kunnen stellen om EU-activiteiten te steunen, om bij te dragen aan operaties die door andere internationale organisaties worden geleid en om, waar nodig, NGO-activiteiten te financieren.”
- (6) Ter ondersteuning van de bestaande communautaire programma's voor samenwerking met derde landen moet er snel en efficiënt worden gehandeld om te bewerkstelligen dat veiligheid en stabiliteit verder reiken dan de grenzen van de Europese Unie, overal waar het leven en de fysieke integriteit van vrouwen en mannen en het respect voor menselijke solidariteit van haar optreden afhangen.
- (7) De vroegtijdige crisialertheid en het snelle reactievermogen van de Gemeenschap moeten verder worden ontwikkeld om een snelle ontplooiing van financiële en andere middelen mogelijk te maken, teneinde te voorkomen dat crisissituaties zich verbreiden of tot gewapende conflicten escaleren.
- (8) In met onveiligheid verband houdende crisissituaties moeten op korte termijn versnelde besluitvormingsmechanismen beschikbaar worden gesteld, om zonodig in tijd beperkte, specifieke, onmiddellijke steunmaatregelen te kunnen treffen, die zonodig als voorlopers op gewone communautaire instrumenten waarnaar de betrokken actie daarna kan worden overgeheveld.
- (9) De ingrepen van de Gemeenschap moeten logisch verband houden met de externe activiteiten van de Europese Unie over het geheel genomen, tegen de achtergrond van haar buitenlandse betrekkingen, de veiligheid en haar economische, sociale en ontwikkelingsbeleidsmaatregelen.
- (10) De activiteiten die onder de ECHO-verordening ⁽¹⁾, Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad, vallen, dienen niet krachtens deze verordening te worden gefinancierd.
- (11) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringbevoegdheden ⁽²⁾, dienen de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze verordening te worden goedgekeurd via de raadplegingsprocedure, zoals voorgeschreven in artikel 3 van dat besluit.
- (12) Er is behoefte aan zoveel mogelijk transparantie, zowel bij de tenuitvoerlegging van de financiële hulp van de Gemeenschap, als voor het naar behoren controleren van het gebruik dat er van de kredieten wordt gemaakt.
- (13) De behartiging van de financiële belangen van de Gemeenschap en de bestrijding van fraude en onregelmatigheden dienen een wezenlijk onderdeel van deze verordening uit te maken.
- (14) Het Verdrag voorziet, voor de goedkeuring van deze verordening, niet in andere bevoegdheden dan die krachtens artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Met deze verordening wordt beoogd om, ter ondersteuning van de bestaande communautaire programma's voor samenwerking met derde landen, procedures vast te stellen om een snel, efficiënt en soepel mechanisme op te zetten (hierna „de snellereactiefaciliteit” genoemd), om op crisissituaties of het ontstaan van crisissituaties te reageren en om onmiddellijk financieringsmiddelen te verschaffen voor niet met gevechten samenhangende activiteiten, die verband houden met dringende crisisbeheersings- en conflictpreventiemaatregelen. Dit is bedoeld ter bevordering van internationale vrede en veiligheid, de beginselen van vrijheid en democratie, de eerbiediging van mensenrechten, fundamentele vrijheden en de rechtstaat, als basis voor economische en sociale ontwikkeling in die derde landen.

⁽¹⁾ PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. De Snellereactiefaciliteit wordt automatisch op gang gebracht in reeds bestaande of opkomende crisissituaties, zoals steeds gewelddadiger omstandigheden waarbij recht en wet op losse schroeven worden gezet, vredeverstoringen, het uitbreken van gevechten, gewapende conflicten, grootscheepse bevolkingsverplaatsingen, of in uitzonderlijke omstandigheden met gevolgen voor en redenen tot bezorgdheid over de veiligheid, of bij grote milieurampen die bedreigend zijn voor de persoonlijke veiligheid, de stabiliteit en de algemene veiligheid.

3. Met de Snellereactiefaciliteit wordt de actieradius van de bestaande communautaire verordeningen uitgebreid, behalve wat de ECHO-Verordening (Verordening (EG) nr. 1257/96) betreft. De specifiek toegevoegde waarde van deze verordening is dat er snel kan worden ingegrepen in zeer gespannen situaties en dat daarbij een combinatie van verschillende steunverleningsinstrumenten kan worden gehanteerd om tot een allesomvattende, logisch samenhangende actie komen in met veiligheid verband houdende noodsituaties. Wanneer de in deze verordening bepaalde acties onder het toepassingsgebied van andere verordeningen vallen, is deze verordening alleen van toepassing indien:

- a) de actie bedoeld is om onmiddellijk en ad hoc te worden gevoerd, teneinde aan de meest dringende, met persoonlijke en algemene veiligheid verbandhoudende behoeften van de samenlevingen en volkeren in derde landen te voldoen; en
- b) indien de actie beperkt is in de tijd, zoals nader aangegeven wordt in artikel 7.

Artikel 2

1. De belangrijkste doelstellingen van de met de Snellereactiefaciliteit te financieren steunmaatregelen zijn om, wanneer er crisissituaties heersen of aan het ontstaan zijn, de openbare orde en de persoonlijke en algemene veiligheid te vrijwaren of herstellen, dialoog, verzoening en bemiddeling tussen verschillende bevolkingsgroepen binnen een samenleving die zich in een crisissituatie bevindt te vergemakkelijken, en schendingen van mensenrechten, etnische, religieuze en gender-discriminatie.

2. De krachtens deze verordening gefinancierde steunmaatregelen kunnen alle niet met gevechten verbandhoudende activiteiten omvatten, ter bestrijding of oplossing van opkomende crises en van ernstige conflict risico's of het uitbreken van conflicten, en alle organisatorische maatregelen voor de planning, tenuitvoerlegging en controle en het financiële onderzoek van dergelijke steunmaatregelen, waaronder informatie- en communicatiebeheer, technische bijstand en opleiding, de aankoop en/of levering van essentiële producten en outillage, veilig vervoer en alle huishoudelijke uitgaven i.v.m. dergelijke maatregelen, evenals de maatregelen die nodig zijn om de coördinatie van de Gemeenschap met de lidstaten en andere donorlanden, internationale organisaties, niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en hun vertegenwoordigers te verbeteren.

3. Indien de maatregelen voor financiering via ECHO in aanmerking komen, worden zij gefinancierd krachtens Verordening (EG) nr. 1257/96. In bijzondere veiligheids- of crisisbeheersituaties kan de Commissie besluiten dat een SRF-interventie doeltreffender is wanneer deze gecombineerd wordt met een maatregel van ECHO. In deze gevallen wordt zowel op de

hoofdzetel als in het veld een strikte taakverdeling tussen ECHO en de Snellereactiefaciliteit aangehouden; met het oog op een zo groot mogelijke algemene samenhang en de veiligheid van de humanitaire hulpverleners wordt echter voor nauwe coördinatie gezorgd.

Artikel 3

1. De communautaire financiering krachtens deze verordening neemt de vorm aan van subsidies.
2. De onder deze verordening vallende steunmaatregelen zijn vrijgesteld van belastingen, heffingen, rechten en douanerechten.

Artikel 4

1. Tot de voor steun krachtens deze verordening in aanmerking komende uitvoeringspartners behoren o.m. nationale regeringen en regeringsinstanties, regionale en internationale organisaties en hun instanties, NGO's en openbare of particuliere ondernemers met ter zake dienende, gespecialiseerde deskundigheid en ervaring.

2. De Commissie mag kaderovereenkomsten sluiten met ter zake bevoegde regeringsinstanties, internationale organisaties, niet-gouvernementele organisaties en particuliere of openbare ondernemers, op basis van hun vermogen om snel crisisbeheersmaatregelen uit te voeren. In situaties waarbij unieke persoonlijke deskundigheid vereist is of waarbij de geloofwaardigheid van de operatie en het vertrouwen van de betrokken partijen verband houden met een specifieke persoon — zoals het geval kan zijn bij bemiddelings-, arbitrage- of adviseringsactiviteiten — mag de Commissie contracten met afzonderlijke organisaties of/ondernemers tekenen, ook al is er van te voren geen kaderovereenkomst gesloten.

3. Nadat de Commissie een financieringsbesluit heeft genomen overeenkomstig artikel 5 en zodra zulks praktisch mogelijk is, zal er een financieringsovereenkomst worden gesloten met NGO's, particuliere of openbare ondernemers, die zijn gekozen om de uitvoering van de steunmaatregel te leiden, aan de hand van de bepalingen van de respectieve kaderovereenkomsten.

4. Niet-gouvernementele organisaties die voor financieringsovereenkomsten voor de uitvoering van de steunmaatregelen krachtens deze verordening in aanmerking komen, dienen aan de volgende criteria te voldoen:

- a) zij moeten zelfstandige organisaties zonder winstoogmerk zijn;
- b) zij moeten hun hoofdkantoor in een lidstaat van de Gemeenschap hebben, of in het derde land dat steun van de Gemeenschap krijgt.

Bij uitzondering mag hun hoofdkantoor in een ander derde land zijn gevestigd.

5. Bij de vaststelling of een particuliere ondernemer of een NGO voor communautaire financiering in aanmerking komt, wordt rekening gehouden met de volgende factoren:

- a) de administratieve en financiële beheerscapaciteit van deze organisatie;

- b) haar technische en organisatorische capaciteit om aan de urgentie van de geplande operaties te voldoen;
 - c) haar ervaring op het betrokken gebied;
 - d) haar bereidheid om, indien nodig, aan alle specifieke coördinatiesystemen deel te nemen, die voor de leiding van de betrokken steunmaatregel wordt opgezet;
 - e) haar reputatie en garantie van onpartijdigheid bij de uitvoering van de haar opgedragen taken.
6. De Commissie zal het bij artikel 8 ingestelde Comité in kennis stellen van de keuze van de uitvoerende instantie en van de redenen van die keuze.

Artikel 5

Tot de steunmaatregelen krachtens deze verordening wordt door de Commissie besloten overeenkomstig de in deze verordening neergelegde procedure.

Die maatregelen worden door de Commissie uitgevoerd overeenkomstig de geldende begrotings- en andere procedures, waaronder die welke zijn vastgelegd in de artikelen 116 en 118 van het Financieel reglement van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen.

Artikel 6

1. Alle krachtens deze verordening gesloten financieringsovereenkomsten of -contracten behelzen de bepaling dat de Commissie, het Fraudebestrijdingsbureau en de Rekenkamer controle ter plaatse mogen uitoefenen volgens de geldende voorschriften.
2. De Commissie mag verificatiecontrole en inspectie uitoefenen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2185/96 van de Raad ⁽¹⁾. De door de Commissie getroffen maatregelen dienen erin te voorzien dat de financiële belangen van de Gemeenschap naar behoren worden behartigd, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2988/95 van de Raad ⁽²⁾.

Artikel 7

1. Geen enkele krachtens deze verordening te financieren steunmaatregel mag communautaire bijdragen van meer dan 12 miljoen euro ontvangen.
2. De uitvoeringsperiode voor alle steunmaatregelen krachtens deze verordening mag niet langer duren dan een beperkte periode van hoogstens negen maanden.
3. Mocht de uitvoeringsperiode in uitzonderlijke gevallen ontoereikend blijken om de in artikel 1, lid 1, aangegeven doelstellingen te bereiken, wegens de specifieke aard of de intensiteit van de betrokken crisissituatie, dan brengt de Commissie uiterlijk één maand voor de afloop van de oorspronkelijke actie verslag uit aan het bij artikel 8 ingestelde Comité. Daarna mag de Commissie het Comité een ontwerp voorleggen voor een uitbreiding van de steunmaatregel en de daarmee verband houdende financiële vereisten voor dezelfde crisissituatie. Deze voortgezette steunmaatregel zal aan de vereisten van artikel 1 moeten voldoen.

⁽¹⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 312 van 9.3.1995, blz. 1.

4. Wanneer de bij deze verordening voorgeschreven steunmaatregelen een communautaire bijdrage van meer dan 5 miljoen euro vereisen of in een uitzonderingsgeval zoals bedoeld in lid 3, neemt de Commissie haar besluit na het bij artikel 8 ingestelde Comité te hebben geraadpleegd.

Artikel 8

1. De Commissie wordt in haar taak bijgestaan door een comité (hierna „het Crisiscomité” genoemd), dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Wanneer er naar dit lid wordt verwezen, is de raadplegingsprocedures zoals vastgesteld in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van dat besluit.

Artikel 9

1. Bij de goedkeuring van zijn reglement van orde overeenkomstig artikel 7, lid 1 van Besluit 1999/468/EG houdt het Crisiscomité rekening met de doelstellingen van de Snellereactiefaciliteit en in het bijzonder met:

- a) de noodzaak van snelle besluitvorming en tenuitvoerlegging, gezien de uitzonderlijke, dringende aard van de crisissituaties waardoor men ertoe overgaat van de Snellereactiefaciliteit gebruik te maken;
- b) de nodige flexibiliteit om de veranderingen in de aard van de crisis te kunnen volgen.

2. Het Crisiscomité mag ook alle andere vraagstukken in verband met de tenuitvoerlegging van deze verordening bespreken en in het bijzonder de regelingen voor de wijze waarop de actie wordt gevolgd en, zonodig, naar andere instrumenten wordt overgeheveld, wanneer de steunmaatregel krachtens deze verordening is afgelopen.

Artikel 10

1. De Commissie zal door middel van wederzijdse regelmatige uitwisseling van informatie, waaronder ook informatie-uitwisseling ter plaatse, ervoor zorg dragen dat haar crisisbeheersingsacties daadwerkelijk met die van de lidstaten worden gecoördineerd, teneinde tot een betere samenhang en complementariteit van alle steunmaatregelen te komen.

2. In het belang van de algemene samenhang van de communautaire strategie om snel te kunnen reageren op crisissituaties en zich daarbij van civiele instrumenten te bedienen, kan het Crisiscomité ook een forum zijn voor de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie.

3. De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met internationale en regionale organisaties.

4. Er zullen de nodige maatregelen worden getroffen om de bijdrage van de Gemeenschap zichtbaar te maken.

Artikel 11

1. De Commissie zal de crisisbeheersingsmaatregelen krachtens deze verordening regelmatig evalueren, om na te gaan of de doelstellingen van die maatregelen zijn bereikt en richtsnoeren aan te geven om toekomstige steunmaatregelen doeltreffender te maken.

2. De Commissie brengt tegen 30 april van elk jaar verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad, met een beknopt overzicht van de snellereactiematregelen van de Gemeenschap tijdens het voorgaande jaar, en evalueert bij de voltooiing van de krachtens deze verordening gesteunde interventiematregelen, hoe deze zijn uitgevoerd.

Artikel 12

Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een algehele evaluatie van de krachtens deze verordening door de Gemeenschap gefinancierde steunmaatregelen voor, samen met eventuele voorstellen tot wijziging daarvan.

Artikel 13

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/15)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 301 def. — 1999/0204(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-verdrag ingediend op 18 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 376 E van 28.12.1999, blz. 42.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 19 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾ moet een verplichte rundvleesetiketteringsregeling worden ingevoerd die vanaf 1 januari 2001 in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Op basis van een voorstel van de Commissie is in datzelfde artikel bepaald dat de algemene bepalingen betreffende die verplichte regeling vóór die datum zullen worden vastgesteld.

- (1) Op grond van artikel 19 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad van 21 april 1997 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾ moet een verplichte rundvleesetiketteringsregeling worden ingevoerd die vanaf 1 januari 2000 in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Op basis van een voorstel van de Commissie is in datzelfde artikel bepaald dat de algemene bepalingen betreffende die verplichte regeling vóór die datum zullen worden vastgesteld.

- (2) In Verordening (EG) nr. 2772/1999 van 21 december 1999 tot vaststelling van de algemene bepalingen voor een verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees ⁽²⁾ is gepreciseerd dat deze algemene bepalingen voorlopig slechts van toepassing zouden zijn voor een periode van ten hoogste 8 maanden, te weten van 1 januari tot en met 31 augustus 2000.

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997, blz. 1. Verordening als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. [...].

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 334 van 28.12.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (2) Deze algemene bepalingen dienen in Verordening (EG) nr. 820/97 te worden opgenomen. Duidelijkheidshalve dient die Verordening te worden ingetrokken en door een nieuwe verordening te worden vervangen.
- (3) Naar aanleiding van de instabiliteit van de markt voor rundvlees en rundvleesproducten die door de crisis in verband met bovine spongiforme encefalopathie is ontstaan, is de transparantie wat betreft de omstandigheden van de productie en de afzet van deze producten, met name ten aanzien van de traceerbaarheid, verbeterd, wat een positief effect heeft gehad op de rundvleesconsumptie. Om het vertrouwen van de consument in rundvlees te behouden en te doen toenemen, moet meer informatie ten behoeve van die consument op het etiket worden vermeld.
- (4) Te dien einde is het van wezenlijk belang te voorzien in een doeltreffende identificatie- en registratieregeling voor runderen in de productiefase, enerzijds, en in een op objectieve criteria gebaseerde specifieke communautaire etiketteringsregeling in de afzetfase, anderzijds.
- (5) Als gevolg van de geboden garanties voor een verbetering in dit opzicht, zal eveneens worden voldaan aan een aantal eisen van algemeen belang, zoals de bescherming van de volksgezondheid en van de gezondheid van dieren. Daarom is artikel 152 de passende rechtsgrond voor deze verordening.
- (6) Het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van rundvlees en vleesproducten zal bijgevolg worden gestimuleerd.
- (7) In artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾ is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten worden geïdentificeerd en geregistreerd, zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat deze identificatie- en registratieregelingen vóór 1 januari 1993 ook van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke lidstaat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Duidelijkheidshalve dient die Verordening (EG) nr. 820/97 te worden ingetrokken en door een nieuwe verordening te worden vervangen.
- (4) Naar aanleiding van de instabiliteit van de markt voor rundvlees en rundvleesproducten die door de crisis in verband met bovine spongiforme encefalopathie is ontstaan, is de transparantie wat betreft de omstandigheden van de productie en de afzet van deze producten, met name ten aanzien van de traceerbaarheid, verbeterd, wat een positief effect heeft gehad op de rundvleesconsumptie. Om het vertrouwen van de consument in rundvlees te behouden en te doen toenemen, en misleiding te voorkomen, moet meer informatie ten behoeve van die consument op het etiket worden vermeld.
- (5) Te dien einde is het van wezenlijk belang te voorzien in een doeltreffende identificatie- en registratieregeling voor runderen in de productiefase, enerzijds, en in een op objectieve criteria gebaseerde specifieke communautaire etiketteringsregeling in de afzetfase, anderzijds.
- (6) Als gevolg van de geboden garanties voor een verbetering in dit opzicht, zal eveneens worden voldaan aan een aantal eisen van algemeen belang, zoals de bescherming van de volksgezondheid en van de gezondheid van dieren. Daarom is artikel 152 de passende rechtsgrond voor deze verordening.
- (7) Het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van rundvlees en vleesproducten zal bijgevolg worden gestimuleerd.
- (8) In artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾ is bepaald dat voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften moeten worden geïdentificeerd en geregistreerd, zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf is terug te vinden, en dat deze identificatie- en registratieregelingen vóór 1 januari 1993 ook van toepassing moeten worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn als gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn als gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) In artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽¹⁾ is bepaald dat voor die dieren, met uitzondering van slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie moeten worden uitgevoerd nadat de controles zijn verricht.
- (9) Voor het beheer van bepaalde communautaire steunregelingen in de landbouwsector moeten bepaalde dieren in bepaalde gevallen individueel worden geïdentificeerd. De identificatie- en registratieregeling moet derhalve zijn afgestemd op de toepassing van die regelingen en de controle daarop.
- (10) Met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en efficiënte uitwisseling van informatie tussen de lidstaten. Er zijn communautaire voorschriften terzake vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften ⁽²⁾, en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving ⁽³⁾.
- (11) De momenteel geldende voorschriften betreffende de identificatie en de registratie van runderen zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ⁽⁴⁾ en bij Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad. Gebleken is dat de toepassing van de richtlijn voor runderen niet geheel voldoet en nog moet worden verbeterd. Bijgevolg moet voor runderen een specifieke verordening worden vastgesteld die de voorschriften van de huidige richtlijn stringenter maakt.
- (12) Om een verbeterd identificatiesysteem te doen aanvaarden mogen geen overdreven administratieve formaliteiten worden verlangd. Voor de tenuitvoerlegging moeten haalbare termijnen worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB 162 van 1.7.1996, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 144 van 2.6.1981, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 515/97 (PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, 5.12.1992.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (9) In artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽¹⁾ is bepaald dat voor die dieren, met uitzondering van slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie moeten worden uitgevoerd nadat de controles zijn verricht.
- (10) Voor het beheer van bepaalde communautaire steunregelingen in de landbouwsector moeten bepaalde dieren in bepaalde gevallen individueel worden geïdentificeerd. De identificatie- en registratieregeling moet derhalve zijn afgestemd op de toepassing van die regelingen en de controle daarop.
- (11) Met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en efficiënte uitwisseling van informatie tussen de lidstaten. Er zijn communautaire voorschriften terzake vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften ⁽²⁾, en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving ⁽³⁾.
- (12) De momenteel geldende voorschriften betreffende de identificatie en de registratie van runderen zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ⁽⁴⁾ en bij Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad. Gebleken is dat de toepassing van de richtlijn voor runderen niet geheel voldoet en nog moet worden verbeterd. Bijgevolg moet voor runderen een specifieke verordening worden vastgesteld die de voorschriften van de huidige richtlijn stringenter maakt.
- (13) Om een verbeterd identificatiesysteem te doen aanvaarden mogen geen overdreven administratieve formaliteiten worden verlangd. Voor de tenuitvoerlegging moeten haalbare termijnen worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB 162 van 1.7.1996, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 144 van 2.6.1981, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 515/97 (PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, 5.12.1992.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (13) Met het oog op snelle en accurate tracering van dieren voor de controles uit hoofde van de communautaire steunregelingen dient elke lidstaat een gecomputeriseerd gegevensbestand op te zetten waarin de identiteit van het dier, alle bedrijven op het grondgebied van de lidstaat en alle verplaatsingen van de dieren worden opgenomen, overeenkomstig Richtlijn 97/12/EG van de Raad van 17 maart 1997 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁽¹⁾, waarin de sanitaire vereisten met betrekking tot dit gegevensbestand duidelijk zijn aangegeven.
- (14) Er moet worden gezorgd voor de nodige technische voorzieningen om te garanderen dat de producenten optimaal met het gegevensbestand kunnen communiceren en dat het bestand op grote schaal wordt gebruikt.
- (15) Teneinde de verplaatsingen van runderen te kunnen traceren, moeten de dieren worden geïdentificeerd met een oormerk in elk oor, en moeten zij in beginsel bij elke verplaatsing vergezeld gaan van een paspoort. De kenmerken van het oormerk en het paspoort moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. In beginsel moet een paspoort worden afgegeven voor elk dier waarvan een oormerk is toegekend.
- (16) Overeenkomstig Richtlijn 91/496/EEG dienen uit derde landen geïmporteerde dieren aan dezelfde eisen inzake identificatie te voldoen.
- (17) Elk dier moet zijn oormerk zijn leven lang houden.
- (18) De Commissie gaat, op basis van door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek verricht onderzoek, na of voor de identificatie van dieren gebruik kan worden gemaakt van elektronische hulpmiddelen.
- (19) De houders van de dieren, de vervoerders uitgezonderd, moeten voor de dieren op hun bedrijf een register bijhouden. De kenmerken van dat register moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. De bevoegde autoriteit moet deze registers kunnen inzien wanneer zij daarom verzoekt.
- (20) De lidstaten kunnen de uit de toepassing van deze maatregelen voortvloeiende kosten verhalen op de gehele rundvleessector.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (14) Met het oog op snelle en accurate tracering van dieren voor de controles uit hoofde van de communautaire steunregelingen dient elke lidstaat een gecomputeriseerd gegevensbestand op te zetten waarin de identiteit van het dier, alle bedrijven op het grondgebied van de lidstaat en alle verplaatsingen van de dieren worden opgenomen, overeenkomstig Richtlijn 97/12/EG van de Raad van 17 maart 1997 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁽¹⁾, waarin de sanitaire vereisten met betrekking tot dit gegevensbestand duidelijk zijn aangegeven.
- (15) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de nationale gecomputeriseerde gegevensbestanden zo snel mogelijk volledig operationeel zijn.
- (16) Er moet worden gezorgd voor de nodige technische voorzieningen om te garanderen dat de producenten optimaal met het gegevensbestand kunnen communiceren en dat het bestand op grote schaal wordt gebruikt.
- (17) Teneinde de verplaatsingen van runderen te kunnen traceren, moeten de dieren worden geïdentificeerd met een oormerk in elk oor, en moeten zij in beginsel bij elke verplaatsing vergezeld gaan van een paspoort. De kenmerken van het oormerk en het paspoort moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. In beginsel moet een paspoort worden afgegeven voor elk dier waarvan een oormerk is toegekend.
- (18) Overeenkomstig Richtlijn 91/496/EEG dienen uit derde landen geïmporteerde dieren aan dezelfde eisen inzake identificatie te voldoen.
- (19) Elk dier moet zijn oormerk zijn leven lang houden.
- (20) De Commissie gaat, op basis van door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek verricht onderzoek, na of voor de identificatie van dieren gebruik kan worden gemaakt van elektronische hulpmiddelen.
- (21) De houders van de dieren, de vervoerders uitgezonderd, moeten voor de dieren op hun bedrijf een register bijhouden. De kenmerken van dat register moeten worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap. De bevoegde autoriteit moet deze registers kunnen inzien wanneer zij daarom verzoekt.
- (22) De lidstaten kunnen de uit de toepassing van deze maatregelen voortvloeiende kosten verhalen op de gehele rundvleessector.

⁽¹⁾ PB L 109 van 25.4.1997, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 109 van 25.4.1997, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (21) De voor de toepassing van elke titel van deze verordening bevoegde autoriteiten moeten worden aangewezen.
- (22) Met betrekking tot de bij deze verordening ingestelde etiketteringsregeling moet onder „rundvlees” een aantal producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾ worden verstaan.
- (23) Er moet een verplichte rundvleesetikettering worden ingevoerd die in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling op het etiket gegevens vermelden over bepaalde kenmerken van het rundvlees en over de plaats waar het dier of de dieren waarvan het vlees afkomstig is, is/zijn geslacht.
- (24) De verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees moet met ingang van 1 januari 2003 worden aangescherpt. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling bovendien informatie over de oorsprong van het product op het etiket vermelden, met name de plaats waar het dier of de dieren waarvan het rundvlees afkomstig is, is/zijn geboren, gehouden en geslacht.
- (25) De verplichte vermelding van de oorsprong kan niet vroeger dan 1 januari 2003 worden ingevoerd. De voornaamste reden waarom de verplichte vermelding van de oorsprong op het etiket niet vóór 1 januari 2003 wordt ingevoerd is dat de verplichting om volledige informatie over verplaatsingen van runderen in de Gemeenschap te verstrekken alleen bestaat ten aanzien van dieren die na 1 januari 1998 zijn geboren.
- (26) Met het oog op het algemeen belang moet de verplichte rundvleesetiketteringsregeling ook gelden voor in de Gemeenschap ingevoerd rundvlees. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat handelaren of organisaties in derde landen wellicht niet over alle informatie beschikken die voor de oorsprongsvermelding op het etiket vereist is. Daarom moet worden bepaald welke gegevens derde landen in ieder geval op het etiket moeten vermelden.
- (27) Voor handelaren en organisaties die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceren en in de handel brengen of die rundvlees uit derde landen naar de Gemeenschap exporteren, en die niet alle in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling vereiste informatie kunnen verstrekken, moeten afwijkende bepalingen gelden, met dien verstande dat toch een bepaald minimum aan informatie moet worden verstrekt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (23) De voor de toepassing van elke titel van deze verordening bevoegde autoriteiten moeten worden aangewezen.
- (24) Met betrekking tot de bij deze verordening ingestelde etiketteringsregeling moet onder „rundvlees” een aantal producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾ worden verstaan.
- (25) Er moet een verplichte rundvleesetikettering worden ingevoerd die in alle lidstaten verplicht wordt toegepast. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling op het etiket gegevens vermelden over bepaalde kenmerken van het rundvlees en over de plaats waar het dier of de dieren waarvan het vlees afkomstig is, is/zijn geslacht.
- (26) De verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees moet met ingang van 1 januari 2003 worden aangescherpt. Handelaren en organisaties die rundvlees in de handel brengen moeten op grond van deze verplichte regeling bovendien informatie over de oorsprong van het product op het etiket vermelden, met name de plaats waar het dier of de dieren waarvan het rundvlees afkomstig is, is/zijn geboren, gehouden en geslacht.
- (27) De verplichte vermelding van de oorsprong kan niet vroeger dan 1 januari 2003 worden ingevoerd. De voornaamste reden waarom de verplichte vermelding van de oorsprong op het etiket niet vóór 1 januari 2003 wordt ingevoerd is dat de verplichting om volledige informatie over verplaatsingen van runderen in de Gemeenschap te verstrekken alleen bestaat ten aanzien van dieren die na 1 januari 1998 zijn geboren.
- (28) Met het oog op het algemeen belang moet de verplichte rundvleesetiketteringsregeling ook gelden voor in de Gemeenschap ingevoerd rundvlees. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat handelaren of organisaties in derde landen wellicht niet over alle informatie beschikken die voor de oorsprongsvermelding op het etiket vereist is. Daarom moet worden bepaald welke gegevens derde landen in ieder geval op het etiket moeten vermelden.
- (29) Voor handelaren en organisaties die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceren en in de handel brengen of die rundvlees uit derde landen naar de Gemeenschap exporteren, en die niet alle in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling vereiste informatie kunnen verstrekken, moeten afwijkende bepalingen gelden, met dien verstande dat toch een bepaald minimum aan informatie moet worden verstrekt.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (28) De etikettering is bedoeld om de handel in rundvlees zo transparant mogelijk te maken. Daarom moet aan handelaren en organisaties die hun rundvlees op de markt willen brengen met een etiket dat de traceerbaarheid van elk dier garandeert, toestemming worden verleend om het etiket van een specifiek logo te voorzien.
- (29) Voor alle andere gegevens dan die welke in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling moeten worden verstrekt, moet een communautaire kaderregeling worden vastgesteld. In verband met de vele verschillende omschrijvingen voor in de Gemeenschap op de markt gebracht rundvlees is een facultatieve rundvleesetiketteringsregeling het meest geschikt. Een etiketteringsregeling is slechts doeltreffend wanneer aan de hand ervan kan worden nagegaan van welk dier of welke dieren het betrokken rundvlees afkomstig is. Een door een handelaar of een organisatie toegepaste etikettering mag slechts geldig zijn als binnen een bepaalde termijn een productspecificatie is ingediend bij de bevoegde autoriteit. Om goed te kunnen nagaan wie verantwoordelijk is voor de op de etiketten vermelde informatie mag aan handelaren en organisaties slechts toestemming worden gegeven om rundvlees te etiketteren indien op het etiket de naam of het identificatielogo van de handelaar of organisatie wordt vermeld. Om te garanderen dat de op het etiket vermelde gegevens in de hele Gemeenschap kunnen worden erkend, moet worden voorzien in onderlinge uitwisseling van informatie tussen de lidstaten.
- (30) Het is mogelijk dat ook handelaren en organisaties die rundvlees uit derde landen in de Gemeenschap invoeren, hun producten overeenkomstig de facultatieve rundvleesetiketteringsregeling willen etiketteren. Bijgevolg moeten voorschriften worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat ook ingevoerd rundvlees onder die regeling kan vallen. Die voorschriften moeten garanderen dat de etiketteringsregeling voor ingevoerd rundvlees even betrouwbaar is als die voor rundvlees uit de Gemeenschap.
- (31) Bij de overgang van de bij Titel II van Verordening (EG) nr. 820/97 vastgestelde regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling zouden zich moeilijkheden kunnen voordoen waarmee in deze verordening geen rekening is gehouden. Met het oog op deze mogelijkheid moet worden bepaald dat de Commissie de nodige overgangsmaatregelen kan vaststellen. De Commissie moet ook worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (30) De etikettering is bedoeld om de handel in rundvlees zo transparant mogelijk te maken. Daarom moet aan handelaren en organisaties die hun rundvlees op de markt willen brengen met een etiket dat de traceerbaarheid van elk dier garandeert, toestemming worden verleend om het etiket van een specifiek logo te voorzien.
- (31) De bepalingen van de onderhavige verordening mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen.
- (32) Voor alle andere gegevens dan die welke in het kader van de verplichte rundvleesetiketteringsregeling moeten worden verstrekt, moet een communautaire kaderregeling worden vastgesteld. In verband met de vele verschillende omschrijvingen voor in de Gemeenschap op de markt gebracht rundvlees is een facultatieve rundvleesetiketteringsregeling het meest geschikt. Een etiketteringsregeling is slechts doeltreffend wanneer aan de hand ervan kan worden nagegaan van welk dier of welke dieren het betrokken rundvlees afkomstig is. Een door een handelaar of een organisatie toegepaste etikettering mag slechts geldig zijn als binnen een bepaalde termijn een productspecificatie is ingediend bij de bevoegde autoriteit. Om goed te kunnen nagaan wie verantwoordelijk is voor de op de etiketten vermelde informatie mag aan handelaren en organisaties slechts toestemming worden gegeven om rundvlees te etiketteren indien op het etiket de naam of het identificatielogo van de handelaar of organisatie wordt vermeld. Om te garanderen dat de op het etiket vermelde gegevens in de hele Gemeenschap kunnen worden erkend, moet worden voorzien in onderlinge uitwisseling van informatie tussen de lidstaten.
- (33) Het is mogelijk dat ook handelaren en organisaties die rundvlees uit derde landen in de Gemeenschap invoeren, hun producten overeenkomstig de facultatieve rundvleesetiketteringsregeling willen etiketteren. Bijgevolg moeten voorschriften worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat ook ingevoerd rundvlees onder die regeling kan vallen. Die voorschriften moeten garanderen dat de etiketteringsregeling voor ingevoerd rundvlees even betrouwbaar is als die voor rundvlees uit de Gemeenschap.
- (34) Bij de overgang van de bij Titel II van Verordening (EG) nr. 820/97 vastgestelde regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling zouden zich moeilijkheden kunnen voordoen waarmee in deze verordening geen rekening is gehouden. Met het oog op deze mogelijkheid moet worden bepaald dat de Commissie de nodige overgangsmaatregelen kan vaststellen. De Commissie moet ook worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen.

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1992, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(32) Om de betrouwbaarheid van de in de verordening vermelde maatregelen te garanderen, moeten de lidstaten ertoe worden verplicht adequate en efficiënte controlemaatregelen te treffen. Deze controles moeten los staan van de controles die de Commissie kan uitvoeren naar analogie van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten worden gemachtigd om, indien onregelmatigheden worden geconstateerd, de goedkeuring van een productspecificatie in te trekken.

(33) Er moet worden voorzien in passende sancties voor gevallen van overtreding van de bepalingen van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

IDENTIFICATIE EN REGISTRATIE VAN RUNDEREN

Artikel 1

1. Elke lidstaat stelt, overeenkomstig deze titel, een identificatie- en registratieregeling voor runderen (hierna „dieren” genoemd) vast.

2. Deze titel geldt onverminderd communautaire voorschriften met het oog op de uitroeiing of de bestrijding van dierziekten en onverminderd Richtlijn 91/496/EEG en Verordening (EEG) nr. 3508/92. De bepalingen van Richtlijn 92/102/EEG die specifiek betrekking hebben op runderen, zijn evenwel niet langer van toepassing vanaf de datum waarop deze dieren overeenkomstig het bepaalde in deze titel moeten worden geïdentificeerd.

Artikel 2

In deze titel wordt verstaan onder:

- „dier”: rund als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 97/12/EG,
- „bedrijf”: een op het grondgebied van een lidstaat gelegen inrichting, constructie of, in het geval van een boerderij in de open lucht, elke plaats waar dieren waarop deze verordening betrekking heeft, worden gehouden, opgefokt of verzorgd,

⁽¹⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1036/1999 (PB L 127 van 21.5.1999, blz. 4).

GEWIJZIGD VOORSTEL

(35) Om de betrouwbaarheid van de in de verordening vermelde maatregelen te garanderen, moeten de lidstaten ertoe worden verplicht adequate en efficiënte controlemaatregelen te treffen. Deze controles moeten los staan van de controles die de Commissie kan uitvoeren naar analogie van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten worden gemachtigd om, indien onregelmatigheden worden geconstateerd, de goedkeuring van een productspecificatie in te trekken.

(36) Er moet worden voorzien in passende sancties voor gevallen van overtreding van de bepalingen van deze verordening,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1036/1999 (PB L 127 van 21.5.1999, blz. 4).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- „houder”: een natuurlijke of rechtspersoon die permanent of tijdelijk verantwoordelijk is voor dieren, ook tijdens het vervoer of op een markt,
- „bevoegde autoriteit”: de centrale autoriteit of autoriteiten in een lidstaat die verantwoordelijk is/zijn voor of belast is/zijn met het uitvoeren van de veterinaire controles en de tenuitvoerlegging van deze titel of, voor wat betreft de controle van de premies, de autoriteiten die belast zijn met de tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 3508/92.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

De identificatie- en registratieregeling voor runderen omvat de volgende elementen:

- a) oormerken om de dieren individueel te identificeren,
- b) gecomputeriseerde gegevensbestanden,
- c) dierpaspoorten,
- d) individuele registers op elk bedrijf.

De Commissie en de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat hebben toegang tot alle informatie waarop deze titel betrekking heeft. De lidstaten en de Commissie treffen de nodige maatregelen om erop toe te zien dat alle belanghebbenden, waaronder de door de lidstaat erkende belanghebbende consumentenverenigingen, toegang kunnen krijgen tot deze gegevens, op voorwaarde dat de overeenkomstig het nationale recht vereiste vertrouwelijke behandeling en bescherming van gegevens worden gegarandeerd.

Artikel 4

1. Alle dieren op een bedrijf die na 1 januari 1998 zijn geboren of na 1 januari 1998 worden bestemd voor het intracommunautaire handelsverkeer, worden geïdentificeerd met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd merk in elk oor. Beide oormerken zijn voorzien van dezelfde identificatiecode aan de hand waarvan elk individueel dier kan worden geïdentificeerd en kan worden nagegaan op welk bedrijf het is geboren. In afwijking van het voorgaande mogen dieren die vóór 1 januari 1998 zijn geboren, en na die datum bestemd worden voor het intracommunautaire handelsverkeer, tot 1 september 1998 overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG worden geïdentificeerd. Bovendien mogen in afwijking van het voorgaande dieren die vóór 1 januari 1998 zijn geboren en na die datum bestemd worden voor het intracommunautaire handelsverkeer met het oog op onmiddellijke slachting, tot 1 september 1999 overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG worden geïdentificeerd. Runderen bestemd voor culturele of sportieve evenementen (met uitzondering van beurzen en tentoonstellingen) mogen, in plaats van met een oormerk, worden geïdentificeerd volgens een door de Commissie erkend identificatiesysteem dat gelijkwaardige waarborgen biedt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Het oormerk wordt aangebracht binnen een door de lidstaat te bepalen termijn vanaf de geboorte van het dier en in elk geval vóórdat het dier het bedrijf waarop het is geboren, verlaat. De bedoelde termijn mag tot en met 31 december 1999 niet langer zijn dan 30 dagen en na die datum niet langer dan 20 dagen.

De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat en overeenkomstig de in artikel 10 bedoelde procedure bepalen in welke gevallen de lidstaten de maximumtermijn mogen verlengen.

Dieren die zijn geboren na 1 januari 1998 mogen slechts van een bedrijf worden afgevoerd indien zij overeenkomstig dit artikel zijn geïdentificeerd.

3. Een uit een derde land ingevoerd dier dat de bij Richtlijn 91/496/EEG vastgestelde controles heeft ondergaan en dat op het grondgebied van de Gemeenschap blijft, wordt door middel van een oormerk dat aan de in dit artikel vastgestelde eisen voldoet, op het bedrijf van bestemming geïdentificeerd binnen een door de lidstaat te bepalen termijn van ten hoogste 20 dagen na de bovenbedoelde controles in elk geval vóórdat het dier het bedrijf weer verlaat.

Het dier behoeft evenwel niet te worden geïdentificeerd indien het bedrijf van bestemming een slachthuis is in de lidstaat waar de betrokken controles zijn verricht en waar het dier binnen 20 dagen na de controles wordt geslacht.

De oorspronkelijke identificatie door het derde land wordt geregistreerd in het in artikel 5 bedoelde gecomputeriseerd gegevensbestand of, indien dat nog niet volledig operationeel is, in de in artikel 3 bedoelde registers, samen met de door de lidstaat van bestemming toegekende identificatiecode.

4. Dieren uit een andere lidstaat behouden hun oorspronkelijke oormerk.

5. Oormerken mogen niet worden verwijderd of vervangen zonder toestemming van de bevoegde autoriteit.

6. De oormerken worden aan de bedrijven toegekend, verdeeld en bij de dieren aangebracht op de door de bevoegde autoriteit vastgestelde wijze.

7. Uiterlijk op 31 december 2001 nemen het Parlement en de Raad, op basis van een verslag en eventuele voorstellen van de Commissie en overeenkomstig de procedure van artikel 95 van het Verdrag, een besluit over de mogelijkheid om, gelet op de vooruitgang terzake, voor de identificatieregeling gebruik te maken van elektronische hulpmiddelen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 5

De bevoegde autoriteit van de lidstaten zet een gecomputeriseerd gegevensbestand op overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 14 en 18 van Richtlijn 97/12/EG.

De gecomputeriseerde gegevensbestanden worden uiterlijk op 31 december 1999 volledig operationeel en bevatten vanaf die datum alle ingevolge genoemde richtlijn vereiste gegevens.

Artikel 6

1. Met ingang van 1 januari 1998 geeft de bevoegde autoriteit voor elk dier dat overeenkomstig artikel 4 moet worden geïdentificeerd, een paspoort af binnen 14 dagen na de kennisgeving van de geboorte van het dier of, voor dieren die uit derde landen zijn ingevoerd, binnen 14 dagen na kennisgeving van de nieuwe identificatie door de betrokken lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 3. De bevoegde autoriteit kan onder dezelfde voorwaarden een paspoort afgeven voor dieren uit een andere lidstaat. In dat geval wordt het paspoort waarvan het dier vergezeld gaat, overhandigd aan de bevoegde autoriteit, die het terugbezorgt aan de lidstaat die het heeft afgegeven.

De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat en overeenkomstig de in artikel 10 bedoelde procedure bepalen in welke gevallen de maximumtermijn mag worden verlengd.

2. Dieren gaan bij verplaatsingen steeds vergezeld van het paspoort.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 1, eerste volzin, en lid 2, kunnen lidstaten:

— die beschikken over een gecomputeriseerd gegevensbestand dat naar het oordeel van de Commissie overeenkomstig artikel 5 vóór 1 januari 2000 volledig operationeel is, bepalen dat een paspoort alleen wordt afgegeven voor dieren die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer en dat dieren uitsluitend bij verplaatsing van het grondgebied van de betrokken lidstaat naar het grondgebied van een andere lidstaat steeds vergezeld gaan van het paspoort, in welk geval het paspoort gegevens bevat die gebaseerd zijn op het gecomputeriseerde gegevensbestand.

In deze lidstaten wordt het paspoort waarvan een dier bij invoer uit een andere lidstaat vergezeld gaat, bij aankomst overhandigd aan de bevoegde autoriteit,

— tot 1 januari 2000 toestaan dat collectieve dierpaspoorten worden afgegeven voor bestanden die binnen de betreffende lidstaat worden verplaatst, mits deze bestanden dezelfde herkomst en bestemming hebben en vergezeld gaan van het veterinaire certificaat.

4. Bij sterfte van een dier wordt het paspoort uiterlijk zeven dagen nadat het dier is gestorven, door de houder terugbezorgd aan de bevoegde autoriteit. Indien het dier naar een slachthuis wordt gezonden, ziet de beheerder van het slachthuis erop toe dat het paspoort aan de bevoegde autoriteit wordt terugbezorgd.

— die beschikken over een gecomputeriseerd gegevensbestand dat naar het oordeel van de Commissie overeenkomstig artikel 5 volledig operationeel is, bepalen dat een paspoort alleen wordt afgegeven voor dieren die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer en dat dieren uitsluitend bij verplaatsing van het grondgebied van de betrokken lidstaat naar het grondgebied van een andere lidstaat steeds vergezeld gaan van het paspoort, in welk geval het paspoort gegevens bevat die gebaseerd zijn op het gecomputeriseerde gegevensbestand.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

5. Wanneer dieren naar derde landen worden uitgevoerd, wordt het paspoort door de laatste houder overhandigd aan de bevoegde autoriteit op de plaats waar het dier wordt uitgevoerd.

Artikel 7

1. Elke houder van dieren, met uitzondering van vervoerders:

— houdt een register bij,

— stelt, zodra het gecomputeriseerde gegevensbestand volledig operationeel is, de bevoegde autoriteit binnen 15 dagen en vanaf 1 januari 2000 binnen zeven dagen in kennis van alle verplaatsingen van en naar het bedrijf en van elke geboorte of sterfte van een dier op het bedrijf, samen met de data waarop een en ander heeft plaatsgevonden. De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat, overeenkomstig de procedure van artikel 10, bepalen in welke gevallen de lidstaten de maximumtermijn mogen verlengen.

2. Elke houder vult, voorzover van toepassing en overeenkomstig artikel 6, het paspoort in onmiddellijk na aankomst van een dier op het bedrijf en vóór het vertrek van een dier van het bedrijf, en ziet erop toe dat het paspoort het dier vergezelt.

3. Elke houder stelt de bevoegde autoriteit, indien deze daarom verzoekt, in kennis van alle informatie betreffende oorsprong, identificatie en eventueel bestemming van de dieren waarvan hij eigenaar is geweest of die hij heeft gehouden, vervoerd, verkocht of geslacht.

4. Het register wordt handmatig of door middel van een computer bijgehouden in een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde vorm en moet te allen tijde en gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van ten minste drie jaar ter beschikking worden gehouden van de bevoegde autoriteit, die op haar verzoek inzage krijgt.

Artikel 8

De lidstaten wijzen de autoriteit aan die belast is met het toezicht op de naleving van deze titel. Zij delen elkaar en de Commissie mee welke autoriteit is aangewezen.

Artikel 9

De lidstaten kunnen de kosten die verbonden zijn aan de in artikel 3 bedoelde regelingen en aan de in deze titel bedoelde controles in rekening brengen aan de in artikel 2 bedoelde houders.

GEWIJZIGD VOORSTEL

— stelt, zodra het gecomputeriseerde gegevensbestand volledig operationeel is, de bevoegde autoriteit binnen zeven dagen in kennis van alle verplaatsingen van en naar het bedrijf en van elke geboorte of sterfte van een dier op het bedrijf, samen met de data waarop een en ander heeft plaatsgevonden. De Commissie kan evenwel op verzoek van een lidstaat, overeenkomstig de procedure van artikel 10, bepalen in welke gevallen de lidstaten de maximumtermijn mogen verlengen, en specifieke regelingen treffen voor het opdrijven van de runderen naar de bergweiden en hun verblijf aldaar tijdens de zomermaanden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 10

Onverminderd artikel 8 van Besluit 1999/468/EG van de Raad ⁽¹⁾ stelt de Commissie de bepalingen ter uitvoering van deze titel vast volgens de procedure van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad ⁽²⁾. De uitvoeringsbepalingen betreffen met name:

- a) de voorschriften betreffende de oormerken,
- b) de voorschriften betreffende het paspoort,
- c) de voorschriften betreffende het register,
- d) de minimaal te verrichten controles,
- e) de toepassing van administratieve sancties,
- f) overgangsmaatregelen om de toepassing van deze titel te vergemakkelijken.

TITEL II

**ETIKETTERING VAN RUNDVLEES EN
RUNDVLEESPRODUCTEN***Artikel 11*

Indien een handelaar of een organisatie in de zin van artikel 12:

- op grond van deel I van deze titel in het verkooppunt rundvlees moet etiketteren, en/of,
- op grond van deel II van deze titel in het verkooppunt vlees op zodanige wijze wenst te etiketteren dat andere informatie dan de in artikel 13 bedoelde wordt verstrekt over bepaalde kenmerken of productieomstandigheden van het geëtiketteerde vlees of van het dier waarvan het vlees afkomstig is,

dient dit overeenkomstig deze titel te gebeuren.

Deze titel is echter van toepassing onverminderd het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG van de Raad.

- op grond van deel I van deze titel in alle handelsfasen van rundvlees moet etiketteren, en/of,

Ongewijzigd

Deze titel is van toepassing onverminderd de relevante communautaire wetgeving, met name die betreffende rundvlees.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 12

In deze titel wordt verstaan onder:

- „rundvlees”: alle producten van de GN-codes 0201, 0202, 0206 10 95 en 0206 29 91;
- „etikettering”: het aanbrengen van een etiket op een stuk vlees of stukken vlees of de verpakking ervan, met inbegrip van de in informatie aan de consument het verkooppunt,
- „organisatie”: een groep handelaren die werkzaam zijn in hetzij één stadium, hetzij verschillende stadia van de rundvleeshandel.

Deel I

Verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees uit de EG*Artikel 13***Algemene bepalingen**

1. Handelaren of organisaties die in de Gemeenschap rundvlees op de markt brengen, moeten dit vlees overeenkomstig het bepaalde in dit artikel etiketteren.

De verplichte etiketteringsregeling moet garanderen dat een verband kan worden gelegd tussen enerzijds de identificatie van het karkas, de voor- of achtervoet, of het stuk vlees en anderzijds het betrokken dier of, wanneer dat volstaat om de juistheid van de informatie op het etiket te waarborgen, de betrokken groep dieren.

2. Op elk etiket moeten de volgende gegevens zijn vermeld:

- een referentienummer of -code waarmee het verband kan worden gelegd tussen het vlees en het dier of de dieren. Dit nummer kan het identificatienummer zijn van het dier waarvan het vlees afkomstig is, of het identificatienummer voor een groep dieren,
- het erkenningsnummer van het slachthuis waar het dier of de groep dieren is geslacht en de regio, de lidstaat of het derde land waar het slachthuis is gevestigd. De vermelding luidt: „Geslacht in [naam van de regio, de lidstaat of het derde land] [erkeningsnummer]”,
- het erkenningsnummer van de inrichting waar het karkas of de groep karkassen is uitgebeend en de regio, de lidstaat of het derde land waar de inrichting is gevestigd. De vermelding luidt: „Uitgebeend in: [naam van de regio, de lidstaat of het derde land] [erkeningsnummer]”,

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- „etikettering”: het aanbrengen van een etiket op een stuk vlees of stukken vlees of de verpakking ervan, indien de producten niet zijn verpakt, het verstrekken van adequate schriftelijke en zichtbare informatie aan de consument op het verkooppunt,

Ongewijzigd

- het erkenningsnummer van het slachthuis waar het dier of de groep dieren is geslacht en de lidstaat of het derde land waar het slachthuis is gevestigd. De vermelding luidt: „Geslacht in naam van de lidstaat of het derde land en erkenningsnummer”,

- het erkenningsnummer van de inrichting waar het karkas of de groep karkassen is uitgebeend en de lidstaat of het derde land waar de inrichting is gevestigd. De vermelding luidt: „Uitgebeend in: [naam van de lidstaat of het derde land] [erkeningsnummer]”,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— de categorie van het dier of de dieren waarvan het vlees afkomstig is,	Ongewijzigd
— de datum waarop het dier of de groep dieren waarvan het vlees afkomstig is, is geslacht,	
— de ideale minimum-rijpingsduur van het rundvlees.	Schrappen
3. Lidstaten waarvan het identificatie- en registratiesysteem voor runderen als bedoeld in Titel I, voldoende gegevens bevat, kunnen evenwel besluiten dat voor rundvlees van dieren die op hun grondgebied geboren, gehouden en geslacht zijn extra informatie op de etiketten moet worden vermeld.	Ongewijzigd
4. Een verplichte regeling als bedoeld in lid 3, mag niet leiden tot verstoring van het handelsverkeer tussen lidstaten.	
De uitvoeringsbepalingen in de lidstaten die de bepalingen van lid 3 willen toepassen, moeten vooraf door de Commissie zijn goedgekeurd.	
5. Vanaf 1 januari 2003 moeten de handelaren of organisaties ook de volgende gegevens op de etiketten vermelden:	
— de lidstaat, de regio of het bedrijf, of het derde land waar het dier of de groep dieren geboren is,	— de lidstaat of het derde land waar het dier of de groep dieren geboren is,
— de lidstaten, de regio's of de bedrijven, of de derde landen waar het dier of de groep dieren is gemest,	— de lidstaten of de derde landen waar het dier of de groep dieren is gemest,
— de lidstaat, de regio of het slachthuis, of het derde land waar het dier of de groep dieren is geslacht,	— de lidstaat of het derde land waar het dier of de groep dieren is geslacht,
— de lidstaat, de regio of de inrichting, of het derde land waar het dier of de groep dieren is uitgebeend.	Schrappen
Indien het rundvlees echter afkomstig is van dieren die zijn geboren, gehouden, geslacht en uitgebeend:	Indien het rundvlees echter afkomstig is van dieren die zijn geboren, gehouden, en geslacht:
— in één en dezelfde lidstaat, mag de vermelding „Oorsprong: ... [naam van de lidstaat]” of „Oorsprong: EG” worden aangebracht,	— in één en dezelfde lidstaat, mag de vermelding „Oorsprong: ... [naam van de lidstaat]” worden aangebracht,
— in verschillende lidstaten, mag de vermelding „Oorsprong: EG”, of „Oorsprong: meer dan één lidstaat van de EG” worden aangebracht,	Ongewijzigd
— in één of meer lidstaten en één of meer derde landen, mag de vermelding „Oorsprong: EG en niet-EG” worden aangebracht,	
— in één of meer derde landen, mag de vermelding „Oorsprong: ... [naam van derde land of landen]”, of „Oorsprong: niet-EG” worden aangebracht.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 14

Afwijkingen van de verplichte etiketteringsregeling

1. In afwijking van artikel 13, lid 2, van de eerste drie streepjes van artikel 13, lid 5, en van artikel 13, lid 6, moet een handelaar of organisatie die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceert, op het etiket ten minste de lidstaten, regio's of uitbeningsinrichtingen, of derde landen vermelden waar het rundvlees is geproduceerd.

Wanneer dit rundvlees is geproduceerd:

- in één en dezelfde regio of lidstaat, mag de vermelding „Geproduceerd in: ... [naam van de regio of lidstaat]” of „Geproduceerd in de EG” worden aangebracht,
- in verschillende lidstaten, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van de lidstaten]” of „Geproduceerd in de EG” worden aangebracht,
- in één of meer lidstaten en één of meer derde landen, mag de vermelding „Geproduceerd in: [naam van de lidstaten en de derde landen]” of „Geproduceerd in EG- en niet-EG-landen” worden aangebracht,
- in één of meer derde landen, mag de vermelding „Geproduceerd in: ... [naam van het derde land of landen]”, of „Geproduceerd in Niet-EG-landen” worden aangebracht.

2. In afwijking van het zesde streepje van artikel 13, lid 2, mag een handelaar of organisatie kalfsvlees etiketteren zonder de minimum-rijpingstijd van het vlees te vermelden.

Artikel 15

Verplichte etiketteringsregeling voor rundvlees uit derde landen

In afwijking van artikel 13 wordt bij de etikettering van in de Gemeenschap ingevoerd rundvlees waarvoor niet alle in artikel 13 bedoelde gegevens beschikbaar zijn, de volgende vermelding aangebracht:

„Oorsprong: Niet-EG”, of „Geslacht in: ... [naam van het derde land]”.

Artikel 16

Tracering van de dieren waarvan het vlees afkomstig is

Handelaren of organisaties die ervoor zorgen dat aan de hand van de identificatie van het rundvlees kan worden bepaald van welk dier het vlees afkomstig is, mogen bij de etikettering van het rundvlees een specifiek logo gebruiken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 14

Afwijkingen van de verplichte etiketteringsregeling

In afwijking van artikel 13, lid 2, van de eerste drie streepjes van artikel 13, lid 5, en van artikel 13, lid 6, moet een handelaar of organisatie die gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees produceert, op het etiket ten minste de lidstaten, regio's of uitbeningsinrichtingen, of derde landen vermelden waar het rundvlees is geproduceerd.

Ongewijzigd

Schrappen

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Deel II

Facultatieve etiketteringsregeling*Artikel 17***Algemene bepalingen**

1. Wanneer etiketten andere gegevens bevatten dan de in Deel I van deze titel bedoelde gegevens, dient elke betrokken handelaar of organisatie een productspecificatie in bij de bevoegde autoriteit van elke lidstaat waar het betrokken rundvlees wordt geproduceerd of verkocht. Deze productspecificatie moet ten minste een maand vóór de etikettering van het rundvlees worden ingediend. Tevens kan de bevoegde autoriteit productspecificaties vaststellen voor gebruik in de betrokken lidstaat, op voorwaarde dat het gebruik ervan niet verplicht is.

In geval van facultatieve etikettering moeten in een specificatie worden vermeld:

- de informatie die op het etiket moet worden vermeld,
- de maatregelen die moeten worden genomen om de juistheid van deze informatie te garanderen,
- de controles die in alle stadia van productie en verkoop zullen worden uitgevoerd, met inbegrip van de controles die moeten worden uitgevoerd door een door de handelaar of organisatie aan te wijzen en door de bevoegde autoriteit erkende onafhankelijke dienst. Deze diensten moeten voldoen aan de criteria van de Europese norm EN/45011,
- in het geval van een organisatie, de maatregelen die worden genomen ten aanzien van een lid dat de productspecificatie niet in acht neemt.

De lidstaten kunnen besluiten dat de controles door een onafhankelijke dienst vervangen kunnen worden door controles door een bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteit moet in dat geval beschikken over het gekwalificeerde personeel en de middelen die nodig zijn om de noodzakelijke controles te verrichten.

De kosten van de uit hoofde van deze titel uitgevoerde controles komen ten laste van de handelaar of de organisatie die de etiketteringsregeling toepast.

2. Een specificatie moet een verband leggen tussen enerzijds de identificatie van het karkas, een voor- of achtervoet, of een stuk vlees en anderzijds het betrokken dier of, wanneer dat volstaat om de juistheid van de informatie op het etiket te waarborgen, de betrokken dieren.

3. Een etiket moet informatie bevatten die:

- van tevoren aan de bevoegde autoriteit is medegedeeld,

De kosten van de uit hoofde van dit deel uitgevoerde controles komen ten laste van de handelaar of de organisatie die de etiketteringsregeling toepast.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- juist is en aan de hand van de bij de bevoegde autoriteit ingediende specificatie kan worden geverifieerd,
- duidelijk en niet misleidend is en, wanneer het rundvlees van verschillende dieren afkomstig is, voor al dat rundvlees geldt.

4. Als de bevoegde autoriteit binnen een maand na de dag van indiening van de specificatie geen bezwaar heeft gemaakt en geen aanvullende informatie over de specificatie heeft gevraagd, mag de betrokken handelaar of organisatie het rundvlees, overeenkomstig de productspecificatie, etiketteren op voorwaarde dat de naam of het logo op het etiket is vermeld.

5. Wanneer de productie en/of de verkoop van rundvlees in twee of meer lidstaten plaatsvindt, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten:

- elkaar bijstaan met het oog op een doeltreffende uitwisseling van informatie over de etiketteringsspecificaties die van toepassing zijn in de betrokken andere lidstaten,
- de specificaties die van toepassing zijn in die andere lidstaten, erkennen.

*Artikel 18***Facultatieve etiketteringsregeling voor rundvlees uit derde landen**

1. Ingeval het rundvlees geheel of gedeeltelijk in een derde land wordt geproduceerd, mogen de betrokken handelaren en organisaties het rundvlees alleen dan overeenkomstig dit deel etiketteren als zij van tevoren hun specificaties hebben ingediend bij de bevoegde autoriteit die daartoe door elk betrokken derde land is aangewezen, en de bevoegde autoriteit binnen een maand na ontvangst van de specificatie geen bezwaar heeft gemaakt noch aanvullende informatie heeft gevraagd.

2. Een in een derde land gebruikte productspecificatie is in de Gemeenschap slechts geldig als het betrokken derde land de Commissie vooraf de volgende gegevens heeft meegedeeld:

- de aangewezen bevoegde autoriteit,
- de door de bevoegde autoriteit bij het onderzoek van de productspecificatie in acht te nemen procedures en criteria,
- elke handelaar en organisatie van wie of waarvan de productspecificatie door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd.

De Commissie zendt deze gegevens door aan de lidstaten.

Als de Commissie, op basis van de bovenbedoelde mededelingen, tot de conclusie komt dat de in een derde land toegepaste procedures en/of criteria niet gelijkwaardig zijn aan de in deze verordening vastgestelde vereisten, besluit zij na overleg met het betrokken derde land, dat de door dat land ingediende productspecificaties niet geldig zijn in de Gemeenschap.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 19***Sancties**

Onverminderd elke door de organisatie zelf of door de in artikel 17 bedoelde onafhankelijke dienst genomen maatregel, kan de lidstaat, indien blijkt dat een handelaar of een organisatie niet heeft voldaan aan de vereisten van de in artikel 17, lid 1, bedoelde productspecificatie, extra voorwaarden opleggen voor de handhaving van de etikettering.

*Deel III***Algemene bepalingen***Artikel 20***Nadere voorschriften**

1. Onverminderd artikel 8 van Besluit 1999/468/EG van de Raad stelt de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 43 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad nadere voorschriften vast voor de tenuitvoerlegging van deze titel, en bepaalt zij met name:

- het maximumaantal dieren in een groep als bedoeld in artikel 13,
- de categorieën dieren als bedoeld in het vierde streepje van artikel 13, lid 2,
- wat wordt bedoeld met „gehakt rundvlees, snijresten van rundvlees of deelstukken van rundvlees” in de zin van artikel 14, lid 1,
- het logo, als bedoeld in artikel 16,
- de specifieke gegevens die op de etiketten kunnen worden vermeld.

2. Verder stelt de Commissie overeenkomstig dezelfde procedure maatregelen vast die moeten worden getroffen om:

- a) de overgang van de toepassing van Verordening (EG) 820/97 naar die van deze titel te vergemakkelijken;
- b) specifieke praktische problemen op te lossen. Dergelijke maatregelen mogen, indien dat naar behoren wordt gemotiveerd, van bepaalde onderdelen van deze titel afwijken.

*Artikel 21***Aanwijzing van de bevoegde autoriteiten**

De lidstaten wijzen uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de met de tenuitvoerlegging van deze titel belaste autoriteit of autoriteiten aan.

De lidstaten wijzen uiterlijk twee maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de met de tenuitvoerlegging van deze titel belaste autoriteit of autoriteiten aan.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL III

Ongewijzigd

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 22

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen. De betrokken controles staan los van de controles die de Commissie naar analogie van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 kan uitvoeren.

Door een lidstaat opgelegde sancties staan in verhouding tot de ernst van de overtreding. Een sanctie kan, in voorkomend geval, inhouden dat de verplaatsingen van dieren naar of van het bedrijf van de betrokken houder worden beperkt.

2. Wanneer dit voor de uniforme toepassing van de voorschriften van deze verordening is vereist, kunnen veterinaire deskundigen van de Commissie in samenwerking met de bevoegde autoriteiten

2. Veterinaire deskundigen van de Commissie moeten in samenwerking met de bevoegde autoriteiten

a) nagaan of de lidstaten de betrokken voorschriften naleven;

Ongewijzigd

b) controles ter plaatse verrichten om na te gaan of de controles overeenkomstig deze verordening worden uitgevoerd.

3. De lidstaten op het grondgebied waarvan een inspectie wordt gehouden, verlenen de veterinaire deskundigen van de Commissie alle medewerking die deze deskundigen bij het verrichten van hun taak nodig kunnen hebben.

De controleresultaten moeten met de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat worden besproken voordat er een eindverslag wordt opgesteld en verspreid.

4. Als de Commissie dit in het licht van de controleresultaten nodig acht, beziet zij de situatie in het kader van het Permanent Veterinair Comité. Zij kan de nodige besluiten vaststellen overeenkomstig de procedure van artikel 22 bis.

4. Als de Commissie dit in het licht van de controleresultaten nodig acht, beziet zij de situatie in het kader van het Permanent Veterinair Comité. Zij kan de nodige besluiten vaststellen overeenkomstig de procedure van artikel 23.

5. De Commissie volgt de ontwikkelingen; in het licht van die ontwikkelingen en overeenkomstig de procedure van artikel 22 A kan zij de in lid 3, bedoelde besluiten wijzigen of intrekken.

5. De Commissie volgt de ontwikkelingen; in het licht van die ontwikkelingen en overeenkomstig de procedure van artikel 23 kan zij de in lid 3, bedoelde besluiten wijzigen of intrekken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Indien nodig worden overeenkomstig artikel 22 bis nadere bepalingen ter uitvoering van dit artikel vastgesteld.

Artikel 22 bis

1. Voor de tenuitvoerlegging van artikel 22 wordt de Commissie bijgestaan door het bij Besluit 68/361/EEG ingestelde Permanent Veterinair Comité, dat daarbij de procedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG volgt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

2. De duur van de in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode wordt vastgesteld op drie maanden.

Artikel 23

1. Verordening (EG) nr. 820/97 wordt ingetrokken.
2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 820/97 gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening, volgens de concordantietabel in bijlage I.

Artikel 24

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van [een maand na de datum van haar inwerkingtreding]

GEWIJZIGD VOORSTEL

6. Indien nodig worden overeenkomstig artikel 23 nadere bepalingen ter uitvoering van dit artikel vastgesteld.

Artikel 23

Ongewijzigd

Artikel 24

Ongewijzigd

Artikel 25

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op rundvlees dat afkomstig is van dieren die zijn geslacht op of na 1 september 2000.

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 820/97	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, lid 1	Artikel 17, lid 1
Artikel 14, lid 2	Artikel 17, lid 2
Artikel 14, lid 3	Artikel 17, lid 5
Artikel 14, lid 4	Artikel 17, lid 4
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16, lid 1	Artikel 17, lid 3
Artikel 16, lid 2	Artikel 17, lid 3
Artikel 16, lid 3	Artikel 13, lid 2, eerste streepje
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 24

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende tijdelijke kwantitatieve beperkingen op accijnsproducten welke Zweden uit andere lidstaten worden binnengebracht

(2000/C 311 E/16)

COM(2000) 295 def. — 2000/0118(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 mei 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op grond van artikel 26, lid 3 van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop ⁽¹⁾ mag Zweden tot 30 juni 2000 dezelfde restricties als bepaald in het Toetredingsverdrag van Zweden, op de hoeveelheden alcoholhoudende dranken en tabaksproducten blijven toepassen die zonder verdere betaling van accijns door particulieren voor eigen gebruik het Zweedse grondgebied mogen worden binnengebracht.

(2) Deze afwijking werd toegekend omdat in een Europa zonder grenzen waarin de accijnzen aanzienlijk verschillen, een onmiddellijke en totale opheffing van de beperkingen tot een onaanvaardbare verlegging van handels- en inkomstinstromen en tot concurrentievervalsing in Zweden zou hebben geleid, een land dat de betrokken producten, zowel als belangrijke bron van inkomsten als om gezondheids- en sociale redenen, traditioneel met hoge accijnzen belast.

(3) De toepassing van dergelijke restricties werd aan Finland en Denemarken tot 31 december 2003 toegestaan.

(4) Zweden heeft om toestemming gevraagd om deze restricties voor dezelfde periode toe te passen als aan Finland en Denemarken is toegestaan, omdat het land meer tijd nodig heeft om zijn alcoholbeleid af te stemmen op een situatie zonder restricties.

(5) Tegelijkertijd gaat de Zweedse regering over tot de geleidelijke verhoging van de huidige kwantitatieve beperkingen voor alcoholhoudende dranken en tabaksproducten die uit andere lidstaten het Zweedse grondgebied worden binnengebracht, met het oog op de geleidelijke aanpassing van Zweden aan de communautaire regels overeenkomstig de artikelen 8 en 9 van Richtlijn 92/12/EEG en om een volledige afschaffing van de intracommunautaire restricties voor deze producten tegen 31 december 2003 te bereiken.

(6) De bepalingen van artikel 26 vormen een afwijking van een fundamenteel beginsel van de Interne Markt, namelijk dat burgers de goederen die zij voor eigen gebruik hebben aangeschaft door de gehele Gemeenschap mogen vervoeren, zonder dat zij verdere heffingen hoeven te betalen; de effecten van deze uitzondering moeten daarom zoveel mogelijk worden ingeperkt.

(7) Het is derhalve wenselijk Zweden een langere aanpassingsperiode toe te staan door de in artikel 26, lid 3, van Richtlijn 92/12/EEG vastgestelde tijdslimiet te verlengen met een niet-verlengbare periode tot 31 december 2003; bovendien moeten de maatregelen voor de geleidelijke opheffing van de restricties tot de definitieve afschaffing ervan op de genoemde datum worden vastgesteld.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/12/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 26, lid 3, wordt vervangen door het volgende:

„3. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 mag Zweden de in bijlage opgenomen beperkingen op de hoeveelheid alcoholhoudende dranken en tabaksproducten toepassen.

De machtiging betreft de hoeveelheid alcoholhoudende dranken en tabaksproducten die particulieren voor eigen gebruik op Zweeds grondgebied mogen binnenbrengen zonder verdere betaling van accijns.

Ze is van toepassing tot 31 december 2003.”

⁽¹⁾ PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1; Richtlijn laatstelijk gewijzigd door Richtlijn 96/99/EG (PB L 8 van 11.1.1997, blz. 12).

2. Er wordt een bijlage toegevoegd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2000 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

„BIJLAGE

Artikel 26 lid 3

Hoeveelheid alcoholhoudende dranken en tabaksproducten die particulieren voor eigen gebruik op Zweeds grondgebied mogen binnenbrengen zonder verdere betaling van accijns

Alcoholhoudende dranken

	Vanaf 1 juli 2000	Vanaf 1 januari 2001	Vanaf 1 januari 2002	Vanaf 1 januari 2003
Gedistilleerd	1 l	1 l	2 l	5 l
Intermediaire producten	3 l	3 l	3 l	3 l
Wijn (met inbegrip van mousserende wijn)	20 l	26 l	26 l	52 l
Bier	24 l	32 l	32 l	64 l

Tabaksproducten

	Vanaf 1 juli 2000
Sigaretten of	400
cigarillos of	200
sigaren of	100
rooktabak	550 g

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften en geharmoniseerde procedures voor veilig laden en lossen van bulkcarriers

(2000/C 311 E/17)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 179 def. — 2000/0121(COD)

(Door de Commissie ingediend op 22 mei 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Wegens het grote aantal scheepvaartongelukken waarbij bulkcarriers betrokken zijn en mensenlevens verloren gaan, dienen in het kader van het gemeenschappelijk verkeersbeleid verdere maatregelen te worden getroffen.
- (2) Uit onderzoek naar de oorzaken van ongelukken met bulkcarriers blijkt dat laden en lossen van vaste bulkclading, indien dit niet op de juiste wijze geschiedt, tot het teloor gaan van bulkcarriers kan bijdragen doordat de constructie van het schip overbelast werd of doordat delen van de constructie van de laadruimen mechanisch werden beschadigd. De veiligheid van bulkcarriers kan worden verbeterd door maatregelen te treffen die erop gericht zijn het risico van beschadigingen en verzwakkingen van de constructie als gevolg van verkeerde laad- en losverrichtingen te voorkomen.
- (3) Op internationaal niveau heeft de Internationale Maritieme Organisatie, hierna „de IMO” genoemd, wat de veiligheid van bulkcarriers betreft, in een aantal resoluties van haar Algemene Vergadering aanbevelingen gedaan die betrekking hebben op de afhandeling van schepen in de havens in het algemeen en op laad- en losverrichtingen in het bijzonder.
- (4) De IMO heeft in Resolutie A.862(20) van haar Algemene Vergadering een Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkcarriers aangenomen, hierna „de BLU-code” genoemd, en bij de aangesloten regeringen erop aangedrongen om aan deze gedragscode zo spoedig mogelijk uitvoering te geven en om de IMO van alle gevallen waarin de BLU-code niet wordt nageleefd, in kennis te stellen. Voorts heeft de IMO in deze resolutie bij de aangesloten regeringen op wier grondgebied terminals voor laden en lossen van vaste bulkclading zijn gevestigd, erop aange-

drongen wetgeving in te voeren die ertoe strekt een aantal essentiële beginselen te doen naleven die voor de toepassing van de BLU-code nodig zijn.

- (5) Gezien het mondiale karakter van de vaste-bulkvaart, hebben de effecten van laad- en losverrichtingen op de veiligheid van bulkcarriers grensoverschrijdende implicaties. Maatregelen om te voorkomen dat bulkcarriers als gevolg van verkeerde laad- en lospraktijken vergaan, kunnen het best op communautair niveau worden genomen, aangezien de afzonderlijke lidstaten geen adequate en doeltreffende maatregelen kunnen treffen.
- (6) Actie op communautair niveau is de doeltreffendste wijze om geharmoniseerde voorschriften en procedures vast te stellen ten einde aan de IMO-aanbevelingen die in Resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering zijn gedaan en aan de BLU-code uitvoering te geven.
- (7) Gezien het in artikel 5 van het Verdrag vervatte subsidiariteitsbeginsel is een richtlijn het aangewezen rechtsinstrument, aangezien deze een kader biedt voor uniforme en verplichte toepassing door de lidstaten van de voorschriften en procedures voor het veilig laden en lossen van bulkcarriers, terwijl elke lidstaat het recht heeft om uit te maken welke uitvoeringsinstrumenten het beste bij zijn nationale systeem passen. De onderhavige richtlijn gaat overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel niet verder dan hetgeen voor de verwezenlijking van die doelstelling nodig is.
- (8) De veiligheid van bulkcarriers en van de bemanningen ervan kan worden verbeterd door bij terminals voor vaste bulkclading de risico's van verkeerd laden en lossen te verminderen. Dit kan worden bereikt door de vaststelling van geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen schepen en terminals en van voorschriften voor de geschiktheid van schepen en terminals.
- (9) Om de veiligheid van bulkcarriers te verbeteren en concurrentievervalsing te vermijden, dienen de geharmoniseerde procedures en geschiktheidscriteria voor alle bulkcarriers, ongeacht de vlag waaronder zij varen, te gelden, alsmede voor alle terminals in de Gemeenschap die voor laden of lossen van vaste bulkclading door bulkcarriers worden aangelopen.
- (10) Bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals aandoen dienen daarvoor geschikt te zijn. De terminals dienen zich ervan te vergewissen dat bulkcarriers die deze terminals aandoen, aan de relevante, in de BLU-code vervatte geschiktheidscriteria voldoen.

- (11) Op hun beurt dienen terminals geschikt te zijn om bulkcarriers die deze terminals aandoen, te ontvangen en om die schepen te laden of te lossen. Daarom dienen zij wat afmeerfaciliteiten en uitrusting voor de behandeling en voor het wegen van lading alsmede wat de opleiding en werkpatronen van het terminalpersoneel betreft, aan de geschiktheidscriteria BLU-code te voldoen.
- (12) Voor een betere samenwerking en communicatie met de kapitein van het schip met betrekking tot met laden en lossen van vaste bulkclading verband houdende zaken dienen de terminals een terminalvertegenwoordiger aan te stellen en de kapiteins handleidingen met informatie over de terminal- en havenvoorschriften ter beschikking te stellen, een en ander overeenkomstig de bepalingen van de BLU-code.
- (13) Het ontwikkelen, toepassen en onderhouden van een kwaliteitszorgsysteem door de terminals zou moeten waarborgen dat de procedures voor samenwerking en communicatie en de eigenlijke laad- en losverrichtingen door de terminal aan de hand van een geharmoniseerd kader dat internationaal erkend is en aan een audit kan worden onderworpen, worden gepland en uitgevoerd. Met het oog op deze internationale erkenning dient het kwaliteitszorgsysteem te worden gebaseerd op door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) vastgestelde normen van de ISO 9000-reeks.
- (14) Om ervoor te zorgen dat de laad- en losverrichtingen zorgvuldig worden voorbereid, overeengekomen en uitgevoerd teneinde te vermijden dat zij de structurele veiligheid van de scheepsconstructie in gevaar kunnen brengen, dienen de verantwoordelijkheden van de kapitein en die van de terminalvertegenwoordiger in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van, respectievelijk, het SOLAS-Verdrag, Resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering van de IMO en de BLU-code te worden vastgesteld. Om dezelfde reden dienen ook op de bepalingen van deze internationale instrumenten gebaseerde procedures voor het voorbereiden, overeenkomen en uitvoeren van laad- en losverrichtingen te worden vastgesteld.
- (15) Omdat het in het algemeen belang van de Gemeenschap is niet aan de normen beantwoordende schepen uit havens van de Gemeenschap te weren, dient tot de verantwoordelijkheid van de terminalvertegenwoordiger tevens de verplichting te behoren om de havenstaatcontrole instanties van elke beweerde tekortkoming aan boord van een bulkcarrier waardoor de veiligheid van de laad- of losverrichtingen in gevaar kan worden gebracht, in kennis te stellen.
- (16) Het is nodig dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het recht hebben om laad- of losverrichtingen te verhinderen of stop te zetten wanneer wordt gemeld dat de veiligheid van het schip of van de bemanning ervan door deze activiteiten in gevaar wordt gebracht. Ook dienen deze autoriteiten met het oog op de veiligheid op te treden ingeval de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van deze procedures van mening verschillen.
- (17) Het is noodzakelijk procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat schade die tijdens laad- of losverrichtingen aan schepen wordt toegebracht, wordt gemeld en zo nodig wordt hersteld. Wanneer deze schade voor de veiligheid of de zeewaardigheid van het schip nadelige gevolgen zou kunnen hebben, dienen de havenstaatcontrole instanties in overleg met de administratie van de vlaggenstaat over de noodzaak en de urgentie van herstellingen een besluit te nemen. Gezien de technische deskundigheid die zo'n besluit vergt, dienen deze instanties een beroep te kunnen doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en om hen over de noodzaak van herstellingen te adviseren.
- (18) De naleving van deze richtlijn dient te worden verbeterd door in de lidstaten een toezichtstelsel in te stellen, dat mede onaangekondigde inspecties tijdens laad- en losverrichtingen omvat. Verslaglegging over de resultaten van deze verificaties zal waardevolle informatie over de doeltreffendheid van de in deze richtlijn vervatte voorschriften en geharmoniseerde procedures opleveren.
- (19) De IMO heeft in Resolutie A.797(19) van haar Algemene Vergadering inzake de veiligheid van vaste bulkclading vervoerende schepen de havenstaatautoriteiten verzocht te bevestigen dat de laad- en los terminals voor bulkclading aan de IMO-codes en -aanbevelingen inzake samenwerking tussen schepen en de wal voldoen. Kennisgeving van de vaststelling van deze richtlijn aan de IMO betekent een passend antwoord op dit verzoek en daarmee zal aan de internationale zeevaartsector een duidelijk signaal worden gegeven dat de Gemeenschap bereid is de op internationaal niveau ondernomen inspanningen ter vergroting van de veiligheid bij laden en lossen van bulkcarriers te steunen.
- (20) Aangezien de voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn vereiste maatregelen maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾ zijn, dienen deze volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden vastgesteld.
- (21) Het dient mogelijk te worden gemaakt om zekere bepalingen van deze richtlijn overeenkomstig die procedure te wijzigen met het oog op de aanpassing ervan aan internationale en communautaire instrumenten die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn zijn aangenomen, zijn gewijzigd of in werking zijn getreden, en met het oog op de toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, zonder de werkingssfeer van de richtlijn te verruimen.
- (22) De bepalingen van de Richtlijn 89/391/CEE van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽²⁾ en de relevante bijzondere richtlijnen ervan zijn op het werk in verband met laden en lossen van bulk-schepen integraal van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van de richtlijn is de veiligheid van bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals in de Gemeenschap aandoen, te vergroten door de risico's van buitensporige belasting en beschadiging van de constructie van het schip tijdens het laden of lossen te beperken door vaststelling van:

1. geschiktheidseisen voor deze schepen en terminals, en
2. geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen deze schepen en terminals.

Artikel 2

Werkingsfeer

Deze richtlijn is van toepassing op:

1. alle bulkcarriers, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die een terminal voor het laden of lossen van vaste bulkclading aandoen, en
2. alle terminals op het grondgebied van de lidstaten.

Artikel 3

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „internationale verdragen”: de van kracht zijnde verdragen als omschreven in artikel 2, punt 1), van Richtlijn 95/21/EG van de Raad ⁽¹⁾;
2. „SOLAS-Verdrag van 1974”: het van kracht zijnde Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee alsmede de protocollen daarbij en de wijzigingen daarop;
3. „BLU-code”: de Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkcarriers vervat in de bijlage bij Resolutie A.862(20) van 27 november 1997 van de Algemene Vergadering van de IMO, zoals gewijzigd;

4. „bulkcarrier”: een zeeschip zoals omschreven in Voorschrift IX/1.6 van het SOLAS-Verdrag van 1974 en geïnterpreteerd in Resolutie 6 van de SOLAS-Conferentie van 1997, namelijk:

- een zeeschip geconstrueerd met enkel dek, top-zijttanks en hopperzijttanks in de laadruimen, dat voornamelijk voor het vervoer van vaste lading in bulk bestemd is of
- een ertsschip, dit wil zeggen een zeeschip met enkel dek, met twee langsschotten en een dubbele bodem in het gehele ladinggedeelte, dat bestemd is om uitsluitend in de middenruimen ertscladingen te vervoeren of
- een „combination carrier” (een zeeschip voor het vervoer van afwisselend olie en bulkcladingen) zoals omschreven in Voorschrift II-2/3.27 van het SOLAS-Verdrag van 1974;

5. „vaste bulkclading”: vaste stortlading zoals omschreven in Voorschrift XII/1.4 van het SOLAS-Verdrag van 1974, met uitzondering van graan;

6. „graan”: graan zoals omschreven in Voorschrift VI/8.2 van het SOLAS-Verdrag van 1974;

7. „terminal”: iedere vaste, drijvende of mobiele voorziening die voor laden of lossen van vaste bulkclading in of uit bulkcarriers is uitgerust en die daarvoor wordt gebruikt;

8. „terminalexploitant”: de eigenaar van een terminal of een andere organisatie of persoon die de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van de terminal van de eigenaar heeft overgenomen;

9. „terminalvertegenwoordiger”: een door de terminalexploitant aangestelde persoon die de algemene verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft voor de controle op het door de terminal uitgevoerde laad- of losverrichtingen voor een bepaalde bulkcarrier;

10. „kapitein”: degene die het gezag voert over een bulkcarrier of een scheepsofficier die door de gezagsvoerder voor laad- of losverrichtingen is aangewezen;

11. „erkende organisatie”: een organisatie die overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 94/57/EG van de Raad ⁽²⁾ is erkend;

12. „administratie van de vlaggenstaat”: de bevoegde autoriteiten van de Staat waarvan de bulkcarrier gerechtigd is de vlag te voeren;

13. „havenstaatcontrole-instantie”: de voor de uitvoering van de controlebepalingen van Richtlijn 95/21/EG bevoegde instantie van een lidstaat;

14. „bevoegde autoriteit”: een nationale, regionale of lokale autoriteit die in de lidstaat die uit hoofde van de nationale wetgeving met de uitvoering en de handhaving van de voorschriften van deze richtlijn is belast;

⁽¹⁾ PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20.

15. „ladinggegevens”: de ingevolge Voorschrift VI/2 van het SOLAS-Verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens;
16. „laad- of losplan”: een plan als bedoeld in Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974, in het in Aanhangsel 2 van de BLU-code opgenomen formaat;
17. „veiligheidscontrolelijst schip/wal”: de controlelijst inzake veiligheid aan boord en aan de wal als bedoeld in sectie 4 van de BLU-code, in het in Aanhangsel 3 van de BLU-code opgenomen formaat;
18. „verklaring inzake de dichtheid van vaste bulkclading”: de overeenkomstig Voorschrift XII/10 van het SOLAS-Verdrag van 1974 te verstrekken informatie over de dichtheid van de lading.

Artikel 4

Geschiktheidseisen voor bulkcarriers

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat terminalexploitanten de geschiktheid van bulkcarriers voor het laden of lossen van vaste bulkclading verifiëren door te controleren of aan de bepalingen van Bijlage I wordt voldaan.

Artikel 5

Geschiktheidseisen voor terminals

De lidstaten dragen ervoor zorg dat terminals:

1. aan de bepalingen van Bijlage II voldoen;
2. voor elke bulkcarrier die voor laden of lossen van vaste bulkclading de terminal aandoet, een terminalvertegenwoordiger hebben aangesteld;
3. handleidingen waarin de voorschriften van de terminal en de bevoegde autoriteiten en de informatie over de haven en de terminal als vermeld in Aanhangsel 1 van de BLU-code zijn opgenomen, hebben opgesteld en deze de kapiteins van bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading de terminal aandoen, ter beschikking stellen;
4. een overeenkomstig de ISO 9001:2000-normen gecertificeerd kwaliteitszorgsysteem hebben ontwikkeld en ingevoerd en dit onderhouden, welk systeem overeenkomstig de richtsnoeren van de ISO 10011:1991-norm wordt geaudit.

Artikel 6

Verantwoordelijkheden van de kapiteins en van de terminalvertegenwoordigers

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende beginselen inzake de verantwoordelijkheden

van de kapiteins en van de terminalvertegenwoordigers worden nagekomen en toegepast:

1. Verantwoordelijkheden van de kapiteins:

- a) De kapitein is te allen tijde verantwoordelijk voor het veilig laden en lossen van de onder zijn gezag bulkcarrier staande.
- b) De kapitein verstrekt de terminal de in Bijlage III vermelde gegevens ruim voor het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip bij de terminal.
- c) Alvorens vaste bulkclading wordt geladen, zorgt de kapitein ervoor dat hij de ingevolge Voorschrift VI/7.2 van het SOLAS-Verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens en, indien vereist, een verklaring inzake dichtheid van de vaste bulkclading heeft ontvangen. Deze gegevens worden vermeld op een ladingsformulier als beschreven in Aanhangsel 5 van de BLU-code.
- d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kijkt de kapitein zich van de in Bijlage IV opgesomde verantwoordelijkheden.

2. Verantwoordelijkheden van de terminalvertegenwoordiger:

- a) Nadat de terminalvertegenwoordiger de eerste aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip heeft ontvangen, verstrekt deze de kapitein de in Bijlage V vermelde gegevens.
- b) De terminalvertegenwoordiger vergewist zich ervan dat de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium van de gegevens die op het ladingverklaringsformulier zijn vermeld, in kennis is gesteld.
- c) De terminalvertegenwoordiger stelt de havenstaatcontrole instantie onverwijld in kennis van de aan boord van een bulkcarrier blijvende tekortkomingen waardoor de veiligheid van het laden of lossen van vaste bulkclading in gevaar kan komen.
- d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kijkt de terminalvertegenwoordiger zich van de in Bijlage VI opgesomde verantwoordelijkheden.

Artikel 7

Procedures voor de samenwerking tussen bulkcarriers en terminals

De lidstaten zorgen ervoor dat bij laden of lossen van bulkcarriers met vaste bulkclading de volgende procedures worden gevolgd:

1. Alvorens vaste bulkclading wordt geladen of gelost, bereiken de kapitein en de terminalvertegenwoordiger overeenstemming over het laad- of losplan overeenkomstig de bepalingen van Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974. Het laad- of losplan wordt opgesteld in het formaat dat is voorgeschreven in Aanhangsel 2 van de BLU-code; de kapitein en de terminalvertegenwoordiger bevestigen hun overeenstemming over het plan door het te ondertekenen. Elke verandering in het plan wordt in de vorm van een gewijzigd plan door beide partijen uitgewerkt, goedgekeurd en overeengekomen. Het overeengekomen laad- of losplan en eventuele naderhand overeengekomen wijzigingen worden door het schip en door de terminal gedurende zes maanden bewaard en een kopie ervan wordt bij de bevoegde autoriteit gedeponeerd.

2. Alvorens met laden of lossen wordt begonnen, wordt de veiligheidscontrolelijst schip/wal door zowel de kapitein als de terminalvertegenwoordiger ingevuld en ondertekend overeenkomstig de richtsnoeren in Aanhangsel 4 van de BLU-code.

3. Tussen het schip en de terminal wordt een doeltreffende communicatie tot stand gebracht en voortdurend in stand gehouden, om op verzoeken om informatie over het verloop van het laden of lossen te kunnen reageren en om onverwijld ervoor zorg te dragen dat gevolg wordt gegeven aan een bevel van de kapitein of van de terminalvertegenwoordiger om de laad- of losverrichtingen stop te zetten.

4. De kapitein en de terminalvertegenwoordiger geven volgens het overeengekomen plan uitvoering aan de laad- of losverrichtingen. De terminalvertegenwoordiger is verantwoordelijk voor het laden of lossen van de vaste bulkclading overeenkomstig de in het plan aangegeven volgorde van de ruimten, voor de te laden of te lossen hoeveelheden en voor de snelheid waarmee wordt geladen of gelost. Hij wijkt niet zonder voorafgaand overleg met en schriftelijke instemming van de kapitein af van het overeengekomen laad- of losplan.

5. Wanneer het laden of lossen is geschied, bevestigen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger schriftelijk dat het laden of lossen volgens het laad- of losplan, met inbegrip van eventuele overeengekomen afwijkingen, is verlopen. Wanneer een schip is gelost, bevat deze bevestiging tevens een verklaring waaruit blijkt dat de laadruimen zijn geleegd en gereinigd overeenkomstig de voorschriften van de kapitein alsmede de vermelding van eventuele door het schip opgelopen schade en van herstellingen zo die zijn geschied.

Artikel 8

Rol van de bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd de rechten en plichten van de kapitein overeenkomstig Voorschrift VI/7.7 van het SOLAS-Verdrag

van 1974 dragen de lidstaten ervoor zorg dat hun bevoegde autoriteiten het recht hebben het laden of lossen van vaste bulkclading te verhinderen of stop te zetten wanneer wordt gemeld dat de veiligheid van het schip door de laad- of losverrichtingen in gevaar wordt gebracht.

2. Indien de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van de procedures van artikel 7 van mening verschillen, treedt de bevoegde autoriteit op wanneer dit voor de veiligheid en/of voor het mariene milieu vereist is.

Artikel 9

Reparatie van tijdens laden of lossen ontstane schade

1. Wanneer de constructie of de uitrusting van het schip tijdens laden of lossen wordt beschadigd, wordt deze schade door de terminalvertegenwoordiger aan de kapitein gemeld en zo nodig gerepareerd.

2. Wanneer de schade voor de stevigheid van de constructie of voor de waterdichtheid van de romp, dan wel voor de essentiële technische installaties van het schip nadelige gevolgen kan hebben, worden de administratie van de vlaggenstaat, of een door haar erkende organisatie die namens haar optreedt, en de havenstaatcontrole instantie op de hoogte gebracht, zodat zij kunnen besluiten of de schade onverwijld moet worden gerepareerd of dat dit kan worden uitgesteld. Het besluit wordt genomen door de havenstaatcontrole instantie die rekening houdt met het advies van de administratie van de vlaggenstaat of met dat van de door deze laatste erkende organisatie die namens haar optreedt.

3. Om het in lid 2 bedoelde besluit te kunnen nemen, kan een havenstaatcontrole instantie beroep doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en advies uit te brengen over de vraag of de schade moet worden gerepareerd of dat dit kan worden uitgesteld.

Artikel 10

Verificatie en verslaglegging

1. De lidstaten verifiëren regelmatig of de terminals aan de voorschriften van artikel 5, punt 1, artikel 6, punt 2, en artikel 7 voldoen. Daarbij voeren zij tijdens de laad- of losverrichtingen onaangekondigde inspecties uit.

2. De lidstaten brengen de Commissie om de twee jaar verslag uit over de resultaten van deze verificatie. Dit verslag bevat tevens een evaluatie van de doelmatigheid van de geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen bulkcarriers en terminals waarin deze richtlijn voorziet. Het verslag wordt ingediend uiterlijk op 30 april van het jaar dat volgt op de twee jaren waarover verslag wordt uitgebracht.

*Artikel 11***Kennisgeving aan de IMO**

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie stellen de IMO van de vaststelling van deze richtlijn in kennis, waarbij wordt verwezen naar paragraaf 1.7 van de bijlage bij IMO-Resolutie A.797(19) van 23 november 1995 inzake de veiligheid van vaste bulkclading vervoerende schepen.

*Artikel 12***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG, met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit, van toepassing.
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

*Artikel 13***Wijzigingsprocedure**

1. De definities, de verwijzingen naar internationale verdragen en codes en naar IMO-resoluties en circulaires, de verwijzingen naar ISO-normen, de verwijzingen naar communautaire instrumenten, en de bijlagen kunnen volgens de procedure bedoeld in artikel 1, lid 2, worden gewijzigd om deze aan internationale en communautaire instrumenten die na de vaststelling van deze richtlijn zijn aangenomen, gewijzigd of in werking zijn getreden, aan te passen voor zover daarmee de werkingssfeer van deze richtlijn niet wordt verruimd.
2. Volgens de procedure bedoeld artikel 12, lid 2, kunnen bepalingen worden vastgesteld die in artikel 7 en in de bijlagen worden opgenomen met het oog op de tenuitvoerlegging van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, voor zover deze bepalingen de werkingssfeer van deze richtlijn niet verruimen.

*Artikel 14***Sancties**

De lidstaten stellen het stelsel van straffen van toepassing op inbreuken op de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van intern recht vast en treffen de nodige maatregelen om de toepassing van die straffen te waarborgen. De aldus vastgestelde straffen dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn. De lidstaten geven de Commissie uiterlijk op de in artikel 15, lid 1, eerste alinea, genoemde datum kennis van die bepalingen alsmede, zo spoedig mogelijk, van elke daarin nadien aangebrachte wijziging.

*Artikel 15***Tenuitvoerlegging en toepassing**

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om [binnen achttien maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bepalingen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 16***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 17***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19.

*BIJLAGE I***VERIFICATIE VAN DE GESCHIKTHEID VAN BULKCARRIERS VOOR LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKADING**

(als bedoeld in artikel 4)

Gecontroleerd wordt of bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkading terminals in de lidstaten aandoen, aan de volgende geschiktheidseisen voldoen:

1. Zij moeten voorzien zijn van laadruimen en luikopeningen van voldoende omvang, die zo zijn ontworpen dat vaste bulkading op bevredigende wijze kan worden geladen, gestuwd, getrimd en gelost.
2. De luiken van de laadruimen moeten zijn voorzien van de in het laad- of losplan gebruikte identificatienummers. Deze nummers moeten voor het personeel dat de laad- of losapparatuur van de terminal bedient, door de plaats, afmetingen en kleur ervan duidelijk zichtbaar en herkenbaar zijn.
3. De luiken van de laadruimen, bedieningssysteem voor de luiken en veiligheidsinrichtingen moeten in goede werkende staat verkeren en mogen uitsluitend worden gebruikt voor het doel waarvoor zij bestemd zijn.
4. Wanneer ter indicatie van slagzij lichten zijn gemonteerd, moeten deze vóór het laden of lossen worden getest en moet zijn aangetoond dat zij in werkende staat verkeren.
5. Indien is vereist een goedgekeurde beladingscomputer aan boord te hebben, moet dit instrument gecertificeerd zijn en in werkende staat verkeren voor de uitvoering van spanningsberekeningen tijdens laden en lossen.
6. Indien het schip aan boord met eigen laad- en losapparatuur is uitgerust, moet die apparatuur gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren en mag die apparatuur slechts onder de algemene supervisie van over de nodige kwalificaties beschikkende bemanningsleden van het schip worden gebruikt.
7. Alle voortstuwings- en hulpmachines moeten in goede werkende staat verkeren.
8. Dekuitrusting voor het afmeren aan de kade of op de ligplaats moet in goede werkende staat en in goede staat van onderhoud verkeren.

*BIJLAGE II***EISEN IN VERBAND MET DE GESCHIKTHEID VAN TERMINALS VOOR LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKADING**

(als bedoeld in artikel 5, punt 1)

1. De terminalexploitanten moeten ervoor zorgen dat zij voor laden of lossen van vaste bulkading aan hun terminal slechts bulkcarriers toelaten die bij de laad- of losinstallatie veilig kunnen afmeren, rekening houdend met de waterdiepte op de afmeerplaats, de maximumgrootte van het schip, afmeervoorzieningen, fenders, veilige toegangsmogelijkheden en mogelijke belemmeringen voor het laden of lossen.
 2. De laad- en losapparatuur van de terminal moet naar behoren gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren, overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en normen, en mag slechts worden bediend door over de nodige kwalificaties beschikkend personeel dat, in voorkomend geval, is gecertificeerd.
 3. Terminals moeten gebruik maken van apparatuur voor het wegen van de lading die in goede staat van onderhoud verkeert en regelmatig wordt beproefd en geijkt, zodat over het normale bereik van de beladingsgraad de nauwkeurigheid beter is dan 1 % van de nominale hoeveelheid.
 4. Het terminalpersoneel moet in alle aspecten van het veilig laden en lossen van bulkcarriers in overeenstemming met hun verantwoordelijkheden worden opgeleid. De opleiding moet erop gericht zijn het personeel op de hoogte te brengen van de algemene risico's van het laden en lossen van vaste bulkading en de schadelijke gevolgen voor de veiligheid van het schip die verkeerde laad- en losverrichtingen kunnen hebben.
 5. De terminalexploitanten moeten ervoor zorgen dat het voor het laden- en lossen gebruikte personeel is voorzien van en gebruik maakt van persoonlijke beschermingsmiddelen en voldoende rust krijgt om ongelukken wegens vermoeidheid te vermijden.
-

BIJLAGE III

DOOR DE KAPITEIN AAN DE TERMINAL TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(zoals bedoeld in artikel 6, punt 1, onder b))

1. Het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip dat zo spoedig mogelijk dient te worden gemeld en, in voorkomend geval, dient te worden bijgesteld.
 2. Samen met de eerste aankondiging van het aankomsttijdstip:
 - a) naam, roepnaam, IMO-nummer, vlag, haven en registratie;
 - b) laad- of losplan, met vermelding van de hoeveelheid lading, de hoeveelheid die per luik wordt gestuwd, de volgorde van laden of lossen en de hoeveelheid die bij elke storting of losstap wordt verwerkt;
 - c) diepgang bij aankomst en geplande diepgang bij vertrek;
 - d) de voor ballasten of ontballasten vereiste tijd;
 - e) de lengte van het schip over alles, de grootste breedte van het schip en de lengte van het ladinggedeelte van het voorste luikhoofd van het verst naar voren gelegen luik tot aan het achterste luikhoofd van het verst naar achteren gelegen luik waarin lading zal worden geladen of waaruit lading zal worden gelost;
 - f) afstand van de waterlijn tot het eerste luik waarlangs zal worden geladen of gelost en afstand van de zijkant van het schip tot aan de luikopening;
 - g) plaats van de valreep van het schip;
 - h) hoogte boven de waterlijn;
 - i) details over en capaciteit van de laad- en losapparatuur aan boord van het schip, indien aanwezig;
 - j) aantal en type meertrossen;
 - k) specifieke verzoeken, onder andere in verband met trimmen of continu meten van het vochtgehalte van de lading;
 - l) bijzonderheden over eventueel noodzakelijke reparaties die vertraging kunnen opleveren voor het afmeren, de aanvang van het laden of lossen of het vertrek van het schip na voltooiing van het laden of lossen;
 - m) alle andere door de terminal gevraagde informatie met betrekking tot het schip.
-

BIJLAGE IV

PLICHTEN VAN DE KAPITEIN VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

(zoals bedoeld in artikel 6, punt 1, onder d))

Vóór en tijdens laad- of losverrichtingen dient de kapitein ervoor te zorgen dat:

1. op laden of lossen van lading en lozen of innemen van ballastwater toezicht wordt gehouden door de daarvoor verantwoordelijke scheepsofficier;
2. de verdeling van lading en ballastwater tijdens het gehele verloop van het laden of lossen wordt bewaakt om overbelasting van de scheepsconstructie te voorkomen;
3. het schip in verticale stand wordt gehouden of, indien het schip om operationele redenen moet overhellen, de helling zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. het schip stevig afgemeerd blijft, rekening houdend met de plaatselijke weersomstandigheden en voorspellingen;
5. voldoende officieren en bemanningsleden aan boord worden gehouden om de bevestiging van de meertrossen aan te passen of voor elke normale of noodsituatie, rekening houdend met de vereiste rustperiodes voor de bemanning om vermoeidheid te voorkomen;
6. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voorschriften voor het trimmen van de lading, die in overeenstemming moeten zijn met de procedures van de „IMO-Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes”;
7. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voor zijn schip geldende eisen inzake de onderlinge afstemming tussen ontballasten of ballasten en het tempo van laden of lossen, alsook van elke afwijking van het ontballastings- of ballastingsplan of van enig ander aspect dat op het laden of lossen van de lading van invloed kan zijn;
8. het ballastwater wordt geloosd in een tempo dat in overeenstemming is met het overeengekomen laadplan en dat niet tot overstroming van de kade of van naastliggende schepen leidt. Wanneer het om praktische redenen niet mogelijk is het ballastwater van het schip vóór het trimmen tijdens het laden volledig te lozen, spreekt de kapitein met de terminalvertegenwoordiger de tijdstippen af waarop het laden kan worden onderbroken, alsook de duur van die onderbrekingen;
9. met de terminalvertegenwoordiger overeenstemming bestaat over de maatregelen die moeten worden genomen in geval van regen of een andere weersverandering, wanneer aan een dergelijke weersverandering door de aard van de lading risico's verbonden zijn;
10. zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, aan boord of in de nabijheid van het schip geen werkzaamheden bij hoge temperaturen worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de terminalvertegenwoordiger en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit;
11. gedurende de laatste stadia van het laden of lossen nauwlettend toezicht wordt gehouden op de laad- of losverrichtingen en op het schip;
12. de terminalvertegenwoordiger onverwijld wordt gewaarschuwd wanneer de laad- of losverrichtingen schade of een gevaarlijke situatie hebben veroorzaakt of dreigen te veroorzaken;
13. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte wordt gesteld wanneer met het definitieve trimmen van het schip moet worden begonnen zodat de transporteur eerst kan worden leeggemaakt;
14. binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsconstructie te voorkomen;
15. bij het ballasten van één of meer ruimen rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat ontvlambare dampen uit de ruimen vrijkomen, en de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen alvorens toestemming wordt gegeven om aangrenzend aan of boven die ruimen werkzaamheden bij hoge temperatuur uit te voeren.

BIJLAGE V

DOOR DE TERMINAL AAN DE KAPITEIN TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(zoals bedoeld in artikel 6, punt 2, onder a))

1. Naam van de ligplaats waar het laden of lossen zal geschieden en het vermoedelijke tijdstip van afmeren en van de voltooiing van de laad- of losverrichtingen ⁽¹⁾.
2. Kenmerken van de laad- en losapparatuur, met inbegrip van het nominale laad- of lostempo van de terminal en het aantal laad- of lospunten dat moet worden gebruikt, alsook de tijd die voor elke storting of losstap naar schatting nodig is.
3. Kenmerken van de ligplaats of van de kade waarvan de kapitein kennis moet hebben, met inbegrip van de plaats van vaste en mobiele obstakels, fenders, meerpalen en afmeervoorzieningen.
4. Minimum-waterdiepte op de ligplaats en in de vaargeul naar en van de ligplaats ⁽¹⁾.
5. Waterdichtheid op de ligplaats.
6. Maximumafstand tussen de waterlijn en de bovenkant van de luiken of luikhoofden, afhankelijk van hetgeen voor het laden of lossen relevant is, en de maximumhoogte boven de waterlijn.
7. Regels betreffende loopplanken en toegang.
8. Kant van het schip die langs de kade moet liggen.
9. Maximumsnelheid waarmee de kade mag worden genaderd en beschikbaarheid van sleepboten, met vermelding van het type en de trekkracht daarvan.
10. Volgorde bij het laden van verschillende ladinggedeelten en eventuele andere beperkingen wanneer het niet mogelijk is de lading in een voor het schip optimale volgorde of ruim te laden.
11. Eigenschappen van de te storten lading die risico's kunnen opleveren wanneer deze met andere lading of met residuen aan boord van het schip in contact komt.
12. Informatie vooraf over de geplande laad- of loshandelingen of over wijzigingen op bestaande laad- of losplannen.
13. Inlichtingen die aangeven of de laad- of losapparatuur van de terminal vast staat opgesteld, dan wel of de mobiliteit daarvan op enigerlei wijze beperkt is.
14. Vereiste meertrossen.
15. Kennisgeving van ongebruikelijke afmeervoorzieningen.
16. Eventuele beperkingen inzake ballasten of ontballasten.
17. Door de bevoegde autoriteit toegestane maximumdiepgang bij vertrek; alsook elke andere, door de kapitein gevraagde inlichting over de terminal.

⁽¹⁾ De informatie over de vermoedelijke afmeer- en vertrektijden en over de minimum-waterdiepte op de ligplaats wordt telkens bijgesteld en aan de kapitein doorgegeven na ontvangst van elke melding betreffende het vermoedelijke aankomsttijdstip. De informatie over minimumwaterdiepte in de benaderings- en vertrekvaargeulen wordt, in voorkomend geval, door de terminal of door het havengezag verstrekt.

BIJLAGE VI

PLICHTEN VAN DE TERMINALVERTEGENWOORDIGER VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

(zoals bedoeld in artikel 6, punt 2, onder d))

Vóór de aanvang van en tijdens de laad- of losverrichtingen dient de terminalvertegenwoordiger:

1. de kapitein in kennis te stellen van de namen van de voor het laden of lossen verantwoordelijke personeelsleden van de terminal, alsook van de naam van de agent van de bevrachter, en hem mede te delen hoe hij met deze personen contact kan opnemen;
 2. alle voorzorgsmaatregelen te treffen om te voorkomen dat het schip door de laad- of losapparatuur wordt beschadigd en de kapitein in te lichten wanneer schade optreedt;
 3. bij lading met hoge dichtheid of wanneer met grote stortingen wordt gewerkt, de kapitein opmerkzaam erop te maken dat zolang de bovenkant van de ballasttanks niet volledig met lading is bedekt, de scheepsconstructie hevige plaatselijke schokken kan ondergaan, met name wanneer wordt toegestaan dat de lading van grote hoogte in het ruim valt, en dat bij de aanvang van het laden van elk ruim bijzondere voorzorgsmaatregelen dienen te worden getroffen;
 4. ervoor te zorgen dat in alle stadia van het laden of lossen tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over alle aspecten van de werkzaamheden overeenstemming bestaat en dat de kapitein op de hoogte wordt gesteld van elke wijziging in het overeengekomen laadt tempo en van het geladen gewicht na elke storting;
 5. aantekening te houden van het gewicht en de verdeling van de geladen of geloste lading en ervoor te zorgen dat het in de ruimen aanwezige gewicht niet van het overeengekomen laad- of losplan afwijkt;
 6. ervoor te zorgen dat bij de berekening van de hoeveelheden lading die voor het bereiken van de bij vertrek vereiste diepgang en trim nodig zijn, ermee rekening wordt gehouden dat de transporteurs van de terminal zolang moeten kunnen blijven lopen dat zij aan het eind van het laadproces volledig leeg zijn. Daartoe dient de terminalvertegenwoordiger de kapitein in kennis te stellen van de nominale tonnage van de transporteur van de terminal alsook van alle voorschriften betreffende het leegmaken van de transporteur bij voltooiing van het laden;
 7. in geval van lossen, de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium te waarschuwen wanneer het voornemen bestaat het aantal lospunten te verhogen of te verlagen en de kapitein in te lichten wanneer het lossen van een ruim als voltooid wordt beschouwd;
 8. erop toe te zien dat zolang het schip zich op de ligplaats bevindt, er aan boord of in de nabijheid geen werkzaamheden bij hoge temperatuur worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de kapitein en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit.
-

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen

(2000/C 311 E/18)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 303 def. — 2000/0127(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 24 mei 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 63, lid 2, onder a en b,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De uitwerking van een gemeenschappelijk asielbeleid, dat een gemeenschappelijke Europese asielregeling omvat, is een wezenlijk aspect van de doelstelling van de Europese Unie om geleidelijk een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen, die openstaat voor diegenen die onder druk van de omstandigheden op wettige wijze bescherming in de Europese Unie trachten te verkrijgen.
- (2) Het aantal gevallen van massale toestroom van ontheemden die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, is de voorbije jaren in Europa in belangrijke mate toegenomen. Ter voorkoming dat het asielsysteem gebrekig gaat functioneren, is het vaak nodig in die gevallen buitengewone voorzieningen voor tijdelijke bescherming te treffen, die aan die personen onmiddellijke en tijdelijke bescherming bieden.
- (3) De lidstaten en de instellingen van de Gemeenschap hebben hun bezorgdheid over de situatie van ontheemden geuit in de conclusies die de met immigratiezaken belaste ministers tijdens de bijeenkomst van 30 november en 1 december 1992 te Londen en de bijeenkomst van 1 en 2 juni 1993 te Kopenhagen hebben aangenomen betreffende personen die zijn ontheemd door het conflict in het voormalige Joegoslavië.
- (4) De Raad heeft op 25 september 1995 een Resolutie 95/C 262/01 aangenomen over de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis ⁽¹⁾, en op 4 maart 1996 Besluit 96/198/JBZ betreffende een alarm- en spoedprocedure voor de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis ⁽²⁾.

(5) Het actieplan van de Raad en van de Commissie van 3 december 1998 ⁽³⁾ bepaalt dat, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam, zo snel mogelijk minimumnormen moeten worden aangenomen voor het verlenen van tijdelijke bescherming aan ontheemden uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, alsmede maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

(6) De Raad heeft op 27 mei 1999 conclusies aangenomen met betrekking tot uit Kosovo afkomstige ontheemden waarin de Commissie en de lidstaten wordt verzocht consequenties te trekken uit hun reacties op de crisis in Kosovo teneinde maatregelen te nemen overeenkomstig het Verdrag.

(7) De Europese Raad van Tampere heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst op 15 en 16 oktober 1999 erkend dat over de tijdelijke bescherming van ontheemden op basis van solidariteit tussen de lidstaten overeenstemming moet worden bereikt.

(8) Het blijkt derhalve nodig minimumnormen vast te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, alsmede maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

(9) De genoemde normen en maatregelen hangen met elkaar samen en zijn onderling afhankelijk om redenen van doelmatigheid en samenhang, solidariteit alsmede ter voorkoming van secundaire bewegingen en ter ondersteuning van het gemeenschappelijke Europese asielbeleid. Derhalve dienen deze normen en maatregelen in hetzelfde juridische instrument te worden vastgelegd.

(10) Het is van belang dat deze tijdelijke bescherming met de internationale verplichtingen van de lidstaten inzake de rechten van vluchtelingen verenigbaar is en zij mag met name geen invloed hebben op de erkenning van de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, dat alle lidstaten geratificeerd hebben.

⁽¹⁾ PB C 262 van 7.10.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 63 van 13.3.1996, blz. 10.

⁽³⁾ PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

- (11) Het verdient aanbeveling het mandaat van het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen betreffende vluchtelingen en andere personen die internationale bescherming behoeven, te eerbiedigen en binnen de context van de tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, gevolg te geven aan Verklaring nr. 17 ad artikel 73 K van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (thans artikel 63 van het EG-Verdrag), die aan het Verdrag van Amsterdam is gehecht.
- (12) De onderhavige richtlijn is niet van toepassing op personen die onder de vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn geldende regelingen inzake tijdelijke bescherming van ontheemden vallen.
- (13) De aard van Minimumnormen brengt mee dat het de lidstaten vrijstaat voor personen die tijdelijke bescherming genieten in geval van massale toestroom van ontheemden gunstiger voorwaarden vast te stellen of te handhaven.
- (14) Gezien de specifieke aard van een tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en de onmogelijkheid op voorhand kwantitatieve criteria voor deze massale toestroom op te stellen, is het nodig een maximumduur voor deze bescherming vast te stellen en de uitvoering ervan ondergeschikt te maken aan een besluit van de Raad. Dit besluit is in alle lidstaten bindend ten aanzien van de in dat besluit bedoelde ontheemden. Ook moeten de voorwaarden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van dit besluit worden vastgesteld.
- (15) De lidstaten moet, indien zij dit wensen worden toegestaan, in geval van massale toestroom van ontheemden nog andere categorieën ontheemden dan de in het besluit van de Raad bedoelde, die om dezelfde redenen ontheemd zijn en uit hetzelfde land van oorsprong komen, tijdelijke bescherming te bieden en de voorwaarden van die mogelijkheid vast te stellen.
- (16) Het is van belang de verplichtingen van de lidstaten vast te stellen met betrekking tot de voorwaarden voor opname en verblijf van de begunstigden van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden. Deze verplichtingen moeten billijk zijn en de betrokkenen een adequaat beschermingsniveau bieden.
- (17) Iedere vorm van discriminatie die het doel van de Europese Unie als een ruimte van veiligheid, rechtvaardigheid en vrijheid, daaronder begrepen wat het asielbeleid en een tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden betreft, in gevaar kan brengen, dient te worden vermeden.
- (18) Er dienen regels te worden vastgesteld voor de toegang tot asielprocedures in de context van een tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de lidstaten en de bepalingen van het Verdrag.
- (19) Het is wenselijk de beginselen en maatregelen vast te stellen betreffende de terugkeer naar het land van oorsprong en betreffende de situatie in de lidstaten aan het einde van een regeling inzake tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden.
- (20) Het is noodzakelijk een solidariteitsmechanisme in te stellen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden in geval van massale toestroom. Dit mechanisme bestaat uit twee delen. Het eerste deel betreft de financiën, het tweede deel betreft de fysieke opvang van personen in de lidstaten op basis van een dubbele vrijwilligheid, bij de lidstaten van opvang en bij de ontheemden. Er moet in de mogelijkheid worden voorzien dat het tweede deel, alsmede de toepassingsvoorwaarden ervan, niet wordt toegepast.
- (21) De uitvoering van een dergelijke tijdelijke bescherming moet vergezeld gaan van administratieve samenwerking.
- (22) Het is van belang de gevallen vast te stellen waarin het recht op tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden wordt uitgesloten.
- (23) De lidstaten stellen een stelsel van sancties vast die van toepassing zijn in geval van schendingen van onderhavige richtlijn.
- (24) De toepassing van de onderhavige richtlijn dient regelmatig te worden beoordeeld.
- (25) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kan de doelstelling van de voorgenoemde maatregelen, namelijk minimumnormen in te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden, onvoldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt. Derhalve kan zij wegens de omvang of de gevolgen van de maatregelen beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. De onderhavige richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstelling te bereiken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze richtlijn beoogt minimumnormen vast te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren en een evenwicht te bevorderen tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom”: buitengewone voorzieningen die, in geval van massale toestroom van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, aan deze mensen onmiddellijke en tijdelijke bescherming bieden, wanneer het asielsysteem deze toestroom niet kan verwerken zonder dat dit leidt tot met de goede werking ervan strijdige gevolgen, in het belang van de betrokkenen en andere personen die om bescherming vragen; hierna „tijdelijke bescherming” genoemd;
- b) „Verdrag van Genève”: het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;
- c) „ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren”: onderdanen van derde landen of staatlozen die hun land van oorsprong hebben verlaten en wier terugkeer onder veilige en menswaardige omstandigheden onmogelijk is gezien de situatie in dat land en die eventueel kunnen vallen onder de toepassingssfeer van artikel 1A van het Verdrag van Genève of andere internationale of nationale instrumenten van bescherming, in het bijzonder:
 - personen die uit door een gewapend conflict of inheems geweld getroffen gebieden hebben moeten vluchten;
 - personen die ernstig gevaar hebben gelopen van blootstelling aan of slachtoffer zijn geweest van systematische of algemene schending van de mensenrechten;
- d) „massale toestroom”: de aankomst in de Gemeenschap van een aanzienlijk aantal ontheemden uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, uit een bepaald land of bepaalde geografische zone;
- e) „vluchtelingen”: onderdanen van een derde land of staatlozen in de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève;
- f) „niet-begeleide minderjarigen”: onderdanen van derde landen jonger dan achttien jaar die zonder begeleiding van een volwassene die krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijk is, op het grondgebied van een lidstaat aankomen zolang zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staan;
- g) „verblijfstitel”: elke door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven en volgens zijn wetgeving opgestelde vergunning of toestemming, op grond waarvan het een onderdaan van een derde land is toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven;
- h) „gezinshereniger”: onderdaan van een derde land die tijdelijke bescherming van een lidstaat geniet en een aanvraag indient tot hereniging met een of meer leden van zijn gezin.

Artikel 3

1. De tijdelijke bescherming loopt niet vooruit op de erkenning van de status van vluchteling zoals bedoeld in het Verdrag van Genève.
2. De lidstaten passen de regeling inzake tijdelijke bescherming toe met inachtneming van de grondrechten zoals gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950.
3. Over de instelling, uitvoering en beëindiging van de regeling inzake tijdelijke bescherming wordt regelmatig overleg gevoerd met het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (hierna UNHCR) en andere betrokken organisaties.
4. De onderhavige richtlijn is niet van toepassing op personen die vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn in het kader van regelingen inzake tijdelijke bescherming zijn opgevangen.
5. De onderhavige richtlijn doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten voor personen die tijdelijke bescherming genieten gunstiger voorwaarden vast te stellen en te handhaven.

HOOFDSTUK II

Duur en uitvoering van de tijdelijke bescherming

Artikel 4

De tijdelijke bescherming duurt één jaar. Wanneer de bescherming niet op grond van artikel 6, lid 1, onder b, wordt beëindigd, wordt deze automatisch verlengd met telkens 6 maanden voor maximaal één jaar.

De totale duur van de regeling inzake tijdelijke bescherming kan niet langer dan twee jaar zijn.

Artikel 5

1. De massale toestroom van ontheemden wordt vastgesteld bij een besluit van de Raad dat bij gekwalificeerde meerderheid wordt genomen op voorstel van de Commissie die tevens elk verzoek van een lidstaat onderzoekt om de Raad een voorstel voor te leggen. Dit besluit heeft ten aanzien van de ontheemden waarop het betrekking heeft, tot gevolg dat de bescherming in alle lidstaten wordt geboden. Deze bescherming is tijdelijk, overeenkomstig de bepalingen van de onderhavige richtlijn.

Het besluit omvat ten minste:

- a) de omschrijving van de specifieke groepen personen waarop tijdelijke bescherming van toepassing is;
- b) de datum waarop de regeling inzake tijdelijke bescherming ingaat;
- c) de verklaringen van de lidstaten overeenkomstig artikel 25.

2. Het besluit van de Raad is gebaseerd op:

- a) het onderzoek van de situatie en de omvang van de volksverplaatsingen;
- b) De beoordeling van de wenselijkheid de tijdelijke bescherming in werking te stellen, rekening houdende met mogelijkheden van spoedhulp en maatregelen ter plaatse of de ontoreikendheid daarvan;
- c) de mededelingen van de lidstaten, de Commissie, de UNHCR en andere betrokken organisaties.

3. De relevante bepalingen van het Reglement van orde van de Raad met betrekking tot noodgevallen kunnen in voorkomend geval worden toegepast.

4. Het Europees Parlement wordt van het besluit van de Raad in kennis gesteld.

Artikel 6

1. De tijdelijke bescherming wordt beëindigd:

- a) wanneer de maximale duur is bereikt;
- b) op ieder moment, door de vaststelling van een bij gekwalificeerde meerderheid genomen besluit van de Raad, op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om een voorstel aan de Raad voor te leggen, onderzoekt.

2. Het besluit van de Raad is gebaseerd op de vaststelling dat de situatie in het land van oorsprong op een duurzame manier een veilige terugkeer onder menselijke omstandigheden mogelijk maakt, met eerbiediging van artikel 33 van het Verdrag van Genève en het Europees Verdrag van de rechten van de mens. Het Europees Parlement wordt hiervan kennis gesteld.

Artikel 7

De lidstaten kunnen andere categorieën personen die om dezelfde redenen ontheemd zijn en uit hetzelfde land van oorsprong komen, tijdelijke bescherming bieden ingeval deze categorieën niet onder het in artikel 5 bedoelde besluit van de Raad vallen. Zij stellen de Raad en de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

HOOFDSTUK III

Verplichtingen van de lidstaten jegens de begunstigden van de tijdelijke bescherming

Artikel 8

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat de begunstigden tijdens de duur van de tijdelijke bescherming over verblijfstitels beschikken. Hiertoe worden documenten verstrekt.

2. Ongeacht de duur van de in lid 1 bedoelde verblijfstitels kan de behandeling die de lidstaten de begunstigden van tijdelijke bescherming geven, niet slechter zijn dan die welke in de artikelen 9 tot en met 15 is omschreven.

3. De lidstaten kennen, indien nodig, personen die met het oog op tijdelijke bescherming op hun grondgebied zijn toegelaten, elke facilititeit toe om de vereiste visa te verkrijgen, waaronder de nodige transitvisa. Deze visa zijn kosteloos. De formaliteiten dienen wegens de nood situatie zo veel mogelijk te worden beperkt.

Artikel 9

De lidstaten verstrekken de begunstigden van de tijdelijke bescherming een document in de officiële taal of talen van het land van oorsprong en die van de lidstaat van opvang waarin de bepalingen betreffende de tijdelijke bescherming duidelijk zijn uiteengezet.

Artikel 10

De lidstaten staan de begunstigden van de tijdelijke bescherming toe een al dan niet beloonde werkzaamheid te verrichten onder dezelfde voorwaarden als vluchtelingen. Dit beginsel van gelijke behandeling van de begunstigden van tijdelijke bescherming en vluchtelingen geldt ook voor de bezoldiging, de sociale zekerheid met betrekking tot de al dan niet beloonde werkzaamheid en de andere arbeidsvoorwaarden.

Artikel 11

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de begunstigden van tijdelijke bescherming een fatsoenlijk onderkomen krijgen of, in voorkomend geval, middelen te hunner beschikking krijgen om huisvesting te vinden.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de begunstigden de nodige hulp ontvangen inzake sociale bijstand en levensonderhoud, wanneer zij over onvoldoende middelen beschikken, alsmede medische zorg. Onverminderd lid 4, behelst de nodige hulp inzake medische zorg ten minste spoedeisende behandelingen en de behandeling van ziekten.

3. Wanneer de begunstigden een al dan niet beloonde werkzaamheid uitoefenen, wordt bij de bepaling van de hoogte van de steun rekening gehouden met de mogelijkheden die deze personen hebben in hun eigen levensonderhoud te voorzien.

4. De lidstaten voorzien begunstigden van de tijdelijke bescherming met bijzondere behoeften, zoals niet-begeleide minderjarigen of personen die folteringen, verkrachtingen of andere ernstige vormen van geestelijk, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan, van passende hulp, op medisch gebied of anderszins.

Artikel 12

1. De lidstaten bieden minderjarige begunstigden van de tijdelijke bescherming onder dezelfde omstandigheden als onderdanen van de lidstaat van opvang toegang tot onderwijs. De lidstaten kunnen bepalen dat deze toegang beperkt blijft tot het openbare onderwijs. Als minderjarig gelden personen wier leeftijd lager is dan de door de betrokken lidstaat vastgestelde grens van wettelijke meerderjarigheid.

2. De lidstaten bieden meerderjarige begunstigden van de tijdelijke bescherming toegang tot het algemene onderwijs, alsmede tot opleidingen, bijscholing of omscholing.

Artikel 13

1. Wanneer de omstandigheden van de massale toestroom tot scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, staan de lidstaten de binnenkomst en het verblijf van de volgende personen toe:

- a) de echtgenoot of niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien de wetgeving van de betrokken lidstaat de situatie van niet-gehuwde paren met die van gehuwde paren gelijkstelt;
- b) de kinderen van een paar als bedoeld onder a) of van de gezinshereniger, mits zij niet gehuwd zijn en in een afhankelijkheidsrelatie verkeren ten opzichte van de gezinshereniger, zonder dat er verschil in behandeling is tussen wettige, buitenechtelijke of aangenomen kinderen;
- c) andere gezinsleden, wanneer zij in een afhankelijkheidsrelatie verkeren ten opzichte van de gezinshereniger of zeer ernstige letsels hebben opgelopen of bijzondere medische behandeling nodig hebben.

2. Gezinshereniging is tijdens de tijdelijke bescherming steeds mogelijk, tot twee maanden vóór het einde van de maximale periode van twee jaar van de tijdelijke bescherming. De verblijfstitels van herenigde personen worden op grond van de tijdelijke bescherming verleend.

3. De aanvraag tot hereniging dient de gezinshereniger in in de lidstaat waar hij verblijft. De lidstaten gaan na of de onderscheiden gezinsleden met deze hereniging instemmen.

4. Het ontbreken van schriftelijke bewijsstukken betreffende verwantschap mag op zichzelf geen beletsel vormen voor besluiten krachtens lid 1. De lidstaten nemen alle terzake dienende feiten en specifieke omstandigheden bij de beoordeling van de geldigheid van het bewijsmateriaal en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker in aanmerking.

5. Wanneer leden van eenzelfde gezin zoals beschreven in lid 1, in verschillende lidstaten tijdelijke bescherming genieten, staan de lidstaten de gezinshereniging toe in de lidstaat van opvang van hun keus, onder dezelfde voorwaarden als in lid 2. Bij overbrenging voor gezinshereniging in de lidstaat van opvang komt de verblijfstitel in de lidstaat die wordt verlaten te vervallen, alsmede de verplichtingen jegens de begunstigde(n) met betrekking tot de tijdelijke bescherming in de lidstaat die wordt verlaten.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt ingediend in de gastlidstaat waar de gezinsleden met elkaar wensen te worden herenigd. De lidstaten gaan na of de onderscheiden gezinsleden met de hereniging instemmen.

6. De betrokken lidstaat neemt de aanvraag tot hereniging zo spoedig mogelijk in behandeling. Ieder besluit tot afwijzing van de aanvraag dient naar behoren met redenen te worden omkleed en kan in een beroepsprocedure in de betrokken lidstaat worden aangevochten. Tijdens de behandeling van de aanvraag dragen de lidstaten ervoor zorg dat naar behoren met het hoogste belang van het minderjarige kind rekening wordt gehouden.

7. Dit artikel kan worden toegepast in samenwerking met de betrokken internationale organisaties.

Artikel 14

1. De lidstaten nemen zo spoedig mogelijk de nodige maatregelen om de vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen die tijdelijke bescherming genieten te verzekeren door wettelijke voogdij of door vertegenwoordiging door een organisatie die belast is met de zorg voor en het welzijn van minderjarigen, of door iedere andere vorm van passende vertegenwoordiging.

2. Gedurende de tijdelijke bescherming zorgen de lidstaten ervoor dat niet-begeleide minderjarigen worden geplaatst:

- a) bij meerderjarige verwanten;
- b) in een pleeggezin;
- c) in opvangcentra met speciale voorzieningen voor minderjarigen of in een andere accommodatie met passende voorzieningen voor minderjarigen.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om niet-begeleide minderjarigen van wie de familieleden niet konden worden opgespoord, in voorkomend geval te herenigen met een of meer personen die hen tijdens de vlucht onder hun hoede hadden. De lidstaten gaan na of de niet-begeleide minderjarige en de betrokkene(n) met de hereniging instemmen.

Artikel 15

De lidstaten voldoen aan de in de artikelen 8 tot en met 14 bedoelde verplichtingen zonder de begunstigden te discrimineren op grond van geslacht, ras, etnische afkomst, nationaliteit, godsdienst of levensovertuiging, een handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

HOOFDSTUK IV

Toegang tot asielprocedures in de context van tijdelijke bescherming

Artikel 16

1. De toegang tot een procedure waarin wordt vastgesteld of begunstigden van de tijdelijke bescherming die zulks wensen, in aanmerking komen voor de status van vluchteling, moet worden gegarandeerd.

2. Deze toegang moet op zijn laatst mogelijk worden wanneer de tijdelijke bescherming eindigt. Wanneer de asielaanvraag vóór het begin van of tijdens de tijdelijke bescherming is ingediend en de behandeling van de aanvraag is opgeschort, mag deze opschorting zich niet langer uitstrekken dan tot het einde van de tijdelijke bescherming. De lidstaten kunnen regelingen invoeren ter bevestiging van de asielaanvraag, met vaststelling van redelijke termijnen en een passende informatievoorziening voor de aanvragers.

Artikel 17

De criteria en mechanismen tot vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een asielaanvraag verantwoordelijk is, zijn van toepassing.

Artikel 18

1. De lidstaten kunnen bepalen dat gebruikmaking van de tijdelijke bescherming en het genot van de status van asielzoeker tijdens de behandeling van de aanvraag niet kunnen worden gecombineerd.

2. Voor het geval dat een persoon die voor tijdelijke bescherming in aanmerking komt na afloop van de behandeling van een asielaanvraag niet de status van vluchteling krijgt toegerekend, bepalen de lidstaten, onverminderd artikel 29, dat de tijdelijke bescherming voor de verdere duur van die bescherming van kracht blijft.

HOOFDSTUK V

Terugkeer en maatregelen na afloop van de tijdelijke bescherming

Artikel 19

Wanneer de tijdelijke bescherming eindigt, is het gemene recht inzake bescherming, binnenkomst en verblijf van vreemdelingen in de lidstaten van toepassing.

Artikel 20

De lidstaten onderzoeken de dwingende redenen van humanitaire aard die de terugkeer in welomschreven gevallen onmogelijk of weinig realistisch zouden kunnen maken.

Artikel 21

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de vrijwillige terugkeer van personen die tijdelijke bescherming genieten of van wie de tijdelijke bescherming is geëindigd, onder veilige en waardige omstandigheden te vergemakkelijken. De lidstaten dragen ervoor zorg dat de betrokkenen hun besluit tot terugkeer met kennis van zaken nemen. De lidstaten kunnen hen in de gelegenheid stellen, verkennende bezoeken te brengen.

2. Zolang de tijdelijke bescherming niet is geëindigd, nemen de lidstaten met welwillendheid, op grond van de in het land van oorsprong heersende omstandigheden, de verzoeken om terugkeer naar de lidstaat van opvang in behandeling van personen die tot dan toe tijdelijke bescherming hebben genoten en hun recht op vrijwillige terugkeer daadwerkelijk hebben uitgeoefend.

3. Aan het einde van de tijdelijke bescherming kunnen de lidstaten voor personen die voor die bescherming in aanmerking zijn gekomen en onder een programma voor vrijwillige terugkeer vallen, tot verlenging om persoonlijke redenen van de in hoofdstuk III van de onderhavige richtlijn bedoelde verplichtingen besluiten. Deze verlenging geldt tot de datum van terugkeer.

Artikel 22

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen met betrekking tot de verblijfsvoorwaarden voor personen die tijdelijke bescherming hebben genoten en bijzondere behoeften hebben zoals medische of psychologische bepalingen, teneinde deze niet vroegtijdig af te breken ten koste van hun persoonlijke medische belang, ondanks het einde van de tijdelijke bescherming.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat gezinnen waarvan de minderjarige kinderen in een lidstaat een opleiding volgen, desgewenst voor bepaalde verblijfsvoorwaarden in aanmerking kunnen komen waardoor de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

Artikel 23

De lidstaten vergemakkelijken door middel van passende maatregelen, in overeenstemming met de betrokken personen en in samenwerking met de bevoegde internationale organisaties, de eventueel noodzakelijk blijkende hervestigingsprogramma's.

HOOFDSTUK VI

Solidariteit

Artikel 24

De in de onderhavige richtlijn vastgestelde maatregelen komen in aanmerking voor financiering uit het bij Beschikking .../... ingestelde Europese Vluchtelingenfonds, onder de in genoemde beschikking vastgelegde voorwaarden.

Artikel 25

1. De lidstaten vangen in een geest van gemeenschappelijke solidariteit de personen op, die voor de tijdelijke bescherming in aanmerking kunnen komen. Zij geven hun opvangcapaciteit aan, in cijfers of in het algemeen, ofwel de redenen waarom zij de betrokkenen niet kunnen opvangen. Deze gegevens worden opgenomen in een verklaring van de lidstaten, die in de bijlage bij het in artikel 5 bedoelde besluit wordt opgenomen. De lidstaten kunnen na de vaststelling van dit besluit bijkomende opvangmogelijkheden mededelen door kennisgeving aan de Raad en de Commissie. De UNHCR wordt onverwijld van deze mededelingen in kennis gesteld.

2. De lidstaten zien in samenwerking met de bevoegde internationale organisaties, erop toe dat de begunstigten genoemd in het in artikel 5 bedoelde besluit die zich nog niet op hun grondgebied bevinden, zich vrijwillig naar dit grondgebied begeven.

Artikel 26

1. Zolang de tijdelijke bescherming duurt werken de lidstaten zodanig samen teneinde de verblijfplaats van de begunstigden van de tijdelijke bescherming van de ene lidstaat naar de andere over te brengen. Dit dient met instemming van de begunstigden te geschieden.

2. Een lidstaat brengt zijn verzoeken om overbrenging ter kennis van de andere lidstaten en licht de Commissie en de UNHCR hierover in. De lidstaten stellen de verzoekende lidstaat van hun opvangcapaciteit in kennis.

3. In geval van overbrenging van een lidstaat naar een andere verliest de in de eerste lidstaat afgegeven verblijfstitel zijn geldigheid en vervallen de uit de tijdelijke bescherming voortvloeiende verplichtingen van die lidstaat jegens de begunstigden van deze bescherming. De nieuwe lidstaat verleent de betrokkenen tijdelijke bescherming.

4. Voor de overbrengingen van begunstigden van de tijdelijke bescherming tussen de lidstaten gebruiken de lidstaten het in de bijlage opgenomen doorlaatdocument.

Artikel 27

De toepassing van de artikelen 25 en 26 laat de verplichtingen van de lidstaten inzake het verbod tot uitzetting of terugleiding onverlet.

HOOFDSTUK VII

Administratieve samenwerking

Artikel 28

1. Met het oog op de voor de tijdelijke bescherming noodzakelijke administratieve samenwerking, wijzen de lidstaten een nationaal contactpunt aan waarvan zij de gegevens aan elkaar en aan de Commissie meedelen. De lidstaten treffen, in samenwerking met de Commissie, alle nodige maatregelen om een rechtstreekse samenwerking en uitwisseling van gegevens tussen de bevoegde autoriteiten tot stand te brengen.

2. De lidstaten wisselen regelmatig en zo spoedig mogelijk gegevens uit over het aantal onder de tijdelijke bescherming vallende personen alsmede over de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die met de toepassing van de tijdelijke bescherming verband houden.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere bepalingen

Artikel 29

1. De lidstaten kunnen een persoon die als een gevaar voor de nationale veiligheid wordt beschouwd, of ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een of meer oorlogsmisdrijven of misdrijven tegen de menselijkheid heeft begaan of ten aanzien van wie in de loop van de behandeling van de asielaanvraag wordt vastgesteld dat de uitslui-

tingsbepalingen van artikel 1F van het Verdrag van Genève van toepassing zijn, van de tijdelijke bescherming uitsluiten.

2. De redenen voor uitsluiting dienen uitsluitend gegrond te zijn op het persoonlijke gedrag van de betrokkene. De beslissingen of maatregelen inzake uitsluiting dienen op het evenredigheidsbeginsel te zijn gegrond. De betrokkenen moeten in de betrokken lidstaat beroep in rechte kunnen instellen.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 30

De lidstaten stellen het stelsel van de sancties vast die op de schending van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen van toepassing zijn en treffen alle voor de toepassing van deze sancties nodige maatregelen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 32 genoemde datum van deze bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan ten spoedigste mede.

Artikel 31

1. Uiterlijk twee jaar na de in artikel 32 genoemde datum brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij, in voorkomend geval, de noodzakelijke wijzigingen voor. De lidstaten doen de Commissie alle inlichtingen toekomen die voor het opstellen van dit verslag passend zijn.

2. Na het in lid 1 bedoelde verslag brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad ten minste om de vijf jaar verslag uit over de toepassing van de onderhavige richtlijn in de lidstaten.

Artikel 32

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 33

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 34

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

Model van een doorlaatdocument voor de overbrenging van personen onder tijdelijke bescherming

LAISSEZ-PASSER

Referentienummer (¹):

Afgegeven krachtens artikel 26 van Richtlijn .../.../EG van ... betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen ontheemden.

Alleen geldig voor de overbrenging van (¹) naar (²), waarbij de houder zich moet melden bij (³) vóór (⁴)

Afgegeven te

Naam:

Voornamen:

Geboorteplaats en -datum:

Nationaliteit:

Datum van afgifte:

FOTO

STEMPEL

Namens de minister
van Binnenlandse Zaken

De identiteit van de houder van dit laissez-passer is vastgesteld door de autoriteiten (⁵) (⁶)

Dit document wordt alleen afgegeven krachtens artikel 26 van Richtlijn .../.../EG van ... en kan in geen geval met een reisdocument voor het overschrijden van de buitengrens of een identiteitsbewijs worden gelijkgesteld.

(¹) Het referentienummer zal worden toegekend door het land van waaruit de overbrenging naar een andere lidstaat geschiedt.

(²) Lidstaat van waaruit de overbrenging naar een andere lidstaat geschiedt.

(³) Lidstaat waarheen de overbrenging geschiedt.

(⁴) Plaats waar betrokkene zich moet melden bij aankomst in de tweede lidstaat.

(⁵) Uiterste datum waarop betrokkene zich moet melden bij aankomst in de tweede lidstaat.

(⁶) Op vertoon van de volgende reisdocumenten of identiteitsbewijzen.

(⁷) Op vertoon van andere documenten dan een reisdocument of identiteitsbewijs.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad Europees Jaar van de talen 2001 ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/19)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 321 def. — 1999/0208(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 25 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 56 E van 29.2.2000.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 149 en 150,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité, ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het EG-Verdrag,

Ongewijzigd

(1) Overwegende dat in de preambule van het EG-Verdrag staat dat de lidstaten: „vastbesloten zijn het hoogst mogelijke kennisniveau van hun volkeren na te streven door middel van ruime toegang tot onderwijs en door middel van de voortdurende vernieuwing daarvan”;

(2) Overwegende dat artikel 18 van het EG-Verdrag het recht toekent aan elke burger van de Europese Unie „vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven”, en dat het beheersen van vreemde talen van wezenlijk belang is om in de praktijk volledig van dat recht gebruik te kunnen maken;

⁽¹⁾ COM(1999) 485 definitief van 13 oktober 1999.⁽²⁾ CES 1129/99 (1999/0208COD).⁽³⁾ CdR 465/99 fin.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Overwegende dat artikel 151 van het EG-Verdrag bepaalt dat de Gemeenschap bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten, onder eerbiediging van de nationale en regionale verscheidenheid, en bij haar optreden uit hoofde van andere bepalingen van het Verdrag rekening houdt met de culturele aspecten; van deze aspecten zijn die welke de talen betreffen van groot belang;
- (4) Overwegende dat alle Europese talen, gesproken of geschreven, in cultureel opzicht gelijk zijn in waarde en waardigheid en een integrerend deel uitmaken van de Europese culturen en beschaving;
- (5) Overwegende dat het talenaspect een uitdaging vormt voor de Europese integratie en dat uit dien hoofde de resultaten van het Europees Jaar van de talen leerrijk kunnen zijn met het oog op de ontwikkeling van acties tot ondersteuning van de culturele en taalkundige verscheidenheid;
- (6) Overwegende dat artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de Unie de grondrechten eerbiedigt, zoals die worden gewaarborgd door het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
- (7) Overwegende dat de toegang tot het grote literaire erfgoed in de talen waarin het oorspronkelijk werd geproduceerd zou bijdragen tot de ontwikkeling van wederzijds begrip en een concrete inhoud zou geven aan het concept van het Europees burgerschap;
- (8) Overwegende dat het van belang is talen te leren omdat daarmee een groter bewustzijn van de culturele diversiteit wordt gecreëerd en wordt bijgedragen tot uitroeiing van vreemdelingenhaat, racisme, antisemitisme en onverdraagzaamheid;
- (9) Overwegende dat het leren van talen, behalve de voordelen die het oplevert in persoonlijk, cultureel en politiek opzicht, ook een aanzienlijk economisch potentieel biedt;
- (10) Overwegende dat de beheersing van de moedertaal en de kennis van de klassieke talen, met name Latijn en Grieks, het leren van andere talen kunnen vergemakkelijken;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Overwegende dat de resolutie van de Raad van 12 juni 1995 over taalkundige verscheidenheid en meertaligheid in de Europese Unie benadrukte dat „taalkundige verscheidenheid moet worden gehandhaafd en meertaligheid in de Unie moet worden bevorderd, met gelijk respect voor de talen van de Unie en terdege rekening houdende met het subsidiariteitsbeginsel”, en dat Besluit 2493/95/EG van het Europees Parlement en de Raad, goedgekeurd op 23 oktober 1995, tot uitroeping van 1996 tot het „Europees jaar voor onderwijs en scholing tijdens het gehele leven” ⁽¹⁾ het belang onderstreepte van de rol van het leren tijdens het gehele leven voor het ontwikkelen van kwalificaties, waaronder taalkundige kwalificaties, gedurende het hele leven van een persoon;
- (4) Overwegende dat het witboek van de Commissie „Onderwijs en opleiding: onderwijzen en leren: naar een cognitieve samenleving” ⁽²⁾ uit 1995 als doelstelling vier het beheersen van drie communautaire talen door iedereen vaststelde en overwegende dat het groenboek van de Commissie „Onderwijs, Opleiding, Onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit” ⁽³⁾ concludeerde dat „het leren van tenminste twee communautaire talen een voorwaarde is voor burgers om te kunnen profiteren van de beroeps- en persoonlijke kansen die de interne markt hen biedt”;
- (4a) Overwegende dat in de resolutie van de Raad van 31 maart 1995 betreffende kwaliteitsverbetering en diversificatie van taalverwerving en taalonderwijs in de onderwijsstelsels van de Europese Unie wordt verklaard dat de leerlingen als stelregel de mogelijkheid zouden moeten hebben in de leerplichtige leeftijd gedurende een periode van ten minste twee opeenvolgende jaren per taal en zo mogelijk langer twee andere Unietalen dan de moedertaal (moedertalen) te leren;
- (11) Overwegende dat het belangrijk is degenen die verantwoordelijkheid dragen in de publieke en de particuliere sector bewust te maken van het belang van een gemakkelijke toegang tot het leren van talen;
- (12) Overwegende dat de resolutie van de Raad van 12 juni 1995 over taalkundige verscheidenheid en meertaligheid in de Europese Unie benadrukte dat „taalkundige verscheidenheid moet worden gehandhaafd en meertaligheid in de Unie moet worden bevorderd, met gelijk respect voor de talen van de Unie en terdege rekening houdende met het subsidiariteitsbeginsel”, en dat Besluit 2493/95/EG van het Europees Parlement en de Raad, goedgekeurd op 23 oktober 1995, tot uitroeping van 1996 tot het „Europees jaar voor onderwijs en scholing tijdens het gehele leven” ⁽¹⁾ het belang onderstreepte van de rol van het leren tijdens het gehele leven voor het ontwikkelen van kwalificaties, waaronder taalkundige kwalificaties, gedurende het hele leven van een persoon;
- (13) Overwegende dat het witboek van de Commissie „Onderwijs en opleiding: onderwijzen en leren: naar een cognitieve samenleving” ⁽²⁾ uit 1995 als doelstelling vier het beheersen van drie communautaire talen door iedereen vaststelde en overwegende dat het groenboek van de Commissie „Onderwijs, Opleiding, Onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit” ⁽³⁾ concludeerde dat „het leren van tenminste twee communautaire talen een voorwaarde is voor burgers om te kunnen profiteren van de beroeps- en persoonlijke kansen die de interne markt hen biedt”;
- (14) Overwegende dat in de resolutie van de Raad van 31 maart 1995 betreffende kwaliteitsverbetering en diversificatie van taalverwerving en taalonderwijs in de onderwijsstelsels van de Europese Unie ⁽⁴⁾ wordt verklaard dat de leerlingen als stelregel de mogelijkheid zouden moeten hebben in de leerplichtige leeftijd gedurende een periode van ten minste twee opeenvolgende jaren per taal en zo mogelijk langer twee andere Unietalen dan de moedertaal (moedertalen) te leren;

⁽¹⁾ PB L 256 van 26.10.1995.

⁽²⁾ Witboek van de Commissie „Onderwijs en opleiding: onderwijzen en leren — Naar een cognitieve samenleving” (gebaseerd op COM(95) 590 def., 29 november 1995), Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1996.

⁽³⁾ Groenboek van de Commissie „Onderwijs, Opleiding, Onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit” (gebaseerd op COM (96)462 def., 2 oktober 1996), Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1996.

⁽¹⁾ PB L 256 van 26.10.1995.

⁽²⁾ Witboek van de Commissie „Onderwijs en opleiding: onderwijzen en leren — Naar een cognitieve samenleving” (gebaseerd op COM(95) 590 def., 29 november 1995), Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1996.

⁽³⁾ Groenboek van de Commissie „Onderwijs, Opleiding, Onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit” (gebaseerd op COM (96)462 def., 2 oktober 1996), Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1996.

⁽⁴⁾ PB C 207 van 12.8.1995, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(5) Overwegende dat de maatregelen in het programma Lingua, goedgekeurd op 28 juli 1989 bij Besluit 89/489/EEG van de Raad ⁽¹⁾, versterkt werden en gedeeltelijk als horizontale maatregelen geïntegreerd werden in het programma Socrates, vastgesteld op 14 maart 1995 bij Besluit 819/95/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ en gewijzigd op 23 februari 1998 bij Besluit 576/98/EG ⁽³⁾, en dat die maatregelen de verbetering van de kennis van de talen van de Unie hebben bevorderd en zo hebben bijgedragen tot een groter begrip en grotere solidariteit tussen de volkeren van de Unie; dat de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt van 21 december 1998 voorstelt die maatregelen verder te ontwikkelen en te versterken in de tweede fase van het programma Socrates ⁽⁴⁾;

(6) Overwegende dat het programma Leonardo da Vinci, goedgekeurd op 6 december 1994 bij Besluit 94/819/EG ⁽⁵⁾ van het Europees Parlement en de Raad, als een vervolg op de resultaten van het programma Lingua, activiteiten heeft ondersteund gericht op het ontwikkelen van taalkundige vaardigheden als een onderdeel van beroepsopleidingsmaatregelen; dat de steun verder zal worden ontwikkeld en versterkt in de tweede fase van het programma Leonardo da Vinci, goedgekeurd op 26 april 1999 bij Besluit 99/382/EG van de Raad ⁽⁶⁾;

(7) Overwegende dat bij Besluit 96/664/EG van de Raad van 21 november 1996 een meerjarenprogramma ter bevordering van de taalkundige verscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij werd goedgekeurd;

GEWIJZIGD VOORSTEL

(15) Overwegende dat de maatregelen in het programma Lingua, goedgekeurd op 28 juli 1989 bij Besluit 89/489/EEG van de Raad ⁽¹⁾, versterkt werden en gedeeltelijk als horizontale maatregelen geïntegreerd werden in het programma Socrates, vastgesteld op 14 maart 1995 bij Besluit 819/95/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ en gewijzigd op 23 februari 1998 bij Besluit 576/98/EG ⁽³⁾, en dat die maatregelen de verbetering van de kennis van de talen van de Unie hebben bevorderd en zo hebben bijgedragen tot een groter begrip en grotere solidariteit tussen de volkeren van de Unie; dat de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt van 21 december 1998 voorstelt die maatregelen verder te ontwikkelen en te versterken in de tweede fase van het programma Socrates ⁽⁴⁾;

(16) Overwegende dat het programma Leonardo da Vinci, goedgekeurd op 6 december 1994 bij Besluit 94/819/EG ⁽⁵⁾ van het Europees Parlement en de Raad, als een vervolg op de resultaten van het programma Lingua, activiteiten heeft ondersteund gericht op het ontwikkelen van taalkundige vaardigheden als een onderdeel van beroepsopleidingsmaatregelen; dat de steun verder zal worden ontwikkeld en versterkt in de tweede fase van het programma Leonardo da Vinci, goedgekeurd op 26 april 1999 bij Besluit 99/382/EG van de Raad ⁽⁶⁾;

(17) Overwegende dat het programma Cultuur 2000, goedgekeurd op 14 februari 2000 bij Besluit 508/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad, eveneens bijdraagt tot verbetering van de wederzijdse kennis van het culturele oeuvre van de Europese volkeren, met name door het benadrukken van de culturele verscheidenheid en de meertaligheid;

(18) Overwegende dat bij Besluit 96/664/EG van de Raad van 21 november 1996 een meerjarenprogramma ter bevordering van de taalkundige verscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij werd goedgekeurd;

⁽¹⁾ PB L 239 van 16.8.1989.

⁽²⁾ PB L 87 van 20.4.1995.

⁽³⁾ PB L 77 vab 14.3.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 49 van 22.2.1999, blz. 42.

⁽⁵⁾ PB L 340 van 29.12.1994.

⁽⁶⁾ PB L 146 van 11.6.1999, blz. 33.

⁽¹⁾ PB L 239 van 16.8.1989.

⁽²⁾ PB L 87 van 20.4.1995.

⁽³⁾ PB L 77 vab 14.3.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 49 van 22.2.1999, blz. 42.

⁽⁵⁾ PB L 340 van 29.12.1994.

⁽⁶⁾ PB L 146 van 11.6.1999, blz. 33.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) Overwegende dat het verslag van de Groep op hoog niveau inzake het vrij verkeer van personen ⁽¹⁾, aan de Commissie voorgelegd op 18 maart 1997, „de veelsoortigheid aan Europese talen als een te beschermen kostbaar goed” beschouwde en maatregelen voorstelde ter bevordering van het taalonderwijs en het gebruik van talen in de Gemeenschap;
- (9) Overwegende dat, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zoals gedefinieerd in artikel 5 van het EG-Verdrag, de doelstellingen van het voorgestelde optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, onder andere door de noodzaak van een communautaire informatiecampagne, waarbij overlappingsen voorkomen en schaalvoordelen behaald dienen te worden; dat die doelstellingen, vanwege de transnationale dimensie van de communautaire acties en maatregelen, beter verwezenlijkt kunnen worden door de Gemeenschap; dat dit besluit niet verder gaat dan hetgeen nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken;
- (10) Overwegende dat het belangrijk is een goede samenwerking tot stand te brengen tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa teneinde samenhang te garanderen tussen de acties die worden ondernomen op het niveau van de Gemeenschap en de acties van de Raad van Europa, en dat een dergelijke samenwerking expliciet wordt genoemd in artikel 149 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;

⁽¹⁾ Verslag van de Groep op hoog niveau inzake het vrij verkeer van personen, voorgezeten door mevrouw Simone Veil, Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1998, Hoofdstuk V.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (19) Overwegende dat het verslag van de Groep op hoog niveau inzake het vrij verkeer van personen ⁽¹⁾, aan de Commissie voorgelegd op 18 maart 1997, „de veelsoortigheid aan Europese talen als een te beschermen kostbaar goed” beschouwde en maatregelen voorstelde ter bevordering van het taalonderwijs en het gebruik van talen in de Gemeenschap;
- (20) Overwegende dat, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zoals gedefinieerd in artikel 5 van het EG-Verdrag, de doelstellingen van het voorgestelde optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, onder andere door de noodzaak van een communautaire informatiecampagne, waarbij overlappingsen voorkomen en schaalvoordelen behaald dienen te worden; dat die doelstellingen, vanwege de transnationale dimensie van de communautaire acties en maatregelen, beter verwezenlijkt kunnen worden door de Gemeenschap; dat dit besluit niet verder gaat dan hetgeen nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken;
- (21) Overwegende dat het niettemin van belang is dat wordt gezorgd voor nauwe samenwerking en coördinatie tussen de Commissie en de lidstaten, zodat beleidsmaatregelen op Europees niveau kunnen steunen op kleinschalige beleidsmaatregelen op lokaal, regionaal en nationaal niveau, die wellicht beter zijn toegesneden op de behoeften van doelgroepen en specifieke situaties, en waardoor de culturele diversiteit kan worden versterkt;
- (22) Overwegende dat het belangrijk is een goede samenwerking tot stand te brengen tussen de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa teneinde samenhang te garanderen tussen de acties die worden ondernomen op het niveau van de Gemeenschap en de acties van de Raad van Europa, en dat een dergelijke samenwerking expliciet wordt genoemd in artikel 149 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- (23) Overwegende dat het belangrijk is rekening te houden met het feit dat het Europees Jaar van de talen zal plaatsvinden in de context van de voorbereiding op de uitbreiding van de Unie;

⁽¹⁾ Verslag van de Groep op hoog niveau inzake het vrij verkeer van personen, voorgezeten door mevrouw Simone Veil, Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1998, Hoofdstuk V.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (11) Overwegende dat bij dit besluit voor de gehele looptijd van het programma financiële middelen worden vastgesteld die voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiepunt zijn in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline ⁽¹⁾;
- (12) Overwegende dat de gemeenschappelijke verklaring van 4 mei 1999 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie de praktische regels vastlegt voor de uitvoering van de procedure van artikel 251 van het EG-Verdrag ⁽²⁾;

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (24) Overwegende dat bij dit besluit voor de gehele looptijd van het programma financiële middelen worden vastgesteld die voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiepunt zijn in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline ⁽¹⁾;
- (25) Overwegende dat de gemeenschappelijke verklaring van 4 mei 1999 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie de praktische regels vastlegt voor de uitvoering van de procedure van artikel 251 van het EG-Verdrag ⁽²⁾;
- (26) Overwegende dat de voor de uitvoering van dit besluit noodzakelijke maatregelen moeten worden genomen overeenkomstig het besluit van de Raad 1999/468/EG van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾;

BESLUIT:

Ongewijzigd

*Artikel 1***Uitroeping van het Europees Jaar van de talen**

1. 2001 wordt uitgeroepen tot het „Europees Jaar van de talen”.

2. In de loop van het Europees Jaar van de talen zullen er informatie- en promotieactiviteiten worden georganiseerd rond het onderwerp talen, teneinde het leren van talen door iedereen die legaal op het grondgebied van de Gemeenschap verblijft te bevorderen, met name door ze bewust te maken van de invloed van taalkwalificaties op de levenskwaliteit en het economisch concurrentievermogen. Deze activiteiten betreffen de officiële talen van de Gemeenschap, het Iers, het Luxemburgs en andere door de lidstaten erkende talen.

2. In de loop van het Europees Jaar van de talen zullen er informatie- en promotieactiviteiten worden georganiseerd rond het onderwerp talen, teneinde het leren van talen door al degenen die in de lidstaten verblijven te bevorderen. Deze activiteiten betreffen de officiële talen van de Gemeenschap, het Iers, het Luxemburgs en andere door de lidstaten met het oog op de tenuitvoerlegging van het onderhavige besluit aangegeven talen.

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999.

⁽²⁾ PB C 148 van 28.5.1999.

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999.

⁽²⁾ PB C 148 van 28.5.1999.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 2

Doelstellingen

De doelstellingen van het Europees Jaar van de talen zijn:

- a) het vergroten van het bewustzijn van de rijkdom van taalkundige verscheidenheid in de Europese Unie;
- b) het bij een zo groot mogelijk publiek onder de aandacht brengen van de voordelen van kwalificaties in een aantal talen, als een sleutelement voor persoonlijke ontwikkeling, voor intercultureel begrip, voor het ten volle gebruik maken van de rechten die verbonden zijn aan het Europees burgerschap en voor het vergroten van het economisch potentieel van individuen, ondernemingen en de samenleving in zijn geheel;
- c) het bevorderen van het leren van talen en aanverwante vaardigheden door alle personen die legaal in de Europese Unie wonen, ongeacht hun leeftijd, achtergrond of eerdere ervaringen en prestaties op onderwijsgebied;
- d) het verzamelen en verspreiden van informatie over het onderwijzen en leren van talen, en over vaardigheden, methoden en instrumenten die het onderwijzen en leren ondersteunen en/of de communicatie tussen sprekers van verschillende talen vergemakkelijken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- a) het vergroten van het bewustzijn van de rijkdom van taalkundige en culturele verscheidenheid in de Europese Unie en van de waarde in termen van beschaving en cultuur die deze rijkdom vertegenwoordigt, waarbij het beginsel moet worden gehuldigd dat alle talen gelijke waarde en waardigheid hebben, alsmede het bevorderen van meertaligheid;
- b) het bij een zo groot mogelijk publiek onder de aandacht brengen van de voordelen die kwalificaties in meerdere talen bieden, als een sleutelement voor de persoonlijke en professionele ontwikkeling (ook voor het verwerven van een eerste betrekking) van het individu, voor intercultureel begrip, voor het ten volle gebruik maken van de rechten die verbonden zijn aan het burgerschap van de Unie en voor het vergroten van het economisch en sociaal potentieel van individuen, ondernemingen en de samenleving in haar geheel; dit publiek omvat onder meer: leerlingen en studenten, ouders, werknemers, werkzoekenden, de sprekers van bepaalde talen, de bewoners van grensstreken en perifere regio's, culturele organen, benadeelde sociale groepen, migranten, enz.;
- c) het bevorderen van het leren van talen tijdens het gehele leven, eventueel al op de kleuter- en basisschool, en aanverwante vaardigheden in verband met het gebruik van talen voor specifieke, met name professionele, doeleinden door alle personen die in de lidstaten wonen, ongeacht hun leeftijd, achtergrond, sociale situatie of eerdere ervaringen en prestaties op onderwijsgebied;
- d) het verzamelen en verspreiden van informatie over het onderwijzen en leren van talen, en over vaardigheden, methoden (met name vernieuwende) en instrumenten die het onderwijzen en leren ondersteunen, met inbegrip van die welke in het kader van andere communautaire acties en initiatieven zijn uitgewerkt, en/of de communicatie tussen sprekers van verschillende talen vergemakkelijken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

Ongewijzigd

Inhoud van de acties

De acties gericht op de verwezenlijking van de doelstellingen aangegeven in artikel 2 omvatten in het bijzonder:

- het gebruik van een gemeenschappelijk logo en slogans;
- een informatiecampagne in de hele Gemeenschap;
- de organisatie van vergaderingen, en manifestaties op communautair, transnationaal, nationaal, regionaal en lokaal niveau;
- de organisatie van wedstrijden, en prijzen op communautair, transnationaal, nationaal, regionaal en lokaal niveau;
- financiële steun voor initiatieven op transnationaal, nationaal, regionaal en lokaal niveau die de doelstellingen van het Europees Jaar van de talen bevorderen en andere activiteiten.

- het gebruik van een gemeenschappelijk logo en slogans samen met de Raad van Europa, overeenkomstig de bepalingen van artikel 10;

Ongewijzigd

- de organisatie van vergaderingen;

- wedstrijden, prijzen;

- en andere activiteiten.

Deze acties worden in de bijlage nader gepreciseerd.

*Artikel 4**Artikel 4***Tenuitvoerlegging****Tenuitvoerlegging van het besluit en samenwerking met de lidstaten**

1. De Commissie is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van dit besluit.

Ongewijzigd

2. Elke lidstaat wijst een geëigend orgaan aan voor de organisatie van de deelname aan het Europees Jaar. Dit orgaan is tevens verantwoordelijk voor de coördinatie en de tenuitvoerlegging op nationaal niveau van de in dit besluit genoemde acties, onder meer door middel van steun bij de in artikel 7 beschreven selectieprocedure.

2. Elke lidstaat wijst een of meerdere geëigend organen aan voor de organisatie van de deelname aan het Europees Jaar. Dit orgaan (deze organen) is (zijn) tevens verantwoordelijk voor de coördinatie en de tenuitvoerlegging op nationaal niveau van de in dit besluit genoemde acties, onder meer door middel van steun bij de in artikel 7 beschreven selectieprocedure.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 5***Comitologie**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt een advies uit binnen een termijn die door de voorzitter wordt vastgesteld in overeenstemming met de urgentie van het ontwerp, eventueel aan de hand van een stemming.

Het advies wordt opgenomen in het verslag van de vergadering; daarnaast heeft elke lidstaat het recht te vragen om vermelding van het eigen standpunt in het verslag van de vergadering.

De Commissie zal zo veel mogelijk rekening houden met het advies van het comité. De Commissie stelt het comité op de hoogte van de manier waarop ze met het advies van het comité rekening heeft gehouden.

*Artikel 6***Financiële regels**

1. Acties op het niveau van de Gemeenschap, zoals beschreven in deel A van de bijlage, kunnen volledig met middelen van de communautaire begroting worden gefinancierd.

2. Acties op lokaal, regionaal, nationaal en transnationaal niveau, zoals beschreven in deel B van de bijlage, kunnen medefinanciering ontvangen met middelen van de communautaire begroting, tot ten hoogste 50 % van de totale kosten.

Ongewijzigd

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

Schrappen

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, dan zijn de artikelen 3 en 7 van besluit 1999/468/EG van de Raad van toepassing, onverminderd artikel 8 van dit besluit.

3. Het comité stelt zijn eigen reglement vast.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 7***Aanvragen en selectieprocedure**

1. Aanvragen voor de medefinanciering van acties met middelen van de communautaire begroting uit hoofde van artikel 6, lid 2, dienen bij de Commissie te worden ingediend via het krachtens artikel 4, lid 2, aangewezen orgaan.

2. Besluiten betreffende de financiering en medefinanciering van acties uit hoofde van artikel 6 worden genomen door de Commissie, overeenkomstig de in artikel 5 aangegeven procedures. De Commissie draagt zorg voor een evenwichtige verdeling tussen de lidstaten en tussen de diverse relevante activiteitsgebieden.

1. Aanvragen voor de medefinanciering van acties met middelen van de communautaire begroting uit hoofde van artikel 6, lid 2, dienen bij de Commissie te worden ingediend via het (de) krachtens artikel 4, lid 2, aangewezen orgaan (organen). Zij moeten informatie bevatten die het mogelijk maakt de uiteindelijke resultaten volgens objectieve criteria te bevorderen. De Commissie houdt in hoge mate rekening met de door de betreffende organen gegeven beoordeling.

2. Besluiten betreffende de financiering en medefinanciering van acties uit hoofde van artikel 6 worden genomen door de Commissie, overeenkomstig de in artikel 5 aangegeven procedures. De Commissie draagt zorg voor een evenwichtige verdeling tussen de lidstaten, in voorkomend geval tussen de in artikel 1 bedoelde talen en tussen de diverse relevante activiteitsgebieden.

3. De Commissie zorgt ervoor (met name via haar nationale en regionale vertegenwoordigingen), in samenwerking met de in artikel 4, lid 2 bedoelde organen, dat de oproepen tijdig genoeg plaatsvinden en een zo ruim mogelijke verspreiding vinden.

*Artikel 8***Samenhang**

De Commissie draagt, in samenwerking met de lidstaten, zorg voor:

- de samenhang tussen de in dit besluit opgenomen acties en andere communautaire acties en initiatieven, in het bijzonder die op het gebied van onderwijs en opleiding;
- optimale complementariteit tussen het Europees Jaar en andere, reeds bestaande communautaire, nationale en regionale initiatieven en middelen, daar waar deze een bijdrage kunnen leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het Europees Jaar.

Ongewijzigd

- de samenhang tussen de in dit besluit opgenomen acties en andere communautaire acties en initiatieven, in het bijzonder die op het gebied van onderwijs, opleiding en cultuur;

Ongewijzigd

*Artikel 9***Begroting**

1. De financiële middelen voor de tenuitvoerlegging van deze actie voor de periode 1 januari-31 december 2001 bedragen 8 miljoen euro.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegewezen binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

*Artikel 10***Internationale samenwerking**

In het kader van het Europees Jaar, en in overeenstemming met de in artikel 5 vastgelegde procedure, kan de Commissie samenwerken met relevante internationale organisaties. In het bijzonder treft de Commissie de geëigende maatregelen voor samenwerking met de Raad van Europa.

In het kader van het Europees Jaar, en in overeenstemming met de in artikel 5 vastgelegde procedure, kan de Commissie samenwerken met relevante internationale organisaties. In het bijzonder wordt een nauwe samenwerking en coördinatie tot stand gebracht met de Raad van Europa en worden met de Raad van Europa gezamenlijke initiatieven ondernomen, teneinde de banden tussen de volkeren van Europa te versterken.

*Artikel 11***Toezicht en evaluatie**

De Commissie legt uiterlijk op 31 december 2002 een verslag voor aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de tenuitvoerlegging, de resultaten en de algehelebeoordeling van de in het kader van dit besluit bedoelde acties.

Ongewijzigd

De Commissie legt uiterlijk op 31 december 2002 een gedetailleerd verslag met objectieve gegevens voor aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de tenuitvoerlegging, de resultaten en de algehelebeoordeling van alle in het kader van dit besluit bedoelde acties.

*Artikel 12***Inwerkingtreding**

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschap*. Het treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE

1. AARD VAN DE IN ARTIKEL 3 GENOEMDE ACTIES

Ongewijzigd

(A) Acties die tot 100 % gefinancierd kunnen worden met middelen van de communautaire begroting

Voor deze acties kan 40 % van de totale begroting worden bestemd. De Commissie kan dit percentage aanpassen volgens de in artikel 5, lid 2, vastgestelde procedure.

1. Bijeenkomsten en manifestaties:

Ongewijzigd

a) organisatie van bijeenkomsten op communautair niveau;

b) organisatie van manifestaties die het bewustzijn van taalkundige verscheidenheid vergroten, met inbegrip van de openings- en slotmanifestatie van het Jaar;

c) organisatie in elke lidstaat van een of meer presentaties van het Jaar.

c) organisatie in elke lidstaat van een of meer presentaties van het Jaar, die geacht worden een aanzienlijk aantal personen van uiteenlopende sociale achtergrond te bereiken.

2. Informatie- en promotiecampagnes op het niveau van de Gemeenschap, onder meer bestaand uit:

Ongewijzigd

a) ontwikkeling van een logo en slogans voor het Europees Jaar, om te gebruiken in het kader van alle activiteiten die met het Jaar verband houden;

b) een informatiecampaagne op communautair niveau;

b) een informatiecampaagne op communautair niveau, die met name bestaat in het opzetten van een interactieve website en de verspreiding van informatie over de projecten (met inbegrip van de onder (C) bedoelde projecten);

c) productie van instrumenten en hulpmiddelen, voor gebruik in de hele Gemeenschap, gericht op het vergroten van het bewustzijn onder de bevolking van de voorwaarden voor het succesvol leren van talen en van doeltreffende onderwijs- en leertechnieken;

c) productie van voorlichtingsmateriaal, voor gebruik in de hele Gemeenschap en ook toegankelijk voor benadeelde personen, over de voorwaarden voor het succesvol leren van talen en van doeltreffende onderwijs- en leertechnieken;

d) organisatie van Europese wedstrijden die successen en ervaringen opgedaan bij de thema's van het Europees Jaar voor het voetlicht brengen.

Ongewijzigd

3. Overige acties:

Enquêtes en studies op communautair niveau, met name om beter inzicht te krijgen in:

Enquêtes en studies op communautair niveau die onder meer ten doel hebben beter inzicht te krijgen in:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- de situatie in Europa met betrekking tot talen hun gebruik en het onderwijzen en leren van talen,
- de verwachtingen van de verschillende doelgroepen in verband met de doelstellingen van het Europees Jaar;
- de wijze waarop de Europese Gemeenschap aan die verwachtingen kan voldoen, zowel in de loop van het Jaar als daarna, in het bijzonder in het kader van het programma op de gebieden onderwijs en opleiding;
- evaluatiestudies in verband met de doeltreffendheid en de invloed van het Europees Jaar.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- de situatie in Europa met betrekking tot talen (met inbegrip van de gebarentalen en de klassieke talen) en hun gebruik (ook in het wetenschappelijk en universitair onderzoek) en het onderwijzen en leren van talen, alsmede het verwerven van aanverwante vaardigheden; het gaat daarbij, voorzover mogelijk, om alle in artikel 1 bedoelde talen;
- de verwachtingen van de verschillende doelgroepen (ook in tweetalige regio's) in verband met
- het leren van talen en de wijze waarop de Europese Gemeenschap aan die verwachtingen kan voldoen;
- evaluatiestudies in verband met de doeltreffendheid en de invloed van het Europees Jaar waarbij de beste methodes op het gebied van het onderwijzen en leren van talen worden bestudeerd en de resultaten in de lidstaten worden verspreid.

(B) Acties die medefinanciering kunnen krijgen met middelen van de communautaire begroting

Voor deze actie kan 60 % van de totale begroting worden bestemd. De Commissie kan dit percentage aanpassen volgens de in artikel 5, lid 2, vastgestelde procedure.

Acties op lokaal, regionaal, nationaal en transnationaal niveau kunnen in aanmerking komen voor financiering met middelen van de communautaire begroting tot ten hoogste 50% van de kosten, overeenkomstig de aard en de omstandigheden van hetgeen wordt voorgesteld. Deze actie kan onder meer omvatten:

Ongewijzigd

1. Manifestaties die verband houden met de doelstellingen van het Europees Jaar;
2. Informatieacties en acties gericht op de verspreiding van voorbeelden van goede praktijken, andere dan die beschreven in gedeelte 1 (A) van deze bijlage;
3. Organisatie van prijzen en wedstrijden;
4. Enquêtes en studies, andere dan die genoemd in gedeelte 1 (A) van deze bijlage;
5. Overige acties die het onderwijzen en leren van talen bevorderen, op voorwaarde dat deze acties niet in aanmerking komen voor financiering uit hoofde van bestaande communautaire programma's en initiatieven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(C) Acties die geen financiële steun met middelen van de communautaire begroting ontvangen

De Gemeenschap biedt morele ondersteuning, met inbegrip van de toestemming tot het gebruik van het logo en ander materiaal dat verband houdt met het Europees Jaar, aan initiatieven van overheids- of particuliere organisaties, wanneer die organisaties de Commissie ervan kunnen overtuigen dat het gaat om bestaande initiatieven of initiatieven in het jaar 2001 die naar verwachting een belangrijke bijdrage leveren aan de verwezenlijking van een of meer doelstellingen van het Europees Jaar.

2. TECHNISCHE BIJSTAND

Voor de uitvoering van de acties kan de Commissie gebruik maken van organisaties voor technische bijstand; de financiering hiervan kan worden gerealiseerd binnen de totale begroting van het programma. Op dezelfde voorwaarden kan de Commissie de hulp inroepen van deskundigen.

Voor de uitvoering van de acties kan de Commissie gebruik maken van organisaties voor technische bijstand; de financiering hiervan kan worden gerealiseerd binnen de totale begroting van het programma. Op dezelfde voorwaarden kan de Commissie de hulp inroepen van deskundigen. De Commissie raadpleegt het in artikel 5 bedoelde comité over de financiële gevolgen van deze bijstand.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/611/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) met het oog op de reglementering van beheermaatschappijen en vereenvoudigde prospectussen ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/20)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 331 def. — 98/0242(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 30 april 2000)

⁽¹⁾ PB C 272 van 1.9.1998, blz. 7.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 47, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Ongewijzigd

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189b van het Verdrag,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overwegende dat Richtlijn 85/611/EEG betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/220/EEG ⁽²⁾, heeft reeds in aanzienlijke mate bijgedragen tot de totstandbrenging van de interne markt terzake door — voor de eerste maal in het geval van de sector van de financiële dienstverlening — het beginsel van de wederzijdse erkenning van de vergunningen in te voeren en door andere bepalingen vast te stellen die het vrije verkeer binnen de Europese Unie van de rechten van deelneming in de onder genoemde richtlijn vallende instellingen voor collectieve belegging (unit trusts/beleggingsfondsen of beleggingsmaatschappijen) bevorderen.

(1) Richtlijn 85/611/EEG betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/26/EG ⁽³⁾, heeft reeds in aanzienlijke mate bijgedragen tot de totstandbrenging van de interne markt terzake door — voor de eerste maal in het geval van de sector van de financiële dienstverlening — het beginsel van de wederzijdse erkenning van de vergunningen in te voeren en door andere bepalingen vast te stellen die het vrije verkeer binnen de Europese Unie van de rechten van deelneming in de onder genoemde richtlijn vallende instellingen voor collectieve belegging (unit trusts/beleggingsfondsen of beleggingsmaatschappijen) bevorderen.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 100 van 19.4.1988, blz. 31.

⁽¹⁾ PB C 116 van 28.4.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 168 van 18.7.1995, blz. 7.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (2) Overwegende dat Richtlijn 85/611/EEG bevat weinig of geen regelgeving voor de maatschappijen die de instellingen voor collectieve belegging beheren (zogenoeten „beheermaatschappijen”); dat in Richtlijn 85/611/EEG zijn met name geen bepalingen opgenomen die waarborgen dat voor dergelijke maatschappijen in alle lidstaten vergelijkbare regels voor de toegang tot de markt en gelijkwaardige voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening worden vastgesteld; dat Richtlijn 85/611/EEG bevat geen bepalingen die de vestiging van bijkantoren en het vrij verrichten van diensten door dergelijke maatschappijen in andere lidstaten dan hun lidstaat van herkomst regelen.
- (3) Overwegende dat de in de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij verleende vergunning moet de bescherming van de beleggers en de stabiliteit van het financiële stelsel garanderen; dat met de richtlijn wordt beoogd alleen de wezenlijke, noodzakelijke en voldoende harmonisatie tot stand te brengen om te komen tot een wederzijdse erkenning van de vergunningen en van de stelsels voor het bedrijfs-economisch toezicht, waardoor één en dezelfde vergunning voor de gehele Europese Unie geldig is en waarbij het beginsel geldt dat het toezicht door de lidstaat van herkomst wordt uitgeoefend.
- (4) Overwegende dat ter wille van de bescherming van de beleggers moet in het bijzonder de interne binnen de beheermaatschappij worden gewaarborgd, met name via een tweehoofdige leiding en door middel van adequate interne controleprocedures.
- (5) Overwegende dat op grond van de wederzijdse erkenning mogen beheermaatschappijen waaraan in de lidstaat van herkomst vergunning is verleend, de diensten waarvoor hun vergunning is verleend binnen de gehele Europese Unie mogen verrichten door middel van vestiging van een bijkantoor of door middel van het vrij verrichten van diensten; dat de goedkeuring van het fondsreglement van beleggingsfondsen/unit trusts valt onder de bevoegdheid van de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij.
- (6) Overwegende dat de aan een beheermaatschappij in haar lidstaat van herkomst verleende vergunning moet de maatschappij in staat stellen in de lidstaten van ontvangst de volgende werkzaamheden in verband met het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles (beheer van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen) uit te oefenen: verhandelen van de rechten van deelneming in de unit trusts/beleggingsfondsen die door de beheermaatschappij in haar lidstaat van herkomst zijn opgericht; verhandelen van de aandelen in de beleggingsmaatschappijen die door de beheermaatschappij worden beheerd; vervullen van alle overige taken die onder het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles vallen; beheren van de activa van beleggingsmaatschappijen waarvan de statutaire zetel zich in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij bevindt; vervullen, in opdracht en voor rekening van beheermaatschappijen waarvan de statutaire zetel zich in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de betrokken beheermaatschappij bevindt, van de taken die tot het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles behoren.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (2) Richtlijn 85/611/EEG bevat evenwel weinig of geen regelgeving voor de maatschappijen die de instellingen voor collectieve belegging beheren (zogenoeten „beheermaatschappijen”); in Richtlijn 85/611/EEG zijn met name geen bepalingen opgenomen die waarborgen dat voor dergelijke maatschappijen in alle lidstaten vergelijkbare regels voor de toegang tot de markt en gelijkwaardige voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening worden vastgesteld; Richtlijn 85/611/EEG bevat geen bepalingen die de vestiging van bijkantoren en het vrij verrichten van diensten door dergelijke maatschappijen in andere lidstaten dan hun lidstaat van herkomst regelen.
- (3) De in de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij verleende vergunning moet de bescherming van de beleggers en de stabiliteit van het financiële stelsel garanderen; dat met de richtlijn wordt beoogd alleen de wezenlijke, noodzakelijke en voldoende harmonisatie tot stand te brengen om te komen tot een wederzijdse erkenning van de vergunningen en van de stelsels voor het bedrijfs-economisch toezicht, waardoor één en dezelfde vergunning voor de gehele Europese Unie geldig is en waarbij het beginsel geldt dat het toezicht door de lidstaat van herkomst wordt uitgeoefend.
- (4) Ter wille van de bescherming van de beleggers moet in het bijzonder de interne controle binnen de beheermaatschappij worden gewaarborgd, met name via een tweehoofdige leiding en door middel van adequate interne controleprocedures.
- (5) Op grond van de wederzijdse erkenning mogen beheermaatschappijen waaraan in de lidstaat van herkomst vergunning is verleend, de diensten waarvoor hun vergunning is verleend binnen de gehele Europese Unie mogen verrichten door middel van vestiging van een bijkantoor of door middel van het vrij verrichten van diensten; de goedkeuring van het fondsreglement van beleggingsfondsen/unit trusts valt onder de bevoegdheid van de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij.
- (6) De aan een beheermaatschappij in haar lidstaat van herkomst verleende vergunning moet de maatschappij in staat stellen in de lidstaten van ontvangst de volgende werkzaamheden in verband met het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles (beheer van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen) uit te oefenen: verhandelen van de rechten van deelneming in de unit trusts/beleggingsfondsen die door de beheermaatschappij in haar lidstaat van herkomst zijn opgericht; verhandelen van de aandelen in de beleggingsmaatschappijen die door de beheermaatschappij worden beheerd; vervullen van alle overige taken die onder het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles vallen; beheren van de activa van beleggingsmaatschappijen waarvan de statutaire zetel zich in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij bevindt; vervullen, in opdracht en voor rekening van beheermaatschappijen waarvan de statutaire zetel zich in een andere lidstaat dan de lidstaat van herkomst van de betrokken beheermaatschappij bevindt, van de taken die tot het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles behoren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (7) Overwegende dat deze richtlijn betekent bijgevolg een belangrijke stap in de richting van de voltooiing van de interne markt voor instellingen voor collectieve belegging.
- (8) Overwegende dat de beginselen van wederzijdse erkenning en van toezicht door de lidstaat van herkomst vereisen dat de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat een vergunning weigeren of intrekken wanneer uit bepaalde gegevens, zoals de inhoud van het programma van werkzaamheden, de plaats van vestiging of de werkelijk uitgeoefende werkzaamheden, op ondubbelzinnige wijze blijkt dat een beheermaatschappij het rechtsstelsel van een lidstaat heeft gekozen om zich te onttrekken aan de strengere voorschriften van een andere lidstaat waar zij het grootste deel van haar werkzaamheden uitoefent of voornemens is uit te oefenen; dat voor de toepassing van deze richtlijn moet aan een beheermaatschappij vergunning worden verleend in de lidstaat waar haar statutaire zetel is gevestigd; dat overeenkomstig het beginsel van het toezicht door het land van herkomst kan alleen de lidstaat waar de beheermaatschappij haar statutaire zetel heeft, als bevoegd worden aangemerkt om het fondsreglement van de door zulk een maatschappij opgerichte unit trusts/beleggingsfondsen en de keuze van de bewaarder goed te keuren.
- (9) Overwegende dat Richtlijn 85/611/EEG beperkt het werkterrein van beheermaatschappijen tot uitsluitend het beheren van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles); dat een herziening van deze beperking is wenselijk teneinde met recente ontwikkelingen in de nationale wetgeving van de lidstaten rekening te houden en teneinde beheermaatschappijen de gelegenheid te bieden aanzienlijke schaalvoordelen te behalen; dat het is bijgevolg wenselijk beheermaatschappijen eveneens toe te staan zowel beleggingsportefeuilles per cliënt, met inbegrip van pensioenfondsen, te beheren (beheer van individuele beleggingsportefeuilles) als bepaalde specifieke nevenactiviteiten uit te oefenen die met het hoofdbedrijf verband houden; dat een dergelijke uitbreiding van het werkterrein van de beheermaatschappijen brengt de stabiliteit van dergelijke maatschappijen niet in het gedrang; dat er moeten evenwel specifieke voorschriften worden ingevoerd om belangentegenstellingen te voorkomen wanneer aan beheermaatschappijen vergunning wordt verleend om zowel collectieve als individuele beleggingsportefeuilles te beheren.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (7) Deze richtlijn betekent bijgevolg een belangrijke stap in de richting van de voltooiing van de interne markt voor instellingen voor collectieve belegging.
- (8) De beginselen van wederzijdse erkenning en van toezicht door de lidstaat van herkomst vereisen dat de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat een vergunning weigeren of intrekken wanneer uit bepaalde gegevens, zoals de inhoud van het programma van werkzaamheden, de plaats van vestiging of de werkelijk uitgeoefende werkzaamheden, op ondubbelzinnige wijze blijkt dat een beheermaatschappij het rechtsstelsel van een lidstaat heeft gekozen om zich te onttrekken aan de strengere voorschriften van een andere lidstaat waar zij het grootste deel van haar werkzaamheden uitoefent of voornemens is uit te oefenen; voor de toepassing van deze richtlijn moet aan een beheermaatschappij vergunning worden verleend in de lidstaat waar haar statutaire zetel is gevestigd; overeenkomstig het beginsel van het toezicht door het land van herkomst kan alleen de lidstaat waar de beheermaatschappij haar statutaire zetel heeft, als bevoegd worden aangemerkt om het fondsreglement van de door zulk een maatschappij opgerichte unit trusts/beleggingsfondsen en de keuze van de bewaarder goed te keuren; om toezichtarbitrage te voorkomen en het vertrouwen in de doeltreffendheid van het toezicht door de autoriteiten van de lidstaat van herkomst te bevorderen dient een voorwaarde voor het verlenen van een vergunning aan een ICBE te zijn dat het verhandelen van de rechten van deelneming ervan in de lidstaat van herkomst op generlei wijze juridisch wordt belemmerd; dit doet geen afbreuk aan de vrijheid van de ICBE om, wanneer zij een vergunning heeft verkregen, de lidstaat/lidstaten te kiezen waar haar rechten van deelneming overeenkomstig deze richtlijn zullen worden verhandeld.
- (9) Richtlijn 85/611/EEG beperkt het werkterrein van beheermaatschappijen tot uitsluitend het beheren van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles); een herziening van deze beperking is wenselijk teneinde met recente ontwikkelingen in de nationale wetgeving van de lidstaten rekening te houden en teneinde beheermaatschappijen de gelegenheid te bieden aanzienlijke schaalvoordelen te behalen; het is bijgevolg wenselijk beheermaatschappijen eveneens toe te staan zowel beleggingsportefeuilles per cliënt, met inbegrip van pensioenfondsen, te beheren (beheer van individuele beleggingsportefeuilles) als bepaalde specifieke nevenactiviteiten uit te oefenen die met het hoofdbedrijf verband houden; een dergelijke uitbreiding van het werkterrein van de beheermaatschappijen brengt de stabiliteit van dergelijke maatschappijen niet in het gedrang; er moeten evenwel specifieke voorschriften worden ingevoerd om belangentegenstellingen te voorkomen wanneer aan beheermaatschappijen vergunning wordt verleend om zowel collectieve als individuele beleggingsportefeuilles te beheren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (10) Overwegende dat het beheer van beleggingsportefeuilles is een beleggingsdienst die reeds onder het toepassingsgebied van Richtlijn 93/22/EEG (Richtlijn Beleggingsdiensten — RBD) ⁽¹⁾ valt; dat het is voor de totstandbrenging van een uniform regelgevingskader op dit gebied, wenselijk de beheermaatschappijen waarvan de vergunning eveneens op deze dienst betrekking heeft, aan de in de RBD vastgestelde voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening te onderwerpen.
- (11) Overwegende dat de lidstaat van herkomst kan in het algemeen strengere regels dan in deze richtlijn zijn vastgesteld, van toepassing verklaren, inzonderheid op het stuk van de vergunningsvoorwaarden, de bedrijfseconomische voorschriften en de regels inzake informatieverstrekking en prospectussen.
- (12) Overwegende dat het is wenselijk regels vast te stellen met betrekking tot de voorwaarden waaronder een beheermaatschappij, op basis van opdrachten, specifieke taken aan derde partijen mag delegeren om tot een efficiëntere bedrijfsvoering te komen; dat de lidstaten die een dergelijke delegatie van taken toestaan, moeten er voor de correcte toepassing van de beginselen van wederzijdse erkenning van de vergunning en van toezicht door de lidstaat van herkomst op toezien dat de beheermaatschappijen waaraan zij vergunning hebben verleend, hun taken niet volledig aan één of meer derde partijen delegeren zodat zij een lege entiteit worden, en dat het delegeren van taken een juiste uitoefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmert; dat het feit dat de beheermaatschappij sommige van haar eigen taken heeft gedelegeerd laat de aansprakelijkheid van deze maatschappij en van de beheerder jegens de deelnemers en de bevoegde autoriteiten geheel onverlet.
- (13) Overwegende dat het is in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van de informatiemethoden, wenselijk het bestaande kader voor de informatieverstrekking vastgesteld bij Richtlijn 85/611/EEG te herzien; dat het is met name wenselijk naast het bestaande volledige prospectus, een nieuw type prospectus voor ICBE's (vereenvoudigd prospectus) in te voeren; zulk een nieuw prospectus moet op beleggersvriendelijke wijze zijn opgesteld en moet zodoende een waardevolle informatiebron vormen voor de gemiddelde belegger; dat een dergelijk prospectus moet op een duidelijke, beknopte en bevattelijke wijze de kerngegevens over de ICBE verstrekken; dat in het vereenvoudigde prospectus moet echter steeds een passende mededeling zijn opgenomen waarin de belegger erop wordt geattendeerd dat uitgebreidere informatie wordt verstrekt in het volledige prospectus en in het jaarlijks en halfjaarlijks verslag van de ICBE, die op verzoek kosteloos verkrijgbaar zijn; dat het vereenvoudigd prospectus dient steeds kosteloos aan de inschrijvers te worden aangeboden vóór de ondertekening van de overeenkomst; dat dit volstaat om te voldoen aan de in deze richtlijn bedoelde wettelijke verplichting de inschrijvers vóór het sluiten van de overeenkomst informatie te verstrekken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (10) Het beheer van beleggingsportefeuilles is een beleggingsdienst die reeds onder het toepassingsgebied van Richtlijn 93/22/EEG (Richtlijn Beleggingsdiensten — RBD) ⁽¹⁾ valt; het is voor de totstandbrenging van een uniform regelgevingskader op dit gebied, wenselijk de beheermaatschappijen waarvan de vergunning eveneens op deze dienst betrekking heeft, aan de in de RBD vastgestelde voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening te onderwerpen.
- (11) De lidstaat van herkomst kan in het algemeen strengere regels dan in deze richtlijn zijn vastgesteld, van toepassing verklaren, inzonderheid op het stuk van de vergunningsvoorwaarden, de bedrijfseconomische voorschriften en de regels inzake informatieverstrekking en prospectussen.
- (12) Het is wenselijk regels vast te stellen met betrekking tot de voorwaarden waaronder een beheermaatschappij, op basis van opdrachten, specifieke taken aan derde partijen mag delegeren om tot een efficiëntere bedrijfsvoering te komen; de lidstaten die een dergelijke delegatie van taken toestaan, moeten er voor de correcte toepassing van de beginselen van wederzijdse erkenning van de vergunning en van toezicht door de lidstaat van herkomst op toezien dat de beheermaatschappijen waaraan zij vergunning hebben verleend, hun taken niet volledig aan één of meer derde partijen delegeren zodat zij een lege entiteit worden, en dat het delegeren van taken een juiste uitoefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmert; het feit dat de beheermaatschappij sommige van haar eigen taken heeft gedelegeerd laat de aansprakelijkheid van deze maatschappij en van de beheerder jegens de deelnemers en de bevoegde autoriteiten geheel onverlet.
- (13) Het is in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van de informatiemethoden, wenselijk het bestaande kader voor de informatieverstrekking vastgesteld bij Richtlijn 85/611/EEG te herzien; het is met name wenselijk naast het bestaande volledige prospectus, een nieuw type prospectus voor ICBE's (vereenvoudigd prospectus) in te voeren; zulk een nieuw prospectus moet op beleggersvriendelijke wijze zijn opgesteld en moet zodoende een waardevolle informatiebron vormen voor de gemiddelde belegger; een dergelijk prospectus moet op een duidelijke, beknopte en bevattelijke wijze de kerngegevens over de ICBE verstrekken; in het vereenvoudigde prospectus moet echter steeds een passende mededeling zijn opgenomen waarin de belegger erop wordt geattendeerd dat uitgebreidere informatie wordt verstrekt in het volledige prospectus en in het jaarlijks en halfjaarlijks verslag van de ICBE, die op verzoek kosteloos verkrijgbaar zijn; het vereenvoudigd prospectus dient steeds kosteloos aan de inschrijvers te worden aangeboden vóór de ondertekening van de overeenkomst; dit volstaat om te voldoen aan de in deze richtlijn bedoelde wettelijke verplichting de inschrijvers vóór het sluiten van de overeenkomst informatie te verstrekken.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (14) Overwegende dat er moet voor worden gezorgd dat de bemiddelaars in de sector van de financiële dienstverlening op gelijke voet kunnen concurreren wanneer zij dezelfde diensten verstrekken, en dat aan beleggers een eenvormige minimumbescherming wordt geboden; dat een uniforme minimumharmonisatie van de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van de desbetreffende werkzaamheden is een noodzakelijke voorwaarde om de interne markt voor deze marktdeelnemers te voltooien; de vaststelling van een bindende Gemeenschapsrichtlijn waarin de overeengekomen minimumnormen zijn opgenomen is derhalve de enige methode om de beoogde doelstellingen te bereiken; dat deze richtlijn brengt alleen de minimaal vereiste harmonisatie tot stand.
- (15) Overwegende dat momenteel geen geharmoniseerde voorschriften voor compensatieregelingen voor deelnemers gelden wanneer een beheermaatschappij of een beleggingsmaatschappij niet in staat blijkt tot terugbetaling of inkoop van de rechten van deelneming in het bezit van deelnemers; dat Richtlijn 97/9/EC ⁽¹⁾ voorziet in geharmoniseerde voorschriften voor compensatieregelingen voor beleggers die beleggingsdiensten van beleggingsondernemingen (met inbegrip van banken) verlangen; dat, overeenkomstig artikel 14 van genoemde richtlijn, de Commissie uiterlijk op 31 december 1999 aan het Europees Parlement en de Raad een verslag moet voorleggen betreffende de toepassing van de richtlijn; dat de Commissie het in het licht van het resultaat van dit verslag zinvol kan achten een voorstel voor de invoering van compensatieregelingen voor deelnemers in te dienen.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/611/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Het volgende artikel 1 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 1 bis

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *bewaarder*: een instelling die belast is met de in de artikelen 7 en 14 omschreven taken en waarop ook de overige in de afdelingen III en IV vastgestelde bepalingen van toepassing zijn

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (14) Er moet voor worden gezorgd dat de bemiddelaars in de sector van de financiële dienstverlening op gelijke voet kunnen concurreren wanneer zij dezelfde diensten verstrekken, en dat aan beleggers een eenvormige minimumbescherming wordt geboden; een uniforme minimumharmonisatie van de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van de desbetreffende werkzaamheden is een noodzakelijke voorwaarde om de interne markt voor deze marktdeelnemers te voltooien; de vaststelling van een bindende Gemeenschapsrichtlijn waarin de overeengekomen minimumnormen zijn opgenomen is derhalve de enige methode om de beoogde doelstellingen te bereiken; deze richtlijn brengt alleen de minimaal vereiste harmonisatie tot stand.
- (15) De Commissie zal wellicht te zijner tijd, na goedkeuring van de voorstellen, overwegen om een voorstel inzake codificatie in te dienen.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. *beheermaatschappij*: een maatschappij waarvan de normale werkzaamheden bestaan in het beheren van unit trusts/beleggingsfondsen en/of beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles van),
3. *lidstaat van herkomst van een beheermaatschappij*: de lidstaat waar de statutaire zetel van de beheermaatschappij is gevestigd;
4. *lidstaat van ontvangst van een beheermaatschappij*: de lidstaat die niet de lidstaat van herkomst is en op het grondgebied waarvan een beheermaatschappij een bijkantoor heeft of diensten verricht;
5. *lidstaat van herkomst van een ICBE*:
 - a) ingeval de ICBE een unit trust/beleggingsfonds is, de lidstaat waar de statutaire zetel van de beheermaatschappij is gevestigd;
 - b) ingeval de ICBE een beleggingsmaatschappij is, de lidstaat waar de statutaire zetel van de beleggingsmaatschappij is gevestigd;
6. *lidstaat van ontvangst van een ICBE*: een lidstaat waar de rechten van deelneming in het beleggingsfonds/de unit trust of in de beleggingsmaatschappij worden verhandeld;
7. *bijkantoor*: een bedrijfszetel die een onderdeel zonder rechtspersoonlijkheid vormt van een beheermaatschappij en die de diensten verricht waarvoor de beheermaatschappij een vergunning heeft gekregen; verscheidene bedrijfszetels in eenzelfde lidstaat van een beheermaatschappij met hoofdkantoor in een andere lidstaat worden als één enkel bijkantoor beschouwd;
8. *bevoegde autoriteiten*: de autoriteiten die elke lidstaat krachtens artikel 49 van Richtlijn 85/611/EEG aanwijst;
9. *nauwe banden*: een situatie als omschreven in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 95/26/EG ⁽¹⁾;

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. *beheermaatschappij*: een maatschappij waarvan de normale werkzaamheden bestaan in het beheren van de activa van ICBE's in de vorm van unit trusts/beleggingsfondsen en/of beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles van ICBE's), met inbegrip van de in bijlage 2 vermelde taken;

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 168 van 8.7.1995, blz. 7.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

10. *gekwalficeerde deelneming*: het rechtstreeks of middellijk bezitten van een deelneming in een beheermaatschappij van ten minste 10 % van het kapitaal of van de stemrechten, dan wel van een deelneming die de mogelijkheid inhoudt een invloed van betekenis uit te oefenen op de bedrijfsvoering van de beheermaatschappij waarin wordt deelgenomen.

Voor de toepassing van deze definitie worden de stemrechten, bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 88/627/EEC ⁽¹⁾, in aanmerking genomen;

11. RBD: Richtlijn 93/22/EEG betreffende het verrichten van beleggingsdiensten ⁽²⁾.

GEWIJZIGD VOORSTEL

12. groep: emittenten/organen die onderling verbonden zijn zoals omschreven in artikel 1, lid 1 van Richtlijn 83/349/EEG ⁽³⁾; emittenten/organen in derde landen die op soortgelijke wijze verbonden zijn met emittenten/organen in hetzij een lidstaat, hetzij een derde land."

2. Artikel 4, lid 3, wordt vervangen door de volgende tekst:

„3. De bevoegde autoriteiten mogen een ICBE niet toelaten wanneer de beheermaatschappij niet voldoet aan de in afdeling III van deze richtlijn vastgestelde voorwaarden. Voorts mogen de bevoegde autoriteiten een ICBE niet toelaten wanneer de bestuurders van de beleggingsmaatschappij of de bewaarder niet als voldoende betrouwbaar bekend staan of niet de voor de uitoefening van hun taken nodige ervaring bezitten niet over voldoende ervaring beschikken, ook wat het type ICBE betreft dat zij moeten beheren. Te dien einde moeten de identiteit van de bestuurders van de beleggingsmaatschappij en van de bewaarder, alsmede iedere vervanging van deze bestuurders onmiddellijk aan de bevoegde autoriteiten worden gemeld.

Onder bestuurders worden diegenen verstaan die krachtens wet of statuten de beleggingsmaatschappij of de bewaarder vertegenwoordigen of in feite het beleid van de beleggingsmaatschappij of van de bewaarder bepalen."

3. De artikelen 5 en 6 worden vervangen door de volgende tekst:

„AFDELING III

Verplichtingen betreffende beheermaatschappijen

Ongewijzigd

„3. De bevoegde autoriteiten mogen een ICBE niet toelaten wanneer de beheermaatschappij niet voldoet aan de in afdeling III van deze richtlijn vastgestelde voorwaarden. Voorts mogen de bevoegde autoriteiten een ICBE niet toelaten wanneer de bestuurders van de beleggingsmaatschappij of de bewaarder niet als voldoende betrouwbaar bekend staan of niet over voldoende ervaring beschikken, ook wat het type ICBE betreft dat zij moeten beheren. Te dien einde moeten de identiteit van de bestuurders van de beleggingsmaatschappij en van de bewaarder, alsmede iedere vervanging van deze bestuurders onmiddellijk aan de bevoegde autoriteiten worden gemeld.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 348 van 17.12.1988, blz. 62.

⁽²⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Titel A

Voorwaarden voor toegang tot de werkzaamheden

Artikel 5

1. De toegang tot de werkzaamheden van beheermaatschappij wordt afhankelijk gesteld van een officiële vergunning die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst wordt verleend. Een aan een beheermaatschappij verleende vergunning in de zin van deze richtlijn is geldig in alle lidstaten.

2. De werkzaamheden van de beheermaatschappij moeten beperkt zijn tot het beheer van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen.

Voor de toepassing van deze richtlijn omvat het beheer van unit trust/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen de in bijlage 2 genoemde werkzaamheden.

3. In afwijking van lid 2 kunnen de lidstaten beheermaatschappijen toestaan, benevens het beheer van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen, de volgende diensten te verrichten:

— het per cliënt en op discretionaire basis beheren van beleggingsportefeuilles, met inbegrip van die van pensioenfondsen, op grond van een door de beleggers gegeven opdracht, voorzover die portefeuilles één of meer van de in deel B van de bijlage bij de RBD genoemde instrumenten bevatten,

— als nevendiensten:

a) het verstrekken van beleggingsadvies met betrekking tot een of meer van de in deel B van de bijlage bij de RBD genoemde instrumenten,

b) bewaarneming en administratie van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging.

2. De werkzaamheden van de beheermaatschappij moeten beperkt zijn tot het beheer van ICBE's in de vorm van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen. Dit sluit niet uit dat zij zich daarnaast kunnen bezighouden met het beheer van andere instellingen voor collectieve belegging die niet onder deze richtlijn vallen en waarvan de rechten van deelneming derhalve ingevolge deze richtlijn niet in andere lidstaten kunnen worden verhandeld.

Voor de toepassing van deze richtlijn omvat het beheer van unit trust/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen de in bijlage 2 genoemde taken. Deze lijst van taken is niet uitputtend.

Ongewijzigd

b) bewaarneming en administratie van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging die door de beheermaatschappij worden beheerd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Aan een beheermaatschappij mag onder geen beding een vergunning in de zin van deze richtlijn worden afgegeven om alleen in dit lid genoemde diensten te verrichten;

4. Artikel 2, lid 4, artikel 8, lid 2, artikel 10, artikel 11, artikel 12, lid 1, en artikel 13 van de RBD zijn van toepassing op waarvan de vergunning het in lid 3, eerste streepje, genoemde portefeuillebeheer op discretionaire basis bestrijkt.

Artikel 5 bis

1. Onverminderd andere in de nationale wetgeving vervatte algemeen toepasselijke voorwaarden, verlenen de bevoegde autoriteiten een beheermaatschappij slechts een vergunning indien:

— zij een toereikend aanvangskapitaal heeft van:

a) 50 000 ECU indien haar slechts een vergunning wordt toegekend om unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen te beheren;

b) onder a) genoemde kapitaal, vermeerderd met een bedrag dat moet worden vastgesteld overeenkomstig de ten aanzien van de aard van de betrokken dienst geldende regels van artikel 3, leden 1 en 2, van Richtlijn 93/6/EEG ⁽¹⁾, indien haar vergunning eveneens het in artikel 5, lid 3, eerste streepje, genoemde portefeuillebeheer op discretionaire basis bestrijkt;

— de personen die het bedrijf van de beheermaatschappij feitelijk leiden, als voldoende betrouwbaar bekend staan en over voldoende ervaring beschikken, ook met betrekking tot het type ICBE dat door de beheermaatschappij wordt beheerd. De beleidslijnen voor de activiteit van een beheermaatschappij moeten worden bepaald door ten minste twee personen die aan deze zelfde voorwaarden voldoen;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Aan een beheermaatschappij mag onder geen beding een vergunning in de zin van deze richtlijn worden afgegeven om alleen in dit lid genoemde diensten te verrichten of om nevendiensten te verrichten zonder over een vergunning te beschikken voor het verrichten van de in lid 3, eerste streepje genoemde diensten;

4. Artikel 2, lid 4, artikel 8, lid 2, artikel 10, artikel 11, artikel 12, lid 1, en artikel 13 van de RBD zijn van toepassing op het verrichten van de in lid 3 genoemde diensten door beheermaatschappijen.

5. De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning indien het de ICBE wettelijk niet is toegestaan (bijvoorbeeld door een bepaling in het fondsreglement of de statuten) haar rechten van deelneming in de lidstaat van herkomst te verhandelen.

Ongewijzigd

— zij een toereikend aanvangskapitaal heeft van 125 000 EUR, en zij met betrekking tot elk van de volgende situaties over een aanvullend kapitaal beschikt van:

a) indien de beheermaatschappij ICBE's beheert die in andere instrumenten beleggen dan verhandelbare effecten: 0,0 5% van het bedrag van de ICBE-portefeuille onder beheer, tot een bedrag van ten hoogste 10 000 000 EUR;

b) indien de beheermaatschappij eveneens diensten verricht overeenkomstig artikel 5, lid 3, eerste streepje: een bijkomend aanvangskapitaal van 125 000 EUR, dat de lidstaten kunnen beperken tot 50 000 EUR indien het de beheermaatschappij niet is toegestaan geld en/of effecten van cliënten aan te houden; en aanvullend permanent beschikbaar kapitaal, te berekenen overeenkomstig bijlage IV van Richtlijn 93/6/EEG ⁽¹⁾,

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- de vergunningsaanvraag vergezeld gaat van een programma van werkzaamheden waarin met name de organisatiestructuur van de beheermaatschappij wordt vermeld;
- zowel het hoofdkantoor als de statutaire zetel van de beheermaatschappij in dezelfde lidstaat zijn gevestigd.

2. Wanneer nauwe banden bestaan tussen de beheermaatschappij en andere natuurlijke of rechtspersonen, verlenen de bevoegde autoriteiten bovendien slechts vergunning indien deze banden de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken niet belemmeren.

De bevoegde autoriteiten weigeren ook de vergunning indien de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land die van toepassing zijn op een of meer natuurlijke of rechtspersonen met wie de beheermaatschappij nauwe banden heeft, of moeilijkheden in verband met de toepassing van die bepalingen, een belemmering vormen voor de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken.

De bevoegde autoriteiten verlangen van beheermaatschappijen dat zij hun de informatie verstrekken die zij nodig hebben om zich ervan te kunnen vergewissen dat doorlopend aan de in dit lid gestelde voorwaarden wordt voldaan.

3. De aanvrager wordt er binnen zes maanden na de indiening van een volledige aanvraag van in kennis gesteld of de vergunning toegekend dan wel geweigerd is. Weigering van een vergunning wordt met redenen omkleed.

4. Wanneer de vergunning wordt verleend, mag de beheermaatschappij onmiddellijk haar werkzaamheden aanvangen.

5. De bevoegde autoriteiten mogen de vergunning die aan een onder deze richtlijn vallende beheermaatschappij is verleend, slechts intrekken indien deze maatschappij:

- a) binnen een termijn van 12 maanden geen gebruik maakt van de vergunning, uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven geen gebruik van de vergunning te zullen maken of de onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende activiteit gedurende een periode van meer dan 6 maand heeft gestaakt, tenzij de betrokken lidstaat voorschrijft dat in die gevallen de vergunning vervalt;
- b) de vergunning heeft gekregen door middel van valse verklaringen of op enige andere onregelmatige wijze;

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- c) niet meer voldoet aan de voorwaarden waarop de vergunning is verleend;
- d) niet meer voldoet aan Richtlijn 93/6/EEG indien de vergunning eveneens betrekking heeft op het in artikel 5, lid 3, eerste streepje, genoemde portefeuillebeheer op discretionaire basis;
- e) de bij deze richtlijn vastgestelde bepalingen op ernstige wijze en systematisch heeft overtreden;
- f) in een van de overige gevallen verkeert waarvoor de nationale voorschriften in intrekking voorzien.

Artikel 5 ter

1. De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning tot het uitoefenen van de werkzaamheden van een beheermaatschappij voordat zij in kennis zijn gesteld van de identiteit van de rechtstreekse of middellijke aandeelhouders of vennoten, natuurlijke of rechtspersonen, die daarin een gekwalificeerde deelneming bezitten, alsmede van het bedrag van die deelneming.

De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning indien zij, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de beheermaatschappij te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de genoemde aandeelhouders of vennoten.

2. De lidstaten passen op bijkantoren van beheermaatschappijen met statutaire zetel buiten de Europese Unie, wanneer deze bijkantoren hun werkzaamheden aanvangen of reeds verrichten, geen bepalingen toe die leiden tot een gunstiger behandeling dan die welke geldt voor bijkantoren van beheermaatschappijen met statutaire zetel binnen de Europese Unie.

3. De bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaat moeten vooraf worden geraadpleegd bij het verlenen van een vergunning aan een beheermaatschappij die:

- ofwel een dochteronderneming is van een andere beheermaatschappij, van een beleggingsonderneming of van een kredietinstelling waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend,
- ofwel een dochteronderneming is van de moederonderneming van een andere beheermaatschappij, van een beleggingsonderneming of van een kredietinstelling waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend,

ofwel

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersonen die de zeggenschap hebben over een andere beheermaatschappij, een beleggingsonderneming of een kredietinstelling waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend.

*Titel B***Betrekkingen met derde landen***Artikel 5 quater*

1. De betrekkingen met derde landen worden geregeld bij de in artikel 7 van Richtlijn 93/22/EEG vastgestelde regels terzake.

Voor de toepassing van deze richtlijn worden de in artikel 7 van de RBD voorkomende termen „onderneming/beleggingsonderneming” en „beleggingsondernemingen” gelezen als respectievelijk „beheermaatschappij” en „beheermaatschappijen”; de zinsnede „het verrichten van beleggingsdiensten” in artikel 7, lid 2, van de RBD wordt gelezen als het „verrichten van diensten”.

2. De lidstaten stellen de Commissie tevens in kennis van de algemene moeilijkheden die de ICBE's ondervinden bij het verhandelen van hun rechten van deelneming in een derde land.

*Titel C***Uitoefeningsvoorwaarden***Artikel 5 quinquies*

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van een beheermaatschappij schrijven voor dat de beheermaatschappij waaraan zij vergunning hebben verleend, te allen tijde aan de in artikel 5 en artikel 5 bis, leden 1 en 2, van deze richtlijn bedoelde voorwaarden moet voldoen.
2. Het bedrijfseconomisch toezicht op een beheermaatschappij berust bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst, ongeacht of de beheermaatschappij in een andere lidstaat een bijkantoor vestigt of daar diensten verricht, onverminderd de bepalingen van deze richtlijn welke een bevoegdheid van de autoriteiten van de lidstaat van ontvangst inhouden.

Artikel 5 sexies

1. Gekwalificeerde deelnemingen in beheermaatschappijen zijn aan dezelfde regels onderworpen als die welke bij artikel 9 van de RBD zijn vastgesteld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Voor de toepassing van deze richtlijn worden de termen „onderneming/beleggingsonderneming” en „beleggingsondernemingen” in artikel 9 van de RBD gelezen als respectievelijk „beheermaatschappij” en „beheermaatschappijen”.

Artikel 5 septies

1. De lidstaat van herkomst stelt prudentiële regels op die doorlopend moeten worden nageleefd door de beheermaatschappijen waarvan de vergunning uitsluitend op het beheer van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen betrekking heeft.

Mede in het licht van de aard van de ICBE's die door een beheermaatschappij worden beheerd, schrijven de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst met name voor dat een dergelijke maatschappij moet beschikken over een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie, controle- en beveiligingsvoorzieningen op het gebied van de elektronische informatieverwerking, en adequate interne controleprocedures, die onder meer waarborgen dat en dat de activa van de unit trusts/beleggingsfondsen of van de beleggingsmaatschappijen die de beheermaatschappij beheert, overeenkomstig het fondsreglement of de statuten en de vigerende wettelijke bepalingen worden belegd.

2. De beheermaatschappij waarvan de vergunning eveneens het in artikel 5, lid 3, eerste streepje, genoemde portefeuillebeheer op discretionaire basis bestrijkt:

- mag de portefeuille van een belegger niet geheel of gedeeltelijk beleggen in rechten van deelneming in door haar beheerde unit trusts/beleggingsfondsen of beleggingsmaatschappijen zonder de voorafgaandelijke algemene toestemming van de cliënt;
- mag het portefeuillebeheer op discretionaire basis niet waarnemen voor de bewaarder die voor de betrokken beheermaatschappij de in de artikelen 7 en 14 van deze richtlijn genoemde taken vervult;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Mede in het licht van de aard van de ICBE's die door een beheermaatschappij worden beheerd, schrijven de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst met name voor dat een dergelijke maatschappij moet beschikken over een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie, controle- en beveiligingsvoorzieningen op het gebied van de elektronische informatieverwerking, en adequate interne controleprocedures, die onder meer waarborgen dat elke transactie met het fonds ten aanzien van herkomst, de betrokken partijen, de aard ervan, de tijd en de plaats waar zij heeft plaatsgevonden kan worden gereconstrueerd, mits de beheermaatschappij toegang heeft tot deze informatie, en dat de activa van de unit trusts/beleggingsfondsen of van de beleggingsmaatschappijen die de beheermaatschappij beheert, overeenkomstig het fondsreglement of de statuten en de vigerende wettelijke bepalingen worden belegd.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- onderworpen aan het bepaalde in Richtlijn 97/9/EG inzake de beleggerscompensatiestelsels ⁽¹⁾.

Artikel 5 octies

1. Wanneer een lidstaat een beheermaatschappij toestaat op basis van specifieke opdrachten en met het oog op een efficiëntere bedrijfsvoering derde partijen te belasten met het vervullen voor haar rekening van één of meer van haar taken die deel uitmaken van het in bijlage 2 bedoelde beheer van collectieve beleggingsportefeuilles, die in bijlage 2 worden vervuld, afzonderlijke opdracht Moet elke afzonderlijke opdracht eerst ter goedkeuring aan de bevoegde autoriteiten worden voorgelegd.

2. De bevoegde autoriteiten stemmen pas in met de opdracht na te hebben nagegaan of aan de volgende voorwaarden is voldaan voldoet:

- de opdracht mag de juiste uitoefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmeren,
- ter voorkoming van belangen tegenstellingen mag de opdracht niet worden gegeven aan de bewaarder en aan personen met gekwalificeerde deelnemingen in het kapitaal van de beheermaatschappij of van de bewaarder, of aan iedere andere persoon wiens belangen strijdig kunnen zijn met die van de beheermaatschappij of de deelnemers;
- er dienen regelingen te worden getroffen die de met de bedrijfsleiding van de beheermaatschappij belaste personen te allen tijde in staat stellen toezicht uit te oefenen op de werkzaamheden van de persoon aan wie de opdracht is gegeven;
- de opdracht mag de met de bedrijfsleiding van de beheermaatschappij belaste personen niet verhinderen te allen tijde verdere instructies te geven aan de persoon aan wie taken zijn gedelegeerd, en de opdracht te allen tijde te herroepen;

GEWIJZIGD VOORSTEL

- is, wat de in artikel 5, lid 3 genoemde diensten betreft, onderworpen aan het bepaalde in Richtlijn 97/9/EG inzake de beleggerscompensatiestelsels ⁽¹⁾.

1. Wanneer een lidstaat een beheermaatschappij toestaat met het oog op een efficiëntere bedrijfsvoering derde partijen te belasten met het vervullen voor haar rekening van één of meer van haar taken die in bijlage 2 worden vervuld, moet de beheermaatschappij elke afzonderlijke opdracht bij de bevoegde autoriteiten aanmelden. Ten aanzien van de kernactiviteit, het beleggingsbeheer, kunnen beheermaatschappijen bepaalde beleggingsbesluiten delegeren aan tussenpersonen die aan bedrijfseconomisch toezicht zijn onderworpen, overeenkomstig de voorwaarden inzake beleggingsallocatie die periodiek door de beheermaatschappijen worden vastgesteld.

2. De bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat de opdracht aan de volgende voorwaarden voldoet:

- de opdracht mag de juiste uitoefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmeren, en mag met name niet verhinderen dat de beheermaatschappij bij haar werkzaamheden en het beheer van ICBE's, de belangen van de beleggers zoveel mogelijk behartigt;
- wanneer de opdracht wordt gegeven aan een tussenpersoon uit een derde land die aan toezicht is onderworpen, moet samenwerking tussen de betrokken autoriteiten op het gebied van het bedrijfseconomisch toezicht gewaarborgd zijn;
- ter voorkoming van belangen tegenstellingen mag een opdracht met betrekking tot de kernactiviteit, het beleggingsbeheer, niet worden gegeven aan de bewaarder en aan personen met gekwalificeerde deelnemingen in het kapitaal van de beheermaatschappij of van de bewaarder, of aan iedere andere persoon wiens belangen strijdig kunnen zijn met die van de beheermaatschappij of de deelnemers;
- er dienen regelingen te worden getroffen die de met de bedrijfsleiding van de beheermaatschappij belaste personen te allen tijde in staat stellen doeltreffend toezicht uit te oefenen op de werkzaamheden van de persoon aan wie de opdracht is gegeven;

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22

⁽¹⁾ PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- gelet op de aard van de te delegeren taken, moet de persoon aan wie taken worden gedelegeerd, over voldoende financiële waarborgen en vakbekwaamheid beschikken;
- in de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE's moet worden vermeld welke taken door de beheermaatschappij mogen worden gedelegeerd.

3. Het feit dat de beheermaatschappij taken aan derde partijen heeft gedelegeerd, laat de aansprakelijkheid van de beheermaatschappij en de bewaarder geheel onverlet.

Artikel 5 novies

De Raad en het Parlement nemen er akte van dat de Commissie verklaart, op basis van het resultaat van het verslag dat zij overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 97/9/EG inzake de beleggerscompensatiestelsels uiterlijk op 31 december 1999 aan het Europees Parlement en de Raad zal voorleggen, zo nodig voorstellen te zullen doen met het oog op de invoering van compensatieregelingen voor deelnemers in ICBE's.

*Titel D***Vrijheid van vestiging en vrij verrichten van diensten***Artikel 6*

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat een beheermaatschappij waaraan de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn een vergunning hebben verleend, op hun grondgebied de onder deze vergunning vallende werkzaamheden zowel door middel van het vestigen van een bijkantoor als door middel van het vrij verrichten van diensten mag uitoefenen.

2. De lidstaten mogen de vestiging van een bijkantoor of het verrichten van diensten niet afhankelijk stellen van een vergunning en evenmin onderwerpen aan de verplichting eigen kapitaal te verschaffen of aan maatregelen van gelijke werking.

Artikel 6 bis

1. Benevens de in de artikelen 5 en 5 bis genoemde verplichtingen stelt een beheermaatschappij die op het grondgebied van een andere lidstaat een bijkantoor wenst te vestigen, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- gelet op de aard van de te delegeren taken, moet de persoon aan wie taken worden gedelegeerd, gekwalificeerd zijn en in staat zijn om de desbetreffende taken te vervullen, en
- in de prospectussen van de ICBE's moet worden vermeld welke taken door de beheermaatschappij mogen worden gedelegeerd.

Ongewijzigd

Schrappen

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De lidstaten verlangen dat de beheermaatschappij die een bijkantoor op het grondgebied van een andere lidstaat wenst te vestigen, de in lid 1 bedoelde kennisgeving vergezeld doet gaan van de volgende gegevens en documenten:

I. algemene gegevens:

a) de lidstaat op het grondgebied waarvan de beheermaatschappij voornemens is een bijkantoor te vestigen;

b) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen de organisatiestructuur van het bijkantoor worden vermeld;

c) het adres in de lidstaat van ontvangst waar documenten kunnen worden opgevraagd;

d) de namen van de bestuurders van het bijkantoor;

II. gegevens betreffende de verhandeling, door het bijkantoor, van de rechten van deelneming in de onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen die door de beheermaatschappij worden beheerd:

a) gegevens betreffende de geplande verkoop en de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming in de andere lidstaat;

b) voor alle betrokken unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen: het fondsreglement of de statuten, de prospectussen, alsmede, in voorkomend geval, het laatste jaarverslag en het daaropvolgende halfjaarlijkse verslag.

3. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst, gelet op het betrokken project, redenen hebben om te twijfelen aan de deugdelijkheid van de administratieve structuur of de financiële positie van de beheermaatschappij, doen zij binnen drie maanden na ontvangst van alle in lid 2 bedoelde gegevens, mededeling van deze gegevens aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst en stellen zij de betrokken beheermaatschappij hiervan in kennis.

GEWIJZIGD VOORSTEL

b) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen activiteiten en diensten overeenkomstig artikel 5, leden 2 en 3, alsmede de organisatiestructuur van het bijkantoor worden vermeld;

Ongewijzigd

II. een lijst van de ICBE's die door de beheermaatschappij worden beheerd en die overeenkomstig artikel 46 zijn aangemeld, waarvan de rechten van deelneming door het bijkantoor in de lidstaat van ontvangst zullen worden verhandeld.

Schrappen

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Tevens doen zij mededeling van:

- gegevens betreffende eventuele garantiestelsels die gericht zijn op de bescherming van de beleggers;
- een verklaring voor elke unit trust/beleggingsfonds of beleggingsmaatschappij waarvan de rechten van deelneming in het land van ontvangst worden verhandeld, dat de betrokken instelling aan de in deze richtlijn gestelde voorwaarden voldoet.

Wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst weigeren de in lid 2 bedoelde gegevens mede te delen aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst, delen zij de redenen van deze weigering binnen twee maanden na ontvangst van alle gegevens mede aan de beheermaatschappij. Tegen deze weigering of het uitblijven van een antwoord staat beroep open bij de rechter in de lidstaat van herkomst.

4. Voordat het bijkantoor van een beheermaatschappij met zijn werkzaamheden aanvangt, beschikken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 2 bedoelde gegevens, om het toezicht op de beheermaatschappij voor te bereiden en om, in voorkomend geval, de voorwaarden — met inbegrip van de in de artikelen 44 en 45 bedoelde bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn en de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portefeuillebeheer, in acht moeten worden genomen — aan te geven waaronder deze werkzaamheden om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moeten worden uitgeoefend.

5. Zodra een mededeling van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst is binnengekomen of, wanneer deze niet reageren, zodra de in lid 4 bedoelde termijn is verstreken, kan het bijkantoor gevestigd worden en met zijn werkzaamheden aanvangen. Vanaf dat moment mag de beheermaatschappij eveneens overgaan tot de verhandeling van de rechten van deelneming in de door haar beheerde en onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen, tenzij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden in een met redenen omkleed besluit — dat aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst moet worden medegedeeld — constateren dat de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming niet in overeenstemming is met de in artikel 44, lid 1, en artikel 45 bedoelde bepalingen.

Schrappen

Ongewijzigd

4. Voordat het bijkantoor van een beheermaatschappij met zijn werkzaamheden aanvangt, beschikken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 2 bedoelde gegevens, om het toezicht op de beheermaatschappij voor te bereiden en om, in voorkomend geval, de voorwaarden — met inbegrip van de in de artikelen 44 en 45 bedoelde bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn en de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portefeuillebeheer, het verstrekken van beleggingsadvies en de bewaarneming in acht moeten worden genomen — aan te geven waaronder deze werkzaamheden om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moeten worden uitgeoefend.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

6. In geval van wijziging van de inhoud van een van de overeenkomstig lid 2, alinea I, onder b), c) of d), en alinea II, verstrekte gegevens, stelt de beheermaatschappij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van de lidstaat van ontvangst schriftelijk van de desbetreffende wijziging in kennis, zulks ten minste één maand voor de toepassing van de wijziging, opdat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst zich overeenkomstig lid 3, en de bevoegde autoriteiten van het land van ontvangst zich overeenkomstig lid 4, over de wijziging kunnen uitspreken.

7. Eventuele wijzigingen in de gegevens waarvan overeenkomstig lid 3, tweede alinea, mededeling is gedaan, worden door de autoriteiten van de lidstaat van herkomst aan de autoriteiten van de lidstaat van ontvangst gemeld.

Artikel 6 ter

1. Elke beheermaatschappij die voor de eerste maal door middel van het vrij verrichten van diensten haar werkzaamheden op het grondgebied van een andere lidstaat wil uitoefenen, stelt de bevoegde autoriteiten van haar lidstaat van herkomst in kennis van:

I. algemene gegevens:

- a) de lidstaat op het grondgebied waarvan de beheermaatschappij voornemens is werkzaamheden uit te oefenen;
- b) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen activiteiten, worden vermeld.

II. gegevens betreffende de verhandeling, in de lidstaat van ontvangst, van de rechten van deelneming in de onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen die door de beheermaatschappij worden beheerd:

- a) gegevens betreffende de geplande verkoop en de beoogde wijze van verhandeling van de rechten van deelneming in de andere lidstaat;
- b) voor alle betrokken unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen: het fondsreglement of de statuten, de prospectussen, alsmede, in voorkomend geval, het laatste jaarverslag en het daaropvolgende halfjaarlijkse verslag;

2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst doen aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst mededeling van de in lid 1 bedoelde kennisgeving, zulks binnen een termijn van een maand te rekenen vanaf de ontvangst van de kennisgeving.

Schrappen

Ongewijzigd

b) een programma van werkzaamheden waarin de voorgenomen activiteiten en de diensten zoals bedoeld in artikel 5, leden 2 en 3, worden vermeld.

Schrappen

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Tevens doen zij mededeling van:

- gegevens betreffende eventuele garantiestelsels die gericht zijn op de bescherming van de beleggers.
- een verklaring voor elke unit trust/beleggingsfonds of beleggingsmaatschappij waarvan de rechten van deelneming in het land van ontvangst worden verhandeld, dat de betrokken instelling aan de in deze richtlijn gestelde voorwaarden voldoet.

3. De beheermaatschappij kan dan met haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst aanvangen één maand nadat de bevoegde autoriteiten de in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens hebben ontvangen, mag met de verhandeling van de rechten van deelneming in de onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen worden begonnen, tenzij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst vóór het verstrijken van de termijn van één maand in een met redenen omkleed besluit — dat aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst moet worden medegedeeld — constateren dat de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming niet in overeenstemming is met de in artikel 44, lid 1, en artikel 45 bedoelde bepalingen.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst doen in voorkomend geval, zodra zij de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben ontvangen, aan de beheermaatschappij mededeling van de voorwaarden — met inbegrip van de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portefeuillebeheer, in acht moeten worden genomen — waaraan de beheermaatschappij om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moet voldoen.

4. In geval van wijziging van de inhoud van de overeenkomstig lid 1, alinea I, onder b), en alinea II gemelde inlichtingen, geeft de beleggingsmaatschappij aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van de lidstaat van ontvangst schriftelijk kennis van deze wijziging voordat zij wordt doorgevoerd, opdat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst in voorkomend geval aan de maatschappij mededeling kunnen doen van eventuele wijzigingen in of aanvullingen op de overeenkomstig lid 2 verstrekte gegevens.

5. Een beheermaatschappij is eveneens onderworpen aan de in dit artikel vastgestelde kennisgevingsprocedure ingeval zij een derde partij opdracht geeft de rechten van deelneming in een lidstaat van ontvangst te verhandelen.

Artikel 6 quater

1. De lidstaten van ontvangst kunnen voor statistische doeleinden verlangen dat elke beheermaatschappij die een bijkantoor op hun grondgebied heeft, aan hun bevoegde autoriteiten een periodiek verslag over de op hun grondgebied verrichte werkzaamheden doet toekomen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Schrappen

3. De beheermaatschappij kan dan met haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst aanvangen onverminderd het bepaalde van artikel 46.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst doen in voorkomend geval, zodra zij de in lid 1 bedoelde kennisgeving hebben ontvangen, aan de beheermaatschappij mededeling van de voorwaarden — met inbegrip van de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portefeuillebeheer, het verstrekken van beleggingsadvies en de bewaarneming in acht moeten worden genomen — waaraan de beheermaatschappij om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moet voldoen.

4. In geval van wijziging van de inhoud van de overeenkomstig lid 1, alinea I, onder b), gemelde inlichtingen, geeft de beleggingsmaatschappij aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van de lidstaat van ontvangst schriftelijk kennis van deze wijziging voordat zij wordt doorgevoerd, opdat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst in voorkomend geval aan de maatschappij mededeling kunnen doen van eventuele wijzigingen in of aanvullingen op de overeenkomstig lid 2 verstrekte gegevens.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Voor de uitoefening van de krachtens deze richtlijn op hen rustende verantwoordelijkheden mogen de lidstaten van ontvangst van de bijkantoren van beheermaatschappijen dezelfde gegevens verlangen als zij voor dat doel van hun eigen nationale beheermaatschappijen verlangen.

De lidstaten van ontvangst mogen van beheermaatschappijen die op hun grondgebied in het kader van dienstverrichting werkzaam zijn, de nodige gegevens verlangen voor het toezicht op de naleving door deze maatschappijen van de op hen van toepassing zijnde normen van de lidstaat van ontvangst; van de beheermaatschappijen mogen echter niet méér gegevens worden verlangd dan deze lidstaten voor het toezicht op de naleving van diezelfde normen verlangen van de aldaar gevestigde beheermaatschappijen.

3. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst constateren dat een beheermaatschappij die op het grondgebied van hun lidstaat een bijkantoor heeft of diensten verricht, niet de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen naleeft welke in die lidstaat zijn vastgesteld ter uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn die een bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst inhouden, eisen zij dat de betrokken beheermaatschappij een eind maakt aan deze onregelmatige situatie.

4. Indien de betrokken beheermaatschappij niet het nodige doet, stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis. Deze laatste treffen zo spoedig mogelijk alle passende maatregelen om te bewerkstelligen dat de betrokken beheermaatschappij een eind maakt aan deze onregelmatige situatie. Van de strekking van deze maatregelen wordt mededeling gedaan aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst.

5. Indien de beheermaatschappij, in weerwil van de aldus door de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn of de lidstaat geen maatregelen treft, inbreuk blijft plegen op de in lid 2 bedoelde, in de lidstaat van ontvangst geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, kan de lidstaat van ontvangst, na de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis te hebben gesteld, passende maatregelen treffen om verdere onregelmatigheden te voorkomen of te bestraffen; zo nodig kan hij deze beheermaatschappij beletten op zijn grondgebied nieuwe transacties te verrichten. De lidstaten dragen er zorg voor dat de voor die maatregelen vereiste stukken op hun grondgebied aan de beheermaatschappijen kunnen worden betekend.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Bovenstaande bepalingen laten de bevoegdheid van de lidstaten van ontvangst onverlet om passende maatregelen te treffen ter voorkoming of bestraffing van handelingen op hun grondgebied die in strijd zijn met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij om redenen van algemeen belang hebben vastgesteld. Met name kunnen zij een inbreukplegende beheermaatschappij beletten nieuwe transacties op hun grondgebied te verrichten.

7. Elke ter uitvoering van de leden 4, 5 of 6 genomen maatregel die sancties of beperkingen van de werkzaamheden van een beheermaatschappij behelst, moet naar behoren met redenen worden omkleed en aan de betrokken beheermaatschappij worden medegedeeld. Tegen elke maatregel van die aard staat in de lidstaat die de maatregel heeft genomen, beroep open bij de rechter.

8. Alvorens de in de leden 3, 4 of 5 bedoelde procedure toe te passen, kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst in spoedeisende gevallen de conservatoire maatregelen treffen die noodzakelijk zijn ter bescherming van de belangen van de beleggers en andere personen voor wie diensten worden verricht. De Commissie en de bevoegde autoriteiten van de overige betrokken lidstaten moeten zo spoedig mogelijk van die maatregelen op de hoogte worden gesteld.

De Commissie kan, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de belanghebbende lidstaten, besluiten dat de betrokken lidstaat deze maatregelen moet wijzigen of intrekken.

9. Ingeval de vergunning wordt ingetrokken, worden de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst daarvan in kennis gesteld en nemen zij passende maatregelen om de betrokken beheermaatschappij te beletten op hun grondgebied nieuwe transacties te verrichten en om de belangen van de beleggers te vrijwaren. Om de twee jaar brengt de Commissie over deze gevallen verslag uit aan het bij artikel 53 ingestelde Contactcomité.

10. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van het aantal en de aard van de gevallen waarin overeenkomstig artikel 6 bis een weigering is uitgesproken of waarin overeenkomstig lid 5 maatregelen zijn genomen. Om de twee jaar brengt de Commissie over deze gevallen verslag uit aan het bij artikel 53 ingestelde Contactcomité."

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Vóór artikel 7 wordt het volgende ingevoegd:

„AFDELING III bis

Verplichtingen betreffende de bewaarder

5. Artikel 27, lid 1, wordt vervangen door de volgende tekst:

„1. De beleggingsmaatschappij, dan wel de beheermaatschappij voor elk door haar beheerd beleggingsfonds, is verplicht tot openbaarmaking van:

- een vereenvoudigd prospectus,
- een volledig prospectus,
- een jaarverslag per boekjaar,
- en een halfjaarlijks verslag over de eerste zes maanden van het boekjaar.”

6. Artikel 28, lid 1, wordt vervangen door de volgende tekst:

„1. In zowel het vereenvoudigde als het volledige prospectus moeten de gegevens zijn opgenomen die voor de beleggers noodzakelijk zijn om zich een verantwoord oordeel te kunnen vormen over de hun aangeboden belegging.

2. Het volledig prospectus bevat ten minste de gegevens die in het bij deze richtlijn gevoegde schema A zijn opgenomen, voorzover deze informatie niet voorkomt in het fondsreglement of de statuten, die overeenkomstig artikel 29, lid 1, bij het volledige prospectus dienen te worden gevoegd.

3. Het vereenvoudigde prospectus bevat, in beknopte vorm, ten minste de kerngegevens die in het bij deze richtlijn gevoegde schema C zijn opgenomen. Het prospectus is zodanig opgevat en geschreven dat het door de gemiddelde belegger gemakkelijk te begrijpen is. De lidstaten kunnen toestaan dat het vereenvoudigd prospectus als los bijvoegsel aan het volledige prospectus is gehecht.

1. In zowel het vereenvoudigde als het volledige prospectus moeten de gegevens zijn opgenomen die voor de beleggers noodzakelijk zijn om zich een verantwoord oordeel te kunnen vormen over de hun aangeboden belegging en met name de daarmee verbonden risico's. De volledige prospectussen moeten met name een duidelijke en gemakkelijk te begrijpen toelichting bevatten inzake het risicoprofiel van het fonds.

Ongewijzigd

3. Het vereenvoudigde prospectus bevat, in beknopte vorm, de kerngegevens die in het bij deze richtlijn gevoegde schema C zijn opgenomen. Het prospectus is zodanig opgevat en geschreven dat het door de gemiddelde belegger gemakkelijk te begrijpen is. De lidstaten kunnen toestaan dat het vereenvoudigd prospectus als los bijvoegsel aan het volledige prospectus is gehecht. Het vereenvoudigde prospectus kan als verkoopinstrument worden gebruikt dat bestemd is om in alle lidstaten zonder wijzigingen, afgezien van vertaling, te worden gebruikt. De lidstaten mogen derhalve niet verlangen dat andere documenten of aanvullende gegevens worden overgelegd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Het volledige en het vereenvoudigde prospectus kunnen de vorm aannemen van een schriftelijk document of van een andere door de bevoegde autoriteiten toegestane duurzame informatiedrager met een gelijkwaardige juridische status."

Ongewijzigd

7. Artikel 29 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 29

1. Het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij maken een integrerend bestanddeel uit van het volledige prospectus waarbij zij moeten worden gevoegd.

2. De in lid 1 bedoelde bescheiden behoeven echter niet bij het volledige prospectus te worden gevoegd indien de deelnemer ervan in kennis wordt gesteld dat hij op zijn verzoek die bescheiden kan verkrijgen, dan wel kan vernemen waar deze in elke lidstaat waar de rechten van deelneming worden aangeboden, ter inzage liggen."

8. Artikel 30 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 30

De in het vereenvoudigde en volledige prospectus opgenomen gegevens van wezenlijk belang moeten regelmatig worden bijgewerkt."

9. Artikel 32 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 32

De ICBE's moeten hun vereenvoudigde en volledige prospectussen en de wijzigingen daarvan, alsmede hun jaar- en halfjaarlijkse verslagen aan de bevoegde autoriteiten toezenden."

10. Artikel 33 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 33

1. Het vereenvoudigde prospectus wordt vóór de sluiting van de overeenkomst kosteloos aan de inschrijvers aangeboden.

Bovendien moeten het volledige prospectus, alsmede het laatst gepubliceerde jaar- en halfjaarlijkse verslag, op verzoek kosteloos verkrijgbaar zijn.

2. De jaar- en halfjaarlijkse verslagen worden op verzoek kosteloos aan de deelnemers verstrekt.

3. De jaar- en halfjaarlijkse verslagen moeten door het publiek kunnen worden ingezien op de plaatsen of met behulp van andere door de bevoegde autoriteiten goedgekeurde middelen die in het volledige en vereenvoudigde prospectus zijn vermeld."

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

11. Artikel 35 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 35

In alle reclame waarin rechten van deelneming in een ICBE te koop wordt aangeboden, moet het bestaan van prospectussen worden vermeld, alsmede de plaatsen waar zij voor het publiek verkrijgbaar zijn of de wijze waarop zij voor het publiek toegankelijk zijn.”

12. Artikel 46 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 46

Indien een beleggingsonderneming voornemens is haar rechten van deelneming te verhandelen in een andere lidstaat dan die waar zij zich bevindt, moet zij de bevoegde autoriteiten en de bevoegde autoriteiten van die andere lidstaat daarvan vooraf in kennis stellen. Aan laatstgenoemde autoriteiten moet zij tegelijkertijd de volgende stukken voorleggen:

- een verklaring van de bevoegde autoriteiten dat zij voldoet aan de in deze richtlijn gestelde voorwaarden;
- haar statuten;
- haar volledige en vereenvoudigde prospectus;
- in voorkomend geval haar laatste jaarverslag en haar daaropvolgende halfjaarlijkse verslag;
- gegevens over de beoogde wijze van verhandeling van haar rechten van deelneming in deze andere lidstaat.

De beleggingsonderneming kan één maand na deze mededeling overgaan tot de verhandeling van haar rechten van deelneming in deze andere lidstaat, tenzij de autoriteiten van de betrokken lidstaat vóór het verstrijken van de termijn van één maand in een met redenen omkleed besluit constateren dat de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming niet in overeenstemming is met de in artikel 44, lid 1, en artikel 45 bedoelde bepalingen.”

13. Artikel 47 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 47

Indien een ICBE haar rechten van deelneming verhandelt in een andere lidstaat dan die waarin zij zich bevindt, moet zij in die lidstaat volgens dezelfde regels als die welke in de lidstaat van herkomst gelden, de volgende bescheiden en informatie verspreiden:

Indien een beheermaatschappij met betrekking tot de ICBE's die zij beheert of een beleggingsonderneming voornemens is haar rechten van deelneming te verhandelen in een andere lidstaat dan die waar zij zich bevindt, moet zij de bevoegde autoriteiten en de bevoegde autoriteiten van die andere lidstaat daarvan vooraf in kennis stellen. Aan laatstgenoemde autoriteiten moet zij tegelijkertijd de volgende stukken voorleggen:

Ongewijzigd

- haar fondsreglement of haar statuten;

Ongewijzigd

De beleggingsonderneming of beheermaatschappij kan één maand na deze mededeling overgaan tot de verhandeling van haar rechten van deelneming in deze andere lidstaat, tenzij de autoriteiten van de betrokken lidstaat vóór het verstrijken van de termijn van één maand in een met redenen omkleed besluit constateren dat de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming niet in overeenstemming is met de in artikel 44, lid 1, en artikel 45 bedoelde bepalingen.”

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. het vereenvoudigd prospectus en de overige in de artikelen 29 en 30 van deze richtlijn bedoelde gegevens in een voor de betrokken beleggers uit de lidstaat van ontvangst begrijpelijk taalgebruik;
2. het volledige prospectus en de jaar- en halfjaarlijkse verslagen in de officiële taal of in één van de officiële talen van de lidstaat van ontvangst, dan wel in een andere taal, mits in de betrokken lidstaat die andere taal in financiële zaken pleegt te worden gebruikt en door de bevoegde autoriteiten wordt aanvaard, in voorkomend geval, met inachtneming van door deze autoriteiten voorgeschreven nadere voorwaarden.”

14. Na artikel 52 worden de volgende artikels ingevoegd:

„Artikel 52 bis

1. Ingeval beheermaatschappijen via het verrichten van diensten of door vestiging van bijkantoren in een of meer lidstaten van ontvangst werkzaam zijn, werken de bevoegde lidstaten van alle betrokken lidstaten nauw samen.

Zij verstrekken elkaar op verzoek alle gegevens betreffende het bestuur en de eigenaars van deze beheermaatschappijen welke het toezicht kunnen vergemakkelijken, alsmede alle informatie die de controle op deze maatschappijen gemakkelijker kan maken. Met name werken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst samen teneinde het inwinnen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst van de in artikel 6 quater, lid 2, bedoelde gegevens te waarborgen.

2. Voorzover zulks voor de uitoefening van hun controlebevoegdheden noodzakelijk mocht blijken, wordt door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst mededeling gedaan van alle krachtens artikel 6 quater, lid 6, door de lidstaat van ontvangst getroffen maatregelen die sancties jegens een beheermaatschappij of beperkingen van de activiteiten van een beheermaatschappij behelzen.

Artikel 52 ter

1. De lidstaten van ontvangst dragen er zorg voor dat, wanneer een beheermaatschappij waaraan in een andere lidstaat vergunning is verleend, in de lidstaat van ontvangst haar werkzaamheden uitoefent door middel van een bijkantoor, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij, na de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst daarvan in kennis te hebben gesteld, zelf of via een gevolmachtigde de in artikel 52 bis bedoelde gegevens ter plaatse kunnen verifiëren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij kunnen ook de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst van de beheermaatschappij verzoeken om deze verificatie uit te voeren. De autoriteiten die een zodanig verzoek hebben ontvangen, moeten hieraan in het kader van hun bevoegdheden gevolg geven, hetzij door de verificatie zelf te verrichten, hetzij door de verzoekende autoriteiten toestemming te verlenen om de verificatie te verrichten, hetzij door toe te staan dat de verificatie wordt verricht door een accountant of deskundige.

3. Dit artikel laat het recht onverlet van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst om op hun grondgebied gevestigde bijkantoren ter plaatse te verifiëren teneinde de verantwoordelijkheden uit te oefenen die uit hoofde van deze richtlijn op hen rusten."

15. Schema A van de bijlage wordt als volgt gewijzigd:

In de kolom „Gegevens betreffende de beleggingsmaatschappij” wordt na punt 1.2. de volgende tekst ingevoegd:

„1.3. Indien het om een beleggingsmaatschappij met verschillende beleggingscompartimenten gaat, deze compartimenten vermelden.”

In de kolom „Gegevens betreffende de beleggingsmaatschappij” wordt in punt 1.13. de volgende zin ingevoegd:

„Indien het om een beleggingsmaatschappij met verschillende beleggingscompartimenten gaat, inlichtingen verstrekken over de wijze waarop een deelnemer van het ene naar het andere compartiment kan overstappen en over de kosten die hiervoor worden aangerekend.”

Na punt 4 worden de volgende punten 5 en 6 toegevoegd:

„5. Overige beleggingsinformatie

5.1. In het verleden door de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij behaald rendement (indien van toepassing);

5.2. Profiel van het type belegger tot wie de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij zich richt.

6. Bedrijfsinformatie

6.1. Eventuele uitgaven of kosten die niet vallen onder de in punt 1.17 genoemde lasten, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen die welke ten laste komen van de deelnemer en die welke ten laste komen van het vermogen van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij.”

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Overgangs- en slotbepalingen*Artikel 2*

1. Aan de in artikel 1, lid 2, van de RBD bedoelde beleggingsondernemingen die uitsluitend een vergunning hebben gekregen om de in deel A, punt 3, en deel C, punten 1 en 6, van de bijlage bij Richtlijn 93/22/EEG bedoelde diensten te verrichten, kan een vergunning in de zin van deze richtlijn worden verleend om unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen te beheren en om zich „beleggingsmaatschappijen” te noemen. Deze beleggingsondernemingen moeten dan wel afstand doen van de op grond van de RBD verkregen vergunning.

2. Beheermaatschappijen die reeds vóór 31 december 2002 op grond van Richtlijn 85/611/EEG over een vergunning beschikten om in hun lidstaat van herkomst unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen te beheren, worden geacht over een vergunning in de zin van deze richtlijn te beschikken wanneer volgens de in deze lidstaat vigerende wetgeving de toegang tot werkzaamheden van deze aard onderworpen is aan de inachtneming van voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan die welke in de artikelen 5 bis en 5 ter zijn omschreven.

3. Andere dan de in lid 2 bedoelde beheermaatschappijen die reeds vóór 31 december 2002 over een vergunning beschikten, mogen hun werkzaamheden voortzetten, mits zij vóór 31 december 2005 op grond van de voorschriften van hun lidstaat van herkomst een vergunning verkrijgen tot voortzetting van deze werkzaamheden overeenkomstig de ter uitvoering van deze richtlijn aangenomen bepalingen.

Alleen het verlenen van deze vergunning biedt deze beheermaatschappijen de mogelijkheid aanspraak te maken op toepassing van de bepalingen van deze richtlijn op het gebied van de vrijheid van vestiging en van dienstverrichting.

Artikel 3

De lidstaten nemen uiterlijk op 30 juni 2002 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan om aan deze richtlijn te voldoen.

Deze bepalingen treden uiterlijk op 31 december 2002 in werking. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE I

Schema C

Ongewijzigd

INHOUD VAN HET VEREENVOUDIGD PROSPECTUS

Korte voorstelling van de ICBE

- oprichtingsdatum van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij en vermelding van de lidstaat waar de statutaire zetel van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij gevestigd is
- beheermaatschappij (indien van toepassing)
- verwachte bestaansduur (indien van toepassing)
- bewaarder
- accountants
- financiële groep (bv. een bank) die de ICBE aanbiedt

Beleggingsinformatie

- korte omschrijving van het doel van de ICBE
- bij beleggingsmaatschappijen met verschillende beleggingscompartimenten, vermelding van deze omstandigheid
- het beleggingsbeleid van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij
- in het verleden door de unit trust/het beleggingsfonds/de beleggingsmaatschappij behaald rendement (indien van toepassing)
- profiel van het type belegger tot wie de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij zich richt

- het beleggingsbeleid van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij en een korte beoordeling van het risico-profiel van het fonds (indien van toepassing, met inbegrip van informatie overeenkomstig artikel 24, sub a) en b)).

Ongewijzigd

Bedrijfsinformatie

- belastingstelsel
- toetredings- en uittredingsprovisies
- eventuele andere uitgaven of kosten, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen die welke ten laste komen van de deelnemer en die welke ten laste komen van het vermogen van de unit trust/het beleggingsfonds of de beleggingsmaatschappij

Commerciële informatie

- hoe de rechten van deelneming kunnen worden verworven
- hoe de rechten van deelneming kunnen worden verkocht

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- bij beleggingsmaatschappijen met verschillende beleggingscompartimenten, hoe van het ene naar het andere beleggingscompartiment kan worden overgestapt en welke kosten hiervoor worden aangerekend
- wanneer en hoe dividenden (indien van toepassing) worden uitgekeerd
- met welke regelmaat, waar en hoe de prijzen worden bekendgemaakt of beschikbaar worden gesteld
- vermelding van een contactpunt (persoon/afdeling, wanneer bereikbaar enz.) waar indien nodig aanvullende inlichtingen kunnen worden ingewonnen

Aanvullende informatie

- verklaring dat het volledige prospectus, de jaar- en halfjaarlijkse verslagen op verzoek kosteloos verkrijgbaar zijn vóór en na het sluiten van de overeenkomst.

BIJLAGE II

Taken die deel uitmaken van het beheer van collectieve beleggingsportefeuilles

- Beleggingsactiviteiten:
 - a) beheer van de beleggingen
 - b) administratie van de beleggingen (zoals: het geven van instructies aan makelaars, het regelen van de betaling en het geven van instructies aan de bewaarder over de uitoefening van het stemrecht)
- Verkoop:
 - a) opstellen van documenten
 - b) verkoop van de rechten van deelneming in de unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen die door de beheermaatschappij worden beheerd
 - c) betrekkingen met personen of instellingen belast met de verkoop van bovengenoemde rechten van deelneming
- Administratie:
 - a) uitvoeren van de wettelijk verplichte en voor het fondsbeheer vereiste werkzaamheden op het gebied van de verslaglegging
 - b) verrichten van marktonderzoek
 - c) waardering en prijsstelling (met inbegrip van belastingaangiften)
 - d) toezien op de naleving van de regelgeving
 - e) bijhouden van een deelnemersregister
 - f) bestemming van de inkomsten
 - g) uitgifte en inkoop van rechten van deelneming
 - h) afwikkeling van contracten (met inbegrip van de verzending van deelbewijzen)
 - i) bijhouden van bescheiden

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/611/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/21)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 329 def. — 98/0243(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag ingediend op 30 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 280 van 9.9.1998, blz. 6.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 57, lid 2,	Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 47, lid 2,
Gezien het voorstel van de Commissie,	Ongewijzigd
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾ ,
Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag,	Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,
	Overwegende hetgeen volgt:
(1) Overwegende dat toepassingsgebied van Richtlijn 85/611/EEG van de Raad ⁽¹⁾ , laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/220/EEG ⁽²⁾ , was oorspronkelijk beperkt tot instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die hun rechten van deelneming aan het publiek in de Gemeenschap te koop aanbieden en waarvan het uitsluitende doel is te beleggen in effecten (ICBE's); dat in de preambule van Richtlijn 85/611/EEG wordt gesteld dat voor instellingen die buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, de coördinatie in een later stadium zal plaatsvinden.	(1) Het toepassingsgebied van Richtlijn 85/611/EEG van de Raad ⁽²⁾ , laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/26/EG ⁽³⁾ , was oorspronkelijk beperkt tot instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die hun rechten van deelneming aan het publiek in de Gemeenschap te koop aanbieden en waarvan het uitsluitende doel is te beleggen in effecten (ICBE's); in de preambule van Richtlijn 85/611/EEG wordt gesteld dat voor instellingen die buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, de coördinatie in een later stadium zal plaatsvinden.
(2) Overwegende dat de marktontwikkelingen is het wenselijk het beleggingsobject van ICBE's zodanig uit te breiden dat zij ook in andere financiële activa dan effecten mogen beleggen, mits deze voldoende liquide zijn.	(2) Gezien de marktontwikkelingen is het wenselijk het beleggingsobject van ICBE's zodanig uit te breiden dat zij ook in andere financiële activa dan effecten mogen beleggen, mits deze voldoende liquide zijn; de financiële instrumenten die de ICBE's als beleggingen in hun activaportefeuille mogen opnemen, worden opgesomd in artikel 19, lid 1; een „effectenlening” als bedoeld in artikel 21 is geen „beleggingsinstrument”, maar een techniek om het rendement van de portefeuille te verhogen; de belegging van een portefeuille volgens een index is een beheerstechniek; de instrumenten die worden verworven om de index te reconstrueren, zijn effecten of derivaten en vallen onder artikel 19, lid 1.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 100 van 19.4.1988, blz. 31.

⁽¹⁾ PB C 116 van 28.4.1999, blz. 44.

⁽²⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 168 van 18.7.1995, blz. 7.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) Overwegende dat in deze richtlijn opgenomen definities van effecten, en op geldmarktinstrumenten voor deze richtlijn en laat derhalve de diverse definities van financiële instrumenten die in de nationale wetgevingen voor andere, met name fiscale doeleinden, gehanteerd worden, geheel onverlet; dat, de definitie van effecten heeft voorts alleen betrekking op verhandelbare instrumenten die gewoonlijk op de kapitaalmarkt worden verhandeld; dat, aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen waardepapieren die zijn uitgegeven door instellingen zoals „building societies” en „industrial and provident societies” en die in de praktijk alleen kunnen worden overgedragen door inkoop door de uitgevende instelling, worden bijgevolg niet door deze definitie bestreken.
- (4) Overwegende dat onder geldmarktinstrumenten worden de categorieën verhandelbare instrumenten verstaan die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, zoals bijvoorbeeld schatkistcertificaten, kortlopend papier van lokale overheden, depositocertificaten, commercial paper en bankaccepten. Dat de lidstaten in het licht van de tussen de geldmarkten in de diverse landen heersende structurele verschillen over de mogelijkheid moeten beschikken op basis van objectieve criteria een lijst van in aanmerking komende geldmarktinstrumenten op te stellen.
- (5) Overwegende dat is wenselijk een ICBE toe te staan haar activa te beleggen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die eveneens met toepassing van het beginsel van de risicospreiding in effecten beleggen; dat ICBE's die beleggen in andere instellingen voor collectieve belegging, indirect aan de verplichting tot risicospreiding voldoen, aangezien dergelijke ICBE's alleen maar mogen beleggen in rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging die de risicospreidingscriteria van Richtlijn 85/611/EEG in acht nemen; dat het van belang is dat dergelijke ICBE's de beleggers op adequate wijze mededeling doen zij beleggen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging.
- (6) Overwegende dat in het licht van de marktontwikkelingen en gezien de voltooiing van de EMU is het wenselijk ICBE's toe te staan in bankdeposito's te beleggen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) De in deze richtlijn opgenomen definitie van effecten, waartoe ook op gereguleerde markten verhandelde geldmarktinstrumenten behoren, is alleen geldig voor deze richtlijn en laat derhalve de diverse definities van financiële instrumenten die in de nationale wetgevingen voor andere, met name fiscale doeleinden, gehanteerd worden, geheel onverlet; de definitie van effecten heeft voorts alleen betrekking op verhandelbare instrumenten die gewoonlijk op de kapitaalmarkt worden verhandeld; aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen waardepapieren die zijn uitgegeven door instellingen zoals „building societies” en „industrial and provident societies” en die in de praktijk alleen kunnen worden overgedragen door inkoop door de uitgevende instelling, worden bijgevolg niet door deze definitie bestreken.
- (4) Onder geldmarktinstrumenten worden ook de verhandelbare instrumenten verstaan die gewoonlijk niet op gereguleerde markten maar op de geldmarkt worden verhandeld, zoals bijvoorbeeld schatkistcertificaten, kortlopend papier van lokale overheden, depositocertificaten, commercial paper en bankaccepten.
- (5) Het verdient aanbeveling erop toe te zien dat het begrip gereguleerde markten in deze richtlijn overeenstemt met dat in Richtlijn 93/22/EEG ⁽¹⁾.
- (6) Het is wenselijk een ICBE toe te staan haar activa te beleggen in rechten van deelneming in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die eveneens met toepassing van het beginsel van de risicospreiding in effecten beleggen; de ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging waarin een ICBE belegt, dienen eveneens onder doelmatig toezicht te staan; beleggingen in rechten van deelneming in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging mogen niet resulteren in cascades van fondsen; ICBE's dienen de beleggers er op adequate wijze mededeling van te doen indien zij beleggen in rechten van deelneming in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging.
- (7) In het licht van de marktontwikkelingen en gezien de voltooiing van de EMU is het wenselijk ICBE's toe te staan in bankdeposito's te beleggen; teneinde een adequate liquiditeit van beleggingen in deposito's te waarborgen, dienen de voorwaarden van deze deposito's een uittredingsclausule te bevatten; indien de deposito's worden aangehouden bij een kredietinstelling die in een derde land is gevestigd, dient de desbetreffende kredietinstelling onder doelmatig toezicht te staan.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (7) Overwegende dat het van het geval waarin een ICBE overeenkomstig haar fondsreglement of statuten in bankdeposito's belegt, kan het noodzakelijk zijn alle ICBE's toe te staan accessoir ook liquide middelen, zoals onmiddellijk opvraagbare bankdeposito's en/of contanten, te houden; dat accessoir houden van dergelijke liquide middelen kan in bijvoorbeeld de volgende gevallen gerechtvaardigd zijn: om lopende of onvoorziene betalingen te kunnen uitvoeren; bij verkopen, gedurende de termijn die noodzakelijk is om de liquide middelen te herbeleggen in effecten en/of andere in deze richtlijn bedoelde financiële activa; niet langer dan strikt genomen noodzakelijk is wanneer vanwege ongunstige marktomstandigheden het verrichten van beleggingen in effecten en andere financiële activa dient te worden opgeschort.
- (8) Overwegende dat bedrijfseconomische redenen dienen ICBE's een buitensporige concentratie van deposito's bij één enkele kredietinstelling te vermijden.
- (9) Overwegende dat het ICBE's moet worden toegestaan hun activa te beleggen in gestandaardiseerde opties en financiële futures die op gereguleerde markten voor afgeleide financiële instrumenten worden verhandeld; dat deze ICBE's op ieder moment activa van voldoende waarde en van het passende type dienen aan te houden (dat wil zeggen effecten, indien het risico in effecten is aangegaan; contanten of effecten die in de passende valuta luiden, respectievelijk in contanten in de passende valuta kunnen worden omgezet, indien het risico in contanten is aangegaan) teneinde in een toereikende dekking van de gedragen risico's te voorzien; dat ook deze ICBE's zich aan het beginsel van de risicospreiding dienen te houden; dat de waarde van de portefeuille van dergelijke ICBE's sterke schommelingen kan vertonen en deze ICBE's zich daarom alleen mogen richten tot ervaren beleggers of beleggers wier financiële situatie hen in staat stelt de aan beleggingen in rechten van deelneming in dergelijke ICBE's verbonden risico's te dragen; dat de desbetreffende risico's op adequate wijze in de prospectussen van de ICBE's en in alle reclamemateriaal aan het beleggerspubliek moeten worden bekendgemaakt;
- (10) Overwegende dat nieuwe technieken voor het portefeuillebeheer van de instellingen voor collectieve belegging die overwegend in aandelen beleggen, zijn gebaseerd op het reconstrueren van aandelenindexen dat het is wenselijk ICBE's toe te staan alleen welbekende en erkende aandelenindexen te reconstrueren; dat hiertoe is het noodzakelijk soepeler risicospreidingsregels vast te stellen voor ICBE's die in aandelen beleggen; dat teneinde de transparantie te waarborgen van de aandelenindexen die volgens de lidstaten voor reconstructie door de geharmoniseerde ICBE's in aanmerking komen, en teneinde ervoor te zorgen dat deze indexen algemeen worden aanvaard, is het wenselijk de lijst van voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen voldoende bekendheid te geven.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (8) Afgezien van het geval waarin een ICBE overeenkomstig haar fondsreglement of statuten in bankdeposito's belegt, kan het noodzakelijk zijn alle ICBE's toe te staan accessoir ook liquide middelen, zoals onmiddellijk opvraagbare bankdeposito's en/of contanten, te houden; het accessoir houden van dergelijke liquide middelen kan in bijvoorbeeld de volgende gevallen gerechtvaardigd zijn: om lopende of onvoorziene betalingen te kunnen uitvoeren; bij verkopen, gedurende de termijn die noodzakelijk is om de liquide middelen te herbeleggen in effecten en/of andere in deze richtlijn bedoelde financiële activa; niet langer dan strikt genomen noodzakelijk is wanneer vanwege ongunstige marktomstandigheden het verrichten van beleggingen in effecten en andere financiële activa dient te worden opgeschort.
- (9) Om bedrijfseconomische redenen dienen ICBE's een buitensporige concentratie van deposito's bij één enkele kredietinstelling of bij instellingen die tot dezelfde groep behoren, te vermijden.
- (10) Het moet ICBE's uitdrukkelijk worden toegestaan om, als onderdeel van hun algemene beleggingsbeleid en/of voor risicodekkingsdoeleinden, in gestandaardiseerde en over-the-counter (OTC) verhandelde financiële derivaten te beleggen; ten aanzien van OTC-derivaten moeten aanvullende eisen worden gesteld op het gebied van de kwaliteit van de tegenpartijen en instrumenten, alsook met betrekking tot de liquiditeit en de doorlopende evaluatie van de positie; met deze aanvullende eisen wordt beoogd de belegger een adequate bescherming te bieden die vrijwel evenwaardig is aan die welke wordt geboden bij derivaten die op gereguleerde markten worden verhandeld.
- (11) De nieuwe technieken voor het portefeuillebeheer van de instellingen voor collectieve belegging die overwegend in aandelen beleggen, zijn gebaseerd op het reconstrueren van aandelenindexen en/of obligatie-indexen; het is wenselijk ICBE's toe te staan alleen welbekende en erkende aandelenindexen en/of obligatie-indexen te reconstrueren; hiertoe is het noodzakelijk soepeler risicospreidingsregels vast te stellen voor ICBE's die in aandelen en/of obligaties beleggen; teneinde de transparantie te waarborgen van de indexen die volgens de lidstaten voor reconstructie door de geharmoniseerde ICBE's in aanmerking komen, en teneinde ervoor te zorgen dat deze indexen algemeen worden aanvaard, is het wenselijk de lijst van voor reconstructie in aanmerking komende indexen voldoende bekendheid te geven en aan te geven waar, eventueel langs elektronische weg, actuele gegevens kunnen worden verkregen; de ICBE's mogen de index eveneens reconstrueren door middel van passende beleggingen in andere instrumenten, zoals bijvoorbeeld gestandaardiseerde derivaten; ICBE's die hun beleggingsbeleid op een index afstemmen, mogen eveneens een deel van hun portefeuille aanwenden om ongunstige bewegingen van de gereconstrueerde index op te vangen, mits zulks geschiedt overeenkomstig de bekendgemaakte beleggingsdoelstellingen en met inachtneming van de bij deze richtlijn vastgestelde bovengrenzen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (11) Overwegende dat de toepassing van de technieken en instrumenten met het oog op een goed portefeuillebeheer onder geen beding mag worden toegestaan indien deze technieken en instrumenten niet voldoen aan de in de richtlijn vervatte beginselen en indien zij een belemmering vormen voor de juiste uitoefening van de toezichthoudende taken door de bevoegde autoriteiten.
- (12) Overwegende dat het in het licht van de nieuwe technieken voor het portefeuillebeheer die in de afgelopen jaren zijn ontwikkeld, gewenst is dat ICBE's met het oog op een goed portefeuillebeheer van allerlei afgeleide instrumenten gebruik mogen maken; dat ter wille van de bescherming van de belegger moet worden voorzien in een geharmoniseerd kader voor het gebruik van afgeleide financiële instrumenten en in een toereikende dekking van het risico dat uit dergelijke transacties voortvloeit; dat aan transacties in afgeleide financiële instrumenten die niet op een gespecialiseerde markt voor afgeleide instrumenten worden verhandeld (afgeleide over-the-counter-instrumenten), tegenpartijrisico's verbonden zijn; dat bij dergelijke transacties derhalve uitsluitend gekwalificeerde instellingen die door de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten zijn erkend, als tegenpartij mogen optreden.
- (13) Overwegende dat is wenselijk om, in afwijking van artikel 41 van Richtlijn 85/611/EEG, een ICBE toe te staan effectenleningstransacties met het oog op een goed portefeuillebeheer te sluiten; het is noodzakelijk de voorwaarden vast te stellen waaronder een ICBE bij effectenleningstransacties als crediteur mag optreden om zo de aan dergelijke transacties verbonden risico's te beperken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (12) Derivatentransacties mogen in geen geval worden gebruikt om de in deze richtlijn neergelegde beginselen en voorschriften te omzeilen; teneinde met name de spreiding van de risico's te waarborgen, moeten op derivaten beperkingen van toepassing zijn die op de onderliggende activa gebaseerd zijn; wat OTC-derivaten betreft, moeten aanvullende risicospreidingsregels gelden voor posities jegens één en dezelfde tegenpartij of groep tegenpartijen; teneinde steeds zicht te hebben op de uit derivatentransacties voortvloeiende risico's en verplichtingen, en tevens de inachtneming van de voor beleggingen in derivaten geldende bovengrenzen te toetsen, dient een ICBE de uit haar derivatentransacties voortvloeiende risico's en verplichtingen doorlopend te evalueren en te bewaken.
- (13) Ter wille van de bescherming van de belegger is het noodzakelijk de verplichtingen van een ICBE uit hoofde van financiële derivaten zodanig te beperken dat deze verplichtingen bepaalde percentages van de totale nettowaarde van de portefeuille van de ICBE niet overschrijden; teneinde de belegger te beschermen door middel van een adequate informatieverstrekking, dienen de ICBE's de strategieën, technieken en beleggingsbeperkingen met betrekking tot hun derivatentransacties te beschrijven in de desbetreffende documenten die ter inzage voor het publiek en de bevoegde autoriteiten beschikbaar zijn; voorts moeten de ICBE's die in derivaten beleggen, potentiële beleggers in een risicowaarschuwing duidelijk maken dat een deel van de activa van de ICBE in OTC-derivaten wordt belegd, zodat deze beleggers in staat zijn zich met kennis van zaken een oordeel te vormen over het risico dat aan een belegging in rechten van deelneming in dergelijke ICBE's verbonden is.
- (14) Het is wenselijk om, in afwijking van artikel 41 van Richtlijn 85/611/EEG, een ICBE toe te staan effectenleningstransacties te sluiten; het is noodzakelijk de voorwaarden vast te stellen waaronder een ICBE bij effectenleningstransacties als crediteur mag optreden om zo de aan dergelijke transacties verbonden risico's te beperken; aangezien een portefeuille van een ICBE liquide moet zijn, mogen de effectenleningen alleen op onderdelen van de portefeuille betrekking hebben en slechts een tijdelijk karakter hebben.
- (15) Het scheppen van mogelijkheden voor een ICBE om in ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging te beleggen, dient te worden vergemakkelijkt; het is derhalve van essentieel belang ervoor te zorgen dat zulke beleggingsactiviteiten geen afbreuk doen aan de bescherming van de belegger; teneinde erop toe te zien dat in voldoende gediversifieerde instellingen voor collectieve belegging wordt belegd, kan het noodzakelijk zijn een ICBE beperkingen op te leggen voor wat betreft het combineren van haar rechtstreekse beleggingen in liquide financiële activa met de via deze ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging verrichte beleggingen; doordat een ICBE meer mogelijkheden heeft om in rechten van deelneming in andere ICBE's en/of instellingen voor collectieve belegging te beleggen, is het noodzakelijk regels vast te stellen met betrekking tot kwantitatieve grenzen en informatieverstrekking ter voorkoming van het cascadeverschijnsel.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(14) Overwegende dat voor collectieve belegging die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, mogen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan voor de collectieve belegging van uit het publiek aangetrokken gelden, met inachtneming van de in deze richtlijn vastgelegde regels; dat het is een ICBE in de in deze richtlijn omschreven gevallen alleen toegestaan dochterondernemingen te hebben wanneer zulks noodzakelijk is om daadwerkelijk bepaalde, eveneens in deze richtlijn omschreven werkzaamheden voor rekening van de ICBE uit te oefenen; dat het is noodzakelijk in een juiste uitoefening van het toezicht op de ICBE's te voorzien; dat het mag een ICBE derhalve alleen worden toegestaan een dochteronderneming in een derde land op te richten in de gevallen en onder de voorwaarden die in deze richtlijn zijn omschreven; dat de algemene verplichting om uitsluitend in het belang van de deelnemers te handelen, en met name het streven naar een grotere kosten-efficiëntie, machtigen een ICBE geenszins tot het nemen van maatregelen die een belemmering kunnen vormen voor de juiste uitoefening van de toezichhoudende taken door de bevoegde autoriteiten.

(15) Overwegende dat bewaarder van de activa van een ICBE vervult een essentiële rol bij het controleren of een ICBE zich aan de vigerende wetgeving en haar fondsreglement of statuten houdt; dat het is bijgevolg van belang erop toe te zien dat de beheermaatschappij en de bewaarder wel degelijk onafhankelijk zijn van elkaar; dat ingeval zowel de beheermaatschappij als de bewaarder tot dezelfde economische groep behoren, dan wel de bewaarder een gekwalificeerde deelneming in het kapitaal van de beheermaatschappij bezit of omgekeerd, of in alle andere gevallen waarin de bewaarder invloed van betekenis op de beheermaatschappij kan uitoefenen of omgekeerd, moeten de nodige maatregelen worden genomen om de onderlinge onafhankelijkheid van beide entiteiten te waarborgen; dat wanneer het een beheermaatschappij die voor rekening van de door haar beheerde beleggingsfondsen of beleggingsmaatschappijen optreedt, is toegestaan transacties met de bewaarder te sluiten, moeten regelingen worden getroffen om belangentegenstellingen te voorkomen en de verenigbaarheid van de transactie met de wetgeving en het fondsreglement of de statuten van de ICBE te waarborgen.

(16) Overwegende dat, de bewaarder aansprakelijk is jegens de beheermaatschappij en de deelnemers en tevens complexe controletaken te vervullen heeft, komen voor de functie van bewaarder uitsluitend instellingen in aanmerking die over voldoende financiële middelen beschikken, een adequate organisatiestructuur bezitten en onder bedrijfseconomisch toezicht staan.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(16) Instellingen voor collectieve belegging die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, mogen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan voor de collectieve belegging van uit het publiek aangetrokken gelden, met inachtneming van de in deze richtlijn vastgelegde regels; het is een ICBE in de in deze richtlijn omschreven gevallen alleen toegestaan dochterondernemingen te hebben wanneer zulks noodzakelijk is om daadwerkelijk bepaalde, eveneens in deze richtlijn omschreven werkzaamheden voor rekening van de ICBE uit te oefenen; het is noodzakelijk in een juiste uitoefening van het toezicht op de ICBE's te voorzien; het mag een ICBE derhalve alleen worden toegestaan een dochteronderneming in een derde land op te richten in de gevallen en onder de voorwaarden die in deze richtlijn zijn omschreven; de algemene verplichting om uitsluitend in het belang van de deelnemers te handelen, en met name het streven naar een grotere kosten-efficiëntie, machtigen een ICBE geenszins tot het nemen van maatregelen die een belemmering kunnen vormen voor de juiste uitoefening van de toezichhoudende taken door de bevoegde autoriteiten.

(17) Ongeacht of een ICBE ervoor kiest om in een veelheid van liquide financiële activa te beleggen, dan wel om zich op een bepaalde categorie van dergelijke activa toe te leggen, om bedrijfseconomische redenen dient zij steeds een buitensporige concentratie te vermijden van liquide financiële activa die zijn uitgegeven door en/of belegd bij eenzelfde orgaan.

(18) De bewaarder van de activa van een ICBE vervult een essentiële rol bij het controleren of een ICBE zich aan de vigerende wetgeving en haar fondsreglement of statuten houdt; het is bijgevolg van belang erop toe te zien dat de beheermaatschappij en de bewaarder wel degelijk onafhankelijk zijn van elkaar; ingeval zowel de beheermaatschappij als de bewaarder tot dezelfde economische groep behoren, dan wel de bewaarder een gekwalificeerde deelneming in het kapitaal van de beheermaatschappij bezit of omgekeerd, of in alle andere gevallen waarin de bewaarder invloed van betekenis op de beheermaatschappij kan uitoefenen of omgekeerd, moeten de nodige maatregelen worden genomen om de onderlinge onafhankelijkheid van beide entiteiten te waarborgen; wanneer het een beheermaatschappij die voor rekening van de door haar beheerde beleggingsfondsen of beleggingsmaatschappijen optreedt, is toegestaan transacties met de bewaarder te sluiten, moeten regelingen worden getroffen om belangentegenstellingen te voorkomen en de verenigbaarheid van de transactie met de wetgeving en het fondsreglement of de statuten van de ICBE te waarborgen.

(19) Aangezien de bewaarder aansprakelijk is jegens de beheermaatschappij en de deelnemers en tevens complexe controletaken te vervullen heeft, komen voor de functie van bewaarder uitsluitend instellingen in aanmerking die over voldoende financiële middelen beschikken, een adequate organisatiestructuur bezitten en onder bedrijfseconomisch toezicht staan.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (17) Overwegende dat ervoor dient te worden gezorgd dat de rechten van deelneming in een breder scala van instellingen voor collectieve belegging vrij over de grenzen heen verhandelbaar zijn terwijl aan beleggers een eenvormige minimumbescherming wordt geboden, dat is de vaststelling van een bindende Gemeenschapsrichtlijn waarin de overeengekomen minimumnormen zijn opgenomen, derhalve de enige methode om de beoogde doelstellingen te bereiken; dat deze richtlijn brengt alleen de minimaal vereiste harmonisatie tot stand.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/611/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In Artikel 1, lid 2, wordt het eerste streepje vervangen door de volgende tekst:

„— waarvan het uitsluitende doel is de collectieve belegging in effecten en/of in andere in artikel 19 van deze richtlijn bedoelde liquide financiële activa van uit het publiek aangetrokken kapitaal, met toepassing van het beginsel van risicospreiding;”

2. Aan artikel 1 wordt het volgende lid toegevoegd:

„8. Voor de toepassing van deze richtlijn

a) wordt onder effecten verstaan:

- aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen waardepapieren;
- obligaties en andere schuldinstrumenten;

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (20) Aangezien ervoor dient te worden gezorgd dat de rechten van deelneming in een breder scala van instellingen voor collectieve belegging vrij over de grenzen heen verhandelbaar zijn terwijl aan beleggers een eenvormige minimumbescherming wordt geboden, is de vaststelling van een bindende Gemeenschapsrichtlijn waarin de overeengekomen minimumnormen zijn opgenomen, derhalve de enige methode om de beoogde doelstellingen te bereiken; deze richtlijn brengt alleen de minimaal vereiste harmonisatie tot stand.

- (21) De voor de wijziging van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾; deze maatregelen dienen te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure als omschreven in artikel 5 van genoemd besluit.

- (22) De Commissie kan te gelegener tijd overwegen codificatie voor te stellen na aanneming van de voorstellen,

Ongewijzigd

Ongewijzigd

„— waarvan het uitsluitende doel is de collectieve belegging in effecten en/of in andere in artikel 19, lid 1, van deze richtlijn bedoelde liquide financiële activa van uit het publiek aangetrokken kapitaal, met toepassing van het beginsel van risicospreiding; en”.

wordt onder effecten verstaan:

- aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen waardepapieren („aandelen”);
- obligaties en andere schuldinstrumenten („obligaties”);
- gewoonlijk op gereguleerde markten verhandelde geldmarktinstrumenten als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder a), b) of c); en

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- alle andere verhandelbare waardepapieren waarmee die effecten via inschrijving of omruiling kunnen worden verworven;

met uitsluiting van de in artikel 21 bedoelde technieken en instrumenten;

- b) wordt onder geldmarktinstrumenten, die voor de doeleinden van deze richtlijn met effecten worden gelijkgesteld, verstaan: de categorieën gewoonlijk op de geldmarkt verhandelde instrumenten die naar het oordeel van de lidstaten:

- liquide zijn, en
- een waarde hebben die te allen tijde of ten minste met de in artikel 34 bepaalde regelmaat nauwkeurig kan worden vastgesteld, met uitzondering van de in artikel 21 bedoelde technieken en instrumenten.”.

3. In 19, de volgende tekst toegevoegd:

- „e) rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, en/of

GEWIJZIGD VOORSTEL

- alle andere verhandelbare waardepapieren waarmee die effecten via inschrijving of omruiling kunnen worden verworven.

Schrappen

3. Artikel 19, lid 1, onder a), wordt vervangen door de volgende tekst:

- „a) effecten die in een lidstaat zijn toegelaten tot of worden verhandeld op een gereguleerde markt in de zin van artikel 1, lid 13, van Richtlijn 93/22/EEG; en/of.”

4. In artikel 19 wordt aan lid 1 de volgende tekst toegevoegd:

- „e) rechten van deelneming in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, mits:

- aan de andere instellingen voor collectieve belegging vergunning is verleend overeenkomstig wetten waarin wordt bepaald dat zij onderworpen zijn aan toezicht dat naar het oordeel van de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten gelijkwaardig is aan het toezicht waarin het Gemeenschapsrecht voorziet, en mits de samenwerking tussen de autoriteiten voldoende is gewaarborgd;

- het niveau van bescherming van deelnemers in de andere instellingen voor collectieve belegging gelijkwaardig is aan dat welk aan deelnemers in een ICBE wordt geboden, en met name op voorwaarde dat de regels inzake leningsactiviteiten en verkopen van effecten vanuit een ongedekte positie gelijkwaardig zijn aan de voorschriften van deze richtlijn;

- over de economische activiteiten van de andere instellingen voor collectieve belegging in halfjaarlijkse en jaarlijkse rapporten verslag wordt uitgebracht om de evaluatie mogelijk te maken van activa en passiva, inkomsten en bedrijfsvoering tijdens de verslagperiode; en/of

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- f) deposito's bij kredietinstellingen; en/of
- g) gestandaardiseerde financiële — met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten — die op een onder b) of c) bedoelde gereglementeerde markt worden verhandeld; en/of
- h) gestandaardiseerde opties ter verwerving of vervreemding van onder dit artikel vallende instrumenten — met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten — die op een onder b) of c) bedoelde gereglementeerde markt worden verhandeld. Deze categorie omvat met name valuta- en rente-opties;
- en/of
- i) geldmarktinstrumenten die niet op een gereglementeerde markt worden verhandeld tenzij de emissie van deze instrumenten zelf gereglementeerd is met het oog op de bescherming van beleggers en spaargelden, op voorwaarde dat zij:

GEWIJZIGD VOORSTEL

- f) deposito's bij kredietinstellingen die op verzoek terugbetaalbaar zijn of kunnen worden opgevraagd, en die binnen een periode van ten hoogste 12 maanden vervallen, voorzover de statutaire zetel van de kredietinstelling in een lidstaat gevestigd is, of, indien de statutaire zetel van de kredietinstelling in een derde land gelegen is, voorzover deze instelling onderworpen is aan bedrijfseconomische voorschriften die naar het oordeel van de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten gelijkwaardig zijn aan die welke in het Gemeenschapsrecht zijn vastgesteld; en/of
- g) gestandaardiseerde financiële derivaten — met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten — die op een onder a), b) of c) bedoelde gereglementeerde markt worden verhandeld („gestandaardiseerde derivaten”); deze categorie omvat met name valuta- en rente-opties die op de genoemde markten worden verhandeld; en/of
- h) financiële derivaten die buiten de beurs (over-the-counter) worden verhandeld („OTC-derivaten”), mits:
- de tegenpartijen bij transacties in OTC-derivaten aan bedrijfseconomisch toezicht onderworpen instellingen zijn en behoren tot de categorieën die door de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten zijn erkend;
 - de onderliggende activa bestaan uit onder artikel 19, lid 1, vallende instrumenten, financiële indexen, rentetarieven, wisselkoersen of valuta's, waarin de ICBE krachtens de in haar fondsreglement of statuten omschreven beleggingsdoelstellingen gemachtigd is te beleggen; en
 - de OTC-derivaten onderworpen zijn aan betrouwbare en verifieerbare waardering en dagelijks kunnen worden verkocht of te gelde gemaakt;
- Ongewijzigd
- i) andere geldmarktinstrumenten dan die welke op een gereglementeerde markt worden verhandeld en die vallen onder artikel 1, lid 8, derde streepje, tenzij de emissie van deze instrumenten zelf gereglementeerd is met het oog op de bescherming van beleggers en spaargelden, op voorwaarde dat zij:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- worden uitgegeven door een centrale, regionale of plaatselijke overheid, de centrale bank van een lidstaat, de Europese Centrale Bank, de Europese Unie of de Europese Investeringsbank, een derde staat of, bij een federale staat, door een van de deelstaten van de federatie, dan wel door een internationale openbare instelling waarbij een of meer lidstaten aangesloten zijn; of
- worden uitgegeven door ondernemingen waarvan effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs zijn toegelaten of worden verhandeld op een andere gereglementeerde, regelmatig functionerende, erkende en voor het publiek toegankelijke markt of
- worden uitgegeven of gegarandeerd door een instelling die is onderworpen aan het bedrijfseconomisch toezicht volgens criteria die door het Gemeenschapsrecht zijn vastgesteld, of door een instelling die onderworpen is en voldoet aan bedrijfseconomische voorschriften die naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten ten minste even stringent zijn als die welke in het Gemeenschapsrecht zijn vastgesteld.”.

4. Artikel 19, lid 2, onder b), en artikel 19, lid 3, worden geschrapt.

5. Artikel 20 wordt geschrapt;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- worden uitgegeven door ondernemingen waarvan effecten worden verhandeld op een andere gereglementeerde markt als bedoeld onder a), b) of c); of

Ongewijzigd

5. Artikel 19, lid 2, onder b), en artikel 19, lid 3, worden geschrapt.

6. Artikel 20 wordt vervangen door de volgende tekst:

„1. De lidstaten delen de Commissie tijdig alle gegevens mede die overeenkomstig de artikelen van deze richtlijn moeten worden verstrekt. Zij delen eveneens de wijzigingen mede die zij aan de desbetreffende gegevens hebben aangebracht en vermelden de plaats waar actuele gegevens kunnen worden verkregen of geraadpleegd. De onder dit artikel vallende gegevens worden op verzoek van de bezitter ervan aan het publiek bekendgemaakt indien zulks niet automatisch gebeurt.

2. De Commissie stelt de overige lidstaten in kennis van de ontvangen gegevens, zo nodig voorzien van haar opmerkingen. Over deze mededeling kan overeenkomstig de procedure van artikel 53, lid 4, in het Contactcomité van gedachten worden gewisseld. De Commissie maakt de ontvangen en daartoe bijgewerkte gegevens in een passende vorm bekend in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen of maakt deze gegevens op passende wijze openbaar.”.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

6. Artikel 21 wordt met de volgende leden aangevuld:

„3. In het kader hiervan is het een ICBE toegestaan ook transacties in andere afgeleide financiële instrumenten dan die bedoeld in artikel 24 te verrichten, mits de aan dergelijke instrumenten verbonden risico's overeenkomstig de in artikel 24 ter vastgestelde regels worden afgedekt.

Indien de ICBE transacties verricht in afgeleide financiële instrumenten die niet op een gereglementeerde markt worden verhandeld (afgeleide over-the-counter-instrumenten), moeten de tegenpartijen bij dergelijke transacties gekwalificeerde instellingen zijn die behoren tot de categorieën welke door de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten zijn erkend.”

4. Voorts mag een ICBE met het oog op een goed portefeuillebeheer effectenleningstransacties verrichten waarbij zij als crediteur optreedt, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de effectenleningstransacties mogen alleen worden gesloten met een erkende effectenclearinginstelling of beurs, een tegenpartij die een bevoegde, in dergelijke transacties gespecialiseerde persoon is en aan bedrijfs-economisch toezicht op Gemeenschapsniveau is onderworpen, een kredietinstelling van Zone A in de zin van Richtlijn 89/647/EEG, een beleggingsonderneming in de zin van Richtlijn 93/22/EEG, of een erkende beleggingsonderneming uit een derde land die onderworpen is en voldoet aan bedrijfseconomische voorschriften die naar het oordeel van de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten ten minste even stringent zijn als die welke in Richtlijn 93/6/EEG zijn vastgesteld;
- b) met betrekking tot elke effectenleningstransactie moet een toereikende zekerheid worden gesteld ter dekking van het risico dat de debiteur in gebreke blijft. De waarde van de zekerheid moet tijdens de gehele duur van de overeenkomst ten minste gelijk zijn aan de totale waarde van de geleende financiële instrumenten;

Wanneer een ICBE wordt toegestaan effectenleningstransacties te sluiten met de bewaarder die voor de ICBE de in de artikelen 7 en 14 van deze richtlijn genoemde taken vervult, dan zien de bevoegde autoriteiten erop toe dat de zekerheid tijdens de gehele duur van de overeenkomst aan een derde partij wordt toevertrouwd en dat maatregelen worden genomen om de bewaarder te beletten van de zekerheid gebruik te maken.”.

GEWIJZIGD VOORSTEL

7. Artikel 21 wordt vervangen door de volgende tekst:
Schrappen

„In beperkte mate, zoals voorgeschreven door de lidstaten, mag een ICBE effectenleningstransacties verrichten waarbij zij als crediteur optreedt, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de effectenleningstransacties mogen alleen worden gesloten met een erkende effectenclearinginstelling of beurs, een tegenpartij die een bevoegde, in dergelijke transacties gespecialiseerde persoon is en aan bedrijfs-economisch toezicht op Gemeenschapsniveau is onderworpen, een kredietinstelling van Zone A in de zin van Richtlijn 89/647/EEG ⁽¹⁾, een beleggingsonderneming in de zin van Richtlijn 93/22/EEG, of een erkende beleggingsonderneming uit een derde land die onderworpen is en voldoet aan bedrijfseconomische voorschriften die naar het oordeel van de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten ten minste even stringent zijn als die welke in Richtlijn 93/6/EEG ⁽²⁾ zijn vastgesteld;
- b) met betrekking tot elke effectenlening moet een toereikende zekerheid worden gesteld ter dekking van het risico dat de debiteur in gebreke blijft. De waarde van de zekerheid moet tijdens de gehele duur van de overeenkomst ten minste gelijk zijn aan de totale waarde van de geleende financiële instrumenten en moet als zekerheid worden aangehouden;
- c) indien de effectenleningstransactie wordt uitgevoerd door erkende effectenclearinginstellingen en/of beurzen, dan moet de zekerheid worden gesteld overeenkomstig de desbetreffende regels van deze entiteiten; de zekerheid moet als zodanig worden aangehouden en mag door de ICBE niet voor andere beleggingen worden gebruikt.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 386 van 30.12.1989, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

8. Artikel 22, leden 1 en 2, en artikel 22, lid 5, tweede alinea, worden vervangen door de volgende tekst:

„1. Een ICBE mag niet voor meer dan 5 % van de waarde van haar eigen activa beleggen in elk van de volgende instrumenten die uitgegeven of aangeboden worden door één en dezelfde uitgevende instelling, of waarbij één en dezelfde instelling als tegenpartij fungeert:

- effecten;
- geldmarktinstrumenten als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder i);
- deposito's;
- financiële OTC-derivaten.

De lidstaten kunnen toestaan dat de gecumuleerde beleggingen in verschillende instrumenten van dezelfde instelling/tegenpartij ten hoogste 15 % bedragen. Voor de berekening van de in dit artikel vastgestelde bovengrenzen worden de ondernemingen die tot dezelfde groep behoren als één en dezelfde instelling beschouwd.

2. De lidstaten kunnen de in lid 1, eerste zin, vastgestelde bovengrens verhogen tot ten hoogste 10 % en bij groepsbeleggingen tot ten hoogste 15 %; lid 1, tweede zin, is dan niet van toepassing. De beleggingen van de ICBE in de in lid 1 bedoelde instrumenten van één en dezelfde instelling/tegenpartij/groep waarin zij voor meer dan 5 % van de waarde van haar eigen activa belegt, mogen evenwel in totaal niet meer bedragen dan 40 % van de waarde van de activa van de ICBE.

5. (..)

De in de leden 1, 2, 3 en 4 vastgestelde bovengrenzen mogen niet worden gecumuleerd; bijgevolg mogen de beleggingen in de in artikel 19, lid 1, bedoelde instrumenten van één en dezelfde instelling/tegenpartij/groep die overeenkomstig de leden 1, 2, 3 en 4 worden verricht, in geen geval te zamen meer dan 35 % van de activa van de ICBE bedragen.”.

7. Het volgende artikel 22 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 22 bis

1. Onverminderd de in artikel 25 gestelde begrenzings kunnen de lidstaten de in artikel 22 gestelde begrenzings voor beleggingen in aandelen van één en dezelfde uitgevende instelling verhogen tot ten hoogste 35 % wanneer het beleggingsbeleid van de ICBE er overeenkomstig het fondsreglement of de statuten op gericht is de samenstelling van een bepaalde aandelen-index te reconstrueren.

9. Het volgende artikel 22 bis wordt toegevoegd:

Ongewijzigd

1. Onverminderd de in artikel 25 vastgestelde bovengrenzen kunnen de lidstaten de in artikel 22 vastgestelde bovengrenzen voor beleggingen in aandelen en/of obligaties van één en dezelfde uitgevende instelling verhogen tot ten hoogste 20 % wanneer het beleggingsbeleid van de ICBE er overeenkomstig het fondsreglement of de statuten op gericht is de samenstelling van een bepaalde aandelen- of obligatie-index te reconstrueren, mits deze index door de voor de ICBE's bevoegde autoriteiten is erkend op de volgende gronden:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Om voor reconstructie in aanmerking te komen, moet de aandelenindex naar het oordeel van de lidstaten:

— de samenstelling is voldoende gediversifieerd;

— gemakkelijk te reconstrueren zijn;

— voldoende representatief zijn voor de aandelenmarkt waarop hij betrekking heeft;

— op passende wijze worden bekendgemaakt.

3. Deelt elke lidstaat de Commissie een lijst mede van de aandelenindexen die volgens hem voor reconstructie door de ICBE's in aanmerking komen, onder vermelding van nadere bijzonderheden over de kenmerken van de desbetreffende aandelenindexen. Elke wijziging van deze lijst wordt op dezelfde wijze medegedeeld. De Commissie maakt de volledige lijst van de voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen en de bijwerkingen daarvan ten minste eens per jaar bekend in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Over deze lijst kan overeenkomstig de procedure van artikel 53, lid 4, in het Contactcomité van gedachten worden gewisseld.

4. In het fondsreglement of de statuten, de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE moeten de kenmerken van de gereconstrueerde aandelenindex worden vermeld.

In deze documenten moet eveneens een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat het beleggingsbeleid van de ICBE erop gericht is een bepaalde aandelenindex te reconstrueren en dat zij bijgevolg gemachtigd is een wezenlijk deel van haar activa in aandelen van één en dezelfde uitgevende instelling te beleggen.”.

8. Artikel 24 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 24

1. Een ICBE mag rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, verwerven, mits zij niet meer dan 10 % van de waarde van haar eigen activa in rechten van deelneming in één en dezelfde ICBE.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

— het beleggingsbeleid van de ICBE weerspiegelt de samenstelling van de index;

— de samenstelling van de index is voldoende gediversifieerd;

Schrappen

— de index is voldoende representatief voor de markt waarop hij betrekking heeft;

— de index wordt op passende wijze bekendgemaakt.

2. Zoals in artikel 20, lid 1, is bepaald, deelt elke lidstaat ter informatie en ter bevordering van een gemeenschappelijke aanpak voor de erkenning van indexen de Commissie een lijst mede van de indexen die volgens hem voor reconstructie door de ICBE's in aanmerking komen, onder vermelding van nadere bijzonderheden over de kenmerken van de desbetreffende indexen. De procedure van artikel 20, lid 2, is van toepassing.

Schrappen

10. Artikel 24 wordt vervangen door de volgende tekst:

Ongewijzigd

1. Een ICBE mag rechten van deelneming in ICBE's en/of andere in artikel 19, lid 1, onder e), bedoelde instellingen voor collectieve belegging verwerven, mits niet voor meer dan 10 % van de waarde van haar activa in rechten van deelneming in één en dezelfde ICBE of andere instelling voor collectieve belegging wordt belegd. De lidstaten kunnen de bovengrens verhogen tot ten hoogste 20 %.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De lidstaten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 35 %. In dat geval is de ICBE echter verplicht in ten minste vijf verschillende instellingen voor collectieve belegging als bedoeld in lid 1 te beleggen.

3. Een ICBE mag niet beleggen in rechten van deelneming in een in artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, bedoelde instelling voor collectieve belegging die meer dan 10 van haar eigen activa in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging belegt.

4. De verwerving van rechten van deelneming in een beleggingsfonds dat wordt beheerd door dezelfde beheermaatschappij of door een maatschappij waarmee de beheermaatschappij verbonden is door gemeenschappelijke bedrijfsvoering of gemeenschappelijke zeggenschapsuitoefening of door een aanmerkelijke rechtstreekse of middellijke deelneming, is slechts toegestaan in het geval van een fonds dat overeenkomstig zijn fondsreglement gespecialiseerd is in belegging in een specifieke geografische of economische sector en op voorwaarde dat de verwerving door de bevoegde autoriteiten is toegestaan. Deze machtiging wordt slechts verleend indien het fonds zijn voornemen om van deze mogelijkheid gebruik te maken heeft aangekondigd en indien deze mogelijkheid uitdrukkelijk in het fondsreglement wordt vermeld.

De beheermaatschappij mag voor transacties betreffende de rechten van deelneming in het fonds geen vergoedingen en kosten in rekening brengen wanneer de activa van een beleggingsfonds zijn belegd in rechten van deelneming in een ander beleggingsfonds dat wordt beheerd door dezelfde beheermaatschappij of door een maatschappij waarmee de beheermaatschappij is verbonden door gemeenschappelijke bedrijfsvoering of gemeenschappelijke zeggenschapsuitoefening of door een aanmerkelijke rechtstreekse of middellijke deelneming.

5. Lid 4 is ook van toepassing indien een beleggingsmaatschappij rechten van deelneming verwerft in een andere beleggingsmaatschappij waarmee zij verbonden is in de zin van de vorige alinea.

Lid 4 is eveneens van toepassing in geval van verwerving door een beleggingsmaatschappij van rechten van deelneming in een beleggingsfonds waarmee zij verbonden is, alsmede in geval van verwerving door een beleggingsfonds van rechten van deelneming in een beleggingsmaatschappij waarmee het verbonden is.

6. In het fondsreglement of de statuten, de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE moeten de kenmerken worden vermeld van de andere instellingen voor collectieve belegging waarin de ICBE gemachtigd is te beleggen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De beleggingen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging dan ICBE's mogen in totaal niet meer bedragen dan 30 % van de activa van de ICBE.

De lidstaten kunnen toestaan dat indien een ICBE rechten van deelneming heeft verworven in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging, de activa van de desbetreffende ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging niet behoeven te worden gecombineerd met de in artikel 22 vastgestelde bovengrenzen.

3. Een ICBE mag niet beleggen in rechten van deelneming in een andere ICBE en/of in een instelling voor collectieve belegging die zelf voor meer dan 10 % in rechten van deelneming in andere ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging belegt.

Ongewijzigd

Schrappen

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

In deze documenten moet eveneens een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE haar activa geheel of gedeeltelijk in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging belegt.”.

9. De volgende artikelen 24 bis en 24 ter worden toegevoegd:

„Artikel 24 bis

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 19, lid 4, mag een ICBE haar activa beleggen in deposito's bij kredietinstellingen die over voldoende financiële waarborgen en vakbekwaamheid beschikken, mits de ICBE niet meer dan 10 % van de waarde van haar activa uitzet in deposito's bij dezelfde kredietinstelling of bij kredietinstellingen die tot dezelfde groep behoren.

2. De lidstaten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 35 %. In dat geval is de ICBE echter verplicht te beleggen in deposito's bij ten minste vijf verschillende kredietinstellingen. Voor de toepassing van deze regel worden kredietinstellingen die tot dezelfde groep behoren, als één en dezelfde instelling beschouwd.

3. In het fondsreglement of de statuten, de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE moet een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE haar activa geheel of gedeeltelijk in deposito's bij kredietinstellingen belegt.

4. De lidstaten mogen een ICBE niet toestaan te beleggen in deposito's bij een kredietinstelling die voor de betrokken ICBE de in de artikelen 7 en 14 genoemde taken van bewaarder vervult.

GEWIJZIGD VOORSTEL

11. De volgende artikelen 24 bis en 24 ter worden toegevoegd:

Ongewijzigd

Indien de ICBE voornemens is haar activa in andere instrumenten dan effecten te beleggen, moet in het fondsreglement of de statuten, de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE,

— bij beleggingen als bedoeld in artikel 22 bis, melding worden gemaakt van de kenmerken van de gereconstrueerde index en een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat het beleggingsbeleid van de ICBE erop gericht is een bepaalde index te reconstrueren en dat de ICBE bijgevolg gemachtigd is een wezenlijk deel van haar activa in effecten van één en dezelfde uitgevende instelling te beleggen;

— bij beleggingen als bedoeld in artikel 24, een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE in rechten van deelneming in ICBE's en/of andere instellingen voor collectieve belegging belegt en melding worden gemaakt van de kenmerken van de andere ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging in wier rechten van deelneming de ICBE gemachtigd is te beleggen;

— bij beleggingen als bedoeld in artikel 24 ter, een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE in gestandaardiseerde en/of OTC-derivaten belegt en ervoor worden gewaarschuwd dat dergelijke beleggingen risicovoller kunnen zijn en bijgevolg uitsluitend geschikt zijn voor ervaren beleggers en voor beleggers wier financiële situatie hen in staat stelt de aan beleggingen in rechten van deelneming in dergelijke ICBE's verbonden risico's te dragen;

— bij beleggingen in deposito's, een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE haar activa geheel of gedeeltelijk in deposito's bij kredietinstellingen belegt;

— ingeval de nettowaarde van de activa van een ICBE wellicht een hoge volatiliteit zal vertonen als gevolg van de samenstelling van haar portefeuille of de gehanteerde beheerstechnieken, een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op dit kenmerk van de ICBE.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 24 ter

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 21 mag in het kader van haar algemene beleggingsbeleid in de in artikel 19, lid 1, onder g) en h), genoemde financiële futures en opties beleggen, mits: het maximale potentiële risico dat aan elke afzonderlijke transactie in afgeleide instrumenten verbonden is, tijdens de gehele duur van de overeenkomst gedekt is door aan de ICBE toebehorende activa van het passende type en van voldoende waarde.

2. In het fondsreglement of de statuten, de prospectus- en alle reclamemateriaal van de ICBE moet een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat de ICBE in het kader van haar algemene beleggingsbeleid beleggingen in financiële futures en opties verricht.

In deze documenten wordt er eveneens voor gewaarschuwd dat in de rechten van deelneming van zulke ICBE's alleen maar mag worden belegd door ervaren beleggers en door beleggers wier financiële situatie hen in staat stelt de aan beleggingen in rechten van deelneming in dergelijke ICBE's verbonden risico's te dragen."

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. Een ICBE mag in het kader van haar algemene beleggingsbeleid en/of voor risicodekkingsdoeleinden in de in artikel 19, lid 1, onder g) en h), bedoelde financiële derivaten beleggen, mits:

- het risicobeheerproces van de beheer- of beleggingsmaatschappij deze in staat stelt dagelijks het werkelijke risico van de posities en het aandeel van deze laatste in het totale risicoprofiel van de portefeuille te bewaken en te meten;
- de beheer- of beleggingsmaatschappij is toegerust met een procedure voor de accurate en onafhankelijke evaluatie van de waarde van OTC-derivaten.

2. Wanneer een ICBE voornemens is in het kader van haar algemene beleggingsbeleid en/of voor risicodekkingsdoeleinden in de in artikel 19, lid 1, onder g) en h), bedoelde financiële derivaten te beleggen, moet zij dit voornemen kenbaar maken in de in artikel 24 bis bedoelde documenten. Zij moet met name vermelden welke instrumenten mogen worden verhandeld en hoe groot het aandeel is van de derivaten in de risico's en opbrengsten van de gehele portefeuille. Tevens moet informatie worden verstrekt over de in deze richtlijn of in de beleggingsdoelstellingen van de ICBE vastgestelde kwantitatieve bovengrenzen voor de dagelijkse posities in dergelijke instrumenten en over de methoden voor de berekening van deze bovengrenzen.

3. In geen geval:

- mag het totale bedrag van de door de ICBE via transacties in financiële derivaten aangegane verplichtingen de totale nettowaarde van de portefeuille van de ICBE overschrijden. Bij de berekening van de waarde van de verplichtingen moet worden uitgegaan van de actuele waarde van de onderliggende activa; en
- mag het totale bedrag van de door de ICBE via transacties in OTC-derivaten aangegane verplichtingen hoger zijn dan 30 % van de totale nettowaarde van de portefeuille van de ICBE. Bij de dagelijkse berekening van de waarde van dergelijke verplichtingen moet worden uitgegaan van de actuele waarde van de onderliggende activa.

4. Wanneer het onderliggende activum van een financieel derivaat een instrument is waarvoor in de richtlijn kwantitatieve bovengrenzen worden vastgesteld, moet het onderliggende activum in aanmerking worden genomen bij de berekening van deze bovengrenzen. Wanneer in een effect een derivaat is ingebouwd, moet met dit derivaat rekening worden gehouden bij de naleving van de voorschriften van dit artikel.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

10. In artikel 25, lid 2, wordt het volgende streepje toegevoegd:
- „— 10 van de geldmarktinstrumenten van één en dezelfde uitgevende instelling.”.
11. In artikel 25, lid 2, wordt de tweede zin vervangen door de volgende tekst:
- „De in het tweede en vierde streepje genoemde behoeven niet in acht te worden genomen indien het brutobedrag van de obligaties of de geldmarktinstrumenten, of het nettobedrag van de uitgegeven effecten op het tijdstip van verwerving niet kan worden berekend.”.
12. Artikel 25, lid 3, onder e), wordt vervangen door de volgende tekst:
- „e) aandelen welke een beleggingsmaatschappij houdt in het kapitaal van dochterondernemingen die hun statutaire zetel in een lidstaat hebben en die uitsluitend te haren behoeve bepaalde beheers-, advies- of verhandelingswerkzaamheden verrichten.”.
5. Onder geen enkele omstandigheid:
- mag het gebruik van derivaten de ICBE doen afwijken van de in haar prospectus neergelegde beleggingsdoelstellingen;
- mogen de ICBE's transacties in de in artikel 19, lid 1, onder g) en h), bedoelde financiële derivaten verrichten die neerkomen op verkopen van effecten vanuit een ongedekte positie.
6. Bij de berekening van de in artikel 22 vastgestelde bovengrenzen voor het tegenpartijrisico moet de beheer- of beleggingsmaatschappij het tegenpartijrisico van een ICBE met betrekking tot financiële OTC-derivaten berekenen volgens de methode omschreven in bijlage II, punt 5, van Richtlijn 93/6/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 98/33/EG ⁽¹⁾, zonder daarbij de wegingsfactoren voor het tegenpartijrisico toe te passen.”.
12. In artikel 25, lid 2, wordt het derde streepje vervangen door de volgende tekst en wordt het volgende vierde streepje toegevoegd:
- „— 10 % van de rechten van deelneming in één en dezelfde ICBE en/of andere instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje;
- 10 % van de in artikel 19, lid 1, onder i), bedoelde geldmarktinstrumenten van één en dezelfde uitgevende instelling.”.
13. In artikel 25, lid 2, wordt de tweede zin vervangen door de volgende tekst:
- „De in het tweede, derde en vierde streepje genoemde bovengrenzen behoeven niet in acht te worden genomen indien het brutobedrag van de obligaties of de geldmarktinstrumenten, of het nettobedrag van de uitgegeven effecten op het tijdstip van verwerving niet kan worden berekend.”.
14. Artikel 25, lid 3, onder e), wordt vervangen door de volgende tekst:
- „e) aandelen welke door een beleggingsmaatschappij of beleggingsmaatschappijen worden gehouden in het kapitaal van dochterondernemingen die uitsluitend te haren of te hunnen behoeve enkel bepaalde beheers-, advies- of verhandelingswerkzaamheden verrichten in het land waar de dochteronderneming is gevestigd, met het oog op de wederinkoop van rechten van deelneming op verzoek van deelnemers.”.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.07.1998, blz. 29.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

13. Artikel 26, lid 1, tweede alinea, wordt vervangen door de volgende tekst:

„Mits zij erop toezien dat het beginsel van de risicospreiding in acht wordt genomen, kunnen de lidstaten aan nieuw opgerichte ICBE's toestaan van het bepaalde in de artikelen 22, 22 bis, 23, 24, 24 bis en 24 ter af te wijken gedurende een periode van zes maanden volgende op de datum waarop zij zijn toegelaten.”.

14. Artikel 41, lid 2, wordt vervangen door de volgende tekst:

„2. Lid 1 belet bovengenoemde instellingen niet om niet volgestorte effecten of andere in artikel 19, lid 1, onder e), g), h) en i), genoemde financiële instrumenten te verwerven.”.

15. Artikel 42 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 42

Verkopen vanuit een ongedekte positie met betrekking tot effecten of andere in artikel 19, lid 1, onder e), g), h) en i), genoemde financiële instrumenten mogen niet worden verricht door:

- beleggingsmaatschappijen;
- beheermaatschappijen of bewaarders, optredend voor rekening van beleggingsfondsen.

16. Na artikel 53 wordt het volgende artikel 53 bis ingevoegd:

„Artikel 53 bis

Technische wijzigingen die op de hierna genoemde punten in deze richtlijn moeten worden aangebracht:

- verduidelijking van de definities om overal in de Gemeenschap een eenvormige toepassing van de richtlijn te waarborgen;
- aanpassing van de in afdeling V en in artikel 36, lid 2, vastgestelde maxima om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten, met dien verstande dat deze aanpassingen niet tot stringentere voorschriften voor de ICBE's mogen leiden;
- aanpassing van de terminologie en formulering van de definities aan latere voorschriften inzake ICBE's en aanverwante zaken.”

GEWIJZIGD VOORSTEL

15. Artikel 26, lid 1, tweede alinea, wordt vervangen door de volgende tekst:

„Mits zij erop toezien dat het beginsel van de risicospreiding in acht wordt genomen, kunnen de lidstaten aan nieuw opgerichte ICBE's toestaan van het bepaalde in de artikelen 22, 22 bis, 23, 24 en 24 ter af te wijken gedurende een periode van zes maanden volgende op de datum waarop zij zijn toegelaten.”.

16. Artikel 41, lid 2, wordt vervangen door de volgende tekst:

„2. Lid 1 belet bovengenoemde instellingen niet om niet volgestorte effecten of andere in artikel 19, lid 1, onder e), g), h) en i), bedoelde financiële instrumenten te verwerven.”.

17. Artikel 42 wordt vervangen door de volgende tekst:

Ongewijzigd

Verkopen vanuit een ongedekte positie met betrekking tot effecten of andere in artikel 19, lid 1, onder e), g), h) en i), bedoelde financiële instrumenten mogen niet worden verricht door:

Ongewijzigd

18. Na artikel 53 wordt het volgende artikel 53 bis ingevoegd:

Ongewijzigd

Behalve voor het vervullen van de in artikel 53, lid 1, opgesomde taken kan het Contactcomité eveneens vergaderen als een regelgevend comité in de zin van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad om de Commissie bij te staan in verband met de technische wijzigingen die op de hierna genoemde punten in deze richtlijn moeten worden aangebracht:

Ongewijzigd

Schrappen

- aanpassing van de terminologie en formulering van de definities aan latere voorschriften inzake ICBE's en aanverwante zaken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad is van toepassing, met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.”.

Artikel 2

Ongewijzigd

De lidstaten nemen uiterlijk op 30 juni 2002 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aan om aan deze richtlijn te voldoen.

Deze bepalingen treden uiterlijk op 31 december 2002 in werking. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevordering van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt

(2000/C 311 E/22)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 279 def. — 2000/0116(COD)

(Door de Commissie ingediend op 31 mei 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de Gemeenschap wordt thans onvoldoende van de mogelijkheden voor benutting van hernieuwbare energiebronnen gebruikgemaakt en daarom dienen maatregelen te worden getroffen opdat dit potentieel in het kader van de interne elektriciteitsmarkt beter wordt benut.
- (2) Met Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit ⁽¹⁾ is een belangrijke stap gezet op de weg naar de voltooiing van de interne markt voor elektriciteit.
- (3) Volgens artikel 6 van het Verdrag moeten de eisen inzake milieubescherming in de omschrijving en uitvoering van het beleid en het optreden van de Gemeenschap worden geïntegreerd.
- (4) De Gemeenschap heeft, zoals in het witboek over duurzame energiebronnen ⁽²⁾, hierna „Witboek” genoemd, is aangegeven aan de bevordering van de elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen zowel omwille van de continuïteit en de diversificatie van de voorziening, als om milieubeschermingsredenen en met het oog op de sociale en economische samenhang, een hoge prioriteit toegekend. Dit is onderschreven door de Raad in zijn Resolutie van 8 juni 1998 betreffende hernieuwbare energiebronnen ⁽³⁾ en door het Europees Parlement in zijn Resolutie over het Witboek ⁽⁴⁾.
- (5) Met name heeft de Raad in zijn resolutie van 8 juni 1998 het in het witboek vermelde streefcijfer in 2010 van 12 %

voor het uit hernieuwbare energiebronnen afkomstige aandeel van het gezamenlijke bruto binnenlandse verbruik van elektriciteit, warmte en biobrandstoffen voor de Gemeenschap als geheel onderschreven en heeft hij aange-drongen op verdere inspanningen door de Gemeenschap en in de lidstaten, de noodzaak indachtig de uiteenlopende nationale omstandigheden in aanmerking te nemen.

- (6) In het witboek is dit indicatieve streefcijfer van 12 % vertaald in een specifiek aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het totale elektriciteitsverbruik. Rekening houdend met een bijgewerkt scenario voor het elektriciteitsverbruik zoals vermeld deze richtlijn, resulteert het indicatieve streefcijfer van 12 % in een aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen van 22,1 %.
- (7) Een geharmoniseerde raamregeling voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen maakt deel uit van het in het witboek geschetste actieplan.
- (8) Een groter gebruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen is een essentieel onderdeel van het pakket aan maatregelen die moeten worden getroffen om aan het Protocol van Kyoto te voldoen alsmede van de beleidsmaatregelen om latere afspraken na te komen. Het netto milieueffect van verscheidene hernieuwbare energiebronnen dient bij de tenuitvoerlegging van diverse maatregelen in aanmerking te worden genomen.
- (9) Een groter gebruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen is niet alleen noodzakelijk om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen, maar ook om andere schadelijke uitstoot, zoals van SO₂ en NO_x, te beperken.
- (10) De Raad in zijn Conclusies van 11 mei 1999 ⁽⁵⁾ en het Europees Parlement in zijn Resolutie van 26 mei 1998 over elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen ⁽⁶⁾ hebben de Commissie verzocht een concreet voorstel voor een communautaire raamregeling inzake de toegang van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen tot de interne markt in te dienen. Voorts heeft het Europees Parlement in zijn Resolutie van 30 maart 2000 inzake elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en de interne markt voor elektriciteit ⁽⁷⁾ bekemdond dat ambitieuze en bindende streefcijfers op nationaal niveau essentieel zijn voor het behalen van resultaten en het realiseren van de streefcijfers van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.

⁽²⁾ COM(97) 599 def.

⁽³⁾ PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ A4-0207/98.

⁽⁵⁾ 8013/99.

⁽⁶⁾ A4-0199/98.

⁽⁷⁾ A5-0078/2000.

- (11) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen deze derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt; de onderhavige richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is.
- (12) Elektriciteit afkomstig van grote waterkrachtcentrales is de belangrijkste vorm van elektriciteit die uit hernieuwbare energiebronnen wordt opgewekt, maar is in de regel concurrerend met elektriciteit uit conventionele energiebronnen en dient daarom van de werkingssfeer van deze richtlijn te worden uitgesloten, behalve wat de bepalingen inzake de nationale streefcijfers en de certificatie van de oorsprong betreft.
- (13) Om het marktaandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen op middellange termijn te doen groeien, moeten alle lidstaten worden verplicht nationale streefcijfers vast te stellen voor het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en in detail aan te geven hoe zij die cijfers willen bereiken.
- (14) Deze nationale streefcijfers voor het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen moeten zowel afzonderlijk als gezamenlijk in overeenstemming zijn met het streven om het aandeel van hernieuwbare energiebronnen in het bruto binnenlandse energieverbruik in de Gemeenschap in 2010 te verdubbelen, zoals aangegeven in het Witboek en de verbintenissen inzake de klimaatverandering die de Gemeenschap te Kyoto is aangegaan, alsmede met eventuele relevante nationale verbintenissen op het gebied van de klimaatverandering. Ter bereiking van dergelijke nationale streefcijfers dient een op beproefde en doorzichtige methoden gebaseerde raamregeling te worden vastgesteld.
- (15) De Commissie beoordeelt de nationale streefcijfers en het beleid van de lidstaten en gaat in het bijzonder na of zij in overeenstemming zijn met het witboek en de verbintenissen inzake de klimaatverandering die de Gemeenschap te Kyoto is aangegaan. Zo nodig doet zij het Europees Parlement en de Raad voorstellen betreffende afzonderlijke, bindende nationale streefcijfers om deze overeenstemming te bereiken.
- (16) Grotere mogelijkheden voor handel en concurrentie zullen het aandeel dat elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de Gemeenschap heeft, doen toenemen doordat de kosten dalen en het potentieel voor de ontwikkeling van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de Gemeenschap, dat onder andere meer van de geografische omstandigheden afhangt, ten volle kan worden benut.
- (17) Certificatie van de garantie van oorsprong van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen is noodzakelijk om de handel in dergelijke elektriciteit te vergemakkelijken en de doorzichtigheid te vergroten, zodat de verbruiker beter in staat is te kiezen tussen op conventionele wijze geproduceerde elektriciteit en elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Het is van belang dat alle vormen van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen onder een dergelijke garantie van oorsprong vallen. Bijgevolg dienen de bepalingen inzake de garantie van oorsprong ook voor grote waterkrachtcentrales te gelden.
- (18) Staatssteun voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen is gebaseerd op de aanname dat deze op de lange duur zal kunnen concurreren met op conventionele wijze geproduceerde elektriciteit. Deze steun zal noodzakelijk zijn om de doelstellingen van de Gemeenschap betreffende de groei van deze sector te verwezenlijken, vooral zolang de kosten en baten van de gebruikte energiebronnen voor de samenleving en het milieu niet volledig in de elektriciteitsprijzen op de interne markt worden doorberekend. De noodzaak van staatssteun voor hernieuwbare energiebronnen wordt daarom erkend in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽¹⁾. De bepalingen van het EG-Verdrag, met name de artikelen 87 en 88, zullen echter op dergelijke staatssteun van toepassing blijven.
- (19) De lidstaten hanteren verschillende vormen van steunverlening voor hernieuwbare energiebronnen op nationaal niveau, waaronder investeringssteun, belastingvrijstelling of -verlaging, terugbetaling van belasting en directe prijssteun.
- (20) De tijd is nog niet rijp voor een communautaire raamregeling betreffende steunregelingen, gezien de beperkte ervaring met nationale regelingen en het thans relatief geringe aandeel van prijsondersteunde elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de Gemeenschap.
- (21) De regelingen voor prijssteun moeten echter op middellange termijn aan de beginselen van de zich ontwikkelende interne markt voor elektriciteit worden aangepast. Daarom dient de Commissie te worden opgedragen de situatie te volgen en een verslag in te dienen over de tot dan toe met de toepassing van de nationale regelingen opgedane ervaring. In het licht van de conclusies van dit verslag dient de Commissie een voorstel te doen voor een communautaire raamregeling betreffende steunregelingen voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Dit voorstel moet met de beginselen van de interne markt voor elektriciteit verenigbaar zijn. Het dient rekening te houden met de kenmerken van de verschillende technologieën, efficiënt en eenvoudig te zijn en toereikende overgangsregelingen te bevatten om het vertrouwen van de investeerders in stand te houden en gestrande kosten te vermijden.
- (22) Bij de bevordering van de totstandkoming van een markt voor hernieuwbare energie is het noodzakelijk om rekening te houden met de positieve gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid en de sociale samenhang.
- (23) Een groter marktaandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen maakt schaalvoordelen mogelijk, waardoor de kosten zullen dalen.

⁽¹⁾ PB C 72 van 10.3.1994, blz. 3.

- (24) Kleine en middelgrote ondernemingen en onafhankelijke producenten spelen een belangrijke rol bij de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Een betere toegang van deze ondernemingen tot de markt voor elektriciteit dient te worden gestimuleerd, waardoor de werkgelegenheid bij bedrijven in deze sector kan groeien.
- (25) Er dient rekening te worden gehouden met de specifieke structuur van de sector hernieuwbare energie, waartoe vele kleine en middelgrote ondernemingen behoren, met name bij de herziening van de administratieve procedures die moeten worden gevolgd om vergunning te krijgen voor de bouw van installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen.
- (26) De kosten van de aansluiting van nieuwe producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen dienen op doorzichtige en niet-discriminerende wijze te worden vastgesteld, waarbij terdege rekening dient te worden gehouden met de voordelen van de aansluiting van nieuwe producenten voor het net,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER EN DEFINITIES

Artikel 1

Deze richtlijn heeft ten doel een gemeenschappelijke raamregeling tot stand te brengen met het oog op een verhoging van het aandeel van hernieuwbare energiebronnen in de elektriciteitsproductie binnen de interne elektriciteitsmarkt.

Artikel 2

De definities van Richtlijn 96/92/EG zijn voor deze Richtlijn van toepassing.

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „hernieuwbare energiebronnen”: hernieuwbare niet-fossiele bronnen (wind, zonne-energie, aardwarmte, golf- en getijdenenergie, waterkrachtcentrales met een vermogen van minder dan 10 MW, alsmede biomassa, waarvoor wordt verstaan producten van de landbouw en de bosbouw, plantaardig afval van de landbouw, de bosbouw en de levensmiddelenindustrie, onbehandeld houtafval en kurkafval);
2. „elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen”: elektriciteit die is opgewekt in installaties die uitsluitend gebruikmaken van hernieuwbare energiebronnen; elektriciteit die met hernieuwbare energiebronnen is opgewekt in hybride installaties die, in het bijzonder als noodvoorziening, ook met conventionele energiebronnen werken, mag niettemin onder deze definitie vallen;
3. „steunregeling”: een regeling uit hoofde waarvan een elektriciteitsproducent op basis van nationale regelgeving rechtstreeks of indirect overheidssteun ontvangt, waaronder in het bijzonder directe prijssteun die wordt betaald als subsi-

die per geleverd en verkocht kWh (bijvoorbeeld quotaregelingen op basis van aanbestedingen of met groencertificaten, vaste terugleveringstarieven en regelingen met vaste premies), investeringssteun en belastingvrijstellingen.

4. „verbruik van elektriciteit”: de binnenlandse productie van elektriciteit plus de invoer daarvan, verminderd met de uitvoer (brutoverbruik);

HOOFDSTUK II

NATIONALE STREEFCIJFERS VOOR HET VERBRUIK VAN ELEKTRICITEIT UIT HERNIEUWBARE ENERGIEBRONNEN

Artikel 3

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te bereiken dat het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen evolueert volgens de overeenkomstig lid 2 vastgelegde doelstellingen. Voor de toepassing van dit artikel worden waterkrachtinstallaties met een vermogen van meer dan 10 MW als hernieuwbare energiebronnen beschouwd.

2. Uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn en daarna om de vijf jaar stellen de lidstaten een verslag op waarin nationale streefcijfers voor het toekomstige binnenlandse verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen worden vastgesteld en publiceren dit verslag. Deze streefcijfers geven voor elk van de volgende tien jaren de nationale doelstelling voor het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen aan in kWh of als percentage van het elektriciteitsverbruik. Zij dienen verenigbaar te zijn met de doelstelling van 12 % van het bruto binnenlandse energieverbruik in 2010 zoals aangegeven in het witboek over hernieuwbare energiebronnen en met name met het voor 2010 beoogde aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het totale elektriciteitsverbruik in de Gemeenschap van 22,1 %, zoals vermeld in de bijlage bij deze richtlijn. Voorts dienen zij verenigbaar te zijn met eventuele nationale verbintenissen in het kader van de door de Gemeenschap in Kyoto en later aangegane verbintenissen in verband met de klimaatverandering. In het verslag wordt ook een overzicht gegeven van de maatregelen die genomen zijn en nog moeten worden genomen om deze doelstellingen te verwezenlijken.

De lidstaten brengen elk jaar een verslag uit waarin wordt aangegeven in hoeverre de streefcijfers van het voorgaande jaar zijn verwezenlijkt en in hoeverre de genomen maatregelen in overeenstemming zijn met de nationale verbintenis in verband met de klimaatverandering.

3. Aan de hand van de in lid 1 bedoelde verslagen van de lidstaten beoordeelt de Commissie jaarlijks in hoeverre de nationale streefcijfers, zowel afzonderlijk als tezamen, in overeenstemming zijn met de in lid 2 neergelegde doelstellingen van het witboek en maakt zij haar conclusies in een jaarverslag openbaar.

4. Wanneer het in lid 3 bedoelde verslag tot de conclusie komt dat de nationale streefcijfers waarschijnlijk niet in overeenstemming met de in lid 2 vastgestelde doelstellingen zullen zijn, doet de Commissie het Europees Parlement en de Raad voorstellen betreffende afzonderlijke, bindende nationale streefcijfers.

HOOFDSTUK III

TOEGANG VAN ELEKTRICITEIT UIT HERNIEUWBARE ENERGIEBRONNEN TOT DE INTERNE MARKT VOOR ELEKTRICITEIT*Artikel 4***Steunregelingen**

De Commissie houdt toezicht op de toepassing van steunregelingen in de lidstaten en dient uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn een verslag in over de ervaring die met de toepassing en het naast elkaar bestaan van verschillende steunregelingen in de lidstaten is opgedaan. In het licht van de conclusies van dit verslag zal de Commissie zo nodig een voorstel doen voor een communautaire raamregeling betreffende steunregelingen ten behoeve van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Dit voorstel dient:

- a) verenigbaar te zijn met de beginselen van de interne markt voor elektriciteit;
- b) de karakteristieken van de verschillende technologieën in aanmerking te nemen;
- c) efficiënt en eenvoudig te zijn;
- d) toereikende overgangsregelingen te bevatten om het vertrouwen van de investeerders in stand te houden.

De verdragsbepalingen, en in het bijzonder de artikelen 87 en 88 zijn op de steunregeling van toepassing.

*Artikel 5***Garantie van de oorsprong van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen**

1. De lidstaten zorgen er binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn voor dat de oorsprong van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de zin van deze richtlijn als zodanig kan worden gecertificeerd volgens objectieve en niet-discriminerende criteria die door elk van de lidstaten worden vastgesteld. Te dien einde geven zij garantiecificaten uit. Voor de toepassing van dit artikel worden waterkrachtinstallaties met een vermogen van meer dan 10 MW als hernieuwbare energiebronnen beschouwd. De certificaten vermelden uit welke energiebronnen de elektriciteit is geproduceerd en in het geval van waterkrachtcentrales wordt aangegeven of het vermogen meer of minder dan 10 MW bedraagt.

2. Garantiecificatie dient de producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in staat te stellen aan te tonen dat de door hen verkochte elektriciteit is geproduceerd overeenkomstig de definitie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in deze richtlijn. De certificaten worden door de lidstaten voor dit doel wederzijds erkend. Iedere weigering van de erkenning van certificaten, met name om redenen in verband met het voorkomen van fraude, moet berusten op objectieve, doorzichtige en niet-discriminerende criteria. Geschillen worden door de Commissie beslecht.

3. De lidstaten wijzen in het jaar volgende op de inwerkingtreding van deze richtlijn een bevoegde instantie aan die on-

afhankelijk is van de productie- en distributiebedrijven en die met de uitgifte van dergelijke garantiecificaten wordt belast.

4. De lidstaten voeren passende mechanismen in om te bereiken dat de certificatie nauwkeurig en betrouwbaar is en geven in het in artikel 3, lid 2, bedoelde verslag aan welke maatregelen zij hebben getroffen om de betrouwbaarheid van het certificatiestelsel te garanderen.

5. Na raadpleging van nationale deskundigen gaat de Commissie in het in artikel 8 bedoelde verslag in op de vorm en voorwaarden die de lidstaten bij de certificatie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in acht dienen te nemen. Zo nodig doet de Commissie het Europees Parlement en de Raad het voorstel om gemeenschappelijke regels hiervoor vast te stellen.

HOOFDSTUK IV

ADMINISTRATIEVE PROCEDURES*Artikel 6*

1. De lidstaten herzien het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures die op installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen van toepassing zijn, teneinde de procedures op het betrokken bestuursniveau te stroomlijnen en te bespoedigen en ervoor te zorgen dat de regels objectief, transparant en niet-discriminerend zijn, waarbij zij terdege rekening houden met de karakteristieken van de diverse hernieuwbare technologieën.

2. De lidstaten publiceren niet later dan twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn een verslag over bovengenoemde herziening, waarin de maatregelen staan die zullen worden getroffen om de belemmeringen voor de verhoging van de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen in de wetgeving en elders te verkleinen. Zij publiceren dit verslag uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn. In het verslag wordt in het bijzonder ingegaan op de volgende punten:

- a) coördinatie tussen de verschillende administratieve instanties die bij de vergunningsprocedure voor installaties voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen zijn betrokken;
- b) redelijke termijnen voor de behandeling van vergunningaanvragen voor dergelijke installaties;
- c) invoering van een versnelde planologische procedure voor producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen;
- d) eventuele invoering van mechanismen waarbij het uitblijven van een besluit van de bevoegde instanties omtrent de aanvraag van een vergunning binnen een bepaalde termijn automatisch mag worden opgevat als een vergunning;
- e) oprichting van centrale ontvangkantoren op het passende bestuursniveau, waar vergunningaanvragen voor de bouw van installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen kunnen worden ingediend;
- f) identificatie op nationaal, gewestelijk of plaatselijk vlak van geschikte plaatsen voor de vestiging van nieuwe installaties voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen;

- g) specifieke planologische richtsnoeren voor projecten voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen;
- h) aanwijzing van een (publiek- of privaatrechtelijke) instantie die bij geschillen tussen de partijen als bemiddelaar kan optreden tussen de instanties die met de afgifte van vergunningen zijn belast en de aanvragers van de vergunningen, en
- i) invoering van uitgebreide voorlichtings- en opleidingsprogramma's betreffende hernieuwbare-energie technologieën voor het bij de vergunningsprocedures betrokken personeel.

3. Aan de hand van de in lid 2 van dit artikel bedoelde verslagen van de lidstaten beoordeelt de Commissie in het in artikel 8 bedoelde verslag de beste praktijken om de belemmeringen in de regelgeving en elders voor de vergroting van het aandeel elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen uit de weg te ruimen.

HOOFDSTUK V

ASPECTEN BETREFFENDE HET NET

Artikel 7

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat transmissie- en distributienetbeheerders op hun grondgebied bij voorrang toegang verlenen aan elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen.

2. De lidstaten verplichten de transmissie- en distributienetbeheerders om standaardvoorwaarden op te stellen en bekend te maken betreffende de vergoeding van de kosten van technische aanpassingen, zoals netaansluitingen en -verzwaringen, die nodig zijn om een nieuwe producent die elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen aan het net wenst te leveren, op het koppelnet aan te sluiten.

Deze voorwaarden dienen te zijn gebaseerd op objectieve, doorzichtige en niet-discriminerende criteria, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met alle toekomstige kosten en baten van hernieuwbare-energie-installaties voor het net.

3. De transmissie- en distributienetbeheerders zijn verplicht de nieuwe producent die aansluiting op het net wenst, een volledige, gedetailleerde raming van de kosten van aansluiting te verstrekken.

4. De lidstaten verplichten de transmissienet- en distributienetbeheerders om standaardvoorwaarden op te stellen en bekend te maken betreffende de verdeling van de kosten van de installaties, zoals netaansluitingen en -verzwaringen, over alle producenten die daarvan profiteren.

De kostenverdeling geschiedt door middel van een passende compensatieregeling en is gebaseerd op objectieve, doorzichtige en niet-discriminerende criteria waarbij rekening wordt gehouden met de voordelen van de aansluiting voor de aanvankelijk en de later aangesloten producenten en voor de transmissie- en distributienetbeheerders.

5. In het in artikel 6, lid 2, bedoelde verslag gaan de lidstaten tevens in op de maatregelen die dienen te worden getroffen om de toegankelijkheid van het elektriciteitsnet voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen te verbeteren. In het bijzonder wordt in het verslag onderzocht of bidirectionele meting moet worden ingevoerd.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 8

Mede rekening houdend met de vooruitgang die op 1 januari 2004 in het kader van Richtlijn 96/92/EG in de Gemeenschap is geboekt en de vorderingen bij de nakoming van de verbintenissen in verband met de klimaatverandering, dient de Commissie aan de hand van de door de lidstaten krachtens artikel 3, lid 2, en artikel 6, lid 2, uitgebrachte verslagen zo nodig twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn en in elk geval uiterlijk op 31 december 2004 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn.

Uiterlijk op 1 januari 2009 brengt de Commissie een eindverslag uit.

In deze verslagen wordt ingegaan op de geboekte vorderingen met de doorberekening van de externe kosten van elektriciteit uit andere dan hernieuwbare energiebronnen en het effect van staatssteun voor elektriciteit uit andere dan hernieuwbare energiebronnen. Het eindverslag gaat in het bijzonder na of de lidstaten de in het kader van artikel 3 vastgestelde doelstellingen kunnen bereiken en of zich discriminatie tussen verschillende energiebronnen voordoet.

De Commissie doet zo nodig de verslagen vergezeld gaan van voorstellen aan het Europees Parlement en de Raad voor verdere maatregelen.

Artikel 9

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 mei 2001 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 10

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

INDICATIEVE STREEFCIJFERS VOOR DE LIDSTATEN

Deze bijlage bevat een indicatie voor de vaststelling van nationale streefcijfers voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, zoals vermeld in artikel 3, lid 2.

1. Grondslag voor de analyse

Voor de analyse en de berekening van de in de tabel in punt 3 opgenomen cijfers zijn de volgende elementen gebruikt:

- Bijgewerkte versie van het beste praktijkscenario van de TERES II-studie ⁽¹⁾, rekening houdend met recente ontwikkelingen op het gebied van hernieuwbare energiebronnen.
- Officiële gegevens van Eurostat voor 1997 over het verbruik van energie uit hernieuwbare energiebronnen per lidstaat.
- Het bruto elektriciteitsverbruik per lidstaat, uitgaande van het basisscenario in „Energy in Europe — European Union Energy Outlook to 2020”, gepubliceerd in november 1999 ⁽²⁾.
- Door de lidstaten gepubliceerde actieplannen, strategieën, witboeken enz., alsook diverse sectorale studies en recente rapporten waarin een analyse van de mogelijkheden en trends op het gebied van hernieuwbare energie wordt gegeven waren een belangrijk hulpmiddel bij de analyse.

2. Methodologie

De berekening van indicatieve streefcijfers voor de lidstaten met betrekking tot elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen is gebaseerd op het principe dat deze streefcijfers in hun totaliteit verenigbaar moeten zijn met de doelstelling van het witboek om het aandeel van hernieuwbare energiebronnen in het bruto binnenlandse energieverbruik te verdubbelen tot 12 % in 2010 en dat dit moet worden gerealiseerd door een gezamenlijke inspanning waarbij gebruik wordt gemaakt van het technologische en economische potentieel in elke lidstaat.

In het witboek is dit aandeel van hernieuwbare energiebronnen in het bruto binnenlandse energieverbruik van 12 % vertaald in een specifiek aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het totale elektriciteitsverbruik. Het witboek bevat meer bepaald een prognose van de ontwikkeling van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die vereist is voor het realiseren van de algemene doelstelling van 12 %. Op basis van deze prognose moet het aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen worden verdubbeld van 337 TWh (14,3 %) in 1995 tot 675 TWh (23,5 %) in 2010. Deze prognose diende als uitgangspunt voor de analyse.

De bestaande streefcijfers van de lidstaten blijken onvoldoende ambitieus te zijn om collectief de algemene doelstelling van 12 % of het in het witboek vermelde specifieke aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen te realiseren.

Voor de vaststelling van een reeks indicatieve streefcijfers voor de lidstaten die verenigbaar waren met de doelstelling van het witboek fungeerde een bijgewerkte versie van het voor de opstelling van het witboek gebruikte energiemodel als de voornaamste grondslag voor de nodige analyses; tevens werd rekening gehouden met de recentste beschikbare cijfers (bij het modelleringsproces is gebruik gemaakt van Eurostat-cijfers over 1997 en cijfers over het bruto elektriciteitsverbruik uit het basisscenario ⁽³⁾; voorts zijn recente technologische ontwikkelingen, zoals vorderingen op het gebied van windenergie-technologie, marktpenetratiecurves e.d. in de berekeningen verwerkt).

Het gebruikte energiemodel was SAFIRE (Strategic Assessment Framework for the Implementation of Rational Energy), dat reeds werd toegepast bij de TERES II-studie en oorspronkelijk werd ontwikkeld in het kader van het Joule II-programma ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ TERES II — The European Renewable Energy Study, Europese Commissie, 1997. Door middel van verschillende scenario's wordt in TERES II bepaald welke mate van politiek optreden noodzakelijk is om de doelstellingen van de Gemeenschap voor de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen te halen. TERES II werd door de Europese Commissie opgezet in het kader van het Alternatie-programma en was het belangrijkste instrument voor het uitvoeren van de benodigde analyses voor de opstelling van het Witboek.

⁽²⁾ Energy in Europe — European Union Energy Outlook to 2020, speciale editie november 1999, Europese Commissie — het „Shared Analysis Project”.

⁽³⁾ Zie voetnoot 14.

⁽⁴⁾ SAFIRE, Europese Commissie, Directoraat-generaal XII, Wetenschappen, onderzoek en ontwikkeling, 1995.

SAFIRE is een uiterst geavanceerde databank en computermodel dat onder andere op specifieke landen betrekking hebbende gegevensbestanden bevat met informatie over de energievraag per sector, energieprijzen, technologiekosten en de beschikbare hernieuwbare energiebronnen. Voor deze exercitie is SAFIRE voor de 15 EU-landen afzonderlijk ingezet, met gebruikmaking van het beste praktijkscenario van de TERES II-studie dat de grondslag vormde voor de doelstelling van 12 % in het witboek.

De recentste bestaande streefcijfers en beleidspunten van de lidstaten zijn gebruikt als toetssteen voor de resultaten van de met de bijgewerkte versie van TERES II uitgevoerde berekeningen en voor het opsporen van overeenkomsten tussen de door het model gegenereerde prognoses en de huidige streefcijfers in de lidstaten.

3. Indicatieve streefcijfers voor de lidstaten

De in de onderstaande tabel per lidstaat vermelde percentages en aantallen TWh zijn het resultaat van de hierboven beschreven analyse. De indicatieve streefcijfers voor de lidstaten zijn in hun totaliteit verenigbaar met de doelstelling van het witboek en leveren volgens de bijgestelde analyse in 2010 een aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het totale elektriciteitsverbruik van de EU van 22 % op ⁽¹⁾. De indicatieve streefcijfers per lidstaat worden uitgedrukt als percentage van het bruto elektriciteitsverbruik in 2010 ⁽²⁾. De TWh-cijfers zijn ter informatie vermeld.

De cijfers over het bruto elektriciteitsverbruik van elk land zijn afkomstig uit het basisscenario van „Energy in Europe”. Dit basisscenario voorspelt een toename van de finale energievraag met 1,2 % per jaar tussen 1995 en 2010. Indien de lidstaten een lager bruto elektriciteitsverbruik realiseren dan wat in het basisscenario is voorspeld, leidt hetzelfde procentuele streefcijfer tot een lager verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in TWh.

Indicatieve streefcijfers voor de lidstaten voor het aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het bruto elektriciteitsverbruik in 2010

	Percentage (*)	TWh
Oostenrijk	78,1	55,3
België	6,0	6,3
Denemarken	29,0	12,9
Finland	35,0	33,7
Frankrijk	21,0	112,9
Duitsland	12,5	76,4
Griekenland	20,1	14,5
Ierland	13,2	4,5
Italië	25,0	89,6
Luxemburg	5,7	0,5
Nederland	12,0	15,9
Portugal	45,6	28,3
Spanje	29,4	76,6
Zweden	60,0	97,5
Verenigd Koninkrijk	10,0	50,0
Europese Unie	22,1 %	674,9

(*) Verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in % van het totale bruto elektriciteitsverbruik van 3 058 TWh zoals voorspeld in het basisscenario.

⁽¹⁾ De prognoses in het witboek waren gebaseerd op een ouder scenario voor het elektriciteitsverbruik. Voor deze berekening is gebruik gemaakt van het nieuwe scenario voor het elektriciteitsverbruik voor 1999, waardoor het in het witboek vermelde aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in het totale elektriciteitsverbruik van 23,5% is omgezet in een aandeel van 22,1 %. Het in het witboek voorgestelde verbruik van 675 TWh als bijdrage aan de doelstelling van 12 % voor alle hernieuwbare energiebronnen samen levert dus een aandeel in het elektriciteitsverbruik van 22,1 % op.

⁽²⁾ In artikel 2 van de richtlijn is „verbruik van elektriciteit” gedefinieerd als de binnenlandse productie van elektriciteit plus de invoer daarvan, verminderd met de uitvoer (bruto verbruik).

4. Het verbruik van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen (RES-E) van de lidstaten in 1997 volgens de officiële cijfers van Eurostat vergeleken met de indicatieve streefcijfers voor 2010

	RES-E % 1997	RES-E % 2010	RES-E % 1997 zonder grote waterkrachtcentrales	RES-E % 2010 zonder grote waterkrachtcentrales
Oostenrijk	72,7	78,1	10,7	21,1
België	1,1	6,0	0,9	5,8
Denemarken	8,7	29,0	8,7	29,0
Finland	24,7	35,0	10,4	21,7
Frankrijk	15,0	21,0	2,2	8,9
Duitsland	4,5	12,5	2,4	10,3
Griekenland	8,6	20,1	0,4	14,5
Ierland	3,6	13,2	1,1	11,7
Italië	16,0	25,0	4,5	14,9
Luxemburg	2,1	5,7	2,1	5,7
Nederland	3,5	12,0	3,5	12,0
Portugal	38,5	45,6	4,8	21,5
Spanje	19,9	29,4	3,6	17,5
Zweden	49,1	60,0	5,1	15,7
Verenigd Koninkrijk	1,7	10,0	0,9	9,3
Europese Unie	13,9 %	22,1 %	3,2	12,5 %

De mogelijkheden voor het gebruik van grote waterkrachtcentrales zijn in grote mate afhankelijk van de geografische omstandigheden. Als correctie voor dit effect zijn in bovenstaande vergelijkingen zowel de percentages met als zonder grote waterkrachtcentrales opgenomen. De verschillen in nationale cijfers met betrekking tot het huidige aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen zonder grote waterkrachtcentrales geven in zekere mate aan of het beleid ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen met succes is gevoerd.

Opgemerkt dient te worden dat de ontwikkelingen op het gebied van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen na 1997, waarvoor nog geen officiële Eurostat-cijfers beschikbaar zijn, een positieve tendens te zien geven en wijzen op een voortvarend bevorderingsbeleid in verschillende landen.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van het financieel reglement van 21 december 1997 tot scheiding van de functie van interne audit en de functie van financiële controle vooraf (artikel 24, alinea 5, van het Financieel Reglement)

(2000/C 311 E/23)

COM(2000) 341 def. — 2000/0135(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 31 mei 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 279,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 78, nonies,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 183,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Rekenkamer,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De cumulatie van de functies inzake interne audit en die van controle vooraf die aan de Financieel Controleur op grond van artikel 24, alinea 5, tweede zin, van het Financieel Reglement zijn opgedragen, zou tot dispersie van beide functies kunnen leiden zonder dat daarbij noodzakelijkerwijs een beter evenwicht daartussen wordt gewaarborgd.
- (2) In afwachting van de goedkeuring van het Financieel Reglement is het derhalve nodig de functie van interne audit zo spoedig mogelijk te scheiden van de overige functies van de Financieel Controleur. Deze scheiding zal tot gevolg hebben dat de Financieel Controleur zijn huidige functies, inclusief controle vooraf, zal blijven uitoefenen met uitzondering van de functie van interne audit, die zal worden uitgeoefend door een interne auditor die onafhankelijk van de Financieel Controleur zijn werkzaamheden uitvoert.
- (3) De interne auditor geniet dezelfde voordelen en voorrechten als die welke de Financieel Controleur op grond van artikel 24 van het Financieel Reglement geniet,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De vijfde alinea van artikel 24 van het Financieel Reglement wordt vervangen door de volgende tekst:

„De door deze ambtenaar uitgevoerde controle heeft betrekking op de dossiers inzake de uitgaven en ontvangsten, en gebeurt zo nodig ter plaatse”.

Artikel 2

Het volgende artikel 24 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 24 bis

De functie van intern auditor van de Instelling wordt waargenomen door een Interne auditor die onafhankelijk is van de Financieel Controleur. Hij wordt bij elke Instelling benoemd onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de Financieel Controleur, en heeft voor de uitoefening van zijn functies recht op dezelfde informatie als de Financieel Controleur, en voor hem gelden, tot garanderen van zijn onafhankelijkheid, dezelfde bijzondere regels en maatregelen als die welke voor de Financieel Controleur gelden op grond van de alinea's 8 en 9 van artikel 24.

Interne audit omvat onder andere de evaluatie van de doeltreffendheid van de beheer- en controlesystemen als ook de verificatie van de regelmatigheid van de verrichtingen. Deze functie wordt uitgeoefend overeenkomstig de in artikel 139 bedoelde uitvoeringsvoorwaarden.”

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag welke volgt op de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een besluit van de Raad houdende wijziging van Besluit 2000/24/EG tot uitbreiding van de garantie van de Gemeenschap aan de Europese Investeringsbank, tot leningen voor projecten in Kroatië

(2000/C 311 E/24)

COM(2000) 289 def. — 2000/0122(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 6 juni 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad Algemene zaken heeft op 6 maart 1995 onderhandelingsrichtsnoeren vastgesteld voor de afsluiting van een economische en handelsovereenkomst, met inbegrip van een financieel protocol, met Kroatië. Dit financiële protocol bestaat in een speciale leningsfaciliteit van de Europese Investeringsbank, hierna „EIB” genoemd, ten belope van 230 miljoen EUR voor Kroatië voor een periode van vijf jaar. Het voorzitterschap van de Raad heeft op 4 augustus 1995 de opschorting aangekondigd van de onderhandelingen met Kroatië over de economische en handelsovereenkomst in verband met het begin van de militaire operaties in de Krajina.
- (2) De recente ontwikkelingen als gevolg van de resultaten van de parlements- en presidentsverkiezingen in het begin van het jaar 2000 hebben het politieke scenario in Kroatië grondig gewijzigd. De nieuwe Kroatische regering heeft zich ten volle verbonden tot doorvoering van een programma voor politieke en economische hervormingen, zulks overeenkomstig de voorwaarden van het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie voor de landen van Zuidoost-Europa.
- (3) De Raad Algemene zaken van 24 januari 2000 heeft een specifieke verklaring inzake Kroatië aangenomen en zich opnieuw bereid verklaard Kroatië te helpen bij het overwinnen van de uitdagingen waarmee dit land bij het ontwikkelen van nauwere betrekkingen met de Europese Unie wordt geconfronteerd.
- (4) De Raad Algemene zaken heeft op 14 februari 2000 de Commissie verzocht een verslag op te stellen over de haalbaarheid van openingsonderhandelingen voor een stabilisatie- en associatieovereenkomst met Kroatië. De Commissie is voornemens een dergelijk haalbaarheidsverslag tegen juni 2000 aan te nemen.
- (5) Het is van wezenlijk belang dat de Europese Unie Kroatië op dit ogenblik ondersteunt bij de tenuitvoerlegging van een programma voor politieke en economische hervormingen dat na de verkiezingen begin 2000 werd opgesteld in aansluiting op het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie, en wel door ondersteuning van de

investeringsactiviteiten van Kroatië voor de ontwikkeling van infrastructuur en particuliere sector.

- (6) Het is derhalve nodig de EIB een garantiemandaat te verlenen om haar in staat te stellen in Kroatië leningsoperaties te ondertekenen. De EIB heeft erop gewezen dat zij ertoe in staat en bereid is overeenkomstig haar eigen statuten uit haar eigen middelen in Kroatië leningen te verstrekken.
- (7) De Raad heeft op 31 oktober 1994 Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 tot instelling van een Garantiefonds ⁽¹⁾ voor externe acties vastgesteld, gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom) nr. 1149/1999 ⁽²⁾.
- (8) Besluit 2000/24/EG van de Raad ⁽³⁾ verleent de EIB een garantie van de Gemeenschap voor verliezen op leningen voor projecten buiten de Gemeenschap (Midden- en Oost-Europa, landen uit het Middellandse-Zeegebied, Latijns-Amerika en Azië en de Republiek Zuid-Afrika).
- (9) Deze globale garantie die het algemene mandaat van de EIB voor leningen buiten de Gemeenschap bestrijkt en die is neergelegd in Besluit 2000/24/EG, dient tot Kroatië te worden uitgebreid. De leningsmaxima dienen te worden opgetrokken om een uitbreiding van de leningsfaciliteiten tot Kroatië mogelijk te maken. Besluit 2000/24/EG van de Raad moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (10) Het bedrag voorziet voor de vaststelling van dit besluit in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 308 van het EG-Verdrag,

BESLUIT:

Artikel 1

Artikel 1 van Besluit 2000/24/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In lid 1 wordt de tweede volzin van de tweede alinea als volgt gewijzigd:
 - a) In de aanhef wordt „18 410 miljoen EUR” vervangen door „18 660 miljoen EUR”.
 - b) In het eerste streepje wordt „8 680 miljoen EUR” vervangen door „8 930 miljoen EUR”.
2. In lid 2 wordt in het eerste streepje na „Bulgarije” „Kroatië” ingevoegd.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 293 van 12.11.1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 139 van 2.6.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 9 van 13.1.2000, blz. 24.

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt

(2000/C 311 E/25)

COM(2000) 278 def. — 2000/0151(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 13 juni 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten moeten gepaard gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid, en dit beleid moet met name een gemeenschappelijke marktordening omvatten die naargelang van de producten verschillende vormen kan aannemen.
- (2) Het evenwicht op de communautaire rijstmarkt is grondig verstoord; er is een zeer grote interventievoorraad die overeenkomt met ongeveer een vijfde van de communautaire productie en die ieder jaar aanzienlijk stijgt. De oorzaken van deze verstoring van het evenwicht zijn een stijging van de communautaire productie, een stijging van de invoer en de beperking van de uitvoer met restitutie op grond van de overeenkomst inzake de landbouw.
- (3) Deze situatie moet worden verholpen door een herziening van de gemeenschappelijke marktordening in de sector, die moet resulteren in een beheersing van de productie, een beter evenwicht en een betere doorstroming op de markt, en een sterkere concurrentiepositie van de communautaire landbouw, zonder dat daarbij de andere doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag uit het oog worden verloren, waaronder de handhaving van aan het producenteninkomen aangepaste steun.
- (4) Na een grondig onderzoek van alle aspecten van de situatie blijkt een uitbreiding van de werkingssfeer van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2704/1999 ⁽²⁾) tot de rijstsector, in combinatie met afschaffing van de interventieprijzenregeling de beste oplossing. In deze uitbreiding van de werkingssfeer is voorzien bij Verordening (EG) nr. .../2000 ⁽³⁾.

- (5) Door toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer, in combinatie met een verbeterde doorstroming op de markt, zal het evenwicht in de sector worden hersteld en zal de communautaire productie opnieuw concurrerend worden. De producenten krijgen dankzij de bovengenoemde steunregeling een compensatie voor de afschaffing van de interventieregeling.
- (6) Er dient echter te worden voorzien in de mogelijkheid om steun voor particuliere opslag te verlenen, en in de mogelijkheid om maatregelen te treffen wanneer de communautaire markt zodanig wordt verstoord of dreigt te worden verstoord dat het bereiken van de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar komt.
- (7) Het is passend een productierestitutie voor rijstzetmeel en daarvan afgeleide producten toe te kennen zoals die is vastgesteld voor de daarmee concurrerende producten als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1253/1999 ⁽⁵⁾.
- (8) De eenmaking van de communautaire markt voor de sector rijst brengt mee dat een regeling voor het handelsverkeer aan de buitengrenzen van de Gemeenschap moet worden ingesteld. Een regeling voor het handelsverkeer die een stelsel van invoerrechten en uitvoerrestituties omvat kan in beginsel de communautaire markt stabiliseren. Deze regeling voor het handelsverkeer is gebaseerd op de verbintenissen die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde zijn aangegaan.
- (9) Om het handelsverkeer voortdurend te kunnen bewaken, dient te worden voorzien in een stelsel van invoer- of uitvoercertificaten waarvoor een zekerheid wordt gesteld die de uitvoering waarborgt van de transacties waarvoor de certificaten zijn aangevraagd.
- (10) Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde producten, te voorkomen of op te heffen, kan bij de invoer van een of meer van deze producten een aanvullend invoerrecht worden toegepast indien bepaalde voorwaarden zijn vervuld.
- (11) Het is dienstig de Commissie de bevoegdheid te geven tot het openen en beheren van de tariefcontingenten die voortvloeien uit overeenkomstig het Verdrag of andere rechtsbesluiten van de Raad gesloten internationale overeenkomsten.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 327 van 21.12.1999, blz. 12.

⁽³⁾ Zie blz. ... van dit Publicatieblad.

⁽⁴⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽⁵⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 18.

- (12) De mogelijkheid om bij uitvoer naar derde landen en binnen de grenzen die zijn aangegeven in de landbouw-overeenkomst in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) een restitutie toe te kennen die gelijk is aan het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt, kan de deelneming door de Gemeenschap aan de internationale rijsthandel veiligstellen. Voor deze restituties gelden in hoeveelheid en in waarde uitgedrukte beperkingen.
- (13) Bij de vaststelling van de restituties en door het toezicht op de betalingen in het kader van de regelgeving betreffende het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw kan ervoor worden gezorgd dat de beperkingen in waarde in acht worden genomen. De controle kan worden vergemakkelijkt door verplichte vaststelling vooraf van de restituties, waarbij de mogelijkheid onverlet blijft om in geval van gedifferentieerde restituties de vooraf vastgestelde bestemming te veranderen binnen het geografische gebied waarvoor hetzelfde eenheidsbedrag van de restitutie geldt. Bij verandering van de bestemming dient de voor de werkelijke bestemming geldende restitutie te worden betaald tot maximaal het bedrag dat geldt voor de vooraf vastgestelde bestemming.
- (14) Om de inachtneming van de kwantitatieve beperkingen te garanderen moet een betrouwbaar en doeltreffend toezichtstelsel worden ingesteld. Daartoe is het dienstig slechts een restitutie toe te kennen als er een uitvoercertificaat voorhanden is. Voor de toekenning van restituties binnen de grenzen van de beschikbare hoeveelheden zal moeten worden uitgegaan van de specifieke situatie voor elk van de betrokken producten. Afwijkingen van deze maatregelen kunnen slechts worden toegestaan voor niet in bijlage I van het Verdrag vermelde verwerkte producten waarvoor geen beperking op de hoeveelheid geldt, en voor voedselhulpacties, die van elke beperking zijn vrijgesteld. Het is dienstig te voorzien in de mogelijkheid om van de strikte beheersvoorschriften af te wijken voor producten waarvan de uitvoer met restitutie de kwantitatieve beperkingen vermoedelijk niet zal overschrijden.
- (15) Ter aanvulling van het hierboven beschreven systeem dient te worden voorzien in de mogelijkheid om, in de mate waarin dit voor het goede functioneren van dat systeem nodig is, de toepassing van de regelingen actieve en passieve veredeling te reguleren en, voor zover de marktsituatie dit vereist, te verbieden.
- (16) Het stelsel van douanerechten maakt het mogelijk van enige andere bescherming aan de buitengrenzen van de Gemeenschap af te zien. Het mechanisme van de interne markt en het stelsel van douanerechten kunnen echter in buitengewone omstandigheden tekort schieten. Om de communautaire markt in dergelijke gevallen niet onbeschermd te laten tegen de verstoringen die daarvan het gevolg kunnen zijn, dient het de Gemeenschap mogelijk te worden gemaakt om snel alle nodige maatregelen te nemen. Deze maatregelen moeten stroken met de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten in het kader van de Wereldhandelsorganisatie.
- (17) De totstandbrenging van één enkele markt zou door de toekenning van bepaalde steun in gevaar worden gebracht. Derhalve moeten de Verdragsbepalingen die het mogelijk maken de door de lidstaten verleende steun te beoordelen en die steun welke onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, te verbieden, van toepassing worden verklaard op de rijstsector.
- (18) Om de ontwikkeling van de markt in de rijstsector te kunnen bewaken is het noodzakelijk dat de lidstaten en de Commissie elkaar de nodige gegevens voor de toepassing van deze verordening verstrekken.
- (19) Om de uitvoering van deze verordening te vergemakkelijken, dient te worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie tot stand wordt gebracht. De maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van dit instrument worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (20) De uitgaven van de lidstaten in verband met hun verplichtingen in het kader van de toepassing van deze verordening moeten door de Gemeenschap worden gefinancierd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽²⁾.
- (21) Bij de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt moet tegelijkertijd en op passende wijze rekening worden gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.
- (22) De gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98 ⁽⁴⁾, is herhaaldelijk gewijzigd. De betrokken teksten zijn zo talrijk en ingewikkeld en zijn over zoveel verschillende Publicatiebladen verspreid dat zij moeilijk te gebruiken zijn, zodat de voor alle wetgeving noodzakelijke duidelijkheid ontbreekt. Het verdient dan ook aanbeveling ze in een nieuwe verordening te consolideren en Verordening (EG) nr. 3072/95 in te trekken. In verband met de afschaffing van het mechanisme van interventieprijzen moet ook Verordening (EG) nr. 3073/95 van de Raad van 22 december 1995 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van rijst ⁽⁵⁾, waarbij vroeger de interventieprijs werd vastgesteld, worden ingetrokken.
- (23) De overschakeling van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 op die van deze verordening zal waarschijnlijk op onvoorziene problemen stuiten. Om dergelijke probleemsituaties te kunnen opvangen moet het de Commissie mogelijk worden gemaakt de nodige overgangsmaatregelen vast te stellen. Met het oog op een correcte toepassing van de regeling is het ook dienstig de Commissie te machtigen individuele en specifieke problemen met een tijdelijke uitzonderingsmaatregel op te lossen.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 265 van 30.9.1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 33.

(24) Bepaald moet worden dat de nieuwe marktordening moet worden toegepast vanaf 1 juli 2001,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt omvat een regeling voor de interne markt en een regeling voor het handelsverkeer met derde landen, en geldt ten aanzien van de volgende producten:

GN-Code	Omschrijving
a) van 1006 10 21 tot 1006 10 98	Padie
1006 20	Gedopte rijst (cargorijst of bruine rijst)
1006 30	Halfwitte of volwitte rijst, ook indien gepolijst of geglansd
b) 1006 40 00	Breukrijst
c) 1102 30 00	Rijstmeel
1103 14 00	Gries en griesmeel van rijst
1103 29 50	Pellets van rijst
1104 19 91	Vlokken van rijst
1108 19 10	Rijstzetmeel

2. In deze verordening worden onder padie, gedopte rijst, halfwitte rijst, volwitte rijst, rondkorrelige rijst, halflangkorrelige rijst, langkorrelige rijst en breukrijst de in bijlage A, deel I, omschreven producten verstaan.

De omschrijving van korrels en breukrijst die niet van onbepaalde kwaliteit zijn, is opgenomen in bijlage A, deel II.

De Commissie

- stelt, volgens de procedure van artikel 19, lid 2, met name de omrekeningspercentages voor rijst in de verschillende verwerkingsstadia, de bewerkingskosten en de waarde van de bijproducten vast,
- mag, volgens diezelfde procedure, de in lid 2 bedoelde definities wijzigen.

Artikel 2

Deze verordening is van toepassing onverminderd de maatregelen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1251/1999 betreffende een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen.

TITEL I

INTERNE MARKT

Artikel 3

1. Voor zetmeel van rijst en van breukrijst en bepaalde afgeleide producten van rijst en van breukrijst, die voor de verwerking van bepaalde goederen worden gebruikt, kan een restitutie bij de productie worden toegekend.

De restitutie wordt periodiek vastgesteld.

2. De Commissie stelt, volgens de procedure van artikel 19, lid 2, vast:

a) voor welke producten een restitutie wordt verleend;

b) de restitutiebedragen;

c) de bepalingen ter uitvoering van dit artikel.

Artikel 4

1. Voor leveringen van uit de lidstaten afkomstige producten van GN-code 1006 (met uitzondering van die van GN-code 1006 10 10) naar het Franse overzeese departement Réunion, die bestemd zijn om aldaar te worden verbruikt en die zich in een van de in artikel 23, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden, kan een subsidie worden vastgesteld.

Het bedrag van deze subsidie wordt, met inachtneming van de voorzieningsbehoeften van de markt van Réunion, vastgesteld op basis van het verschil tussen de noteringen of prijzen van de betrokken producten op de wereldmarkt en de noteringen of prijzen van diezelfde producten op de markt van de Gemeenschap, alsmede, zo nodig, de prijzen van die producten bij levering op Réunion.

2. De subsidie wordt periodiek vastgesteld. Zo nodig kan de Commissie echter op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief het bedrag ervan tussentijds wijzigen.

Het bedrag van de subsidie kan via openbare inschrijving worden vastgesteld.

3. De Commissie stelt, volgens de procedure van artikel 19, lid 2, de bepalingen ter uitvoering van dit artikel vast.

Het bedrag van de subsidie wordt volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 5

Als op de communautaire markt een sterke prijsstijging of -daling wordt geconstateerd die waarschijnlijk zal aanhouden en als die markt daardoor wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen de nodige maatregelen worden getroffen overeenkomstig de procedure van artikel 19, lid 2. Deze maatregelen kunnen met name bestaan in steun voor particuliere opslag.

Artikel 6

De lidstaten delen de Commissie ieder jaar, overeenkomstig de volgens de procedure van artikel 19, lid 2, vast te stellen bepalingen, de gegevens mede betreffende de voor de rijstteelt gebruikte oppervlakte, de productie, de opbrengsten en de voorraden bij de producenten en bij de rijstverwerkingsbedrijven, met gedetailleerde gegevens per rijstsoort. Deze gegevens moeten worden verstrekt in het kader van een systeem van verplichte aangiften van de producenten en de rijstverwerkingsbedrijven dat per lidstaat wordt ingesteld, beheerd en gecontroleerd.

TITEL II

HANDELSVERKEER MET DERDE LANDEN*Artikel 7*

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde producten moet een certificaat worden overgelegd.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 10, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het in- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de in- of uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De uitvoeringsbepalingen betreffende dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19, lid 2.

*Deel I***Bepalingen betreffende de invoer***Artikel 8*

1. Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

2. In afwijking van lid 1 wordt bij invoer in het Franse overzeese departement Réunion van producten die bestemd zijn om aldaar te worden verbruikt of gebruikt,

a) voor producten van GN-code 1006 10 en van GN-codes 1006 20 en 1006 40 00 geen douanerecht geheven;

b) voor producten van GN-code 1006 30, op het douanerecht de coëfficiënt 0,30 toegepast.

3. De Commissie stelt, volgens de procedure van artikel 19, lid 2, de bepalingen ter uitvoering van dit artikel vast, met name wat betreft de mogelijkheid, indien zulks dienstig lijkt, om in duidelijk omschreven gevallen de marktdeelnemers in staat te stellen om vóór de aankomst van de betrokken zendingen te weten welk bedrag zal worden toegepast.

Artikel 9

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde landbouwproducten te voorkomen of op te heffen wordt bij invoer van een of meer van deze producten met toepassing van het in artikel 8 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast indien de voorwaarden van artikel 5 van de overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming

met artikel 300 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, zijn vervuld, tenzij de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding zouden staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de in lid 1 genoemde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-prijzen van de betrokken zending.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd op basis van de representatieve invoerprijzen voor de betrokken producten op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.

4. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 19, lid 2. Deze bepalingen hebben met name betrekking op:

a) de producten waarop aanvullende invoerrechten worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de overeenkomst inzake de landbouw;

b) de overige criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde overeenkomst.

Artikel 10

1. De tariefcontingenten die voor de in artikel 1 bedoelde producten zijn vastgesteld en die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag of uit enig ander rechtsbesluit van de Raad dat in het kader van het Verdrag is goedgekeurd, worden geopend en beheerd overeenkomstig de procedure van artikel 19, lid 2.

2. De tariefcontingenten kunnen worden beheerd door toepassing van één van de volgende methodes of van een combinatie daarvan:

— de methode die is gebaseerd op de chronologische volgorde van indiening van de aanvragen (volgens het principe „die eerst komt eerst maalt”),

— de methode waarbij op basis van de gevraagde hoeveelheden een proportionele verdeling wordt toegepast bij de indiening van de aanvragen (de „simultaan onderzoek”-methode),

— de methode die is gebaseerd op de traditionele handelsstromen (de „traditionele importeurs/nieuwkomers”-methode).

Er kunnen ook nog andere methodes worden toegepast.

De toegepaste methodes moeten van dien aard zijn dat elke vorm van ongerechtvaardigde ongelijke behandeling van de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. Bij de beheersmethode wordt, in voorkomend geval, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op die markt te behouden, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de overeenkomsten in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

4. In de uitvoeringsbepalingen wordt voorzien in de opening van tariefcontingenten op jaarbasis en met een adequate spreiding, wordt zo nodig bepaald welke beheersmethode moet worden toegepast, en worden, in voorkomend geval, vastgesteld:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het product garanderen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de in punt a) bedoelde garanties kunnen worden geverifieerd,

en

- c) voorwaarden voor de afgifte van de invoercertificaten en de geldigheidsduur ervan.

Deel II

Bepalingen die van toepassing zijn op de uitvoer

Artikel 11

1. Voor zover nodig om de in artikel 1 bedoelde producten in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen te kunnen uitvoeren op basis van de noteringen of de prijzen van deze producten op de wereldmarkt en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die volgens artikel 300 van het Verdrag zijn gesloten, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.

De restitutie die van toepassing is op de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen, mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die producten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het product en met de betrokken marktsituatie, zodat de beschikbare mid-

delen zo doeltreffend mogelijk kunnen worden gebruikt, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers;

- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers;
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers wordt voorkomen.

3. De restitutie is voor de hele Gemeenschap gelijk.

Zij kan worden gedifferentieerd naar gelang van de bestemming wanneer dat op grond van de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten noodzakelijk is.

De restituties worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19, lid 2. Zij kunnen met name:

- a) periodiek worden vastgesteld;
- b) via openbare inschrijving worden vastgesteld voor producten waarvoor die procedure passend lijkt.

De restituties die periodiek worden vastgesteld kunnen, zo nodig, door de Commissie tussentijds worden gewijzigd op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief.

De restituties die periodiek worden vastgesteld worden ten minste eenmaal per maand vastgesteld.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten met betrekking tot:
 - de prijzen en het aanbod van rijst en breukrijst op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt;
- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markt en een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;
- c) de beperkingen die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- d) het belang om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- e) de economische aspecten van de beoogde uitvoer.

5. Voor de in artikel 1, onder a) en b), bedoelde producten worden de restituties vastgesteld overeenkomstig de volgende specifieke criteria:

- de prijzen op de verschillende representatieve uitvoermarkten van de Gemeenschap,
- de prijzen bij uitvoer,
- de gunstigste afzet- en vervoerkosten, berekend vanaf de in het eerste streepje bedoelde markten van de Gemeenschap tot in de havens of andere plaatsen van uitvoer uit de Gemeenschap die die markten bedienen, alsmede de kosten van aanvoer op de wereldmarkt.

Bij de vaststelling van de in lid 1 bedoelde wereldmarktprijzen worden in aanmerking genomen:

- de prijzen op de markten van de derde landen,
- de gunstigste prijzen voor invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,
- de aanbiedingsprijzen franco-grens van de Gemeenschap.

Artikel 12

1. Voor producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van een uitvoercertificaat.

2. De restitutie voor producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, voor een gedifferentieerde restitutie, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming

of

b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toe te passen bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

3. De bepalingen van de leden 1 en 2 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 ⁽¹⁾ van toepassing worden verklaard voor producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen.

4. Voor producten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 19, lid 2, van de bepalingen in de leden 1 en 2 worden afgeweken.

5. Voor de in artikel 1 bedoelde producten, alsmede voor de in artikel 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen, kunnen de restituties aan de prijsontwikkeling op de communautaire markt worden aangepast volgens de procedure van artikel 19, lid 2. De Commissie kan deze aanpassingen zo nodig wijzigen.

6. De restitutie voor de in artikel 1, onder a) en b), bedoelde producten wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de producten

— geheel in de Gemeenschap zijn verkregen, in de zin van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 2913/92, behalve in geval van toepassing van lid 6,

— uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd

en

— in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 2, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 19, lid 2, mits nader te bepalen voorwaarden in acht worden genomen die gelijke waarborgen bieden.

Volgens diezelfde procedure kunnen aanvullende bepalingen worden vastgesteld.

7. Bij uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde rijst wordt geen restitutie verleend, tenzij de exporteur aantoont dat

— het uit te voeren product hetzelfde is als het tevoren ingevoerde product

en

— bij het in het vrije verkeer brengen van dit product alle invoerrechten zijn geïnd.

In dit geval is de restitutie voor elk product gelijk aan het bij invoer geïnde recht, indien dit lager is dan de geldende restitutie; indien het geïnde recht hoger is dan de geldende restitutie, wordt de laatstgenoemde restitutie toegekend.

8. De inachtneming van de kwantitatieve beperkingen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 300 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken producten. Voor de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de certificaten onverlet.

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.

Artikel 13

1. De bepalingen ter uitvoering van de artikelen 11 en 12, met inbegrip van de bepalingen betreffende de herverdeling van niet toegewezen of niet gebruikte uitvoerhoeveelheden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19, lid 2. In het kader daarvan kan de Commissie bepalingen vaststellen betreffende de kwaliteit van de producten die in aanmerking komen voor een uitvoerrestitutie.

Bijlage B wordt volgens dezelfde procedure gewijzigd.

2. De bepalingen betreffende de toepassing van artikel 11, lid 1, voor producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage B opgenomen goederen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Deel III

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 14

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector rijst kan de Raad op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde producten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actieve of passieve veredeling.

2. Indien de in lid 1 bedoelde situatie buitengewoon dringend lijkt en de communautaire markt wordt verstoord of dreigt te worden verstoord door de regeling actieve of passieve veredeling, stelt de Commissie in afwijking van lid 1, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief de noodzakelijke maatregelen vast die aan de Raad en aan de lidstaten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, neemt zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek een besluit.

3. Iedere lidstaat kan binnen een week na de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad niet binnen drie maanden een besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 15

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende producten. De tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, met inbegrip van de in bijlage

A, deel I, vermelde definities, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

— de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht, en

— de toepassing van enige kwantitatieve invoerbeperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 16

1. Als de communautaire markt, als gevolg van invoer of uitvoer, voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring is opgeheven of het gevaar daarvoor is geweken.

De Raad stelt, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de lidstaten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, stelt de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief de noodzakelijke maatregelen vast, die aan de lidstaten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, neemt zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek een besluit.

3. Iedere lidstaat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen na de dag van de mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel binnen een maand na de dag waarop de maatregel is voorgelegd, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of intrekken.

4. De bepalingen die op grond van dit artikel worden vastgesteld, worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 300, lid 2, van het Verdrag.

TITEL III

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 17

De artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag zijn van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 bedoelde producten.

Artikel 18

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. Volgens de procedure van artikel 19, lid 2, wordt vastgesteld welke gegevens daarbij moeten worden medegedeeld. De wijze waarop deze gegevens worden medegedeeld en verspreid, wordt volgens diezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 19

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor granen dat is ingesteld bij artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op één maand.

Artikel 20

Het Comité kan elk vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de tegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 21

Verordening (EG) nr. 1258/1999 en de ter uitvoering van die verordening vastgestelde bepalingen zijn van toepassing op de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 22

Deze verordening wordt op zodanige wijze toegepast dat tegelijkertijd en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.

TITEL IV

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 23*

Volgens de procedure van artikel 19, lid 2, stelt de Commissie de nodige maatregelen vast om:

- a) de overgang van de bij Verordening (EG) nr. 3072/95 vastgestelde regeling naar die van deze verordening te vergemakkelijken; bij deze maatregelen gaat het met name om de afzet van de producten die ter uitvoering van de bovengenoemde verordening door het interventiebureau zijn aangekocht;
- b) specifieke praktische problemen op te lossen; deze maatregelen mogen, als zij deugdelijk worden gemotiveerd, van sommige bepalingen van deze verordening afwijken.

Artikel 24

1. De Verordeningen (EG) nr. 3072/95 en (EG) nr. 3073/95 worden ingetrokken.

2. Verwijzingen naar Verordening (EG) nr. 3072/95 gelden als verwijzingen naar deze verordening, en moeten worden gelezen aan de hand van de concordantietabel in bijlage C.

Artikel 25

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE A

I. DEFINITIES

1. a) *Padie*: rijst waarvan na het dorsen het kroonkafje niet is verwijderd;
- b) *Gedopte rijst*: padie waarvan alleen het kroonkafje is verwijderd. Hieronder valt met name de rijst die in de handel wordt aangeduid als „bruine rijst”, „cargorijst”, „loonzainrijst” en „riso sbramato”;
- c) *Halfwitte rijst*: padie waarvan het kroonkafje, een gedeelte van de kiem en alle of een deel van de buitenlagen van het zilvervlies zijn verwijderd, maar niet de binnenlagen;
- d) *Volwitte rijst*: padie waarvan het kroonkafje, alle buiten- en binnenlagen van het zilvervlies, de volledige kiem in het geval van langkorrelige rijst en halflangkorrelige rijst, en ten minste een deel van de kiem in het geval van rondkorrelige rijst, zijn verwijderd, ook als overlangse witte strepen overblijven op ten hoogste 10 % van de korrels.
2. a) *Rondkorrelige rijst*: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van 5,2 mm of minder en waarvan de verhouding lengte/breedte kleiner is dan 2;
- b) *Halflangkorrelige rijst*: rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 5,2 mm doch niet meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte niet groter is dan 3;
- c) *Langkorrelige rijst*:
 - i) rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte groter dan 2 en kleiner dan 3 is,
 - ii) rijst waarvan de korrels een lengte hebben van meer dan 6,0 mm en waarvan de verhouding lengte/breedte gelijk is aan of groter dan 3;
- d) *Meting van de korrels*: de korrels worden gemeten aan de hand van volwitte rijst volgens de onderstaande methode:
 - i) uit de partij wordt een representatief monster getrokken,
 - ii) het monster wordt gesorteerd zodat uitsluitend met volledige korrels, waaronder onrijpe korrels, wordt gewerkt,
 - iii) er worden twee metingen met telkens 100 korrels verricht en daarvan wordt het gemiddelde berekend,
 - iv) de resultaten worden uitgedrukt in millimeter en afgerond tot op een decimaal.
3. *Breukrijst*: brokstukken van korrels waarvan de lengte gelijk is aan of kleiner is dan driekwart van de gemiddelde lengte van de volledige korrel.

II. OMSCHRIJVING VAN KORRELS DIE NIET VAN ONBERISPELIJKE KWALITEIT ZIJN EN BREUKRIJST DIE NIET VAN ONBERISPELIJKE KWALITEIT IS**A. Hele korrels**

Korrels waarvan, ongeacht de aan ieder bewerkingsstadium eigen kenmerken, ten hoogste een gedeelte van de punt ontbreekt.

B. Ontpunte korrels

Korrels waarvan de punt geheel ontbreekt.

C. Gebroken korrels of breukrijst

Korrels waarvan meer dan de punt ontbreekt. Deze categorie omvat:

- grote gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte gelijk is aan of meer is dan de helft van die van de hele korrel, maar die geen hele korrel vormen),
- middelgrote gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte gelijk is aan of meer is dan een vierde van die van de hele korrel, maar die niet de minimumafmeting van grote gebroken korrels hebben),
- fijne gebroken korrels (korreldeeltjes waarvan de lengte minder dan een vierde van die van de hele korrel bedraagt, maar die niet door een zeef met mazen van 1,4 mm gaan),
- deeltjes (fijne deeltjes of korreldeeltjes die door een zeef met mazen van 1,4 mm kunnen); gespleten korrels (ontstaan door het overlangs splijten van de korrel) worden beschouwd als deeltjes.

D. Groene korrels

Niet geheel rijpe korrels.

E. Korrels die natuurlijke misvormingen vertonen

Als natuurlijke misvormingen worden beschouwd de al dan niet erfelijke misvormingen ten opzichte van de normale morfologische kenmerken van de variëteit.

F. Krijtachtige korrels

Korrels die over ten minste drie vierde van het oppervlak een ondoorschijnend en meelachtig uiterlijk vertonen.

G. Roodgestreepte korrels

Korrels die in de lengte rode strepen van diverse intensiteit en schakering vertonen, welke door resten van het zilvertel worden veroorzaakt.

H. Gespikkelde korrels

Korrels die kleine, duidelijk afgetekende donkere min of meer regelmatige ronde vlekjes vertonen; als gespikkelde korrels worden eveneens beschouwd, korrels die lichte, oppervlakkige zwarte strepen vertonen; de strepen en vlekken mogen geen geel of donker aureool hebben.

I. Gevlekte korrels

Korrels die over een klein gedeelte van hun oppervlak duidelijk hun normale kleur hebben verloren; de vlekken kunnen van diverse kleur zijn (zwartachtig, roodachtig, bruin, enz.); diepe zwarte strepen worden eveneens als vlekken beschouwd; wanneer de vlekken een zodanige kleurintensiteit (zwart, roze, bruin-roodachtig) hebben dat zij onmiddellijk opvallen en wanneer zij de helft of meer dan de helft van de korrel bedekken, moeten de betrokken korrels als gele korrels worden beschouwd.

J. Gele korrels

Gele korrels zijn korrels waarvan het oppervlak door een andere oorzaak dan het drogen geheel of gedeeltelijk zijn normale kleur heeft verloren en een van citroengeel tot oranjegeel variërende kleur heeft gekregen.

K. Barnsteenkleurige korrels

Barnsteenkleurige korrels zijn korrels waarvan de kleur door een andere oorzaak dan het drogen een uniforme, lichte en algemene verandering heeft ondergaan; door die verandering is de kleur van de korrels helder ambergeel geworden.

 BIJLAGE B

GN-code	Omschrijving
0403	Karnemelk, gestremde melk en room, yoghurt, kefir en andere gegiste of aangezuurde melk en room, ook indien ingedikt, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
ex 1704	Suikerwerk zonder cacao (witte chocolade daaronder begrepen):
1704 90 51 tot en met 1704 90 99	— — andere
ex 1806	Chocolade en andere bereidingen voor menselijke consumptie die cacao bevatten, met uitzondering van de onderverdelingen 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 en 1806 90 90
1901	Moutextract; bereidingen voor menselijke consumptie van meel, gries, griesmeel, zetmeel of moutextract, geen of minder dan 40 gewichtspersenten cacao bevattend, berekend op een geheel onttvete basis, elders genoemd noch elders onder begrepen; bereidingen voor menselijke consumptie van producten bedoeld bij de posten 0401 tot en met 0404, geen of minder dan 5 gewichtspersenten cacao bevattend, berekend op een geheel onttvete basis, elders genoemd noch elders onder begrepen

GN-code	Omschrijving
ex 1902	Deegwaren, ook indien gekookt of gevuld (met vlees of andere zelfstandigheden), dan wel op andere wijze bereid, zoals spaghetti, macaroni, noedels, lasagne, gnocchi, ravioli en cannelloni; koeskoes, ook indien bereid:
1902 20 91	— — — gekookt of gebakken
1902 20 99	— — — andere
1902 30	— andere deegwaren:
1902 40 90	— — andere
1904	Graanpreparaten verkregen door poffen of door roosteren (bijvoorbeeld cornflakes); granen (andere dan mais) in de vorm van korrels of in de vorm van vlokken of van andere bewerkte korrels (met uitzondering van meel en gries), voorgerekookt of op andere wijze bereid, elders genoemd noch elders onder begrepen
ex 1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of zetmeel
1905 90 20	Ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of zetmeel
ex 2004	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur; bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006:
2004 10 91	— — — aardappelen in de vorm van meel, gries of vlokken
ex 2005	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, niet bevroren, ander dan de producten bedoeld bij post 2006:
2005 20 10	— — aardappelen in de vorm van meel, gries of vlokken
ex 2008	Vruchten en andere eetbare plantendelen, op andere wijze bereid of verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker, andere zoetstoffen of alcohol, elders genoemd noch elders onder begrepen:
2008 11 10	— — — Pindakaas
ex 2101	Extracten, essences en concentraten, van koffie, van thee of van maté en preparaten op basis van deze producten of op basis van koffie, van thee of van maté; gebrande cichorei en andere gebrande koffiesurrogaten, alsmede extracten, essences en concentraten daarvan:
2101 12	— — Preparaten op basis van extracten, essences of concentraten of op basis van koffie:
2101 20 92	— — — Preparaten op basis van extracten, essences of concentraten, van thee of van maté
2101 20 98	
2105 00	Consumptie-ijs, ook indien cacao bevattend
2106	Producten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen
ex 3505	Dextrine en ander gewijzigd zetmeel (bijvoorbeeld voorgegelatineerd of veresterd zetmeel), met uitzondering van veresterd of veretherd zetmeel van onderverdeling 3505 10 50; lijm op basis van zetmeel, van dextrine of van ander gewijzigd zetmeel
ex 3809	Appreteermiddelen, middelen voor het versnellen van het verfproces of van het fixeren van kleurstoffen, alsmede andere producten en preparaten (bijvoorbeeld preparaten voor het beitsen), van de soort gebruikt in de textielindustrie, in de papierindustrie, in de lederindustrie of in dergelijke industrieën, elders genoemd noch elders onder begrepen:
ex 3809 10	— op basis van zetmeel of zetmeelhoudende stoffen

BIJLAGE C

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 3072/95	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
	Artikel 2
Artikel 2	—
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 3
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 4
	Artikel 5
	Artikel 6
Artikel 11, lid 1	Artikel 8, lid 1
Artikel 11, lid 3	Artikel 8, lid 2
Artikel 11, lid 4	Artikel 8, lid 3
Artikel 12, de leden 1, 2, 3 en 4	Artikel 9, de leden 1, 2, 3 en 4
	Artikel 10
Artikel 13, de leden 1, 2 en 3	Artikel 11, de leden 1, 2 en 3
Artikel 13, de leden 4 en 5	Artikel 11, de leden 4 en 5
Artikel 13, lid 6	—
Artikel 13, de leden 7 tot en met 14	Artikel 12
Artikel 13, lid 15	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 17
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25, de leden 1, 2, 3 en 4	Artikel 24
Artikel 25, lid 5	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 25
Bijlage A	Bijlage A — Deel I
	Bijlage A — Deel II
Bijlage B	Bijlage B
Bijlage C	Bijlage C

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1251/1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot de rijstsector

(2000/C 311 E/26)

COM(2000) 278 def. — 2000/0152(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 13 juni 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden de doeleinden nagestreefd die zijn vermeld in artikel 33 EG, daarbij rekening houdend met de marktsituatie.
- (2) Het evenwicht op de communautaire rijstmarkt is grondig verstoord; er is een zeer grote interventievoorraad, die overeenkomt met ongeveer een vijfde van de communautaire productie en ieder jaar aanzienlijk stijgt. De oorzaken van deze verstoring van het evenwicht zijn een stijging van de communautaire productie, een stijging van de invoer en de beperking van de uitvoer met restitutie op grond van de algemene overeenkomst inzake de landbouw.
- (3) Als de prijsondersteuningsregeling die bij Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾ is ingesteld, zou worden gehandhaafd, zouden de interventievoorraden, gezien de schaarse afzetmogelijkheden, regelmatig toenemen, wat de begrotingsuitgaven aanzienlijk zou doen stijgen.
- (4) Deze situatie moet worden verholpen door een herziening van de gemeenschappelijke marktordening in de sector, die moet resulteren in een beheersing van de productie, een beter evenwicht en een betere doorstroming op de markt en een sterkere concurrentiepositie van de communautaire landbouw, zonder dat daarbij de andere doelstellingen van artikel 33 van het verdrag uit het oog worden verloren, waaronder de handhaving van aan het producenteninkomen aangepaste steun. Deze wijziging is ingevoerd bij Verordening (EG) nr. .../2000.
- (5) Na een grondig onderzoek van alle aspecten van de situatie blijkt opnemng van de rijstsector in de steunregeling voor

producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad ⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2704/1999 ⁽³⁾ en bij Verordening (EG) nr. .../2000 met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot vezelvlas en -hennep), in combinatie met afschaffing van de interventieprijsregeling de beste oplossing.

- (6) Aangezien rijst een andere opbrengst heeft dan de andere granen moet de lidstaten de mogelijkheid worden geboden te voorzien in een specifieke opbrengst voor dat product.
- (7) De opnemng van rijst in de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen zal in sommige lidstaten leiden tot een wijziging van de gemiddelde opbrengst; bijgevolg moeten de in de verordening vermelde gegevens over de gemiddelde opbrengsten worden aangepast.
- (8) Gezien de afschaffing van de interventieprijs moet het uniforme, voor alle akkerbouwgewassen vastgestelde basisbedrag reeds vanaf het eerste verkoopseizoen ook voor rijst worden toegepast.
- (9) Om de uitvoering van deze verordening te vergemakkelijken, dient te worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie tot stand wordt gebracht. De maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van dit instrument worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1251/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3, lid 3, tweede alinea, wordt vervangen door:

„Het bevoelde basisareaal is gelijk aan het gemiddelde van de bevoelde oppervlakten voor akkerbouwgewassen in de jaren 1989 tot en met 1991, inclusief de verhogingen welke op grond van artikel 3, lid 1, vierde alinea, laatste zin, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 zijn toegepast. De in het kader van dit afzonderlijk areaal voor rijst in aanmerking te nemen arealen zijn die welke zijn vastgesteld in artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 327 van 21.12.1999, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Het bevoelde basisareaal in Portugal wordt geleidelijk tot 60 000 ha verhoogd voor die arealen waarvoor is aangetoond dat de investeringen in irrigatiewerken na 1 augustus 1992 zijn begonnen. Deze verhoging mag geheel of gedeeltelijk worden toegevoegd aan het in lid 2 bedoelde geïrrigeerde basisareaal voor maïs.”.

2. Aan artikel 3 wordt het volgende lid 3 bis toegevoegd:

„De lidstaten kunnen in hun regioplan bepalen dat voor rijst een specifieke opbrengst voor iedere betrokken productieregio wordt toegepast. Deze specifieke opbrengsten worden zo vastgesteld dat het gewogen gemiddelde ervan gelijk is aan 6,04 voor Italië, 6,35 voor Spanje, 7,48 voor Griekenland, 6,05 voor Portugal en 5,86 voor Frankrijk. In dat geval moet voor rijst afzonderlijk een basisareaal als bedoeld in artikel 2, lid 2, worden vastgesteld.”.

3. Aan artikel 3, lid 6, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De lidstaten presenteren de Commissie uiterlijk op 1 augustus 2000 een eventuele herziening van de regioplannen waarin zij de gegevens over rijst hebben opgenomen.”.

4. Artikel 3, lid 7, eerste alinea, wordt vervangen door:

„Als een lidstaat op grond van lid 1 productieregio's wil vaststellen waarvan de grenzen niet samenvallen met die van de regionale basisarealen, zendt hij de Commissie een overzicht van alle betalingsaanvragen en van de betrokken opbrengsten. Als uit deze gegevens blijkt dat, voor een bepaalde lidstaat, de gemiddelde opbrengst die resulteert uit het in 1993 toegepaste regioplan of, voor Oostenrijk, Finland en Zweden, de gemiddelde opbrengst die resulteert uit het in 1995 toegepaste regioplan of, in het geval van Italië, Spanje, Griekenland, Portugal en Frankrijk de opbrengst die is vastgesteld op respectievelijk 4,00 ton per hectare, 2,95 ton per hectare, 3,48 ton per hectare, 3,00 ton per hectare en 6,02 ton per hectare, wordt overschreden, worden alle betalingen die in die lidstaat voor het volgende verkoopseizoen moeten worden uitgekeerd, verlaagd in verhouding tot de geconstateerde overschrijding. Deze bepaling is echter niet van toepassing wanneer de hoeveelheid waarvoor aanvragen zijn ingediend, uitgedrukt in tonnen granen, niet groter is dan het totaal van de basisarealen van de lidstaat vermenigvuldigd met bovengenoemde gemiddelde opbrengst.”.

5. Artikel 4, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De in lid 1 bedoelde berekening wordt gemaakt met behulp van de gemiddelde graanopbrengst voor alle akkerbouwgewassen. Als een lidstaat ervoor kiest een specifieke opbrengst als bedoeld in artikel 3, lid 3bis, toe te passen, wordt die opbrengst gebruikt voor rijst en wordt de gemiddelde graanopbrengst gebruikt voor de andere akkerbouwgewassen.

Wanneer maïs apart wordt behandeld, wordt de „maïs”-opbrengst gebruikt voor maïs en de opbrengst van „andere graansoorten dan maïs” voor graansoorten, oliehoudende zaden, rijst, lijnzaad en vezelvlas en -hennep.”.

6. Artikel 4, lid 3, eerste alinea, wordt als volgt aangevuld:

„voor rijst:

— 63,00 EUR per ton vanaf het verkoopseizoen 2001/2002.”

7. Aan artikel 6, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Tegen 31 december 2003 zenden de lidstaten de Commissie een verslag over de situatie in de rijstsector uit milieuoogpunt, waarin speciale aandacht wordt besteed aan de ontwikkeling in traditionele productiegebieden en het effect van alle nationale maatregelen die worden getroffen om het ecologische belang van uit productie genomen rijstareaal te vrijwaren.”.

8. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) De inleidende zin wordt vervangen door:

„Volgens de procedure van artikel 9 bis, lid 2, worden nadere bepalingen voor de uitvoering van dit hoofdstuk vastgesteld, met name:”.

b) in de eerste alinea wordt na het vijfde streepje de volgende tekst ingevoegd:

„— de bepalingen inzake rijst, en in voorkomend geval de vaststelling van het specifieke basisareaal met inachtneming van het areaal als bedoeld in artikel 6, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95.”.

c) in de tweede alinea, eerste streepje, wordt de tekst onder ii) vervangen door:

„ii) gecertificeerd zaad in het geval van durumtarwe, rijst en vezelvlas en -hennep.”.

9. Het volgende artikel 9 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 9 bis

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité van beheer voor granen dat is ingesteld bij artikel 23 van Verordening (EG) nr. 1766/92.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op één maand.”

10. In artikel 10, lid 3, laatste alinea en in artikel 12 wordt de verwijzing naar „artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92” vervangen door de verwijzing naar „artikel 9 bis, lid 2”.

11. In bijlage I wordt punt VI toegevoegd:

Artikel 2

GN-code	Omschrijving
VI. RIJST	
1006 10	Rijst

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf het verkoopseizoen 2001/2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke de lidstaat.